

أبو علي الكردي

www.iqra.ahlamontada.com

حه مه دۆك

یه شارکه مال

وهه گێرانی
عه بدوللاحه سهه نه زاده

بهشی یه که م

منتدى اقرأ الثقافي

-----

www,igra.ahlamontada.com

جەمەدۇك

(بەرگى يەكەم)

نوسىنى
يەشار كەمال

وەرگىزۈش
عەبدۇللا ھەسەن زادە

ھەدلىر - ۲۰۱۲

پیش بار

ناوی یهشار کهمال بۆ خوتنهری کورد بیتگانه نیه. ههر نهوهندهی من بزانم تا ئیستا مامۆستای بهرێز شوکور مستهفا سی داستانی یهشار کهمالی کردوون به کوردی و چاپ و بلاوی کردوونهوه. بهو پێیه خوتندهواره کورد زمانهکان، یان بلێن کورد زمانه خوتندهوارهکان له گهڵ ناوی یهشار کهمال وهك نووسهرێکی پایههرز و له گهڵ نووسینهکانی کهم و زۆر ناشنان، بهلام بهو حالهش نهگهر لیته دا شتیك له سههر ژبان و پێگه یشتنی یهشار کهمال بنوسین، رهنگه بێ سود نه بێ.

یهشار کهمال سالی ۱۹۲۳ ی زاینسی (۱۳۰۲ ی ههتاوی) له یه کێك له گوندهکانی "عوسمانیه" له ناوچهی "سیهان" ی تورکیه به ناوی "ههمیته" له دایك بزوه. ناوی نهسلێی نهو، "کهمال گوینکچهلی" یه.

باوکی خه لکی ناوچهی "نهرجیش" له دهه وره بهری گۆلی "وان" له تورکیه یه که له سهرویهندی یه کهم شهڕی جیهانی دا له گهڵ بنه ماله که ی کۆچی کردوه بۆ "چوکوراوا".

تهدمهنی یهشار کهمال چوار سال زیاتر نه بوو که باوکی له دهست چوو. پیاوێك به ناوی وسوه کورده له کاتیك دا که باوکی یهشار کهمال له مزگهوتی ناوه دانی خه ریکی نوێژی شێوان ده بێ خه بهرێکی لێ ده دا. باوکی یهشار به برینداری و شه لالی خوین له مزگهوتی ده رده په رێ، به لام ته نیا چهند ههنگاوێك له ده رگای مزگهوتی دوور ده که وێتته وه که ده که وێ و ده مرێ.

نهم کاره ساته له پیش چاوی یهشار کهمالی چوار ساله روو ده دا. یهشار له بیریه تی که وه ختیك باوکی له خوین گه وزی، له پر دێیه که یان شه ژاو دهنگی تهقه بهرز بووه وه. یهشاری چکۆله له ترسان زمانی گیراو لال بوو. نمو لاتییه ههتا نیزیك دوا زده سالی درێژه ی هه بوو. بۆخۆی له م باره یه وه ده لێ:

"هينديك لال هەن كە بە ھەر گيان كيشانيك بوو لە دەقیقەيەك دا دەتوانن وشەيەك بێننە سەر زمانیان، بەلام زمان گيرانەكەى من جۆريەك بوو كە بۆ دەريپىنى تاقە رستەيەك نىو سەعات ھەولم دەداو گيانم دەكىشا".

يەشار خوتىندى سەرەتايى لە گوندى "قەدىرلى" تەواو كردو پاشان ھەتا پۆلى دووھەمى ناوھندى لە قوتابخانەيەكى "ئەدەنە" خوتىندى و تەواو. وەختيەك باوكى مابوو، بىنەمالەي كەمال يەكيتەك لە خۆش گوزەران ترين بىنەمالەكانى ناوايى بوون. بەلام ھەتا كەمال گەيشتە تەمەنى ھەشت سالى، ھەرچى لەباوكى بۆى بەجى مابوو، تەواو بوو. سەرپەرستى كردنى بىنەمالەكەيان كەوتە ئەستۆى مامى كەمال كە پياويەكى ساويلەكو زۆر دڵ و دەروون فرھوان بوو. بۆ تەخشان پەخشان حيساب و كيتايەتكى ئەدەزانى. ھەر ئەمەش بوو بە ھۆى ئەو كە بىنەمالەي كەمال بە زوويى نابووت بى و بە ناچار لە سەر زەوى و زارى ئەم و ئەو دەست بکەن بە سەپانى و سەپەك بەرى.

كەمالى چكۆلە ناچار بوو بۆخۆى نانى خۆى پەيدا بكاو يارمەتى بىنەمالەكەشى بدا. بۆيە ماوەيەكى زۆرى تەمەنى بە كارى جۆراوجۆرەو رابواردو. بۆ ئەو كە كاركەي تەلىس چىن و ميرزايى و ميرايى لەمەزراو مەرزەجارەكان دا... ھەر ئەم كارانەش بوونە كۆسپى دريژە پێدانى خوتىندەكەى.

كارى ميرايى لە مەرزەجارەكانى دەرووبەرى "چۆمى ساووران" دا يەكيتەك لە خۆشترين كارەكانى يەشار كەمال بوو. بۆخۆى دەلى: "نيزىكەى ھەشت سالى ميرايى مەرزەجار بوم و ھەوتوى دوو جار بە پىيان ھەتا سەرچاوەى چۆمى ساووران دەچوم و دەگەرەمەو. ئەم لەگەل ناوى ساووران و ھا بيوومە دۆست و ھاو دەم كە ھەر لەگەل مەزۆتيەك دەكرى پياو ناوا ببيتە دۆست و ھاو دەم. ئەگەر لىم پىرسن لە دنيا دا چ شتەك ئەمەموو شتەك خۆشتر دەوى، يىگومان دەلىم ناوى ساووران... يەكەم رۆمان كە لە مەشكەم دا گورواو ھەر لەسەر ئەم ناوى ساورانەيە. ئىستا رۆمانىكى پىنج بەرگى كە نىلھامى لە ناوى ساووران وەرگرتو لە مەشكەم دا دەجووتلى، كە رەنگە ھەول رۆمان و دوا رۆمانى گەورەى من بى"

ھەر بە مندالى عەلاقەى بە شىعر گوتن ھەبوو. ھىشتا تەمەنى ھەشت سالى زياتر نەبوو كە دەستى كرد بە شىعر دانان. خۆش ئەو ھەبوو جارى نەش چووبوو قوتابخانەو خوتىندەو نووسىنىشى ئەدەزانى، كە دەستى بە شىعر دانان كرد. لە تەمەنى يازدە سالى داكە قوتايى پۆلى سەپەمى سەرەتايى قوتابخانەى گوندەكەيان بوو، شىعرەكانى زار بە زارو دى بە دى دەگەران.

لە ھەشت سالى دا دەستى بە ساز لىدانىش كرد. بەلام داىكى ھىچ كەيفى بەو كارەى ئەدەھات. بۆيە ئەو سازانە كە يەشار كەمال بە ھەق دەستى فەعلەيى و سەپانى و سەپەك بەرى

دەيکړين، يان دېشکاندن يان له ناروۍ داويشتن و دەيسووتانندن. بېم جوړه شاره زووی موزيکا ليدان وەك پشکۆي بن خۆلەميش له دلي كەمال دا نيتړا.

وختيک له تەمەني نۆ سالي دا چووه قوتابجانەو کۆلکە خویندەواری يه کی پەيدا کرد، دلي بېمە خوښ بوو کە ئەجار شيعره کاني دهنووسيتتەو وەك جارن له بيري ناچنەو.

يەكەمەين شيعري، سالي ۱۹۴۳ له گوڅاري "گوږووشليتر" دا له شاري ئەدەنە چاپ کرا، سالي ۱۹۴۳ کۆمەلە شيعريکي بېناوي "تازيەنامە" له ئەدەنە چاپ کرد. يەكەمەين داستاني بېناوي "داستاني پيس" سالي ۱۹۴۷ کاتيک کە له خزمەتي سەربازي بوو، نووسي. هەر لېمە سالاندا رۆمانیکي بېناوي "کالەي ناسن" و داستانیکي دريژي بېناوي "سووريزه" نووسي، بەلام چونکە هيچياني بە دل نەبوون، پيش نووسە کاني سووتانندن و فريتي دان.

پاش خزمەتي سەربازي هاتە ئەستەمبوول و له ئيدارەي گاز دا ماوهي ساليک کاري کرد. پاشان گەراپەووه گوندي قەديرلي و دوو سال بە عەريزە نووسي ژياني بېرە سەر. کتيبي "زەرەگەرما" ي کە کۆمەلە چيږۆکيکي کورت و دريژە لېمە ماوهيدا نووسيو.

سالي ۱۹۵۱ سەرلەنوي هاتەو ئەستەمبوول و بوو بە هاوکاری هەميشەيي رۆژنامەي "جھوريت" و وەك ريپورتاژ نووسي رۆژنامە کە دەستي بە کار کرد. هەرکام لېمە ريپورتاژانەي يەشار کەمال کە هەتا سالي ۱۹۶۳ لېمە رۆژنامەيدا چاپ کران، بە رووداويک دەژميتردان. هەتا ئیستا سێ خەلاتي ريپورتاژو رۆمان و شانۆنامەي وەرگرتو.

"ئینجەمەمەد" يە کيک له داستانە دريژە کاني يەشار کەمال و بېم جوړە کە من تبي دەگەم له نيتړ ئەو داستاناندا کە خویندوومنەو شاکاري يەشار کەمالە. زۆر پيش ئەوہي "ئینجەمەمەد" بۆنمەو ناويانگيم بيستبوو، و ناواقم بوو بکرتتە کوردی، يان بۆخۆم هەم بۆ بېرەخسێ و بيکەمە کوردی. بەلام ماوهي چەند سال ئەو ناواتەم وەدي نەهات هيچ، بەلکوو "ئینجەمەمەد" م بۆ خویندەنەو و دەست نەکەوت.

پاييزي سالي ۱۳۶۲ نوسخەيە کي "ئینجەمەمەد" م دەست کەوت و خویندەمەو. ئەجار زياتر ناشقي کتيبە کە بووم و لەگەل قارەمانی داستانە کەش "ئینجەمەمەد" هەر بەراستي بوومە دۆست. دەستم پي کرد بەلکوو کتيبە کە بکەمە کوردی و ئەو دۆستە تازە يەم بە خوینەرانی هاو زمانم بناسيتم. بەلام هيتشتا مرخم لي خوښ نەبوو کە کەندو کۆسپ پيشيان پي گرتم و بۆ ماوه يەك "ئینجەمەمەد" يان لي دورو خستەو. تەنيا لەو دا شانم هەبوو کە کتيبە کەم له دەست دەرەچوو. هاوړي يە کەم کە کتيبە کەي بۆ ماوهي سێ چوار مانگ وي

دابووم، مالتی ئاۋەدان بى، پەلەى لىنەنەكردم و "ئىنچەمەمەد" لە قورۇنىكى كىتەبخانە چىكۆلەكمە دا مايمەو.

نيزىك بە سالتىك پى چوو. ئاخرو ئۆخرى ھاۋىنى ئەمسال لە كاتىك دا زياتر لە جاران پىكار بووم "ئىنچەمەمەد" خۇى ۋەبىر ھىنامەو ۋە لىى دەۋارۋەنگ نام كە ئىستەرمە ھەر ئىستا دەبى دەست بە ۋەرگىرانى كىتەبەكە بىكەم. بە ناچارو نىۋەناپەدلى دەستم پى كرد. خاۋارستان بە دەستمەو ھات و لە ماۋەيكى تا رادەيك كورت دا ۋەرگىرانەكەى تەۋاو بوو. لە راستى دا كەمتر لە ھەفتا رۆژى پى چوو كەكارى ۋەرگىرانەكم تەۋاو كردو ئاۋاتەكەى خۆم و داخۋازەكەى "ئىنچەمەمەد" م ۋەدى ھىتا.

لەسەر تەرچەمەكە پىم خۇشە ھىندىك شت بلىم:

— "ئىنچە"ى توركى ماناى چىكۆلە، لاۋاز، بارىك و ئەو جۆرە شتەنە دەدا كە مەن بى "ئىنچەمەمەد" دەستۋانى "ھەمەلەر"، "ھەمەچىكۆل"، "ھەمەدىلە" و ھەمەدۆك ... دابىم. لە نىۋە ھەموۋى ئەو وشە كوردىيانەدا وشەى "ھەمەدۆك" م بى "ئىنچەمەمەد"ى دۆستم ھەلپۋارد. چۈنكە ئەۋەى مەن لە كوردى بىزانم ئەم ئاۋە ھەر لەو كاتەدا كە چىكۆلە بوۋنەكە دەگەيەن، خۇشەۋىست بوۋنىش نىشان دەدا. ئىستا جى دەگرى يان نا؟ كەۋتەتە بەر زەۋوق و سەلىقەى خۆتەرى كورد.

— كوردىيەكەى "ھەمەدۆك" لەسەرىك كوردىيى موكريانە، بەلام نازام بۆچى پىم خۇش بوو ھەر وشەيكە دىتە پىش و بە چەند جۆر بە كار ھاتەو مەن دەيانزام و بە بىرم دا دىن ھەموۋيان بنووسم، يان ئەگەر بى مانايەك چەند وشەم پى شك دىن ھەموۋيان بەكار بىنم. بۆ وىتە: (كەۋچىك و كەچىك)، (سەنگ و سىنگ)، (ھەلاۋەسىن و ھەلۋاسىن)، (ئاگرو ئاور)، (ئاورگ و ئاگردان)، (جۆخىن و جىخوون) و زۆر شتى دىكە. يان ۋەك (تاۋل، چادر، رەشمال و دھوار) كە ھەموۋيان يەك ماناىان ھەيە. پىم ۋايە ھەلپىش داۋە ئەم وشە جۆراۋجۆرانە بە چەشنىك بە كار بىنم كە سەر لە خۆتەنە نەشپۋىن و لە ھەموو جىگايەك ماناكيان بە ئاسانى بە دەستمەو بەدەن. ئىستا لەو كارەدا چەندە سەركەۋتووم، يان تىشكاوم، خۆتەرى ژىرو ورياي كورد دەزانى.

— لە "ھەمەدۆك" دا زۆر جار دىتە پىش چار كە ئاۋىك چەند جار بە دۋاى يەك دا دۋوپات دەكرىتەمەو جارۋبار كەمىكىش رەزاگران دىار دەكا، ھەرچەند بە ئاسانى دەكرا خۆمى لىيىۋىم. بەلام بۆ ئەۋەى شىۋە نوۋسىنەكەى دانەر لە تەرچەمە كوردىيەكەش دا دەرەكەمۇ، ۋام بە باش زانى چۆنىك نوۋسراۋە، راست بەو جۆرەى بىكەمە كوردى.

— مەيدانى كارساتەكانى داستانى "خەمەدۆك" لادى و دەشت و دەرو كىر و بەندەنە. منىش وەك كوردىكى پەرودەدى لادى و شاخ و داخى كوردستان لەو بارەيەو ھىندى وشەو زاراو و تەعبىرى كوردى فىر بووم كە يەكەم جار بو بۆم ھەلەدەكەوت بىانھىنمە سەر كاغەز. بۆيە درىخىم پىن نەكردوون و ھەرچى و ھەبىرم ھاتىبىتەو جىگاي خۆى كوردىتەو بەكارم ھىتاو. بۆ ئەو ھەش كە خۆشەو ھارە بەرپەزە شارنشىنەكان لىم توورە نەبن، بە ھاوکارى ھىندى براى دلسۆز فەرھەنگۆكىم بۆ "خەمەدۆك" رىك خستەو كە بە دواى داستانەكەدا دەيىن.

لە "خەمەدۆك" دا ھىندى وشەى توركى و فارسى و غەرەبىم بەكار ھىتاون. ديارە ھىچ كاميان لە زمانى كوردى دا نامۆ نىن و ژمارەشيان لە بىست وشە تىنەپەرى. ھۆى بەكار بردنى نەم چەند وشەيە ئەو بوو كە بە زەوقى خۆم وشە كوردىيەكەى بەرامبەريان نەيتوانيوە لە ھەموو جىگايەك ماناكاميان بە تەواى بگەيەن، يان ھەر نەبى ناھەنگى خۆشەندەو خۆش نەبوو.

— خۆشەرى خۆشەويست جاروبار تووشى ھىندى رستە دەبى كە ماناكاميان تەواو نىە. ئەمەيان نە خەتاي منمو نە لە نەسلەكەش دا بە كەمايەسى دەژمىردرى. نووسەر زۆر وەستاينە لەكاتى گىزانەو قسەى قارەمانەكانى داستانى خۆى دا نیشان دەدا كە مەژۆ چۆن لەكاتى تەنگانەو دى پەرۆشى دا زمانى تىكەل پىكەل دەبى و پىتش ئەو رستەيەك تەواو بكا، رستەيەكى دىكە دەست پىن دەكا.

— لەسەر رىئەوسى "خەمەدۆك" يش پىم خۆشە ئەوئەندە بلىم كە لەبەر ئەوئەى بەداخەو تا ئىستا شىوئەكى يەكگرتوومان لە نووسىنى كوردى دا نىە، رەنگە كەم و كوورپى تىدا ھەبى. ھەر جۆر بى، دەستم وا راھاتەو ئەگەر ناتەواوىيەك ھەيە داواى لىيوردن لە خۆشەران دەكەم. — ماوەتەو ئەو كە بلىم زۆر لەمىزە دەلێن وەرگىر رەنج بەخەسارە، چونكە ئەگەر كارەكەى سەرکەوتو بوو خەلك نافرەين بۆ نووسەر دەنێرن و ئەگەر سەرکەوتووش نەبوو سەرکۆنەى ئەو دەكەن. بەش بە ھالى خۆم ئەو ئەسەلم قەبوڵەو رادەگەيەنم كە ھەر كەم و كوورپىيەكى لە "خەمەدۆك" دا بىتە بەرچا، خەتاي وەرگىزانەكەيەتى. "ئىنجەمەدە" داستانىكە لە نىو داستانان دا ھەلى بۆتري. بە خۆراپى نىە كە "ئىنجەمەدە" تا ئىستا بەدەيان زمانى زىندوى دنيا تەرجمە كراو و چەندىن ملوون نوسخەى لى لە چاپ دراو.

لە كۆتايى دا بە پىويست دەزانم لە زەھەت و ماندوو بوونى كاك بىھرووزى كورد ئەھەدى كە لە رىك خستنى فەرھەنگۆكى ئەم تەرجمەيەدا ھاوکارىيەكى بەنرخى كردم، پى بە دى

سوئاس بکەم و ھەروەھا سوئاسی جگەرگۆشەیی خۆشەویستم محمەدی حسن زادە بکەم کە ئەم کتیبەیی بە شیوەیەکی جوان و رۆک و پێک تاپ کردو زۆر گێروگرتی چاپی لە کۆل کردمەوێ.

پاییزی ١٩٨٤ - وەرگێت -

* ئەو زانیارییانەی لەبارەی ژیاڵی یەشار کە مائەوێ لەم پیش بارەدا ھاتوون، لە (مقدمە)ی چاپی فارسیی ئینجەمەمەد وەرگراون. - وەرگێت -

(۱)

بناری "چیاکانی توورپوس" له لیواره کانی "دهریای سپی" یهوه دهست پی دهکا. نهم لیوارانه که همیشہ به شه پۆلی سپی و که فای ده کورتینه وه، بهره بهره ههتا تیره شان و لوتکه کان دهچنه پیش.

له ئاسمانی دهریای سپی دا همیشہ پهله هموری سپی دین و دهچن. لیواره کانی دهریای سپی دهشت و هموارن و خاکه که میان لیوه داره. نهو خاکه نهو نهو تروسکه دارو همواره دهلئی سپی کراوه تهوه. خاکی لیوه دار نهرمه وه که گۆشت. نهو خاکه ههتا چهند فرسقه نهو لای دهریا بۆنی توندی خوئی و بۆنی دهریای لی دئی. لهوه بهدوا ههتا چاو بر دهکا زهویی کیتراوه له پاش نهویش دهوه ناوی به کانی "چووکورواویه".

چووکورواوا ولاتی که نهم سهر نهوسهری دیار نیه، به سهوزایی توندی دهوه و دېدووک و خیزهران و قامیشه لآن و گوشتی و لاوادی کیتی داپۆشراوه. ولاتی که به سام و تاریک، که له لیوهاری تاریکی به سامترو تاریکتره.

نهجار گۆلای گموره گموره به درزیایی نهو رنگایانه که له لایه که دهچنه "ناناوارزا" و له لایه کیش به "عوسمانیه" دا تییه دهن و دهگه "نیسلاحیه"، پان بوونهوه. نهو گۆلوانه هاوینان گهنداویتیکی پیس و گهرمن، نهو نهو پیس و بۆگه نیون که ناکرئی لییان نیزیک بیسهوه. هاوینان نهو گۆلوانه بۆنی که لای پووش و به لاش و خاکی رزیوان لی دئی، به لām زستانان وه چاوی قرۆال روون و جوانن. هاوینان سمریان به قهوزه داده پۆشری، به لām زستانان دهلئی همرین، همریری پان و پاک و خاوین.

لهو لای نهو گۆلوانه دیسان پهله زهویی پان و بهرینی داچینه دراوو و هردوشیو بر او دهست پی ده که نهوه. خاکی نهم مه لیه ندانه چهورو سووکه. خاکه که میان نهو نهو بهش و به پرشته که یهک و

چل، يەك و پەنجە دەبرئ. لەولای ئەو زەوییانەش تەپۆلکە تەپۆلکەییە کە بە داری "مێرسین" داپۆشراون، بۆنی قورسی ئەم دارانە مێشکی پیاوی دەگرئ. ئەبجار بەردەلەن و کاجستانیک دەست پێ دەکا، ئەوەندەش لە ناکاو دەست پێ دەکا کە پیاو لیژدەترسئ و دەسلەمیتەو. کاجەکان و گابەردەکان شان بە شانی یەکتەر دەپۆنە پیش. شیلە کاج لەو شوێنە وەک دەنکی مرواری دەتکیتە سەر زەوی. لە پاش ئەو بەردەلەن و کاجستانە بەربلوانە دیسان بیابان و زەویی پان و بەرین دەست پێ دەکاتەو. لەم ناوچەیدا زەوی نەزۆک و بەیارەو لیژەو لوتکە ی پێ لە بەفری توورپووس ئەوەندە نزیك دیار دەکا کە پیت وایە دەست درێژ بکە ی دەیگاتئ. "خاردەشت" سووچیکە لەم بیایانە کە پینچ گوندی تێدان. خەلکی گوندەکانی خاردەشت بستیکیان زەوی نیە. هەموو زەویەکان ملکی "عەبدی خان"ن.

خاردەشت ولایتیکە تەریک و جیا لە ولاتانی دیکە. خاردەشت دنیاوە کە بە ژبان و قانونی تایبەتی خۆیەو. خەلکی خاردەشت جگە لە گوندەکانی خۆیان دەکرئ بلیتین هیچ کوئیان نەدیو. کەم کەسیان لە خاردەشت بەولاو تر چوون. لەلاوێش را هیچ کەس ریتی لەم ولاتە ناکوئ. رینگاکان و خەلکی خاردەشت کەس نابانناسئ. تەنانت باجگری دەولەتیش چەند سال جارتیک زیاتر ریتی ناکەوێتە ئێرە، ئەبجار ئەویش هیچ کاری بە دئەنشینهکانی خاردەشت نیە. عەبدی خان دەبینئ و ئارئ بێنەو دەستان بشۆ.

"ناسیاب چەشمە" گەورەترین گوندی خاردەشتەو عەبدی خان لەوئ دەژئ. گوندی ناسیاب چەشمە لە رۆژەلاتی دەشت و لە بن بەردەلەنیک دروست کراو. گابەردەکان شین و سەریان پیرە لە خەنەتیلکە ی سەوزو زبیرین و ژەنگاری و هەمەرەنگە. چنارێکی پیرۆ قەدەستوور کە لەبەر پیری لک و پۆیەکانی بەرەو خوار شۆر بوونەو، زۆر لەمێژ سالە بە شکۆ سەنگینی یەکی تایبەتی یەو لە سەرەوێ گوندە کە بە پۆیە راوەستاو.

هەتا سەد هەنگاو، تا پەنجە هەنگاویش لە چنارە کە نزیك بیەو گوتت لە هیچ دەنگیک نابئ. لیژە جگە لە بێدەنگی یەکی بەسام خەبەرێک نیە. ئەگەر زیاتریش بچێە پیش، بیست و پینچ هەنگاوت بچێە بۆ چنارە کە، دیسان هەر ئەو بێدەنگی یەو. لە دە هەنگاویش هەر ئەو بێدەنگی یەو ئەو بێدەنگی یەو. دەلێی نە زیندەوەرێک هەناسە ی دئ و نە پەلەوەرێک بال لێک دەدا. بەلام هەر کە گەیشتیە پەنا بەردی بن چنارە کە، لە نەکاو هەموو شتێک دەگۆرئ. هارەیدە هەل دەستئ، هارەیدە کە گوتت کەر دەکاو بە بیستنی تێک را دەبی. کەچی پاش ماوەیدە بەرە بەرە نارام دەبیتەو بێدەنگ دەبئ.

لادنیییه‌کان بهو جی‌یه که هارهی ناوه‌که‌ی لئی‌هه‌ل‌ده‌ستێ، ده‌لێن سەرچاوه. پێشان وایه که سەرچاوه‌ی ناوه‌که نه‌وێیه. به‌لام نهم ناوه زۆر دوورتر له "ناکچاداغ" را دی و له پاشان چه‌ند فرسەق به نیو کاجستان و ژێر به‌رده‌لانه‌کان دا تی‌ده‌په‌رێ، له‌گه‌ل بۆنی پ‌سنگ و جاتره‌ی کێوی تیکه‌ل‌ده‌بێ و سه‌ره‌نجام به‌ که‌ف پرژاندن و هاره‌ هار له‌و بن به‌رده‌ ده‌رده‌په‌رێو نه‌وه‌نده به‌ تاقه‌ت و تین و ته‌وژم و سه‌رشیته، نه‌گه‌ر دارێکی تی‌به‌هاوێژێ ده‌توانی رۆژتیک، دوو رۆژ و ته‌نانه‌ت هه‌وتووێه‌ک به‌ ده‌وری خۆی دا هه‌لی سوورپێنی.

ته‌لانیکی به‌ گابه‌ردو کاج داپ‌ز‌ش‌راو، ناسیاب چه‌شمه‌ له‌ ناکچاداغ جوێ ده‌کاته‌وه. نه‌و ته‌لانه‌ نه‌وه‌نده رۆده‌و گابه‌رده‌کان نه‌وه‌نده زه‌لامن و کاجه‌کان هێنده بلیندن که توو‌رووس لی‌ره‌وه هه‌ر هێنده‌ی خانووێه‌ک دیار ده‌کا.

ده‌کری بلێن له‌م به‌رده‌لانه‌دا هه‌یج هه‌یوانێک نا‌ژی. ته‌نیا جار جار - نه‌ویش زۆر به‌ ده‌گه‌من - ئیواران گاکێوی‌یه‌ک ده‌بینی که له‌سه‌ر دوندی گابه‌ردێک راوه‌ستاوه، شاخه‌ درێژه‌کانی به‌ پشتیه‌وه نووساندوون و له‌لایه‌که‌وه راماره، ده‌لێی سه‌یری فه‌زای بی‌پ‌رانه‌وه ده‌کا.

(۲)

چەقلە شىنكە لە رەقتىن و بىيارترىن زەوى دا دەروى. لە خاكى خەراپ و رەنگ قسلىدا، لەو خاكانەدا كە نە دارو نە هيچ گيايه كى كىوىيان لى ناروئ. لەو جۆرە خاكانەدا چەقلە شىنكە بە نازادى و بە ھەراوى دەروئ. بى سەرەويه رە زياد دەكاو پانايى دەشت و بىابان دادەگرئ. لە خاكى باش دا تەنانت چلئيكيش چەقلە شىنكە دەست ناكەوئ. ھۆيە كەى ئەو ھيە كە خاكى باش ھەميشە دە كىلرئ و دادەچىندرى - بەلام زۆرىش وەك ئەو دەچى كە ئەو چەقلە نىوانى لەگەل خاكى بە پىت و بەرەكەت نەبئ --.

چەقلە شىنكە لە خاكى نە زۆر چاك و نە زۆر خەراپيش دا دەروئ كە دەسبەجى خاشەبى دەكرئو جى يەكەى بۆ كشتوكال ئامادە دەبئ. خاكى بنارەكانى تووروووس لە نيزىك تيرەشانەكان لەو جۆرە خاكانەيە.

بەرزايى چەقلە شىنكە ھىندئ جار دەگاتە يەك مېتر. چەقلە شىنكە لك و پۆپ زۆر دەردەكاو لكەكانى پرن لە گلووكى پىنچ پەلكى وەك ئەستىرە. دەورى ئەم گلووكانە ھەمووى درويەكى درو تيرەو ھەر چەقلە شىنكە يەكيش سەدان دانەى لەو گلووكە پىنچ پەلك و شىو ئەستىرانە پىتو ھيە.

چەقلە شىنكە لە ھەر جى يەك بروئ، بە زۆرى و بە پرى دەروئ، ئەو ھەندە پرو زۆر كە مەار ناتوانئ بەنىو چەلكانى دا تى پەرى، دەرزى ھەلاوئىزى ناكەوئتە زەوى. چەقلە شىنكە بەھاران سەوزو بى ھىزە، سەوزىكى كال و كەم رەنگ، بە كزە بايەك دەلەرى و بۆ لای زەوى دادىتەو. نىو پراستى ھاوینان لە گەلاكانىدا رەگە رەگەى شىنى ئاسمانى پەيدا دەبن و بەرە بەرە لك و پۆپ و تەواوى چەلكە رەنگىكى ئاسمانى دەگرن، ئاسمانىيەكى كال. پاشان ئەو رەنگە ئاسمانىيە رۆژ بە رۆژ توندتر دەبئ، تا واى لى دئ بە تەواوى شىن دەنوئئ و ئەو بىابانە بى سەروىنە لەو شىنایىيەدا نوقم دەبئ.

نیتواران هەر که شنه‌بایه‌ک هه‌لی ده‌کا، سه‌رانسه‌ری بیابان وه‌ک ده‌ریا شه‌پۆل ده‌داو وه‌ک ده‌ریاش هاژهی دێ. دیوتانه نیتواران ده‌ریا چۆن سوور ده‌نوێنێ؟... نه‌و شوێنه‌ی چه‌قله‌شینکه‌شی لێ بێ، نیتواران ناوا له‌ سوورایی دا نوقم ده‌بێ، راست وه‌ک ده‌ریا. پاییزان چه‌قله‌شینکه‌ وشک ده‌بێ، ره‌نگی ده‌گۆڕێ و سپی هه‌ل‌ده‌گه‌ڕێ. له‌ چه‌له‌کانی چه‌قله‌شینکه‌ ده‌نگێک به‌رز ده‌بێته‌وه‌، ده‌نگی قرچه‌ قرچی وشک بوون و هه‌له‌هرین. له‌م کاته‌دا هه‌زاران نینۆکه‌ شه‌پانه‌ی سپی و دوگمه‌یی به‌ لاسک و لک و پۆیی چه‌قله‌شینکه‌وه‌ ده‌نووسین و چه‌له‌کان خال خال ده‌که‌ن.

ناسیاب چه‌شمه‌ درووه‌لانه‌، زه‌وییه‌کانی ناسیاب چه‌شمه‌ له‌ چه‌قله‌شینکه‌دا نوقم. ناسیاب چه‌شمه‌ باغ و سموزایی لێ نیه‌، هه‌تا چاو بێ ده‌کا چه‌قله‌شینکه‌یه‌و چه‌قله‌شینکه‌.

کورپژگه‌یه‌ک که‌ به‌ نیتۆ چه‌قله‌شینکه‌ دا غاری ده‌دا، هه‌ناسی لێ پرابوو. له‌میژ بوو یه‌ک ته‌کان غاری ده‌دا. له‌ پێ راوه‌ستا. ته‌ماشای لاق و له‌ته‌ری خۆی کرد. چه‌قل لاق و له‌ته‌ری پان هه‌لدێ هه‌لدێ کردبوو. لاقی خۆتیان لێ ده‌چۆرا. پیتی خۆش نه‌بوو راوه‌ستێ، ده‌ترسا. ده‌ترسا هه‌ر نیتستا بگه‌مه‌ سه‌ری. به‌ ترسه‌وه‌ ناوڕێکی وه‌داوای خۆی دایه‌وه‌، به‌لام نه‌وه‌نده‌ی چاوی بێ ده‌کرد، که‌سی نه‌دی. نارام بووه‌وه‌و به‌ره‌و لای راست بای دایه‌وه‌. دیسان ماوه‌یه‌ک غاری دا. دووباره‌ مانوو بوو، و به‌ شه‌که‌تی له‌ نیتۆ درووه‌کان راکشا. له‌ لای چه‌پیه‌وه‌ سه‌دان میرووه‌ عه‌جه‌مه‌ له‌ ته‌نیشته‌ شاره‌ میرووه‌ که‌ی خۆیانسه‌ به‌ هه‌له‌په‌و په‌له‌په‌ل کۆ ده‌بوونه‌وه‌ تێکیانسه‌ داویشته‌. کورپژگه‌ تاوێک هه‌موو شتیکی له‌بیر چووه‌وه‌و له‌ ته‌ماشای میرووه‌کان دا نوقم بوو. دوايه‌ هۆشی هاته‌وه‌ به‌ر خۆی و به‌ ترسه‌وه‌ هه‌ستایه‌ سه‌ری. بای دایه‌وه‌ لای چه‌پ و له‌ دروواوییه‌که‌ چووه‌ ده‌ر. له‌ ته‌نیشته‌ درووه‌لانه‌که‌وه‌ به‌ کۆمه‌ کۆم ده‌رۆشته‌. ده‌ترسا بێجین. خۆین له‌ لاق و له‌ته‌ری ده‌چۆرا. دانیشته‌. گلی به‌ برینه‌کانیدا کرد. گله‌که‌ برینه‌کانی برژاندوه‌.

به‌رده‌لان نه‌ختێک دوور بوو. هه‌رچی تینی هه‌ییوو، دای به‌ لاقه‌کانی و به‌ره‌و به‌رده‌لان ده‌خۆی نووسا. له‌ چناره‌ پێرو قه‌ده‌سته‌توره‌که‌ی ته‌نیشته‌ گه‌وره‌ترین گاهه‌ردی نه‌و شوێنه‌ نیزیکی که‌وته‌وه‌. له‌ پشته‌وه‌ی چناره‌که‌ قوولکه‌یه‌کی لێ بوو هه‌تدی چالێک. گه‌لای زه‌ردو په‌لک زێڕین به‌ ره‌گه‌ڕه‌گی سووره‌وه‌ له‌ ژێر داژه‌که‌ که‌وته‌بوونه‌ سه‌ر یه‌ک و نیوه‌ی قه‌دی داژه‌که‌یان له‌ نیتۆ خۆیان گرتیبوو. کۆمای نه‌و گه‌لا وشکانه‌ خشه‌خشیان ده‌هات. کورپژگه‌ خۆی له‌سه‌ر نه‌و وشکه‌

گهلايه دريژ کرد. مهليک که به سر بهرترين لکی داره کهوه ههنيشتبوو، به دهنگی خشهخش ترساو ههلقري. کورکه ماندوو بوو، بئهيژ بوو. ويستی نهو شهوي لهوي رابويژي، رهنکه بيشی توانيبايه. بهلام بيري کردهوه: "نهم بيابانه پره له جانموهر".

چهند گهلاي وشک له لکيک بوونهوه، له هموادا سووپان و کهوتنه سر گهلاکانی ديکه. نهجار ههر تاوه نا تاويک گهلايهک و دوو گهلا له لکهکان دهبوونهوه به ههلقهپرين و سهما کردن دهکهوتنه سر زهوي.

کورپژگه لهبهر خۆيموه قسهی دهکرد. دهتگوت کهسيکی لهلايه. به دهنگی بهرز دهیگوت: "دهچم... دهچم نهو ديپيه دهبينموه... کي دهزانی بۆ کوئ چووم?... هيتن دهگهپيم ههتا نهو ديپيه دههوزيموه، نيدي ناگهپيموه. دهچم دهبه شوان، بزنان دههوشم، با دايکم ههتا شل دهبي به دوام دا بگهري، ريش بزنيش نهگهر تواني، با بههوزيموه... نهگهر نهویم نهدييموه چی؟!... ناشی بينموه... باشه، نهگهر نهدييموه چی؟!... هيچ، له برسان و له تينوان دهمرم... باشه، با برم... چما نهگهر مردم چ دهقمومي؟!..."

ههتاوي بئيني پایيز گاههردو گهلا چنارهکانی دهلستهوه. خاکهکه نهرم و روون بوو. گولهجووتيره (گولهپاييزه) پۆل پۆل و تاق تاق گلپان ههلاابوو، و هيتنهی نهماپوو سر وهدهر نين. بۆنيکی ناخوش له گهلا خوژهکان ههلادهستا. لکهکان تهپ بوون و دهدهوشانهوه. نهم دهووبههه پایيزان ههميشه له بۆنی قورسی خوژه دا نوقمه.

یهك دوو سهعات و بگره زياتريش لهوي مايهوه، ههتا ههتاو بههرو کهلهپۆ شۆر بووهوه. کورپژگه پاش ماوهیهک ورينه هاتهوه هۆش خۆی، پیتی وابوو وهداوی کهوتوون و هيتنهی نهماوه بيگهنی. تهماشای ههتاوي کرد، نهوهندهی نهماپوو ناوابی. نيستا دهبوو به کام لادا بپواو بهچيته کوئ؟!... نهوهی نهدهزانی. ريچکه بزنيک به نيو بهردهکان دا دهپژيشت. بهر ريچکهیه دا غاری دا. بئ نهوهی گوئ بداته داروبهردو درک و دال غاری دهدا. چاک ماندوو ببوو. جارجار رادههستاو ناوپيکی وهداوی خۆی دهدايموه سههلهنوئ غاری دهدا. لهسهه مووره دارپيکی رزيو چاری به مارمیلکهیهکی چکۆله کهوت. نازانم بۆ پیتی خۆش بوو. مارمیلکهکه به ديتنی نهو، له ترسان رای کردو له ژير کۆلکهدارپيکی ديکهدا خۆی شاردهوه. بهلادا هات. چاری دهپهشهوه هاتن. دنيا وهک فرفره له پيش چاری دهسووپا، چهند تونديش دهسووپا. دهست و لاقی دهلهرزین. به ترس و دلهخوړبهه تهماشای دهووبهرو دواوهی خۆی دهکردو دووباره غاری دهدايموه. له نهکاو پۆله کهوپيکی لهبهر ههلقري. ترسا. له ههموو دهنگيکی چووکيش دهسلهيميهوه. دلای وهک شيتان ليتی دهدا. به ناهوميتييموه سهيرپيکی

چواردەورى خۇي كىرى لىنىكى دا. لە خوڭن و ئارەق دا شەلەل بوو. ھىزى ئەنئەنى نەمايوو. شەكەت و بىگيان دانىشت. ئەو جىيە لىنى دانىشتىبوو، گۇرايىيەكى بچوك بوو پر لە خىز و بەرد. بە بۇنى ترشاوى ئارەقى لەشى ئارەھەت بوو. بۇنى گىايەكى بۇن خۇشىشى بە بەر لووتى ھەللاھات. بە زەھەت چاوى ھەلپچى. سەرى قورس ببوو. بە ترسەو سەرى ھەلپى و تەماشائى دەوربەرى خۇي كىرى. ھەتار خەرىك بوو ئاوا بى. سىبەرەكان ھەتتا بلىنى درىژ ببوونەو. روانىيە دەورتر. چاوى بە تارمايى كۆختەيەكى بە مۆرە دانراو كەوت. لە خۇشىيان راجەنى. دووگەلتيكىش لە كۆرپۆژنەكە ھەلەستاو لە ھەوادا بلاو دەبوو. ئەو دووگەلەي لە كۆرپۆژنەكە ھەلەستا، تارىك نەبوو، دووگەلتيكى مەيلەو شىن بوو.

لە پشتمەي خۇي گوتى لە دەنگىك بوو. وەك ھەستى پىيەكەستىك. خىرا بەرەو دوا گەرايەو. لە سەرەوژىرى لاي چەپى، لىرەوارى كاج لە تارىكايى دا نوقم بوو، كەوگە لافاوتىكى رەش لە ئاسمانەو دەرژايە سەر زەوى و جار لەگەل جار لىنى نىزىك دەكەوتەو. بە دەنگى بەرز قەسى لە گەل خۇي دەكردو بە بەر قەسە كەردەو لەبەر لىرەوارو لەبەر ئەو رەشاىيە كە لە ئاسمانەو دەرژايە سەر زەوى، ھەلەھات. دەيگوت: "دەچمە وى... پىيان دەلەيم ھاتووم بىسە شوان... دەلەيم ئەگەر پىتان خۇش بى جووتىش دەكەم... دەلەيم... وەردىش دەبىم... دەلەيم ھەر كارىك بلىن دەيزانم. دەلەيم ناوم "مستەفا" يە مستەفارش... دەلەيم دايك و بايم نەماون، دەلەيم عەبدى خانىشم نىسە... دەلەيم بىزە كاتتان بۆ دەدۆشم، مەگەلەكەتان دەبەمە كىتو... دەلەيم ئەگەر پىتان خۇش بى دەبە كورى ئىتو. ئالەيم ناوم "ھەمەدۆك"ە. دەلەيم ناوم مستەفارشە... دايكەم ھەتتا شەل دەبى با بەدوام دا بگەرئ، عەبدى خانىش ئەگەر تەوانى با بىلۆزىتەو... دەچم، دەچم، دەچم بە كورپان..."

پاشان زۆر زۆر دەستى كەردە گريان. لىرەوارى رەش زەوى و ئاسمانى پىكەو دەروو بوون. ھەتتا زياتر دەگريا پتر دلى پر دەبوو. لە دەنگى گريانى خۇشى لەزەتتىكى وەردەگرت. كاتىك لە تەپۆلكەكە دەچووەو خوار لەپر گريانەكەي برى. لووتى بە سۆرائىيەكەي پاك كەردەو. سۆرائىيەكەي تەپ بوو.

گەيشتە خانووە قورپنەكە. كاتىك وەژوورى ھەسارى كەوت، تارىك داھاتبوو. لەدەوربەرى، تارمايى چەند مالى دىكەش ديار بوو. ئەم مالا ئە ھەمويان بە مۆرە دانرايوون. لە فەكران راجو: "ئەكە ئىتە دەيەكە بى؟..."

لەبەر دەرگا پىاوتىكى رىش ھەدار خەرىك بوو كورتانى ولاغەكەي چاك دەكرد. كاتىك سەرى ھەلپى، چاوى بە تارمايىيەكە كەوت كە وەك بزمەر لە ئىتەپراستى ھەسارى چەقىبوو. تارمايىيەكە يەك دوو ھەنگا لىنى نىزىك بوووەو رەق راوہستا.

پیاوه ریش داره که که نیدی چاوی نه‌ده‌دی کورتانه‌کمی داناو هه‌ستا. تارمایی‌یه که ته‌نیا
چهند هه‌نگاو له‌ولاتر راوه‌ستا‌بوو، و مووی لێ‌نه‌ده‌بزووت. پیاوه که بانگی کرد:

"ها... بزانم، کاریکت هه‌بوو؟..."

تارمایی وه‌لامی دایه‌وه:

"خاله شوانتان ناوی؟... وه‌ردیش ده‌برم، هه‌ر کاریک بلیتین ده‌یزانم."

پیاوه ریش داره که قۆلی تارمایی‌یه که‌ی گرت و بر‌دیه ژووری:

"جاری دانیشه به‌سیوه... دوايه خوا گه‌وره‌یه."

بایه‌کی ساردی ده‌هات. هه‌مه‌د سه‌رمای بوو. وا هه‌له‌ده‌له‌رزى ددانى ددانى نه‌ده‌گرت.

پیره‌پیاوی ریش دار بانگی خێزانی کرد:

"کچی... دووسێ بێ دار لهم ناگره‌ نێ... نه‌و من‌داله وه‌ک می‌تۆک هه‌له‌ده‌له‌رزى."

ژنه به سه‌رسوڕمانه‌وه پرسى:

"ئه‌مه کێ‌یه؟"

پیره‌پیاو وه‌لامی دایه‌وه:

"خۆشه‌ویستی خوايه، میوانه."

ژنه به پێکه‌نینه‌وه له بن لیوانه‌وه گوتى:

"ئه‌مه چ جۆره میوانیکه؟"

پیره‌پیاو:

"میوان نه‌م جۆرو نه‌وجۆری نیه. میوان میوانه‌و بپایه‌وه."

ژنه باوه‌شینک دارى هێتان و یه‌ک یه‌ک خستنیه سه‌ر ناگر‌دانه‌که. ناگردان به‌ره‌به‌ره داگیرسا.

کورپێژگه له‌لای چه‌پی ناگردان له بن دیواری کز دامار دانیشت. ده‌م و چاوی چووک و

قه‌لشیو و سه‌ری زل بوو. مووی سه‌ری که ده‌گه‌یشته سه‌ر لاجانگی هێندیان تیشکی هه‌تاو

وی که‌وتبوو، کال بپوونه‌وه مه‌یله‌و سوور بوون. چاوه‌کانی کال و گه‌وره بوون. له‌شی تاوه‌گازو

تاوه‌سووت بوو. یازده ساڵه دیاری ده‌کرد. دروو پانتۆله‌که‌ییان هه‌تا سه‌ر نه‌ژوتی دادێ دادێ

کردبوو، و لاق و له‌ته‌ری به ده‌ره‌وه بوون. خوی‌ن په‌له په‌له له‌سه‌ر لاق و له‌ته‌ری وشک هه‌لا‌ت‌بوو.

ناگردان به ته‌واوی داگیرسا‌بوو، به‌لام نه‌و هه‌ر هه‌له‌ده‌له‌رزى. ژنه‌که:

"من‌دالی به‌سته‌زمان... وادیاره زۆری برسی‌یه... نیستا جامێک شۆریاوی گه‌رمی بۆ

تێ‌ده‌که‌م، با بیخواو گه‌رمی بیتمه‌وه."

ژنه له مەنبەلنکی مس که له سەر ناگره که ده کوئی، چەند که وچکی شۆریاو له جامیک کرد. هەمەد چاوی برپیووه نهو هەلمه که له جامه که هەلدهستا. ژنه جامه چیشته که ی له پیتش داناو که وچکیتی داریشی دایه دهست:

"بخۆ با گەرمەت بیتەوه... خێرا خێرا بخۆ."

پیره پیاو:

"خێرا خێرا بخۆ زاری دەسووتی."

منداله که:

"ناسووتی."

منداله که پێ کهنی. پیره پیاویش پێ کهنی. ژنه که تی نه گەشت نهوان بۆچی پێکهنین.

پیاوه که:

"وادیاره شۆریاوی گەرم هینایهوه سەرەخۆ."

منداله که وهلامی دایهوه:

"ئیدی هەلناله رزم."

ژنه کهش پێکهنی.

ناورگه که ژۆر جوان وخاوێن و رێک سواخ کرابوو. بانی ژووره که گل بوو. هۆله کانی که بریتی بوون له دارو هەلەش به دوو کهلتی چەندین سالة رهش ببوون و ده درهوشان. ژووره که بیان کردبوو به دوو بهش که بهشیکی تهویله بوو و هەلمینکی گەرم و شه داری لێ هەلدهستا، هەلمینک به گەرمی و شه داریی هەناسه. نەم بۆنه بۆنی ریخی تازهی گوێلک بوو. وهک بۆنی کاوداری تهو ده چوو. له لای تهویله که وه کوپو کچ و بووکی پیاوه پیره هاتنه ژوور. کوپریژگه ناوڕێکی خۆشی لێ دانهوه. پیره پیاو رووی کرده کوپه کهی:

"بۆچی به خیراتنی نەم میوانه ناکهی؟"

کوپه که ژۆر به ژیری و سهنگینی به خیراتنی کردو نه حوالی پرسی.

"به خیر بیتی کاکه گیان... شوکور باشی!"

کوپریژگهش همروا پیاوانه جوابی دایهوه:

"سوپاس بۆ خوا باشم."

نهجار کچ و بووکی مامه پیرهش به خیراتنیان کرد.

لەم کاتەدا ناگردانە کە بە چاکی داگیرسابوو. کورپژگە دەستی لە بن ھەنگلی نابوون و لەبن دیواری کز دامابوو. بلیتسە ناگر کە لە ناگردانە کە جیا دەبوو، سیبەری سەیر سەیری دەخستە سەر دیوار. سیبەرەکان پەیتا پەیتا بیچمیان دەگۆری و تاوێکی شاراامیان نەبوو. پیرەپیای بە گەرمی خەریکی سەیری سیبەرەکان و خۆندنەوێ فکری ئەو منداڵە بوو. کاتێک سەری وەرگرتا زەرەخەنەیکە کەوتبوو سەر لیوانی.

دەم و چاوی مامەپیرە لەو باریک بوون. ریشی تۆزین و ئەواو سپی بوو. نیتوچاوانی ھەتاو سووتاندبووی و رەنگی گۆرا بوو. سەر روومەت و لاچاوەکانی و ملی لە ناچار شۆقی ناگردانە کە وەک مەسی سوور دەتروسکەنەو. لە ئەکا وەک شتیکی گەرنگی پیر کەوتبیتەو، پرسی:

"باشە، میوان... پیت نەگوتین ناوت چیە؟"

ھەمد:

"پیت دەلێن ھەمدۆک."

کورپژگە وەک ئەوێ ھەلەیکە کردبێ، سەری داخست و لێری خۆی گەزی. لەبیری چووبوو بلیت ناوم مستەفەرە. پاشان لە دلی خۆی دا گوتی: "باشە، ناوی خۆم چیەتی...؟ مستەفەرەش کێیە؟... بۆچی ناوی خۆم نەلێم...؟ خۆ لێرە کەس نامناسی..."

پیرەپیای رووی کردە بووکەکی:

"سفرە کە راخە با پاروێ نایتیک بھۆین."

سفرەیان راخست. ھەموو خاوە و خێزانی مائ و ھەمدۆک لە دەوری سفرە کە نالان. لەسەر سفرە کەس قەسە نەکرد. بە بێدەنگی شتیوان خوارد. کاتێک سفرە کە کۆکرایەو دووبارە باوھشێک داریان ھێناو خستیانە سەر ناو. مامەپیرەش بۆخۆی موورەیکە گەورە ھێناو راست لە نیتو مەشخەلی ناگرە کە دانا. بلیتسە ناو لە ھەموو لایە کەو بەرەو موورە دارە کە لار بوونەو موورە داریان لە نیتو خۆیان گرت. ئەمە گەورەترین خۆشی مامەپیرە بوو. ھەموو شەوێ دەبوو ئەم کارە بکا.

بلیتسە ناوێرەکان بەم لاو ئەو لاوا دەورە ئەم موورە دارەیان داو کە مامەپیرە لە نیتویان داينابوو. مامەپیرە لە تەماشای ئەو بلیتسە ناوێرە کە بێ وەستان دەوری موورە کەیان دەدا، تێر نەدەبوو. خێزانی بە گوتی دا چپاند:

"سەلمان، جیتی ئەم منداڵە لە کوێ راخەم؟"

زەرەخەنەیکە وەک ھەمیشە کەوتە سەر لێری سەلمان:

"له تهويله ي بارگينه كه... له مو جينگايه ي كه بوځومان ليږي ده خه وين... ده ته ويست له كوښي بو راجه ي؟ چورزاني هم به ستم زمانه له كوښه به هيواي سلهماني هاتوه ته نيره." پاشان ناوړي دايموه لاي هممهده. هممهده له بهر گهرمائي ناگردان خاو بيسوه وه ويزينگي ده دان. مامه پيره به پيښكه نينه وه بانگي كرد:

"ميوان... خهوت دي؟"

هممهده نه ختيك خزي كوكرده وه:

"نا، به هيچ جوړ خهوم نايه."

مامه پيره جوان ته ماشاي چاوه كانې هممهدي كرد:

"باشه، هممهده ډك... پيټ نه گوتين له كوښي را هاتووي و ده ته وي بچيه كوښي؟"

هممهده ډك چاوه كانې كه پر بوون له دووكله كم ميټك ههنگلوني:

"له ناسياب چه شمه را هاتووم... ده مه وي بچمه نهو ديږه."

سلهمان به وردې سه يريكي كورپوگه ي كرد:

"ناسياب چه شمه شاره زام، به لام نهو ديږه كوښيږه."

هممهده بي نهوې بجه جلي، وه لامې دايموه:

"ده مه وي بچمه گوندي "دورسوون" و نهوان"

"كام دورسوون؟"

"خو عه بدي خان دناسي... پاشان بيدهنگ بوو و چاوي بريه سووچيكي ژووره كه. مامه پيره:

"باشه، دوايه..."

"دورسوون ره عيه تي عه بدي خانه... جووتي بو ده كا، وه ردې بو ده بري... ده مه وي بچمه

گوندي نهو دورسوونه."

بريسكه يه له چاوه كانې هممهده هستا، پاش تاويك بيدهنگي له سهري رزيشت:

"نهو دورسوونه كه جووچكه باشوه كه ي گرتبو... نيستا ناسيت كيږه مامه گيان؟"

"نهري، نهري، ده زانم! باشه دوايه..."

"ده مه وي بچمه گوندي دورسوون و نهوان... دورسوون ده يگوت له ديږي نهوان به زور

جووتي به مندا لان ناكه... ليشيان نادهن... دورسوون ده يگوت گونده كه يان چه قله شينكه ي

هه ر لښيه... ده مه وي بچمه نهوي."

"باشه، نهو گونده ناوي چيه... دورسوون پيښي نه گوتي... نه يگوت ديږه كه يان ناوي چيه..."

خەمەد بېدەنگ بوو، قامىكى لە زارى ناو لە فەكران راچوو. ماوئەيك بېرى كردهووە لە نەكاو
وئەلامى دايەووە:

"نا... ناوى گونڊە كەيانى پىنە گوتووم."

"سەيرە!"

خەمەد پاشى دووپاتى كردهووە:

"ئەرى، سەيرە!... مەن و دورسوون پىكەو جوتمان دەكرد... هيندى جەر دورسوون لەسەر
بەردىك دادەنيشت و دەيگوت: بريا دىهاتى نىمەت دىتبايە!... داروبەردى زىرە... دەرياي
هەيە، كاجى هەيە... دەيگوت ئەگەر سواری دەريا بى لەم دنيايە هەر كۆيەك وازت لى بى
دەتوانى بچى... دورسوون لەو گونڊە راى كردهبوو... بە منى گوتبوو ئەم قسانە لەلای كەس
نەدركىتم، منيش بە دايكىشم نەگوتن."

پاشان بە نەسپايى گوتى:

"تۆش بە كەسيان مەلئى مامەگيان!... نى؟"

سەلمان:

"مەترسە، مەترسە... بە هيج كەس ناليم."

بووكە كە هەستا رۆيشت و دواى دەقيقەيەك تەليسىيەكى هيناو گەرايەووە. تەليسى لە
نيوئەراستى ژوورە كە هەلرشت. نيو ژوورە كە پىر بوو لە قۆزاخە پەمۆ. گۆلە پەمۆيەكان سچى
بوون و هەر كامىيان دەتگوت پەلە هەورىكى چكۆلەيە. ژوورە كە پىر بوو لە بۆنى قۆزاخە
پەمۆ. سەلمان گوتى:

"ياللا خەمەدۆك بىنەم، هونەرى خۆت نيشان بەدە. داخوا دەزانى قۆزاخە پەمۆ پاك

بكهى؟ ئافەرىن پالەوان، دەى با بزانم."

خەمەدۆك كۆشيكى قۆزاخە پەمۆ كيشايە پيش خۆى. دەستى وا فيرەكار بوون وەك ماشين

كاربان دەكرد:

"پەمۆ پاك كردن شتىك نەه."

كۆرەكهى مام سەلمان:

"دەى خەمەدۆك، ئىستا تۆ ئەو گونڊە چۆن دەدۆزيەووە؟"

خەمەدۆك كە ديار بوو ئەم پرسيارەى پىخ خۆش نەه، هەناسەيەكى هەل كيشاو لە وەلام دا گوتى:

"دەگەر پىم... دەى بىنەمەو... دەيگوت لە نيزىك دەريايە... دەى بىنەمەو."

"حه‌مه‌دۆك! لىتره بۆ ده‌ريا پازده رۆژه‌پىيه."

"ده‌پىنمه‌وه، هينده ده‌گه‌رېم هه‌تا ده‌پىنمه‌وه... نه‌گه‌ر بشى مرىم تازه ناچمه‌وه
ناسياب چه‌شمه." سله‌مان:

"حه‌مه‌دۆك، خۆ تۆ نه‌تگوت چت لى-قه‌وماوه بۆچى مال و حالى خۆت به‌جى هيشته‌وه
رووت له‌ كۆ و بىابان كرده‌وه؟"
حه‌مه‌دۆك ده‌ستى له‌ كار كىشايه‌وه:

"مام سله‌مان گوى بگه‌ر بۆت باس بكه‌م... باهم مرده‌وه، ته‌نيا داىكىنكم هه‌يه‌وه بپايمه‌وه.
خزم و كه‌س و كارى دىكه‌م نيه‌... نه‌من ره‌عيه‌تى عه‌بدى‌خام..."
نه‌مه‌ى كه‌ گوت، چاوى پېر بوون له‌ ناو و كۆله‌ گرووى له‌ نه‌وكى ما. ددانى به‌ جه‌رگى خۆى
داده‌گرت، نه‌گىنا له‌ پېرمه‌ى گريانى ده‌دا.
حه‌مه‌دۆك له‌سه‌رى رۆيشته‌وه:

"دوو ساله‌ جووت بۆ عه‌بدى‌خان ده‌كه‌م... چه‌قله‌شىنكه‌ پياوى ده‌خوا... چه‌قله‌شىنكه‌
وه‌ك سه‌گ لاق و له‌ته‌رى پياوى ده‌گه‌زى. نه‌من له‌و دروه‌لانه‌ جووتم ده‌كرد. عه‌بدى‌خان هه‌موو
رۆژى به‌ قه‌ستى كوشتن داركارى ده‌كردم. دوينى به‌يانيش لى‌دام. هه‌موو له‌شم ره‌ش و شين
هه‌ل‌گه‌را. منيش رام كرد... ده‌مه‌وى بچه‌ نه‌و دىيه‌. عه‌بدى‌خان له‌وى نام دۆزىته‌وه...
ده‌چه‌ نه‌و ناوايىيه‌ جووتى ده‌كه‌م، ده‌م به‌ شوان، نه‌گه‌ر پىشيان خۆش بى ده‌م به‌ كورپان."
حه‌مه‌دۆك وه‌ختىك گوتى "نه‌گه‌ر پىشيان خۆش بى، ده‌م به‌ كورپان" جوان سه‌يرى چاوى مام
سله‌مانى كرد. حه‌مه‌دۆك دلى پېر بوو. نه‌گه‌ر زارى كردبايمه‌وه يه‌ك قسه‌ى دىكه‌ى كردبايه‌،
گريانى ده‌هات و خۆى پېر راگه‌ر نه‌ده‌كرا. سله‌مان كه‌ تىنى گه‌يشته‌بوو، باسه‌كه‌ى گۆزى:
"حه‌مه‌د، ئىستا كه‌ نيازت نيه‌ بچه‌يه‌وه ناسياب چه‌شمه، له‌لاى ئىمه‌ پىنه‌وه."
ده‌م و چاوى حه‌مه‌د پشكووت. له‌ خۆشىيان هه‌موو گيانى له‌رزى.
كوپه‌كه‌ى مام سله‌مان:

"ده‌ريا زۆر دووره‌ حه‌مه‌دۆك... نه‌و گونده‌ش به‌و ناسايىيه‌ نادۆزىته‌وه."
هه‌موو ته‌ليه‌ به‌مه‌ويه‌كه‌ پاك كرابوو. ژووره‌كه‌ پېر بوو له‌ نه‌سپى ره‌شه‌ى په‌مۆ.
نه‌سپى‌يه‌كان به‌ په‌له‌ به‌ چوار قولىنچكى ژووره‌كه‌دا ده‌گه‌ران. جى‌خه‌وى حه‌مه‌ديان له‌ نيزىك
ناگرده‌نه‌كه‌ راخست. چاوى گه‌رم بىوون، نه‌گه‌ر لىتى گه‌رابان ده‌سه‌به‌جى ده‌چووه‌ نىو جىتى.
مامه‌په‌ره‌ كه‌ ده‌يزانى حه‌مه‌د زۆر كوشته‌ خه‌وه، گوتى:

"پرژ سەر جێیه کەت" و جێ خەوه کەى نیشان دا.

خەمەد بێ ئەوهى قەسەىك بکا، چووه نێو جێیه کەى و خۆى قانگەله کرد. دەتگوت هەموو لەشى لە ناوێگ دا کوتراره. هەموو ئەندامى لەشى دێشان. لە دلى خۆى دا دەتگوت: "دەبەمە کوپى... دەبەمە کوپى... دایکەم هەتا شل دەبێ با بە دوام دا بەگەرێ... ناتوانم بمۆزنەوه... تازه ناچمەوه..."

خەمەد دوو سەعات پێش تاو هەلات، راست ئەو وەختە کە رۆژان دەچووه جووتى، لە خەو راپەڕى. لە جێى هاتەدەر. هەروا بە خەوالووبى مێزە کەى کرد. هاتەوه سەرەخۆ. دویتى شوو و مام سەلمانى ریش سپى وەبیر هاتنەوه. لە دلى خۆى دا گوتى: "مالى مام سەلمان!... هەر لێرە دەم، نیدی ناچمەوه... دەم بە کوپیان..."

لە دەرى کزەبایە کى ساردى دەهات. سەرماى بوو، هاتەوه ژوورێ و سەرلەنوێ چووهوه نێو جێیه کەى. ئەژنۆى کۆکردنەوه بە سنگى خۆیه وه نان. جێیه کەى گەرم داها. خەمەد دەیزانى کە ئەمە پرژ هەتا تاو هەلاتیش دەتوانى بچوێ. بۆیه دووبارە خەو لێ کەوتەوه.

هەتاو بە دەم شەبای بەیانیه وه لە کەل دەرکەوت. دایک مەغەله شۆرباوى لەسەر ناگر لابرد. هەلم و بۆنێکى خۆش لە مەغەله کە هەل دەستا. کوپ لەمێژ بوو چووبوو سەرکار. سەلمانىش دەستى کردبووه بە پینە کردنى کورتانە کە. ژنە بانگى کرد:

"سەلمان، شۆرباوه کەت سارد دەبیتهوه."

"میوانە کەمان هەلستا؟"

"دیارە ئەم منداڵە دویتى زۆر ماندوو بووه، لە خەوێ دا قسان دەکا."

"هەلى مەستینه، بەستەزمانە دویتى هەموو دویتى غارى داوه."

"ناخر ئەو منداڵە بۆچى مال و حالى خۆى بەجێ هێشتووه رای کردووه؟"

"چونکە زۆریان تین بۆ هیناوه."

"رۆڵە گیان!... چەندیش جوانە... ناخر ئەو خوانەناسانە چىيان لەو بەستە منداڵە دەوێ?..."

"هەتا هەر وەختێک پێى خۆش بێ لەلای نێمە دەمیتیتەوه."

لەو کاتەدا خەمەد وەخەبەر هات. بەهەردوو دەستان چاوه کانى هەلگۆفین. هەلمێکى سووک لە نێو مەغەلێ شۆرباوه کە هەل دەستا. لە کەلێنى دەرگاوه شۆقى هەتاو وەک تیزمالکێک کە بە چەقۆ برییتیان هاتبوو ژوور. خەمەد دەسەبەجێ لە جێى دەرپەڕى. کاتێک سەلمان پەلەپەلى خەمەدى دی، گوتى:

"مەترسە كۆرۈم... ئەگەر پېت خۇشە جارى بىخەۋە."

خەمەد ئاقتاۋە مەسكەي لە تەنېشت ئاگردان ھەلگرت و چۈرە دەرى. پاش ئەرەي دەست و چارى بە ئاۋى گەرم شوتن، چو لەسەر سەرى مام سەلمان راۋەستار تەيموۋە رامما. ژنە دىسان بانگى كۆردەۋە:
"ۋەرن شۇرباۋە كەتان بىخۇن... سارد دەپتەۋە."

سەلمان كورتانەكەي دانائو بە پېتكەنېنەۋە چاۋىكى لە خەمەدۆك داگرت:
"با بېچىن شۇرباۋە كەمان بىخۇن."

شۇرباۋە كەيان بېرىش بە شىر بوو. بۇنى بېرىش و شىر تېكەل بېبوو، و بە جارىك ژوورەكەي داگرتېبوو. شۇرباۋە كەيان بە كەۋچكى دار خوارد. خەمەد شۇرباۋەكەي زۆر پى خۇش بوو. لە دلى خۇي دا گوتى: "دەيم بە كۆرى."

پاش قاولتى، سەلمان پېنەي كورتانەكەي تەۋاۋ كۆردو بە پىۋوش و سەمەل ئاخىنەۋە. پىۋوشكە لە نېۋ قامكە درېۋ پېرەلۆكەكانى دا ھەلەخلىسكا.

ھەتارى پايىز بە ھەمەۋ تېشك و رووناكىي خۇيەۋە دەرو دەشتى داگرتېبوو. تۆزىكى ورد لە پىۋوش و پەلاش ھەلەدەستا. ھەركات سەلمان چىنگى لەو پىۋوشە دادەگرت و لە كورتانەكەي داخنى، ئەو تۆزە زەردو زېرىنە لەبەر تېشكى ھەتاۋ بە چواردەۋرى دا بىلاۋ دەبوۋەۋە.
سەلمان:

"غەبىدىخان زۆرى نازار داۋى؟"

خەمەد چاۋەۋانى پىرسىارىكى وا نەبوو. بەلام تەردەست ۋەلامى داۋەۋە:
"بە قەستى كوشتن لېتى دەدام... جارىكىيان نەۋەندەي لىتەدام كە مانگىتى رەبەق لە جىنى دا كەۋتم... داېكم دەيگوت ئەگەر ئوشتمە مەلا سارى نەبوۋايە، دەمەردم... غەبىدىخان لە ھەمەۋ كەسى دەدا، بەلام لە من زىاتر..."
"باشە، كەۋابى لەلاي نېمە دەمىنەۋە."

"خۇ من لەو گۈندە كارىكم نې... ئەمجار لېرەرا بۆ ئەو ئاۋايىيە پازدە پۆژەپىيە... دەريايەكەشى نازانم بە كەلكى چى دى... ئەگەر چەقەلەشىنكەشى نەبى، خۇ نېرەش نېەتى... ئەمن ھەر لېرە دەمىنەۋە، كەس ناتوانى ۋەمىننى، وا نېە؟... ئاسىياب چەشمە ھەتا نېرە دەليارپىيەكە، وا نېە؟... لېرە ناتوان بىدۆزەۋە، وا نېە...؟"

پېت وايە ئاسىياب چەشمە لە كۆپىيە؟... ئاسىياب چەشمە لەۋديو ئەم كېۋەيە... چما بۇخۇت نازانى چەند بە رىگادا ھاتۋى؟."

ھەممەد وشك بوو. چارى پى زەق بوون و نارەقى كرد. ھەموو ھىوايەكەى بىروە بلىقى سەرئار. نارەق چۆر چۆر لە ھەموو گيانى سەرەوژىر بوو. ويستى شتىك بلى، بەلام تفى خۆى قوت دايەو ھىچى نەگوت. پۆلە ھەلۆيەك بە ئاسمانەو ديار بوون. چارى پىيان كەوت. خۆى لە سلەمان نيزىك كەدەو گوتى:

"كەوابى، باشتە بچمە نەو دىيەو بىمە كوپى ئەوان... نەگەر عەبدىخان وەمبىنى نەنجن نەنجم دەكا."

سلەمان بە سەرکۆندەو وەلامى دايەو:

"باشە، بچۆ نەو دىيەو بىبە بە كوپى ئەوان!..."

"چەند خۆش بوو بىام بە كوپى تۆ، بەلام..."

"بەلام چى؟"

"نەگەر بکەومە بەردەستى، لە خواش ناترسى، لەت لەتم دەكا."

"ئەمىنىش كارىكم لە دەست نايە ھەممەد!..."

سلەمان ئەمەى گوت و لەسەر كارەكەى ھەلستاو چاك سەبرى ھەممەدى كرد. دەم و چارى

ھەممەد رىك ھاتبوون، چاوەكانى كز داگىرابوون. دەتگوت سۆمايى چارى رۆ رۆاوە.

وختىك ھەممەد دىتى سلەمان تەماشاي دەكا، زياترىش خۆى لىنيزىك كەدەو دەستى

گرت. ھەموو ئاوات و نارەزووەكانى لە چاوانى دا ديار بوون. لە سلەمانى پرسى:

"چ بکەم."

"مەترسە ھەممەد."

ھەممەد بە ترس و خۆشحالىيەو زەردەخەنەيەكى تالى كرد. سلەمان كورتانەكەى لە

قوژبىنىك داناو وەرئ كەوت:

"ھەممەدۆك! مەن ھەتا نەو مالەى بەرامبەرمان دەچم، كارىكم ھەيە. تۆش چىت پىخۆشە

وا بکە. نەگەر پىت خۆشە بچو لە نىو ئاوايى بۆخۆت بگەرئ."

ھەممەد لىي جيا بوو ھەو چووە نىو دى. دىيەكە بىست - بىست و پىنج مال دەبوو. ھەموو

خانوەكان بە مۆرە دروست كرابوون. ھەروا لە گۆترە چەند بەردىان لەسەريەك دانابوون و خانويان لەسەر

دروست كەردبوون. خانوەكان لە تەختى زەوى پرا مىترىك زياتر بەرز نەبوون و ھەمووشيان مۆرە بوون.

ھەممەد ھەموو دىيەكە گەپرا. منداڵان لە سەرانگوتىك يارىيان دەكرد. ژنەكان لە

بەريەرۆچكەى دانيشتبوون و خەريكى تەشى رست بوون. سەگىكىشى بەرچار كەوت. سەگەكە

كلكى له گەلۆزى گرتىبو و بە ترسەو بە بن دىوارىك دا دەپۆشت. لە ھەموو كەلپن و قوڭىنىكى ئەم دىيە پەين و تەپالەيان لەسەريەك رۆكردبوو. ھەتا ئىوارى ھەموو كون و كاڙىرى گوندەكەى سەنگ و سوژن نا. كەس كارى بە سەريەو نەبوو، كەس لىنى نەپرسى لە كۆتو ھاتو ھە بۆ كۆى دەچى، لە دىنى خۆيان نەگەر غەوارەيەكيان دەدى، ھەموو منداڵەكان لىنى كۆدەبوونەو. خەلكى ئەم دىيە جۆرىكى دىكە بوون... و نەمەشى پىن خۆش بوو. كاتىك ھاتەو مالتى دىنى سەلمانىش لە مالتىيە. سەلمان:

"جەمەدۆك، ئەو بۆجى سەرىكى مالتەوت نەدايەو، لە نىتو دىنى چ باسە؟"
 "چ باس نەبوو مامەگيان."

بەدواى ئەمەدا چەند رۆژىك جەمەد ئەمە كارى بوو. يەك دوو دەستە براشى پەيدا كردن. لە گەل منداڵان "ھەلووكتىن"ى كرد. لەم يارىيەدا لىنگەى نەبوو، بەلام قەت خۆى لەسەر كەس ھەلنەدەكيشا. ھەر منداڵىكى دىكە لەم يارىيەدا ھەك نەو سەر راست بووايە، خۆى پىتو رادەنا. بەلام وا ديار بوو جەمەد ئەم يارىيە زۆر بە يارىيەكى منداڵانە دەزانى، ھىچ گوتى نەدەدايە بردنەو دۆرانن. ھەريۆيە منداڵەكان زۆريان خۆش دەويست. پاشان، پايزە بارانى توورپووس دەستى پىن كرد. ديوتانە پايزان گەلەى داران چۆن ھەلەدوهرى؟ پايزەبارانى توورپوويش بە درشتى ھەك گەلەزەردى پايزە دەكەوتتە سەر زەوى. ھەر دىيان گرماند. لە كۆتو پىشت ئاوەدانىيەو گاشەبەردى زەلام زەلام لە گەل دەنگى ھەورەترىشە ھەر دەشت تاوتىر دەبوونەو. كۆتو كە لىرەوار بوو، لىرەوارىكى چرو دارى زەلام زەلام. رۆژىكيان جەمەد ھاتە لای سەلمان و گوتى:

"مام سەلمان، ھەتا كەنگى بىكار بىم. بۆجى ھەر بسووپىيەو نانى مەفت بچۆم؟"
 "گۆئ مەدەيە جەمەد، ناخەرەكەى كارىكت پىن دەسپىزىن."

باران چەند رۆژىك لىنى كردەو. ھەتاو لەسەر گەلەو بەردو خاك و دارە شەدارەكان مۆنچ مۆنچ دەدرەوشا. ھەلپىكى تەنك لە زەوى ھەلەدەستاو بۆنى رىخ و پەينى بۆ لای ئاوايى بەرپى دەكرد. جارجارىش پەلە ھەورى زۆرين پىشى تىشى ھەتاويان دەگرت...

جەمەد لە نيزىك مالتى لەسەر بەردىك دانىشتبوو، جووتە كالتەيەك كە سەلمان لە چەرمى خاوبۆى درووبوو، لە پىتى دەكرد. كالتەكان تەپ بوون. دىوى دەرەويان بە تووكىكى مەيلەوشىن داپۆشرايوو. لەو ھەرا ديار بوو كە كالتەكان لە چەرمى جوانەگا دروست كراون.

حه‌مه‌د له خۆشیی کاله‌کانی خه‌ریک بوو بال بگرئ. سله‌مان هات و له په‌نای راوه‌ستا. حه‌مه‌د به‌ن کاله‌که‌ی ده‌به‌ست و سله‌مان ته‌ماشای ده‌کرد. دیار بوو حه‌مه‌د ده‌ستی به‌و کاره راهاتبوو. خه‌یرا به‌ن کاله‌کانی هه‌یناو به‌ردو له‌لای پاژنه‌ی گرێدان.

سله‌مان:

"حه‌مه‌دۆك، له کاله له‌په‌چ‌کردنیش دا وه‌ستای."

حه‌مه‌دۆك سه‌ری هه‌لبه‌ی و په‌نکه‌نی:

"ئه‌مه‌ن ده‌زانم کاله هه‌له‌یش به‌ستم. به‌لام ئه‌تۆ باشت ده‌زانی."

حه‌مه‌دۆك هه‌ستایه سه‌ریه‌. یه‌ك دوو جار قورسای خۆی خسته سه‌ر لاقی راست و چه‌پی و کاله‌کانی تاقی کرده‌وه. پاشان ده‌پازده هه‌نگاو رۆشت و گه‌رایمه‌وه. دیسانیش چه‌ند هه‌نگاوێك به‌م لار ئه‌و لا‌دا رۆشت. به‌ده‌م رۆشتنه‌وه چاوی هه‌ر له‌کاله‌کانی بوو. حه‌مه‌دۆك چاوی له‌ کاله‌کانی هه‌ل‌نه‌ده‌گوێژت. پاشان هات و له په‌نا سله‌مان راوه‌ستا:

"په‌ به‌ په‌نم."

وه‌په‌ی كه‌وتن. حه‌مه‌دۆك چاوی هه‌ر له‌ کاله‌کانی بوو. جار‌جار راده‌وه‌ستا هه‌تا کاله‌کانی باشت به‌ینه‌ی و جار‌جاریش داده‌هاته‌وه‌و ده‌ستیکه‌ی به‌سه‌ر تووکی کاله‌کانی دا دیتا.

سله‌مانیش به‌شداری دله‌خۆشیه‌که‌ی حه‌مه‌د بوو:

"په‌م وایه په‌تت خه‌راپ نه‌ی؟"

"په‌ به‌ په‌نم، نه‌ ته‌نگن و نه‌ فره‌وان."

"حه‌مه‌دۆك، ته‌گه‌ر چووبایه ئه‌و ده‌یه، كه‌ی هه‌بوو کاله‌ی وات بۆ به‌رووی؟"

"چا له‌و ده‌یه خه‌لك به‌ په‌خواسی ده‌گه‌ڕێن؟"

ئه‌م په‌رسیاره‌ی حه‌مه‌د به‌شیکه‌ی له‌ ساویله‌که‌ی و به‌شیکه‌ی له‌ زۆرزانیه‌وه بوو. به‌لام سله‌مان ته‌نگه‌یشت. بۆیه له‌ وه‌لام دا گوته‌ی:

"نا... به‌لام له‌وێ کاله له‌په‌ی ناکه‌ن، كه‌وش له‌په‌ی ده‌که‌ن."

"ته‌ی گه‌یشتم مامه‌."

به‌ په‌یاسه له‌ ئاوابی وه‌ده‌رکه‌وتن. حه‌مه‌د له‌ نه‌کاو ده‌ی کرایمه‌وه. هه‌تا کێوه‌که‌ی ئه‌وه‌یران مه‌زرایه‌ك پان ببووه‌وه. ئه‌م مه‌زرایه‌ش زۆر به‌ که‌لك نه‌ده‌هات. چه‌قله‌شینکه‌ی نه‌بوو، به‌لام زۆریش باش نه‌بوو. ئه‌م مه‌زرایانه هه‌موویان به‌رد به‌رداوی بوون...

حه‌مه‌د راوه‌ستا:

"مام سله‌مان، ده‌چینه کوئی؟"

"هه‌روا ده‌گه‌رتین."

حه‌مه‌د هیچی نه‌گوت و هه‌روا رو‌یشتن.

کاله نوئی‌یه‌که‌ی حه‌مه‌د قورای بوو. له‌ دلی خۆی دا چهند جنیوی ته‌رو تازه‌ی به‌و قوربه‌ دا که‌ کاله‌کانی لئی پیس کردبوو.

له‌ ئاوا‌یی دوور که‌وتنه‌وه. جگه‌ له‌ دوو‌که‌لی کولاو‌که‌کان هیچ شتیکی نیو دیار نه‌بوو. سله‌مان:

"گویت لئی بئ حه‌مه‌دۆک. هه‌موو روژی بزنه‌کان بیتنه‌ نیره‌... ده‌توانی له‌م ده‌ورو‌به‌ره‌ حه‌یوانه‌کان به‌ه‌وه‌رتینی. به‌لام نه‌که‌ی له‌م ته‌پۆل‌که‌یه، له‌م ته‌پۆل‌که‌ خه‌نه‌یی‌یه‌ ئاوا بی. نه‌ودیوی نزیك گونده‌که‌ی خۆتانه‌... هه‌رینا دیت هاتن و گرتیان."

"بئ له‌ودیوی نانیم... چاك بوو پیت گوم."

"باشه‌ نیستا با به‌چینه‌وه."

گه‌رانه‌وه. ئاسمان پر له‌ په‌له‌هه‌موری سپی بوو. ره‌سته‌کان وه‌ک چهند خالی سه‌وز په‌له‌ په‌له‌ له‌ نێو به‌رد به‌رداوی‌یه‌که‌دا بلاو ببوونه‌وه. تاق تاقیش نینۆکه‌ شه‌یتانه‌ به‌ لاسکی بلندی گیاکانه‌وه‌ نووسابوون.

سله‌مان:

"حه‌مه‌دۆک، ره‌نگه‌ عه‌بدی‌خانه‌ ریش بزنه‌ زۆری بازار دابی."

حه‌مه‌د راوه‌ستا، سله‌مانیش راوه‌ستا. حه‌مه‌د سه‌رله‌نوئی ته‌ماشایه‌کی کاله‌کانی کرد.

سله‌مان:

"با لی‌ره‌ دانیشین."

"با دانیشین مامه‌." و پاشان ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ کرد:

"با بۆت یاس بکه‌م مام سله‌مان، وه‌ختیک با‌م مرد، عه‌بدی‌خان دارو نه‌دارمانی لئی‌نم‌ستاندین. نه‌گه‌ر دایکم قسه‌ی کردبایه‌ دارکاری ده‌کرد. پیلکی منیشی ده‌گرت و فری‌ی ده‌دام. جاریکیان دوو روژی ته‌زاو منی له‌ دارئ به‌ست و به‌ جیی هی‌شتم. پاش دوو روژان دایکم هات و له‌ دارئی کردسه‌وه. نه‌گه‌ر دایکم نه‌ی‌دیبا‌سه‌وه، گورگ ده‌ی‌خواردم."

سله‌مان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کێشاو گوتی:

"ئارا ھەمدۆك؟... ھەستايە سەرىپ و ھەمدەش ھەستا.

سەلمان:

"لەبىرت نەچى چىم پى گوتى. پى لەو دىرى تەپۆلكە خەنەيىدەكە نەنىتى. نەوەك چاويان پىت بىكەوئ و خەبەر بە ھەمدىخان بەدن. ئەودەم ئىدى ھىچ ناكى. دى و دەتباتەوہ."

"پى لەو دىرى نانىتم."

رۇژى دواتر ھەمدە زو لە خەو ھەستا. دەسبەجى لە جىتى ھاتەدەر. خەرىك بوو دىيا رووناك دەبوو. چوہ سەر سەرى سەلمان. سەلمان پرخەپرخى خەوى دەھات. بە نقورچىك سەلمانى وەخەبەر ھىتا. سەلمان چاوى ھەلتىنا:

"چىہ؟... تۆى ھەمدەك؟..."

ھەمدە بە خۇرانانەوہ جواپى داہەوہ:

"منم مام سەلمان... درەنگە، دەمەوئ بزنەكان لى خورم."

سەلمان راست بووہوہ. چاوى بۆ ژنەكەى گىتپا. خىزانى دەمىك بوو ھەستابوو. خەرىك بوو ھەيوانەكانى دەدۆشى. سەلمان بانگى خىزانى كرد:

"زوبە نيورۆژى ھەمدەكەى لە پىپىچەكە ھاوئ و بىدەيە."

ژنە دەستە شىراوىيەكانى لە مەنجەلتىكى گەورەدا شوتەوہو گوتى:

"ئەوانى دىكە ئىوارئ دەدۆشم."

ھىندەى بلىتى يەك و دوو نيورۆژى ھەمدەكەى خستە پىپىچەكە و داہە دەستى. چەند كەوچك شۇرباويشى لەو مەنجەلەكە لە نيزىك ئاگردانەكە دانرابوو و ھەروا زلقى دەدان. بۆ تى كرد. ھەمدە خىترا خىترا شۇرباوەكەى ھەلقورپاندو ھىندەى چا و لەسەر چاوى دانىتى پىپىچەكەى لە پشتى بەست و بزنەكانى رەپىچەك دا. كالاوہ چەورو كۆنەكەى لەسەرى ھەلگرت و رە بزنەكانى گورزانندو مىگەلەكەى بەرەو لەوەرگە دەنگ دا.

سەلمان لە دواوہ بانگى كرد:

"پىرۆز بى ھەمدەك؟!"

ھەتا ھەمدەو بزنەكان ديار بوون، سەلمان راوہستاو تەماشاي كردن. پاشان لەبەر خۇيەوہ گوتى:

"مندالى دىنايەكى سەيرە!..."

خىزانى ھاتە لای:

"چىہ؟ ديسان لەبەر خۆتەوہ دەستت پى كرد."

"خو دہزانی عہدی خانہ ریش بزہ چ بہ لایہ کی بہ سہر تہم مندالہ ہیناوہ. پیاو زگی پیئ
دہسوتن... باوکیم دہناسی. پیاوئیکی فہ قیر حال و بیتہنگ بوو. مندالی بہستہ زمان، بزانیہ
چیان بہ سہر ہیناوہ کہوا سہری خۆی ہہلگرتوہ؟"
ژنہ:

"خوات لئی رازی ہین، نہتۆش ہہموو شتیکی لہ سہر دلی خۆت دہکمیہ خہفت. لیئم برویہ
مامہ خہمہ... وەرہ شۆریاوہ کەت بخۆ."

(۳)

لاي نيواري بوو. هه موو خه لك له سر كارو كاسبى گه پايده. به لام حه مه دوك نه هاته وه. رۆژ ناو ابوو، ديسان حه مه دوك ديار نه بوو. دنيا تاريك بوو، به لام حه مه دوك پيدا نه بوو وه. دراوسې ديوار به ديواري دايكي حه مه د، خات زينب بانگي دايكي حه مه دي كرد:

"دوونه، دوونه... حه مه دوك هاته وه يان نا؟"

دايكي حه مه د به گريانه وه جوابي دايه وه:

"نه به خواي خوشكي گيان. هيشتا هه تيوه كه م ديار نيه، هيشتا حه مه دم پيدا نه بوو ته وه... چم لي ده كه ي خوشكي، ته گيرم چيه؟"

خات زينب نهو قسه يي ده جاري كرديوو، دووياتي كرده وه:

"گير مبه خوشكم، ههسته به پي يه كي سهرتيكي مالي عه بدى خان بده، رهنگه له وي بي... هه ر به دبه ختييه كيش بي، پيش هه مووان داويني فقرو هه ژاران ده گري... گير مبه خوشكم... ههسته به پي يه كي تا مالي عه بدى خان بچو... ههسته خوشكم، ههسته."

دوونه:

"كوړه كه م چي به سر هاته... كوري من هاتبايه وه راسته وي ده هاته وه مالي... كوري من پي له مالي عه بدى خان ناني. ناكه كوړه كه م به لايه كي به سر هاتبي... هه ر نيتستا سهرتيكي مالي عه بدى خان ده دم، به لكور له وي بي. به لام ده ش زانم نه گه ر كوړه كه م هاتبايه وه له هيچ كوي گير نه ده بوو. يه كسر ده هاته وه مالي، راسته وي ده هاته كن دايكي... نيتستا ده چم سهرتيكي وي ش ده دم، به لكور له وي بي."

هه ور به ري ناسماني گرتبوو. نه مانگ به ده ره وه بوو، نه تاقه نه ستيره يه ك. تاريكيك بوو چار چاوي نه ده دي. دايكي حه مه د به كۆمه كۆمه به ره و مالي عه بدى خان وه وي كهوت.

له په نېغمه بېه کی چکولمه روونا کابی یه کی چکولمه، هینده ی له په ده ستیک که وتیوه سر زه وی. کاتیک گه یشته نم تیشکه، ته په ته پ دلی لیتی دا. یهک دوو جار تفی خوی قووت دایمه. ده لمرزی. ددانی لمر یهک داده نان. نه یه ده توانی زاری بکاته وه. ده نگیکی مرده لږکه له گهرووی هاته ده:

"خان. خان... له بهر بهری پی یانت مرم خان... همه دم هیشتا نه هاتوه ته وه، هاتم خه بهریکی بزائم... گوتم به لکوو لیږه یی... هاتم خه بهریکی همه دی بزائم خان." ده نگیکی زیرو رهق وه لامي دایمه:

"کی به له ده ری... بهو شوه چ کاریکت هه یه؟..."

دوونه پارایمه:

"ده سر سمرت گه ریځم خان... همه دم هیشتا نه هاتوه ته وه، هاتم خه بهریکی بزائم... گوتم به لکوو لیږه یی."

هر تهو ده نکه زیرو نه ستوره دیسان بهر ز بووه وه:

"خوا بت گری دوونه، توی... چ سندانیکته؟"

"منم خان، دایکی همه دم."

هر تهو ده نکه زیرو دیسان جوابی دایمه:

"وهره ژوروی بزائم چ سندانیکته؟..."

دوونه به لاره ملی خوی له ژوروی هاویشته. عه بدی خان له نیزیک ناگردان چوار میزیله که لمر ته ختیک دانیشته بوو. کلاو گه رگه ریبه مه خمره که ی وهک جارن به لایه کی سهریوه نابوو. لیوی کلاوه که ی گوتی چه پی داپوشی بوو. کراسیکی گولڈوزیکراوی له بهر بوو. ده حېته ده نکه درشته کاره بایه که ی ده گپړا. نهو هه میسه بهم تشک و دیمه وه له هه موو چی یه که ده بینرا. چاره کانی نه ناسمانی بوون و نه سهوز. رهنگی چاری له نیوان ناسمانی و سهوز دا بوو. سر رومته تی سوورو دم و چاری دریځو باریک بوون. عه بدی خان دوویاتی کرده وه:

"چ باسه؟... دیسان چ بووه؟"

دوونه نه ختیک داهاتو بووه وه دهستی چه پی له نیو دهستی راستی دا ده گوشي:

"خان گیان، قهزات له گیانم، همه دم هه تا نیستا له جووتی نه هاتوه ته وه، گوتم رهنگه لیږه یی، هاتم خه بهریکی بزائم."

عه بدی خان نه راندی و راست بووه وه:

"هتا ئىستا نه هاتوتهوه؟... نهى همرامزاده... گايه كانى له كوئى بهره لالا كردهو
چووته چ جهه ننه ميک؟"

به پهله خۆى گهيانده ده رگا. ده رگاي كردهوه هاواري كرد:

"هۆى... دورسوون، وه سمان، عهلى له كوئى؟"

سى دهنگ له سى جىگا وه لاميان دايموه:

"ليره خان!"

"زوكه، وهرنه ئيره."

هه رسيكيان لهو تاريكاييه دا به پهلهو به لينگ دان خزيان گهيانده عهبدى خان. دورسوون
پياويكى چل سالي چوارشانهى بهخوزه بوو. به لام عهلى و وه سمان ميژمندالتيكى پازده، شازده
سالانه بوون:

"زوو بگه نه مه زرايه، بزائن نهو بيژوه له كوئيه، بزائن گاجووته كانى له كوئى بهره لالا
كردون... هتا گايه كان نه بيننهوه، نه يه نهوه."

دورسوون گوتى:

"ئيمهش هه ر بيرمان لهوه ده كردهوه خان! ده مانگوت نهو كوپه تا ئىستا له كوئى
ماوتهوه. به چاو خان، هه ر ئىستا وه دواى ده كهوين."

دوونه خۆى پى رانه گيراو له پرمدى گريانى دا. عهبدى خان به توورپه ييهوه به گۆى دا هات:
"لى وه پر... بيدهنگ به، بزائين له دهست نهو بيژوهى تۆ فرىت داوه چيمان به سه ر
دى... بهم خوايه موييه كه لى سمرى گاجووته كانم كه م بيتهوه كهولى ده كه م. ئىسكانى له ئاونگ
دا ده كوتم..."

دورسوون و عهلى و وه سمان خهريك بوون له تاريكى دا ون ده بوون، دوونهش وه دوايان
كهوت. دورسوون كه ديتى دوونه شيان به دوايه، گوتى:

"خوشكم، پيرىست به هاتنى تۆ ناك، تۆ برۆوه مالى. ئيمه نه گه ر ديمانهوه ده يه يه نهوه.
رهنگه گاسنه كه ي پساندبى، له وانه شه ناموره كه ي شكاندبى و نهويزى بيتهوه... تۆ بگه رپوه
خوشكم، ئيمه ده يه يه نهوه."

دوونه:

"قەزاتان له من كهوى... هه مدهم له ئيوه ده وىتهوه... كوپه كه م له تۆ ده وىتهوه مام
دورسوون... ده زانى هه مدهم چهندهى تۆ خوڤ ده وى؟ نه من هه مدهم له تۆ ده وىتهوه..."

دوونه هاتمه مالت و نمو سځ كهسه له تاريخكايي شهودا ون بوون و دهنگي پي پانيشيان
دوور كهوتهموهو بچ ههست بوو.

نموان نمو ريگايانه باش شارهزا بوون، بهو تاريخكشموه دهريشتن، له پيش دا به مهزرايه كي
پر له بهردو سنده گل دا تپسمر بوون، دوايه بهرده لانيكيان به جي هيتشت لهولاي بهرده لانه كه
دانيشتن، بهسيتموه. ههريكيان پاليان ويك دابوو. ماوهيك ههروا بيتهنگ مانهوه.
تاريخكاييه كي نهنگوسته چاو عهرزو عاساني ليك درووبوون. جگه له دهنگي سيهره
دهنگيك نهدههاته بهر گوئ. له پيش دا دورسوون دهستي به قسان كرد.

بهلام نمو له گهل كهسي نهبوو. له گهل شهودا دهوا:

"چي بهسمر هاتوه؟..."

وهسمان:

"خو دهزاني."

عهلي:

"حهمد هيندي شتي له كن من دركاندبوو. گوتبووي دههويي بچمه نمو ديپه...
دهيگوت نهگهر بگهه وي، سهرشم بچن تازه نايه مهوه ناسياب چه شه."

دورسوون:

"ناكا هه لاتبې؟... ناكا خوي شيت كردبې؟..."

عهلي، به جورتيك كه پياو باش ليتي حالي نهدهبوو، له وهلام دا گوتي:

"نهگهر رويشتبي كارتيكي چاكي كردوه..."

وهسمان:

"زورر چاكيشي كردوه."

عهلي:

"نهگهر ژيان نهويه كه نيتمه ههمانه، بزيه نابي بيتهوه."

وهسمان:

"نهگهر نيتمهش توانييامان خو بگهيه نينه چوكووراوا رزگاريمان دههات."

دورسوون:

"چوكووراوا هيندهش دوور نيه. بهلام خاكه كي ماشه لالا وهك زيړ وايه. كار كردن و گيان
كيتمان له هه مورو جي پيك ههيه، بهلام له چوكووراوا كهس كاري به كاري تو نيه. بوخت
ناغاي خوت و ره عيه تي خوتي. بوخت كار بكه كي كهس هه قتي بهسرتوه نيه. چوكووراوا

په مۆيك دېنې، ئه گهر سهرى مەزرا دەكەي پېت وايه پەلە ھەورى لەسەر راوستانە. ھەتا دەتوانى پەمۆ خې كەوەر لە جدوالى ناخە، ھەر جدوالەي دە قرۆشت دەدەنى و منەتېش دەبەن. ھاوینك لەوئ كار بكەي، پېنچ ھېندەي شەرتى سالتكى عەبدى خانت دەست دەكەوئ. ھەر لەو نيزىكانە شارتك ھەيە پېئ دەلېن "ئەدەنە". بەراستى چ شارتك، دەلېئ بەھەشتە. بە رۆژ دەلېئ خۆرە دەدرەوشتەووە بە شەوېش دەلېئ گەوھەرى شوچرايە. لە نېئ مائەكانى دا رېگايەك ھەيە پېئ دەلېن كۆلان. كۆلانەكانى دەلېئ ئاوتېنەي بئ گەردن، ئەوئەندە پاك و خاوتېن رۆنيان لىئە مائە. تەختى كۆلانەكان راست وەك ئاوتېنەيە. كاتك بە نېئ شار دا دەگەرئى پېت وايە لە بەھەشتى خوادا دەسوورئەووە. ھەموو رۆژئ چەند جار قەتارى بەنېئ دا دەروا. ئەوئەرىشى دەريايە، ئەو گەمىيانەي بەنېئ دەريادا تى دەپەرن، ھەريەكەي ھېندەي دئەك دەبەن... گەمىيەكانېش كە شو دادئ، وەك ھەتاو تېشك داوئژن. پياو لەتە ماشايان تېر نابئ. پوول و پارە بە لىشاوہ... ھەر ئەوئەندەي دەوئ كار بكەي..."

وہ سمان:

"دنيا چەند گەورەيە؟"

دورسوون:

"زۆر!..."

كاتك ھەلستان، دورسوون خەريك بوو تاريفى دئەكەي خۆيانى دەكرد. پاش بەردەلانەكە گەيشتنە دروولان. چەقلەشېنكە لە لاق و لەتەريان ھالائو بەلەكى ھەلدرېن.

وہ سمان:

"ئەو زەوىيەي جەمەد وەردى دەبېرى، دەبئ ئېرە بئ. ئەمەن ئېرە شارەزا نېم."

لە دورووەو لە لاي راست دەنگى عەلى بەرز بوووە:

"ئېرەيە... دەبئ ئېرە بئ..."

دورسوون وەك ئەوئەي باوەر ئەكا، گوئى:

"ئەوئ؟!"

عەلى:

"بەلئ، دەبئ ئېرە بئ... بۆن بە ھەواوہ بکە، بۆنى زەوى كېلراوى لىئەئ... بۆنى خاكى

تازە كېلراو ناكەي؟..."

دورسوون راوستانە. پاش ئەوئەي باش بۆنى بە ھەواوہ كرد، گوئى:

"راستە."

وهسمان لهولاره بانگی کرد:

"نیتړه کیتلراوه، لاقم رۆ دهچی."

عدلی:

"لاقی منیش."

دورسوون:

"راوهست با منیش بيم."

نهمان راوهستان، ههتا دورسوون گهيشته لایان.

دورسوون:

"باشه، نیتستا دهبی نهو جیگایه بدۆزینهوه که نهمرۆ کیتلایهتی، وا نیه؟"

وهسمان:

"شتیک نیه، نیتستا دهی بینینهوه."

عدلی:

"نای لهو سهرمایه رهق ههلاتم."

دورسوون:

"باسی ساردو سهرما مهکه، جارۆ با کاره کهمان بکهین."

وهسمان هاواری کرد:

"کووزهکان ههروهک خۆیانن، دیاره نهمرۆ جووتی نه کردوه."

عدلی چووه پیتشی، نهویش به شهقاو کووزهکانی پیتوا. وهسمان راستی دهکرد، نهو رۆژه

ههمه دۆک جووتی نه کردبوو.

دورسوون به دلسۆزی و سهرسوورمانهوه گوتی:

"نهکا به لایهکی بهسهر هاتبین."

وهسمان:

"خهفەت مهخۆ مام دورسوون، بۆخۆت ههمه د نانیسی؟ شهیتانیش داوی بانادا. هیچی نابێ."

عدلییش قسهی وهسمانی دوویات کردهوه:

"وايه مام دورسوون، تۆ بۆخۆت دهیناسی. کهس داوی بانادا."

دورسوون:

"خوا بکا وابی... منداڵتکی ههتیوه... کویتکی باشیشه. خوا بکا به لایهکی بهسهر نههاتبین."

له نیتو کټلپراوه که دانیشتن. وه سمان چرپ و چالنی خبر کرده وه و ناوړی کرده وه. عدلی و دورسوون گهرمی قسان بوون. له دهوړی ناگره که دانیشتبوون و هر بیریان له همه ده کرده وه. هرچی به بیریان دا دهات به یه کتریان ده گوت: رهنکه گهشکه یی گرتبی و له سووچینک کهوتبی... له وانه شه گورگ خوار دبی... له وانه شه دز هاتن گایه کانیان بردبی و همه دیش له ترسان نه یویرابی بیتمه و نیتو دی...

له سر هر کام له فکره کان ماویدک قسه یان کرد، به لام له سر هیچیان ساغ نه بوونمه. هموړی نه وانه ری یان ته ده چوړ، له وانه بوو هیچیشیان روویان نه دابن.

بلنسی ناگر له دم و چاوی دورسوونی دا. دم و چاوی دورسوون وه مسی سپی نه کراوه سوور هل گه را بوون. له خوړه زهره خننه یه کهوتیووه سر لیوانی. ناوړه که خوړه سوو. پاشان کوزایموه، نه بچار جگه له چمند پزلو که وه چاوی پشیل له تاریکایی دا ده دره شانموه، شتیکی لی نه مایموه. دلته نگ بوون. عدلی تینی هل کرده گوزانی یه که، گوزانی یه کی پر له سوز که له گمل تاریکایی شو تیکم له دبرو.

وه سمان:

"باشه... نیستا چ بکه مین؟"

دورسوون:

"به دهستی به تال بچینه وه، عه بدی خان دئی یه که وه سر خوړی ده گپتی. وا باشه هتا به یانی هر لیړه بین. به یانی هر جوړتیک بین ده ییینه وه.

عدلی:

"تازه نابینریتته وه، پیم وایه چو و ته شو دئی یه که باسی ده کرد. شم روژانه کرد بوویانه بنیشته خو شکه. خوا ده زانی شو دئی یه که کوئی یه!..."

دورسوون پیکه نی، عدلی بژ نه وه یی ناگای له ناوړه که بین و نه یه لی بکووژیتته وه، نه نوشت. نه وانی دیکه له بهر تینی ناوړه که خوړیان سات کردو چاویان له سر یه که دانان.

عدلی سمیری ناگره که ده کرد. له نه کاو سهری هل پری و له تاریکایی یموه راما. عدلی له بهر خوړیمه قسه ده کرد: "رویشته... رویشتنیک که گه رانموه نه بین... ده بین چوویته شو شاره که ده لاین له شمو دا وه چل چرا داده گیرسی... چو و ته شو جیگایه که ده لاین خاکه که یی زپره."

وه سمان وه خه بهر هات. عدلی نیشکی ناوړه که یی بهو نه سپاردو بژ خوړی سهری وه بهر دیک کرد. پیش نه وه یی خه یی لی بکه وی گوتی:

"تۆ چۆنى تىڭدەگەي وەسمان! ... مەن دەل ئىم چۈرەتە ئىمۇ شارە كە دورسون باسى دە كەرد." وەسمان:

"چۈرەتە ئىمۇ دىيە."

لەكەل شەبەقى بەيەنى ھەرسىتىكان لە خەم ھەستان. وردە وردە دىنيا رووناك بوو و خۆرەلەت سورور بوو. لىتارى ھەمۇرەكانىش سورور ھەلگەپرا. ئەمبار وا رووناك بوو كە دەيان تۈانى ھەمۇر جىيەك بىيىن. لەولاي كىلگەكە چەقلەشىنكە ھەتا ئاسۆى خۆرەلەت پان بېوۋوھ.

ھەرسىتىكان لەسەرەخۆ ھەستانە سەرىي و لە نىر مەزرايەكە راوەستان. لە رووناكايى چىشتەنگاۋ دا نوقم بوون. سىبەرى رەش و پىر رەنگيان بۆ لاي خۆرناۋا راكشاۋو. ھەرسىتىكان بەدەم باۋىشكەۋە ھەلتروشكان و مىزيان كەرد. لە دۈايە ھەمۇر بە خەۋالۋوبى ھەمۇر ئىمۇ زەۋىيە گەپرا كە ھەمەد وەردى دەپرى.

وەسمان:

"شۈيىنم ھەلگەرت! پرواننە شۈيىنى گاسنەكە! گاجۈرەكان بە نىرو ئامورۋوھ لىيان داۋە رۈيشتۈون... ديارە ھەمەد گاجۈرەكانى بەرنەداۋە... دەپ ئىم شۈتتە بگىرىن و بەرى نەدەين..." وەدۋاي شۈيىنەكە كەۋتن. لە رۈيەدا لە جىگايەك راۋەستان و دەستيان بە قسان كەرد. لە قوپاۋىي ەمرزەكەپرا ديار بوو كە گاجۈرەكان بەنىرو ئامورۋوھ لەو جىگايە خەۋتۈون.

خۆر ھەمۇر بەرز دەبۈۋوھو دەروەشتى گەرم دادىنا. ئىۋان لە دېۋەلەنەكە چۈنەدەرى، گەيشتنە چۆمى. عدلى لە نەكاۋ بانگى دورسون و وەسمانى كەرد. ھەردوۋىكان بۆ لاي ئىمۇ بايان داۋەۋە. گاجۈرەكان بە نىرو ئامورۋوھ لەۋى دەخولانەۋە. پەراسۋويان دەژمىران. يەكەك لە گايەكان خەنەمى و ئەۋى دىكەميان رەش بوو. وەسمان رەنگى بە بەرمۇ نەما:

"ھەقەن ھەمەد بەلەيەكى بەسەر ھاتۋە، ئەگەر وىستىباي رابىكا نىروئامورۋى لەمۇ بەستەزمانانە دەكەردەۋە... ھەقەن تۈۋشى بەلەيك بوۋە."

عدلى:

"ھىچ بەلەي بەسەر نەھاتۈون... بۆ شۈيىنەنكە گاجۈرەكانى بەرنەداۋە... ھەقەن چۈرەتە دىيەكە." وەسمان تۈۋرە بوو:

"ھەر دەل ئىم دىيەكە دىيەكە... ئاخىر كام دى... ھەقى تۈۋشى بەلەيك بوۋە."

دورسون پىكەنى:

"مەي كەنە ھەرا... چتان لى قەۋماۋە؟..."

گایه کانیان و هپیش خۆیان داو گه پانهوه بۆ دێ. کاتیك گه میشتنهوه ناوایی ههتاو له هه موو جێ به کی دابوو. له کتیه که می نهو به ری مالا نیش مژیک کی نهرم هه لده ستا. خه لکی ناوایی به وردو درشته وه له ده وری دوونه هه لای بوون. کاتیك دورسوون و عه لی و وه سمان به گاجو ته کانه وه په یدا بوونه وه. له پیر هه موویان بێته نگ بوون و هه ستانه سه ره پێ. هه موویان چاویان بری بووه گایه کان. دوونه به گریان و دادو رۆ غاری دایه کن گاجو ته کان: "مام دورسوون کوا کوپه که م... هه مه دم چی به سه ر هاته وه؟... ته من کوپه که م له تۆ و یستبوو مام دورسوون... ده زانی هه مه دم چه ندی تۆ خۆش ده و یست...؟"

دورسوون:

"گایه کانیان له نیزیك چۆمی دیته وه, به سه ته زمانانه نیرو نا مووریان هه ر پتیه بوون."

دوونه به سه ری خۆی داده داو ده ی نا لاند:

"کوپر خۆم... رۆ له ی خۆم... هه مه دی خۆم... هه تیه که م له کوئی؟..."

دورسوون:

"هیچی نه بووه خوشکم, له هه ر کوئی به ک بێ ده ی بینه وه."

به لām دوونه گوپی له م قسانه نه بوو, ده گریاو سه رو سنگی خۆی ده کوتا:

"رۆ له که م... تا قانه که م... هه تیه که م..."

دوونه هیتندی له خۆی داو به سه ری خۆی داداو گریا, که وت. سه رو پرچ و ده م و چاری خۆ لاری بوون. پاشان فرمی سکی چاوی له گه ل تۆزی سه ر ده م و چاری تیکه ل بوون و ده م و چاری قو راوی بوون. خه لکی دێ که له ده وری دوونه هه لای بوون, ره ق رامابوون. ناو پرکیان له گاجو ته کان ده دایه وه ناو پرک له دوونه و هی چیان نه ده گوت. دوو ژن له نێو نا پۆ رایه که هاتنه ده رو چه و نه لای دوونه که له سه ر زه وری درێژ ببوو. راستیان کرده وه. دوونه هیتندی نه مابوو له هۆش خۆی بچێ. وه ک مردووان که وتبووه سه ر که له که ی راستی. با سکیان گرت و بر دیانه وه مانی.

هه ر که دوونه یان بر ده وه مانی, ده سه به جێ خه لک که وتنه جم و جۆل و قسه و باس.

پیش هه مووان جه ننه ت ده ستی پێ کرد. له نێو ناوایی هه موو که س شه و پر یژ نه ی به "جه ننه ت بار گین" ده نا سی. جه ننه ت بار گین ده م و چاوی کی درێژو بار یك و به ژنی کی زۆر که له گه تی هه بوو, و قامه که کانی هه ری به کی هیتندی با سه له نه یه ک درێژ بوون:

"دوونه ی به سه ته زمان... کوپه که ی چی به سه ر هاته وه؟..."

ته بجا ر "ته لیف" ده ستی پێ کرد. شه و ژنه خر په نه له نێو دێ دا به به دی و من ناو یانگی ده ر کرد بوو. هه موو که س پێ یان شه و:

"نډگر مابايه، هه تا ټيستا دهاتهوه..."

پاشان تمو قسه يه زار به زار له ناوايي گهړا:

"نډگر نه مردبايه، دهاتهوه..."

"نډگر مابايه، دهاتهوه..."

"نډگر نه مردبايه، دهاتهوه..."

تخليف دووباره دهستي پېن كړه وه:

"لوانه شه دوژمناني باوكي كوشتبتيان."

چهنه ت نه ممي بهرپرچ دايه وه:

"برايم ماري ره شي له ناو نه ده كړد، دوژمني له كوئ بووه؟"

له چكه ي سپي و ناره چني كول گولي و داويني رهنكاوړهنگ و پيشه سوري به پول له سور

كه رازاوه، وهك شه پېل هاتنه جين و نهم قسه يه ده ماوډم گهړا:

"برايم ماري ره شي له ناو نه ده كړد..."

"برايم ماري ره شيشي..."

"ماري ره شي له ناو نه ده كړد."

نهمجار نيتر خلك ټيكيانموه هارويشت. همرگسه قسه يه كي ده كړد:

"به سته زمان هم مه د."

"حه يف بز هم مه د."

"نه حله ت له پياري خوانه ناس."

پاشان قسه يه كي ديكه ده ماوډم گهړاو وهك شه پېل به نيو دئ دا تن پيري. به لام كس

نهي ده زاني نهم قسه يه له كي وه د اكه وتوه:

"دوونه ده بي بجي ته شو شوينه كه دالاشي لي ده گهړئ... ده بي شو جوړه جي يانه

بېشكنئ... دالاش له سمر كه لايكي ده گهړئ... له هر كوي يه ك دالاش بگهړئ... ده بي بجي ته

شو جي گايه كه دالاشي له سمر ده گهړئ..."

"حه تمن له تهن دورهي سمر چاري كه وتوه."

"له سمر چاوي..."

"له تهن دورهي سمر چاوي..."

ناپزايه كه بهرو خوړه لات وهر سوړا. منډال به پينخوا سي غاريان ده داو ژناني پينخوا سي به

دووايان دا... له پيش دا منډال كه گيشتنه درووه لان... لايي منډال كه كان له خوړن دا شه لات

بوو، به لام ديسان غاريان ده داو ژنانيش چه قله شينكه يان له جنيو و تووك و لعنه ت دا نوم ده كړد:

"خوايه رهگ و ريشهتان له بن بئ..."

لهولای درووه لانه که گاهه رده کان و ده در کهوتن. مندا لانی ماندوو که لاقیان له خوتن دا شه لال ببون، به جی مان و ژنه کان وه پش کهوتنه وه.

کاتیک گمیشته بن چنار، ماندوو بون، پیره چنار به حال و بال لک و پویی ده زوتن. له گمیل گوئیان له هاری له نه کای ناوه که بوو، هه موویان راوستان و پاشان لیکرا به رهو سرچاوه که غاریان دا. هه رکس ده گمیشته: سرکانی، چاوی ده پیره تهن دوری سرچاوه که. هه موویان له دوری سرچاوه که هالان و یه که له دوی یه که سرکی زارکی سرچاوه که میان دا. ناو له ژیر گاهه رده کی زه لام به نه نه رهو کهف پیرانن ده ده پیری. چمنده گه لای وشک له تهن دوری سرچاوه که دا به دوری خزیان دا دموویان، به لام دوری نده کهوتنه وه. ناو له تمنیشتی چهی سرچاوه که حموزکی گه رهو دروست کردبوو. ماوه که کی زور به بیده نگه له ناوه کهوه ریمان، هتا جمنه ت خاتون وه سه هات:

"نه گه مندا لانه که له کانی کهوتن به، لانی کهم جاریک ده هاته وه سر ناو."

دیسان هه رهو کهوتنه وه جم و جۆل و نه قسمیه زار به زار له نیویان دا گه را:

"لانی کهم جاریک ده هاته وه سر ناو"

"مردوو له ژیر ناو دا نامیتن، دیتنه وه سر ناو."

"ده هاته وه سر ناو."

هه موویان به شه که تی و ناوه میدی به رهو دی وه پش کهوتن. له گه پانه وه دا ژنه کان له پش شه وه بون و مندا لانه کان له دویان. مندا لانه کان جار جار خه ریکی یاری ده بون. له گه پانه وه دا پش که وه نه ده پش ته، به پهرش و بلاوی و تاق تاق و هه موویان به لاره ملی به رهو ناوایی ده گه پانه وه. لهو رۆژه ده دوونه به گریان و نالاندنه وه نه خۆش کهوت. دوونه له بهر تاو له رز وه تهن دور دایساو که کانی ناوه دانی پتی راده گمیشته.

پاش چمنده رۆژ دوونه له جی هاته ده ره. هه رهو چاوی سوور هه ل گه رابون و ببونه دوو گۆمی خوتن و به په رۆ کۆنیک سی نیوچاوانی رایه ستیوو.

رۆژیکیان نه م خه به ره له تاسیاب چه شه دا بلاو بۆه:

"دوونه ده له نان و ناو نانا. رۆژ تا نیواری له سه ره کانی دانیشته وه چاوی به ریه ته تهن دوری سرچاوه که... چاوه رانه که جهنده کی کوره کهی بیتنه وه سه رتاو."

نه م خه به ره راست بوو. دوونه هه رهو رۆژ به ری به یانی ده چوه سرکانی و هتا نیواری چاوی له تهن دوری سرچاوه که نده گۆرتنه وه.

دە روژى بەم جۆرە رابوارد. پاشان بىگيان و بىن حال لە مالتى دا گردەنشىن كەوت و وەدەر نەكەوت.
دواى ئەو دەوونە رىنگايەكى دىكەى گرتەبەر: ھەموو روژى لە گەل تاريك و روونى بەيانی
دەچووە سەريان و چاوى لە ئاسمانەو دەبێ. ھەموو لايەكى ئاسمانى سەیر دەکرد، بۆ ئەو
بزانن دالاش لە كوێ دەگەڕێ. ھەروەخت چەند كۆلارەى دەدیتن كە لەسەر جىگايەك چەرخيان
دەدان، بە پىخواسى و بىن حالى خۆى دەگەياندا ئەو جىگايە.

ھىندى جار دال لەسەر جىتى زۆر دوور دەگەرا. بۆ وىتنە لەسەر "گردەباران". لە ناسياب
چەشمەو بۆ گردەباران روژەپىيەكى تەواو بوو. دوونە خۆى دەگەياندا ئەو وىتنە.

دوونە ئەوئەندەى بەم لاو ئەولادا راكردبوو، وەك دەرزى باريك ببوو.

شەوئىكيان لە دەرگای مالتى دوونەيان دا. لە دەرپا يەكێك بانگى كرد:

"خوشكى... منم، دورسوون."

دوونە بە ترس و ھىواو دەرگای كردەو:

"وەرە ژوورێ كاكا دورسوون، ھەمەدم زۆرى تۆ خۆش دەويست."

دورسوون ھىدى و سەنگین لەسەر دۆشەكێك كە لەوێ راخرا، دانىشت:

"گوێ بگرە خوشكم، دلێ من ئالى ھەمەد مردووە. ھەتەن ماوہ. پىتم وایە سەرى خۆى

ھەلگرتووە روژىشتوہ... ئەگەر مابى، ئەمن دەيىنمەوہ."

دوونە ئەژنۆى سست بوون و لە پەنا دورسوون ھەلتروشكا:

"قەزات لەگيانم كاكاگيان! ئاكا خەبەرێك لى ھەبى."

"ئا خوشكى، خەبەرێك لى نى، بەلام دلەم خەبەر دەدا كە ماوہ."

دوونە پارايەو:

"تۆ، بە قوربانى زارت بى، مام دورسوون."

دورسوون:

"ئەمن وەدواى دەكەوم. لە ھەر جىيەك بى دەيىنمەوہ... ھەر ئەوئە پى دەلێم كە دلەم

ئالى مردوہ... ھەمەد ماوہ، دلەم وا خەبەر دەدا."

وختێك دوونە دورسوونى بەرپى دەکرد:

"لە تۆ بەولاوہ كەم نى مام دورسوون، ھەوئەل خواو پاشان تۆ... ئەگەر خەبەرێكى

ھەمەدم بۆ بىنى، نىدى ھىچم لە خوا نارى... ئەتۆ براگەورەى ھنى مام دورسوون، ئەمن

تەنيا خەبەرى ساغى و سلا مەتیی كۆرەكەم دەوێ."

(٤)

هاوین داهاټ، وهختی دروینان بوو. گمرما گالندی دهکرد. به گمرمای چوکورواوا دهلین "زهرده گمرما" و به گمرمای دهوړويعری تورپووس دهلین "سپیڼه گمرما" سپیڼه گمرمای تورپووس داهاټبوو.

هممدؤك لږو روزهه كه هاتېوه نهم ماله، راسته كه كړدېويانه شوان، بهلام به كورې نهم ماله دهژميردرا. سلهمانېش نهمی وهك گيانی خوی خوش دهوېست. كهچی نهم روزهه دوايی، وهزعی هممد به تمواوی گزړابوو. ښی هممد نهم منداله زيت و دهم به پيڅكېنېنهي جاران نهمبوو. ميتش لهبردهمی هملنمدهفړې. همميشه له فكردا بوو. نهموكات كه تازه هاتېوو، گزړانېي دهگوت و زور چاكېشي دهگوت. دهنگيكي بمسوزی همبوو. بهلام نهم روزهه دهنگی گزړانېيڼه كانېشي نهمدهات.

له پيش دا ميگهلهكهی دهبرده باشرين لهوهرگمو زهنويزترين ليړهوارهكان. نهگمر دهیدی بزنيك باش نالهوهړې دهسبهجی چاری دهکرد. كهچی نيستا زور وايه بزنهكان له دهشتي خورايی دهكاو بوخوی لهبن دارتيك يان گابهرديك دادهنيش، چهنهگهی داويته سر گزيالهكهی و له فكران رادهچی... جار جاريش لهگهل خوی دهدوی.

"دایه گيان... ناخ دایه گيان... كي گهغهكهت بؤ ده درويتموه دایه گيان!... عهبدی خان... دایه گيان... نهگمر من نهم گهغهكهمان دهپهړې. كي گهغهكهمان ده درويتموه دایه گيان. نهگمر بوخوم نهم، گهغهكهمان دهپهړې دایه گيان..."

تاويك تهماشای ناسمان، هور، زهوی و گهغه سورداگهراوه كانی دهكردو ديسان لهگهل خوی دهكهوتوه قسه كردن:

"گهغهكهی "لك لك لهك چهشمه" مان هتمن نيستا پهړيوه... خو تۆ كهست ني هغهكهت بؤ بدرويتموه دایه گيان... تۆ به يدك تمن و يدك بالی ناتوانی درويته بكهی دایه گيان..."

شواندهش خەری لىنەندەكەوت، لەنێو جێی دا هەمیشە جینگلی دەدان و هەر لە فکری
لەك لەك چەشمە دەغلۆ دانەكەى ئەوێیان دا بوو:

"ئەگەر گەنەكەى لەك لەك چەشمە بە وەخت نەدروونەوه، هەمووی دەپەڕێ و لەنێو دەچێ...
تاقە گۆلێكیشی لى نامینیتەوه... لەك لەك چەشمە وەك جێیەكانی دیکە نیە، گەنەكەى زوو
پێدەگا و دەبێ زوو لەسەری هازر بێ... دەنا دەنكە گەنێك چیه لێت وەدەست ناکەوێ."

بەیانێیان کە لە خەو هەلەدەستێ حالى باش نیە، هەموو لەشی ژان دەکا. بە نابەدلى بزنەكان
لى دەخوێ. بزنەكان پەرش و بلاو و ناپێك بەرهو کێو دەچن و حەمدە هۆشی بەسەریانەوه نیە.

هەروەخت رووی خۆش و چاوی پەر لە خۆشەویستیی سەلمانی دیتە پێش چاو، بەخۆدا
دەشکێتەوه. دەسبەجێ مێگەلەكەى خێ دەکاتەوهو بەرهو لەوەرگەى سەوزو زەنۆیر دەنگى دەدا.
بەلام زۆرى پێ ناچێ کە دیسان وەك خۆی لى دیتەوه. دیسان لە فەكران رادەچێ و لەسەر ئەو
هەردە گەرمە رادەكشێ. ئەو گەرمایەى بەخەیاڵیش دا نایەو تەنیا شتێكى بیری لى دەکاتەوه،
لەك لەك چەشمەىو دایكى و ئەو گەنە کە لە لەك لەك چەشمە لەبەر گەرما دەپەڕێ.

كاتێك وەهۆش خۆی دەهاتەوه کە ئێواره داهااتبوو و خەریك بوو رۆژ ئاوا بێ. بزنەكانى کە لە
مەزرادا بلاو ببوونەوه، کۆ دەکردەوهو بەرهو تەپۆلكەى خەنەى دەنگى دەدان. لەو کاتەدا دوا
تیشكى هەتاو لەسەر لوتكەى تەپۆلكەكە دەدرەوشا. ئەو، بزنەكانى لە داوێنى تەپۆلكە بەجێ
دەهێشت و بۆخۆی دەچوووە سەر لوتكەى سەری. لە دوور بەستێكى دەدى، بۆلێلى ئێواران
کەوتەوتە سەری. ئەو بەستە هەتا چاو بێ دەکا چەقەلەشینکە دای پۆشیوه. بەلام لەسەر تەپۆلكەى
خەنەى را ناسیاب چەشمە دیار نیە، چونکە چەند تەپۆلكە لەولای درووەلەنکە وەك پەردە پێشى
چاوی مەژۆ دەگرن. گیای سەر ئەو تەپۆلكانە ئەوەندە وشکە دەلێتى ئێستا نا، ئێستا هەلەدەبن و گری
دەگرن. قسەكانى سەلمانی وەبیر دیتەوهو لە خۆی توورە دەبێ... ناخەر سەلمان پێتى نەگوتى پێ
نەخەیه ئەم دەوروەرمانە؟

لەودێو تەپۆلكەى خەنەى نە پەلەوەرێك بەلى لێك دەداو نە زیندەوەرێك دەبینرا. ئەمەش
زیاتر ئەوى توورە دەکرد.

دەهاتەوه داوێنى تەپۆلكەكەو ئەو بزنانەى لەوێ خۆزپایى کردبوون، سەرلەنوێ خەری
دەکردنەوه. ئەم کارە هەتا خۆزئاوای دەخایاند. وەختێك دەگەشتەوه ئاواى شو داهااتبوو.

هەروەخت سەلمان دەپرسی بۆ درەنگ هاتەتەوه، جوابێكى بە درۆى بۆ ساز دەکرد.
دەيگوت: "لەوەرگەبەكەى چاکم دیبوو، دڵم نەهات حەیانەكان زووتر بێنەوه... گۆم
بەستەزمانانە با کەمێك بلموەرێن..."

رۆژتېكىيان پېتىش تارىك و روون له خەم ھەستاو چوۋە ئاغەلېن. ئاغەل بۆنى پشكىل و مېروۋى لىدەھات. ھەمدە بۆنەكانى دەركردو لىتى خورپىن.

ھىندىك رۆژان پېتىش دنيا رووناك بوون، زۆر پېتىش رووناك بوون سووچىك لى خۆرھەلاتى ناسمان رەنگىكى خەنەبى دەگرېن. كەمىك دواترىش لىتوۋى ھەورەكانى لاي خۆرھەلات وای لىدېن ۋەك پەرۋىزىيان لىنراپىن، جا شەجار بەيان دەنگوئى. ھەمدە سەبىرى ناسمان و لاي خۆرھەلاتى كرد، ئەمپۇر يەككىك لىم رۆژانە بوو.

ھەمدە لى نەكاو دلى روون بووۋە. خۆى قالب سووك و بە كەيف دى. لىم كاتەدا شەنى بەربەيانىش ئەنگوت. شەنى بەربەيان ۋەك وردە قەلبەزى سووك و فېتىكى شەپۇل روومەتى وى دەلستەۋە تىدەپەرى. دلى كەوتە لىدان، گوئى لى تەپەتەپى دلى خۆى بوو. بۆنەكانى بەرەو تەپۇلكەى خەنەبى دەنگ دان. بۆنەكان لى پېشەۋە ھەمدە بە دوايان دا ھەورېكى تۆزو غومارىيان لى پشت خۆيانەۋە بەجى دەھىشت و لى تەپۇلكەى خەنەبى نىزىك دەبوونەۋە. كاتىك گەپشتە خوار تەپۇلكەكە، ھەمدە پېشى بۆنەكانى گرت. ھەمدە سەبىر كەوتبۇۋە تەقەلا. بۆنەكان بەم لار ئەم لادا بلاو بوونەۋە. ھەمدە لەسەر ەرزى دانىشت و چەنەگەى ھاۋىشتە سەر گۆپالەكەى. ماۋەيەكى زۆر لى فەكرەۋە چوۋ. بۆنىك دەست و مىلى لستەۋە، بەلام ھەمدە روۋى نەداپە. بۆنەكە بەجىتى ھىشت و رۆپىشت. رووناكايىيەك چواردەۋرى داگرتبۇۋە، پىاۋ دەيگوت شاخ و كىتو و دارو گىا دەبن بە ئاو و لەگەل رووناكايى تىكەل دەبن.

دەستى لەسەر دەم و چاۋى لاېرد. تىشكى ھەتاۋ لى چاۋانى دا. ماۋەيەك نەيتۋانى ھىچ بېيىنې، ھەتا كەم كەم چاۋى راھات. بەنابەدلى ھەستايە سەرىن. لى چاۋلىك نائىك دا بۆنەكان ۋەسەر كەوتىن و بەو دىۋى تەپۇلكە دا شۆر بوونەۋە. ھەمدە بەرەو جنووب گەراپەۋە. دەستى بۆ چاۋى كرده سىبەرۋ روانىيە دور، پىتى ۋابوۋ تىلۇفكى پىرەچنارى ناسياب چەشمەى لىتە دىارە. دلى داخوريا. لاي شىمالى تەپۇلكەكە بەست بوو. چەند زەۋىيەكى شۆرەكات و نەزۇك نىرەيان لى بىبابانى پىر لى چەقەلەشىنكىكى ناسياب چەشمە جىا دەكرەۋە. ئەم خاكە وشك و نەزۇكانە ۋەك كۆمەيەك لى دورەۋە تىھەلپەرىپوون. ھەمدە بۆنەكانى بۆ لاي ئەم كۆما خاكىيە لىنخوۋى. دوو بالتەدەى چىكۆلەى لەبەر ھەلپىرېن و ھەلاتىن. تەماشاي ناسمانى كرد. لى بالتەدەيەك زىياترى لى ناسمان دا نەدى و لەۋە بەلۋاۋە تەنانتە مىتشولەيەكىش لىم دەۋرۋىرە بالتى نەدەبزاۋت. زۆر دور پەلە ھەورېك لەسەر زەۋى راۋەستاۋو.

له نهكاو له تمنیشت نمو كوما خاكيچه مەزرايه كي چكۆلهي لىډەر كهوت. لىډىر نمو مەزرايه تارمايىپەك دوولا دىهاتهوه راست دىهيووه. به نابه دلى ميگه له كى بۆ لاي نمو لىډىر. كاتىك گەيشته نيزىك مەزراكه، نمو تارمايىپەي له دووره چاوى پىډ كوتبوو، ديت و ناسىپەوه. نمو "همسو" پىره پياوئىك بوو كه خەلكى ناوايى پىيان دىه گوت "همسو شىلم".

همسو شىلم سەرى هەلپى و ناوړىكى و سەر ھەمەدو بزنەكانى دا. ھەسو سەرگەرمى كارى خۆى بوو. داسى دىهەشانند. ھەمەدیش بزنەكانى خۆپايى كرد. بزنەكان له كەردى نيزىك بوونەوه، بەلام پىره پياو ھۆشى ھەر بەسەر كارەكەى خۆپەوه بوو. پاشان بزنەكان له ھەموو لاوه چوونە نىو گەمەكەو دەستيان كرد به لەو ھەلپەز دا بەز. كاتىك ھەسو پىتى زانى، دىھىرى بوو، داسەكەى دەستى رەبزنەكان ھالاندو بۆخۆشى به جنىودان غارى داىه لاي بزنەكان.

ھەمەد له جىتى خۆى نەدەبزووت و ھەروا تەماشاي ھەسو دىكرد.

وختىك ھەسو به ھزار زەھەت و ھانكە ھانك بزنەكانى له كەردى دەر كرد، چاوى به كورپوگەيەك كەوت كه راماو تەماشاي دىكا. تىگەيشت نمو كورپە شوانى بزنەكانە. نىدى به تەواوى له دىن دەرچوو. بزنەكانى بەجى ھىشت، داسەكەى ھەلگرتەوه پەلامارى كورپەكەى دا. له رقان كەفى دەرچوونو جنىوى دىدان:

"بىژووى ھەرامزادە، نمو بزنە سەگباب خىوانەت تەواوى نمو دىغەليان تىك وەر داوه بۆخۆشت ھەروا راوەستاوى و تىيانەوه راماو؟... راوەستە با بىگەمى ھەتا وات بە گۆرې بابت دا بپىنم كه ھەتا ماوى روو لەم نىو نەكەپەوه..."

منداڵەكە له جىتى خۆى نەدەبزووت و ھەروا چاوى له ھەسو ھەلپەو بپىبوو. بەلام ھەسو بهر خەيالە كه منداڵەكە لىتى دىترسى و رادەكا، بەبەر غاردانەوه دادەھاتەوه خپە بەردى له دەستان خۆشى كۆدەكردنەوه كه پىتى دا بەدا.

ھەسو سات به سات له كورپەكە نيزىك و نيزىكتر دىهيووه، كەچى كورپەكە ھەروا له جىتى خۆى چەقىبوو و مووى لىډەدەبزووت... كورپوگە ھەلنەھات. ھەسو خۆى گەياندى و قۆلى گرت. دىپوست به دەسكە داسەكەى له سەرى راكيشن، بەلام ھەك دەستى وشك بووى. نمو دەستى ھەلى ھىنابوو، نەھاتەوه خواري و دەستەكەى دىكەشى قۆلى بەردا:

"ئەتتى ھەمەد؟... ئەتتى كورپ؟... له كوئى بووى؟... ھەموو كەس پىتى وابوو مردوى..."

پىره پياو ھەناسەى سوار ببوو، نەىتوانى به پىو ھەلپەو ھەلپەو دانىشت. له پشته مىلى تاوەسووت و له سەر و چاوى ئارەق ھەلپەو ھەلپەو. نمو نىو ھەلپەو بزنەكان به نىو مەزراكه وەربوون.

حهسۆ شيلم:

"ههراکه ههمه د. غارده... بزنه کان ده رکه، خهريکن گهغه کهي ويران ده کهن..."

ههمه د که ههتا نهو کاته وهک پهیکه ريکی بڼ گيان راوه ستابوو و جوولهی نه ده کرد، له نه کاو ده ربه پړي و خيرا بزنه کانی ده رکردو بۆ لايه کی دیکه ی لښ خوړين. پاشان دووباره هاته وه لای هسۆ و دانیشته.

حهسۆ شيلم:

"چووبويه کړي رۆله گيان؟... ههموو دنيات له دوا گهړان... گوتيان ههمه ن له چۆمی کهوتوه خنکاوه... هينده ی نه ماوه نهو دايکه به سته زمانه ته له تاوان ديق بکا... هيچ له فکري دايکت دا نه بووی؟..."

ههمه د دانیشته بوو و کوشم هه لاتبوو. چهنه گه ی هاویشته بووه سهر گۆپاله کهي و مته قی له خۆی پرېبوو.

حهسۆ پرسى:

"نهو بزنانه هی کين؟"

ههمه د نه زاری هه لپچري و نه جووله ی کرد.

حهسۆ:

"له گه ل تۆمه ههمه د... نهو بزنانه هی کين؟..."

ههمه د به زه حهت زاری کرده وه به نابه دلی وه لامي دايه وه:

"هی سه مانن... له گوندي "که سه"."

حهسۆ:

"پياوی چاکه... و دوايه له سه ري رۆيشته:

"باشه رۆله گيان، تۆ که نیازت بوو رابه کی بۆ به دايکتت نه گوت... ده زانم له دهستی نهو عهبدی به بڼ ناموسه کيردت گه پيووه سهر ئيسکان. به لām هه ق و ابوو به دايکتت گوتبايه که ده ته وی رابه کی."

ههمه د وه ختيك گوتي له ناوی عهبدی بوو، دهستی هه سۆی گرت و پارايه وه:

"بۆ خاتري خوا مام هه سۆ، به کس مه لئ ههمه د بۆته شواني مام سه مان. نه گهر به گوتي عهبدی خان بگاته وه، به دوام دا دئ، ده مباته وه له بڼ داران دا ده مکوژي."

"کس ناتواني هيچت لښ بکا... شيته، تۆ دايکه که تهت کوشت... دايکت بووه ته چنگيک ئيسک و پيسته."

دواى نهم قسه يه ههسۆ ههلسنار بى ئهوهى شتيكى ديكه بلتي چوهوه بهر كهردى و دهستى به درويته كردهوه. ههسۆ خيرا خيرا گهغى ده دروو. دهنگى خشه خشي داسه كهى ده گهيشته بهرگوپى هه مهديش. ههسۆ ههروهخت پشتى ده كهوته ژان، داسه كهى داده ناو، تاويك دهستى له كار ههله ده گرت، دهستى به پشتيهوه ده گرت، پشتى راست ده كردهوه تاويك ته ماشاي دورى ده كرد، نه عجار سه رله نوئ دهستى ده كردهوه به درويته. هه مهديش له نيزيك كهردى راوه ستابوو. بى ئهوهى مووى لى بيزوئ، چاوى بريبووه ههسۆ.

خۆر به رهو كه له پۆ شوپ بووهوه. سيپه ره كان له بهر ههتاوى ئيتوارى دريژ بوونهوه. هه مهدي سميكي ههتاوى كرد. خۆر سوور ههله گهرا بوو. گياوگۆل نيوه ههتاو و نيوه سيپه ره شه پزليان ده دا. هه مهدي بى ئهوهى ناگاي له خۆى بى، به چهند شهقاو خۆى گهيانده لاي ههسۆ. ههسۆ خيرا خيرا داسى ده وه شانده. كاتييك گهيشته لاي ههسۆ، دلتي ته په تهپ لتي ده دا. ههسۆ به دهنگى خشيپى ههنگاوه كانى سه ري ههله پرى و چاوى پتي كهوت. ههسۆ لهو ده مهو ئيتواريه دا بهر ئاره قه كه له سه رو چاوى ههله ده پزرا، رهش ديار بوو. چاويان پتيك كهوت. ههسۆ به مانهووى له چاوه كانى هه مه ده وه راما، هه مهدي سه ري داخست و چهند ههنگاوى ديكهى به رهو ههسۆ ههله ئينه وه وه دهستى گرت:

"مام ههسۆ، بيكه به خاترى خواو پيغه مبه ره، به هيچ كهس مه لتي كه منت ديوه. به دايكيشم مه لتي."

پاشان دهستى ههسۆى به ردا، بى ئهوهى ئاور وه دواى خۆى بداته وه، غارى داو خۆى گهيانده وه بزنه كان.

كاتييك گهيشته وه ته پۆلكهى خه نه يى، خۆر ئاوا ببوو. هه مهدي شه لالي ئاره ق بوو. ديار نه بوو بۆچى هه مهدي له نه كاو دلخۆش ده بوو و پاش تاويك دلتي تهنگ ده بووه وه. گهيشته سه ر لوتكهى ته پۆلكه كه. له وئ را چاوى بريه مه زرايه ك كه زۆر دوور، له نيزيك كۆما خاكيه كه ديار بوو. له نيوه راستى مه زراكه دا هيشتا تارمايييه كي چكۆله به دي ده كرا.

كاتييك ههسۆ گهيشته وه نيو دئ، زه رده خه نه يه ك له سه ر ليتوانى ديار بوو. وهك ئه وهى شتيك بزاني و نه يه وه ئ به كهسى بلتي، وهختى وابوو له په نه ئى كه سيك راده وه ستاو زه رده خه نه يه كي ده هاتى. كهس تپي نه ده گهيشته. ئه و، راسته پرى چوه مالى دوونه...

دوونه له بهر ده رگا دانيشته بوو كه ههسۆ پهيدا بوو. ههسۆ ته ماشاي دوونهى ده كردو پي ده كهنى. دوونه هيچ له م وه زعه حالى نه بوو.

"ئۆ خواجه، دهبەر زارت مرم كاك حەسۆ... بەراستیتە؟... مەزگینیت لەسەر چاوە کائەم، لەسەر سەرم كاك حەسۆ!"

پاشان دانێشتن و حەسۆ ئەوەی دیتبووی بۆ دوونەى گێتپرایەوه.
دوونە لە خۆشییان حالتی نەبوو. لەم سەرى ژوورە کەوه دەچوو ئەوسەرى و دەگەپرایەوه.
سەعاتێك پاشتر ئەو خەبەرەى حەسۆ هێنابووی دەماودەم لە نێو ئاوابیدا دەگەپرا.
ژن و پیاو و پیر و لاو و منداڵ هەموو لە مالتى دوونە خەبەرەى بپوونەوه، شۆقى مانگەشەو
دەپژایە سەربانى سواخ کراو و ئەو خەلکە کە لە دەورى مالتى دوونە کۆ بپوونەوه.
خەلک کەوتبوونە باس و خواس و جەم و جۆل. ئەو هەراو هەنگامەو تێکەوه هاوێشتنە لە
نەکاو مات بوو. ئیدى کەس قەسەى نەدەکرد. هەموو سەریان بۆ لای شىمال وەرگێتپرا. سوارێك
نیزیک دەکەوتەوه. رەختى زینى ئەسپە کەى لەبەر تیشكى مانگ دەدرەوشایەوه.
سوار نیزیک بوووه. درى بە ئاپۆرای خەلک دا. لەنێو رەستیان جەلەوى ئەسپە کەى
کێشاو راوێستا.

هاواری کرد:

"دوونە دوونە."

دەنگى کزەلۆکى ژێتێك لەنێو ئاپۆرایە کە وەلامى دایەوه:

"فەرموو عەبدىخان..."

"خەبەرێکم بێستوه، راستە دوونە؟"

دوونە هات و لە پێش لمبۆزى ئەسپە کە راوێستا:

"حەسۆ شێلم حەمەدى دیوه. ئەو خەبەرەى بۆ هێناوم."

عەبدىخان:

"کوا ئەو شێلمە؟... لە هەر کورێیە کە بێتە ئێرە."

لە نێو خەلکە کە دا بوو بە جەم و جۆل:

"حەسۆ لێرە نیە..."

"حەسۆ کەنگى هاتۆتە نێو خەلک، هەتا ئێستا بێ..."

"دنیا خەرابێ حەسۆ لە مالتى نایەتەدەر."

خان دەستوورى دا:

"لە هەر کورێیە کە بێهێتین."

ههتا ههسۆيان هيتا، هيچ كهس متهقي ليتوه نههات. پاش تاوتك ههسۆيان هيتا، كراس و دهريه يه كي سپي له بهر دابوون. دوو كهس پيليان گرتبوو، به راكيش راكيش دهيان هيتا يه لاي عهبدى خان. ههسۆ خۆى راده پسكاوت و جنيوى ده دان:

"تاخر چ سندا نيتك له سهري داو، كه بهم نيوه شهوه نايه لهن خه لك بجهوي؟... چيتان له من دهوي قور مساغينه؟... بۆ له كۆلم نابنهوه؟..."

عهبدى خان:

"نه من داوام كردى."

ههسۆ نهرمى كرده وه داي نهواند:

"بئشه روه فانه، بۆ پيتم نالين خان كارى پيتمه؟..."

پاشان رووى كرده خان:

"تكا يه ليتم ببوروه خان!"

عهبدى خان پرسى:

"ههسۆ، ده لئين نه مپۆ كورپى دوونهت ديوه..."

ههسۆ:

"به لئى خان... به دوونهشم گوت."

خان:

"ئيستاي بۆم بگيريهوه بزانم."

كاتيكت ههسۆ دهستى به گيرانهوه كرد، خه لك له دهورى هالان. ههسۆ هه موو به سه رهاته كهى بئ كه م و زياد گيرايه وه، ته نانهت باسى نه وه شى كرد كه چۆنى داس ره بزنه كان هالاندوه چۆن ويستوييه به دهسكه داسه كهى له سهري هه مده راكيشن.

عهبدى خان له دين ده رچوو:

"ئاوا سه له مان... پيارى من فريو ده دهى و ده يكهى به شوانى خۆت؟ نه مه يه كه م جارت نيه كه پئ له به ريهى خۆت زياتر راده كيشى... باشه، هه تا به خزمهتت ده گهم... له بيرت نه چن... نه وه هه ر نه و جه نابى سه له مان كه سمه يى يهيه!..."

ههسۆ:

"به لئى خان!"

عهبدى خان بانگى دوونهى كرد:

"دوونه، دوونه، سبهینځی دهچم دهی هیتمهوه."
نهمه دی گوت و ناوزه نگیی له نه سپه که دی داو خه لک له دواوه بۆله یه کیان لسی هات...

عبدی خان که به چوارنال نه سپی لینگ ددها. له بهر ده رگای مالی سلهمان رای گرت:
"سلهمان!... سلهمان!..."
سلهمان له مالی بوو. هاته ده ری. کاتیک چاوی به عبدی خان کهوت، رهنگی به رووانه وه نه ما.
عبدی خان نه سپه که دی بۆ لای سلهمان دهنگ دا. کاتیک لیتی نیزی کهوت هوه، له سر نه سپه که دی داهاته وهو گوتی:
"خه جالته نابیه وه سلهمان؟... شهرم ناکه ی؟... وات لسی هاته نان خۆره کانی من فریو ده ی؟... نافهریم سلهمان... پیاوی زۆر له تۆ پیاوتر تا نیستا نه یان ویراوه قهره له قهری من بدهن... ئی له تۆ مل نه ستوور تریش نه یان توانیوه به دهوری مالی عبدی خان دا بیتن. نیستا تۆ شهرم لهو ریشه سپی بهت ناکه ی و نان خۆره کانی من فریو ده ده ی؟."
سلهمان:
"خان، نیستا دابه زه... فهرموو به سیوه، ههتا بۆت باس به کم."
عبدی خان:
"پیت له مالی نانیم. پیم بلن نهو هه تیوه له کوئی به؟."
سلهمان:
"تۆ خۆت ماندوو مه که خان، بۆخۆم نیستا دهچم دهی هیتمهوه."
عبدی خان:
"نه خهیر، غه می منت نه بی. جوی به کهیم نیشان بده."
سلهمان ملی به لاوه نا:
"باشه خان، فهرموو برۆین."
سلهمان کهوته پیت نه سپه کهو وه ری کهوتن. ههتا که یشتنه میگهل نه سلهمان قسه ی کردو نه عبدی خان.

کاتیک گه‌یشتن، حمەد لەبن بەردێک دانیشتبوو و لە فکەرە چوو بوو. حمەد وەختیک چاری کردن هەستا هاتە لایان. حمەد لە دیتنی عەبدی‌خان هیچ نەشەمزاو وەسەرخی نەهینا. چاری بە چاری سەلمان کەوت. قسەیه‌کیان نەکرد، بە‌لام لە چاری سەلمان دا کە ملی بە‌لاوە نابوو، دەخوێندرایەوه کە دە‌لێ: "چ بکەم حمەد، هیچم لە دەست نایە."

عەبدی‌خان یەک دوو هەنگاو نەسپە‌کە‌ی بۆ لای حمەد لێ‌خوڕی:
"پێش کەرە."

حمەد بێ‌ ئەوه‌ی قسەیه‌ک بکا، وە‌پێشی کەوت. ملی بە‌ نێو شانانی دا رۆ‌چوو‌بوو. لای نیو‌ه‌ر‌پ‌یه‌ بوو کە عەبدی‌خان بە‌سواری و حمەد بە‌ پێیان گە‌یشتە‌وه‌ ئاوابی. لە‌ رێگا نە عەبدی‌خان شتێکی پرسیبوو، نە حمەد هیچی گوتبوو، بە‌لام لە‌ ئە‌وا‌وی رێگا‌دا حمەد ئە‌وه‌ دەر‌سا کە عەبدی‌خان لە‌ پشت‌ه‌وه‌‌را وە‌بەر چنگە‌ نە‌سپانی بە‌داو بی‌‌پ‌ل‌یش‌یت‌ت‌ه‌وه‌. حمەد شارە‌زای نا‌کاری عەبدی‌خان بوو.

لە‌بە‌ردەر‌کی مالتی دوو‌نه عەبدی‌خان جە‌م‌وی نە‌سپە‌کە‌ی راکێشا. راو‌ه‌ستان. عەبدی‌خان نە‌راندی:
"دو‌نه، دو‌نه... وەرە تۆ‌ت‌که‌ سە‌گە‌‌کە‌ت وەر‌گرە."

کاتیک دو‌نه لە‌ ژو‌ورێ هاتە‌‌دەر، عەبدی‌خان نە‌سپە‌کە‌ی لینگ داو دو‌ور کە‌وتە‌وه‌. وە‌ختیک دو‌نه چاری بە‌ حمەد کە‌وت، بە‌ شیو‌ه‌ن و گریان خۆ‌ی گە‌یان‌دێ و لە‌ شام‌یزێ گرت. ورده ورده خە‌‌ل‌کی ئا‌وه‌‌دان‌یش پێیان زانی. وردو درشت لە‌ دە‌وری مالتی دو‌نه کۆ‌بو‌ون‌ه‌وه‌. هە‌موویان دە‌وری حمە‌دی‌ان دا‌بوو و لێیان دە‌پرسی:

"لە‌ کۆ‌ی بوی حمە‌د؟"

"حمە‌د ئە‌وه‌ تۆ‌ی؟"

حمە‌د سە‌ری داخ‌ست‌بوو، هیچی نە‌دە‌گوت. ورده ورده خە‌‌ل‌ک بە‌‌لا‌وه‌یان کردو رۆ‌شتن.

(۵)

همەد گولە گەغەکانیشی خپ کردەو. کاتیك دروینەیان دەکرد، بارانیك باریبوو لاسکی گەغەکە ی پیکەو نووساندبوو. نیستا ئەم لاسکە گەغانە تۆزکیان لێ هەل دەستا وەك خاکە خەلۆزی رەش. همەد کە لە بەری بەیانییەو کیشی کردبوو، وا رەش ببوو، نەت دەناسی یەو. تەنیا ددانی سپی دەچوون. کاتیك کاری همەد تەواو بوو، کلۆشە کە لە نیو جۆخینە کەدا ببوو تەپۆلکە یەکی زەلام.

همەد ماندوو بوو. چو لەبەر هەتاو لەسەر گازی پشتی راکشا. میروولە لەنیو کلۆشە کە دەهاتنە دەرو بەرەو جینگایەکی دوور لە دوا یەکتەر دا قەتارەیان دەبەست. همەد قۆلی لەسەر چاوانی درێژ کردو ماوێەکی زۆر هەروا لەسەر پشتی راکشا.

چەند رۆژ بوو کاری دەکرد. لە پیش دا بەتەنێ گەغەکە ی دروو بوو. مەزراکە ی لێک لەک چەشمەیان پێ لە چەقلەشینکە بوو. پاشان لەگەڵ دایکی گەغەکەیان بەست و خریان کردەو، نەجار گیرەیان کرد... گیرە کردنە کە چەندین رۆژی کیشا. همەد هێند کز ببوو، تەنیا چنگێك نیسک و پیتست مابوو. دەم و چاوی چرچ ببوون... پیتستی شل ببوو... لەبەر هەتاوی رەش داگیرسابوو، لاروومەت و چاوەکانی دەقوول کەوتبوون...

ئەو بارگینە ی جەنجەرە کە ی رادە کیشا، کەمێك لەولاتر بە دەوری جۆخینە کەدا دەسوورا. نەو حەیانە نەو نەندە لەر بوو کە پەراسووی دەژمێردان... پێر بوو... لەوانە بوو پازدە سالی ش زیاتر بێ. مێش لە سەرچاوی هالابوون. راست لە نیو پراستی ملیشی برینە پێسکە یەك هەبوو. چلک و کیم و خۆینا و لەو برینە هەل چۆرابوو و تۆزی خەرمانیشی لێ نیشتبوو. مێشە رەشکە ی زل زل لەسەر ئەو برینە دەنیشان و هەل دەفرینەو.

لای نیوهرزیه بوو. همه د تهنیشتار تهنیشتی کرد. دهستی به نیرچاوانی دا هیناو مستیک نارهقی رهش له نیوچاوان و ده مو چاوی هله پزایه سر زوی.

لاسکه گهغهکان له هم مو چیپک وها له بر تیشکی هتاو دهریسکانهوه، چاویان له بر هله نه دهات. هر لمو شوینه که لیتی خوتبوو له پشت سه مه له کهوه سهریچی باریگینه کی کرد.

چند لهک لهک له دوری باریگینه که ده فرین. نو له ته ماشای لهک له کهکان دا نوم ببوو. به دهستیش ریڼای میرووله کانی به ست. میروولهکان به سر دهستی دا تیپه رین.

به زه حمت توانی راست پیته مو و دانیشی. سهری و نه ژنوی راستی کردو له فکرهوه چوو. پاش ماوه یهک وه خو هاتهوه. دهستی له سر زوی داداو له سره خو هله ستا. میرووله به سر شان و مل و سهر و چاوی دا دهاتن و ده چون. میرووله کانی له سهر و چاوی کرده و فری دان. باریگینه که له پنا چله در دو کیتک راوه ستا بوو. له تۆزو خوځ دا ون ببوو، و خریک بوو لاقنکی پیته و هی ده لسته ووه.

به زور باریگینه کی هینایه ووه سر جوخین و جهغه په کی پیته به ستوه. هیوانی به سته زمان هیزی نه بوو به سر سه مه له کهدا بسورپی. همه د له جهغه په که هاته خووارو ههولی دا به پیان له گهډ باریگینه که به سر سه مه له کهدا بگه ری. بارگین جار به جار له پی ده کهوت و له نیو کلوشه کهدا ده خوت. همه د زوری به زه پی بهم هیوانه دا ده هاته ووه. به لام نه ی ده زانی چ بکا. بارگین نارهقی ده کردبوو و سهرتاپای له شی له تۆزی دا رهش داگیرابوو. به جوړتیک پشووی سوار ببوو که به ستران و کرانه و هی قهوه زه ی سنگ و په راسوه کانی به چاو ده بینرا. هه مو لمبوز و سنگ و ملی هیوانه که له که فی دا ون ببوو. همه دیش شه لالی نارهق بوو. له سهرتاپای له شی همه د وک و باریگینه کی نارهق هله ده چورا. نارهق ده چوره چاویانه ووه چاویان ده برزایه ووه. بونی مرووی مه زرای شه داریش به ری هه ناسه یانی ده گرت.

پاش نه و هی ماوه یهک به کهوتن و هه ستانه ووه به دوری جوخینه کهدا گه ران، کلوشی خه رمانه که شکاو له سر زوی پان بووه ووه.

نیستا گیره که ناسانتر بوو. سه مه له که له ژیر چهرخی جهغه په کهدا به قرچه قرچ تیک ده شکاو ورد ده بوو.

لای نیوهرزیه کلوشه که ته واور ورد ببوو. لاسکه کان دانیان پیته نه ما بوو و بریسکه یان ده دا. نیستا تۆزیکي وردو رهنګ زیرین به نارامی له ژیر چهرخی جهغه په که به رز ده بووه ووه. نه م تۆزه ده چوره نیو چاوی همه د ده ووه چاوه کانیی ده برزایه ووه. نه م تۆزه بونیکی لسی ده هات، بونی شتیکی سوتاو.

لمولاتر پياويك گهغه كهى له سدر جوڅينى څر ده كرده وه. لهولای ویش يهك دوو كس ديار بوون كه جغه پريان لى ده خوړي. له مانه زياتر له سرتاسه رى نهم ده شته هزار به هزاره دا شتتاك نه ده ستره.

زارو لیوی حەمەد لە گەرمان وشك بیوون. بارگینه‌كه‌شی لمبۆزی گەیانده‌بووه‌ سەر گوێزینگێ و وه‌ك كه‌لاك به‌ ده‌وری چۆخینه‌كه‌دا ده‌سوورا.

حەممەد لەسەر جەنەبەرە کە دانیشتیبوو، و لە فەرمان راچوو بوو. تەماشای هیچ جۆرە کێشی نەدە کرد. لەک لەک لە نێزیک و دەورووبەری خەرمەنە کە چەرخیان دەدان. حەممەد خەری لە کەوتبوو.

بارگین جارو بار لمبوزی له نیتو خزیانه که راده کردو چنگیک سەمه‌لی ده‌جوی. سەلام چونکه بێ‌وازو لاواز بوو، سەمه‌له‌که به لالغای دا ده‌هاته‌وه‌ خوار.

حمدد باکی به هیچ شتیک نه‌بوو. همتا له سدری دهه‌۱۰. جاريکیان له‌سمر جمنجه‌ره‌که همتا ته‌ماشایه‌کی دووړی، لای ناوهدانیی کرد. همتا چاو پر ده‌کا هیچ دیار نه‌بوو. ددانی ده‌چیره‌وه بردن و له بن لیوانه‌وه گوتی:

"نہو دایکھم!..."

قەرار بوو دايكى ئاوى بۆيىتى، زارى وشك بېيىو. دووبارە بە نەسپايى لەسەر جەنمەدەكە
دادانىشتەو. بارگىنەكە راووستاۋ لمبۇزى لە خۇيانەكە رۆكرد، بەلام ھەمدە فەكرى لە جىيەكى
دەكە بوو. باش ماۋەكە يىتى زانى ۋە ھەسارەكەي راكتشا:

”ہدیہا... گیان، ہدیہا...”

میشود و لهه برینی حیوانه که دهنیشتن. بارگین به نارامی و بی‌حالی کلکی راده‌وه‌شاند. به‌لام می‌شود و به‌خالی‌شیان دا نده‌هات.

همد به قەتسى و نىگه رانىيموه لهسەر جهنجه په كه ههستا . رووى بۆ لای شاوه دانى
وهه رگيتپا . لهسەر درووه لانه كها سهرتك ديار بوو . تاويك دواتر دايكى ناسى و قەتسى و
نىگه رانىيه كهى بوو به خوشحاله .

دایکي که له ناروغ دا شه لال بیوو، به هه ناسه سواری پی پیته چی نیورژوی همه دی دانا. وهک نهوه دهجوو دهستم، دریتور بووین، دهگه شستنه سهر زهوی.

دائلك:

"جیت کردوه کورم، کاره کهت سووکتو بووه؟"

حه مه د:

"هه موو گه نه كه م كي شاره و گيره م كرده."

دايك:

"باش ورد بووه؟"

حه مه د:

"تهرئ، خهراپ نيه."

گوزله ناره كه ي له دايكی وهرگرت و تينگی پيونه. نهو نه ده به نيشتيای ده خواره ده وه كه ناو به لاليتوانی دا هله ده رږاو بهرؤك و سنگ و ته نانه ت لاق و له ته رييشی ته ر ده كرد.

دايك:

"دابهزه حه مه د، دابهزه كورم، نه ته ز پارووه نانتيك بڅو، نه من جه نه ره كه لي ده خورم." هه ساری بارگينه كه ي وده ست دايكی داو بؤخوی له بهر سي بهری در دوو كيك دانيش ت. پي پي تچه كه ي كرده وه، پياو زو خو بی تي دا بوو. دژدانه كه ش دژي تي دا بوو. جاميكي دژ تي كرد. پاش نان خواردن له بن سي بهری در دوو كك راكشا. له پشتين بهر وه خواری له بهر هه تاو بوو. خهري لي كه وت.

وه ختيك وه خه بهر هات، نيواره بوو، چاری راگوشين و غاری دايه سر جؤخين.

حه مه د:

"دايه گيان، ماندوو بوو، وانيه؟... زؤر ماندوو بوو؟"

دايكی سري به لاره ناو به دهنگيكي خه ماری به وه جوابی دايه وه:

"وه ره سوار به كورم."

دوو رؤژ دواتر خه رمانه كه يان شهن كراو سوور بوو. رؤژي چواره م سووره كه يان كه و كرد. ده نكه گه نه كان له بهر هه تاو ده تروسكانه وه. نهو رؤژه نه يان ترواني خه رمانه كه هه ل گرن. گه نه كه له بهر جؤخين مايه وه. هؤيه كه شي نه وه بوو كه هيش تا عه بدی خان نه هات بوو ملكانه كه ي بهرئ.

نهو شهوه حه مه د دايكی هه تا به يانی له گه ل ته پيوان مل به مله يان كردو نيشكيان له خه رمانه كه كي شا. سه يني هه تاو گهرم بوو، به لام عه بدی خان ديار نه بوو. بوو به نيوه رږ ديسان پيدا نه بوو. لای نيوارئ بوو كه خوی و سئ كه س له پياوه كانی به سواری نه سپ هاتن. نه سپی پياوه كان جه وائيان پيوه بوون. دوونه له ديشنی سهرو چاری تر سا. زؤر له ميژ بوو له نيزي كه وه ده ي ناسی. دهم و چاری دوونه كه وهك چه رميكي رهش و چرچه لؤك ده چوون، چرچ ترو گرژ تر بوون.

عهبدی خان به دهست هه‌لته‌کاندن بانگی دوونه‌ی کرد. ده‌ستووری به پیاوه‌کانیشی دا:
سێ بۆ ئێمه، یه‌ك بۆ دوونه.

دوونه داوێنی خانی بادا:

"نه‌كه‌ی خان، روحت بێ... زستانێ له‌ برسان ده‌مرین... ده‌به‌ر به‌ری پێیانته‌ مرم خان."
"به‌خۆراپی مه‌گری دوونه... هه‌قی خۆت ده‌ده‌مێ."

دوونه نالاندی:

"هه‌قی من سێ یه‌كه‌ خان."

خان له‌سه‌ر ئه‌سپه‌كه‌ی را بۆ لای دوونه داهاته‌وه، ته‌ماشایه‌کی چاوه‌کانیی کردو پرسى:
"جووته‌كه‌ کێ کردوویه‌ دوونه؟"

دوونه:

"من کردومه‌ خان!."

"پیاوه‌کانی من یارمه‌تیان داوی یان نا؟"

"به‌لێ خان!."

"دوونه گۆی بگره‌ پێته‌ بێم."

ئێستا به‌ کوپه‌كه‌ته‌ بێ جارێکی دیكه‌ نه‌كا بره‌واو بچێ له‌لای سه‌له‌مان بپێته‌ شوان."

دوونه سپی بوو. خان ئه‌سپه‌كه‌ی ده‌نگ داو رویشته‌. دوونه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پێ‌کرا، له‌
پشته‌وه‌ی هاوار بکا:

"به‌ قه‌ره‌واشته‌ بێم خان، قه‌زات له‌ من كه‌وێ، روحم پێ بکه‌."

پیاوه‌کانی خان ده‌ستیان کرد به‌ پێوان. سێ کیله‌ بۆ خان و کیله‌یه‌ك بۆ دوونه... به‌شی

خان زۆرو زۆتر بوو، به‌شی دوونه‌ش که‌م و که‌مترو بوو به‌ کۆیه‌کی چکۆله‌.

دوونه ته‌ماشایه‌کی ئه‌و کۆ گه‌غه‌ی کرد که‌ جه‌واڵه‌کانیان لێ‌په‌ ده‌کردو ده‌ستی کرد به‌
تووک کردن:

"ره‌ببێ له‌ گه‌رووت نه‌چیتته‌ خوار... نیشه‌للا ده‌یده‌ی به‌ دوکتۆرو ده‌رمان... خواجه
هه‌مووی به‌دی به‌ شووتی و له‌بن سه‌رتی دانینی."

پیاوه‌کانی خان به‌شی ئه‌ویان له‌و جه‌واڵانه‌ کرد که‌ هێنا‌بوویان.

هیچ کامێکیان زاری هه‌ل‌نه‌په‌چرێ و هێچیان به‌ دوونه نه‌گوت. هه‌موویان وه‌ك پدیکه‌رنێکی
بێ‌گیان ره‌ق ببوون و قسه‌یه‌کیان نه‌ده‌کرد.

هممهدهات و له پهنای دایکې دانېشت. له نیتو نهو جوخینه تۆزاییه کۆیه کی چکۆله
گهغم مابوووه. بهلام ماوهیهک له مهویهر چهند زۆر بوو. هممهده سهریهکی گهغهکهو سهریهکی
دایکیتې کرد. هممهده وهک تاوانباران پیدهنگ دانېشتبوو.
دایک:

"نهوهم که تۆی له مالتی سلهمانی را هیتایهوه، لیتی نه دای من پیم سهر بوو. بهلام
نیستا تیدهگم بۆچی بۆیوی نیمه بری... کافری خوانه ناس..."
هممهده پیتشی گریانې خۆی پې نه گیراو دهستی کرد به ههنیسک دان:
"خهتای منه..."

دایک به هممهده هیزی خۆی کوره کهی له نامیز گرت و به خویهوه گوشي:
"چ بکهین، دهسلات چیه هممهده خۆم؟"
هممهده:

"نه دی زستان؟"

دایک:

"نهم زستانه!..."

له پاشان دایکیشی له بانگی گریانیتې دا:
"خۆزگه باوکت مابایه، نه گهر باوکت مابایه..."

(۶)

تاقە مانگا يەكياڭ ھەبوو. مانگا يەكياڭ نەمسال زابوو. گۈنلۈك نىرىكى لەبەر بوو...
نەگەر ھەمدەك جىڭگى تاقە كىلەگەنچىكى زەوى ھەبووايە، بە تاسەۋە چاۋەروانى سالى
دواتر دەبوو كە دىسان مانگا يەكياڭ بىزى و گۈنلۈك نىرىكى دىكەي بىيى.
گۈنلۈك نىرىك كە لەۋانەبوو سالى دواتر بىيى، ۋەك خەيالىك لەمىشكى ھەمدە دا دەجولە.
بەراستى چەند خۇش بوو: ھەردوو گۈنلۈك پىكەمە گەۋرە دەبوون... دەبوۋنە جوۋتە گايەكى شاخ
كەۋانى لە نىۋو زەوى و زارىكى ھەزار بە ھەزاردا... جوانەگا تۆپن و بە زوۋىي و بە ئاسانى
نايەنە بەر نىر. بەلام نەگەر ھەسەلەت ھەيى و لەگەلپان لەسەرەخۇسى، زوو فېر دەيىن و
بەستەزمانانە ۋا رام دەيىن، دەيىنە بەرخى دەستەمۇ... نەگەر زەوى دېۋەلەنە لىتى مەترە...
نەگەر ھەممو سالىك بىكىلى، چەقلە شىنكە سالىك دەرۋىتەۋە، سالى دواترىش سەر
ھەلەدەداتەۋە، بەلام سالى سىتھەم خاشەپ دەيى... ھەر ئەۋەندەي دەرۋى زەۋىيەكە ھى خۇت بىي.
توۋكى گۈنلۈك ساۋا لە رۆزەكانى ھەۋەل دا كە تازە بوۋە، سوۋرىكى مەيلەۋ تارىكە. بەلام
دوايە رەنگى زەرد دەيى و ئەمجار دەيىتە خەنەيىيەكى تارىك.
توۋكى گۈنلۈكى ۋەك مەخمەر نەرمە. نەگەر پىۋا دەست بەسەر گۈنلۈك ساۋادا بىيى،
ھەست بە لەرزەيەكى فېنك و نەرم و لەزەتتىكى شىرىن دەكا.
جىيى گۈنلۈك ساۋا لە مالى ھەزارەكانى لادى، لە نىزىك ناگردان و لە تەنىشت جىي خەۋى
لادىيىيەكانە. لە ژىر گۈنلۈك ساۋا دۆشەكتەك لە گىيى نەرم و پىر گۈلۈكى بەھاران رادەخىرى.
مالەكان پىر دەيىن لە بۆنى گۈلۈكى بەھارى و گىياۋ رىخ و گۈنلۈك ساۋا... بۆنى گۈنلۈك ساۋا
شىتەك ۋەك بۆنى شىرى كال.

گوڻلڪه ساوا پاييزان گهوره دهبن. نهودهه جيتگاڪهي دهگورڙي و دهچيته ڪن گوڻلپاره ڪان.
دوونه سڻ مانگهي بههاري بهسهر برد، بڻ نهوهي هوشي بهسهر گوڻلڪه ساواڪهوه بڻ و
ناگاي لڻي بڻ. نهگهر خهم و خهفتهي هممهده نهبووايه، گوڻلڪه ساوايه که له مالنڊا وهڪ
گلوهکه سوورهي بههاري دهبوو به مايهي شادي و خوشي ڙيانيان.

مالي هممهدهو نهوان تهنيا ڙوورڻيکه، ڙوورڻيڪي قورپو بهرد... بهرزايي ديواي ڙوورهڪهيان
له تهختي ڙوورڻي پا تهنيا ميتريکه...

هيچ خانويهڪي دڻ خڙ لهبر باراني پاييز راناگري، دلڙيه دهڪا. له دڻ دا تهنيا خانوي
هممهدهو نهوان بوو که لهو بارانهدا دلڙيهي نهدهکرد.

بابي هممهده ماوهيهڪ پيش مردني چوو بوو له "ساري چاغشاك" گلي هيئابوو، و
سهربانهڪهي بڻ سواخ کردبوو. گلي ساري چاغشاك شتيڪي ديهڪيه، هيچ وهڪ نهو گلوه
رهش و نهزڙڪ و پر چرپ و چالنه ناچي که نيمه ديتوهمانه. نهو گلوه وهڪ دهنڪي بلوور
وايهو له هممو رهنگيتك دهنويشتي. زهرده سوورو بنهوشيو ٿاسماني و سهوز... هر
رهنگيتك بهوي. نهو گلوه نهگهر گيرايهوه دهبيتته قورڻيڪي توندو خهست. سهرباني مالي
هممهدهو نهوان بهو قوره سواخ کرابوو. بڙيه بانهڪهيان لهڙير تيشڪي ههتاودا بريسڪهي
دهداو رهنگاوپهنگ ديار بوو.

سهرانسهر هارين دايلڪ و کوپ به گيانه مهرگي ڪاريان کردبوو... له گهلڙپڙاني پاييز
دا هاتنهوه نيتو ماله پر دهرده بهلاڪهيان. نهوڪاته وهبيريان هاتنهوه که گوڻلڪيتيان هديه.
گوڻلڪهڪهيان به تهواوي لهبر چووبووهوه، نيتستا گوڻلڪه ساواڪهيان تهواويٽڪ گهوره ببوو.
دايلڪ موورهيهڪي گهوره به ناگرهوه نابوو. له دهرڻ ههوري رهش لهجنوبهوه بهرهو شمال
دهڙيشت. نهختيڪ دواتر ڙوورهڪهيان به بريسڪهيهڪ روون سووهوه. بليئسه ناگرهڪان له نيتو
ناگردانه که ٽيڪ ههلدهنگوتن. لهو کاتهدها هممهده هاتنهوه مالي. دهستي سوور ههلگهرايوون.
لهبر ناگرهکه دانيسشت. مانگاڪهيان له پشتهوهي ڙوورهکه نورستبوو، کاويڙي دهکرد.
مانگايهکه بڻ خهم لڻي کهوتبوو. تفاقيان له پيش دانابوو، بهلام نهينهخوارد. له قورڻيڪي
ديهڪي ڙووره که ڪايان رڙکردبوو.

هممهده ههستار چوو سهر مانگاڪهي دا. گوڻلڪهکه لهسهر سهر دايڪي راههستاوو.
هممهده گوتي گرت. گوڻلڪهکه نهوهي بڻ خوش نهبوو. به قهلسي سهر وهگيتراو راي کرد،
چوو لهولاي دايڪي راههستا. هممهده زهردهخهنيهڪي هاتن.

دایک:

"نەو وەختی تۆ لە ماڵ نەبوری، "فندق" نەم گوتلکەم لە دۆلی "نالچیلی" بوو. بە شەوی تاریک زۆری لێ گەرام هەتا فندقم لە بن درێوکیەک دۆزیەوه. بەستەزمانە زابوو. خەریک بوو گوتلکەم لە دەلستەوه. لە پێش دا نەیدەهێشت لێیان نزیك بێوه، هەتا ناخەری گوتلکەم لە نامیزێ کردو هێنامەوه."

حەمەد:

"چەند گەورە بووه؟"

دایک:

"ئەدی ماشەللا."

پاشان بێدەنگ بوون. نەیان توانی تەماشای یە کتر بکەن. هەردووکیان سەریان داخستبوو، چاویان بریپووه نەو خەلووزانە کە لە نێو ناوڕگە کەدا دەگەشانەوهو پریشکیان داوێشت.

دایک:

"چارمان نیە، دەبێ بیدەین... ئارده کەمان خەریکە تەواو دەبێ."

حەمەد مەتەقی نەکرد.

دایک:

"بۆخۆت عەبدیخان دەناسی. لێمان توورەییە. نەگەر درەنگی بۆ بەرین، بەخۆپایی لە دەستان دەردێتی. ئەو دەم ناتوانین هەتا هاوینی رای کێشین."

حەمەد دیسان بێدەنگ بوو.

دایک:

"چارەبە کمان نیە حەمەد، دەبێ بیدەین... ئەو هەڵاتنە تۆ پشتی شکاندين."

حەمەد بە ئارامی سەری هەڵبەری و تەماشای دایکی کرد. چاوی پر بوون لە ناو، گوتی:

"منی کردووە بیاوێ دایەگیان، نەگەر منیش نەبوايم بیاوێوە کی دیکەم دەدۆزیەوه."

دایک:

"ئەدی رۆلەم، دەی دۆزیەوه... ئەم خوا نەناسە دوژمنی بابە هەزارە کەشت بوو."

هەردووکیان ناوڕیان وەسەر مانگا کە دایەوه. مانگا کە ڕەنگ خەنەیی و قەلەو بوو، نێوچاوانیشی چەند خاڵی تێدا بوون.

زستان داهاات. بەفر گەیشته ئەژنویان. دوانیوەرۆیان تاریکە. دایک لە میز بوو مەنەلە مسە رەشە کە وەسەر ناوڕ نابوو. لەو کاتەدا جەننەت وەژوور کەوت.

دوونه:

"فرمور دانیشه خات جهننه، فرمور دانیشه."

جهننه ههناسهیهکی ههلاکیشاو گوتی:

"دادهنیشم خوشکئی، دادهنیشم."

خات جهننه له سووچیک دانیشته و دهستی پئی کرد:

"له بهیانییهوه تا نیستا مال به مال گهراوم خوشکه دوونه. مال نهماوه رووی تینهکهه. بیستم نیوهش گهغتان نهماوه... دهلین جزیهکهشتان تهوار بووه. نیمهش ههوتویهکه جموالهکهمان بهتال بووه. نهمسال گهغهکهمان باش نهبوو خوشکه دوونه، بهلام هی نیوه خهراپ نهبوو. میتردهکهشم ههه جزیهکی پئی شک دههات و هومییدی پئی بوو سههری تینهههلاکرد، بهلام بیسوود بوو..."

خات جهننه چاوی بهه ناوه کهوت که له مهغهلهکهدا لهسهه ناگر دهکولی:

"چ لیدهنیتی خوشکئی؟"

خات جهننه لهه پرسیاره مههستیکی هههبوو.

دوونه پینکههینینکی ساردی هاته سهه لیوان:

"ناوه وهسههه ناوه بکولئی."

خات جهننه بهه سههسوهرمانهوه پرسه:

"هیچتان نهماوه؟"

دوونه:

"هههچی هههمانه لهسهه نهه ناگرهیه."

خات جهننه:

"باشه، خوشکه دوونه دههوی چ بکهی؟"

دوونه:

"خوا دهزانی خوشکئی!."

جهننه:

"بۆچی ناچییه کن مستهفای؟"

دوونه:

"دهچهه کنی خوشکئی، بهلام دههزانهه نهویش نههتی."

چەند رۆژ بۇر بەفرۇ باو بۆرۈن گالەي دەکرد. لەبەر كەپەيسە چاۋ ھەلەندەھات. ئەو سەگانە كە ھەمىشە لە كوۋچەو كۆلەنەن دەگەرەن، يەكشيان ديار نەبوو. دەرگوت چۆلگەيە... ھەموو دىنشېنەكان دەرگايان داخستېو و لە تەواری ناواییدا زیندەوەر نەدەجوولا. ھەر كەس لە مالتى مانگايەكى ھەبوو، تەفاقەكەشى ھەبوو. كەس كاری بە كەس نەبوو.

دوونەش دەرگا نەمابوو لىتى نەدا، ناشنا نەمابوو سەرى بە مالتى دا نەكا.

دە رۆژ دەبوو دوونە لە ھەموو جىيەك تەمابراو بېو، بەلام لە دلتى خۆي دا دەيگوت: "ئەگەر بېشەرم ناچە دەرگى عەبدىخان." ھەموو سالتىكىش ھەزەكە ھەر وا بېو. نېوھى خەلگى ناوایی برسى دەبوون و دەچوونە دەرگى عەبدى خان.

دوونە نەي توانى لەو زياتر خۆي راگرى. ئەگەر ھەر بۆخۆي بېوايە، بە ھېچ قىسەتلىك نەدەچوۋە دەرگى عەبدىخان، بەلام كۆرەكەي چى؟

چەند رۆژە ھەمەد مەتەق لە زارى نەھاتەتەدەر. سوورايى لە روومەت و لىوھەكانى دا نايىنرى. لىتوى ۋەك كاغەز تەنك بىوون. روخسارى رەنگى مردووانى لىنىشتە. ئەگەر لە قوۋشنىك دانىشى، ھەتا خۆرناۋا لە جىي خۆي نابزوى. ھەمىشە سەرى لەنۆر دەستانى دەگرى و لەگۇ فەكران را دەچى. ھەموو ھەناسەو ژيان و رق و خۆشەويستى و ترس و ھىزى لە چاۋانى دا كۆ بېوھتەو. لە چاۋەكانى دا جار بەجار بىرىسكەيەك بە قەدەر نووكى دەرزى ھەلەدەي و دەكوۋىتەو. ئەم بىرىسكەيە تىژو بەكارە. ئەمە بىرىسكەيەكە پىساۋ لىتى دەترسى، چۈنكە بەسامە. لە چاۋى نەو پلېنگەش دا كە خۆي مات داۋەو خەرىكە نامبازى دوۋمنى خۆي بى، رەنگە ھەر ئەم بىرىسكەيە ھەل بى و بكوۋىتەو.

ئەم بىرىسكەيە لە كوۋىۋە دى؟ رەنگە لە سىروشتەو ھاتبى... بەلام راستىيەكەي نەوھەي كە ئەم بىرىسكەيە لە ئەشكەنجەو نازارو دەردو بەلەيەكەو ھاتو كە دەورى ھەمدىان داۋە. نىستا سالتىكە ئەم بىرىسكەيە ھاتو لە چاۋى ھەمەدۆك دا ھىلانەي كەردو. نەگىنا پىشتەر، چاۋەكانى پېر بوون لە تىشكى پاكىو خۆشخالىيەكى مىندالانە.

ھەورى رەش و تارىك لە ناسمان كۆدەبىوونەو دەسوورەن، لە پىش مالتى عەبدىخان ئاپۇرايەك لە دىنشېنەكان بە بەرگى دەست چن و پىواۋەو كۆ بېوونەو لە سەرمان پالايان وىك دابو، كوشم ھەلەتبوون و دەرەزىن. تەنيا يەككىيان دوور لە ئاپۇرايەكە بە تەنيا لە قوۋشنىك راۋەستاۋو، ئەو يەكەش دوونە بوو. ھەموو چاۋەپىر بوون عەبدىخان دەرگا بكتامەو بە دەردو مەرگيان رابگا، لەم كاتەدا دەرگا كرايەو. عەبدىخان بە رىشتىكى بزانەو دەسجىيىكى دەنك گەورەو كۆلۆيىكى تووكە وشترەو دەرگاي كەردەو:

"دیسان برسی تانه؟..."

تاپزرای دئ نشینه کان متهقی لیوه نه هات. عهبدی خان چاری به دوونه کهوت که دور له هه مووان له سووچیک راوه ستابوو. نه راندی:

"دوونه، دوونه... نه تۆ به چ رئییه که دا هاتووی هه به وئ دا برۆوه مالی خۆت. دهنکه گهغی که چیه نات دهمن دوونه... ههتا نه مرۆ کهس نه یو تراوه له م دئییه، له ده رکی من بر اوو بیته شوانی کهسیکی دیکه... هیچ کهس له نان خۆره کانم نه میان و تراوه کاری وا بکمن، دوونه... نهو سمریزوییه هه کوری تۆ کردوویه دوونه... باشتره تۆ بگه رتیهوهو بچیموه مالی." پاشان رووی کرده نهوانی دیکه:

"نیوه به دوام دا وهرن."

دهستی له گیرفانی شه لواره فش و فۆله کهی را کردو چهپکه کللیکی دهرهینا. دهره رتیکشی له گیرفانی چاکه ته کهی دهرهیناو رویشته.

پاش تاویک دوونه وه خۆی هاته وهو به زه همت بانگی خانی کرد:

"خان، نهو، هه مووی بسته مندالیکه... مه یه له برسی بین خان!"

خان راوه ستا، رووی کرده دوونه. خه لکه کهش راوه ستان.

خان:

"دوونه باشت گوی لی بئ... لهو رۆژهوه خۆم ناسیوه، هیچ کهس نه یو توانیوه له ناسیاب چه شه رابکاو بچیه دئییه کی دیکه بیته شوان... له مه ولاش کهس ناتوانی کاری وا بکا... نه تۆ له رئی خۆت برۆ، بچۆوه مالی دوونه!"

کاتی که عهبدی خان ده رگای عه مباری کرده وه، بۆنی گهرم و تۆزایی گه م هاته دهری. خان له پش عه مباری راوه ستا و رووی له دئ نشینه کان کرد:

"باشتان گوی لی بئ. هیچ کهستان ههقی نه دهنکه گهغی که بدا به دوونه. دوونه دهبی له برسان بری... ههتا نه مرۆ هیچ کهس له ناسیاب چه شه له برسان نه مردوه، به لام دوونه دهبی بری، یان نه گهر شتیکی ههیه دهبی بیفرۆشی... نه گهر بیسم یه کیکتان گهغی داوه به دوونه، یه که یه ک پیتانم ده گهریم و نهو گهغی به قهرزم داوونی لیتان ده ستینموه... حالی برون چیم گوت؟"

دئ نشینه کان:

"بهشی خۆمان ناکا ههتا بیدهین به دوونه..."

"بهشی خۆمان ناکا..."

عەلى:

"عەبدى بە ھەمورى ئىخەشى گوتە كە..."

ژنە:

"يىستوو مە چى گوتە..."

عەلى:

"ئاخر چۆن وا دەبى، لە دىيەكى وا گەمورەدا دوو كەس لە برسان بىرن و كەشيش بە خەيالى دا نەيە؟..."

عەلى توورە بوو، دەينەرانە. دەنگى دەگەيشتە ئەوسەرى ئاوايى. پاشان رووى كرده خيترانى:

"هەستە ژنە كە... هەستە بوخچەيەك لەم نانە وەپپچە... توورە كەيەكيش پەر كە لە نارد. دەمەرى بيبەم بۆ ژن و مندالى برايمى."

ژنە لەبەر نانى ھەلستا، دەست و داوينى خۆى تەكاندن.

عەلى بە بوخچە نان و توورە كە ئارەو وەك دارىكى پەر لك و بەر، بە گورجى بە خوشحالى لە مالى وەدەركەوت. كاتىك گەيشتە بەر دەركاى مالى دوونە، كەمىك ئارام ببووە. عەلى بانگى كرد:

"دوونە، دوونە... دەركام لىيەكەو."

دوونە كۆرەكەى لەبەر ئاگرى دامركاوى خۆيان كز دامابوون، بەرد بزووتبايە، ئەوان نەدەبزووتن.

عەلى چەند جارى دىكەش بانگى كرد:

"دوونە، دوونە..."

دوونە پاش ماوئەك وەخۆ ھاتەو وەنگەكەى بىست. خۆى كۆكردەو وە ھەلستا. بە بىوازی دەركاى كردهو:

"فەرموو كاعەلى."

عەلى:

"ھىندەت بانگ دەكەم بۆ جواب نادەيمە كچى؟"

دوونە:

"وەرە ژوورى كاعەلى."

عەلی داھاتەرەو چووە ژوورێ. پرسی:

"ناگردانه کەتان بۆ کوژاوەتەرە؟..."

هەر ئەو بریسکەیی جاران، وەك نووکی دەرزی هاتبوو و لە چاوەکانی هەمەدا دەدرەوشایەو. کاتیك سیمای باوكانەو رووی بە پێکەنینی عەلی چاوپێکەوت، ئەو بریسکەییە لە چاوی دا نەما.

عەلی بوخچەکی دانا:

"خو کەریمە."

دوونە:

"خو کەریمە کاعەلی."

عەلی:

"دیارە رەق بوویەو دوونە... پروانە کوپەکش رەق بووەتەرە... بۆچی ناگرەکە هەڵناکە؟..."

دوونە تەماشایەکی وشکی ئاورەکی کرد:

"کوژاوەتەرە؟... هیچ هەوسەلەم نەبوو."

دوونە دوو بێ داری لە ئاورەکە نا. ئاورەکە هەڵبوو:

"ئەم عەبدییە خوانەناسە..."

کاتیك هەمەدا ناوی عەبدیی هاتە بەر گۆی، دیسان بریسکەکە لە چاوانی دا درەوشایەو.

عەلی:

"هەرکەس ئەو بێ نامووسە بکوژێ، دەستی شین دەبن... جینگای بەهەشت دەبێ... بابی

وا نەبوو، فکری لادێییەکانیشی هەبوو."

پاش عەلی دووسێ کەسی دیکەش لە خەلکی ئاواپی ئازووخەیان بۆ دوونە هێنا. عەبدیخان رووحیشی لەو کارە خەبەردار نەبوو. بەلام هەمووی ئەو یارمەتییانە هەر بەشی پازدە رۆژیان بوو.

دایک و کوڕ دوو رۆژان پرسی بوون. رۆژی سێهەم، دوونە بێ ئەوەی قسەیک بکا، پەتینکی کردە ملی مانگیەکو وەرپێ کەوت.

کاتیك دوونە مانگیەکی دەبردە دەرێ. هەمەدا بانگی کرد:

"دایە!"

دوونه:

"چیه کورې خۆم؟"

دوونه مانگاګه ی لږ خورې و له بهر دهرګی مالې عېدی خان راوېستا. ګوټلکه که سهری له نیو لاقی دایګی راکردېوو، دهی مړی.

دوونه ماوېه که له بهر دهرګی مالې عېدی خان مه حتمل وو. دورسون چاوی پېن کهوت و خېه بری به خان دا. خان هاته دهری. دوونه سهری داخستېوو، هه لې نه ده بری. چمنه که درېزو باریکه که ده لرزی. لږه کانی وه لږی مندالان ویک هاتېوون و ده لرزین. هه موو گیانیشی هه له ده لرزی.

خان ده ستیکې به پشتمی مانګایه که دا هیناو ګوتی:

"هیناوتو بیفرۆشی دوونه؟"

دوونه بې نه وهی سهری هه لږې وه لامی دایه وه:

"به لږ خان!"

عېدی خان ده ستوری به دورسون دا:

"نم مانګایه له خوشکت وهرګه و بیبه پشتمی."

له پاشان ده ستی له ګیرفانی راکرد، چه پکه کلېله که ده رهیناو ګوتی:

"جموالت هیناوه، خوشکن... دهنګی دلسوزانه و خوشه ویستانه وو. دوونه وه لامی دایه وه:

"به لږ خان!"

سەھۆل بەستوویەتی. لاق و لەتەری لە نێو درووەلان هەڵدەر هەڵدەر دەبوون. بەنێو ئەو درووەلانەدا جووتی لێ دەخوڕی. سەرماي ئەو وەختانە سەختە.

لەبەر سێپێگە گەرما جەنجەری لێ خوڕی. لەبەر سێپێگەرما سووتا. سێپەشی ئەو بەرھەمەیی بە چنگ و نینۆک لە بن گلی دەرھێنابوو عەبدیخان لێی ئەستاند.

عەبدیخان دوو بەش لە سێ بەشی بەرھەمی لە خەلکی دیکە دەستاندو بەشیکی بۆ ئەوان دادەنا. پاش ئەو سالتە رقیکی تایبەتی لەوان داگرتبوو... ھەرجارەیی بیانوویەکی دەدۆزیوە، ھەتا شل دەبوو ھەمەدی دەکوژا و زۆریشی جێنێو پێ دەدا.

زەوی ھەر جۆریک پێ، ھەموو شتێک چۆن پڕووتی، ھەر واشی گەرە دەکاو پێی دەگەینێ. ئەو لە خاکیکی نەزۆک و بێ کەلک دا گەرە بوو و پێ گەیشت. ئەو بوو و ھەزارو یەک دەردویدە... نەمی توانی زۆر ھەلەدا... شان و پیل و لاقەکانی ھەلیان نەدا. دەست و لاقی وەک نەمامیکی بێ تاو و شک بوون.

خاکی رەقەنی ئەم وڵاتە ھەمەدیشی ھەر وەک دارەکان پێ گەیاندبوو... لاپروو ھەتی قوپیبوون. دەم و چاری ئەسەر بوون، ئەسەریکی تاو گەز... نەگەر بە باشی لیتی ورد بایەو، پێت وابوو داربەرپوویەکی ئەو مەلەبەندە دەبینی... سەخت و قایم، راست وەک داربەرپووەکانی ئەو مەلەبەندە کە توند چنگیان لە زەوی گیر کردووە. ھەموو ئەندامی لەشی زېرو و شک بوو، تەنیا لە ئەندامیکی دا کە مێک تەپایی ما بوو... لێوێکانی ھێشتا وەک لێوێ مندالان تەپو تازو سوور بوون... وەک لێوێ مندالان دەپشکووتن... وەک ئەو دەچوو کە ھەمیشە زەرەخەنەیک لەسەر لێوانی نیشتبێ، زەرەخەنەیک کە لە گەژ بڕسیەتیو زبیریەکی دا رێک دەکەوت.

ھەمەدۆک ئەمەزۆ خەریک بوو لە خۆشحالی بال بگرێ. دەھاتەدەر، لەبەر ھەتاو سووپیکی دەداو دەچوو وە ژووری.

گیرفانی چاکتەکە کە لە قاچاخچیانی کڕیبوو، دەسزۆکیەکی تێدا بوو. دەسزۆکەکی بە شێوێ جۆراوجۆر قەد دەکرد. جاریک لێکی دەکردووەو یەک توێی دەکردو جاریکیش ھەلی دەپێجا. کلاوێ گەرگەپێیەکی نوێ بوو. کلاوێکە لەسەر دەنا. کاکۆلێ رەش و درێژەکانی لەبەر کلاوێکە یەو دەھاتنەدەر و دەرژانە سەر نیوچاوانی. پاشان کاکۆلێکانی کۆ دەکردو، کلاوێ گەرگەپێیەکی کە مێک لە پاشتر دادەناو دیسان تەماشای ناوینە دەکرد. بەلام بە دلی نەبوو. سەرلەنوێ کاکۆلێکە دەخستووە سەر نیوچاوانی، ناوای پێ جواتر بوو.

پانتۆلەكەشى نوڧ بوو. دوو سال لەمەوەر كړیووی، بەلام هەتا شەمپرۆ دەپیتی نەكردبوو. شەمپرۆ یەكەم رۆژ بوو كە پانتۆلە نوڧیەكەى دەپتی دەكرد.

چەند جووتی گۆرهوی دەپتی دەكردن و دایدەنانهوه. چەندی گۆرهوی هەبوو! شو هەموو گۆرهوییه؟...

دایكی لە گۆرهوی چنن دا لینگەى نەبوو... جگە لەوه، لە گۆرهوی میرزاییش دا كەس تاي نەدەكرد.

شاخر گۆرهوییشی دەپتی دەكرد، نویشی بەدل نەبوو، گۆرهوییهكانی داكەندو لە سووچێكى دانان. لەبن چاوانهوه هەر وریای دایكی بوو، چوو لە سندوقەكە. سندوقی كردهوه. بۆنى سێوه لاسوره لە سندوقەكە هەلەدەستا. چاوی بە گۆرهوییهكى نەخشین كەوت كە لە سووچێكى سندوقەكە دا بوو. لەرزى. داهاشەوه گۆرهوییهكانی دەرھێنا. بۆنى سێوه لاسوره ژوررهكەى پێ كرد. كاتێك دەستی وە گۆرهوییهكە كەوت، لەرزینەكەى زیاتر بوو. شتیك بە گەرمایی خۆین بە نێو دلی دا تێپەری. پیتی خوش بوو... چەند گەرم، چەند خوش و نەرم...

لە تاریكایی نێو سندوقەكەدا، رەنگی گۆرهوییهكان تاریك دیار بوو... گۆرهوییهكانی دەرھێناو بردنە بەر هەتاو... رەنگەكان لەبەر تیشكى هەتاو كرانهوه گۆلیان كرد.

جارى وایە گۆرائییهك دەبیسین... نەم گۆرائییه بە شوو جۆریكەو بە رۆژ جۆریكى دیکە... نەم گۆرائییه نەگەر مندالێك بیلێ تامیكى هەیهو نەگەر ژنیك بیلێ تامیكى دیکە... نەم گۆرائییه نەگەر لاویك بیلێ جۆریكەو نەگەر پیریك بیلێ جۆریكى دیکە... نەم گۆرائییه لە كێو جۆریكەو لە دەشت و لیژەوارو دەریا جۆریكى دیکە... تامی جۆراوجۆری هەیه... سەرلەبەیانى جۆریكەو نیوهرۆ و ئیواران جۆریك و كاتى خۆراواو ئەوانە جۆریكى دیکە...

نەم گۆرهوییه نەخشینانەش راست وەك شو گۆرائییه... بە گەرمایی گۆرائی چنراو... زەردو سوورهكەیان، سەوزو ناسمانی و نارنجیو شینەكەو هەموو رەنگەكانیان تێكەل بوون و گەرمایی و نەرمایییهكیان هەیه، هەر مەپرسە. نەم گۆرهوییهكانە بوونە شتیك وەك ئەوین، وەك خوشەویستی...

نەم گۆرهوییه ئەوینە، نەم گۆرهوییه دایێكى زۆر كۆنە. بەخۆپایى نیە وەختێك حەمەد دەستی لێدا، دەستی لەرزى... بەخۆپایى نیە كە وەختێك لەبەر هەتاو چاوی پیتی كەوت، شتیكى توندتر لە لەرزین رایتەكاند. لەسەر نەم جۆره گۆرهوییهكانە نەخشی دوو بالەندە

دەچىرى... دوو بالتەدە كە دەندووكيان پىتكەمە نوساندە، ھەر دەلتى يەكتر ماچ دەكەن... پاشان نەخشى دوو دارى قەد بارىك... ھەركام لەم دارانە تەنيا گولتيكيان دەر كەردە، گولتيكى زۆر گەورە... دارەكان لە تەنىشت يەكتر چىراون و گولەكانيان روومەتيان پىتكەمە لكاندە، ھەروا بزائە خەرىكەن يەكترى ماچ دەكەن... پاشان بە نىتو ئەو دوو دارەدا ئاوتىك تى دەپەرى وەك چۆرى شىرى. ئەم جۆگەلە چكۆلەيە چەند گابەردى سوورى لەم بەرو ئەمبەر ھەن. چ رەنگ و تىشكىكى جوان لەم دىمەنە ھەل دەستى... دەلتى دنيايەكە پر لە جم و جۆل كە لە خۆى دا دىت و دەچى.

ھەمەد گۆرەوى يەكەنى دەپى كەرد. گۆرەوى يەكەن دەگەيشتەنە ئەژنى. ھەتا ئەژنى دنيايەك گۆل و بالتەدە خەرىكى ماچ و مووچ بوون و جۆگەو جۆيار تى دەپەرىن.

ھەمەد خوا خواى بوو خەجىچ بەم وەزەمەو بىيىنى. بۆ لای مالى خەجىچ و ئەوان وەرى كەوت. خەجىچ لەبەر دەركى مالى راوەستابوو. كاتىك ھەمەدى دى، چاوە پيالەي و جوانەكانى پىتكەن. كاتىكىش ئەو گۆرەوى يەكەنى لەپى دا دى كە بۆخۆى بۆى چىببون، ئەوا كەمى كەرد.

ھەمەد سەرىك بەرى دا تىپەرى و گەراپەو بۆ نىو دى. كاتىك گەيشتەو بۆ نىو مالى چىشتەنگاۋ بوو. لەسەر بەردىك دانىشت. چاوەرى دەستەبراكى بوو. پاش تاوتىك دەستەبراكى ھاتە قوونەبانى.

دايك:

"گۆرىنە زۆرتان پىنەچى... عەبدىخان پىنەزانى كە چوونە شار رۆژگارتان رەش دەكا."

ھەمەد:

"پىنازانى."

ھاۋالەكەى ناۋى مستەفا بوو... كۆرى عەلىيە كەچەل... مستەفاش ئەم سال پىنى نابوو تەمەنى ھەژدە سالى.

زۆر لەو پىش ھەردووكيان لەسەر ئەو كە شار چۆن جىيەكە، زۆريان قسە كەردبوو، سەرەنجام قەول و قەريان دانابوو كە بچن و لە نىزىكەو بزانن شار چىە؟ شتىك دلى ئەوانى بۆ لای شار رادەكىشا. ھەر ئەو چوكووراۋايە كە دورسوون بۆى باس كەردبوون، ئەوانى بۆ لای شار رادەكىشا.

راست دوو سال لەمەمبەر ئەم پىرپارەيان دابوو، بەلام تا ئەمەق نەيان تۈنابوو جىيەجىيە بىكەن. يەكەم شت كە پىرپارەكەيانى ئەوئەندە وەدرەنگ خستبوو، ئەو بوو كە مستەفا لە بارىكى و ھەمەد لە دايكى و ھەردووكيشيان لە عەبدىخان دەترسان.

سى رۆژ لەمەمبەر بوو كە ھەردووكيان مەسەلەكەيان لەگەل دايكى ھەمەد باس كەرد.

دايك:

"چون ده تانه وي بچنه شار؟ ... له م تهمنه دا چون ده توان بچنه شار؟ ... نه گهر
عبدی خان پي زانې چ ده کهن؟ ... به خوا عبدی خان بيبي سيمه وه، هه مومان له ناوایي
ده رده کا."

همه د پارايوه.

دايك:

"نابې..."

راسته گوتی "نا" به لږم شو "نا" به له سر دلی بوو به گړی... هه تا قسه که ی خوی گړی:
"نه گهر ده ریشی کردین چش، نیمه ش..."

به لږم شو باسهيان به باوکی مسته فا نه گوت. له لای شو گوتيان ده چينه راوی گاکيوي و
چهند شوړک له چيا ده مينينه وه.

زور له ميژ بوو نه وانه ده چونه راوه کيوي. همه د له تهاوی ناوایي دا بډ راوه کيوي
لينگهی نه بوو. نه نگيويه ک بوو ده رزيت بډ دا کردبا، هه لی ده گرت. نه گهر عه لی به که چهل
نه وانی بهو سرو سيمايو بهو وه زعموه ديتبايه، ده سبه چي ده يزانی که مه سه له ی راوه کيوي له
گړی دا نيه. مسته فا شو تفهنگی که بډ راوی هه ل گرتبوو، دايه ده ستي همه د.

شو شموه تا به يانی قسه نه ما نه يکه ن و خه يال پلاو نه ما تتيکی نه که نه وه. شو شموه به
هيچ جزو خه و نه چوره چاويان.

پيش دنيا رووناک بوو، هيشتا دوست و دوژمن ليک نه ده کرانه وه که وړی که ورتن. وا توند
ده رويشتن ده تگوت غار ده دن. له لای خوا ره وړا شنه بايه کی نهرم و فينک هه لی کردبوو.

هه تا خوړ که ورت، نه قسه يان کردو نه ماندوويان حسانده وه:

همه د له نيزيک "نیشیل تووپراک" راوه ستار پشرويده کی دا:

"له پاش نيره ده بې بگه ينه "ساری بوغا" و دواي نه ویش ده گه ينه گوندي "ناشان"، نه گهر
له ویش تي پهرين ده گه ينه "ديکیرلی"... شار له ولای ديکیرلی به..."

مسته فا:

"له ولای ديکیرلی!..."

وړی که ورتن. ديسان ده تگوت راده کهن. تاوړک راده وه ستان، ته ماشايه کی يه کتريان ده کردو
پي ده کهنين و ديسان وړی ده که ورتنه وه.

يەك تەكان ھەتا گوندی "سليمانلى" رۆيشتن و لە پرده دارينه كەي پەناي گۆرستانى ئەوئ
پەرينەوه. كاتىك گەيشتنە "تورونلار" نيوەپۆ بوو.

ھەوا زۆر خۆش بوو، ھەنار تازە گۆلى دابوو، خاك غاوى بوو، لەسەر ھەردى دانىشتن.
لەولای دار ھەنارە كەوھ پیرە پیاویكى سەرو سنگ رووت و ماندوو و نارەق كەردووی كەلەگەت
دەركەوت. تووكى تىك ھالۆى سنگى سپی بوو. سپی پیاو كەشى تىك ھالۆر بوو. كۆلەكەى
دانایە سەر زەوى:

"ماندوو نەبەن كورپنە."

دەنگى مامە پیرە گرو وەك كوتك قورس بوو. ھەر كە دانىشت بوخچەپەكەى لە كۆلەكەى
دەرهێناو كەردیەوھ. بوخچەكەى چەند نانێ تەندووورو پیاوێكى گەورەو كۆزەك پەنیری تێدا بوو.
پیرە پیاو بەر لەوھى دەست بە خواردن بكە، خولقى كردن:

"فەرموون لاوھەكان."

ھەمەد:

"نۆشى گیانت بێ."

مستەفا:

"نۆشى گیانت بێ."

پیرە پیاو:

"فەرموون پارووە نانێك بھۆین."

ھەمەد:

"نۆشى گیانت بێ."

مستەفا:

"نۆشى گیانت بێ."

پیرە پیاو زۆرى كێشە كرد.

ھەمەد:

"ئێمە دەچینە شار، لەوئ دەخۆین."

مستەفا:

"ئێمە دەچینە شار، لەوئ دەخۆین."

پیرە پیاو:

"باشه، نه گهر وایې هیچ." پاشان زهږدهیه کی کردو له سمری روښت:
"به لئ، نانی شاری تامی کی دیکه ی هیه... به لام جارې زورتان ماوه بؤ شار."

حه مده:

"نیمه له شاری ده خوین."

مسته فا:

"نیمه له شاری ده خوین."

نهو چۆمه ی له تنیشتیانوه بوو، به کف پرژاندن و غوړم به سمر بهرده کان دا تن ده پمېری
و ده روښت.

پیره پیاو هه روا که پارووی له دهم دا بوو گوته:

"ده بې راست ملی نهو چۆمه بگرن و برؤن. نم چۆمه راسته پرې ده روا هه تا ده گاته شار."

حه مده:

"چا تڑ له گدل نیمه نایه ی؟"

پیره پیاو:

"بؤچی کوړم... منیش ده چمه شار، به لام به پتی نیوه ده رناچم."

حه مده هیچی نه گوت.

پیره پیاو نیوړوړه که ی ته واو کرد. بوخچه که ی توند به ستموه و گرتی دا. پاشان هه ستا چووه
سمر چۆمه که تینگی پیوه ناو تیز ناوی خواره وه. نه جار هه ستایه وه، به پشته ده ستی زارو
سمیلتی سرینه وه و هات دانیش، قوتووه سیغاره زه لاهه که ی ده ریناو لیکي کرده وه. سیغاری کی
هینده ی قامکی خو ی نه ستووری هه لپیچاوه ده ستی کرد به لیدانی نه ستی و به رد، هه تا
سهره فحام پووشووه که ی هه ل کرد. پووشووه که بؤنیکي خو ش ی لئ به رز سووه وه. پاش نه و ی
سیغاره که ی داگیرساند پالتی وه دار هه ناریک داو پرس ی:

"کوړینه، نه تان گوت خه لکی کویت؟"

حه مده:

"خه لکی ناسیاب چه شه."

مسته فا:

"خه لکی ناسیاب چه شه."

پیره پیاو:

"تڻ گهيشتم، تڻ گهيشتم... له دتي نهو ريش بزنه خوانه ناسهوه... دهلئين عهدي ريش بزنش بڙته خان و به جوړتک دهماري لادينييه کان دهردينئ، هر مه پرسه! دهلئين لادينييه کان وه کڙيله دهخاته ژير بارو بڻ پرسى نهو، کس ناتوانئ قامک له ناوئ رږيکا... دهلئين هه تا عهدي خان رازى نه بڼ، کس ناوئيرئ ژن بيتئ و کس ناوئيرئ لاق له دتي بترازئ... بيستومه دهلئين عهدي خان خه لکى له بن داران دا ده کوڙي هه مو سائيش له ناسياب چه شمه چند کس له برسان زهليل ده بن... دهلئين پادشاي پينج دئيهو کس ناوئيرئ قسه له قسه بکا... دنيايه کي سهره... عهدي ريش بزنش بوو ته خان! هم..."

پره پياو به خوځي نه بوو، هر پي ده کهنى و دووياتي ده کردهوه:

"دنيايه کي سهره... عهدي ريش بزنش بوو ته خان! هم..."

پاشان پيکه نينه کهي پريه وه پرسى:

"نهو قسانه ي بيستومن، راسته؟"

کوره کان سهرتي کي يه کتريان کرد. هر نهو بريسه کهي وه نووکه دهرزي سهرله نوئ هاته وه له چاوه کاني حمه د دا دهرکهوت.

پره پياو کاتيک ديتي کوره کان داماون و هيچ نالين، گوتي:

"نهو دهويت بابو که پتي دهلئين عهدي، نهو دايک حيزه که بوو ته شير و له گياني لادينييه کان بهر بوو، له کوروشکيش ترسه نوکتره... نهو، ژنه، ژن... پياو نيه... حيف که مهران به بهرمانه وه نه ماوه، حيف... نه گهر زو دهمزاني چ بڼ شره فيکه، مشورم ده خوارد... به لام نيدى مهران به بهرمانه وه نه ماوه... نا... وا... عهدي خان!..."

پره پياو دووباره دهستي کرد به پيکه نين:

"عهدي ريش بزن بوو ته خان و نيسد ديعاي پادشايه تبي پينج دئ ده کا!... خوئني لادينييه کان ده مڙي! تف، تف، تف... تف، حيف که زو تڻ گهيشتم چ هرامزاده يه کي عهدي... نه گهر زو دهمزاني، نهو دم دهمزاني چيت به سر دئتم."

حه مه دو مستفا پاليان وک دابوو، به جوړتک تماشاي مامه پريه يان ده کرد که وا بزانه باوه به قسه کاني ناکمن. له خوځه زهرده خنميک هاته سر ليوي مستفا که پره پياوه کس ههستي پي کرد.

پره پياو:

"نئوه ره عيه تي عهدي خان؟... هدي زه مانه... نهو رڙانه رږيشتن که خوځي ده خسته بهر پيغام!"

پاش نەم قەسەيە، مستەفا بە ئاشكرا پىتى پىن كەنى. ھەمدەش نەقورچىتىكى لە كەلە كەي
مستەفا كوتا، واتە "ئاگات لە خۆت بى؟"

پىرە پىياو نەمەشى ھەست پىن كەرد:

"بلىن بزانم، تا نىستا ناوى "نەھەدەزەلە" تان بىستە يان نا؟"

ھەمدە:

"بەلى، ناومان بىستە."

پىرە پىياو بە قەلىسى رووى كەردە مستەفا:

"لەگەل تۆمە!... بىستەوتە يان نا؟"

مستەفا:

"دیارە بىستەوتە... چما كەس ھەيە ناوى نەھەدەزەلەي بەر گوى نەكەوتەن..."

پىرە پىياو:

"رۆژنىكان كە عەبدى بە "سېرىنگىچ" دا تىدەپەرى، كەوتەبۇو داوى دوو كەس لە
ياغىيەكان... ياغىيەكان عەبدىيان رووت كەردىبوو و ژنەكەشىيان بىردىبوو. نەو خەبەرە بە من
گەنەھەو. عەبدى خۆشى ھات و خۆي لەبەر پىيانم ھارەشت. من چووم ژنەكەيم وەرگەتەو
ھىنامەو وىم دايمەو، خۆزگە نەودەم زانىبام چ جانەوهرىكى لىدەردەچى... نەگەر نەودەم
دەمزاني كە دەبىتە دوژمنى گىياني فەقرو ھەژاران!..."

نەھەدەزەلە لەو كۆتستانانەدا نەفسانەيك بوو. داىكان منداڵەكانيان بە ناوى
نەھەدەزەلە ژىر دەكەردەو. نەھەدەزەلە، ھەروەك ترسى دەخستە دلانەو، ئارامى و
خۆشەويستىشى دەدانى، نەو توانىبووى نەم دوو ھەستە لە پەناي يەكتر لەو كىتوانەدا بە
زىندووى رابگرى. ھەر ياغىيەك نەتوانى نەو ترس و خۆشەويستىيە لە پەناي يەكتر لە
دلان دا دروست بكا، ناتوانى لە سالىك زياتر لە كىتەكان دا بژى. شتىكى ژيانى
ياغىيەكان دەپارىژى، ترس و خۆشەويستىيە. خۆشەويستى بە تەنيا زەبووىيەو ترسى بە
تەنياش رق و قىنە.

ماوھى شازدە سالى رەبەق نەھەدەزەلە لووتىشى لە خوتن نەھاتىبوو. نەھەدەزەلە لە ماوھى
شازدە سالى ياغىيەتتى خۆي دا، تەنيا نەفەرىكى كوشتبوو، نەویش پىاوتك بوو كە وەختىك
نەھەدەزەلە سەرباز بىبوو، بە زۆر دەستى بۆ داىكى درىژ كەردىبوو... نەھەدەزەلە كاتىك لە سەربازى
گەراپووەو نەم خەبەرەي بىستىبوو، كابراي كوشتبوو و رووى لە كىوان كەردىبوو. نەو كابرايەش ناوى
ھوستىن خان بوو.

ئەخمەدە زلە چەتە نەبۇو. لە ناوچەى ژيتر دەسلەتتى ئەودا ھىچ ياغىيە كىش نەى دەوتىرا چەتەيى بكا. ئەو يەككىك لە دەولەمەندە قورسەكانى چوگورراواى دەست نىشان دەكرد. لە پاشان بە يەككىك لە ئفەنگچىيەكانى دا وەلاسى بۆ دەنارد كە ئەوئەندەى بۆ بىتيرئ.

ئەو كەسەى دەستخەتتى نەوى پىن دەگەيشت، دەسبەجى ئەو پوولەى داواى كردبۇو، بىنكەم و زىاد بۆى دەنارد. بە دريژاىيى چەندىن سال ياغىيەتتى خۆى ھەرچەند پوولتىك لە ھەركەسى ويستبۇو، لىتى ۋەرگرتبۇو.

ياغىيەكانى دىكە دەولەمەندەكانىيان نازار دەدا، دەيان كوشىت، بەلام زۆر وابو ھىچيان دەست نەدەكەوت و ئەمانە ناچار بوون رەۋەيەك ژاندارمە بە دوواۋە بگەپتەنەۋە جىئى خۇيان.

ئەخمەدە زلە ئەو پوولەى ۋەرى دەگرت خەسارى نەدەكرد. ئاخىر، لە كىتوى پوول بە كەلكى چى دەھات... ئەو بەو پوولە بۆ ئەو نەخۇشانەى لە ناوچەى ژيتر دەسلەتتى خۆى دا بوون، دەواو دەرمانى دەكپى، بۆ ئەوانەى گاجووتيان نەبۇو، گاجووت و بۆ ئەوانەى نازووخەيان نەبۇو، نازووخەى دەكپى و بۆى دەناردن.

كاتىك بەخىشراۋ ھاتەۋە ئاۋايى، لادىيىيەكان لە دورو نىزىكەۋە چەندىن رۆژەپئ ھاتن بۆ سەردانى.

ئەخمەدەزلە داۋى بەخىشراۋى، گەپايەۋە مالىي خۆى و بىجگە لە مەزراۋ سەبىلەكەى خۆى كارى بە كەس نەبۇو. ئەنانتە مېروولەيەكىشى نازار نەدەدا، بەلام ھەروەخت يەككىك زولم و زۆرۇ ناھەقىي لىدەكرا، لە دىن دەردەچوۋ و بە داخ و خەفەتەۋە يادى رۆژانى رابردوۋى دەكردەۋە. پاشانىش، ۋەك ئەۋەى بەخۇدا بشكىتەۋە، بىدەنگ دەبۇو و پىنكەنىنى بە خەفەت خواردنى خۆى دەھات...

ئەخمەدە زلە لە دىيى خۇيان دا لەبىر خەلك چوۋبوۋەۋە. كەس بە بىرىشى دا نەدەھات كە ئەخمەدەزلە ماۋە يان مردۋە. ئەو بۆ خەلكى دىھاتى خۇيان ببوۋە شتىكى ئاسايى. ئەو پىرە پىاۋە رىش سىيە بۆ خەلكى دىھاتى خۇيان ئىتر ئەو ئەخمەدەزلەيە نەبۇو كە چەندىن سال ناۋچەى تورپوس ببوۋە مەلبەندى شەپناختىۋى ئەو.

ئەگەر ياغىيەك لە كىۋان ئاۋيانگى دەردەكرد، دەيان گوت: "يەككىكە ۋەك ئەخمەدەزلە..."

پىرەپىاۋ روۋى كرده مستەفا:

"شتىكت لەبارەى ئەخمەدەزلەۋە بىستەۋە... دەزانى چ جۆرە پىاۋىك بوو؟..."

مستەفا:

"بایم دهیگوت ههتا نه مېړ پیاری وەك نه حمده زله له نیتو یاغییه كان دا لدم ولاته هه لانه كهوتوه... دهیگوت نه حمده زله بابی فەقیرو هه ژاران بوو."

پیره پیاو:

"بۆی باس نه کردی كه به ژن و بالای چ جۆر بوو، سهرو سیمای چۆن بوو؟"

مستهفا:

"بایم دهیگوت نه حمده زله پیاویك بوو وەك كیتو... كه له گهت و زیرو رهشتالو سمیل زل... بایم دیتبوی... دهیگوت نه حمده زله خالتيكى رهش و زهلامی له نیتو چاوانی دا هه بوو... له چاوانی دا هه میشه بریسكهیهك دیار بوو. به تفهنگ دهرزی هه لده گرت... به لێ... دهیگوت به تفهنگ پووله رهشكهی هه لده گرت... بایم نه حمده زلهی دیتبوو."

پیره پیاو به دهنگيكي تهوساوییهوه پرسى:

"كێ بوو كه ژنی عهبدی خوانه ناسی له یاغییه كان نهستاندهوه و تێی دایهوه؟"

مستهفا:

"دهتهوی كێ بێ؟... چما خۆت نهت گوت كه تۆ بووی؟..."

پیره پیاو به داخیکهوه سهری راوهشاند:

"نه من نه بوم، نه من!..."

حمه مد جوان ته ماشای سهرو چاوی مامه پیره ی کرد. خالتيكى زهلام و سهوز راست له نیتوان ههردوو برۆی دا هه بوو. خاله كه رهش نه بوو، سهوز بوو... لهوه بهدوا حمه مد چاوی له چاری مامه پیره نه گوێزتهوه.

مستهفا به تهوسهوه گوتی:

"چما بۆخۆت نهت گوت كه نه تۆ ژنی عهبدیت له یاغییه كان نهستاندهوه؟..."

پیره پیاو:

"نا، نا... نه من نیم... نهو مردوه."

له پاش ئهم قسهیهش له سهرو زهوی راکشاو كۆله كهی وه بێن سهری دا.

مستهفا نفورچینکی له حمه مد کوتا:

"یا لالا با برۆین."

حمه مد هیچی نه گوت. چاره كانی ههروا له سهرو چاوی مامه پیره وه بریپوون. كاتيك

ويستیان وه پێی كهون، پیره پیاو چاره كانی هه لیتنا:

"باشه، خەریکن دەروژن؟"

هەمەد بە ئۆگرییەوه جوابی داڵەوه:

"بەهیوای خوا."

مستەفا:

"بەهیوای خوا."

پیرەپیاو:

"برۆن، بەخێرچن... خواتان لەگەڵ."

پاشان سەری لەسەر کۆڵەکەمی هەڵبڕی و تەماشایەکی کردن و دواى ئەوهی وەرێ کەوتن، سەرلەنوێ سەری وەسەر کۆڵەکەمی کردەوه و چاری لەسەر یەک دانان.

ناو بە جۆش و خرۆش تی دەپەڕی. هەمەدو مستەفا هەتا کاجستانەکانی و شترمل قسەیه کیان نەکرد. نیوچاوانی هەمەد وەک ژەرەمار تالێ بوو. هێندێ جار لە خۆشحالیان دانی دەهاته جۆش. بەلام دیسان وەک خۆی لێ دەهاتهوه. وا تالێ دەبوو دەتگوت هەمووێکی رەش و بارانییه...

هەمەد چەند جار بە دزییەوه سەیری مستەفای کرد. مستەفا سەرسوڕماو دیار بوو. پاش ئەوهی لە تەپۆلکەیهک وەسەر کەوتن، هەمەد لەسەر بەردێک دانیش. ماندوو بوو، لە نەکاو پێکەنی. مستەفا دەرفەتێکی دەست کەوتبوو کە قسە بکا:

"بەچی پێ دەکەنی؟"

هەمەد هەروا پێ دەکەنی.

مستەفا:

"بەچی پێ دەکەنی؟"

هەمەد خۆی گرتەوه:

"بە خۆی خۆی بوو... ئەهەدەزله بوو. دڵم خەبەر دەدا کە خۆی بوو."

مستەفا:

"ئەرێ! "

هەمەد:

"ئەرێی نیه... خۆی نەبێ کەسی دیکە نەبوو."

مستەفا:

"چی خۆی بوو... هیچ فەرقي لەگەڵ خەلکی دیکە نەبوو... زۆریش وەک باپیرم دەچوو... ئەو پیرەپیاوه کوێی وەک ئەهەدەزله دەچوو؟"

جەمەد:

"چما خالەكەي نیتوچاوانیت نەدی؟... راست لە نیتوان ھەردوو برۆیانى دا بوو."

مستەفا:

"نا، نەمدى."

جەمەد:

"نەمەن دیتەم. راست لە نیتوان برۆیانى دا خالەكەي سەوزو زەلام ھەبوو."

مستەفا:

"نەمەن نەمدى."

"چاوەکانى وەك نەستێرە دەدرەوشان."

"نەمەن نەمدى."

"پێم وایە نەجەدەز لە خۆى بوو... جگە لە نەجەدەز لە ھێچ کەس نەبوو."

مستەفا:

"نەگەر نەجەدەز لە ناوا بێ، دنیا پرە لە نەجەدەز لە."

جەمەد:

"چاوەکانى وەك بلیتسە بریسکەیان دەدا. چەند روخساریكى جوانى ھەبوو... خۆزگە

باوكت دەیدی..."

وختێك بە قسە كردن گەشتنە خوار تەپۆلكەكە، لە نەكاو گەشتنە بەستێك. سووچێكى ئەو بەستە پر بوو لە سپىدار. بە نیتو سپىدارەكان دا چۆمێك بە قورت و پێچ تى دەپەری. بە درێژایى بەستەكە ئەم چۆمە بە قورت و پێچە لەبەر ھەتاو بریسكەى دەھات. یەكەم جار بوو دەیان دی چۆمێك بەو درێژى و قورت و پێچە بە نیتو بەستێك دا تى دەپەری و بریسكەى دى.

جەمەد:

"نیزىك بووینەرە."

مستەفا:

"بە چ دەزانى؟"

جەمەد:

"دەلێن چۆمەکانى چوگوروا بە قورت و پێچن. پێم وایە ئەم چۆمە "چۆمى ساوور"ە، ئەم سپىدارانەش دەبێ ھى "ناشەدى" بن، ھى ناواى "گادیرلى"... ناخر مام دورموش راي نەگوت؟"

راوړې زارې حەمەد نەختیک توند بوو. مستەفا وای زانی حەمەد تووږه بووه. حەمەد وا زوو تووږه نەدەبوو، بەلام ئەگەر تووږه بووايه باسی سەر بوو... بۆیه مستەفا ویستی دلی حەمەد بێنیتەوه چی:

"بەلێ، راسته... نێره دەبن چوکوراوا بێ، نێره ئەو جۆریه که مام دورموش باسی دەکرد، باشت لەبەر ماوه."

گەشتنه "شاباپلی". چۆمی شاباپلی هەستابوو و رێپەیک که به دەم چۆمی دا تی دەپەری وەبن ناوی کەوتبوو. بۆیه ناچار بوون به پێخواسی بەوی دا تی پەرن.

له خواوەی شاباپلی، واتە له نیزیك ماله‌كه‌ی نه‌م‌وێ "مستەفا بولات"، خاك دوو رەنگه، له جێپەك سوورەو له جێپەك سپی. نێرهش درووه‌لانه.

كاتێك له درووه‌لان تی پەرن، یه‌كه‌مین خانووه‌كانی شار وەدر کەوتن. بانی ئەو خانووانه قامیش بوو. پاش نەوان، خانووبەرەیه‌کی گەورە بوو که بانه‌كه‌ی سۆلەت بوو. پاشان شار به‌ شیروانی بریسکه‌دارو خانووی سپی‌کاری کراو و بانی سووری سۆلەتموه‌ وەك شاریکی یاری پان ببوووه.

حەمەدو مستەفا چاویان له‌ شار بوو. لەبەر سەرسوڕمان چاویان پێ دەریه‌ریبوون... خانووه‌كان چەند سپی بوون! ... چەند زۆر بوون! ... ئەیان دەتوانی چاو له‌ شار هەل‌گۆژن. پاش ئەوه‌ی له "بوکولوورده" تی پەرن گەشتنه‌ شار. شووشه‌كان لەبەر تیشکی هەتاو بریسکه‌یان دەدا... هەزاران شووشه‌ له‌ هەر لایه‌كه‌وه... چەندین کۆشکی بلسوورین... راست ئەو جۆره‌ که دورسوون باسی کردبوو، دەرگوت شاری شای پەرییان و کۆشکه‌کانیه‌تی.

پیش ئەوه‌ی بگه‌نه‌ شار چەپ و راستیان گۆرستان بوو. بەردی گلکۆکان لەبەر کۆنی، ره‌ش ببوون و لیواری لای شیمالیان خەنه‌تیلکه‌ی هێنابوو. لەنێو ئەم گۆرستانه‌ش دار تووکی پیر هەبوو که لکه‌کانی گە‌لایان پێوه‌ نەما‌بوو، و لایه‌کیشی به‌ ته‌واوی وشک ببوو. یه‌که‌م جار بوو که گۆرستانێکی وا گە‌وره‌یان دەدی.

هەتا گەشتنه‌ بازاری شار، هەر له‌ فکری ئەم گۆرستانه‌دا بوون. گۆرستان سام و ترسێکی له‌ دلایان دا دروست کردبوو. کاتێک گەشتنه‌ یه‌که‌م دوکان گۆرستانیان لەبەر چوووه‌. یه‌که‌م دوکان دوکانێکی چکۆله‌ بوو به‌ بانیکی شیروانیه‌وه. دوکاندار لەسەر میزێکی درێژ ریزیکی دەفرو نامانی چینی دانابوو، هەموویان پیر له‌ ناونه‌باتی رەنگاو‌رەنگ بوون. له‌ پیش ئەو میزەش ته‌نه‌که‌ نه‌وت و سندووقی شه‌کرو خۆی و هەغیرو کشمیش ریز کرابوون.

ماوه‌یه‌ک به‌ جوت راوه‌ستان و ته‌ماشای دوکانه‌که‌یان کرد. ئەم دوکانه‌ هیچ وەك دوکانی عەبدی‌خان نەدەچوو.

به تدهاشا كردهوه گه‌يشتنه نيټه‌راستی بازارې. نيټستا هه‌تاو به‌رهو ناسق شۆږ بيسوه‌وه. له پيش دوكانتيكي پارچه فروشي راوه‌ستان. هم دوكانه پر بوو له چيتي رهنگاوږه‌نگ و گولدار، له چك و پارچه‌ي كه‌واو پانتوټل... و به پيشي دوكانه‌كه‌شوه كلاو و پارچه‌ي ته‌له‌سيان هه‌لاوه‌سيوو... پارچه‌ي ته‌له‌س له‌م سر هه‌تا نه‌وسه‌ري دوكان... له‌نيټو دوكانه‌كه‌ش پياويكي زگ زل و خه‌په‌توله خه‌ريكي ويژينگ دان بوو.

له‌سر پياده‌رۈيه‌كه كه به‌رده‌چۈمي تېگ‌يراوون، راوه‌ستان. به‌ردى پياده‌رۈيه‌كه پۆل پۆل هه‌لگه‌ندراوون. هممه‌د له دلې خۈي دا گوتى: "خاكي خواشيان ته‌نيوه."
داره توري پيرو خوارو ختيچ له لاي راستى بازاره‌كه له ته‌نيشت يه‌كتر ريز بيسون و لك و پزيبان تيك ټالقاوو. له‌بن نمو دارانه‌ش ټالبه‌نده‌كان ده‌زگايان دانابوو. بۈنيكي بيگانه‌يان به‌به‌ر هه‌لا هات. بۈني تيۈي سابوون... بۈني خوي و پارچه‌ي تازه‌و ده‌فاق...
هممه‌د ده‌ستي مسته‌فاي گرت و برديه‌ بن داره تويه‌كه. چۆله‌كه له‌سر دارتروه‌كه جريوه‌يان ده‌هات و جيكه‌جيكيان بازارې پر كرده‌وو.

هممه‌د:

"مسته‌فا، خه‌ريكه شه‌و دادې، ته‌تۆ ده‌لتي چ بكه‌ين؟"

مسته‌فا له پر وه‌خو هاته‌وه‌و خۈي كۆكرده‌وه:

"ده‌لتي چ بكه‌ين؟"

نه‌وي گوت و چاوي له چاري هممه‌ده‌وه برې. وه‌ك نه‌وه ده‌چو كه مسته‌فا خه‌وي ديتبي:

"مام دورموش ده‌يگوت وه‌ختيك لاديتي ده‌چنه شار، شموي له كاروانسه‌را ده‌خمون، وانيه؟"

"بۈچي... كاروانسه‌را له هه‌موو جي‌يه‌كه باشته‌ه."

"كاروانسه‌راي چۈن وه‌بينين؟"

"نه‌ري چۈني وه‌بينين؟"

دوكانه‌كان به ته‌قمو شه‌قه داده‌خران. نمو ته‌قمو شه‌قه‌يه نه‌واني گيژ ده‌كردو خمون و خه‌يالي لى‌تيك ده‌دان. ده‌ستي يه‌كتريان گرت و وه‌رې كه‌وتن. دوو پياوي پير به كنيان دا تې‌په‌رين. له رويان نه‌هات ليتيان پيرسن كاروانسه‌را له كوئي‌يه؟ پاشان له پيش دوكانتيك راوه‌ستان. خوږ ناوا بيسو. دوكانداره‌كه پتي و ابوو نه‌مانه كريان:

"فهرمون كاكيه..."

وه‌ختيك ديتيان دوكاندار نه‌وان به "كاكيه" بانگ ده‌كا، به‌خۇدا شكانه‌وه. له پيش دوكانه‌كه لاچوون، هه‌رچه‌ند به‌لاي خۆوه ده‌يان ويست ريگاي كاروانسه‌را پيرسن.

هيندهى نەمابوو ھەموو دوكانەكان دا بھريڻ، ئەوان ھېشتا لەم سەرەو دەچوونە ئەو سەر
دەگەرانەو. نەيان دەتوانى پىڻ لە جەرگى خۇيان بنىڻ و لەو خەلگە نەناسىاو و سەيرە پرسىار
بکەن. ھەروا راوەستا بوون و فکرى خەراپيان دەکردنەو، لەپىر ھەمەد خۆشحال بوو. پياويک کە
چاکەتتىكى دەست چنى کىتوبارەى لەبەردا بوو، بە تىزى بە کنيان دا تىپەپى. ھەمەد ھەموو
شتىكى لەبەر چوو ھەو دواى گەوت:

"کاکە، کاکە... تۆزىڭ راوەستە."

کابرا راوەستاو لە کاتىڭ دا سەرى لە پەلەقاژەى ھەمەد سوپما بوو، بە تەوسىڭەو گوتى:

"چى؟"

ھەمەد:

"ئىتمە ناشارەزايڻ."

"باشە، چىتان دەوى؟"

ھەمەد بە شەرمىڭەو پرسى:

"کاروانسەرا لە کوئىيە؟"

پياو ھەگەرايەو گوتى:

"بە دواى مەن دا وەرڻ." و بە کۆلانىڭ دا باى دايەو.

کابرا زۆر توند دەپۆشت. ھەمەد بىرى لەو رۆيشتەى کابرا دەکردەو. ئەو جۆرە رۆيشتە
تايبەتى خەلگى شاخى بوو. لادىيىيە کىتوبارە نشينەكان وەختى رۆيشتە لاقيان ھەتا ناستى
نەژۇنيان لە زەوى بلىند دەکەن، بەلام بە پارىزو ترسەو دايەننەو. ئەوان وايان خوو پىڻ
گرتەو. لە کاتىڭ دا خەلگى دىھاتى دەشتايى راست بە پىچەوانە لە رۆيشتە دا لاقيان
خەرىکە پە زەوى بھشىڻ.

کاروانسەرا خانوبەرەيەكى كۆن و رزىو بوو، بە دەروازەيەكى گەورەى دارينەو. دەروازە
دارينەكەى کاروانسەرا جىڭ جىڭ خۆرگە لىتى دابوو و كون كون بوو.

کابرا:

"کاروانسەرا ئىرەيە."

ئەم قەيەى کردو ھەر بەو رۆيشتىنى كۆتستانىيانەى خۆى رۆيشت و دورر گەوتەو.

ھەمەد:

"دەبى بچىڭ کاروانسەرادار بىدۆزىنەو."

مسته‌فا:

"ده‌بی بیلدۆزینه‌وه."

چوونه ژووری. کاروانسەرا پر بوو له نەسپ و بارگین و نیتسترو داشقە. پەینیش دەگەشتە نەژنۆیک... بۆنی پەینی تەر گەرووی بنیادەمی دەسووتاند. لەبەر بۆنی توند دلیان پێک دا هات. لە نێو پاستی حساری دا فانۆسیک بە داریکی درێژەوه هەلاوەسرابوو. شووشە فانۆسەکە بە چەند جێ دوو کەل گرتبووی و رەش ببوو.

حەمەد:

"پروانە ئەو فانۆسە!"

مسته‌فا:

"چەند زەلامە!"

له حساری کاروانسەرا پیاویکی ریه‌له‌ی کورته‌ بالā, خێرا خێرا دەهات و دەچوو. له گۆشەیه‌کیش ده‌ پازده‌ کەس که به‌ که‌وای درێژو بی‌یه‌خەیان را دیار بوو خەلکی "ماراش"ن, به‌ دەنگی بەرز و تووژو کێشەیان بوو. یه‌کیان قەلس ببوو, جنیوی به‌ نەرزو ئاسمان و دارو بەرد دەدار خوشک و دایک و ژن و مندالی هەموو خانەکانی پێکەوه‌ وەبەر دەدا. ئەو پیاوه‌ تاوتیک بێدەنگ دەبوو, پاشان له‌ پر, قسە‌ی سووک و جنیوه‌کانی له‌و جێیه‌وه‌ که به‌جێی هێشتبوون دەست پێ دەکردنەوه‌. ده‌یگوت:

"ئەدی ئەو جاوانە!... (وی ده‌چێ جاوه‌کان بنه‌ماله‌یه‌کی فینودالی بن - وەرگێت -).

و دووباره‌ جنیو و قسە‌ی سووک... هەتا بلتی زمان پیس بوو, پاشان دایک و خوشکی هەموو جاوه‌کانی تیک ده‌کرده‌وه‌و بێدەنگ دەبوو. ده‌رویه‌ره‌که‌ی هەر نه‌وه‌نده‌ قسەیه‌کیان له‌ دەم ده‌رهاتبا, دایک و خوشک و بابەل‌باب و مردوو و زیندووی نه‌وانیشی له‌ پەنای یه‌ک داده‌ناو ناسووده‌ ده‌بوو. حەمەدو مسته‌فا بی‌ نه‌وه‌ی به‌ دەست خۆیان بی‌, کێش‌رانه‌ نیتو ئەو کۆمه‌له‌. نه‌وانه‌ی کێشه‌و شه‌ره‌ دەندووکیان بوو, هەر هۆشیشیان به‌سەر حەمەدو مسته‌فاوه‌ نه‌بوو. له‌ ته‌نیشته‌ ئەو کۆمه‌له‌ پیره‌پیاویک دانیشتبوو که کاری به‌سەر کاری نه‌وانه‌وه‌ نه‌بوو. روخساریکی شیرین و لەبەر دلāن و مندالانه‌ی هەبوو. جار جاریش دیار نه‌بوو بیر له‌ چ ده‌کاته‌وه‌, زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ده‌هاتی.

حەمەد سووک و ئاسان و بی‌ شه‌رم کردن لیتی نیزیك بووه‌وه‌:

"مامه‌... کاروانسەرا‌دار له‌ کوییه‌؟"

پیره پیاو:

"چ کاریکت بهو دهوینتهیه؟... فقهیره له هموزه که کهوتوه."

مستهفا:

"حهیف... بهسته زمان..."

همهده نغورچیکي ده مستهفا کوتا. همهده تیگهیشتهبو که مامه پیره گالته ده کا.

پیره پیاو به پینکه نینهوه:

"نهری وهلا حهیف... بهسته زمانه راست به سهر پشتهوه تی کهوتبوو."

مستهفا دیسان حالتی نه بوو:

"نه، بهدبهختی، بیتچاره."

پیره پیاو:

"به لئی... زور حهیف بوو."

همهده:

"مامه گیان! سهری مهخهره سهر... نیتمه ده مانهوی نه مشهو له کاروانسهره بجهوین.

کاروانسهره اداره که له کوییه؟"

مستهفا سهری سوپ مابوو.

پیره پیاو به دهنگیکي بهرز - به جورتیک که کاروانسهره اداره یش که له نیوه راستی حهساری دا

دههات و دهچوو، گوتی لی بوو - وهلامی دایهوه:

"نهو قورمساخه پیی دهلین کاروانسهره اداره، هژویه... ههر دهر دیکتان ههیه بچه لای

نهو گهواده به خزی بلین."

کاروانسهره اداره گوتی لی بوو و پینکه نی:

"ناها... کوپینه... نه گهر له گهواده ده گهرین، له ههمووان گهواده تر ههر نهو پیره سه گه

ریش سپی بهیه که له بنانگویتان راه ستاوه... پیتان وا نه بی نهو سهری ریشهی له بهر هه تار

سپی کرده... له گهوادی دا سپی کرده..."

پیره پیاو:

"گوت لی بن گهواده باشی... نهم لاوانه دهیانهوی جینگایه کیان بهدیهی شموی لیتی بجهون."

لهو نیوه دا همهده چوه لای کاروانسهره اداره که.

کاروانسهره اداره:

"دەتوانن ھەر لە ژووری نەم گەووادە ریش سپی یە بخەون... بچن، بۆخۆی ژوورە کەیتان نیشان دەدا."

پیرەپیاو:

"تەر گەوادیکی گەوواد... وەرن کوپینە... وەرن ھەتا جیگا کەتان نیشان بەدەم. لەنەردیوانە کە لە تۆزو خۆل دا ون ببوو، بە ترس و لەرزەو وەسەر کەوتن. نەردیوان لەبن پێیانیاں دا قرچە قرچی بوو، دەتگوت ئیستا نا، ئیستا دەشکێ. چوونە ژوورێک کە لە تۆزو خۆل دا نوqm بوو. لە ژوورە کەدا دۆشە کێکی زۆر بە تەنیشت یە کەو، راخرا بوون."

پیرەپیاو:

"وا دیارە یە کەم جارە ھاتوونە شار؟"

حەمەد:

"بەلێ... یە کەم جارە."

پیرەپیاو:

"ھەردووکتان بیست سالتیک دەبن... چۆنە تا ئیستا نەھاتوونە شار؟"

حەمەد، بە شەرمەو:

"نەمان توانیوە."

پیرەپیاو:

"خەلکی چ دئیەکن؟"

حەمەد:

"خەلکی ناسیاب چەشمە."

پیرەپیاو:

"ناسیاب چەشمە کێپارەییە، وا نیە؟"

"بەلێ، کێو پارەییە."

پیرەپیاو:

"ئێنە ھیشتا شێوتان نەکردووە؟"

کاتیک مامەپیرە نەم قسەیی کرد، حەمەدو مستەفا ھەستیان بە برسیایەییەکی توند کرد.

پیرەپیاو:

"نەمن ناوم نایب حەسەنە..."

همه‌د:

"نه من نارم همه‌دهو نه‌وهش مسته‌فايه."

پيره‌پياو نه‌وانی برده دوکانتيك. قوتووه تهنه‌کەي ژه‌نگ لی‌دراو... می‌ش و مه‌گه‌زتيکی زۆر که وه‌ک په‌له هم‌ورتيکی ره‌ش له‌سهر قوتووی شيله‌و کشميش و هه‌لوا ده‌نيشتن و هه‌ل‌ده‌فرينه‌وه، دوکانه‌که‌يان پر کردبوو.

نايب همه‌ن:

"بزانه نهم پاله‌وانانه چيان ده‌وي بيان ده‌يه... منيش نان و هه‌لوا ده‌خۆم."

همه‌د:

"نيشمش نان و هه‌لوا ده‌خۆين."

له‌به‌ر چا فتيه‌په‌ک که فرتيشمه‌ي ده‌کرد، نان و هه‌لواکه‌يانيان خوارد. کاتيک گه‌رانه‌وه کاروانسه‌را، جگه له نوينه‌کاني خۆيان، هم‌موو نوينه‌کان پر بوون. هه‌روا به جيل و به‌رگه‌وه چوونه نيئو جيتي.

ژووره‌که پر له دووکه‌لي سيفار بوو. دووکه‌لي سيفار له ژووره‌که‌دا شه‌پۆلي ده‌داو له پشته‌وه‌ي نه‌و شه‌پۆله فانۆستيکی چلکن که شووشه‌کەي به که‌لاکي چرو جانه‌وه‌ر خال خال ببوو، به حاله خال ديار بوو. نه‌وانه‌ي له نوينه‌کان دا راکشايوون، هم‌موو پيکه‌وه به هه‌ل‌لاو هه‌نگامه قسه‌يان ده‌کرد.

همه‌دهو مسته‌فا خه‌ريک بوون که له‌که‌يان له‌نيئو جي دا خۆش ده‌کردن.

نايب همه‌ن:

"ناوا؟... يه‌که‌م جارتانه؟..."

همه‌د:

"به‌لئ. و پاشان گو‌تي:

"پياو به‌و دووکه‌له‌و به‌و بۆنه ده‌خنکئ."

همه‌دهو مسته‌فا له‌نيئو جي دا ته‌خت راکشان.

نايب همه‌ن:

"شار چۆن بوو؟ پيتان خۆش بوو؟"

همه‌د:

"زۆر گه‌وره‌يه... خانووه‌کان زۆر زه‌لامن، ده‌لتي کۆشکن."

"هه موو زهوییه کانی ئاواپی ملکی عهبدی خانن؟"

حه مه د:

"ئه دی ده تهوئ هی کی بن؟"

نایب:

"دوکانه کان هی کی بن؟"

"هی خان."

نایب:

"بزن و مهرو گار گۆله کهی؟..."

"بهشی زۆریان هی نهون..."

نایب حهسه ن ریشی خۆی خوراندو له فکرا ن پاچوو. پاشان گوئی:

"گوئی بگره حه مه د, ئیتره نهو جۆره خانه که تۆ باسی ده کهی لیتی نیه. زهوییه کانی شار هی نهو و نهون... دیاره هیندی که سیش هه ن که زهوییان نیه. هه رکام له دوکانانه که تۆ دیوتن, هی که سیکه. دیاره نهوانه ی پوولدارترن زهوییه کی زۆرتریان هه یه. نهوانه ش که پوولدار نین, له قه ده ر خۆیان زهوییان هه یه, فه قیر و هه ژاره کانیش بی زهوین."

حه مه د به سه رسو پمانه وه پرسى:

"بهراستیه؟"

نایب:

"دروى بۆ چیه؟ دیاره بهراستیه."

پیره پیاو به دروئى له باره ی نهو خه لکه وه که زهوییان نه بوو, له باره ی ماراش و مه ره زه چار و مه ره زه کێله کانیه وه, له باره ی ئاو و خا ک و کوپه حاجیه که ی ماراشه وه قسه ی کرد. گوئی که نهو کوپه حاجیه چه ندى زهوی هه یه, به نه ندازه ی دنیا یه ک... و چه ندى پوول هه یه, هه ر به کوپه...

حه مه د هه موو گیانی ببوو گوئی. نایب له بیر وه ره ییه کانی سه رده می دیلیه تی خۆی له قه ققاز زۆر داستانی شیرینی ده گێرانه وه. پاشان له باره ی "گالیچیا", "شام", "بیرووت", "نه ده نه", "میترسین", "کینیاو" ده رباره ی پیاوێکی گه وه به ناوی مه ولانا که لهو شاره نیژرا وه له باره ی گلکۆکه یه وه هیندی شتی باس کردو له پێ ده نگ بوو و لیفه که ی به سه ر خۆی هه لکێشا. هه لکۆ وه نگیامه ی نهوانی دیکه ش دامرکا بوو. نه فه رێک له قوژنی تیک خه ریک بوو

سازەكەي لىڭدەداو بە دەنگى زېرى خۆي لەبن لىوانەو بە نارە نار گۆرانىيەكى دەگوت كە بە زەجەت دەبىسترا. دەم و چاوى درىژى ئەم پياو لەبەر شۆقى چرا فتىلەكە پەيتا پەيتا شكلى دەگۆرى، جارىك درىژترو جارىك كورت يان پان دەبوو.

خەمدە ماوەيەك بى ئەوئىر لە هېچ شتەك بەكاتەو گوتى بۆ سازەكەي ئەو راگرت، هەتا ئەوئىش سازەكەي بە بزمەتەكەو كە لە پشت سەرى لە دىوار درابوو، هەلاوەسى و لىفەكەي بەسەر خۆي هەلگىشا.

ئەوئى كە دەبوو بۆ خەمدە بىتە پىش، ھاتبوو، و ئىدى خەوى لىڭ رەوى بوو. لە گۆ فەكران را چووبوو و فەكرى جۆراوجۆر يەك لە دواى يەك بە زەينى دا رادەبردن و پسانەويان ئەبوو. دىنا لە مېشكى دا گەورەو گەورەتر دەبوو ھەر بىرى لە گەورەيى دىنا دەكردەو. ئاسىياب چەشمە لە پىش چاوى بىووە نوختەيەك. عەبدىخان لەبەر چاوى بىووە مېروولەيەك. رەنگە ئەمە يەكەم جارى بووئى كە راست و دروست بىرى دەكردەو.

زۆر بە ئۆگى و تاسەو بىرى دەكردەو. بۆ يەكەم جار لە دەرەوى ئەو ئىمكاناتەي دەيناسى، بىرى دەكردەو. ئىستا ئىدى ھەستى بە رق و قىن دەكرد. خۆي لە پىش چاران گەورەو گەورەتر دەبوو. ئەو، ئىدى خۆي بە بنیادەم دەزانى. وەختەك لە نىو نۆين دا تەنیشتاو تەنیشتى دەكرد، لە دلى خۆي دا دەيگوت: "عەبدىخان بنیادەم ئىمەش بنیادەمىن..."

لەگەل كازىوہ مستەفا نەورچىكى لە كەلەكەي خەمدە كوتا. بەلام خەمدە تى نەگەيشت. لەخەودا بوو. لەوانەش بوو بەخەبەر بى. لە فەكر دا بوو، بە جۆرىك كە ھەروا بزانە خەوتبوو. مستەفا لىفەكەي لەسەر لا برد.

خەمدە بى لىفە خەوى لىڭدەكەوت. وەخەبەر ھات. يان ھەر بە خەبەر بوو، راست بوو ھەر دانىشت. چاوەكانى رىپۆقيان كەردبوو. روخسارى زەرد زەرد بىو، بەلام خۆشحالىيەك لە روخسارى دا بەدى دەكرا. لە چاوانىشى دا بەختەوئى بىر كەردەو دەخۆتندرايەو. پوولتى كاروانسەرايان داو رۆيشت.

خەمدە:

"نايب خەسەن لە كۆيە؟ خواخافىزىمان لىڭنەكرد."

مستەفا:

"ئەرى، دەبى خواخافىزى لىڭبەمىن."

لەبەردەرگا ھەوالى نايب خەسەن يان لە كاروانسەرادارە كورەبەلايەكە پرسى. كاروانسەرادار:

"نەر گەوادەي دەلێن؟... ئەو دەوێتە، هەر شوو بوو سندووقە وردەوالەكەي لە كۆلێ نەر
رۆیشت بۆ دێهات كە قاتی بكاتەو، یەك دوو رۆژی دیکە پەیدا دەبێتەو، چ كاریكتان بەو
گەوادەيە؟"

حەمەد:

"بریا بمان توانیبا بیبینین."

مستەفا:

"نەڕێ وەللا... بریا..."

گەیشتنە نێو پراستی بازارو بە سەرسوڕماوی راوەستان. بە گێژو وێژی تەماشای
دەوروپەریان دەکرد. هەتاو بلیند ببوو. قەڵەبەلغیی بازار بۆ ئەوان بە تەواوی تازە بوو. لە جێ
دا ئەوان باوەریان نەدەکرد نەوێندە خەلك لە جێ یەك كۆییتەو.

حەمەد لە دلی خۆی دا گوتی: "هەر دەلێنی میروولەن لە زەوی هەڵدەقۆلن."
شەریەت فرۆشەكان کووپە برنجەییەكانیان بە كۆلیان دا داوو، پیاڵە برنجەییەكانیان لێك
دەداو هاواریان دەکرد:

"شەریەت... شەریەتی شیرین... ساردو بە لەزەت... هەنگوینە شەریەت... شەریەتی
شیرین بەیام هەیه... بیخۆیەو پەژێوانی... نەيخۆیەو پەژێوانی... ئای شەریەت..."
هەتاو لەسەر کووپە برنجەییەكان دەدرەوشا. حەمەد چاوی لە کووپەكان نەدەگۆژتەو. بۆ
ئەوێ لە نیزیكەو بیان بینی، لە شەریەت فرۆشەكە نیزیك كەوتەو:
"كاكی شەریەت فرۆش، شەریەتێكم بەهیه."

كاتێك شەریەت فرۆشەكە داهاتبوو وەو پیاڵە شەریەتەكانی تێدەکرد، حەمەد بە
دەرفەتی زانی و بە ترسەو دەستیكي بەسەر ئەو برنجە بریسكەدارە دا هێشا. شەریەت
فرۆشەكە هەریەكەي پیاڵەيەكی شەریەت بۆ تێکردن. شەریەتەكە فێنك بوو، وەك سەهۆل
و لە پیاڵەكە دا كەفی دەکرد. ئەوان تەنیا توانیان هەر یەكەي نیوێ پیاڵەكە بخۆنەو.
پێشان خۆش نەبوو.

لە سووچێك نالەبەندێك لەسەر كۆلكەدارێكی بلیند دانیشتبوو، نالی دەكوتانەو و بە
هەواي كوتك وەشانەكەي گۆرائیەكی دەگوت. ئەو، حاجی كوورەي بەناویانگی شار بوو.
لە شار هەموو كەس، ئەوێ بەو ناوێ دەناسی. حاجی كوورە پاشان لە کووپە شەریەتەكە
ورد بوو وەو. حاجی كوورە نەخش و نیگاری لەسەر کووپەكە دەكێشاو حەمەدیش بە
ئۆگەرییەكی تەواو وەو سەیری دەکرد.

بۆنۈنكى خۇشى بۆھات. نەمە بۆنى كەباب بوو. كاتىك گەرانمە دوای خۇيان دۈوكەلى كەبابيان دى كە لە دوكانىكى شەق و شې ھەلدەستا. نەو دۈوكەلە بۆنى گۆشت و چەورى و دووگى لىدەھات. نەو بۆنە گىژى كۆردن و بە دەست خۇيان نەبوو، چوونە كەبابخانە كە. شاگرد كەبابچى چەند جار فەرمووى كۆردن. بەو فەرموو فەرمووش گىژىتر بوون. دانىشتن. بازارى دوتىن، شارى دوتىن، دىناي دوتىن و ھەموو شىتىكى دوتىن نەمىرە لە پىش چاوى ھەمدە جۆرىكى دىكە بوو. نەو زنجىرە دوتىن لە دل و دەست و لاقى بەسترا بوو، پىچرا بوو. ھەستى دەكرد سەربەست و نازادە. نەوئەندە سووك بار بوو، دەرگوت دەتوانى بفرى. بە شەرمەو بە رەنگ ھىنان و بردنەو كەبابەكەيان خوارد. دەرگوت ھەموو موشتەرىيەكان تەماشاي وان دەكەن. وەختىك لە دوكانى كەبابچى ھاتنەدەرى، بە تەواى گىژ بوون.

چەند جار نەم سەرو نەوسەرى بازار گەران.

ھەمدە رووى كۆردە مستەفا:

"دەلەين تىرە خانى لى نىە."

مستەفا:

"تۆ بلىتى راست بى؟"

ھەمدە:

"ناوەدانى بى خان!."

چوونە دووكانىك. قەوارە ناورىشىيان بە تەنافىكەمە كە نەم سەرو نەو سەرى دوكان راكشابوو، ھەلاۋەسىبوون. ھەمدە قەوارەيەكى ناورىشىمى زەردى ھەلەزارد. نەمە ناورىشىمى خالىس خالىس بوو. ناورىشمەكە لە دەستى دا خې كۆردەو كۆردىو. ناورىشم لە دەستى دا دەخزى. قەوارە ناورىشمەكەيان كرى و ھاتنەدەرى.

مستەفا چاۋىكى لى كۆردو پرسى:

"بۆ خەجىجىيە؟"

ھەمدە بە گالتەوە جۈابى داىوہ:

"زۆر ئاقلى، ئافەرىم باشت زانى."

پاشان چوونە دوكانى ھەلۋافروشەكە دوتىشەو. ھەلۋايان كرى. دوايە لە نانەواخانە نانىان كرى. ھەلۋىكى گەرم لە نانە گەرمەكە ھەلدەستا. نان و ھەلۋاكەيان لە دەسەرىيەكەو پىچاۋ گرىيان دا.

له بازار له سره سه کږه ک دانيشت. چاويان له و پرته قالانه بوو که له دوکانی ميوه فروشی دا کومتبوننه سر يک. ههستان، يه کی پرته قالتيکیان کړی و پاکيان کرد.

لای نيوه پږيه بهرو ناسياب چه شمه وهری کومتن. ههتاو له سره سه ريانه وه سيته بهر کانيانی خستبوه ژير پييان. سيته بهر هه کاميکیان نه لقه يه کی خړو بچووک بوو.

وه ختيک له شار ودهر کومتن، ههتا شو کاته که شاريان ليته ديار بوو، خيرا خيرا ناوريان ده دايه وه ته ماشای شاريان ده کرد. له ناسمانی شار دا چند پدله هه وری سپی ده گهړان. شو دوو که له سپی به که له دوو که لکيشی ماله کان هه لده ستا وه که شو ده چو که به ناسمانه وه هه لاره سرابی و سوله ته سووره کانيش به ته ختی شینی ناسمانه نوو سابوون.

کاتيک گه پشته وه دی نيوه شو و درهنگر بوو. شو نه ستيره گشه که هه ميشه لای بديانیان ده ده کومت، هه لاتبوو و بژ هه موو لایه ک تيشکی داويشت.

مستهفا له نيزيک مالی همده، ليی جيا بووه وه. زور ماندوو بوو. شو له و چوون و هاتنه وه به وه سگ په ژيان بوو. به لام همده راست به پتچه وانه شو، نوقی خوشحالی بوو. همده چووه لای مالی... به لام لاتی بژ لایه کی دیکه ده کيتشا. پالی وده ديوار مالی دا. دوو دل بوو. نه يده زانی بجيته وه مالی، يان بجيته شو جيتگايه که بوی راده کيتشا. برياری خوی دا. گهړايه وه. دوو لا هاته وه به بن په رژين و ته يانه کان دا تي بهری. بهرامبر به مالیک راوه ستا. وه هه ناسه برکه کومتبوو. له بهر ده رکی شو ماله دارتوويه وه که چتر گه لا کانی کردبووه وه. همده له بن دارتووه که راوه ستابوو. پاشان روشت و له تاریکايی ته يانه که لای چپ دا راکشا. کهم کهم ماندووی ده هه سايه وه.

تيريک هيه... تيريکی لاق دريژو پهل باريک که رهنکی مديلهو سه وزه... يان رهنکی وه که دوو که له... نا... رهنکی وه که سه و زایی دارتک ده چي که له پشت دوو که له ديار بی... مل و دندوکی ته ونده دريژن، ده ليی هی له شی خوی نين... شم تيره هه ميشه له دم چومان ده بينري. خه لکی ناسياب چه شمه بهو تيره ده لين "ديوليک". (رهنگه شينه شاهز بی - وهرگيتر). ده لين ناوی شم تيره له دهنگه که وهرگيتر وه.

دهنگی شو تيره سه يره، وه که دهنگی فیتو ده چي. دهنگی شو تيره له ناخه که لای پچر پچر ده بی، دوو باره پچر پچر تر دوويات ده بيته وه. شيرینی شو تيره هه له وه دهنگه سه يره دايه که هيه تی، له پچر پچر بوونی دهنگه که لای کاتی خویندن دا. همده دهی توانی راست

وهك نهو تهیره بخوتنن. هر لهو جییموه که راکشابوو چمند جار لاسای نهو تهیره ی کردهوه. دهتگوت هر بهراستی دیولیکه دهخوتنن.

هممد چاوی له دهراگی ماله کهوه بریپوو، بهلام دهراگا نهکرایهوه و ديار بوو نیازی کرانهوهشی نیه... نیگه ران بوو... دووباره چمند جار لاسای نهو تهیره ی کردهوه، هتا دواي ماوهیکه بهسپایی دهراگا کرایهوه. دلی هممد دهتگوت له قهوهزه ی سینگی دا جیی نابیتتهوه و دهیموئ بغرن. نهو رهشایییه ی له دهراگا هاتبوه و بهسپایی و بیدهنگ له هممد نیزیک دهکوتتهوه. رهشایی گهشته لای هممد و له پهنای راکشا. هردوکیان خزینه بن پهرژینه که. هممد دستی بۆ لای نهو دریژ کردو بهسپایی گوتی:

"خه جیج!"

خه جیج وهلامی دایهوه.

"گیان... چاوه روانت بووم، هممد... هر چاوم له ریت بوو."

گهرمای لهشیان تیکه ل دهبوو، ههناسه یان دهتگوت پشوه بایه، زیاتر پیکه وه چهپان. سدریان له گیشه وه دههات.

له تاریکایی دا قهواره ناوریشمه که، به فینکایی سههۆل، وهك شایکی شل له دستی هممد را رژایه دستی خه جیج. ماوهیکه ههروا له باوهشی یه کتر دا مانهوه. قسه یه کیان نه کرد. دهله رزین. بۆنی گیای شلک... پیای گیز ده کرد:

"نه گهر تۆ نه بی، منیش نیم... به بی تۆ ژایم بۆ چیه؟... دوو رۆژه ديار نی هممد... ده لیتی نه دنیایه به سر من دا ویران بووه."

هممد:

"منیش ههروام."

خه جیج:

"شار؟..."

هممد:

"راوهسته. زۆرم قسه هیه... دنیا جۆریکی دیکه یه... نایب ههسه نم دی... نایب ههسن هر جییه که بههوی دیویه تی، نهسته مبولیشی دیوه... نازانی چۆن پیاییکه... خه لکی ماراشه... نهك دیهاتی ماراش، خه لکی شاری ماراشه، هه رچی بلیتی بۆی باس کردم... هه رچی بههوی پیتی گوتم... ده زانی نایب ههسن چی گوت؟... گوتی ده زگیرانه که ت هه لگه وه وه ره چوکوراوا... ده یگوت چوکوراوا داری نیه... هه موی زهوییه... زهوییه

کشت و کال... نایب حسەن دەیگوت زەویم بۆ پەیدا دەکا، جووتم بۆ پەیدا دەکا... نایب
حەسەن گوتی دەزگیرانە کەت هەلگرەو هەلئ... هەلئ، وەرە چو کووراوا.

خەجیج:

"نایب حسەن..."

حەمەد پەرییە نێو قسە ی خەجیج:

"نازانی چەند پیای چاکە... نەگەر رابکەین، هەرچی بلتی بۆمان دەکا"

خەجیج:

"نەگەر رابکەین..."

حەمەد:

"خۆزگە دیتبات... ریشی درێژو سپی... وەك شیر... هەتا نەو رۆژە ی نایب حسەن لە
چو کووراوا بێ، هەرچی بلتی هەمانە... هەرچی بتهوئ هەمانە... پنی گوتم کووم،
دەزگیرانە کەت هەلگرەو رابکە... گوتی راستەڕێ وەرە چو کووراوا... منیش گوتم هەتا دە
رۆژی دیکە رادەکەین و دێن."

خەجیج:

"دە رۆژی دیکە..."

حەمەد:

"لە بام دلسۆزترە... ریشیکی هەیه سپی سپی، دەلئیی کلوو بەفرە، هەر
دەبریسکیتەوه..."

خەجیج:

"هەر سەینئ..."

حەمەد:

"دە رۆژی دیکە..."

خەجیج:

"دەترسم."

حەمەد:

"وختێک نایب حسەن لە چو کووراوا یە، لە هیچ شتێک مەترسە. ئەمن تەنیا پەرۆشی
دایکمە، خوا دەزانێ عەبدی چ بەلایەکی بەسەر دێنئ."
"ئێستا کە نایب حسەن لەوێ یە، دایکیش تەمەن دێ."

خەمەد:

"سەمىنى خۆي لەبەر پىيان داوئىم، لەبەرى دەپارتمەو. دەلئىم ھەتا نايىب خەسەفان ھەيە، نايىب لە ھىچ بترسى... بەلكوو رازىشى بكم..."

خەجىج:

"نەمەن دەترسم... لە عەبدى دەترسم. خوشكەزاكى شەو و رۆژ لەمالتى ئىمە داىە... ھەمىشە لەگەڵ داىكم سرت و خورتىەتى... دوئىنى نا پىرى..."

خەمەد:

"دە رۆژى دىكە... رۆژى يازدەھەم... تۆ و مەن و داىكم... شەوئىك... بە پىابانان دا... دەگەيەنە چوگوروا... دەلئىم نايىب خەسەن، ئىمە ھاتىن... لە سەيران وشك دەبى... زۆرىش خۆشحال دەبى..."

"خەمەن خۆشحال دەبى... نەمەن دەترسم."

ماوھەيكى زۆر قەسەيان نەکرد، تەنبا دەنگى ھەناسەيان دەھات. سىسرە دەيان خويئند.
"نەمەن دەترسم."

خەمەد:

"نايب خەسەن زۆرى پىي خوش دەبى، لە داىكم دەترسم."

خەمەد سەرەگىزەيەكى گرتبوو، چۆن؟ دنبا بە دەورى دا دەسووپا... شتىك وەك پرىشكىنى زەرد كە لە خۆرەتاو جيا بووبىتەوھو بسووپى و پرىشكان باوى، لە سەرى دا دەگەپا دەگەپا:

"رۆژى دەھەم تەواو بى، رۆژى يازدەھەم... لىخە برۆ..."

خەجىج كچى وەسمانە. وەسمان پىاوتىكى لەسەرەخۆر ئارامە كە كارى بە كارى كەسى نىە. بەلام داىكى خەجىج... داىكى بەلایەكە، ھەر مەپرسە... لە نىو دى دا لە ھەر جىيەك ھەرايەك ساز بى، لە ھەر جىيەك دەمەقالەيەك ھەبى، داىكى خەجىج لەوئىيە. كەلەگەت و بەخۆوھە. ھەموو كارەكانى خەمەد و خەجىج سەردەمى مىندالىيان پىكەو گوزەراندبوو. پىكەو گەورە ببوون. لە نىو كورۆكەكانى ئاوايى دا، خەمەد باشتىر مالتە بووكەلەي دروست دەکردن و خەجىجىش لە ھەموو كچۆلەكان باشتىر مالتە بووكەلە دەرازاندەو. ئەوان ھەمىشە ئاوال يارىيەكانى خۆيان بەجى دەھىشت و بۆخۆيان دەچوونە سووچىكى دىكە. چەندىن جۆر يارىيان دادىنا، ھەر جۆرە يارىيەك بتموئ..."

نیو مال به تاقی تهنیا ده کا، تهنانت جووت و گاش نهو ده بکا.
 خه جیج کاتیک تهنی بوو به پازده ساله، هه موو روژئ ده چوره مالن هه مه دو نهوان و له
 دایکی هه مه دو را فیژی گوره وی چین ده بوو. دایکی هه مه دیش باشتین کرو جوانترین نه خشی
 فیژی نهو ده کردو جارو باریش ده ستیکی به موو کانی دا دیناو ده یگوت:
 "نیشه لالا ده بی به بوو کی خوم."

له ناواییش دا له گه ل هه موو کس باسی خه جیجی ده کرد. هه به "بوو که کم" ناوی
 ده برد، هه تا له شازده سالی دا نهو وی ده بوو بی، بوو. هه مه دو به ماندووی له جووتی
 ده هاتهوه، خه جیجیش له کیوی را ده گه پابهوه. خه جیج چووبوه کارگان. رهنگه مانگیك ده بوو
 به کتریان نه دیوو. نیستا له "لالا جاکدیک" تووشی به کتر بیوون. هه ردوکیان خوشحال بوون.
 هه ردوکیان پیده کهنن. له سر به ردیک دانیشن. دنیا خه ریک بوو تاریك داده هات. خه جیج
 ویستی هه لست هه مه دو دستی گرت و له په نا خوی داینایهوه:

"چما نه تو ده زگیرانی من نی؟"

دهستی خه جیجی له نیو دهستی گرت:

"ناخر نه تو..."

خه جیج دهستی کرد به پیکه نین.

هه مه دو:

"ده بلئی کچی... ناخر نه تو ده زگیرانی من نی؟"

خه جیج ده هیوست خوی بکیشیتته نهولا. هه مه دو بهری نه ده داو نار هفتیکی کرد بوو هه

مه پرسه...

هه مه دو:

"کچی... ناخر نه تو..."

له پاشان به فکری داده هات که خه جیجی ماچ بکا. خه جیج سوور داگیرساو به زور پالینکی
 به هه مه دهوه ناو رای کرد. هه مه دو وه دوی کهوت و گرتی. کچه که رام بیوو، وه که به رخی
 دهسته مو. هه مه دیش که میك نارام بیوو وه.

هه مه دو:

"نیوه شوئی دیم... دیمه بن داره تووه که، هه له ری راده کشیم و وه دیولیک ده خوینم.

هه موو کس واده زانی دیولیکه ده خوینن."

پاشان چهند جار وه دیولیک خویندی وگوتی:

"چار، ناوا."

خه جيج پيټكه نيني هات:

"راست ديوليڪ... هيچ كەس فەرقى پى ناكا..."

خەمەد:

"چما نىتمە دەزگيران نين؟"

خه جيج له نەكاو رەنگى پەرى و گوتى:

"نەگەر ديتيانين چى... و هەلات. لە پاش ئەو رۆژە هەموو شەوى بە ھەر جۆريك بووايە، بە کتریان دەدى. نەگەر شەويك بە کتریان نەدييايە هيچ کاميان خەويان لى نەدەدە کەوت.

چەند جار دا يکى خە جيج بە سەريان دا چووبوو. خە جيج چەند جار لىدان و تازارى بەرکەوتبوو، بە لām بى سود بوو. دا يکى شەوانە دەست و لاقي دەبەست، چەند دەرگای لەسەر دادەخست... بە لām هيچ کام لەمانە کارىگەر نەبوو. خە جيج بە ھەر فيل و کەلەكە بووايە، خۆى دەگەيانەدە خەمەد. چەندى گۆرەوى و دەسزۆکە بە يادگار بۆ دەچنى و بۆى دەبرد!...

خە جيج گۆرانىي دادەنا، ئەوين و نارەزووەکانى خۆى لە ناھەنگى گۆرانىيەکانى و نەخش و نىگارى گۆرەوىيەکانى دا دادەرشت. ئەم گۆرانىيانە نىستاش لە ناوچەى توورپووس دەگوترين. ھەرکەس گۆرەوىيەکانى دەسکرى ئەوى دەدى، دەلەرزى. گۆرانىيەکانىشى نىستاش کە نىستايە قامبىتۆ گۆيگرەکانيان دەلەرزىن، لە دەررونيان دا شتەك سەوز دەبى و خونچە دەردەکا.

کاتەك خەمەد گەيشتمە مالى بەرى بەيانى بوو. نەيدەزانى شەو چ وەختەو چۆن ھاتوئەتەو مالى. ئەستىرەگەشەكەى بەرەبەيانى رەنگى كال بىووەو، ناسۆ روون بىو، خەريک بوو شەبەق دەنگوت.

خەمەد چەند جار بانگى دا يکى کرد:

"دايە، دايە..."

دا يکى بەخەبەر بوو... ھەر لە فەكرى كۆرەكەىدا بوو... ھەستاو دەرگای کردەو.

كۆرەكەى لە ناھىتۆى گرت و دەستى دە ملى کرد:

"شەوى ھەموو شەوى بەرپۆە بوون؟"

"بەلى، بەرپۆە بووين."

له چوكووراوا جيٽگير بوو، روژنيك سهرله نوئي بيتهوه ناوايي خويان و بؤ ناومالنه كانی باس بكا كه چوكووراوا چ جوړه جيټه كه... له پاشان دووباره دهگه پايهوه چوكووراوا، ههمو دپهايتيه كانيش به دواي دا... عهبدی به تنيا دهمايموه. تاق و تنيا... نه دهزاني توي بجيټي، نه دهزاني درويته بكا... و بؤخوي له برسان دهمرده.

دايكي دووباره پرسى:

"شار چؤن جيټه كه بوو، كورم؟"

نهو پيټي واپرو جوابي دايكي ده داتهوه، بهلام همر فكري دهكردهوه. له شار، له دوكانی تهره فروشي پياويكي ديتبوو. نهو پياوه كلاو گهرگه پيټه كي سپي هه بوو، تهره تهميز... شهلاري فهره نكيشي له پيټ دا بوو. نهو پياوه خهريك بوو پرته قالي دهكري. هممه د جوان ته ماشاي قامكه كانی كردهو. قامكه كانی سپي و دريژ بوون و پوولي زور خيرا ده ژمارد. سكه پولنه كان له نيو قامكي دا ده خزين... چ جوړه سكه يه كه... بريسه كه دار وهك زيو...

دايك بانگي كوره كه ي كرده:

"خهريكي دهنوي روژم؟"

نووستبوو يان نا؟... تيشكي برجه خمو و خه يالي ليټنيك دابوو. ده تگوت همتاي چوكووراوا له سهر سهری هه لاتوه. ده تگوت به مليون پريشك كه له شته كانی بهر همتاي چوكووراوا هه لده ست، بؤ نيو ميتشكي نهو لوزه ويان به ستوه...

كاتيك وه خه بهر هات همتاو ته واو بليند ببوو. دايكي له زورور سهری دانيشتبوو و ته ماشاي ده كرده. ديار نه بوو بؤجي له ديتني دايكي به خؤدا شكايه وه سهر له نوئي ليفه كه ي به سهر خوي هه لكيشا. به مندالي كاتيك به ده ماغ ده بوو، زور جار واي ده كرده.

دايكي به پيكنه نينه وه ليفه كه ي له سهر وه لادا:

"هسته كوره زه لام، نهو نيوه روژيه، هسته بلني بزانم شار چؤن جيټه كه بوو"

هممه د چاري هه لينان و كه ميكي هه لكوفين. دهري هينده رووناك بوو كه چاري له بهر هه لنده هات. هممه د سهر يكي همتاي كرده ده سبه جي روي وهرگيترا. همتاو ههمو خمو و خه ياليكي ليټنيك دابوو.

به ماندويي و شه كه تي له جيټي هاته دهه. زور كفت و شه كه ت بوو. بهلام بهو حاله ش رووناكايي كه ديار نه بوو له كوي را دي، دلي نهوي روون ده كردهوه. بؤخوي نيه ده زاني چ

شتیکه خەم و خەفەت لە دڵی ئەو دەتارینی؟ خوشحالییەك كه هەستی پێ دەکرد، هەر لەو رووناکایییەوه بوو که لە دڵی دا هەڵدەبوو. ئەم رووناکایییە چ بوو؟

خەمەد لە پەنای دایکی دانیشیبوو، باسی شاری بۆ دەکرد. دایکی چەند جاری دیکەش هێندێ شتی لەبارەی شارهوه له باوکی خەمەدو کەسانی دیکە بیستبوو. بەلام هیچ کامێکیان وەك خەمەدیان باش بۆ نەگێرابۆوه. وەختێك گەیشته باسی ئەو تیشكە زەرەدە كە دەبریسکایەوه، وا نەشه ببوو كە وشەكان وەك ئاو لەدەمی هەڵدەپژان...

خەمەد زۆر بە نیشتیایەوه باسی شارو هەرچی لە شار دیتبوری بۆ دایکی گێرایەوه، بەلام وەختێك نۆرەي گێرانەوهی مەسەلەكە هات، تەقی خۆی قووت دایەوهو نەیتوانی قسە بکا. دایکی شارهزای نەخلاقى خەمەد بوو. تەنگەیشته كە خەمەد شتیكى لێ دەشارتەوه. دەستیكى بەسەری كۆپەكەي دا هێناو لە چاوەكانیەوه راما. دیار بوو كە كۆپەكەي دەیهوێ شتێك بەركێتێ، بەلام ناتوانی.

خەمەد چاوی لە چاوی دایکی وەرگێرا. دایکی لە دڵی خۆی دا گوتی: "خەمەن دەیهوێ شتێك بەركێتێ، بەلام ناتوانی." خەمەد وا دیار بوو تاقەتی بزوتن و قسەکردنی نیە. دایکی بیرى کردەوه كە: "ناتوانی بێلێ، بەو ئاسانییە ناتوانی بە زمانی دا بێ."

دایك:

"دەتەوێ چ بێلێ خەمەد، بۆ دەیشاریەوه؟"

خەمەد بەو پرسیارە تێك چوو، رەنگی بێرکا.

دایك:

"مەي شارهوه رۆلەم، قسەكەت بكە."

خەمەد سەری داخست و گوتی:

"ئەمەن دویتێ لەگەڵ خەجیج قسەم كرد. قەرارمان داناهە هەلێ گرم."

دایك:

"خەمەد چتە، شیت بووی؟"

خەمەد:

"ئەگەر ئەتۆ نەیهی، خەمەن عەبدیخان ئارەخەتت دەکا. ئەتۆش لەگەلمان وەرە. دەچینە چوگورارواو لە شاری دەحاوتینمەه."

دایکی بە توندی جوابی دایەوه:

"چا شیت بووی؟... مال و گوزهرانی خۆم بۆ کتی به جی بیتلم و بیتمه کوئی؟ نه تۆش ده تهوئی کچی خه لک هه لگری، بۆ کویتی به ری؟"

حه مه د:

"ته دی چ بکهین؟ نه تۆ ریگایه کمان بۆ وه بینه."

دایک:

"نه من سه د جارم پێ گوتی ده ست له خه جیجی هه لگره... هه زار جارم گوت له کۆل خه جیجی ببوه. نه تۆ ده زانی، ده یانهوئی خه جیجی بۆ خوشکه زای عه بدی خان بخوازن... باشتره نه تۆ نهو خه یاله خاوه له سه رت به ری به ده ر."

حه مه د:

"ده ستی لێ هه ل ناگرم. عه بدی خان هیچ، هه ر که سی دیکه ش بێ ده ست له خه جیجی هه ل ناگرم. عه بدی خان خۆ ناغای دلی نیمه نیه. خه جیجی هه ل ده گرم. نه گه ر خه سی تۆم نه بێ له هیچ که س نا ترسم. ده ترسم زۆلم له تۆ بکا. ته نیا له مه نده ده ترسم... و نه گینا خوا پشتیوان بێ..."

"نه من ناتوانم مال و حال و ژیان و ناوه دانیی خۆم به جی به تلم و ملی بیابانی بگرم. نه تۆ نه گه ر ده تهوئی خه جیجی هه لگری و برۆی، بۆ خۆت ده زانی، به لام پیت ده لیم نهو کاره ناکامیکی باشی نیه. نه تۆ ته نیای کوپم، ناتوانی به رام به ر به ساحه بی پینج دی راهه ستی... ده یه وئی نهو کچه بۆ خوشکه زا که ی بخوازی... فکری ناکامی نه م کاره بکه وه رۆلم، ده س له خه جیجی هه لگره... کچ بۆ تۆ قاتی نین..."

حه مه د توو به بوو. که م هه لکه و تبه و حه مه د قسه له قسه ی دایکی بکا:

"خه جیج نه بێ هیچ کچی که م ناوێ... نه گه ر دنیا پر بێ له کچ، نه من هه ر خه جیج ده وێ." دوو رۆژی دیکه ده نگۆ دا که و ت که خوشکه زای عه بدی خان، له دی یه که ی دیکه پرا خوازی بیتی که ری نارده و ته سه ر خه جیج. ده لێن عه بدی خان خۆشی له گه ل خوازی بیتی که ره کانه. ده یان گوت هه رچه ند خه جیج دادو هاواری کرد بوو دادی نه دا بوو، و هه ر نهو رۆژه ده یانه و یست خه جیجی ماره بکه ن.

خوشکه زای عه بدی خان بۆ خه جیجی شانسێکی باش بوو. ده یان گوت نه گه ر لیتی گه رابان، نهو کچه می زدی به قه ره ج یان ده وۆل کوتان ده کرد. به لام خه جیج هه ر به سه ری خۆی دا ده داو ده گریا. دوو رۆژ دواتر عه بدی خان به ده ستی خۆی نه لقه ی ده زگیرانه تیی کرده ده ستی خه جیج. له پاش خوازی بیتی یان له دنی دا هیندی قسه ده کران. ژن و مندا ل شتیکیان ده گوت، پیرو لار و گه ره و چووک هیندی قسه یان ده کرد. هه موویان هیندی شتیان ده گوت:

"حه‌مه‌د نه‌و كچه‌ی هه‌ل‌ده‌گرئ، نایه‌لئ له‌ گه‌رووی خوشكه‌زای عه‌به‌دی‌خان به‌چیته‌ خوارئ." "

"ناتوانئ، ده‌ترسئ."

"نا... هه‌مه‌د ناترسئ."

"هه‌تا ئیستا هیچ كه‌س ترسی له‌ چاوی هه‌مه‌د دا نه‌دیوه‌."

"راست ده‌كا، كه‌س ناتوانئ ترس له‌ چاوی هه‌مه‌د دا به‌یینئ."

"نه‌وه‌ هه‌مه‌ده‌، هه‌مه‌د..."

"با هه‌مه‌د بئ. به‌ خوا عه‌به‌دی‌خان كو‌ت كو‌تی ده‌كاو گۆشته‌كه‌ی داو‌یته‌ پێش سه‌گان."

"خوا نه‌كا خان قه‌ل‌س بئ... نه‌گینا كه‌لاكه‌كه‌ی بۆ سه‌گان فری ده‌دا."

"حه‌مه‌د نه‌و كچه‌ی هه‌ل‌ده‌گرئ، ده‌ش به‌یینئ!"

"بۆ كو‌تی ده‌با؟"

"بۆ‌خۆی ده‌زانئ... هه‌تمه‌ن فكري بۆ كردوه‌."

"هه‌ر كو‌ی ده‌چی با به‌چی... به‌خوا به‌چیته‌ پاش كی‌وی قافیش خان ده‌گیرئ ده‌خا."

"ده‌ستی عه‌به‌دی‌خان وه‌ك ده‌ستی من و تو‌ نیه‌... ده‌گاته‌ هه‌موو جی‌یه‌ك... فكري

له‌كو‌ی‌یه‌، حكومه‌ت له‌ پشتی خانه‌."

"راست ده‌كا... حكومه‌تی له‌ پشته‌. حاكمی له‌ پشته‌، ده‌سه‌لاتی حكومه‌تی له‌پشته‌...

ناتوانئ له‌ چنگی ده‌رچئ."

"به‌خوا به‌زه‌یم به‌حه‌مه‌د دادئ."

"به‌لئ، كۆره‌ كه‌چه‌له‌یه‌ك له‌سه‌د فرسه‌ق دوورتر را هاتوه‌ ده‌یه‌وئ نه‌و كچه‌ی له‌ چنگی

حه‌مه‌د ده‌ریئئ."

"حه‌یف هه‌مه‌د."

"نه‌من دو‌ینئ دیتم."

"فه‌قیره‌ هه‌مه‌د."

"له‌ پشته‌بانئ خۆیان دیتم. ره‌نگی به‌ رووانه‌وه‌ نه‌ما‌بوو. روخساری وه‌ك به‌هیتی زه‌رد وابوو،

كه‌می‌كیش سه‌وزی ده‌نواند."

"نه‌من له‌ چاوانی ترسام... چاره‌كانی ئیدی نه‌و چاوی جاران نین."

"نه‌و كچه‌ فه‌قیره‌... له‌و رۆژه‌وه‌ كه‌خوازبێنی كراوه‌، له‌ مائئ نه‌چووه‌ته‌ده‌ر."

"ده‌لێن رۆژ تا ئیوارئ له‌ قوژبێنكی تاریك دانێشته‌وه‌."

"داده‌نیشی و له گژ فکران را ده‌چی." "به‌وانه ده‌لین ناشقه رووته. یاخوا که‌س گرفتاری دهردی وا نه‌بی." "همه‌د بو‌خوی نیوه شیتیشه." "ده‌لین دایکی خه‌جیجی هه‌موو شه‌وی ده‌ست و لاقی کچه‌که‌ی ته‌ناف پیچ ده‌کا." "ده‌رگاشی له‌سهر داده‌خا." "ده‌رک له‌سهر ده‌رک له‌سهری داده‌خا." "دوونه‌ش به‌دبه‌خت بوو." "دوونه‌ش له‌پاشه‌پوژی کوره‌که‌ی ده‌ترسی." "خانی‌ش بیستویه‌ته‌وه." "فه‌قیره همه‌د." "ده‌لین وه‌ختیک بیستبوری خه‌جیجیان خواسته، پیکه‌نیبوو." "دوو چاری خه‌جیج ده‌لینی دوو کانیاون." "فه‌قیره همه‌د." "خوشکه‌زا که‌چه‌له‌که‌ی عه‌بدی‌خان هاتوه به‌فیزه‌وه له‌نیو دی دا پیاسه ده‌کا." "شاخداره..." "ده‌لینی شووره..." "شوور..." "ته‌ی به‌سته‌زمان همه‌د." "زولم!..." "همه‌د له‌خه‌فته‌تان وه‌زگ نه‌دا، باشه..." "کچه‌که له‌پیش همه‌دی دا وه‌زگ ده‌دا." "یاخوا ته‌وه‌ی ته‌م دووانه‌ی لیک کرد، خوا کویری کا." "به‌سپایی قسان بکه‌ن." "یاخوا چی چاکیان نه‌یه‌ته ری..." "خوا چاکیان بو نه‌کا..." "یاخوا سه‌به‌بکار به‌کزی زوخال بی." "یاخوا تووشی دهردی بی‌ده‌رمان بن."

"بەسپایی قسان بکەن."

"یاخو چەقلەشینکەیان لە چاوان دا شین بێ."

"پێنج دژی هەبە چاوی پر نابێ."

"دەتوانی دنیا بە پوول بکڕی. بەلام دڵ شتێکی دیکەبە... دڵ بە پوول ناکرێ..."

"فەقیرە حمەد."

"راوەست بزانی حمەد چ بەلایەك بەسەر عەبدی خان دێنێ..."

"خۆزگە بیکوشتابە."

"هەركەس ئەو ناپیاوێ بکوژی دەستی شین دەبن."

"حمەد هێشتا منداڵە."

"فەقیرە حمەد."

"منداڵە, بەلام..."

"دەزانی سالت چەند سەر بزە کێری دەکوژی؟"

"ئەگەر پیاری بیان ژمێرە!"

"هیچ وەخت گوللەی بە خەسار ناچێ... بەخوا دەزوییە سپیلکەیی بۆ داکی, بەکەو

تەفەنگ هەلی دەگرێ."

"نێشەللا تەفەنگیکیش لە چاوی عەبدی دەدا."

"بەسپایی قسان بکەن, بەسپایی."

"ئەگەر چەکی وەدەست کەوێ, هاوار بۆ عەبدی."

"حەیف ئەحمەدەزڵە لە چیا ی نەماو."

"ئەگەر مابایە دەهات کچەکی لێ دەستاندەو, دەستی کچەیی دەگرت و دەیدایە

دەستی حمەد..."

"ئەگەر حمەد چەکی دەبوو... بەخوا بەزەیی بە عەبدی دا نەدەهاتەو."

"خۆزگە بیبایە."

"ئەگەر لادێییەکان ئەو رۆژە ببینن, چل شەو و چل رۆژ شایی دەگێرن."

"دەلێن ئەوێ دوو دڵداران لێك بکا, قەت چاکەیی نایەتە پێ."

"ئەگەر حمەدیش نەتوانی تۆلەیی خۆی بستیێ, خوا لە هەقی بەندەیی خۆی خۆش نابێ."

"ئەڕێ, خوا خۆش نابێ..."

"بەسپایی، بەسپایی."

"لە گوێی ئەحمەدەزەلە؟... وەختی ئەوەیە پەیدا بێ... وەختی ئەوەیە خۆت نیشان بەدی..."

"دەلێن ئەحمەدەزەلە لە داغستان خەریکی جووت و گایە. نیدی ئەویش بوو ئەزەلە... لە ژنانیش ترسەنۆکتر بوو."

"دەلێن ئەحمەد چووەتە شار..."

"دەلێن خەریکە لە شاری جێ و پێ بۆخۆی پەیدا دەکا."

"خۆزگە بەلایەک بەسەر ئەو خوشکەزا کەچەلەیی عەبدیخان هاتبايە."

"خۆزگە بریسکە لە سەری دابایە."

"یاخو سەر دلی خەری بێ و کەس دەنگی لێ نەبیسێ."

"ئەحمەدیش کچەکە هەلگرێ و بڕوا."

"خۆزگە... خوا بکا..."

"ئەمن خەجیجی دەناسم. بەخوا خۆی دەکوژێ."

"ئەگەر خەجیج بڕێ، ئەحمەد ناژی."

"فەقیرە ئەحمەد."

"دوونەمی بەستەزەمان... بە جوان و جووری بێتەرژن بوو. ئیشەللا خوا ئەو کۆرەیی بۆ رادەگرێ."

"خوايە ئەحمەدی بۆ دوونەمی بپارێزە."

هەموو دێیەکە قەسە دەکرد. مەسەلەیی ئەحمەد لەسەر دلی هەموویان ببوو بە گرێ، بەلام کێ هیچی لە دەست دەهات؟ تەواوی ئەم قەسە دەقیقە بە دەقیقە بە گوێی عەبدیخان دەگەشتنەو. لە دێی دا ئەگەر شتێک رووی دابایە، دەسبەجێ بە گوێی دەگەشتنەو. لە هەرچی دەکراو دەگوترا خەبەردار بوو.

شەوێکیان یەکیەک لە پیاوێکانیی بە دواي ئەحمەد دا نارد... ئەحمەد بە خەمباری و پەریشانی هات و دەست لەسەر سنگ لە پێش عەبدی راوەستا. عەبدی بە هەموو قەوەتی خۆی نەپێندێ:

"هەتیو بێ ناموس و بێ ئەگەر... وەك سەگ لە دەرکی خۆم گەورە بووی و بووێە بنیادەم. ئێستا دەبیسەم تەمات لە دەزگیرانی خوشکەزا کەم کردووە... وایە بێ ناموس؟"

ئەحمەد وەك بەرد لە جێی خۆی رەق ببوو، مووی لێ نەدەبزووت. روخساری وەك دیواری سپی کراو سپی هەلگەرا بوو. تەنیا ئەو بریسکە وەك نووکه دەرزێیە هاتبوو و لە گلێنەیی چاوی دا راوەستابوو.

عەبدى خان:

"باش چار و گوڤى خۆت بکەوه. ئەگەر دەرەوى لەم دىڤە دا بژى و نان بھۆى، دەبى ھەرچى دەلېم بىيىسى. ئەتۆ مندالى. ئەتۆ نازانى. ئەتۆ من ناناسى ھەمەد. ئەگەر بھەوى ئاورىگى مالىھەتانتان وا بەسەر دا وئىران دەکەم کە گياشى لە جىگا سەوز نەبى... دەزانى دەلېم چى؟ بىنەكى نەزان؟... ئەمەن ئاورىگەتەن بەسەر دا وئىران دەکەم.

لە پاشان ھات و توند قۆلى ھەمەدى گرت و لەسەرى رۆيشت:

"بە من دەلېن عەبدى. ئەمەن ئەگەر بھەوى ئاورىگەتەن وا بەسەر دا، دەرەوىتەم کە گياشى لە جىگاگەى سەوز نەبى."

ھەمەد زارى نەدە کردەوه، و ھەرچى ھەمەدیش بێدەنگ دەبوو، عەبدى زياتر توورە دەبوو:
"پەنەزانى ئەگە بە ھەرام... کەس ناوئىرى تەما لە دەزگىرانى خوشکەزای مەن بکا... ھەرکەس غەلەتى وا بکا، دەلېم لەت و کوتى بکەن و ھەر کوتەى باوئۆنە بەر سەگىک. نىستە چاوى خۆت ورد بکەوه، ئىدى ھەقت نىبە بە دەورەبەرى ئەو مالىھە دا بىي. تىگەيشتى يان نا! ... ھەقت نىبە ئىدى بە دەورەبەرى ئەو مالىھە دا بىي."

چەند جار بە ھەمەو ھىزى خۆى ھەمەدى راتلەکاند، بەلام ھەمەد دەنگى لەبەر نەدەھاتە دەر، دەتگوت بەردە... لەوانە بوو بەرد دەنگى لەبەر بێتە دەر، بەلام ھەمەد ھەر بێدەنگ بوو، و ئەو بێدەنگىيە عەبدىخانى دەھرى دەکرد.

عەبدىخان لە نەکاو خۆى پەن راکۆر نەکراو بە پىلاقە وەرگەرايە گيانى ھەمەد. ھەمەدیش بۆ ئەو ھەوى نەى کوژى، بە توندى خۆى دەخواردەوه، ددانى لە چەرەو دەبردن و گۆشتى شەويلاکەى لەبەر ددانى دا ورد دەبوو. لە رقان گۆشتى خۆى دەجوى و دەى خوارد. زارى پەن بېوو لە خۆين و تىشکىکى زەرد لە مېشکى دا دەدرەوشا:

"لاچۆ لەپىش چاوم... قەت بۆ ئەو نەبەن پىساو چاکەتان لەگەل بکا، بۆيە نەبەن پىساو گەورەتان بکاو بتان کا بە بنیادەم... بەخۆرايى نەيان گوتە سەگى قەلەو کەى لاقت دەگەزى. بۆ لاچۆ لەپىش چاوم."

ھەمەد بە نېرە بېھۆشى لەوێ دوور کەوتەوه و تىکى گەورەى لە عەرزى کرد. تەفەکەى تەنيا مستىک خۆين بوو.

(۸)

خانویه کان، داره کان، تهخته بهرده کان، نهستیږه کان، مانگ، زهوی و هدرچی له دنیا دا هه‌بوو، هه‌مووی له تاریکایی دا ون‌بیوو، هه‌موویان توابوونه‌وه. خوناوکه بارانه‌یه‌ک نم نم ده‌پژایه سهر تاریکی، خوناوکه بارانه‌که پشووه بایه‌کی نهرمیشی له‌گه‌ل‌بوو. کزه‌بایه‌که له‌وانی سارد بوو. سه‌گ به‌نۆره تاوه نا تاوێک له تاریکایی‌دا ده‌وهرین. پاشان که‌له‌باییک خویندی، ده‌نگی چهند به‌رز بوو. حه‌مه‌ن خاوه‌نی شه‌و که‌له‌شیره له‌به‌ر شه‌وی بێ‌وه‌خت خویندوویه، سه‌ری ده‌پێ.

له‌ دوور، له‌ودیوی کتوی ده‌نگی زه‌نگوله‌یه‌ک ده‌هات. ده‌نگی زه‌نگوله‌که جار جار بێ‌ده‌نگ ده‌بوو و سه‌رله‌نوێ ده‌بیس‌ترایه‌وه.

ده‌نگی زه‌نگوله‌کان که بێ‌ده‌نگ ده‌بوو، زۆری پێ‌ده‌چوو، هه‌تا سه‌رله‌نوێ ده‌بیس‌ترایه‌وه. نه‌مه‌ نیشانه‌ی ماندوویی رێبواره‌کان بوو.

حه‌مه‌د له‌میژ بوو له‌ ژێر داره‌ توویه‌کی پیر که‌ لک و پۆیی وه‌ک چه‌تر هه‌ل‌درا‌بوون درێژ‌بیوو و چاوه‌روان بوو. حه‌مه‌د فکری کرده‌وه که... نا... فکری نه‌ده‌کرده‌وه! حه‌مه‌د له‌ وه‌زعێک دا نه‌بوو که بتوانی فکر بکاته‌وه. حه‌مه‌د ته‌نیا سه‌رمای بوو. حه‌مه‌د بێ‌ شه‌وی فکر بکاته‌وه، هه‌ستی به‌ هێندێ شت ده‌کرد. نم‌غی باران ده‌پژایه سهر تاریکایی. له‌و کاته‌وه که باران دای‌د‌ابوو‌یه، هه‌مووی به‌ شانی حه‌مه‌د دا بار‌ی‌بوو. جیتی وشکی ددان بوو. جار جار هه‌ل‌ده‌له‌رز، پاشان نارام ده‌بووه‌وه.

له‌ پشتی چه‌په‌ره‌کانه‌وه ده‌نگێکی هاته به‌ر گویی. گویی هه‌ل‌خست. پشیل‌یه‌که به‌سه‌ر چه‌په‌ره‌که‌دا بازی دا‌بوو. وای به‌ فکر دا‌هات که پشیل‌یه‌که به‌سه‌ر چه‌په‌ره‌که‌دا بازی داوه.

ماوه يهك بيرى دايكى زهينى شوى بهخويه خهريك كرد. دهتگوت به گازی گۆشتيان لى كرده توه. لهشى دهبرژايوه. له دلى دا تالايى ژهره ماري ههست پى كرد. دلى دهسووتا. ههتمن دايكييان نازار دهدا... زۆر دوور برىسكه يهك لى دا. قهدى تووه كه كه له تاريخايى دا ته پى بوو، تيشك باران كرا.

به تاريخايى دلى ههمه دا ريگايه كى رووناك تى ده پهرى، ريگايه كى دوورو دريژ و رووناك. لهم كاته دا تهواوى شاهه داني به نه سپ و نىسترو بزن و مه پو گاو مريشك و پشيله و سه گه كانيه وه له خو دا بوون.

خه وهك په رده يه كى نهستوو به سهر دوژمنايه تى و رق و قين و خۆشه ويستى و ترس و نيگه راني و پياوه تى و ناپياوى يه كان دا كشا بوو. لهو كاته دا خهونه كان پىكه وه له كيشه و به ره دا بوون. لهو كاته دا تهنيا خهونه كان ده ژيان...

ديهنى پيش چاوى بنياده م هه رچه ندى به رته سك پى، مهوداي خه يالى به ربه رينه. ته نانه تى مهو كهش كه پى له ناسياب چه شه نه ترازاوه، ده توانى خه يالىكى زۆر به ربه ريني هه پى، به راده يهك كه له نهستى رانيش تى به پهرى. نه گهر هيج جى يه كيشى دهست نه كهوى، ده توانى هه تا پشت كى قاف پروا. نه گهر نه وهش نه پى، لهو خهونه دا كه ده پى له دنياه كى ديكه و خۆشتر دا ده پى. لهو كاته دا خهونه كان له ملكى خه و دا گالهيان ده كرد. لهو كاته دا لهم گونده هه ژاره، لهم ناسياب چه شه زۆر ليكراوه دا، نهوانى له خه و دا بوون، له دنياه كى ديكه دا ده ژيان.

هه مه ديش خه ونى ده دى. هه م ده ترساو هه م خه ونى ده دى. له نه كاو برىسكه يهك له ميتشكى دا جوولا. خۆره تاوى به ريلوى چو كوراوا له ميتشكى دا بلاو بووه وه، گه و ره بوو، پان بووه وه و دره وشا. وه ختيك لافاوى تى رووناكايى به كه به دلى دا تى ده پهرى، نيسته وه، هه مه د له فكره وه چو. ترسا:

"نه گهر نه يه چى! ... نه گهر نه هات چى بكه م؟..."

هه زار جۆر فكرى كرده وه:

"نه گهر نه يه ده زانم ده پى چى بكه م."

دهستى به سهر دهستى ده مانچه كى دا هيتا. وه ختيك چه كه كى وه پى هاته وه، هه رچى ترس پى له دلى دا نه ماو هه مه و دا ماوى يه كانى له پى چوونه وه.

له فكرى چه كه كى دا بوو كه دهنگى كى نه رمى هاته بهر گوى. وهك ههستى پى ده چوو. لهو شتهى تاوئك له مه و بهر به دلى دا هاتبوو، به خۆى دا شكايه وه. نهو كه سهى لى ده گه راو نىستا له سهر سهرى راوه ستابوو، خه جيج بوو.

بریا رۆژ بووایه و همه د روخساری خه جیجیتی دیبایه. نه گهر رۆژ بایه دهیدی که روخساری خه جیج له پیتش دا زهره بوو، دوايه کهم کهم سوور ههله گهرا. نه گهر دیتبای پیتی سهیر دهبوو. له وانه بوو نهو رهنگ گۆرینه به نیشانهی هیندی شت و به نیشانهی ترسیش دابنی.

خه جیج:

"زۆرم مه خه له کردی؟... دایکم نه ده نووست..."

دهستی یه کتریان گرت و به سپایی و به ترسهوه لهوێ دورو کهوتنهوه. ئهوهنده به سپایی پێیان له سهیر عهرزێ دادهنا که چووکترین دهنگی لی نه ده هات. دهنگوت به سهیر عهرزێ دا نارۆن. نه گهر بلێن ههتا له ئاوايي و ده ده کهوتن ههنا سه شیان ههله نه کیشا، درۆمان نه کردوه. تهنیا نهو وهخته که له دێی چوونه دهه ههنا سه شیان ههله کیشا و که مینک ترسه که یان به سهیر چوو. نه خه تیکیش خۆیان ئازاد ههست پێ کرد.

بوخچه که ی خه جیج به دهست خه مه دهوه بوو. خه جیج که پیتی وابوو همه د ماندوو بووه، وستی بوخچه که ی لی وه رگرێ. به لام خه مه د وێ نه دا.

نهو بارانهی تا ئیستا نم نم دهباری، ههروهک وه خه تیکي باشی دهست کهوتبێ، وهک گۆزه ی سه ره وێژر دای دایه. له ته نیشتیان، له پشته وه یان و له بهرامبهریان بریسه که ی ده داو دنیای رووناک ده کردوه.

پاش ئه وهی بهرده لانیان به جی هیشته، وه ئیو دارستانی کهوتن. دارستان جار به جار به بریسه که وا روون ده بووه، وهک نوێژی نیوه رۆیه. ئاو هچۆری قه دی داره کان به باشی ده بینرا.

خه جیج به هه نیک دان ده گریا.

خه مه د توو ره بوو:

"ئیستا وه ختی نهو گریانیه؟"

ههتا دنیا رووناک بوو بهو جۆره لی وه واریان پری. نه یان ده زانی له کوێن، بارانیش هه روا دهباری. له هه موو ههنگاوێک دا خه جیج توو کیکي له باران ده کرد:

"دهک وه بهر غه زه بی خوا کهوی..."

وه خه تیک دنیا باش رووناک بوو لاته شکه و تیکیان دی به وهو په نایان بۆ برد.

هه ردووکیان به پێوه را وه ستابرون و هه له له رزین. جله کانیان به له شیان وه چه سپا برون.

که زی به کانی خه جیج هه روا بزانه ئیستاش باران دهباری، ئایان لی ده چۆرا.

خه مه د هه روا به ده م لی وه له رزه و دان لی که دانه وه گوئی:

"نەگەر نەستى و بەردەكان تەر نەبۇوناىە، دەمان توانى شاگر بکەينەو و خۆمان گەرم بکەينەو." "

خەجيج بە خوشحالىيەو پىنکەنى.

خەمەد:

"پىنکەينى ناوئ... باراننىكى وامان وئ کەوتەرە کە نەك هەر لە کيسە چەرمە کە رەت بوو، بەلکەو لە پىستى بەدەنیشمان تىپەريو." "

لە کاتىك دا دەستى دەلەرزى، هەمولى دەدا نەر کيسە چەرمىيەى بە پشتينەکەيەو هەلاوەسيو بکاتەو. هەموو هيواى خەمەد بەو کيسەيە بوو. بە چوار چاوان تەماشاي کيسەکەى دەکرد. پاشان چاويان پىنک کەوت و پىنکەين. ناو لە کيسە چەرمە کە تىپەريبوو.

خەمەد:

"دەزانى نەر کيسەيە کى بۆى دروست کردووم؟"

خەجيج:

"نا."

"هەر نەر مام سەمانە کە جارى پيشوو کە هەلاتبوروم لە مالى نەوان مابوومەو... نەمە يادگارى مام سەمانە."

خەمەد وەپەلەقاژە کەوت و تەماشايەکى دەورويەرى کرد:

"شتىكى وشک دەست ناکەوئ دەستانم وشک کەمەو، دەستم تەپن، دەرسم پووشووە کە تەر بى، نەودەم نىدى هەلتابى."

خەجيج:

"نەرى... وريا بە دەستت وە پووشووە کە نەکەوئ."

خەمەد بە خۆزانانەو وەلامى داىەو:

"ئىستا بزانه دەستانم چۆن وشک دەکەمەو."

چوو بئەوئ لا نەشکەوتەکە. نەوئ بارانى وئ نەکەوتبوو و وشک بوو. گەلەکشى وشک وشک بوو. دەستى دەگەلەکە راکردو دەستى سڤينەو. لە پاشان دەستە تۆزاوئىيەکانى هەلتاوا بانگى خەجيجى کرد:

"بزانه... وشک بوونەو يان نا؟"

خەجيج زەرەدەيەکى هاتى.

حه مه د:

"خه جيج... تۆ بچۆ هينديك چهل و چال خپ بكهوه."

خه جيج له لانه شكه و ته كه هاته ده رڼ. له ده رڼ باران ده بارى. تاوڼك دواتر به باوه شيك دارو چيلكه وه گه رايه وه. داره كان وشك بوون، به لام له بهر باران ته ر بپوون. داره كانيان ورد و رد شكاندو له بن نوای لانه شكه و ته كه له سر يه كيان دانان.

حه مه د نه ستى و به ردی دهره ينان. به لام نه گهر پووشوه كهش بيگرتايه، ديسان ناوريان بۆ هه ل نه ده كرا، چونكه پووشو هه ر بۆخۆ ده سووتى، نه گينا گري لى نابيته وه. كه و ابو ده بوو چ بكه ن؟

حه مه د:

"تۆ هه ر ليره راوه ست، با من بچم داركا جيك وه بينم."

نه ختيك دواتر هاتمو وه چليك دار كا جى چه و رى هينابوو. به خه جيجره گه و ره كه ي داره كه ي له نيوه راستى دا له ت كرد. به لام ناگري پووشو گري نيه. حه قه ن گريكي چكۆله پيويسته هه تا داره كا جكه هه لى. نه گهر شه مچيه كيان هه بايه... نيدى گيرو گرتيك نه ده ما...

حه مه د شه مچيه شى هينابوو، به لام شه مچيه كه وا خووسابوو، له بهر يه ك هه ل وه شابوو.

حه مه د:

"خه جيج... ده توانى په رۆ كۆنيتكى وشك پيدا بكه ي؟"

خه جيج له سه رمان شه قه شه قى ددانى ده هات:

"راوه سته بوخچه كه م بكه مه وه، به لكوو شته كانى نيوه ندى ته ر نه بوو ين."

له ده رڼ باران گاله ي ده كرد. ده تگوت ناسمان كون بووه.

خه جيج بوخچه كه ي كرده وه هه موو جى يه كى باش گه را. له نيوه ندى بوخچه كه ي له نيوه كرا سه كانى دا ده سرۆكه يه كى وشكى دۆزيه وه. نه و ده سرۆكه يه يه كه مين يادگارى حه مه د بوو. ده سرۆكه يه كى سوورى خال خال بوو. نه و جوړه ده سرۆكه يه ژنه لاديتي يه كان له سه ريانى ده به ست.

ده سرۆكه يه نيشان دا:

"نه م ده سرۆكه يه وشكه."

حه مه د ده سرۆكه كه ي ناسي يه وه:

"ده سرۆكه ي گۆرينه؟"

خەمەد لە دىتىنى دەسزۆكە خۆشحال بوو.

خەجيج:

"خۆيەتى."

خەمەد نەختىك توورە ببوو:

"ئەگەر بزانم لە سەرمان رەق دەبەو، ديسان دلم نايە ئەو دەسزۆكەيە بسووتىنم."

خەجيج:

"رەنگە بتوانم لە كراسە كانم كوتىكى وشك پەيدا بكەم."

خەمەد:

"بوخچەكە بىنە."

خەجيج بوخچەكەى بۆ خەمەد برد. خەمەد بوخچەكەى تىك وەردا:

"ئەى بابە! ... لىترە سەد كوتە پەرۆى وشكىش دەست دەكەوئ..."

خەجيج:

"جا كەوايە هەمووان بسووتىنە، با بەرووتى وەمىنن."

خەمەد:

"بەم وەزەمە چارەى دىكەمان نىە."

خەمەد بەرى يە كىك لە كراسە وشكەكانى لىك كردهو. ئەستى و بەردى لىدا. پووشووەكە

گرتى. پووشووەكەى لەنتو پارچەكە هاويشت و دەستى كرد بە فوو لى كردن. فوو لى كردو

فوو لى كرد هەتا ماندوو بوو. پارچەكەى وەخەجيج دا.

لەو نىوهدا برىسكەيەك لە نىزىك ئەوانى دا. زەوى كەمىك لەرزى. دارەكان

دەنگىكىيان لىهات.

خەجيج پارچەكەى فپئ دا. خەمەد داهااتەو پارچەكەى هەلگرتەو. گوپى پى كردن لە باو

دەستى كرد بە فوو لى كردن. شەويلاكەى شل بوون. كاتىك گپتىكى چكۆلە لەسەر پەرۆيەكە پەيدا

بوو، كەيفى كرد. تەلەزمە كاجىك بە دەستەكەى دىكەيمەو بوو، لەسەر گپەكەى راگرت. دارە

چەورە كاجەكەش بە چزە چز هەلپوو. چەند تەلەزمە كاجى دىكەشى لەسەر گپەكەى راگرت،

ئەوانىش گرتيان. ئەجار دەستەچىلەى لەنتو ئەو چىلكەو چالە راكرد كە لەسەر يە كيان دانابوون.

باران هەتا دەهات خۆشتەر دەبارى. بەرى ئاسمان يە كپارچە دووكەلىكى رەش بوو. پەيتا

پەيتا برىسكەى دەداو جار جار وەغەرزىش دەكەوتن. برىسكەكان هەريەك بۆ سانىەيەكيش

بووايه، دنيایان رووناك ده كرده وو له پاش همر بریسكه په كیش دل و دهروونی همه د به تیشكي زهر دی برنجه رووناك ده بووه وه.

ناوړه كه به باشی گرتی. همه د لټكدا لټكدا چیلکو چال و دارویاری ده خسته سر ناگره كه. همر كه داره كان وشك ده بوونموه گریان ده گرت. بلنسه گموره كان زمانیان درده كیشاو ټیكیانموه داوشت. همه د خه جیج جله كانیان داكه ندو به سر بره دار ټیكیان دادان. له پاشان بره داره كه یان له نیزیك ناگر راگرت. خه جیج شهرمی ده كرد. نه یه ده توانی ده پې و ژیر كراسه كه ی داكه نې. همه د:

"دایان كه نه... له سرمان هه له ده لرزی..."

خه جیج به حاله ټیكي وهك پارانه وه سه یړیكي همه دی كرد:

"نه مانه له بهرم دا وشك ده بنه وه."

همه د به سهری دا نه راند:

"له بهرت دا وشك نابنه وه... هتا نه مانه له بهرت دا وشك ده بنه وه، ته تو له سرمان ده مری."

خه جیج كه دیتی همه د تووړه بووه، دهستی كرد به داكه ندنی ژیر كراسه كه ی. شانہ كانی خړو گه نم رنگ بوون. ژیر كراسه كه ی كه داكه ند، خیرا فړتی دایه نیزیك ناوړه كه وه هر دوو مه مكي به هر دوو دهستی دا پوښی.

شانی ده له رزین. ملی وهك ملی قوو بلیند و جوان بوو. دوو لښپ له مووی سهری بادرابوون و چووبوونوه بنانگوټی. كه زیسه رهش و لولو له كانی درېو بوون و ده گه یشته پشټیندی. مه مكي له مستی و له نیو قامكه كانی ده پړه پړیوون. له جینی منداره مووی لهشی، زیپكه زیپكه ی چكو له دروست بیوون. پاش نه وه ی گهرمی هاته وه، نه وړده زیپكانهش له نیو چوون. لهشی ساف و لووس بووه وه هاته وه سهر رنگی خوی.

همه د چاوی له خه جیج هوه پړیو، تاسه یه كي دوو له توانا سهرتاپای لهشی ده له رزاند:

"خه جیج!..."

خه جیج له دهنگی بانگ كردنی همه د، لهو چه شنه بانگ كردنه، له رزی، دهنگه كه شتیكي پې ده گوت. خه جیج مانا كه ی تی گه یشت.

خه جیج:

"همه د... نیستا له دیتی دا قیامه ټيك به ریا بووه مه پړسه... چه تمدن هه موو چی په ك له نیتمه ده پشكن... ده ترسم بمان بیننه وه."

ئەو ترسە لە دۆلى ھەمەدیش دا ھەبوو، بەلام ھەسەر خۆی نەدیتا:
"ئەو لێرەوارەدا ناتوانن بنان بیننەوہ... لە خۆرا مەترسە!..."

خەجیج:

"ئەمن چووزانم... ئەمن دەترسم."

ماوەیەکی زۆر قسەیان نەکرد. بازارەکش وادیار بوو کەمێک نەرم تر دەباری. ئاوارە کە بەرە
بەرە زیاتر ببوو، تەنانت تەختە بەردەکانی دەورووبەریشیان گەرم بوون. گەلی دەورووبەریشیان
وشک بووہوہ.

خەجیج کراسەکی کە وشک بووہوہ لەبەر کردو دەرییەکی داگەند. ھەمەد لاقە تور و
پەر گۆشتەکانی ئەوی دیت. ئەو تاسە کە ماوەیەکی بوو بە جینی نەدەھشت لە رادە توانا
دەرچوو. دیسان ھەر بەو راویژو دەنگی پیتشو بانگی کرد:

"خەجیج!"

خەجیج:

"ھەمەد دەترسم."

ھەمەد لیتی نیزیکی بووہوہ. دەستی گرت، ئەو نەدە توند کە یەشانندی. خەجیج ھەروا خۆی
دەکێشایە دوا. ھەمەد بە ھەموو تینی خۆی خەجیجی لە باوہش گرت. ماچی کرد. خەجیج لە
پەر خۆی راپسکاوت. ھەمەد ئەوی بۆ بن لا نەشکەوتە کە راکێشا. لێوہ گۆشتەکانی خەجیج
کەمێک کرابوونەوہو چاوەکانی لەسەر یەک دانابوون. دەست و لاقی خەجیج ئیدی تینیان
نەمابوو. تەنیا بەسپایییەوہ دووباتی دەکرەوہ:

"ھەمەد، دەترسم، بەرم دە."

بلیسە ناگرەکان بۆ لایان دەھاتن. بلیسە ناگر بەردەکانیان دەستەوہ. ماوەیەکی پێ چوو
ھەتا وەخۆ ھاتنەوہ.

ھەمەد دەستی خەجیجی گرت، ویستی راستی کاتەوہ... خەجیج نەختیک راست
بووہوہ... پاشان دووبارە لەسەر پشتی راکشا. ترسەکی نەمابوو. ھەناوی شل و لەشی ماندوو
بوو. ئەبجار بۆخۆی راست بووہوہ. پشت و لاق و کەفەلە تۆزاوییەکانی تەکاند.
خەجیج ئیدی کچ نەبوو...

(۹)

دایکی خه جیج بهری بهیانی وه خه بهر هات. ته ماشایه کی سهر جی یه که ی خه جیجی کرد.
بن لیفه که پر بوو. ئیدی خه یالی تهخت بوو.

پاش دنیا رووناک بوون وهختیک خه جیج وهک روژان له جی نه هاته دهر، دایکی یه کسه دلی
داخو ریا. ترسه که ی به جی بوو. کاتیک لیفه که ی وه لادا، وهک بریسکه له سهری داب، راتله کی.
خه جیج سهرینیکی به دریزه وه له جی یه که ی دا دانابوو و لیفه ی به سهر هل کیشابوو. له وه را
دیار بوو که خه جیج شهوی ره دوو که وتروو نهو فیلهشی بزیه کردوه که درهنگ پی بزانه.
لیفه به دهست، رهق رامابوو. کاتیک میترده که ی بانگی کرد، وه خوی هاته وهو
لیفه که ی به ردا.

له دینهاتی دهوویهری توووروس داب وایه وهختیک کچیک ره دوو ده که وی، خاوهن کچ
دهچته بهر دهرکی نهو که سانه که نهسپ، یان گاجووت، یان که له شیریان دزراوهو دهست دهکا
به جینودان به هه موو ناوایی. به هه موو چاوچنژکان و به هه مووی نهوانه که چاویان به برای
نادا به خته وهری که سانی دیکه ببینن.

نهو جینودانه چه ندین ساعات دریزه ی ده بی. به لام لادیی یه کان جوا ییک ناده نه وه، هه روا
بزانه هیچ نه بووه. پاش ماره یه ک خاوهن کچ رقه که ی دهنیشیتسه وهو ئوقره ده گری، جا نهو دهم به
له باری له مه سه له که ده کوژنه وهو سرت و خورت و وتوویز دهست پی ده کا.
ژنه:

"کچه که رویشته!... نیستا چ بکهین؟"

میترده که ی به دهنگیک که به ناشکرا لئی دیار بوو پیتی خۆشه جوابی دایه وه:

"خوايه شوکور، خوايه شوکور... هيچ پيتم خوش نه‌بوو کچه‌کم به نسيب نهو خوشکه‌زا که‌چهل‌م، عه‌بدی‌خان بڼ... به‌لام چار نه‌بوو، بڼ ده‌سه‌لاتی پشتی شکان‌دبووم، خوايه شوکری تۆ ته‌واو ناکه‌م!"

ژنه:

"به‌سپایی، به‌سپایی... با ده‌نگت نه‌چيته ده‌ري... نه‌گهر عه‌بدی‌خان ببیسیته‌وه که پيتم خوش بووه، واده‌زانی که بۆخۆمان که‌چه‌که‌مان ره‌دوو خسته... به‌خوا که‌ولمان ده‌کا." پاشان هه‌روا که باو بوو دايک له مالتی ده‌ره‌ری و ده‌ستی کرد به زمانه‌لاله‌و له‌خۆدان، به‌لام به زۆری. نه ده‌یتوانی بهو جۆره که باو بوو سنگی خۆی بکوژی و نه دل‌یشی ده‌هات تووکان له که‌س بکا. هات و هاواریکي ساز نه‌کردبوو، هه‌روا به چه‌پ و راست دا ده‌گه‌راو زمانی به‌سترا‌بوو، به‌لام به درۆ:

"چت پيتم کردم رۆله... ره‌بی خوا هيچی چاکت بۆ نه‌کا که‌چم... خوايه نيغليج و زه‌ليل بی وه‌ک نابرووی منت له پيش چاوی ده‌رودراوسی‌يان برد... ره‌بی له هه‌ردوو چاوان کویر بی چ که‌چيکی!..."

ميرده‌که‌ی به‌تورپه‌ی بانگی کرد:

"وه‌ره ژووری که‌چي... چاکي کرد ره‌دوو که‌وت... ره‌دوو نه‌و که‌سه‌ی که‌وتوه که دلی ده‌يه‌ويست، نيستا هه‌رجی ده‌بڼ با بڼ... هه‌راو هوریا ساز مه‌که، راست به‌چۆ مالتی عه‌بدی‌خان و قسه‌که‌ی بۆ باس بکه، به خۆراييش تووکان له که‌چه‌که مه‌که. وه‌ره ژووری که‌چي."

ژنه به قسه‌ی ميرده‌که‌ی کرد. چارشيويکی ره‌شی به‌سه‌ر خۆی داو چووه لای عه‌بدی‌خان. وه‌ختیک عه‌بدی‌خان چاوی پيتم که‌وت:

"نه‌تۆ چی و نيتره چی خوشکي؟... زۆر له‌ميته‌ی ئیدی سه‌رمان لست‌ناده‌ی... وه‌ره دانیشه بزانم باس و خه‌به‌ر چيه؟"

ژنه دانیشه و ده‌ستی کرد به گریان.

وه‌ختیک عه‌بدی‌خان چاوی به چارشيوي ره‌ش که‌وت، به جاريک دلی داخوريا.

به سه‌رليشيواوی به‌وه پرسى:

"چ بووه خوشکي؟"

ژنه جوابی نه‌ده‌دايه‌وه سه‌ری هه‌له‌نه‌ديناو هه‌روا ده‌گريا.

عەبدى خان نەپەندى:

"بلىن بزانم چ سەندائىكتە؟..."

ژنە ۋەلامى نەدايەۋە.

عەبدى خان لە فەكرەۋە چوۋ:

"ناكا بوۋكە كەم بەلەيەكى بەسەر ھاتىن؟"

ژنە:

"خان..."

خان:

"بلىن."

ژنە دووپاتى كەردەۋە:

"خان، خانى خۆم."

دووبارە بىدەنگ بوۋ، لەبەر ھەنيسكان قەسەي بۆ نەدەكرا.

خان:

"كچىن چ سەندائىكتە؟... بۆ قەسە ناكەي؟... بۆ پىيارى شىت دەكەي؟"

ژنە فرمىسكەكانى سېرى:

"رەدوۋ كەۋتە... شەۋى رەدوۋ كەۋتە... سەرىنى لە جىيەكەي خۆي نابوۋ."

عەبدى خان گۈپەندى:

"ئاۋا، ھا؟... بوۋكى عەبدى لىدەدا لەگەڭ ۋەرتكە خۆرىكى بەر دەرگەي دەرۋاۋ رەدوۋ

دەكەۋى... چارەنۋوسى عەبدى ئەۋە بوۋ، ھا؟"

پاشان گەراپەۋە پىللەقەيەكى توندى بە كەلەكەي ژنەكەدا دا:

"ئەم دىيە ئاۋر تىيەر دەدەم... كارىك دەكەم بە داستان بىگىرپەنەۋە... ھەموو ئەم

دىيە ئاۋر تىيەر دەدەم."

تاۋىك راۋەستاۋ لە فەكرەۋە چوۋ. پاشان قۆلى ژنەي گەرت ۋ داھاتەۋە بە سىرتە لىتى پەرسى:

"ھەتيرەكەي دوۋنە ھەلى گەرتە؟"

ژن فرمىسكى چاۋى بە لىكى چارشىۋەكەي سېپەۋە سەرى بە نىشانەي نەرى راۋەشانە.

عەبدى خان خۆي بەسەر پىتە نەدەگەرت. پىاۋەكانى بانگ كەرد. ھەموو ئاۋايى بانگ كەرد.

زەبرىكى گەۋرە لە ئاۋروۋى ئەۋ دىراۋو. دىۋوۋ تۆلەي بىكاتەۋە:

"نېستا ده بينی، نېستا نیشانی ددهم... نهی بیژووی پښه زان... نېستا ده بینې
چ به لایه کی به سر دینم... ده لیم لوت و پته تی بکه... له تک و پته که کانیشی ورد
ورد بکه..."

قسه که له هم مو ناوایی گهړا. هم مو ناوایی ده تگوت زه ماوه ندی تیدایه. ژن و کچ و
مندال و جحیل هم موویان له خۆشی یان هاواریان ده کرد، به لام دوور له چاری عهبدی خان...
به لام دوور له چاو و گوئی نه...

دپهاتی په کان له پښ چاری عهبدی خان و پیاوه کانی خۆیان زور خه فته تبارتر له وانیش نیشان
دهدا. دهنکیان دهنه دهات. به سرت و خورت قسه یان ده کرد.

باران په که ته کان ده باری. دپهاتی په کان له بهر باران کزیو نه وه، لیک هالابوون و قسه یان
ده کرد. له م سوچ و نهو قوژن دهسته دهسته کزیلکه یان به ستبو. له بهر باران هاتوچو له م
مال بو نهو مال دهست پښ کرابو... له بهر باران وتوویژی به سرتو پچه پچه دهستی
پښ کردبو... هم موویان خوسابوون، ده تگوت هم موویانت له ناو هله کیښاوه...

زوری پښ نه چو خه بهر که به دپهاتی دهووبه ریش گهیش و دپهاتی په کانی دهووبه ریش
روویان کرده ناسیاب چه شمو پښ هم موویان خوشکه زاکی عهبدی خان...

هه ریه که تهنه که ره شکمه کیان به دهسته وه بو. ده زگیران، ده تگوت ناگری گرتوه.
جنیو دانه کی، هات و هاواره کی دئ یان پر کردبو. دهیگوت: "ده کوژم، ده بریم... راسته پښ
چوه مالی همه د.

لهو نیو ده دوونه له ژووره کی خزی دا به کزی دانیشتبو. ده تگوت ناگای له هیچ نه...
ده زگیران هر بهو توندی په که تا نهو هاتبو، دابه زی و چوه ژوور. قزی دوونه ی گرت و
هتا بهر ده رکی عهبدی خان رای کیښا.

عهبدی خان چاری به دوونه کهوت. نهی توانی پیښی رقی خزی بگری. هات و دوونه ی وه بن
چه که کانی داو دهستی کرد به پتله قه لیدان.

دوونه متهقی لیوه نده هات. هم مو گیانی له قوړ دا ون ببو. چاوشی له بهر قوړ هیچیان نده دی.
عهبدی خان پاش نهو ی دوونه ی بهر لا کرد، وهر گه راپه خوشکه زاکی، نهویشی له ژیر
چه که کانی دا سووه وه. پاشان نهویشی بهر لا کردو دهستی کرد به پیاسو جرینی سیله کانی.
دووباره دهاته وه سر دوونه وه بهر پتله قانی ده دایه وه. خوینی زاری دوونه له گه ل قوړ تیکه ل
ده بو، وک تیریزو تیکی سوور به سره وژیړی دا دهاته خوار.

عەبدىخان ھەموو گىيانى بىرۈە پارچەيەك رق و قىن. بىن ئەوئى قسەيەك بىكا لە ھەسارى دا دەھات و دەچوو. نىدى چارۋى بە كەس ھەلەندەھات. ئەوانى دىكەش چاويان بېرىپوۋە عەبدىخان كە ھەروا لە ھەسارى دا ھات و چۆى دەكرد. ھەموو چاۋەپى بوون بزانن چ دەكا. ھەروەخت عەبدىخان دەيەويست بېريارتىك بىدا، لىپىك لە مووى رىشى لە قامكى شادەى دەھالاندو راي دەكىشا. نىستاش خەرىك بوو ئەو كارەى دەكرد.

وختىك گەراپەو نىوخەلكەكە ھەموويان مەقيان لىپرا. ھىچ كەس دەنگى لىوۋە نەدەھات. ھەمووان تەماشاي ئەويان دەكرد.

عەبدىخان ئەو لىپە موۋەى لە قامكى ھالاندېوو، بەرەلا كىردو دەستى كىرد بە داھىنانى رىشى:

"گىرتان بىكەنەو. ئەوان دەپى ھەر لەم دەورويەرانە بىن. يان لە نىو بەردەلەنن يان لە نىو لىرەوار. دەپى بەگىريان بىنن. بەلام بەو قەلەبالغىيە نابى. دە كەس بەسە... كاتىك بەگىرتان ھىنان، ئەگەر مەن لەوئى نەبووم نابى بىان كوژن... دەپى بىان ھىننەو لای خۆم. بوخۆم دەپى تەمبىيان بىكەم. ئەمەن دەپى نىشانى بەم كەسىك بووكى عەبدىخان ھەلەگىر، سزاي چىە!"
وختىك قسەى عەبدىخان تەوار بوو، بەكىك لە لادىيەكان كە ناوى رۆستەم بىرو، ھاتە نىوۋەراستى. رۆستەم كابرايەكى گپوئى و كەچەل و لووت زل بوو:

"لەمەن بېرسە تا پىت بلىم خان... دوتىنى شەوئى باران نەبارىپوۋ؟..."

چەند دىھاتى يەكدەنگ جوابيان داپەو:

"بەللى بارىپوۋ."

رۆستەم پىرسى:

"چما شوتىنى بىيادەم لەنىو قوپ دا ديار نىە؟"

وہالاميان داپەو:

"بەللى، ديارە."

"چ ديار بى و چ ديار نەبى... لەوانەشە بە نىو بەردەلەن دا رۆشىتن و شوتىيان ديار نەبى... بەلام ناكىرئ زۆر دوور كەوتبەو... ھەتەن دەيان گرىنەو... بەلام ئەگەر شوتىيان..."

عەبدىخان:

"سى كەسىش بۆ لای شارى وەرپى كەون... جارىك چوۋىوۋە شار..."

پاشان ناوړې دايموه سمر رۆستم:

"کې دتوانې شويتيان ههلگرې؟"

"علیهشهل دهناسی خان؟..."

چهند دهنک پتکهوه:

"نهگمر علیهشهل بیههوی، باران باریبی و نهباریبی، دتوانې شويتيان ههلگرې..."

لهسر گلې وشک و لهسر بهردی رهق... علیهشهل نهگمر بیههوی دتوانې شويتی تهیری

ناسمانیش وهیینی!."

رۆستم:

"دتوانې شويتی تهیری ناسمان وهیینی، بهو شهرته به حال سمری بالی له زهوی خشابی..."

نهگمر نهختیک سمری بالی لهزهوی خشابی، دتوانې شويتی تهیری ناسمان بدوزیتتهوه."

عهدیخان دهستووری دا:

"علیهشهل له همر کوئییه که دسبهجی وهییین."

گوتیان:

"خان، علیهشهل لیړهیه."

علیهشهل که لاقی چهپی له دواي خوی رادهکیشا، لهنیو ناپوړایه که جیا بووهوهو

هاته پیشهوه:

"خان، خفهتی نهو شتانه مهخو... همر دل له دل مهده... نهگمر همهدهوک پیی له

زهوی نابی و رای کردبی، بۆت دهگرمهوه. نهگمر همهدهوک نهبوویتته تهیرو به حوادا

نهفریپی، بۆت دهدوزمهوه. خهمی نهو شتانه مهخو خان."

هاوولاتهکانی علی پدیتا پدیتا تعریفی علیهیان دهکرد، هم بۆ خان و هم بۆ

نهوانی دیکه:

"هممو دزهکانی گوندی نیتمه علی دوزیونیهوه..."

"پازده ساله له گوندی نیتمه کس نهویراوه دهزییهک بدزی..."

"خو شويتی نیچیر لهسر بهردو گاهبرد نامینیتتهوه؟... بهلام لهگل علی بچروه راو..."

شويتی حهیران لهسر بهردی رهق دهدوزیتتهوه دهیگرې و راستهړی دهتباته نهو جینگایه که

حهیوانه که لیتی دهلهوهړی."

"خان، نهتو علیهشهل ناسی."

"لەم دەورووبەر، تۆری سەگلاوکی پرپووتەوه."

"سەگلاوکیش ناتوانی لە چنگ عدلی دەریاز بێ."

"حەممەدۆک ببێتە تەیری ناسمانیش پەیدای دەکاتەوه."

"ئەوه دەلێی چی!... سێ رۆژە پێ بۆنی بنیادەمی دەناسیتەوه!..."

حەسزێش کە کاری بە هیچ کاریک نەبوو و خۆی لە هیچ گێرە و کێشەیهک وەرنەدەدا، لەوێ بوو. دەزانن کام حەسز؟ هەر ئەو حەسز شێلمە. حەسز لە میژو سالی بوو عدلی دەناسی. چەندین سالی پێکەوه جووت و گایان کردبوو. دەیزانی عدلی یەشەل چ شوێن گێرێکە. لە جێ دا لەو دەورووبەرە کێ هەبوو عدلی یەشەل نەناسی... عەبدی خانیش زۆری ناوی عدلی بیستیوو. ئەگەر دێهاتی یەکان هێندەیان پێ هەڵدەگوت، بۆیە نەبوو عەبدی خان بێناسی، هەر بۆ ئەوه بوو تەعریفی بکەن.

حەسز دیتی کە عدلی بەلێنی دا شوێنی حەممەد هەڵبگرێ. عدلی یەشەل ئەگەر بێوێستبایە، دەیتوانی حەممەد لە هەر جێیەک بێ، بە گێری بێت. هەر جێیەک بێ... لە هەر رێیەک دا بێ، لە هەر ئەشکەوت و کێویک بێ!..."

ئەو دەیتوانی حەممەد لە هەر جێیەک بێ، وای بدۆزیتەوه، هەروا بزانە بۆخۆی شارددووبەتەوه!...

حەسز دەیهوێست رێگایەک وەبێت، عدلی یەشەل بەرێتە قوژبنێک و چەند قەسەیهکی لە گەڵ بکا. عدلی یەشەل قەسە ئەوی لە عەرزی نەدەدا، دلی ئەوی نەدەشکاند... لە میژو سالی بوو نان و غەکیان پێکەوه خواردبوو. عدلی یەشەلێش هەموو گیانی ببوو بە گوێ و گوێی بۆ ئەو هەموو تەعریفە هەڵخستبوو کە لێیان دەکرد.

هەروەخت لادێی یەکان تەعریفیان دەکرد، ئەویش بە خۆرانا ئەوه جوابی دەدا یەوه:

"بە هیوای خوا... لە بن سیبەری خان..."

ئەگەر گوتبایان: "لە دنیا دا پیاوی وەک عدلی یەشەل پیاو نیە..."

ئەگەر گوتبایان: "لە دنیا دا پیاوچاکی وەک عدلی یەشەل دەست ناکەوێ."

ئەگەر گوتبایان: "خوا پیاوی وەک عدلی یەشەلێ دروست نەکردوه..."

عدلی بە خەیاڵێشی دا نەدەهات. بە هیچ جۆر گوێی لەم قسانە نەبوو. بەلام ئەگەر گوتبایان "شوێن هەلگری وەک عدلی دەست ناکەوێ." نەودەم لە خۆشییان لە کەوێ خۆی دا نەدەگوێجا.

دېهاتېيېكاني دهوروبه، ههروخت كاريان به عدلي دهو، يهك دوو رۆژ پيشت، لعم لاو لهولا به جوړيك كه به گوښي عدلي بگاتهوه، باسيان دهكرد: "شوين گيږي وهك عدلي لهدنيدا دهست ناكوي... عدلي له شوين گيږان دا لينگهي نيه... هه موو خاكي نه دهنه پيشكنه، داخوا لينگهي عدلي پيدا دهكي!... داكي زه مانه تنيا شوين هه لگريكي بووه، نهو يش عدلي شهله..."

پاشان وهختيك دنيا دهوون كه عدلي شم قسانهي بيستوهه، دهچونه لاي. عهليش بې مهتله بوون وهواي كاره كهيان دهكوت. عدلي نه گهر خوځي به كوشت دابايه، كاري نهو كسانهي كه ته عريفي شوين گيږي نهويان كړدبو، نه ده خسته پاش گوښي. وهختيك كه شهله بې شوين هه لگريتن بهرو مالي خه جيخ وهږي كوت، هسو له پشتوهه پرا خزي گهياندي:

"عدلي راهسته، دوو قسم پيته."

عدلي وهر گهرا. وهختيك چاري به هسو كوت خوځحال بوو، و دهستان له ملي يه كتر كړد:

"له كوڅ سووي كاك هسو... نهوه ندهم وهږزي كړدسووي هه مپرسه... نه مږ ده مويست پيته لات. ده، باس و خه بهر؟... نيشه لا نهو كړه وي، هينم، شهويك ديم ميوانت ده. ديتنهوه شي كاريكي نيه... نيشه لا شوينه كي ده دوزمهوه."

هسو:

"به دوا من دا وره عدلي، مه يله كس پي بزاني. لهوانه يه خان ليان وهك كه وي." عدلي به نيگه رانيهوه كهوته دواي هسو. بارانيك كه تا نيتا كه ميك نهرم دهباري، سه رله نوځ به ريزنه داي دايهوه.

له بهر دهركاي مالي عهدي خان، خهريك بوون نه سپيان بې زين دهكرد. چا دهكړي به سواري شويني كه ميك بلوز ريتنهوه؟... به لام عدلي شهله چاويشت به ستبا، دهيتواني نهو جوړه شوينانه بدوز ريتنهوه.

هسو له تاريكايي پهناي ماليك دا راهه ستا. به ناره هتي و دل يه شوي ته ماشايه كي عهليي كړد:

"براله دهقيقه يهك دانيشه... دانيشه با پيت بليم؟ نه تو چوځ دلت دي نهو به سته زمانهي بدهيه دهستي خان؟ چوځ پيت هيف نيه؟... مه كه براله. مه كه... نهو

هممه ده كورې برايمى ره حمه تپه... له بيرته برايم چهنډ پياوړى چاك بوو؟ چهندهى تۆ خوش دهويست؟ به خوا نيسكه كانى له قمبر دا ده لمرزن، مده... نه من ده زانم، نه گهر بته وي، هيندهى چاو له سر چاو دانيتى دهى بينيه وه، واى ده بينيه وه هه روهك بۆ خوت حه شارت داين. به لام ده زاننى چ به لايه كى به سر ديتى؟... هه به لايه كى به سر هممه دى بى، خه لك به نى تۆى ده زانن. بزانه چت پى ده ليم عه لى! نه تۆ نه مړۆ نه وان به لارې دا به ره. نه گهر هممه نه مړۆ ده رفعتى هه بى، نيدى كه س ناتوانى بېگرئ. هممه چهنډ سال له موه به ره كه هيشتا منداڼ بوو، راى كړد بوو، و چووبوه گوندى كه سمه له لاي سلهمان مابووه وه. هممو كه س ده يگوت هممه مردوه. نازانم شش مانگ بوو يان سالتك دواتر بوو كه من ديم و خه بهرى ساغى و سلامه تپى نوم دا به دايكى... به لى، هممو كه س ده يگوت هممه مردوه. نيسستا تۆش نه مړۆ به لارې يان دا به ره، با نه مړۆ هممه ده رفعتى هه بى خوى بگه يه نيته جيتگايه ك.

خوا ده زاننى لم بارانده به سته زمانانه له چ كونيك دا خويان شاردوه توه... لهو قيامه تدها خوا ده زاننى په نايان بۆ كوئ برده. حمه من خه ريكن له سرمان رهق ده بنه وه... نيسستا ده لى چى عه لى؟... ده ست لم كار هه لگره."

عه لى هه روا گوئى بۆ قسه كانى راگرتبوو، رهنگيكي هيناو برد. به لام چهنډ ده قيقه له موه به زور خوشحال بوو... خوشحال لهوه كه شوئى ده گيترا... نه ويش له بهر چاوى خه لكى دى يه كى ته واو. خوشحال لهوه كه هه لاتوه كانى ده ديتوه...

نهو جوابى قسه كانى همسوى نه ده دايه وه چاوى له زهوى سمه بريبوو. هه رچى عه ليش بېدهنگ ده بوو، همسوى له سرى ده پويشت:

"نه دى عه لى، نه دى براله... نيسستا به سته زمانانه لىك هالون و ده لمرزن... خوا ده زاننى له ژير چ دارىك... نه وان نيسستا له بهر باران... بارانك كه وهك چومك ده پړيسته سريان... نه م چومش راوه ستانى بۆ نيه... براكم، كاك عه لى... نيسستا نهو به سته زمانانه خوا ده زاننى چون ده ترس. پياو زگى پتيان ده سووتى... نهو بارانه بى يه زه بى ش هه تا بوى ده كړئ ده بارى... لانى كمه خوا بكا زگى به وان بسووتى و ده قيقه يه ك نارام بگرئ... خوزگه ده قيقه يه ك راوه ستابا... خوا ده زاننى نيسستا نه گهر مەليك به سريان دا بفرئ، چهنډ ده ترس... مشكيك له بهر پى يان ده رپړئ... چاويان به مارميكه يه ك بكه وي... به خوا زراويان ده چن... نيسستا نهو به سته زمانانه هيج حاليان نيه كاك عه لى. ده لى نيسستا نا نيسستا ده گنه سرمان... نيسستا نا نيسستا ده مان بينه وه... نه مانه ناشقه رووتن كاك عه لى..."

نەمانە يەكتەريان دەۋى... پىياۋ نابى كارى بە كارى ئاشقە رووتان ھەبى، گوناھ... نەمانە دلدان، ھەركەس لىكىيان بكا، چاكەي نايەتەرى... دەستى رەق دەبن... ۋەك دارى وشكىيان لىدە... دەستى نەو كەسانە كە دلدان لىك دەكەن ۋەك دارى وشكىيان لىدە، گۈيت لە قسەي مەن بىن عدلى، ھەر نەمپۆ نەمانە بە لاپىن دا بەرە. عدلى، نەگەر نەم ئاشقە رووتانە رزگار بکەي، بزانە كە ھەر لە ئىستائە قەسرىكت لە بەھەشت بۆ نامادە كراۋ... بەخوا ھەر ئىستا نەگەر دەست لەم كارە ھەلېگى، لە بەھەشتىن دا كۆشكەكەت بۆ نامادە دەكەن. ئىستا دەلتى چى عدلى؟... نەخلەتى ھەموو خەلكى نەم ناۋايىيە بۆخۆت دەكەرى، يان گۈي بۆ قسەي مەن رادەگىرى؟... بەلېنم پىن دەدەي عدلى؟"

ھەسۆ چاۋى بېرە چاۋى عدلى. تەماشايەكەي ماناي نەۋەبو كە:

"نەم كارە بە دەست تۆيە عدلى..."

بەلآم عدلى زارى نەدە كەدەۋە. ھەسۆ سەرلەنۆي دەستى عدلى گرت:

"با پىت بلىم عدلى، نەمانە لە مىندالىيەۋە يەكتەريان خۆش دەۋىست. كچەكە نەگەر رۆژىك ھەمەدى نەدىبايە، نە ناۋى بە گەرودا دەچوۋە خوارى و نە خەر لە چاۋى دەكەوت و كارۋىشەي دەبو بە گريان. نەمانە خوا كەدوۋىيە دەزگىران عدلى، دەبى بزانى خوا... پىم گۈتى ھەمەد چوۋىۋە گۈندى كەسە... لەو رۆژەۋە كە ھەمەد رۆيشت تا رۆژىك كە ھاتەۋە نەو كچە نەخۆش كەوت و لە جىتى دا خەوت. بەستەزمانە شىت بېو... مەسەلە ناۋايە عدلى، مەسەلە بەم جۆرەيە برالە، ئىستا پاشاۋەكەي بەدەست تۆيە... لە پاشان كچەكەيان بە زۆر بۆ خوارزا كەچەلەكەي عەبدىخان خواست، ئەۋانىش رىگايەكيان نەبوو جگە لە ھەلآتن. ئىستا خۆت زانى بە كارى خۆت. تەيرىك پەناي بۆ چلە چەقلىك بىردوۋە نەۋىش مەلەكەي پەنا داۋە... ئىستا ھەمەدەش پەناي بۆ تۆ ھىتاۋە عدلى... عدلى ۋەرە پىياۋ بەر مەبە باعيسى نەم دوو دلدارە... نەگەر نەم كارە بکەي لە كىن عەبدى قەدەرت زىاد دەبى، بەلآم ھەموو ناۋەدانى دەبىتە دوۋمىنت. رەنگە بلىي نەگەر عەبىدەم ھەبى، بە گۆرى بابى ئەۋانى دىكە، بەلآم مەسەلە ۋا نىيە عدلى. نەمەن ھەرچى دەبوو پىت بلىم، گۆم، ئىستا ئىدى خۆت دەزانى و خۆت."

عدلى بىن نەۋەي جۋايتەك بەداتەۋە ھەلستا. روخسارى شەكەت و خەماۋى دىيار بوو. ھەسۆ لەدۋاۋە دوۋپاتى كەدەۋە:

"تەۋاۋى ناۋەدانى لىت دەبى بە دوۋمىن عدلى!."

عەلى وەرپ كەوتىبوو. ھەسز دووبارە خۆى پى گەياندەو ھە بە گوتى دا چياندا:
 "عەلى... ئەو كەسانى عاشقە رووتان لىك بىكەن، چاكەيان نايتەپى... لىيان مەبە بە
 چەقلى مەم و زىنان عەلى... ھەركەس ھىلانەى خەلك تىك بدا، بۇخۆشى ھىلانەى بەسەر دا
 دەپووخى عەلى... لە خۆشى نەوئى ئەم دوو دلدارە پىك گەيشتون، ھەموو ناوئەدانى جىژنى
 لە دل دا دەگەپى. ئەگەر بىيە كۆسپى رىگايان، خوا دەتكا بە دارىكى وشك. دىيەك بە
 ھەموو دانىشتوانىمەر دەپتە دوژمنت. چما نەتدى چيان بەسەر دايكى ئەو كورە ھىنا؟
 نىتاش لەنىو خۆى و خۆىن دا كەوتە، لەوانەشە تا نىستا... عەلى نىدى خۆت دەزانى."
 لەو نىئەدا نەسپەكە زىن كرابوو، بانگى عەلىيان دەكرد. لاويك ھەوسارى
 نەسپەكەى گرتىبوو و چاوەروانى عەلى بوو. نىو بالتوىيەكى رەشىشان بە بەن سامۆتەى
 نەسپەكەو ھەلئاسىبوو.
 باران ھىشتا دەبارى.

ھەموو دىھاتىيەكان بە ژن و پىيار و گەورەو چووكەو كۆيىبونەو. ھەمويان چاويان
 بربىبوو عەلى. عەلى قورسايى و مۆلەق ماريى سەدان جووت چارى لەسەر شانى خۆى ھەست
 پى دەكرد. وەك ھەمىشە لاقە شەلەكەى وەژان كەوت. چەند ئىشكىكى لە توانا بەدەر بوو.
 ھەرەخت عەلى تووشى گىروگرفتىك دەبوو و بەدەستىمەر دادەما، لاقە شەلەكەى وەژان
 دەھات. ژانىش چ ژانىك...؟

تەواى ناواى، بە بەردو خاك و نىنسان و ناژەلەو تووكى لە عەلى دەكرد. بەرامبەر بە
 مالى خەجىچ لەبن دارتووەكە، شوئىنى دووكەس لە پەناى يەكتەر دەبينرا. عەلى شوئەكەى
 دۆزىمەر. لە پىش دا سى چوار جارى دەورى مالى خەجىچ و ئەوان دا. تەواى مندالە وردكەى
 ناوئەدانىش بە دوايەو بوون. لە پاشان رىيەكەى كۆپى و چووە نىو دى. ماوئەكەش بە نىو
 كەلەن و قوژىنى ناواى دا گەرا.

دووسى كەس لە دىھاتىيەكان لە پەنا ھەسز راوەستابوون و لىيان پرسى:
 "چىت بە شەلە گوت؟"

ھەسز بە سەررەزىيەو جواى دەدانەو:

"ھەرچى پىويست برو بىلەيم، پىم گوت... پىم وا نىيە عەلى قسەى من لە ھەرزى بدا."
 ھەسز وەختىك دىتى كە عەلى لە نىو دى دا دەگەپى و لەم لاو ئەولا ورد دەپتەمەر،
 دلخۆش بوو. عەلى شوئىن ھەلگرتىك نەبوو كە بۆ دىتەمەر شوئىنى ھەمەدو خەجىچ لەنىو

ئاوایی دا بگهړئ. نو دهیتوانی هر نو شویندی که دیتبویوه، بگرئ و بهری نه دا هه تا دهیان بینیتتهوه. دیتتهوهی نو شوینه بۆ نو وهک ههلوه شانندی گۆرهوییهک که سهره بهنهکی دۆزیبیتتهوه، ئاسان بوو.

گهړان و ههلسووپانی عهلییه شهل خه بهرئکی خوښ بوو.

نهم قسانه زار به زار له دئی دا ده گهړان:

"نه گهر عهلی نیازیکی خهراپی بووایه له نیتو دئی دا نه ده گهړا."

"کئی ده لئی؟"

"کئی؟"

"حه سو شتلم."

"شهله ههروا له نیتو دئی دا ده گهړئ... زگی به عاشقه رووتان سووتاوه. حه قهمن هه موویان به لاری داده با... ههی خوښ بی عهلییه شهل!"

عهلییه که چل:

نهمن عهلییه ده ناسم. نه گهر بلین شوینی بابت هه لگه، نالئی نا... نه گهر بزانی بابی بگرن له داریشی ده دن، دیسان ده ست له کاره کهی هه ل ناگری، شوینی هه ل ده گری و دهی دۆزیتهوه. نه گهر به عهلییه گوتب شوینی حه مدهی وه بینئ، کار له کار ترازوه... عهلییه شهل هه موو هه ز و بیری له لای کاره کهیمه تی... به ده ست خوښی نیه... عهلییه شهل دهیمو پیاری چاک بی، حهز ده کا به زه بی به ناشقه رووتان دا بیتتهوه، پی خوښه زگی پییان بسووتی، هه موو نه مانه راستن، به لام عهلییه شهل ناتوانی به دواي شوین دا نه روا... به ده ست خوښی نیه... شوینه که نهوی به دواي خوښ راده کیشی و دهییا... وه ختیک سهره به نه کهی دیتتهوه، نیدی کهس ناتوانی پیښی بگرئ... نه گهر بزانی ده کوژری، نه گهر که لاکي خوښ له پیښ چاوی خوښ بیښئ، ناتوانی وه دوا شوین نه کهوی... نه گهر هه تا ناخری نه روا تۆره ناگری."

حه سو:

"باشه عهلی... نه موی ناو ده نیتی چی که دووچار زیاتر نیتو ماله که گهړا؟... به مبه ده لئی چی که سه عاتیکه له نیتو دئی دا ده گهړی؟ ناخر خو حه مده که کهچه کهی هه ل گرتوه به دهوری مالان دا نهی گیتپاره... نو که سهی کهچیک هه ل ده گری، ناوړ نادانهوه دواي خوښ. عهلییه شهلش لهوانه نیه شوینی لی ون بی... نهویش بهو بارانه... نه من پیم گوت نه گهر ده ست لهم کاره هه ل نه گری، نیدی چاوی به چاوی من نه که ویتتهوه..."

عەلەییە کەچەل لە فەرەو چوو. لە روخساری دا خۆشحالی و هیوایە کە دەخوێندرایەو:
"خو بکا ئەخلاقی گۆرابی. رەنگە بە خۆراییش نەبی کە هەر خەریکە لەنیو دی دا
دەگەری... نافەریم عەلەییە شەل... بزانم چ دەکە." "

عەلەییە شەل هەر پۆشت و گەرایەو. لەبەر مائەکان هەر دابەزی و لە عەرزی ورد بوو،
تەماشای بەردانی کرد، بۆ دیتنەوێ شۆینە کە هەرچی پتووست بوو بیک، کردی. بەلام
نەگەرایەو نەوچێیە کە یەکم شۆینی لێ دیتبوو. عەلی دەترسا نەگەر جارتیکی دیکە چاوی بە
شۆینە کە بکەوی، خۆی پێ رانەگرت و وەدوای شۆینە کە بکەوی. وەك ئەوێ شۆینیکی دیکە
هەلگرتی بە ناوایی وەدەرکەوت. بە دلی دادەهات نەسپە کە دەنگ بەداو بە لینگدان روو
بکاتە بیابان...

چاوی بریە لێرەوار. ماوەیەکی زۆر تەماشای کرد. شۆینی حەمەدو خەجیج بەروو دارستان پۆشتبوو.
دەتگوت دوو کەسی لە بەرچاوان کە خەریکی ناشقین. هەموو شتێک لە میتشکی دا دەگۆرا.
باران هێدی هێدی دەباری.

دوو بارە سەری نەسپە کە بۆلای مالتی خەجیج و ئەوان وەرگێرا. گەرایەو. لە پەنای
تەیانە کە بەرامبەر بە مالتی خەجیج راوەستا. شۆینی کالەییەکی درێژ لەسەر عەرزی دیار بوو.
لە دلی خۆی دا گوتی:

"نەم کالەییە دەبی نوێ بی... بەدرێژی توو کە کە پادیارە لە پتستی جوانەگا دروست
کراو... لە پتستی جوانەگایە کە زستانێ لە سەرمان مردو."

دوو بارە ئەوانی هاتنەو بەرچاو کە لەنیو لێرەوار پتکەو خەریکی ناشقینی بوون. باران نەرم
نەرم لە سەر روخساریانی دەدا. هەستی کون پشکنین وەك ناگر لە هەموو گیانی بەربوو.

هەروا لە فەرەو چوو بوو و ناگای لە خۆی برابوو، کە یە کێک لە دێهایەکان هاتە لای و گوتی:
"چتە عەلی؟.. هەروا رامای و راوەستا؟.. عەبدی خان نیگەرانی... دەلی بۆچی هەروا
لە نیو دێیدا هەلەسووی؟.. هەر نەمە بوو هێندە تان تەعریف دەکرد... ناوا شۆین دەگێری؟"
ئەوان سەرگەرمی قسان بوون کە عەبدی خان بە سواری نەسپ و بە لینگدان گەیشتە
پەنایان و نەسپە کە راگرت:

"چە کاکێ شۆین گێر... ماشەللا لەو شۆین گێرانی، نەم دەزانی لە شۆین گێران دا
لینگەت نیە!.. لە بەیانییەو تا نیستا دەلی دەتەوی دێیە کە بکری، هەروا تەماشای دارو
دیوارە کە دەکە... نیستاش دەترسم لەبەن تەیانە کە خەوت لێ بکەوی."

عەلىيەشەل چاۋى دەريەرىن. بە گورجى سەرى نەسپەكەى بۇلاى عەبدىخان وەرگىتپا:
"بەلى لە رەغىيەتەكان بېرسن داخوا كالتەى نوئى لە پى دابوۋە، كالتەيكە كەلە پىستى
جوانەگەى مىندارەۋە بوو دروست كرايى؟"

خان روۋى كرده رەغىيەتەكان:

"راست دەكا؟"

يەكەنك لە دېھاتىيەكان:

"بەلى خان، ھەۋەلى زىستانى جوانەگەى سەيلى مىندار بوو... سەيلى ئاشەۋان دەلىم...
ھەمەد زىلۋە چەرمىكى لى كرىبوو.

خان گەرايەۋە لای عەلىيەشەل:

"بەلى عەلى... نىستا ھونەرى خۆت نىشان بە بزانم."

عەلى سەرى داخست و بە چوار نال لە ئاۋايى وەدەرگەۋت، عەبدىخان و ھەۋت - ھەشت
سوارىش بەدۋايدا.

لەبەردەلەنەكەدا عەلى لەغاۋى نەسپەكەى توند كرد. ئەۋانىش راۋەستان.

شۈنەكە بۇلاى گابەردەكان رۆيشتىبوو. عەلى ۋاقى ۋرما. جى پىيەكان بەرەۋ لىرەۋار بوون،
بەلام... جوان سەيرى ئەۋ شۈنەى كرد كە لەسەر گابەردەكە ديار بوو:

"ئەمانە بە كەلىنە شاخەكان داپۆيشتوون... دابەزن، بەسۋارى شۈنەيان ھەلئەگىرئ."

ھەمەۋ نەسپەكانىيان بۇ نەۋەرىك بەجىھىشت و ۋەدۋاى عەلى كەۋتن. لە نىۋو دوو بەردى
گەۋرەدا پەلە ەمرزىكى چكۆلەيان دى. لەۋ تۆزە ەمرزە دا سى گۆلى زەرد پشكوتىبون. نەم
پەلە زەۋىيە گەلە رەش بوو، لەبەر رەشىيان بريسكەى دەدا. گۆلە زەردەكانىش بريسكەيان
دەدا. يەكەنك لە گۆلەكان داھاتىۋەۋە سەر زەۋى. عەلى نەم گۆلەى نىشانى ئەۋانى دىكەدا:

"دەزانن بۇچى نەم گۆلە كەۋتۋەتە سەر زەۋى و دوۋەكانى دىكە بە پىۋە ۋەستان...
دوئ شەۋ، لای نىۋەشەۋى يەكەنك پىتى لىئاۋە... ھەرگەشيش بوۋىن كالتەى لەپىدا بوۋە...
پروانن، شۈنەى لىۋى كالتەكەى كەۋتۋەتە سەر گۆلەكە..."

ھەمەۋىيان داھاتنەۋە تەماشايان كرد. بەلام ھىچ كامىيان شۈنەى و نىشانەيەكى
لىۋەكالتەكميان لەسەر گۆلەكە نەدى.

پاشان عەلى ھەستا بەنىۋ بەردەكان دا دەستى كرد بە ھاتۋچى نەم لاۋ ئەۋلا. عەبدى
خانىش بەدۋاى دا... ۋەختىكە عەلى گەيشتە پەنا گابەردىكى نوۋك تىژ، راۋەستا:

"لیرهوه گهراونهوه."

چوونهوه لای نەسپهکان. لەوه بەدوا، ئەو شۆتێنەمی دەچوونهوه لای لێرهوار بە باشی دیار بوون، بەجۆریەک کە ئەوانی دیکەش دەیاننوانی شۆتێنەکە بگرن و بەدوای دا بپۆن. کاتیەک گەشتێنە پەنا دارستان، عەلی لەغاوی نەسپهکەمی کێشا. لەپێش دا رەنگی زەرد هەلگەرا، دوایە وەک خۆلەمیشتی لێهات، ئەمجار رەش داگیرا.

لێره شۆتێنەکان بۆلای بەردەلانی کە گهراپوونهوه. ئەمە وەک شۆتێنەنەکە دەچوو... وەک شۆتێنی ئەوانە دەچوو کە نازانن دەبێ بچنە کوێ... شۆتێنەکان تاویەک راست دەچوونە پێش...، دوایە بۆ لایەکی دیکە وەردهگهرا.

عەلی وەختێک دیتی شۆتێنەکان بۆ ئەم لاو ئەولا دەچن و دێنەوه جێی پێشویان زگی پێیان سووتا. بەدڵی عەلی داهاات کە:

"چۆنە عەبدی بەرمە ئەوسەری لێرهوار و ئەو بەستەزمانانە لە شەری ئەو رزگار بکەم؟..."
لە تەنیشت موورە دارێک گیایەک سەوز ببوو. ئەم گیا تەپو تازەییە بۆلای موورە دارەکە چەما بوو. لە پشتهوهشی کۆتەرە دارێکی چکۆلە لە عەززی پۆ چوو. باران سەر لە سوێ توندی کردو. عەلییەشەل ئەو نیویالتۆییە بە بەن سامۆتەمی نەسپهکەمیە هەلاوەسرا بوو، بەسەر شانی دا. ئەوانی دیکە بێدەنگ بوون.
عەبدی خان:

"عەلی، خەریکە درەنگمان لێ دادی... دیسان شۆتێنەکەت لێ ون بوو؟"
"نا... بپۆن."

عەلی بەرهو دارستان لێی خوێ. ئەم جارە هەر بەراستی شۆتێنەکەمی ون کرد. گهراپهوه رووی کردە عەبدی:
"شۆتێنەکەمی لێ ون بوو."
عەبدی خان نەپاندی:

"هەر ئەوه بوو هونەرەکەت؟... ئەوهبوو؟..."

دەزگیران لەدوای هەمووانەوه دەسکی دەمانجەمی رووتی لەدەست دا بوو.

عەلییە شەل قسەکەمی عەبدی خانی زۆر لە دڵ گران هات:

"نێستە شۆتێنەکەیان دەبینمەوه. دەبێ هەر لەم نزیکانە بن. لەم دەورووبەرە تۆشی تۆفان بوون. زۆر بە دەوری خۆیان دا سووراون. ئەگینا شۆتێنەکەمی لێ ون نەدەکرد."

ماوه يەك گەپرا ھەتا سەر لەنوێ شوێنەكەيانى دۆزىمەو. لێرەوارەكە چىو پى بوو. نىدى
نەسپەكان دەرئەدەچوون. نەسپەكانيان بەرەلا كردو بە پىيان پۆشتن.

عەلى:

"نەو تا... لکيتکيان لەم دارە شکاندو." "

لە پاشان لە پى وەكەيف كەوت:

"تريک بويىنەو... لێرەش باوەشێک دارو چيلکەيان کۆکردوئەو. شوێنەكەيان بەرەو بەردەلانە."

جگە لە عەلى پەشەل و عەبدى خان ھەموويان تەپ ببون.

عەبدى روى کردە خوشکەزاكەى:

"نەتۆ بۆچى نيو بالتۆى خۆت نەھتئاو؟"

بەلام نەو ھەرسەلەى جواب دانەوئەى نەبوو. چەكەكەى جۆريک بەدەستىو گرتبوو دەرگوت
نيتسا لى دەكەوئ.

عەلى پەشەل رووو بەردەلان غارى دا. لەخۆشيان خەريک بوو ھەناسەى لى پى. ئەوانى
دیکەش بە دواى دا غاريان دا.

عەلى:

"دەيمەو، بەسپايى... دەبى لەبن ئەو شاخە خۆيان ھەشار دابى... بەسپايى،
لەسەرەخۆ."

عەبدى خان لە دواو ھاوارى دەکرد:

"لە کوێن عەلى؟... دۆزيتنەو يان نا؟... بۆ قسە ناکەى؟"

عەلى دەنگى لێو نەدەھات. عەبدى خانیش خۆى گەياندن. ھەناسەى سوار ببوو. چوو
پەناى عەلى و دەستى کرد بە روانين.

عەلى دەستى کرد بە قسە:

"لێرە ئاوريان کردوئەو. جەلەكانى خۆيان بەسەر ئەم دارەدا راھيشتو و شکیان کردوئەو.
ئاوريان بە شەمچە ھەلنەکردو، نەستى و بەرديان لى داو و ئاوريان پى ھەل کردو..."

چوو پشتمەوئەى شاخەكە، ئەو جیگایە كە بارانى وئەكەوتبوو و گلەكەشى وشك بوو.
داھاتەو سەر زەوى. ماوہیەكى زۆر تەماشای گلەكەى كرد. شوێنى كەفەلى كچەكەى لەسەر
عەرزى ناسپەو. ھەورازتریش شوێنى شان و پشتمى دیار بوو. ئەوانى دیکەشى بانگ کرد:

"وەرە، وەرە... بروانن..."

هه موویان له هه مور لایه کهوه داهاتنهوه سهر زهوی. عهبدی خان به سهر سوږمانهوه
ته ماشای روخساری عهلیی کرد. نهیده زانی عهلی مه بهستی چیه؟

عهلی:

"کار له کار ترازوه."

خان تی گه یشت، به لām پرسی:

"یانی ده ته وی بلئی چی عهلی؟"

عهلی:

"پروانه خان! نه مه شوینی که فلهی کچه که یه، تی رهش شوینی شان و پستی... تی رهش
جی سهریده تی. نه خه تانه ده بیینی خان! نه مانهش جی موری سهرنی. مه بهستم نه ویه نهو
کاره که..."

عهبدی خان رهنگی گؤرا، ماوه یه که هه روا چه به سا. پاشان ورده ورده هاتهوه سهرخوی:

"نیستا ده لئی نه مانه چونه کو؟"

"ده بی هه له ده وروده رانه بن. نیستا ده یان بینینهوه."

خهریک بو هه تاو تاو ده بوو.

عهبدی خان:

"ده ترسم تاریکمان لی دابی."

عهلی:

"نه مانه دوو سه عاتیک زیاتر نیه لی ره را رۆیشتوون... به دوو سه عاتانیش له نیتر نه
لی ره واره دا نابی زور رۆیشتین. نه مانه برسیشیانه. له بهر نهو ناوړه ی خویان لی گهرم کردبووهوه
ورده که نانیک نه رږابوو. نه گهر نانیان پی بایه، هه تمن ده یان خوارد."

ده زگیران کز دامابوو. له باران دا خووسابوو. ده لهرزی و شهقه شهقی ددانی ده هات.

ده زگیران:

"ناوریک بکهینهوهو خۆمان گهرم بکهینهوه. خهریکه له سهرمان ده مرین."

نهوانی دیکهش:

"راست ده کا خان! له سهرمان رهق بووین."

عهبدی خان له دین ده رچوو:

"نیته ده چین نهوان ده بینینهوه. نیوه لی ره بن خۆتان گهرم بکهینهوه... ژن له نیوه به غیره ترن."

خان و عەلى خۆيان بە نىۋو لىپەرەوار دا كرد . عەبدى خان دەمانچەكەى ھەل كىشا ... دەزگىران
 ۋەختىك دىتى خان زۆر تورپەيە ، دەستى لە خۆ گەرم كردنەۋە ھەل گرت و ۋەدۋاى كەوت .
 بەرە بەرە دنيا تارىك دەبوو . عەلى شۆيئەكەى ھەل گرتىبوو . شۆيئى ئىيان نەۋەندە ئاشكرا
 ديار بوو كە بە تارىكىش دەكرا ۋەدۋايان بىكەون .
 خەرىك بوون لە ھەلا تۈۋەكان نىزىك دەبوونەۋە . چونكە بەرە بەرە شۆيئى پىيەكانيان تازەتر
 دەبوو . لەبن دەۋەنىك دەنگىك ھاتە بەر گۆئ . گۆئىيان ھەل خست . وردە وردە تارىكتەر دەبوو .
 عەبدى:

"ئەۋ دەۋەنە پىشكنن..."

عەلى:

"لىپەرەن، خان!."

لەنەكاۋ دەنگى زىرەى ژنىك بەرز بوۋەۋە .

عەبدى ھاۋارى كرد:

"خەمەدى نەكوژن . بىگرن و بۆم بىئىن ... ئەمەن بۆخۆم بە دەستى خۆم ... ئەمەن دەزانم چى
 لى دەكەم . وريا بن تالە سوۋىيەك لە سەرى كەم نەيئەۋە ."
 خەمەد لە پشت دەۋەنەكە خزىبوو . دەسكى دەمانچەكەى لە دەستىدا بوو . دەمانچەكە لە
 گىرفانى راستى پانتۆلەكەى دا بوو . لە ھىچ شتىك و لە ھىچ كەس نەدەترسا:
 "مەترسە خەجىج ... تۆ نادەمەۋە بەمانە ."
 لە پشت دەۋەنەكە ھەستاۋ راۋەستا . روۋى كىردە ئەۋانە كە بە ترسەۋە لىتى نىزىك
 دەبوونەۋە گۆتى:

"تەلىم ... تەلىم."

عەبدى:

"نىۋە مەچنە پىش ... راۋەستى لەپىش دا بۆخۆم بىچمە پىش و سەروسە كوتى
 سەگى بىيىن ."
 ئەۋان پاشەۋپاش كىشانەۋە . عەبدى و دەزگىران پىش كەۋتن . خەمەد لەنىۋو دەۋەنەكەدا
 چەقىبوو . دنيا تەۋاۋ تارىك بىبوو . خەمەد ۋەك تارمايىپەك ديار بوو .
 عەلىيەشەل ، تاۋىك پىش نىستا لەۋە كە تۋانىبوۋى شۆتەكە ھەل گىرئو بيان بىيئەۋە ، زۆر
 خۇشحال بوو ... بەلام نىستا كە دەيدى ۋەزە چۆنە ، غەمىكى كوشندە دلى داگرتىبوو .

هه میسهش ههروا بوو. هه رهوئ لهسه رهووره دارتیک دانیشته و دهستی لهه نیو دهستانی گرت. سه رکونهی خوئی ده کردو خهفتهی دهخوارد:

"نییدی تویه... تازه شو کاره ناکهم... نییدی تویه... بهسته زمان همه ده!"
عهبدی خان:

"هه تیوه نهک به هه رانه... ناوا؟... قهرار نه بوو ناوام له گهلا بکهی... نیستا ده ته به موه ناوه دانی... بزانه چت لی ده کهم..."

راست لهو کاته دا دهنگی راکیشانی چه خاخی چه کیک بیسترا، به لام نه یان هیتشت. عهبدی رووی کرده نهوانی دواوه به سه ری دا نه راندن:

"ناخر من پیمنه گوشتن کاریکتان پی نه دایی؟..."

همه ده مووی لی نه ده بزوت. هیچ نهش خه جلابوو و نه ده ترسا. راست وه به رد... راهه ستابوو و ته ماشای ده کرد. لهو کاته دا دهستی راستی که له گیرفانی پانتوله کهی دا بوو، جوولا، پی به له بهل و دله خو به ده مانچه کهی ده رهینا. نه وهنده له سه ره خو بوو، ده تگوت قوتوه سیغارتیک له گیرفانی دینیتته دهه. ده مانچه کهی به رهو عهبدی راگرت. نه وهنده نارام بوو ده تگوت هیچ نه قه مواره. ده تگوت قهرار نیه هیچیش روو بدا. دوو فیشه کی ته قاند.

عهبدی خان هاواری کرد:

"نای مردم..."

شو خه ریک بوو ده کهوت که لوولوی ده مانچه کهی بز لای زاوا که چله راداشت و سی جار دهستی لی کیتشا. نهویش هاواری کرد:

"نای کوژرام..." و کهوت.

همه ده ده مانچه کهی له گیرفانی هاویشته وهو ههروا به نارامی رووی کرده نهوانی دیکه:

"خه جیج لی رهیه. نه گهر مووی که له سه ری کهم بیتته وه، نه من ده زانم و نیوه."

پاشان خه جیجی بانگ کرد:

"نه تو بجووه مائی. پاشان بزخوم به دوات دا دیم و ده تهیم. ده ته به جی که که کس نه توانی بان دوزیتته وه، نه تو راسته ری بجووه مائی. نه مانه ناتوان مووی که له سه ری تو کهم بکه نه وه."

دهستیان کرد به تهقه له همه ده. همه ده به دهنگی تهقه که سه ری سورما. چونکه زور له میژ بوو نهوان دوور کهوتیو نه وه. نهوان تهقیان له تاریکایی ده کرد.

لای نیوه شهوئی له دارستانه که ده رکهوت.

باران هیتشتا نم نم دهباری.

(۱۰)

یەكیك بەسپایی و بەشكۆزە لە دەركەى دەدا... نەختیك رادەوہستاو سەرلەنوێ دەستی پێ دەکردەوہ.

ژنە، مێردەكەى لە خەو ھەستاند:

"ھەستە... ھەستە، یەكیك لەدەركەى دەدا."

پیاوہكە خەوالوو بوو، چەند جار ویستی ھەلستێ، بەلام سەرى خۆى رانەدەگرت و دەكەوتەوہ سەر سەرىن.

دوو بارە لە دەركەیان دا، بەلام كەمێك توندتر.

ژنە دووپاتی كردەوہ:

"ھەستە، ھەستە... لە دەركەى دەدەن."

پیاوہكە ھەستاو بە خەوالوویی بۆ لای دەرگا چوو و بانگی كرد:

"كێیە؟"

لە دەری را جواب درایەوہ:

"بیکەوہ، نەمنم."

دەنگەكە دەلەرزى، پیاوہكە گەرووی پاك كردەوہو دیسان پرسى:

"نەتۆ كێی؟"

"دەرگا كە بكەوہ دەمناسی."

پیاوہكە دەرگای كردەوہ:

"كەواپە وەرە ژوور..."

نەوێ لە دەرکەمی دەدا بە هەلەنگوتن هاتە ژوورێ... ژووری هۆدە کە تاریک بوو...

کاڤرا بانگی ژنەکەمی کرد:

"کچی هەستە ئەو چرایە هەل کە، میوانان هاتو." "

پاش تاویک چرا هەل کرا. ژنەکە هاتە لایان. میوان لەبەر باران خووسابوو. جلەکانی بە لەشیەو نووسابوون. ژن و میژد بە سەر سورمانەو تەماشای ئەو میوانەیان دەکرد. میوان وا تەڕ بوو دەتگوت لە ئاویان هەل کێشاو.

ژنەکە چاوی لە میوانە کە نەدەگۆزیتەو. سەرەنجام وەقسە هات و پرسى:

"میوانە کەمان ناشنا دیارە!... بەلام نایناسمەو."

پیاوێ کە زەر دەخەنەیه کی هاتی. ئەو هەمیشە پێکەنینی لەسەر لێوان بوو:

"هەرچەند چاوم باش نابین، بەلام لە پێش چاوی منیش پێگانه نیە."

پاشان دەستی خستە سەر شانی میوان و گوتى:

"میوان کی؟ پێگانه نی، بەلام نات ناسمەو."

میوان:

"مامە، ئەمن هەمەدۆکم."

سەلمان بانگی ژنەکەمی کردەو، کە چوو بوو داران بێن:

"کچی وەرە بزانه کی هاتو، وەرە..."

ژنە بەخۆشحالییەو پرسى:

"کییە؟"

"هەمەدۆکی خۆمانە. ماشەللا بزانه بوو تە چ پالەوانێک... ئەمنیش ئەم رۆژانە هەر بیرم

دەکردی هەمەد. دەتگوت داخوا ئەو منداڵە چی بەسەر هاتی، وادیارە دڵم خەبەری داوێ کە

ئەم رۆژانە پەیدا دەبی."

ژنە:

"ئەڕێ، کوڕم. مامت ئەم رۆژانە هەر لە بیرى تۆدا بوو، هەر باسی دەکردی."

سەلمان زۆر پێر ببوو... برۆیه کانی درێژو لوول دراوو سپی بوون و کەوتبوونە سەر چاوانی.

ریشیشی درێژو ببوو وەک باوێشە لۆکەیه کە دەکەوتە سەر سنگی. ئەم سەروسیمایه سامیتکی

تایبەتی دەدا بە مام سەلمان.

ژن کراس و دەڕپێیه کی پیاوانەى هیناو لە پێش هەمەدی دانان:

"كوپم، كراس و دهرېن پيه كانت بگۆره. دهنّا باپەر دهبي."
هممد چووه سووچيكي تاريخي هۆده كمو خۆي روت كردهوه... له پاشان به توتى كراس
و دهرېن پيان هات لهبەر ناگر دانېشت.
سله مان:

"دهى هممد، باس و خهبر؟"

هممد:

"زۆرم وهپه زى كردبوون، به لّام چاره چيه؟ بۆخوتان ده زانن."

سله مان سهرى خسته سهر هممد:

"دهى باشه، ناخره كهى نهو دى پيهت دېتموه پيان نا؟"

هممد پيكه نينيكي تاللى هاتى:

"نا، نه كرا."

پاش نهم قسه يه باوه شيك تيشكى زهره له ميتشكى هممد دا دره وشا.

سله مان:

"پرسيار باش نيه، به لّام سهيره بهو شهوه درهنگه... و بهم سهروسيمايهوه!"

هممد:

"بۆت باس ده كهم مامه... چاره ي دهردى من به دهست تۆيه. له دنيا دا نه تۆ نه بى هيچ
كهسم نيه. جگه له تۆ كهس شك نابهم دهردى خۆمى پىن بليتم، كهسم نيه يارمه تيم بدا...،
ههر بۆيهش هاتووم."

ژنه:

"سهرمات بووه كوپم، ئيستا دهچم جامينك شۆرباوت بۆ تى ده كهم... زۆرت سهرمايه."

هممد وهختيك جامه شۆرباوه گهرمه كهى به دهسته وه گرت، چهند سال پيشترى وه بىر
هاتمه. نهوده ميش ههر لّهم گۆشه يه ههر لهبەر نهم ناگردانه دانيشتېرو و له سهرمان
هه لّده لهرزى. وه بىرى هاتمه كه چۆن شۆرباوه گهرمه كهى خواردبوو و گهرمى هاتبووه وه. نهو
وهخت تهنيا بوو... نهو وهخت دهرتسا... به لّام ئيستا بى باك بوو. لى پراو بوو. دنيا يه كى
فرهوان ترى هه بوو. تامى نازاد بوونى دهچيشت. لهو كارهى كردبووشى هيچ پهژيوان نه بوو.

ژنه:

"ئيهو دانيشن قسه كانتان بكهن، نه من دهچم دهنووم."

چهند جهوالی نهخشین له پهنا دیواری ههله سیرابوون. سلهمان بانگی همه دی کرد:
 "وهره همه دی وهره... وهره نهم جهوالانه لابهین. دهموئ جیگات له پشت نهم جهوالانه
 بو راخهم. کئ ده زانی چ دیته پیتش، نیتسه ده بی فکری هموو شتیک بکهین."
 ماوهیه که پتیکهوه خه ریکی جهواله کان بوون و پاش و پیتشیان کردن، هتا جیه کیان کردهوه
 که نه فریک بتوانی لئی بجهوئ.

سلهمان:

"نیستا بچوو له و پشتهی بجهوه. نه گهر پیت خۆشه مانگیك بنوو. کس لیره شکت بو
 نابا. نیستا جلیکیشت به سهر دا ددهم با به تهواری خاترجهم بی... بنوو ههرچه نندی پیت
 خۆشه بنوو."

همه دی بی نهوهی قسهیه که له جی خزی.

سلهمان توند ده رگاکی داخست و چوو کن ژنه کهی. ژنه کهی نووستبوو. ههلی نه ستاند:
 "کچی، جیگای همه دم له پشت جهواله کان راخسته. نه کوپم، نه بوکم و نه هیچ کس
 دیکه نابی بزانی همه دی لیرهیه."

ژنه:

"باشه."

پاشان تهویش سهری کرده سهر سهرین و نوستهوه.

همه دی له جی دا ماوهیه که یادی خه جیجی کردهوه. وه بیر هاتهوه که عهبدی چۆن
 کهوته سهر زهوی. عهبدی ههر به بیریشی دا نه ده هات که شتی وای به سهر بی. پاشان
 وه بیر هاتهوه که خوشکه زاکه ی عهبدی چۆنی هاوار کرد... چۆنی چنگه کرکه له زهوی
 ده کرد... چۆنی قه پاله له دارو بهردو خاک و خۆل ده گرت و پاشانیش چۆن له نیتو خوینی
 خۆی دا تلایه وه... لهو نیتوه دا شتیکی دیکه شی وه بیر هاتهوه. وه ختیک هه مروان
 تهنه گیان پیوه دهن، پیاو پیکش له سهر کۆلکه داریک دانیشتبوو، سهری له نیتو ههردوو
 دهستانی گرتبوو و له گۆ فکران را چوو بوو. ههروا به چهپ و راست دا دهوولاو دیار بوو
 له گهل خهفته تیکی گهوره دهستهویه خهیه.

ههرچی فکری لئ ده کردهوه سهری له م مهسه لهیه ده رنه ده چوو. نهو پیاوه کئ بوو؟ پاشان
 هه موو شتیکی له بیر چوه وه. وه که نهوهی نیستا له دایکی خۆی بوو، میشکی خاوین بوو،
 رووناک بوو، ههروا بزانه هیچ کاره ساتیکی توش نه بووه، خهوی لئ کهوت.

وہختیک وەخەبەر ھات زۆر بە کەیف بوو. ھەرچی ببوو، ببوو. وەختیک دوتیت شەوی وەبەر ھاتەو، ھەر ئەو بریسکەیی بە قەد نووکە دەرزێیە ھات و لە چاوانی دا قەتیس ما.

سڵەمان:

"گوتیت لێ بێ ھەمەد! ئەمن بەیانی چوووە نێو دێ و کەمێک گوێم ھەڵخست، خەبەری بریندار بوونی عەبدی گەیشتووە نێرەش. لەوانەیە بێن نێرەش بگەرێن. دەبێ ئەمشەو پێکەو بەچینە شاخی و یاخییەکان وەبینن."

لە سەر و سیمای ھەمەد را دیار بوو کە ئەو پێشنیارەیی زۆر پێ خۆشە.

سڵەمان:

"دۆردوو شیت" خزمی نێمە. زۆرم چاکە لەگەڵ کردووە. دەلێم ناگای لیت بێ. بەلام لە سێ مانگ زیاتر لەلای دۆردوو مەمێنەو. پیاویکی زۆر بێمێشکە. نایەلن لەو زیاتر لە کێوان بژی... ھەمیشە بە دوایەوێن. زوو یان درەنگ دەیکوژن. لە جێ دا یاغیی وەک ئەو سالتیک زیاتر ناتوانن بژی. پێم سەیرە ھەتا نیتاش نەیان کوشتووە. بەلام ئەگەر لە من دەپرسی، زۆری پێناچێ کە دەیکوژن... پاشان دەبێ جێیەکێ دیکە وەبینی و بچێ ئەوێ. ئەتۆ دەبێ یەک دوو مانگ ئەزموون پەیدا بکەیی و پاشان بۆخۆت دەستەیکە دروست بکەیی. دیسان پێت دەلێم، ئەگەر لەبەر خاتری تۆ نەبایە ھەتا سەد سالتی دیکەش چاوم بە چاوی نەدەکەوت. لەگەڵ ئەو بێمێشکە زۆر تێنەکەوی! ئەو یاغی نیە، چەتە. دزە... پیاوکوژە... بەلام قسەیک بۆ خوا بکەین، دۆردووش لە جێ دا کورپێکی خەراپ نەبوو. لادێییەکانی خۆیان بوونە ھۆی ئەو کە ببیتە ئەو جانەوەرە... رۆژێکیان دۆردوو بە میوانی دیتە دێیەکی خۆیان، ئەودەم ھاوولانە نامەردەکانی خۆی دەخەنە داوی ژاندارمەو... پیاو ھەق بلێ زۆریان ناپیاوی لەگەڵ کرد. بە کورتی دۆردوو بە ھەر جۆر دەبێ لەدەست ژاندارمری رادەکاو خۆی دەگەینێتە جیا. بەلام پاش ئەو نامەردیەیی لەگەڵی کرا، ئیدی جۆریک ھار بوو کە بەزەیی بە کەس دانایە... لەو گەرپێن... تۆ تەنیا یەک دوو مانگ بە ھەر جۆریک بوو لەگەڵی رابوێرە."

ھەمەد:

"دەستەمی دۆردوو شیت چەند کەس؟... زۆرن؟"

سڵەمان:

"هەرچی نانەجیب و زۆل و بیژووی ئەم نێو بوو، لە دەوری دۆردوو خەر بوونەوه... هەرچی زنجیری پساندوو لە زیندان رای کردووە... نیستا گۆی گەرە حەمەد چەند قسەیهکت پێ بلێم و نامۆگاریت بکەم بە تەکلێفی خۆت بزانی... ئەتۆ هیشتا منداڵی... بەلام گەورە دەبی و پێ دەگەیی. ئەمن نازام چەند دەتوانی لە کێو وەمینی یان نەمینیووە... ئەمەیان تەنیا خوا دەزانی. باش گۆی بگرە بزانه دەلیم چی. حەمەن بە کەلەکت دێ. ئەمن زۆر لەگەڵ یاغی یان ژیاوم. دەزاتم دواڕۆژیان چیه... دواڕۆژی زۆر کەسبشایم بە چاری خۆم دیو. وەختیک خۆت گەیانده دەستە دۆردووی. نابێ دەسبەجێ لەگەڵ هەموویان ببیە دۆستی گیانی گیانی... هەرکە چوویە نێویان، زۆریەیان دێن، دەورەت دەگرن و وا نیشان دەدەن کە دۆست و هاوڕێت، دلتسۆزیت بۆ نیشان دەدەن، دەردی دلاینت پێ دەلێن. نەهێتیەکانیانت لەلا دەدرکێن، بەکورتی رەفتاریکت لەگەڵ دەکەن، کە پێت وابێ هەموویان دۆستی گیانی گیانی. لە جێ دا بنیادەم هەموویان وان... بەلام ئەتۆ نابێ نەدیو و نەناسیو لەگەڵیان ببیە خۆمالتی. نابێ هەرچی لە دلت دایە دەسبەجێ بۆیان هەلدرێژی. بە کورتی هەرچی زیاتر خۆ راگری و کارت بە کاریان نەبێ، قەدرت لەلای وان دەچیتە سەر... هەتا دەتوانی سەنگین بە. یاغی دەبی لەنێو ئاوالەکانی دا قەدری هەبێ... دەبێ ئاوالەکانی حیسابی لەسەر بکەن... بەزاستی چیم دەگوت؟... ها... دەمگوت دەم و دەست لەگەڵ هەموویان مەبە بە دۆست و خۆمالتی... ئەگەر نوختەیهکت لێ وەببین، هەتا ناخری عومرت لەدەلینگت بەردەبن... ئەودەم ئیدی لە لای ئەوان بابی پوولە رەشکەیهک قەدرت نیە... رۆژ لە رۆژ چاکتریان دەناسی. پیاوان دەبێ بە رەفتارو کرداریان بناسی، ئەک لە رووی قسەیانەوه... پاش ئەوی ماوێهەک بە شکۆو لە نێویان ژیاوی و هەموویانت باش ناسی، ئەودەم تێدەگەیی کامەیان بۆ ئەو دەبێ پشتی پێ ببەستی و لەگەڵی ببیە دۆست و خۆمالتی. ئەگەر زاربلاو بی، بزانه ئەو دۆزمنی گیانتە. پێت وا نەبێ کێو و زیندان فەرقیان هەیه. هەم چیاو هەم زیندان هەردووکیان سەرۆکیان هەیهو ئەوانی دیکە نۆکەری سەرۆکن و چەندیش نۆکەری نزم و بێ قیمەت!... سەرۆکەکان وەک بنیادەم دەژین، بەلام نۆکەرەکان عەینی سەگ... تۆ دەتوانی ببیە سەرۆک، بەلام نابێ ئەوانی دیکە بە کۆیلە خۆت بزانی. ئەوی کە پێم گوتی لە گۆیتی بگرە. نیستا هەر بگەیه چیا، دۆردوو شێت دەسبەجێ دەمانچەیهکی ماوژەرەت دەداتە دەست، چەکەکانی دیکە دواپە خۆت پەیدا یان دەکەیی... ئەمن نیستا دەچم سۆراغیکی دەکەم بزاتم دۆردوو لە کام لایە."

سلەمان ھەستار چوۋە لای دېھانتىيەك كە ھاۋكارو خەبەرھىتىنى دۆردوۋە شىت بوو، ھەۋالى دۆردوۋى لىيېرسى.

دۆردوۋ خەلكى گوندى "سپىيەبى" بوو. سلەمان لە منداالتىيەۋە دەيناسى. بابى چوۋبوۋە شەپرو ئىدى نەھاتىبوۋە، لەبەر ئەۋەى لەگەل سلەمان خىزم بوون، سلەمان زۆرى يارمەتتى ۋن و منداالەكەى كردبوو. ئەۋى راست بى، سلەمان بوو كە نەيھىشتىبوو لە بىرسان بىرن. دۆردوۋ بە منداالىيىش قۆشمەيەك بوو كەس باشارى نەدەكرد.

ئىستاپىتىچ سىال بوو دۆردوۋ لە شاخى بوو. مال نەمايو نەيسووتىتى، ھىلانە نەمايو تىكى نەدا. دېھانتىيەكانى ئەمەلەندە ھاۋارىيان بەدەستىيەۋە گەيشتىبوۋە ئاسمان. كەس نەيدەۋىرا تھورونى مەلەندى ۋىز دەسلەتتى ئەمە بىكەۋى. ھاۋار بۆ ئەمە كەسەى دەكەۋتە داۋى دۆردوۋ. دارو نەدارى لىدەستاند، رووت و قوتىشى دەكردەۋە، جا بەرەلەى دەكرد. ھەركەسى ۋەدەست كەۋتەيە كىراس و دەرىيەكەشى لەبەر دادەكەند. دۆستايەتى و ئاۋەلەتتىشى نەدەزانى. گوۋى لە قەسەى براۋ داۋىك و بايىشى نەبوو. راستىيەكەى ئەۋەبوو سلەمان دەترسا ھەمەدى بەرىتە لا. چونكە ھىچ دوور نەبوو بە ئەقلى دا بى و ھەر لە جى ھەمەدى بىكوۋى.

سلەمان:

"جىگەى ئەمە سەگباھەم دۆزىيەۋە. دەلىن لە "گەدەۋەكەل"ە. ئىتە دەبىن بچىنە گەدەۋەكەل و سى جار تەقە بىكەين. پاشان تەنەنگىچىيەكانى دۆردوۋ دىن و دەمانبەن. با پىت بلىم ھەمەد... ئەمەن زۆر پىروام بەو شىت و شوۋرە نى، بەلام ھەرچى بى، زۆرى دلى مەن دەۋى. لەم دەۋرۋەرانەش دەستەيەكى دىكە شەك نابەم... سەد بىرا ھەبوۋايە..."

پاش خۆرئارا، سلەمان لە پىتەۋە ھەمەدەش بەدۋاى دا ۋەپى كەۋتن. كاتىك لە ئاۋايى چۈنەدەر، سلەمان ۋەگەرەپايەۋە سەرى خستە سەر ھەمەد:

"ھەمەد، ئىدى تۆ خەرىكى ياغى دەبى. نەكا سەبەينى بەسەرت دا بىۋە بىتتە سەردانى مامە سلەمانت."

ھەمەد:

"پىش ھەموۋان دەبى بەسەرت تۆدا دەم. چما ئەمەن ھاۋكارى دۆردوۋە شىت نىم؟"

سلەمان قاقايەكى كىشا:

"باشە، باشە..."

ھەمەد:

"هه گهر درۆ ده کهم؟"

سله مان کردیه راستی:

"حه مەد، رۆلەم... نه گهر کارێکی خهراپت کردبایه. نه گهر جگه له عهبدی تهقەت له کهسیکی دیکه کردبایه، بۆخۆم تهحویلی دهولەتم ده دای." حه مەد:

"چما نه من ده متوانی جگه له عهبدی تهقە له کهسیکی دیکه بکهه؟"

سله مان له نه کاو راهه ستاو یه خهی حه مەدی گرت و چاوی له چاویوه بڕی:

"گۆیت لێ بێ کوڕم، گوێ بگره حه مەدۆک، نه گهر رۆژێک ببیسیم بێ گوناھێک یان کهسیکت کوشتوه که گوناھێکیشی کردوه، به لام گوناھێکی وا نه بووه، یان خوا نه خواسته نه گهر به گوێم بگاتهوه کهسیکت له بهر پووله کهی کوشتوه، نه ودهم بزانه که رۆژی قیامه تیش هه ر ناوا یه خهت ده گهر." حه مەد:

"نیدی نه من کهس نا کوژم."

سله مان هه روا که توند یه خهی حه مەدی گرتبوو له سه ری رۆشت:

"نه گهر رۆژێکیش ببیسیم، تووشی کهسیکی وه که عهبدی خان بووی و نه ت کوشتوه، دیسان دهستی من و یه خهی تو... نه گهر سه د عهبدی خان ببینی، ده بێ هه ر سه دیان بکوژی... نه گینا رۆژی قیامهت نه ناوا یه خهت ده گهر."

حه مەد بێکه نهینیکی هات:

"قهولت پێ ده دهه نه گهر سه دی وه که عهبدی خانم چنگ کهوێ، هه ر سه دیان ده کوژم."

به ری به یانی باران کردبوویهوه. رێگا کان قوڕ بوون. نه وان ئێستا گهیشته بوونه شاخی. نه م بنارانه خیزه لان بوون. خیزو ورده به رد له بهر پێ یان دا ده خزی. هه وا بۆنی داری گهنده ل و پووشی ریزی لێ ده هات. نه ستیره کان زه لام ب سوون و نه لقه یه که روونا کایی ده وری دا بوون... ته میرێک هه یه وه که کار یله ده هیرێنی... جار به جار دهنگی نه و مه له ده بیسترا. وه ختی که هه وراز تریش چوون، کوتره باریکه یه که خوێندی.

گهیشته نه یزیک لوتکه ی گرده دوو که ل.

سله مان:

"حه مەدۆک، ده مانچه که ت ده ریتنه و سێ فیشه که هه لته ویتنه."

نەم قەسەمەيى کردو دانىشت. ھەناسەي سوار بېوو:
 "داد لە دەست پېرى... ئاي جەيلى لە کوئى... دىنبايەكى خوش بووى..."
 لەو نېوھدا ھەمەد سى دەمانچەي ھەل تۆقاندن.
 دەنگى گوللەيەك لە دورو لە کتوھکان دا دەنگى دايەوھو جوابى ھەمەدى دايەوھ.
 سەلمان:

"ئاي نەژنۆم... زووبە کوڤم، دەبى زووتر وەسەر کەوين."
 ھەمەد قۆلى سەلمانى گرت.
 پاشان لە نيزىك خۇيان تەنگىتەك ھاويژرا.
 سەلمان ھاواری کرد:

"چتەنە تۆخە سەگىنە؟... نەکا خەريک بن بىکوژن."
 دەنگى کوڤە جەيلىەك ھات:
 "نەتۆ کىي؟"
 سەلمان:

"وەرە پېش کوڤە، وەرە پېش... بىمبە لای نەو شىت و شوورە."
 لە پشت بەردەكەي لای راستيانەوھ پياويك ھاتەدەري:
 "نېوھ بوون تەقەتان کرد؟"

سەلمان بە بى تاقەتتەيەوھ جوابى دايەوھ:
 "نېسە بووين... شىتە لە کوئىيە؟"
 پياوھكە دەست لەسەر چەك بە دەنگىكى پې لە سەرسوڤمانەوھ پېسى:
 "بە ناغام بلىم كى ھاتوھ؟"

سەلمان:
 "بلى مام سەلمان، لە گوندى كەسمەوھ."
 كابراكە سەلمانى ناسىبوو، دەسبەجى وەلامى دايەوھ:
 "نېشەللا دەبوورى مام سەلمان، لە دەنگت را نەتەمنايەوھ."
 سەلمان:

"پېرىيە ئىدى، ھېچى لەگەل ناکرئ، پياويش دەگوڤئ... نەتۆ كىي کوڤم، نات ناسمەوھ."
 "نەمن جەبارم، کوڤى مستەفا، لە گوندى "گاراچادورن". لە بىرت نېە مام سەلمان لەگەل بام
 دەھاتين و كورتانغان پى دەدرووى. لەبىرمە ھەم كورتانت بۆ دەدرووين و ھەم گۆرانىت بۆ دەگوڤين."

سله مان:

"سەیرە، سەیرە! ... ئەتۆش یاغی بووی؟ ... خەبەرەم نەبوو."

"باش رێ کەوت."

پاش ئەم قسەیەش هاواری کردو خەبەری دا:

"مام سله مانە... لە کەسمرا هاتووە..."

دەنگە کە لە شاخان دراو لە چێادا دەنگی دایەو. لەبەر زارکی ئەشکەوتێک ناوریان کردبوو، هەموت، هەشت کەشیش لە دەوری ناگرە کە هالابوون و تەنگەکانیان خاوەن دەکردهو. ئەو شاخە یەوان لە بنی دانیشتیوون، نووک تیژو بە قەد سپیداریکیش بڵیند بوو. بۆنە ی گەورە گەورە ی ناگر لەسەر شاخەکان نەخشی جۆراوجۆر سامناکیان دەکێشان. هەمەد وختێک شاخ و ناگرو ئەشکەوت و ئەو پیاوانەو چە کەکانیانی دی، هەستی بە نامۆیی کرد. لە تاریکیی دا دەنگی پێیەک هات. یەکیەک لەوانە ی لە دەوری ناگرە کە دانیشتیوون، بە دەنگی پێی ئەو کەسە کە نێزیک دەکەوتەو، راپەڕی. کە ئەگەت بوو. سیبەری کەوتە سەر ئەو شاخە کە نەخش و نیگارێکی زۆری بۆنە ناگرەکان سەمایان لەسەر دەکرد. سیبەرە کە لەسەر شاخە کە دەبرووت. بۆ لای ئەوان هات.

سله مان:

"پێم وابە شیتە ی خۆمانە."

جەبار:

"بەلێ. خۆیەتی، ناغامە..."

دۆردوو نەواندی. دەنگی دەتگوت زەنگولە ی:

"بەخێراتی مام سله مان... چۆنە بەو شەو دەنگە؟... ناکا هاتیی رەگەلمان کەوی؟..."

لە پاش ئەم قسە ی دەستی سله مانی گرت، ماچی کردو لەسەر نێوچاوانی خۆی دانا.

سله مان:

"شیتێ جندار... بیستوو مە بوو یە پادشای ئەم کێوانە... دەلێن کەس ناوێرێ قسەت لە

قسە بکا... پێت خۆش بێ لێ دەدە ی، پێت خۆش بێ دەکوژی..."

دۆردوو:

"راستە مام سله مان... بە خوا نایە ئەم بنیادەم بەم دەرویرە رانەدا راپەڕی. دەمەوێ

قەدەغە ی بکەم کە هیچ کەس بەم دەرویرە رانەدا تێ نەپەڕی. نامەوێ لە مەودا بنیادەم لاقی وە

خاکی نثره بکهوئ. باجی هه موو نهو رئیانهی دهچنهوه ماراش دهبی به منن بگا. با گوندی سپییهی باشم بناسئ. با بزانی دۆردوو شیت کئییه."

سله مان:

"ديسان خهريکي شیتته شیتتهی؟."

دۆردوو:

"نهگه خه لکي سپییهی کارێک بکهمن که جارێکي دیکه دلم لێيان بیهشئ. بهخودا سپییهی ئاور تی بهردهدهم. هیندهی چاو لهسهر چاو دانئیی ناداری بهسهر پاداریهوه نایهلم. نایهلم ئاورگی شاههانی تیدا بیئیی. وای لهگهڵ خاکی تهخت دهکهم که گیاشی لێ شین نهییتتهوه."

سله مان تهشهری لێ دا:

"لێ وهپه شیتته... نهه قسه قۆرانه چین؟."

دۆردوو:

"وادیاره نهتۆش منت نهناسیوه مام سله مان! ... نهتۆش نازانی نهمن کیم..."

سله مان:

"بۆچی... دهتناسم شیتتی توخمهسگ، دهتناسم... بایی پووله رهشکهیهک نابرووت بۆ یاغی و یاغی گهرییش نههیتشتۆتهوه... خه بهرم ههیه."

دۆردوو:

"راوهسته چهند سالی دیکه پێ بجی... لیم گهری کهمیێک باری خۆم بههستم... نهو وهخت دهزانی یاغی به کئی دهلێن و یاغی گهری به چی دهلێن..."

سله مان:

"نیهه لالا تا نهو دههه نهمن دهههه و یاغی گهری تۆ نابینم... خو ئیستاش نابانگی چهتهیی و پیاوکوژی و تالان و برۆی تۆ دنیای پر کردوه."

دۆردوو شیت:

"دهیجینی، نیهه لالا دهیجینی."

سله مان تووپه بوو:

"نهگه وهک تا ئیستا رهفتارت کردوه ههروا برۆیه پێش، درهنگ یان زوو دهتکوژن و منیش تمنیا تهرمهکهت دهبینم... ههیف بۆ جوانیت... دهزانی زۆرم دلی تۆ دهوی شیتته؟."

دۆردوو:

"دەزانم مام سەلمان... دەزانم... لە ھاوکارەکانم پێرسە. رۆژ نیە باست نەکەم و یادت نەکەمەوه. بە ھەمووانم گوتووە نەگەر گیانم ھی خواپە، گوشت و ئێسکەم ھی مام سەلمان."

پاشان رووی کردە ھاوڕێکانی:

"وانیە کوڕینە؟"

ھەموو پێکەووە جوابیان داوە:

"بۆچی..."

سەلمان:

"نەمن پێم خۆش نەبوو نەتۆ یاغی بی، نەویش لەسەر چی؟... بە ھەر حال... ئێستا کار لە کار ترازاو. بەلام نەگەر بۆ ناو و ناوبانگ چووێتە شاخی، بەراستی شیتێتی یە..."

دۆردوو:

"ئێستێن دانیشە مام سەلمان... دانیشە با چایەك بۆینەوه."

سەلمان دەستی بە ئەژۆنیوە گرت و دانیش:

"حەیف کە قەدری جوانیی خۆتان نازانن تۆتکە سەگینە... لەو کێو و شاخەدا بە خەساری دەدەن."

پاشان تەماشایەکی دۆردوو کردو پێکەنی:

"دیارە قەدری گیانی خۆت باش دەزانی شیتە! نەم ھەموو "پەریوەشان"ەت لەکوێ بوو؟... (گیایەکی بۆخۆشە، وێ دەچی کەنێرە بێ - وەرگێرە).

مەلۆ مەلۆی پەریوەشانیان تەخت کردبوون و وەک دۆشەکی نەرم بە ئەندازەی ئەلقەیی خەرمانەپەک لە چواردەوری ئاورە کە رایان خستبوون. بۆنی خۆشی پەریوەشان لەو شەویدا بڵاو ببوووە. بۆنی پەریوەشانی هەروەک پەریوەشان خۆی نەرم و دلگیرە...

دۆردوو بە خۆرانانەووە جوابی داوە:

"تۆ خۆش بی، پەیدا دەکەین... نەم کێوانە ھەموو پاوانی خۆمان."

سەلمان قاقایەکی کێشا:

"ھەمی شیت و شور، ھەمی... ئاوا؟... کەوابێ مەزرای پەریوەشانیشت خستووەتە سەر قەبالەکی خۆت..."

حه مه د هه موو گيانى ببوه گوئ. هه موو ياغيه كان ته قيله سوور يان له سر بوو. ته قيله سوور كلاوى باوى ياغيه كانه. ته قيله سوور نيشانه ياغى بوون و چه ته ييه. تا نىستا ياغيه ك كلاو گه رگه رى يان شاپوى له سر نه ناوه. كى ته قيله له م كىوانه كرده ته باو؟... كهس نازانى... رهنه نهو رۆژانه كه فهرمانى لبردى رووېش و گوړى جل و بهرگ ده رچوه، نهو ياغي يانه كه له كى و بنده نان بوون ناگايان لهو نالوگوړه نه بووى و دوايهش هر كهس چوپيته چيا به چاولي كهرى نهوان ته قيله له سر نابى."

پاش نهوى سلهمان دانىشت، هه موو ياغيه كان يه كه به يه هاتن و به خيرهاتنيان كړو دهستى سلهمانيان ماچ كړد. هه مووشيان به سرسوپمانه وه به چاوى گاكړين له هه مه د ورد ده بوونه وه. هه مه د له پشته وهى سلهمان دانىشتبوو. كوشم هه لاټبوو و چكوله ديار بوو. سلهمان:

"نه گهر ده تانهوى بزائن نه م كړه كى يه، نىستا پيتان ده ليم. ناوى هه مه دوكه. پياوټكى له دهست كورژاوه، بويه هيناومه ته نيره."

لهو نيوه دا هه مه د سهرى داخستبوو و چووك تيرى ببوه وه. دژردوو ته ماشايدكى سلهمانى كړو چاوټيكشى له هه مه د كړو به سرسوپمانه وه پرسى: "هاتو ته گه نيمه؟"

سلهمان: "نه گهر قبوول بكه نه به لى... نه گهرى نا، بوخوى به ته نيا بهرې خوى له ناو ده ردينى."

دژردوو: "پى له سر چاومان... وه ختيك تو هيناوته مام سلهمان، له سر سرمانى داده نينى." له كوله پشته كى ته قيله كى ده رهيئاو بى هه مه دى هاويشت. هه مه د كه به رواهت را ديار بوو هوښى له سر خوى نيه، ته قيله كى له هه وا قوزته وه.

دژردوو: "بيكه سرت پالمان... نه مه ته قيله كوى خومه. جارى هه نه وه مان هيه... دوايه ته قيله باشرت بى پيدا ده كين."

پاشان رووى كړده مام سلهمان و به دزى يوه زه رده يه كى هاتى: "ماشه لا زوريش مندا له."

سله مان نهم قسه يه ي پښ خوڅ نه بوو:
"به لڼ زوړ منداله، به لام عه بدی حمل ساله ی خوارده... پیتان وا نه بڼ کهری دزیوه
هاته وه ته شاخی."

دوردو به سام و سهرسورمانه وه پرسې:
"ته قه ی له عه بدی خان کرده؟... به راستی؟... له عه بدی خان... سهره... سهره..."
سله مان:

"به لڼ... نه دی پیت و ابوو چیه؟"
دوردو به چاوڼکی بڼ پرواوه ته ماشایه کی همه دی کرد:
"وا دیاره تفهنگت نیه برام... چاکت کرد که مشووری عه بدیت خوارده. ده ست خوڅ بڼ.
ده لڼ خوڼنی خه لکی پینچ دتی مژیوه، راست وه زه روو..."
پاشان رووی کرده جبار:

"جبار، نهو تفهنگی له تالانی دواپی دا ده ستان که وتبوو، له کویت شاردوه ته وه؟ له
هر چی به کت شاردوه ته وه بی پینه وه... دوو ریز فیشه کدان و فیشه کی ته وایش بیته."
دوردو باوه ری نه ده کرد که نهو بسته منداله ته قه ی له عه بدی کرد بڼ. هر بویه به
گومانه وه سهری ده کرد.

سله مان تی گه یشت:
"پیت وا نه بڼ هر له عه بدی داوه... خوشکه زا که شی کوشته. نیستا تی گه یشتی؟"
سهرسورمانی دوردو دوو چندانه بوو:
"له همدو کیانی داوه؟... هه ده ست نه رزی هه."
نیستا نی دی همه د زوړ کر دامابوو و له پنا ناگره که زوړ چووکتر دیار بوو. وه نه وه
ده چوو سهرمای بڼ.

چای گهر میان له نیستی کانی نیقه د باریک کردو بڼ همه دو سله مانیان دانا. سله مان وه
بابیکی دلسوز داهاته وه سهر همه د:

"نیستا نی دی بوویه یاغی همه دؤک، ده بڼ ناگات له خوڅ بڼ."
په پنا په پنا داریان ده خسته سهر ناگره که. ناگره که ورده ورده گه ورو گه وروتر ده بوو.
هه تا گهر ما زیاتر ده بوو، بونی په ریوه شان زیاترو خوڅتر له هه وادا بلاو ده بووه.
نه ستیره کانی ناسمان له بهر رووناکایی ناگر چووکتر دیار بوو. هر هینده ی نووکی ده رزی.

دۆردوو:

"غەمت نەبى مام سەلمان. ۹. ھەتا مەن مەرم كەس ناتوانى مويەك لە بەرى كەم كاتەوه."

سەلمان بە دۆردوو و بەزەییەوه لەسەر تا بە خوارى دۆردوو ورد بوووه:
"دۆردوو... ئەتۆ بە لاقى خۆت بەرەوپىرى مردن دەچى."

دۆردوو پێكەنى:

"بۆچى مامه؟"

سەلمان:

"ئەگەر ياغى ياغى بى، لەسەر كىتۆ ناگرى وا ناكاتەوه. ئەگەر دوژمەنت مێروولەش بى، نابى بە كەمى بگرى... ئەوى تۆ دەيكەى مانای ئەوهیە ئەجەلى خۆت بانگ دەكەى."
دۆردوو قاقایەكى كێشا:

"ئەوه دەلتى چى مام سەلمان؟... ئەو كىتۆ جگە لە نێمە كەسى پێوه نیه، كى دەمان بىنى؟..."

سەلمان:

"جاریك نابىن، دوو جار نابىن، بەلام جارى سێبەم چى؟... داستانى تۆش ھەروەك داستانى كۆللەیه."

دۆردوو:

"لە جى دا نامان بىن... پاشان ئەگەر بىشان بىن، كامە ژاندارمە دەوێرى بێتە سەر دۆردوو شىت؟... شای، مام سەلمان، شای... ئەتۆ ھیشتا دۆردوو شىت نەنابىو... دۆردوو شىت ھەلۆى ئەم شاخانەیه. كى دەوێرى لاق لە كەوشى دۆردوو شىت بکا."

سەلمان:

"باشە. دەبىن شىتى كەللەشەق!."

دۆردوو بۆ ئەوى قسەكە بگۆڕى، باى دايمە سەر ھەمەد:

"كاتىك تەقەت لە عەبدى خان دەكرد، دەستت نەدەلەرزى؟"

ھەمەد:

"نا... بە ھىچ جۆر."

دۆردوو:

"نیشانەت لە کوێی گرت؟"

حەمەد:

"راست لە سنگی... لە راستی دلی..."

حەمەد پاش ئەم قەسەیدە، ئەوەندە هەستی بە تەنیایی کرد هەر باسی مەکە. دەتگوت
هەموو ئەو شتانەی لە دەورووبەری بسوون لە ئەکاو پاک بوونەوهو لەنتو چوون. ئەو دۆردوو
شیتەیی هیچ خۆش نەویست. رەنگە ئەو هەست بە تەنیاییبەش هەر لەوێ هاتبێ...
ناگرە کە تاریک بوو. دەم و چاوی ئەوانەیی لەبەر شاگر تەنگەکانیان خاویێن دەکردهوه لە
تاریکایی دا ون بوو. ئەو سیبەرانی لەسەر شاخە کە دەبزووتن، پووشە غوول و پاشان لەنتو
چوون. بایەکی دەهات شۆق و بێتەسی ناگرە کە بۆ لای خۆرئاوا لار دەکردهوه. حەمەد چاوی
بە سەلمان کەوت. سەلمان خۆشحاڵ و بە دەماغ بوو. دەم و چاوە ریشدارە کە لەبەر شۆقی
بێتەسی ناگرەکان هەر دەمە رەنگیک دیار بوو. حەمەد دیتی کە سەلمان پرۆای پێتەتی. هەستی
تەنیایی و نامۆییە کە کەتر بوو. پاشان خەو دایگرت و هەر لەو جێیەیی لێی دانیشتبوو
خۆی مات کرد.

سەلمان:

"کۆرینە... ئەمنیش هەر لێرە دەخەوم. حەمدیش خەوی لێ کەوتووە."

دۆردوو:

"مامە... ئەمن بۆتۆیەکی سەریازی زۆر باشم هەیە... پێی دادم بە سەرماي نەبێ."

سەلمان:

"بێهێتە."

سەلمان لایەکی بۆتۆکەیی بە خۆی داو لایە کەیی دیکەشی بەسەر حەمەد هەلکێشا.
پاشان هەموو یاغییەکان خەوتن، جگە لە یەکیکیان کە لەسەر شاخە کە نیشکی دەکێشا.
کاتیێک حەمەد لە خەو هەستا، ئەوەندە لەشی گران بوو دەتگوت بوو هەتە بەرد. لە سەرمان
رەق ببوو. هێشتا هەتاو نەکووتبوو، ناخر کوا وەختی هەتاو کەوتن بوو؟...
یاغییەکان بەرپز لەبەر ناگر خەوتبوون و هێشتا پرخە پرخیان دەگەیشته ناسمان.
بە چوار دەوری خۆی دا چاوی بۆ نیشک گرتا. کەسی نەدی. لەبەر پرخە پرخی
یاغییەکان پیاسەش نەدە کرا. دەلێن ئەوانەیی ترسی شتیکیان هەیە لە خەوێ دا پرخیان دی.
رەنگە ئەم قەسەیدە راست بێ. پاش چەند رۆژ ئەمە یە کەم جار بوو کە حەمەد دەرستا. نیشتا

نەگەر دوو كەس، بەلئى... تەنیا دوو كەس ھاتىبان، دەيانتوانى ھەمووى ئەوانە كە پرخەپرخيان دەگەشتە ئاسمان لە چاۋ لىك ئايتىك دا قەلت و بېرىكەن و سىتلىيان بادلەن و لىتەن بېرۆن، فېشەكى ۋەبەر تەنەنگى داۋ ئىشك راۋەستا.

لە پېش دا دۆردوو، و دواى ئەمۇش ئەوانى دىكە لە خەم ھەستان. سەلمانىش ۋەخەبەر ھات. دۆردوو بە دەم چاۋ گەلۋىنەمە بانگى ئىشك گرى كرد:

"ئىشك گرا!"

ھەمدە لە شاخى ھاتە خوار:

"فەرەموو ئاغام، ھېچ خەبەر نېن، كەسېش ديار نېە."

دۆردوو:

"تۆى ھەمدەدۆك؟ ئىشك گرى تۆى؟..."

ھەمدە:

"بەلئى."

دۆردوو:

"ئەتۆ تازە ھاتووى ھەمدە، جارى زوۋىە... ئىشەللا ۋەختى ئەۋەش دىن كە ئىشكەت پىن بگرىن."

ھەمدە:

"خەم لىنەدەكەوت، چووم نۆرەم لە ھاۋكارەكەم ۋەرگرت..."

دۆردوو:

"ئەرى... راستە... ئەوانەى تازە دېنە شاخى ھەتا ھەوتوۋىەك خەمىيان لىنەكەمۇ... نامۆى دەكەن، دلىان تەنگ دەبى، لە ھەموو شتىك ناھومىد دەبن، دەلئى لەم دىنبايەدا تاق و تەمىيان."

سەلمان ھەروا بە خەۋالوۋى سەرى خستە سەر دۆردوو:

"ئافەرىم شىتە... ئافەرىم... نەم دەزانى ھىندە تىدەگەى."

دۆردوو:

"مام سەلمان... ئەتۆش ماشەللا ئەمەن بە شىارى ھېچ شتىك نازانى... باشە چ بگىن؟..."

خەرىك بوو دىنيا رووناك دەبوو. ھىشتا ھەتاۋ خەبەرىشى نەبوو. بەلام لوتكەى چىياى روۋبەرۋىيان روون بوو. لوتكەكە رووناك بوو، بەلام داۋىنى كىۋەكە ھىشتا تارىك بوو. دوايە رووناكايى لە لوتكەى كىۋەكەپا بەرەوخوار خزى. نەختىك دواترىش سوۋچىكى ھەتاۋ لە كىۋەكەى دىكە ۋەدەرەكەوت.

سەلمان ۋە لامىتىكى دۆردۈۋى نەدائىمەۋە. سال ئاۋايى لى ھەمىوان خواست و نىچاۋانى
 ھەمدى ماچ كىردۈ ۋەپى كەوت.
 دۆردۈۋى بە دۋاى دا غارى دا:
 "مام سەلمان... چايەكم لى كىن بىخۆۋە جا بىرۆ... بەخوا نەگەر بىلەم چاي نەخۆيەۋە
 بىرۆ... نايەلم..."

سەلمان:

"خا بە زىيادى كا كورم... خا بت پارىزى."
 دۆردۈۋى قۆلى سەلمانى گىرتىۋو، بەرى نەدەدا:
 "چاي نەخۆيەۋە نايەلم بىرۆ... پاش ھەزار سال جارىك ھاتۋىيە چيا، دەتەۋى بە زارو
 لىۋى وشكەۋە بەرپىت كەمەۋە؟... بە خا چاي نەخۆيەۋە نايەلم بىرۆ..."
 سەلمان لىدەلى خۆى دا گوتى: "بە ئاسانىيە پىياۋ لى دەست نەم شىت و شورە رىزگارى نايى."
 پاشان مىلى بە لاۋە ناۋ گەپايەۋە.

دۆردۈۋى دەستورى دا:

"ئاۋرەكەمى خۆش كەن."

سەلمان:

"دۈۋكەكەمى دىار دەپى."

دۆردۈۋى:

"نەدى چى بىكەين؟ مەگەر پىياۋ بىن ناگر دەۋى؟ باشە نەتۋ شارەزى، پىم بلى چى بىكەين؟"

سەلمان:

"نەمىن ناتۋانم ھىچ فىرى تۋ بىكەم كورم، بىخۆت دەپى چارەى ھەمۋو كارىك
 بدۆزىيەۋە."

دۆردۈۋە شىت فىرىكى كىرد. سەرى بە راست و چەپ دا جۈۋلەند. كاكۆلە رەشەكانى لى ژىر
 تەقىلە ھاتىۋونەدەرۋ لىسەر نىچاۋانى شەپىلىان دەدا.

سەلمان لىسەر قسەكانى رۋىشت:

"نەچى زولم لى فەقىر ھەزاران بىكەمى دۆردۈۋو... ھەرچى پىت خۆشە لى گەل مىل
 نەستۋورۋ نەنەجىيەكانى بىكە، بەلام كارت بە خەلكى بى گوناح نەپى. بە ئازابەتتى خۆت
 مەنازە، نەختىك نەقلىت ۋە كار خە، نەگىنا نەجەل ھەمىشە بەدۋاتەۋەيە. نىرە چيايە دۆردۈۋو.
 چيا ۋەك قەۋەزى ئاسىنە."

چایه که زو ساز بو. یه کم چایان له نیستی کانیکی نیوقند باریک دا بۆ سلهمانی دانا.
ههلمی جای له سه رمای بهر به یانی دا بلاو بووه...
سلهمان ههلتا:

"همه د خیرتان بۆ دهاتهوه. رۆژه کانی پیشدا کارتانه به کاری نه دای، نه کا همه دم
ناره حهت بکه نه. پاشی چهند رۆژان رادی." نار ههت بکه نه.

وه پێ کوه. گۆچان به دهست له کیوی چوه خوار. پشتی چه مابووه، به لام خیرا، وه
جینلی چارده ساله له کیوی ده چوه خوار.

همه د چاوی پر بوون له ناو. له دلی خۆی دا گوته: "خوا ده زانی کهنگی جارێکی دیکه
دهت بینمه... له وانه شه دیدار ناخه ته یه کتر بین." چاوی ته وای پر بوون له فرمیسک: "لهم
دنیا به دا... لهم دنیا به دا پیای چهند باش باش هه نه."

هه تاو بلیند ببوو و هه موو جی به کی گهرم دا هینابوو.

همه د له بن بهردێک به خهفه تباری دانیشتبوو. دۆردوو بانگی کرد:

"وه ره همه دۆک... وه ره تهنه که ده تاکی بکه ره. هه تا نیستا ته قهت به تهنه گی وا
کرده...؟"

همه د:

"ته نیا چهند جار."

دۆردوو:

"نهو خاله سپی بهی سه ره نهو شاخه دهینی؟"

همه د:

"به لێ دیومه."

"ته نه گیتی پیوه نه بزانه."

همه د قۆنداغی تهنه که دهی له شانی قایم کرد. سیهری لێ گرت و ته قاندى.

دۆردوو:

"لێت نه دا همه دۆک."

همه د قه لسه ببوو:

"چۆن...؟ چۆن لێم نه دا...؟"

دۆردوو شانی هه لته کانه:

"چوزانم... نەت ھەنگاوت و نەھا."

ھەمدە لىتوۋى خۇي بە ددانى گەزەت. سەرلەنۇي قۇنداغدەكى لە شانى قايم كىرد. سىرەي
لىگرت و دەستى لى كىشا.

دۆردو:

"نەجار راست لە نىۋەراستىت دا."

دوۋكەلىكى نەرم لە خالە سىيەكە بەرز بوۋەھ.

ھەمدە بە سەرسورمانەھ لە خۇي پىرسى:

"باشە، تەنگى ھەۋەل بۆ لىتى نەدرا؟..."

دۆردو:

"باشە، ھەمدەۋك... قەت فېشەكت بە خەسار ناچى؟..."

ھەمدە زەردەيەكى ھاتى:

"چوزانم..."

دەم و چاۋى دۆردو راکشاۋ و بارىك بوۋ. ھەرچەند جەيىل بوۋ، بەلام دەم و چاۋى پىر لە
چىرچ و لىۋچ بوۋ. زارى زۆر گەۋرەھ لىۋەكانى زۆر تەنك بوۋ. شوتنى سوۋتاۋىك لەسەر
روۋمەتى راستىرا ھەتا بن موۋى لاجانگى راکشاۋو. چەنگەي بارىك بوۋ، بەلام زۆر بەھىز
دىار بوۋ. ھەمىشە پىدەكەنى، بەلام پىكەنىنىكى مەيلەۋ تال:

"ھەمدەۋك، ديارە زۆرت كار لە دەست دى."

روخسارى ھەمدە ۋەك روخسارى مىندالىك سوۋ ھەلگەرا. سەرى داخست. لە خوارىپا سى
جاريان فېتوۋ لى دا. ھەموۋيان گۆيىيان ھەلخست.

جەبار:

"خەبەرھىتەكەيە دى ئاغام."

تاۋىك دواترىش خەبەرھىتەكە بە ھەناسەبىرەكە گەيشتە جىۋ راستەپى چوۋە لاي دۆردو:
"چاراپىنچ سوار، لە "چاناكلى" يەۋە بەرەھ "تاك پىل" لە رىيە دان... سەرو ۋەزەيشيان
خەراپ نىە... دەپى پوۋل و پارەيەكيان ھەپى."

دۆردو روۋى كىردە پىاۋەكانى - كە ھەموۋيان خەرىك بوۋ خۇيان ساز دەكەپ و دەستوۋرى دا:
"ھەموۋتان زوۋتر ساز بن. زوۋتر... فېشەكىش زۆر ھەلگەرن... دۆردوۋە شىت دەيەۋى
چەند ۋەجاخى دىكە كۆيىر كاتەۋە."

لە پاشان رووی کردە حمەد:

"بروانە حمەدۆك."

خالتیکی سپی لەسەر شاخەكە كرده نیشانهو دەستی لى پێدا هێنا. شاخەكە لە دووكەل دا نووقم بوو. پاشان دووكەلەكە بلأو بووهوه.

"چۆن بوو حمەدۆك؟"

"راست وە نێوهراستی كەوت."

دۆردوو:

"ئەڕێ راست لە نێوهراستی."

دۆردوو چاویكى لەوانى دیکە داگرت و لەسەرى رۆشت:

"یەكەمین نێچیرت خەریكە دى حمەدۆك، ئاگات لە خۆت بێ."

حمەد جوابیكى ئەم قسەى نەدايهوه.

دۆردوو:

"كوپنە ئامادەن؟"

ئەوانى دیکە:

"ئامادەین."

كاتێك بە نێو لیڤهواره چڕەكان دا تێپەڕین و گەیشتنە جاده، لای نیوهپۆیه بوو. لە قەراخ ریگا هەر یەكەى پەنجا میتر دورو لەوى دیکە، بۆسیان نایهوه. یەكێكیشیان زۆر دوروتر لەوان لەلای پێشەوه ئێشك راوهستا.

كەمێك دوايه پیاویكى پیر بە ولاغێكەوه لە جادهدا دەرکەوت. ولاغەكە ئەوەندە لەپرو لاواز بوو كە لە رۆشتن دا لاقى تێك دەهالان. پیرهپیاوهكەش ریشدار بوو، سیمیلە سپى درێژهكانى بە دووكەلى سیغار وا زەرد هەلگەرابوون كە لە دوروهه دیارىیان دەدا. دەم و چاوى پیر لە چرچ و لۆچ و لاقەكانى نوقمى تۆزو خۆل بوون و پانتۆلە فش و فۆلەكەى لەبەر با، دەنگوت بەبەنێكەوه هەلواسراوه، دەهات و دەچوو.

پیرهپیاو ساغ و بە دەماغ بوو. وا بەرێ دا دەروشت دەنگوت سەما دەكاو بەنارە ناریش گۆرانىیەكى دەگوت. جار جار لەبەر خۆیهوه زەردەخەنەیهكى دەهاتى، ئۆنێكى دەردیناو گۆرانىیەكەى دەست پێ دەكردهوه.

دۆردوو گۆراندى:

"تەسلىم بە، دەنا دەتكۈزم."

گۆزائىيەكە لەپىر بېدەنگ بوو و مامەپىرە ھەر لەۋى لە جىيى خۆى چەقى:
"تەسلىم بابە، تەسلىم... چت لىقەوماۋە؟"

دۆردوۋ لە بۆسەكەى دەرىپى و چوۋە نىۋەپاستى جادە:
"رووت بە."

پىرەپىياۋ پىتى سەير بوو:

"رووت بىم؟... چم لەبەر داىە ھەتا دایىنىم؟"

دۆردوۋ:

"ھەرچى لەبەرت داىە..."

پىرەپىياۋ پىنكەنى:

"توخوا گالتەم پىن مەكە. ناخر نەم جلانى مىن بە كەلگى چىيى تۆ دىن؟. لىم گەپى
و ەدۋاى كارى خۆم بىكوم. ماندووم. پاژنەى پىنم خەرىكە دەقەلشى لىم گەپى بىرۆم ئاغا. لىم
گەپى بىرۆم ئاغاى خۆم..."

دۆردوۋ نىۋەچارانى تىك نا:

"رووت بە، مەحتەلمان مەكە."

كابرا نەىدەزانى گالتەى لەگەل دەكا يان بەراستىيەتى. دوودل بوو. ەك سەگىنك كە كلەكە
سووتە بۆ خاۋەنى دەكا، چاۋى بىرپە چاۋى دۆردوۋ.

دۆردوۋ توۋرەتر بوو:

"زۋوبە ۋەجوۋلىن."

پىرەپىياۋ ھىشتا باۋەرى نەدەكرد كە بەراستىيەتى ۋەزەردەى دەھاتى. دۆردوۋ بىرۆى تىك نان
ۋ پىتلەقەىكى توندى بە لاقى پىرەدا دا. پىرەپىياۋ لە تاۋان ھاۋارى كرد.

دۆردوۋ:

"زۋوبە، دايانكەنە."

پىرەپىياۋ دەستى كرد بە پارانەۋە:

"ئاغا گىيان! ئاغاى خۆم. چى داکەنم... ئەگەر ئىمانەى لەبەرم دان داىان كەنم رووت و
قووت دەبەمەۋە."

پىرەپىياۋ دولى ئىم قەسىيە، قامكى شادى لە زارى راكرد، مىۋى و دەرى ھىتلىمەۋە لە پىش دۆردوۋى راگرت:

"پروانه... ناوام لښ دئ. له بنډه هېچم له بهر دا نېه که بتوانم جله کاتم ډاکه نم... وهره ده ست ماچ کهم، لاقت ماچ کهم... ناخر ناغا گیان، جله کانی من به که لکی چیت دین... وهره بکه ومه بهر پیت... و له کۆلم بهوه..."

دژردوو:

"ناپیار، پیت ده لښم جله کانت ډاکه نه، که چی ده ست کرده به ناغا گیان، ناغا گیان؟..."

پیره پیاو که مټک پارایه وه دوايه گریا:

"پینچ مانگ له غه ریایه تی بووم، چوویوومه چوکوروا... چوویووم بز کار کردن..."

دژردوو هاته نیتو قسه که ی:

"که وای، دیاره پوول و پاره شت پی یه."

پیره پیاو به سته زمان ده گریاو وه مندالان چلمی هله ده لووشی:

"پینچ مانگ له غه ریایه تی دا باجم به گان دراوه... روژ تا نیواری له نیتو میث و مه گز دا کارم کرده..."

دژردوو دوپاتی کرده وه:

"که وای، دیاره پوول و پاره شت پی یه."

پیره پیاو:

"پینه، به لښ شتیکی وا نیه... بهو سهری پیرییم له مهره زه کارم کرده، له نیتو قوړو چلپاو دا کارم کرده... نه وهی له چوکورواو کیتش او مه، بز حوت پشتم به سه... نیستا خه ریکم ده چمه وه مالی. مه که ناغای من، مه که ناغا گیان... ناخر چزن به روت و قووتی بچمه وه لای ژن و مندالم؟"

دژردوو تووړه تر بوو:

"باشه چاکتر... یاللا دایان که نه."

کابرا نهی ده زانی چ بکا. دژردوو خه بهر که ی هله کیتشا. خه بهر له بهر خوره تاو ده ستی به بریسکانه وه کرد... نووکی خه بهر که ی نه ختیک له له شی پیره پیاو که را کرد. کابرا ده رپه ی و هاواری کرد:

"روحمت بی... به چاوان، نیستا دایان ده که نم. روحم به ژن و منداله که م بکه... جله کاتم بز تو، گیاتم بز خوم... نیستا دایان ده که نم..."

نهوانی دیکه له بۆسه کانیان دا پتیده کهنین. تنیا همه د بوو که نهم کاره ساته ی پی خوش نه بوو. هر شو بریسکه یه ی رقی پلینگى سرله نوئ هاتبووه و له چاوی همه د دا جیگیر بېوو. همه د له دووره ی پیزی هله د ستا.

پیره پیاو به سته زمانه که به په لم پهل دهستی کرد به داکه ندنی چاکه ت و پانتوله کى. دۆردوو:

"نافه ریم پیره پیاو... زووتر... نه تو که دهتموئ دایان کهنی بوجی نه و نه د خه فته تان به پیاوی ده ده ی؟!..."

پیره پیاو هر بهر ده سته له رزو کانه ی جله کانی داکه ندو له گۆشه یه ک داینان.

دۆردوو نووکی خه غمه ره کى نه ختیک زیاتر له له شی مامه پیره را کردو نه راندی:

"دهر پی به کشت داکه نه... کراسه کشت داکه نه."

پیره پیاو دهله رزی و به دهم ده ست تیک هاله نه وه کراسه کى داده کهنه.

"به چاوان کاکه، به چاوان ناغا... مه مکوزه، کراسه کشم داده کهنم."

پیره پیاو کراسه کشى داکه ند. ژیر کراسی نه بوو که دایکه نى... پاشان ملی به لاره نا. به

حاله تی پارانه وه ته ماشای دۆردووی کرد.

دۆردوو:

"زوبه... پتویست نیه له چاومه وه رامیتى... دهر پی به کشت داکه نه."

کابرا به زه مه ت توانی دهر پی به کى داکه نى. ده ستی وا دهله رزین ده تگوت بال لیک ده دا.

ده ستی به پیش خویه وه گرت و رای کرده کن ولاغه کى.

ولاغ له قه راغ جاده ی راوه ستابوو و ده له وه را. پیره پیاو ده ستی راستی هه روا به پیش

خویه وه گرتبوو. به ده ستی چه پی هه وساری ولاغه کى گرت. لاقه کانی تووکن و وه ک دارى ره ق

وابوون. ماسولکه کانی لاقى وه ک نیسکی سپی دهر پیره پیوون. زگی تی قویاو و به چرچ و لچ

بوو. تووکی سنگی سپی بوو. چلکن بوو. شانی چه مابوو. هه موو له شی هیتندی کیچ و گهنه

بیگه زن خال خال بېوو. خال خالی سوور... هیتندیک له خاله کان به قه د نینوکی قامکه

چکوله یه ک ده بوون.

پیره پیاو همسیریکى رزیو و چلکن بوو. همه د به دیتنى نهم وه زعه زیاتر زگی پی سووتا.

لهو نیوه دا خه به ره یته که که نه ختیک دوورتر چاوه ری و گوئ قولاغ بوو، خوی

گه یانده دۆردوو:

"خەریکن دین."

دۆردوو:

"سوارەکان خەریکن دین."

ئەوانی دیکە هیشتا لە بۆسەکانیان دا بەو پیرەپیایە رووت و بەدبەختە کە بە دواى
ولاغەکەى دا دەڕۆیشت پێدەکەنین.

پیرەپیایە، هەرچەند هەنگاو دەڕۆیشت و بە ترس و خەفەتەوێ ناوڕێکی وەسەر جەلەکانی
دەدا. دیسان چەند هەنگاویک دوورتر دەکەوتەوێ دووبارە دەگەڕایەوێ.

"دۆردوو بانگی کرد:

"وەرە پیرە، وەرە... وەرە شت و مەکانەت هەلگرەو بڕۆ... نیچیرەکانی ئێمە خەریکن
دەگەن... شائستە هەبوو. وەرە شتەکانەت هەلگرە..."

هەر ئەو پیایە پیرە کە ئەوێندە هیلاک و مردەلۆخە دیار بوو، لە گەڵ بیستنی ئەم قەسەیه،
بەخێرایى و زینگییەك کە هیچ وەخت لە کەسێکی وا چاوەڕوان نەدەکرا، بە غاردان
خۆی گەیانده جەلەکانی و جەلەکانی کە بریتی بوون لە بوخچەیهکی کۆن و دراو و چلکن و رزیو
لەبن هەنگلی ناو بە غار خۆی گەیانده و لاغەکەى. ولاغ لە پێشەوێ پیرەپیایە بەدواى دا
غاریان دەدا...

خەمەد نیوچاوانی گرژ و تال بوو. دەستەکانیشی دەلەرزین. پیتی خۆش بوو هەموو
فیشەکەکانی بێ ئەوێ یەکیکیشیان بە خەسار بچێ، لە مێشکی دۆردوو بەتال بکا. بەراستی،
بە زەحمەت پێشی خۆی گرتبوو کە وا نەکا.

دۆردوو، ئەجارە بە دەنگێکی نێرتەر نەڕاندی:

"تەسلیم."

هەر پێنج سوار وێکرا لغاوی نەسپەکانیان توند کرد.

دۆردوو رایگەیاندا:

"ئەگەر یەك هەنگاوی دیکە هەلنەوێ، ئەگەر مروتان لێ بیزوێ، تەقەتان لێ دەکەم.
بەخوا نایەلم یەکیکتان بە زیندوویی دەرچێ."

پاشان دەستووری بە هاوکارەکانی (کە لە بۆسەکانیان دا دانیشتبوون) دا:

"ئەمەن دەچمە پێشێ. ئەگەر موویان لێ بزوت هەمووتان لە هەموو لایەکەوێ وەبەر
دەسڕێژیان بەن."

لەسەرەخۆ، ھەروا بزانە ھیچ نەبوو، بە خەیاڵتیکى ناسوودەو، لە سوارەکان نیزیك بوو،
"دابه زن."

سوارەکان بێ ئەوێ متهقیان لێ بێ، دابه زین.
زین و رەختی ئەسپەکان زیوکاری کرابوو. سوارەکان ھەموویان بە سەر و سیما بوون. دوو
کەس لە سوارەکان وەك شارستانیان دەچوون. یەکیان کورپیکى ھەفدە سالە دیار بوو.
دۆردوو دەستووری بە ھاوکارەکانى دا:

"سێ کەستان وەرە پێش."

راست لەو کاتەدا کورپە ھەفدە سالە کە لە بانگی گریانێى دا:

"توخوا مەمکوژن... ھەرچی بتانەوێ دەیدەم... مەمکوژن."

دۆردوو رووی کردە منداڵە کە:

"بێچوو، شێر، نەگەر بتهوێ گیانت دەریرە، دەبێ رووت و قووت بێو،

کورپە کە لە نەکاو ھاواری کرد:

"ئەو دەم نامکوژن؟..."

ئەمەى گوت و دەستی کرد بە داكەندنى جلەكانى و بە شتوێ سوپاس كردن پەیتا پەیتا
دەى پرسى:

"کەوابێ نامکوژن؟..."

کورپەگە لە چاو لێك نانیك دا جلەكانى و تەنانت كراس و ژیر كراس و دەرپێیەكەشى
داكەندو بردنە لای دۆردوو:

"فەرموو."

ئەوانى دیکەش بێ ئەوێ قسەیکە بکەن رووت بوونەو، تەنیا دەرپێیەکانیان دانەنا.
دۆردوو:

"بەرێزان دەبێ دەرپێیەکانیشتان داكەن... ئەسلى کار دەرپێیەکانە."

ھیچیان قسەیان نەکرد. لێکرا دەرپێیەکانیشیان داكەندو دەستیان بە پیشیانموه گرت و وەرپێ کەوتن.

چەتەکانیش جل و بەرگ و ئەسپەکان و ھەموو شتەکانیان ھەلگرت و روویان کردەو، چیا.

وختیک لە بنارى وەسەر دەکەوتن، دۆردوو رووی کردە ھەمەد:

"شانست باشە چکۆڵ، ئەمەو دەسکەوتمان خەراپ نەبوو. ھەزارو پینسەد لیرە پوولی

نەغدیان پێ بوو، ئەسپ و جلەکانیشیان شیرینیەکەى... جلەکانى ئەو کورپە راست بە

نەندازەي خۆتەن... نوئ نوئ... جاشە كەرەت دىيىو چ زەرەزەپىكى دەست پى كەربىو...
دىار بوو زۆرى روھى خۆى خوش دەويست."

كاتىك گەيشتە نىزىك "شاخەپەش" دۆردو دابەزى و ھەر كە دابەزى جەلەكانى ئەو كۆرەي
لەبەر ھەمەد كەرد دەستى كەرد بە تەماشە:

"ماشەللا، ماشەللا... جەلەكانى ئەم توتكە سەگەت چەند لى-جوان... راست بويە
مەندالە مەدرەسەيەك..."

ھەمەد لەم جەلانەدا كە ھى كەسپىكى دىكە بوون، خۆى بە خويىرى و چكۆلە دەھاتە بەرجاۋ.
خەرىك بوو دەخنىكا، لە شەرمەن دەتگوت داپزى. نەيدەزانى چ بكاو بۆ كۆى بچى. پەرسىيارىك
كە بە درىزايى ئەم رىگايە لە دلەدا بوو و نەيدەويىرا دەرى بېرى، سەرەنجام دركاندى:

"باشە ھەمرو شتپكى ئەوانەمان نەستەند... بەلام تى-نەگەيشتەم بۆچى دەبوو
دەرىيەكانىشيان لى-يىستىن؟..."

پاش ئەم پەرسىيارە نەختىك ويژدانى ناسوودە بوو، ئەگەر بۆ تەنيا تارپىكىش بووبى، جەلەكانى
ئەو كۆرە غەرىبەيەي لەبەر چوونەمە.

دۆردو بەم پەرسىيارە پىكەنى:

"لەبەر خاترى ناۋەكەيەتى... لەم ولاتە ھىچ ياغىيەكى دىكە دەرىيە لە پىي خەلك
داناكەنى... ئەمەن دەرىيەكانىشيان لەپەن دادەكەنم تا ديار بى ئەمانە دۆردوۋە شىت رووتى
كەردوون..."

(۱۱)

گهرمای پاش باران دهستی پی کردبوو، گهرمایه کی شه دارو له شانان گران... تهرمی خویناوی و قوراوی "ولهی" یان له ههساری مالی عهبدی خان لهسر جلیتک دريژ کردبوو. جله تهر خویناوی به کانی به لهشیموه نووسابوون. میشه شینکه شلخه یان لهسر دابوو. بالیان وه تهرایی دهبریسکایهوه.

مردوو وه غریب، وه تهنیا دهچی... زهردو بیژهنگ و ههردوو دهستی بهوه زعیکی خهفه تباروه کهوتبوونه سر زهوی.

یه کیتک له گولله کان شانی چهپی عهبدی خانی سمی «وو. گولله پاش کون کردنی شانی، کهوانه ی کردبوو و له ژیر نیسکی شانی دا مابوووه. گولله کهی دیکه وه رانی چهپی کهوتبوو، و بی نهوهی له نیسکی بدری لهودیوی دهری کردبوو.

برینه کانی عهبدی خان هه لهو لته واره به دهستی هه کیمی ناوایی برژابوووهوه به سترابوون. بۆیه عهبدی خان خوینتیکی وای لته ههاتبوو، به لام داد له دهست ژانی نهو گوللهیه که له ژیر نیسکی شانی دا گیری کردبوو... نه ژانه زۆری نازار ده دا. سر دلشی پی بهوه دیشا.

عهبدی دوو کوری چاردهو شازدهی ساهه هه بوون. کوره کان و خزمه کان و نۆکه ره کان له دهوری عهبدی خان هه لآبوون. هه موو چاره یی بوون خان وه قسه بی و شتیک بلی، به لام عهبدی خان جار جار له سه ره خۆ نالهیه کی ده کردو هیچی نه ده گوت. ژنه کانی له ژوور سه ری دانیشتبوون به بیدهنگی ده گریان.

عهبدی خان له نه کار به ترس و نیگه رانی بهوه چای هه لیشان و پرسی:

"خوشکه زام چۆنه؟... وهلی له چ حال دایه؟"

ژنه کان به هه نيسك دانوهه جوابيان دایهوه.

عهبدی خان:

"کهوابوو یانی..."

یه کیتک له ره عییه ته کان:

"بۆخۆت خوش بێ خان... خوا سیبهری تۆمان له سهر کهم نه کاتهوه."

چاوه کانی عهبدی خان بریسکه یه کیان دا:

"ئهو نه حله تیه؟..."

نهی توانی قسه کهی تهوار بکا. دێهاتی یه کان ملیان به لاره ناو به دهنگیتکی نهرم جوابیان دایهوه:

"رای کرد."

عهبدی له چاوانیانوهه راماو پرسى:

"ئهو سه لیتیه چی؟..."

وه لامیان دایهوه:

"گرممان. هینامانهوه."

عهبدی خان چاوه کانی لیک نان و سهری نایه سهر سه رینه کهو دهستی کرد به نالین. پاش

ماوه یه که دووباره چاوی هه لیتناو پرسى:

"خۆ له کچه کدتان نه دا؟"

وه لامیان دایهوه:

"نه خهیر خان، هه چمان لى نه کرد."

"چاکتان کرد. نه ده بوو پته یه کیشتان لى دابایه."

وه لامیان دایهوه:

"دلتیا به خان، پته یه کیشمان لى نه داوه."

"چاکتان کردوه."

هه مووان دهیان زانی که عهبدی خان، نه گهر خه تیه کی له ره عییه تیک دیبایه و لیتی

نه دابایه، هه تمه نه خشه یه کی دیکه ی هه بوو. هه مووان دهیان زانی که ئهو جۆره که سانه هه تا

مردن ناچار بوون سزای ئهو خه تیه بهیژن. نه گهر به لیدان ته مبی کرابان نیشانه ی ئهوه بوو که

گوناحه که یان له بیر ده برایهوه. به لام نه گهر لیدانیان نه خواردبایه، بهو مانایه بوو که تا صاون

ده بی رهنج به کیشن.

ئەمۇ لادىيىيەنى خەتايەكەن دەكرد، دەركى مالىيە عبدۇخانىيەن بەجىن ئەدەھىشت بۇ ئەمۇنى
لىتەندىنكىيان بەركەمۇي و رزگارىيان بىن.

خان دووبارە چاۋەكانى لىك نەمۇە. دەم و چاۋى زەردو درىژ بوون. پاشا ماۋەيەك كاتىك
سەرلەنۇي چاۋى كۆرۈنە، بە خۇي نەبوو شەپۇلىكى خۇشخالى بە روخسارى دا ھات و رابرد.
پرسى:

"ھەمۇ ئەوانەى لە لىتەۋارى لەگەل مەن بوون، لىتەن؟"

گوتيان:

"بەللى خان، بىجگە لە غەلىيەشەل و رۆستەم"

بە توندى دەستورى دا:

"بىرۇن ئەوانىش وەيىنن و بيان ھىننە ئىتەر."

تاۋىك دواتر دەنگى شىۋەن و گريان لە ھەسارى بەرز بوۋە. دايك و باب و ھاۋولاتەكانى
ۋەلى خەبەريان زانىبوو و ھاتىبون. دايك خۇي بەسەر تەرمى قوپاۋى و خوتناۋىي كۆپەكەى دا
كىتەبىبو، تەرمى كۆپەكەى ماچ دەكردو لە سەر سىنگى خۇي دەدا. بابى دەتگوت دلتۇيىك
خوتىن چىيە، لە لەشى دا نىيە. رەنگى بەردابوو. دەستىكى لەسەر دلتى دانابوو، و لە سوۋچىك
راۋەستابوو. بە ھەزار زەھەت دايكەكەيان لەسەر تەرمەكە ھەلگرت و بردىانە قەراغىك.
بايىش كە تواناى جىۋولانى نەبوو، بە زەھەت تەكانىكى دايە خۇي. بابى ۋەلى پىياۋىكى
دالەگۈشتى كەلەگەت بوو. دەم و چاۋى زۆر درىژو نىتوچاۋانى زۆر پان بوو. كراسىكى بىيەخەو
گولتۇزىكراۋى لەبەردا بوو. پانتۇلەكەى قوماشىكى دەزۋى خەت خەت بوو. كالەيەكى
چەرمى خاۋى لەپىدا بوو. ھىشتا توۋكەكەى بەرنەدابوو. كاتىك لە جىتى خۇي ھەستا گىژ و بىن
ۋاز لەقۇزىنىك راۋەستا. بە بىۋازى ھەردوو دەستى بەردابوونە... غەمىكى ئەۋەندە تال لە
چاۋانى دا دەخوتندرايەۋە ھەر باسى نەدەكرا. ھەرچەند دەيىكرد ئەيدەتۋانى چاۋ لە تەرمى
كۆپەكەى بكا. دلتى بەرايى نەدەدا.

يەكىك ھاتە لاي، چۈۋە بىن پىلى و بىردىيە ژورر سەرى عبدۇخان. كاتىك عبدۇخان چاۋى
پىي كەوت، بە داخ و خەفەتەۋە سەرى راۋەشانند:
"قەزاۋ قەدەر! ..."

باۋك لە پىر پىشى فرمىسكەكانى بەرەلا كۆر:

"چ قەزاۋ قەدەرىك؟... قەزاۋ قەدەرى چى عبدۇخان؟... ئەمە نە قەزاۋ قەدەرە نە
ھىچ... پشیلەش، سەگىش، بالندەش ئەۋەندەى سەر بىجەيەسەر، جارىك دەترسى، دوو جار

ده ترسې... به لآم جارى سټيېم ده ست له گيانى خڅى ده شواو پټت هه لده پرژى و له ت و په دت ده كا. پياو نابې نه وه نده تين بز خه لكى بټنى عه بدي خان... باشه، رايان كرد، كرد... له كڅليان بډه هډر جه هه ننه ميك ده چن با بچن...

پاش هم قسانه سمرله نوئ بټحال كهوت و ديسان وهك مردوويه كه تافه دلڅييك خوټن له له شى دا نه بې، له جټى خڅى رهق بوو. ده تگوت لهو وه ختموه هاتوته ژوورئ، نه جوولهى لى هاتوه نه قسه يه كى كرده... هه روا وهك بهردى رهق بټدهنگ و مات بوو.

عه بدي خان دداني له چپه وه بردن:

"بريا له پټش دا ده مزاني... نه گهر ده مزاني نهو زڅلى ناپاكه سهره بچام هم به لايه م به سهر دټنى! ... نټستاش راوه سته بزانه چ ده ردټكيان ده ده مى... شهرت بې كارټكيان پې بكم هم نهو نه حله تېپوه هم نهو سه لټيه ره رڅى سه د جار مهرگى خڅيان به ناوات بخوازن... رڅى هه زار جار... چما لټيان ده گهرټم؟... پټت وايه لټيان خوڅ ده بم؟... به خوا سهره وين هه لټيان ده واسم و كايان له بين لروتى دا ده سووتينم... راوه سته با بډم هه لكه ون، نه وده م ده ييښى!"

پاشان رووى كرده ده روويه ره كهى:

"وه دوايان كهوتن يان نا؟"

"نټورئ وه دوايان كهوتون."

"خه بهر تان به ژاندارمرى داوه؟"

"نټورئ خه بهر مان داوه."

"ژاندارمه هاتون يان نا؟"

"هه تا نټورئ ده گه نه جى... خه بهريان به ده ولت داوه، چاره رټن مه شمورى لټكڅلټنه وهى ده ولت بگاتن. ده بې پزىشكى حكومه تيش بې."

"به لى، حه قمن ده بې دوكتڅر هه بې... حه قمن... پټش نه وهى نه مانه بگه نه جى خه بهر بدهن هه موو نه وانهى دوټنى نټورئ له گه ل من له جهنگه ل بوون، بټنه نټره... خه بهر به هه مووان بدهن... هه موويان بټنه ژوورئ..."

په كټك له پياوه كان:

"عه لى به شل و رڅستم له ده رټن، نه وانيش نټستا دټن."

"كه وابه هه موويان لټره."

"به لښ خان."

عبدی خان:

"که وایې به هم موویان بلین زووتر بښ و نه وانی دیکهش بچنه ده ری."

بابی وای هر بهو بیتحالی و بښ وازی به هستاو له سهره خو چوو ده ری. تنانته ناوړی وده سهر عبدی خان نه دا. نه وانی دیکهش به دوی وی دا له هڅه که وده ر کهوتن. له جیاتی وان، نه وانی دوی شم چوویونه لیږه وار ژووره که میان پر کرد. هم موویان له دوری عبدی خان کوزیل که میان به ست. هم موو دهیان زانی قسه ی عبدی خان شه ده بی که ناواو ناوا شایه تی بدن.

هروخت کار به دهستی دولت و ژاندارمه ده هاتنه و، نه مانه حقیان نه بوو له خویانه وه هیچ بلین. شو شتانه ی دهیان گوتن، عبدی خان فیزی ده کردن و نه مانیش قسه کانیاں له بر ده کردو وک بلبل بښ ژاندارمه کار به دهسته که ی دولتیه تیان دوو پات ده کردنه وه. کاتیکیش نه وای له بریان کرد بوو، تهاو ده بوو، نه گهر پرسیا ریک ی دیکه میان لی کرابایه، دهیان گوت:

"له ونده زیاتر هیچ نازانین."

هر پرسیا ریکیان لی کرابایه، و له میان هر نه وه بوو:

"نازانین."

عبدی خان ته ماشای روخساری هم موویانی کرد. هم موویان رهنگیان زهره هل گه را بوو. پاشان چای له وان هل گوازت و چای به رانه وه. ماو به ک هروا بیتدنگ مایه وه. کاتیک سهری به رز کرده وه سهر له نوی چای له یه که یه کیانه وه بری. به حال و دوو به لا لیوی بزووتن. به دهنگیک کزه وه گوتی:

"باش گوتان بکه نه وه براینه ... له پیش دا دست له سر ویژدانی خوتان دانین ... هم مووتان داتان نا ...؟ زور باشه ... نیستا هر بهو جوړه که ویژدانتان له بر چاوتانه بر بکه نه وه ... هرچی ده برسم جوام به نه وه ... نه گهر شو سه گهی به نیسک و ورد که نانی ده رک ی خوتان گوره بوو، رژی که هار بی و ژن و مندالتان بگری، چی لی ده کن؟ ... و له می نه م پرسیا رهم لی تان ده ری، به لام ده ستان له سر ویژدانتان بی ... یه که قسه ش به پیچه وانه ی ویژدانتان مه کن ..."

ماو به ک چای له چای هر کامیکیه نه وه بری:

"نیستا پیم بلین ... نه گهر نیوه بوونایه چنان ده کرد؟"

باش نهم پرسپارهش دیسان خیرا چاوټکی به هموویان دا گټړا:
"چټان لږ ده کرد؟"

لادیتیه کان که نهیاند زانی بلټن چی، جوابیان دایه وه:
"نهمه مان ده کرد که ده بوو بیکهین."

عبدی خان چاوی له چاویان کرد:

"یانی چوڼ؟"

"همر جوړټک تۆ بفهرمووی خان... هرر جوړټک تۆ بتهوئ."

خان، وهك نهمه دیهاتیه کان شټکی زوړ گرنگیان گوتی، قسه که یانی په سندنه کرد:
"نافهریم براینه... سه گی ده رگای خوځ کورې کوشتووم... په کیان هه لاتوه... به لام ده گیر ده کهوئ. نه گهر بیته ته یرو به بالان بفرئ، دیسان ده گیرم ده کهوئ... رزگار بوونی نیه... به لام شهریکه گوناچه کهی لیریه... له چی دا هرر به لایه که به سهر نټمه هاتوه، له بن سهری نهو کچه دایه... وهلی خان کچه که کوشتی... وانه بوو؟... هموومان به چاوی خوځمان دیتمان که کچه که ده مانچه کهی له وهلی خان دا... وهلی، کچه که کوشتی... هممه دۆک ته قهلی له من کردو کچه کهش له وهلی... هه ردو وکیشیان ده مانچه که شش تیریان پی بوو... چما هم مووتان به چاوی خوځتان نه تان دی که له پیښ دا کوره که سیره ی له من گرت و ته قهلی لږ کردم و پاشانیش کچه که سیره ی له وهلی گرت و ته قهلی لږ کرد؟"

عبدی بانگی کرد:

"کورینه... په کیټکتان بیته ژوور..."

کوره گه وره کهی عبدی خان هاته ژوور:

"نهمه ده مانچه یه بیته کورم."

کوره که ده مانچه یه کی نوټی له نیو دۆلابی به که ده رهیناو دایه ده ست باوکی. عبدی خان چه که کهی وهرگرت و به وانی دیکه ی نیشان دا:

"هم مووتان باش ته ماشای بکهن. نهمه هرر نهو شش تیره نیه که له کچه که تان نه ستاند؟... نهمه هرر نهو شش تیره نیه که کچه که وهلی پی کوشت؟... باش سهری بکهن، بزائن خوټه تی یان نا..."

چه که که ده ست به ده ست گه راو گه شته ره ده ستی عبدی خان.

عبدی خان پرسى:

"همموتان ديتان؟"

گوتيان:

"بهلن ديتمان خان."

"نمه همم نهم شهم تيرهيه كه به دهست كچهكهوه بوو... همم نهم شهم تيرهيه كه كچهكه وهلبی پښ كوشت... وهختيك وهلی كهوت، دهمانچهكهش له دهست كچهكه كهوته خوار. پاشان حاجی داهاتهوه شهم تيرهكهی هملگرتهوه. كچهكهش همم حاجی گرتی. وا نيه؟... همموتان به چاوی خوتان نهمتان دی؟ حاجی... نهوهی دهیلتم وایه یان نا؟"

حاجی پیاوړتک بوو قولهبنه، رهنګ شین، لووت شهپوړو، زور پیر بوو، کوښ لهبهر، پیس و چلکن و چار نهشورو تیغ لښنه دراو... همم دهتګوت له سهرانګوتلګان هملګراوهتهوه.

حاجی:

"راسته، دهبرت مرم... هممرا بوو كه فهمموت... وهختيك شهم تيرهكه له دهستی كچهكه بهر بووهوه، بڅخوم داهاتهوهوه هملم گرتهوه. كچهكه پیتی پیوه نا هملن... یانی دهستی كورهكهی گرتبوو و به جووت رایان دهكرد. مهبهستم له كورهكه همم نهم حممهده زوژ و ناپاكهیه. بهلن خان گیان... دوو به دوو دهستی یهكتریان گرتبوو و هملدههاتن... من له دواوه خوم گهیلندنې و خهجیجم له پشتهوهرا گرت، نه مهیتشت دهچې. خهجیج له پیش چاوی خوم به دهمانچه له وهلیخانی دا."

حاجی نهم قسانهی كړدو سهری داخست. وهك نهوهی فرمیتسكی هاتبی، چاوی پاك كړدنهوهو له سهری رویش:

"نهی وهلی گیان، وهلی خان... لهو دنیایه دا خهراپهت بڅكس نهبوو، وهلی خان گیان... سهره نجام ناپیاوان نهمهیان بهسهر هینای... خورتیان رشتی... وهلی خان گیان... همهمیشه ناپیاوان، پیاوان دهكوژن وهلی خان گیان، تا نیستا كې دیویه پیواو پیاوان بكوژئ... ناپیاوان كوشتیانی وهلی خان گیان... به قوریانی نهم تهرمهت یم كه به گوللهی سهلیتهیهك كهوته سهر زهوی وهلی خان... چهتیوه خوا نهناسه له پیش چاری خوم گوللهی له سنگت دا وهلی خان گیان... چ دهست و چهكیکیشی بوو هممرا مزادهیه... خوا دهزانی چ كافرتهك فیری سیره گرتنی كړدبوو وهلی خان گیان..."

عدهندیخان:

"هەمووتان گوتتان لىبوو؟ ... مەگەر وا نەبوو؟ ... چما ھەرچى گوتى وشە بە وشەى راست نەبوو؟ ... زەكەريا، لەگەڵ تۆمە ... زەكەريا چما بە چاوى خۆت نەتدى؟"

زەكەريا:

"ھەمووى راست بوو خان... راست ئەو جۆرە بوو كە حاجى گوتى."

"عەلىيەشەل... تۆش چاوت لى بوو، وا نىه؟"

عەلىيەشەل لەمىژ بوو دەيەويست پۆرگى دلى بدېږئ:

"نەمن؟... نەمن ھىچم نەدى خان... ھىچ شتىك... نەمن ھەر نەوئەندە دەزانم كە شوئىن گىرپان بۆ من بوو بە ژانەسەر. دىھاتىيەكان ئىدى تەماشاي چاوى من ناكەن... نە دىھاتىيەكانى خۆمان، نە دىھاتىيەكانى نىوہ... مندالەكانىشم كە دەم بىنن رووم لى وەرەدە گىرپن. ژنەكەم وەختىك تەماشام دەكا، بىزى لىم ھەل دەستى. حازر نىه يەك وشەش قسەم لەگەڵ بكا. نەمن ھىچم نەديوہ خان، ھىچ شتىك... ھەر نەوہيە كە پىم گوتى. نەمن ھەمەديشم نەدى تەقە لە تۆ بكا."

عەلىيەشەل پاشا شەم قسانە ھەستاو بە رق ھەستاوى و بۆلە بۆلەوہ لە ھۆدەكە وەدەر كەوت. ھەموو گيانى ببوو يەكپارچە رق و سەركىشى. عەلىيەشەل وەك پارچە ئاگرىك لە ژوورئ چووەدەر.

عەبدىخان لە ھىچ كەس چاوەروانى ئەو جۆرە جوابەنگى و سەركىشىيە نەبوو. تىك چوو. خەرفا. لىوى پى داچۆران. كاتىك كەمىك ھاتەوہ سەرەخۆ، دەرەى بوو. سەرى راوہشانە. دەتگوت دەيەوئ وەدواى عەلى بكموئ. لە نىو جىيەكەى ھاتە دەرە نەپاندى:

"عەلىيەشەل، عەلىيەشەل... ئىدى ئەتۆ لەم دىيە جىت نىه... ھەر گەيشتيەوہ نىو دئ، سەوسيپالى خۆت تىك نئ و ھەر جەھەننەمىك دەچى، بچۆ. تاقە رۆژىك خۆت بگنخىنى، پىاوہ كانم دەنيرم مالتەكەت بەسەر دا وىران بكەن. گوتت لىبوو گوتم چى؟... گوتت لى بوو عەلىيەشەل؟..."

لە پاشان لەبەر خۆيمەوہ دەستى كرد بە پرتەو بۆلە:

"بىن شەرمانە... ئەك نەناسانە... بىن ناموسانە..."

نەچار زارى كەفى كرد:

"ھەمووتان ديتان، وا نەبوو؟"

ھەمووان يەك دەنگ جوابيان دايمەوہ:

"به‌لئی دیتمان خان، راست نهو جزیره بوو که فەرمووت."

"دەستان لەسەر ویژدانتان دانئین... براینه، هاوولاتینه... بسته مندالیک ته‌قی له من کردوه... خه‌جالتی نه‌کیشاوه... ته‌قی له ناغای پینج دیان کردوه... له ساحه‌بی پینج ناوه‌دانیان... نه‌ویش لەسەر کچه‌تیویک... نه‌گەر نه‌من کوژرابام، ئیوه چیتان به‌سەر ده‌هات؟ باش بیری لێ بکه‌نه‌وه، نه‌گەر من له‌نیو چووبام وه‌زعی ئیوه چی لێ ده‌هات... کچیک که من ویستوومه بیته‌ بوو کم وه‌دوای قوون رووتیک بکه‌وئ و پروا؟ ناخر نه‌مه له چ کتیییک دا نووسراوه؟ دەستان لەسەر ویژدانتان دانئین... ویژدانی خۆتان بکه‌نه هه‌کم... گویتان له ده‌نگی ویژدانتان بئ... هه‌رچی ویژدانتان ده‌لێ وا بکه‌ن..."

"موسا ته‌مبوو:"

"هه‌ر نه‌وه‌یه که خان فەرمووی... دەستان لەسەر ویژدانتان دانا."

خان ئافه‌رمی پێ گوت:

"ئافه‌رم موسا، بارک الله."

"قه‌دیره‌ که‌چل:"

بۆ خاتری ئاغامان هه‌ر کاریک بێ ده‌یکه‌ین... هه‌موومان دەستان لەسەر ویژدانتان دانا."

خان:

"خوا هه‌مووتان بپاریزێ... نه‌مسال له هه‌مووتان ته‌نیا چواریه‌کێک ملکانه وه‌رده‌گرم... هه‌یرانه‌کانیشم به‌ خۆتان به‌خشی... بۆخۆتان... ئیستا بچن باش دەستان لەسەر ویژدانتان دانئین تا بتوانن باش وه‌لامی حکومه‌ت بده‌نه‌وه..."

هه‌موویان به‌ پێکه‌نین و خۆشحالی‌یه‌وه له هۆده‌که وه‌ده‌رکه‌وتن: "چوار یه‌کیکی به‌ره‌م... گاجووته‌کانیش بۆ خۆیان... شانسیان هێنابوو..."

هه‌موویان له هه‌ساری پهنجا میتریک دوور له ته‌رمه‌که دانیشتن و خه‌ریکی له‌به‌رکردنی شایه‌تی‌یه‌که‌یان بوون:

"حاجی بوو... شه‌دی حاجی خۆی بوو که داهاته‌وه‌و شه‌ش تیره‌که‌ی له عه‌رزێ هه‌ل‌گرته‌وه... که‌چه‌که ده‌ستی کوپه‌که‌ی گرتبوو و به‌ جووت هه‌ل‌ده‌هاتن... له‌په‌ر ده‌ستی که‌چه‌که له ده‌ستی کوپه‌که‌ به‌ر بوو... ئیتمه‌ش گه‌یشینه‌ سه‌ری و گرتان..."

حاجی قسه‌که‌یانی بپێ:

"نا... وا نه بوو. بلېن: حاجی - واته من - گه‌یشته سهریان و له پشته‌وه‌ړا باوه‌شی به کچه‌که‌دا کردو نه‌ی‌ه‌یشت دهرچې... له پاشان ده‌لېن وه‌ختیک حاجی - واته من - گه‌یشته سهریان و له پشته‌وه‌ړا باوه‌شی به کچه‌که‌دا کردو، کوربه‌که - واته همه‌دوک - ده‌ستی کچه‌که‌ی به‌ره‌لا کردو خوی دهر باز کرد..."

حاجی گه‌یشته سهریان و له پشته‌وه‌ړا باوه‌شی به کچه‌که‌دا کردو، وه‌ختیک حاجی کچه‌که‌ی گرت، کوربه‌که - واته همه‌دوک - ده‌ستی کچه‌که‌ی به‌ره‌لا کردو هه‌لات."

"کچه‌که زوریش ده‌ست راست بوو. که‌س نه‌یده‌زانی نه‌و همرامزاده‌یه سی‌ره‌گرتن له چ خوانه‌ناسیک فی‌ر بووه... سئ گولله‌ی له‌سهر یه‌ک له سنگی وه‌لی‌خان دان، یه‌ک گولله‌ش چی‌یه، به خه‌ساری نه‌دا... وه‌ختیک وه‌لی خان که‌وته عمرزی، ده‌مانچه‌که‌ش له ده‌ستی کچه‌که‌ی به‌ری و که‌وته سهر زه‌وی... پاشان حاجی داهاته‌وه‌و ش‌ه‌ش تیره‌که‌ی هه‌ل‌گرت‌وه."

حاجی:

"راست بوو... نه‌ ناوا. ئیستا دانیشتن و نه‌مانه باش له‌به‌ر بکه‌ن، تا ته‌گه‌ر حکوم‌ه‌ت هات له نه‌کاو له‌بیرتان نه‌چیته‌وه."

لای پاش نویژی، له پیتش دا دوو ژاندارمه به‌تفه‌نگ و سهره‌نیزه‌وه به‌دوای وانیشت دا پزیشکی حکوم‌ه‌ت و بازپورس و وه‌کیل باشی‌یه‌کی ژاندارمری له‌به‌ر دهرگای مالی عه‌بدی‌خان دابه‌زین.

لیفه‌یه‌کی چیتی گول‌داریان به‌سهر تهرمه‌که هه‌ل‌کینش‌ابوو. ده‌ستی زه‌ردی مردوه‌که له لیفه‌ی هات‌بوه دهر.

دوکتور لاویکی چاوشین و ره‌نگ کچوله‌ بوو. کاتییک له نه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی، لیفه‌که‌ی وه‌لادا، به‌قی‌زو بی‌زه‌و ته‌ماشای مردوه‌که‌ی کرد. پاشان لیفه‌که‌ی به‌سهر هه‌ل‌کیشایه‌وه:

"ده‌توانن بې‌خیژن."

هه‌موویان چوونه ژوړو. له په‌نای عه‌بدی‌خان دانیشتن. هه‌موویان نی‌تو‌چاوانیان تیک نابوو. هه‌رسیکیان له شار زوریان ناوی عه‌بدی‌خان بیست‌بوو. وه‌کیل باشی بڅو‌ی یه‌کیک له د‌زسته باشه‌کانی عه‌بدی‌خان بوو، و له هه‌موو دهرفه‌تیک بڅو‌ی دهرپرینی دل‌سو‌زی و هه‌ستی هاوده‌ردی خوی که‌لکی وهرده‌گرت:

"نەتۆ خەمت نەبى خان... سەرى تۆ سەلامەت بى، بۆخۇم قاتلەكەت بۆ دەگرم... بۆخۇم دەپپىنمە بەردەست. بە سزای خۆى دەگا، ھەر بېرىشى لى مەكەو... چوار ژاندارمەم وەدوا خستون... لە ھەر کوئى بى دەيگرن خان!..."

وەكىل باشى تاپىشى لەگەڭ خۆى ھىنابوو. تاپپەكەى لە كۆلەپشەكەى دەرھىناو لەسەر پەنەى نان كەردنىتى دانا. دوايە ژاندارمەيەكيان بە دواى خەجيج دا نارد. خەجيج ھات، لىپرسىنەو دەست پىن كرا. خەجيج رووداوەكەى بەو جۆرە كە بوو گىتراپەو. لە پاشان نۆرەى شايتەكان ھات. پىش ھەمروان حاجى شايتەتپى دا. نەویش مەسەلەكەى بەو جۆرە كە خان دەپەويست، باس كرد:

"كاتىك ھەمەد تەقەى لە عەبدىخان كرد، لە نەكاو چاوم بەم كچە - واتە خەجيج - كەوت، دىتم شەش تىرىكى بە دەستەوہەو سىرەى لە وەلىخان گرتو. تا نەمن ويستم بھولتيم سى جار روو وەلىخان دەستى لى كىشا. دەست راستىچەكەشى شتىكى سەير بوو! كاتىك وەلىخان گوتى: ئاى كوژرام و كەوتە زەوى، خەجيج ھەر لەوئى رەق بوو و شەش تىرەكەى لە دەست كەوتە خوار. منىش داھاتەو دەمانچەكەم لەنىو قورئ دەرھىناپەو. ھەمەد دەستى كچەكە - واتە دەستى نەم خەجيجە - ى گرت و دوو بە دوو رايان كرد. وەدوايان كەوتم و گەيشتمە سەريان. باوہش بە ھەردوو كيان دا كرد. ھەمەد كچەكەى بەرداو بۆخۆى راي كرد. بەلام كچەكەم گرت و نەم ھىشت رابكا. چا دەكرا بىلەم رابكا؟. بەرەلام نەكرد. بەخوا نەگەر ھىشتام رابكا."

خەجيج لەم شايتەتپە تىك رابوو. حاجى مەبەستى چى بوو؟ سەرى لى دەرئەدەكرد: بازپورس:

"خەجيج! دەلنى نەتۆ وەلىت كوشتو. قەيەكت ھەيە؟"

خەجيج:

"پياويك بەو زەلامىيە چۆن بە من دەكوژا؟"

قەكەنى حاجى يەكيشيان راست نەبوو، مەبەستى حاجى چ بوو؟ پاشان پرسىار لە زەكەريا كرا. نەویش راست قەكەنى حاجى دووپات كەردنەو، نە وشەيەك زىادو نە وشەيەك كەم. شايتەكەنى دىكەش جگە لە قەكەنى حاجى شتىكيان نەگوت.

خەجيج ھەستى كرد نەو ماستە بى موو نپە. دللى لەرزى. ترسا. گريانى ھات.

بازپورس چەكەكەى بە شايتەكان نیشان داو پرسى:

"نهمه بوو نو چه کمې له دهستی خدجیج دا بوو؟"

گوټیان:

"بدلې نهمه بوو."

نو شوه له مالي عېدی خان مانموه. دوو دوو دوشه کیان له سر یهك بؤ راخستبون. چهند بهرخیان بؤ سر برین و بویان کردنه تهنوور که باب. بازپورس همدو جارې که بؤ کارټک رټی ده که وته دټهاتی کټپاره، داوای تهنوور که بابی ده کرد. بېنگومان باشترین خواره مهنی که له گوشت دروست ده کړی، همر نو تهنوور که بابیه.

شوی، خدجیجیان له ژووری تهنیشت خویان دا زیندانی کرد. خدجیج که هتا نو شوه بوی له هیچ شټک نه کرد بووه، نو شوه سهری و سهر نه ژنوی کرد بوو و له گز فکران راجو بوو. هتا بهیانی همر بهر جوړه سهری له نیو نه ژنویانی گرتبو و ده گریا. بهیانی خدجیجیان له ژووره که تییدا زیندانی کرابوو، هټنایه دهر. دوو ژاندارمه که خدجیجیان و پېش خویان داو که و تنه پړی، خدجیج روانه به نديخانه کرابوو.

خدجیج هوشی به سهر خویوه نه ما بوو. نهیده زانی چ رووده دا. نهیده زانی چیی لی ده کهن؟ وهرې که و تنبون. خدجیج لاقه کانی تټک ده نالټان. نهمه دووه مین جار بوو که خدجیج ده چوه جینگایه کی زور دوور له دټی که خویان. جاری یه که میان پشتیوان و خوشه ریسته که خوی له گهل بوو. لهو سه فهره دا دیزانی ده چټه کوئ و بچی ده چټ. لهو سه فهره دا به نیازی پیدا کردنی کټلگه به کی چکولمو خانویه کی گهرم ده چوو. بهلام لهم سه فهره دا دلی پر بوو له ناو میډی و ترس. نهیده زانی نو خه لکه چیی له گهل ده کهن. کاتیک له ناوایی ودهر که و تن، تهنانه د دایکیشی نه هاتبو به پټی بکا... دهسته خوشکه کانیشی نه هاتبون. نهمه زور ناخوش و زور تال بوو.

فکرو خه یال بهریان نه ده دا. هټندې جاریش نه هیچ تی ده گه یشت، نه هیچی ده دی و نه بوی له هیچ ده کرده وه. تهنیا نه و نه ده بوو، ههرکات وه هوش ده هاته وه و چاوی بهو دوو ژاندارمه یه ده کهوت که له تهنیشتیه وه ده پږیشت، ده له رزی. دواپوژ له بهر چاری تاریک بوو و هتا ههنگاوټک ده چوه پېش، ههنگاوټک زیاتر به تاریکایی دا ده پږیشته خوار. له پېش چاوی خوی حکومتی که ده دی وهک دیو... ژاندارمه کان و دو پیاری دیکه حکومت...

رۆژی دواتر وهختیک گه‌یشتنه شار، خه‌جیج نیدی هیزی لی‌پرابوو. هاندوو بوو. به‌ریتگا دا نه‌ده‌پویشت، راده‌کیشرا. دیتنی شار نه‌ختیک دلخۆشی کرد. هه‌ستی نه‌مین بوونه‌وه‌یه‌ک له دلی‌دا په‌یدا بوو. ترسه‌که‌ی که‌متر بوو. هه‌مه‌دی وه‌بیر هاته‌وه. هه‌مه‌د هه‌میشه باسی گرتیکی زه‌ردی بۆ کردبوو. له‌ پرته‌قال و به‌ردپیتی بلسورین و بۆنی که‌باب هیندی شتی بۆ باس کردبوو... گوتبووی له‌سه‌ر یه‌کێک له‌ خانووه‌کان ژووریکێ چکۆله‌ی دیوه وه‌ک هیلانه له‌ک له‌ک، که‌ له‌ شووشه‌ی ره‌نگاوهرنگ دروست کرابوو. داخوا نه‌و خانووه له‌ کوێ بێ؟ گوتبووی که‌ هه‌تاو که‌وتبووه سه‌ر شووشه‌ی مالتیک، شووشه‌که ره‌نگی سوور سوور هه‌لگه‌رابوو... ده‌تگوت په‌نجهره‌که له‌ موورووه سوورکه دروست کراوه... له‌په‌ر هه‌مه‌دی وه‌بیر هاته‌وه. دلی ته‌زی. داخوا هه‌مه‌د نیتسا له‌ کوێ بێ؟ نه‌گه‌ر هه‌مه‌دیان گرتباهه‌ حه‌قمن ده‌کوژرا. خه‌جیج له‌ دلی خۆی دا گوتی: "به‌سته‌زمان، هه‌مه‌د... له‌سه‌ر من وای لی‌هات..."

ته‌ختی سمیت کراوی ژووری زیندان هه‌تا گوتینگی لاقی ناوی تیدا راوه‌ستابوو. بۆچی وابوو؟ بۆچی ناویان تێ‌کردبوو؟... کس نه‌یده‌زانی. نێره بۆنیشی زۆر ناخۆش بوو، ده‌تگوت بۆنی ناوه‌ستانه. تاریکیش بوو، وه‌ک پاشخانه. ته‌نیا په‌نجهره‌یه‌کی هه‌بوو که‌ نه‌ویشیان توند توند داخستبوو.

خه‌جیجیان له‌ ژووری هاویشت. خه‌جیج هه‌ر له‌وێ شه‌وی به‌ پۆژ کرده‌وه، به‌لام دیاره خه‌و له‌ چاوی نه‌که‌وت... هه‌ر جێی خه‌وتنیشی لی‌نه‌بوو، به‌لام نه‌گه‌ر دلی خۆش بووایه، ده‌یتوانی به‌سه‌ر پێشه‌وه بجه‌وی. ده‌تگوت له‌ تاریکاییه‌ک دایه که‌ هیندی ده‌ریایه‌کی پر له‌ ناوه. چاوی هه‌ر له‌ ده‌رگا بوو. پیتی وابوو نه‌گه‌ر ده‌رگا بکه‌نه‌وه به‌ره‌لای ده‌که‌ن. وای ده‌زانی هه‌رچاوی به‌ رووناکایی بکه‌وی، هه‌موو ده‌رده‌کانی نارام ده‌گرن.

پیتی وابوو که‌ ده‌بێ رۆژ بووینته‌وه. نه‌ له‌ که‌لینی ده‌رگاوه نه‌ له‌ هیچ کونیکێ دیکه‌وه رووناکاییه‌ک نه‌ده‌هاته ژووری. به‌لام وا ده‌هاته به‌رچاوه که‌ ده‌بێ رۆژ بێ.

له‌ نه‌کاو ده‌رگا کرایه‌وه، رووناکایی وه‌ک دۆلپایه‌کی قورس که‌وته سه‌ر له‌شی و گیزی کرد. ماوه‌یه‌کی پێ چوو هه‌تا توانی که‌م که‌مه‌ بیتمه‌وه سه‌ره‌خۆ. ژاندارمه‌یه‌ک قۆلی گرتبوو و ده‌یرده‌ ده‌ی.

ده‌ی پر بوو له‌ خه‌لک. کاتییک خه‌جیج هاته‌ ده‌ی، هه‌مووان سه‌ریان بۆ لای نه‌و وه‌رسووړاند. له‌نێو هه‌رواوه‌یادا نه‌م قسه‌یه‌شی گوتی لی‌بوو: "نه‌م کچه‌یه که‌ ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی کوشتوه..." تێ‌گه‌یشته که‌ نه‌و خه‌لکه بۆ دیتنی نه‌و کۆ بوونه‌وه. سه‌ری هه‌له‌نه‌برێ ته‌نانه‌ت ناوڕێکیشی وه‌سه‌ر نه‌دان. نیدی له‌ ژاندارمه‌کانی ده‌رویه‌ری نه‌ده‌ترسا. ته‌نانه‌ت بوونی نه‌وان وره‌شی پێ ده‌دا.

خه جيجيان برده لای قازیه کی زۆر پیر. قازی لهو قازییانه بوو که ههزار تاقیکردنه وهیان دیوه له ههزار ناو په ریونه وه. سمیلتی به پشت و زهلام و ملی پیر له چرچ و لۆج بوو. پاش پرسین و نووسینی ناو و شۆرته خه جيج پرساری کرد:

"تۆ بهوه تاوانبار کراوی که وهلیی کورێ مستهفات کوشتوه... قبولته یان نا؟"

خه جيج به ساویلکهیی وهلامی دایهوه:

"به خوا من نهم کوشتوه... نهم به چی ده توانم پیاوی بکوژم؟... نهم هه ناویرم دهست له چهك و چۆله وهردهم..."

قازی، خهلكی دێهات و ژنه لادیتییه کانی باش ده ناسی. له ماوهی چه ندين سال دا لانی كهه ههزار جار گوئی له قسهیان ببوو. قازی دهسبهجی تی گهیشته كه خه جيج بی گوناچه... تی گهیشتهبوو، بهلام چاره ی نه بوو ده بوو رای بگری، چونكه دهلیله كان زۆر بههێز بوون. بهندی ژنان ژوروریک بوو كه پاشان خرابووه سهه خانووبهه ی بهندیخانه. سهی کاری دیواره كان هه لوه ریوو. دیواره کانی پر بوون له پریشكه خوین. ههتا شه مرۆ ههزاران میش و مهگهز به دیواره کانی هه پلیشابوونه وه. نهم پریشكه خوینانه هی میش و مهگهزه كان بوون. میچ و دارو هه لاش و په نه ره و تهواری دارو دیواره که ی رزیسوون و خه ریک بوون ده پوان... هه موو جی به کی بۆرشی لئ دههات. بۆ میزی لئ دههات. ته نه که یه کیان له پاش ده رگا که دانابوو. بهندی به وانه که به خه جيجی گوتبوو كه نه گه ر شه وئ کاری ده رتی هه بی، ده توانی لهو ته نه که یه ی بکا.

خه جيج به بی وازی و بی نیشتیا پاروویه کی لهو نانه کرده وه که بهندی به وانه که بۆی ههتا بوو. خسته زاریه وه، جوی و جوی... بهلام نهی توانی قووتی دا، تفی کرده وه. رۆژی دوا به و رۆژی دواتریش ههچی پئ نه خورا. ئیره بۆ شه دنیایهك بوو سه رانه سه نه شکه نه مو نازار. نهیده توانی خوری پتیه بگری.

رۆژی سه تهه دایکی هات. دایکی نه و نه ده گریابوو چاره کانی ببوونه گۆمی خوینتی. دایکی له پشت په نه ره ی بهندی خانه دانیشته بوو، ده گریاو ده یگوت:

"کچی خۆم، کچی خۆم... کیژه په نه به خه نه کهم... نه مه چ به لایهك بوو به سه رت هات کچی خۆم... کارت به کاری کورێ خه لکی چ بوو... بۆچی کورێ خه لکت کوشت کچی خۆم؟..."

خه جيج بۆ یه کهم جار زاری کرده وه به رق و سه رکیشی به وه جوابی دایه وه:

"نەمەن چۆم كۆرى خەلگ كۆشتە؟... نەمەن هەتا نەمەز چەكم بە دەستەو گرتە؟... خۆ
هېچ كەس نەزانى ئەتۆ دەزانى!..."

نەم توورەيى و سەركىشىيە كەمىك دايكە كەي هەيدى كرده. هەر بە ئەقلى دا نەهاتبو
كە لەوانەيە كچه كەي ئەو كارەي نە كرده. سەرلەنوئ دەستى پىن كرده:

"نەمەن چووزانم كىژى دەست و پىن بە خەنەم. هەموو خەلگ دەلێن خەجىج وەلى خانى
كۆشتە. نەمەن چووزانم كىژى دەست و پىن بە خەنە. دەچمە لای عەريزە نووس و عەريزە
پىن دە نووسم... دەلێم بنووسە كچه كەم لە چەك و چۆلە دە ترسى... عەبدى خان وەلامى
ناردە، گوتوويە بە دايكى خەجىجى بلێن بە خۆرايى خۆى ماندوو نەكا، نە عەريزە
بنووسى و نە هېچ بكا... بەلام بە دزىي عەبدى خان دەچمە لای عەريزە نووس كىژى
دەست و پىن بە خەنەم... ئەگەر بزانم سەرم دەبى، ديسان دەچمە لای عەريزە نووس.
ئەدى كىژى دەست و پىن بە خەنەم، دەزانم ئەتۆ گوناخت نى. ئەو كافرى خوانەناسە، ئەو
حەمدە روحمى بە كۆرى خەلگ نە كرده كۆشتى... ئىستە خەريكن بەسەر كچى منى دا
دېنن. ئەو كافەر خوانەناسە بوو كە مالى لى ويران كردم. حەمدە بوو كە هيلانەي
لى تىك دام... دەچمە لای عەريزە نووس كىژى دەست و پىن بە خەنەم... نەمەن ئەو
دەپۆم، دەست و پىن بە خەنەم گيان، ئەو دەپۆم."

بوخچەيەكى پر لە خواردەمەنيى بە دەستەو بوو كە لەدى را هينابووى لە پەنجەرەو
و هژوورتي نا:

"نەمەن دەچمە لای عەريزە نووس... دەلێم عەريزەيەكم بۆ بنووسى با حكومەت
بيخوشتەو بزانن كە كچه كەم بى گوناخە... حكومەتيش بنیادهمە... روحمى هەيە...
بەخۆرايى تۆ لە بەندى دا راناگرى كچى خۆم."

بە ديتنى دايكى دللى كرايەو. پاش ئەو بۆ يەكەم جار توانى دەرەو بپيىن. خانوويەكى
تازە كە سەرى بە سواڵەت داپۆشرايو. سواڵەتەكان خاوتين بوون و بريىسكە بريىسكيان
دەهات... لە پشتهووي خانووە كە گومبەزو منارە بەرزو بارىكەكانى مزگەوت... لە تەنيشت
ديوارىك پەلە هەنجيرىك بە گەلاي پان و ئەستورەو، و دوايە حەسارىكى گەورەو پر لە تۆزو
خۆل... لە پشت پەنجەرەو ئەو كەسانەي دەدى كە لە حەسارى دا بۆ ئەم لاو ئەو لاوا
دەچوون... حەمدە هەموو ئەمانەي بۆ باس كردبوو، و لەبارەي سوورى و بريىقەداريى
سواڵەتەكانەو زۆرى قسە بۆ كردبوو.

بەندىيەوان ھات و دەرگاي كرده. پىاويكى زۆر تورپەو تۆسن بو. بە قەلىسيەو
خەجيجى بانگ كرد:

"دەتوانى بىيە دەري بايەكت لى بدا."

بەندىيەوان ھەموو رۆژى ئەو كارەى كردبو. رۆژى دوو جار بەيانى و ئىتوارى بۆ با لى دران
دەرگاي كردبوو. بەلام ئىستا يەكەم جار بوو كە خەجيج ھەستى دەكرد باي دەرەوئى وئ
دەكەوئى و لەو باوئى كەوتنە لەزەتى گەرانەو بۆ سەر دنيائى ھەست پى دەكرد.
پەنجەرەى بەرزى ئەو ژوورە كە خەجيجى تىدا بوو، رووى لە دەرەوئى زىندان بوو. يەك دوو
كەس لە بەندىيەكان كاتىك دىتيان خەجيج نەختىك وەخۆئى ھاتەوتەو ھۆشى لە كەن خۆيەتى،
بانگيان كرد:

"خوشكى... ھۆ خوشكى... ھەر كەس چارەنووسىكى ھەيە، زۆرى بىر لى مەكەو...
بەلام كابرات باش لەنىو برد... بەلى، خوشكى، نەوين و نەوينداری ئەم قسانەشى ھەيە...
ناشقەرپوتە بوون زۆر كاران بە پىاوى دەكا، ھەر خۆش بن ناشقەرپوتەكان!..."
خەجيج جوابى نەدانەو، ھاتەو ژوورئ... كەوتەو بىرى ھەمەد.

دايكي چووە لای فەخرىخاننى عەرزەنووس. فەخرىخاننى عەرزەنووس لەو شىتە ھەمىشە
مەستانە بوو. ھەموو كەس ئەوى بە "فەخرىيەشيت" دەناسى.

فەخرىيەشيت چەندىن سالى دەرەدار ببوو، بەلام لەمىژ سالى بوو لەسەر بەرتىل خواردن
لەسەر كار وەلا نرابوو، ھەر لەو كاتىشەو ببوو عەرزەنووس. داھاتى فەخرى لە عەرزە
نووسىيەكەى دووسى ھىندەى دەرەدارىيەكەى بوو. خەلك باوەريان وابوو كە: "فەخرىخان لە
وەكلىش شارەزاترە". شەو و رۆژ سەرخۆش بوو، و ھەموو عەرزەكانى بە مەستى دەنووسى.

فەخرىيەشيت سەرى وەسەر مەزىكى كۆن و چلەكن كە تايەكەى لەسەر دانرابوو، كردبوو و
خەريك بوو و ئۆزىنگى دەدان. لە دەوروپەرى، بۆنى ئارەق مەشكى پىاوى دەگرت. وەختىك ھەستى
پىتى ئەو ژنەى بىست، سەرى ھەلئىنا. بە ھۆى چەندىن سالى كاركردن و خووپى گرتەو دەنگى پىتى
ئەو كەسانەى بۆ عەرزەنووسىن دەھاتنە لای، لە دوور را دەناسى. دەزگاي عەرزەنووسىيەكەى
فەخرىيەشيت لە پەناى دوكانى قەسايىك بوو. بۆيە ھەمىشە خەلك بە لای دا دەھاتن و
دەپۆششت. فەخرىيەشيت بە دەنگى لاقى ھىچ كام لەوانە سەرى ھەلەدەپى، بەلام ھەستى پىتى
موشتەرىيەكانى خۆى لەدوورەو لە نىو ئەو ھەموو دەنگە دەنگەدا دەناسىيەو. سەرى
ھەلەدەپى چاوى لە چاوى موشتەرىيەكەىو دەپى و يەكەم قەسى ئەمە بوو:

"باشه، بلتی بزاتم..."

کاتیڤک دایکی خه جیجیش لیتی نیزیک بووه، فخریه شیت سهری بهرز کردهوه:

"باشه، بلتی بزاتم..."

ژنه له پیاده پئی که دا دانیشت و پالی وه دیواره که وه دا:

"خوا بمکا به قوربانی تو فخری خان... مه پرسه چ به لایه کمان به سهر هاتوه."

فخری خان میداده که ی له زاری خوئی راکرد بوو، خهریک بوو ده میژی.

"ده سهر سهرت گهریم فخری خان، خوا تاقه کچیکی دابوو من فخری خان... ته نیا شو

تاقه کچه... ته نیا کچیکی په نجه به خه نم هه بوو دهر دو به لات له من که وی... نه دی....

خه جیجیم... تاقانه که... له بهرت ده مرمه وه ژاندارمه کان کچه که میان گرت و هاریشتیانه

نیو به ندیخانه، فخری خان... کچه که گیراوه خواجه مهرگم ره پیتشت که وی."

فخری خان به سپایی و له سهره خو میداده که ی له زاری دهر هینا:

"بلتی بزاتم خوشکئی، کچه که ت له سهر چی گیراوه. نه مدم بز باس بکه..."

"به قوربانی مندا له کانت بم فخری خان، گوئی بگره با پیت بلیم... کچه که میان بز

خوشکه زای عهبدی خان خواست و نیشانه مان کرد، بز وه لی خان... به لئی فخری خان گیان...

به برای خۆم بلیم که ویاړه په ویاړ خه ناوړه که میان بز خوشکه زای عهبدی خان نیشانه کرد...

نیدی، نیدی چیت بز باس بکه فخری خان گیان! تۆم مز کچه که مان له گهل شو هه تیوه زۆله ی

دوونه - ده زانی به کئی ده لیم فخری خان؟... هه مه دۆک، شو کافری خوانه ناسه... به لئی

فخری خان، تۆم مز کچه که مان له گهل هه مه دۆکی به لالی دراو یه کتریان خوش ویستوه...

باشه، نیمه چووزانین به قوریانت بم... سهرت نه یه شینم فخری خان، شه ویکیان دوو به دوو

لییان داوه، رویشتون، تۆ خواجه! بریا لاقی شکابایه شو دهر دی به سهر نیمه نه هینابایه. خو

عدلی شوین هه لگري ده ناسی؟... له دنیا دا کئی هه یه نه یناسی فخری خان؟... ههر شو

عدلی یه شه لئی ده لیم... ناغایه کی به من و به تۆ، شو عدلی یه شه له شوینیان هه لده گری و

ههردو ویکیان هه رتاوا که له نه شکوتی دا ده ست له ملانی یه کتر بیون، ده خاته داو...

کورپه که ش ده مانچه ی هه لده کیشی هه م له عهبدی خانی ده داو هه م له خوارزاکه ی... ناغایه کی

به من و به تۆ پاشانیش لی ده داو دهر وا... به برای خۆم بلیم هه تیویان بز ناگری و نیستاش

که نیستایه بویان نه گیراوه. به قوریانت ده بم، که ده ستیان وه هه مه راناگا، دین کچه که ی من

ده گرن و ده یخه نه به ندیخانه وه... ژاندارمه کان، شه دی ده بهرت مرم ژاندارمه کان کچه

نازه نینه که میان گرت و خستیانه به ندیخانه... هه رچی به سهر نیمه هاتوه، شو هه مه دۆکه بز ته

باعيس، ره‌بی خوا کوټړی کا فخری‌خان. نو هه‌تیوه بوو به باعيسمان فخری‌خان... نیستا ده‌لین وه‌لی‌خان کچی من کوشتوویه... هه‌موو دټه‌تیه‌کانیش هه‌روایان شایه‌تی داوه، به قوریانی من‌داله‌کانت یم. تم‌نیا نو عه‌لی‌شه‌له‌گوتوویه که نه‌من ناتوانم شایه‌تی بده‌م، نو‌انی دیکه هه‌مووان شایه‌تی‌یان داوه... به ناغای خوټم بلټیم، عه‌بدی‌خانیش ده‌ستوری دا عه‌لی‌شه‌لیان له‌ناوه‌دانی ده‌رکرد... نی‌دی چت بؤ باس بکه‌م فخری‌خان گیان، نه‌من باوه‌رم کرد که کچه‌که‌م وه‌لی‌خانی کوشتوه... ناخر هه‌موو دټیه‌که وا ده‌لین... ناخر خو هه‌موو دټیه‌که ده‌ژمنی نی‌مه نین فخری‌خان گیان... تو‌مه‌ز نو عه‌بدی‌یه‌خوانه‌ناسه دټه‌تیه‌کانی ناچار کرده که وا بلټن... دټه‌تیه‌کانیش خټ ناتوانن قسه له‌قسه‌ی عه‌بدی‌خان بکه‌ن... منی قورپه‌سریش هیچ سر له‌و جزره شتانه ده‌رناکه‌م فخری‌خان گیان... بټیه باوه‌رم کرد. پاشان به دواي کچه‌که‌م دا هاتم و له‌به‌ندځانه دټمه‌وه... به‌لام کیږه په‌نجه‌به‌خه‌نه‌که‌م، کیږه تاقانه‌که‌م شتیکی دیکه ده‌لټی فخری‌خان گیان. نو ده‌یگرت دایه چما نه‌من ده‌زاتم چه‌ک به‌ده‌ستم‌وه بگرم؟ کیږه په‌نجه‌به‌خه‌نه‌که‌م راست ده‌کا فخری‌خان، یاخو مەرگم ره‌پیشت که‌وئ کچی من، تاقانه‌ی من نازانی چه‌ک به‌کار بی‌نی... وه‌بیرم هاته‌وه که که‌ویاره په‌روبال خه‌ناوی‌یه‌که‌ی من نه‌ونده له‌چه‌ک ده‌ترسئ که ناوټړی ته‌ماشاشی بکا. بابیشی رقی له‌چه‌ک ده‌بیتم‌وه، فخری‌خان گیان، نه‌مه‌تا خو‌مان ناسیوه چه‌کمان له‌مالی دا نه‌بووه فخری‌خان گیان... هه‌موویان شایه‌تی‌یی به‌درو ده‌ده‌ن ده‌سر سهرت گه‌رټیم... هه‌مووان قسه‌یان کرده به‌یک که کچه‌نازداره‌که‌م له‌نیو به‌رن، به قوریانی من‌داله‌کانت یم... نه‌مه‌به به‌لایه‌ک که به‌سر نی‌مه هاته‌وه، به قوریانت یم خواجه... کچی من له‌تفه‌نگ ده‌ترسئ... نه‌گه‌ر چاری به‌تفه‌نگ بکه‌وئ زراوی ده‌چی... نه‌مانه بؤ حکوم‌ده‌ت بنووسه فخری‌خان گیان... بنووسه که کچه‌که‌م له‌تفه‌نگ ده‌ترسئ... نه‌وجوړه‌ی که گوتم بؤ حکوم‌ده‌ت بنووسه..."

فخری‌خان په‌ره کاغه‌زه‌کانی هه‌ل‌گرت و خستیه نیو تاپه شق و شره‌که‌ی. ته‌قه‌ته‌قی تاپ به‌رز بووه‌وه فخری‌خان یه‌ک ته‌کان عه‌ریزه‌ی له‌پیټنج په‌ر دا تاپ کرد. کاتیک کاره‌که‌ی ته‌واو بوو روی کرده دایکی خدجیج:

"گوئ بگره خوشکم... گوټ لټی بی با بټ وده‌خوټنم... بزانه چ عه‌ریزه‌یه‌کم بؤ نووسیوی."

فخری‌خان سیغاریکی به‌لټوه‌وه بوو که هه‌ر له‌م سهری لټوی‌یه‌وه ده‌یرده نه‌وسه‌رو ده‌ی‌هینایه‌وه، به‌ده‌م سیغارکی‌شان‌وه هه‌موو نووسراوه‌که‌ی یه‌ک ته‌کان خوټنده‌وه و پرسی:

"چونه؟"

دايك:

"دستت خوش بڼ ياخوا... زور باشت نووسيوه فخرى خان."

فخرى خان:

"خوشكم، نه گهر كه سيكي ديكه بووايه پازده ليره كه مترم لښ نه ده ستاند، به لام نه تو ده ليره بده... به خوا عريزه يه كم بؤ نووسيوى به رد گوښى لښ راده چهن... به خوا بؤ به ردى بڅوښنه وه ده بڼ به ناو..."

دايك له حالتيك دا ده ستى ده لهرزين، پوولتيك كه له لكى بوخچه كى به ستبو و گريئ له سره گريئ ويى دابوو، كرده يوه:

"دستت نه رزي فخرى خان، نيشه لالا نه گهر به ردش بڼ، كاريان تن ده كا."

فخرى خان له كاتييك دا ده ليره يي به قورايي به كى له ده ستى دا ده سووړاند، جوان بؤ دايكى خه جيجيئ باس كرد كه ده بڼ عريزه كه به ريشه كوي و بيده به كى و چ بلتى، وه ختيك دايكى خه جيج هه ستا پروا، گوښى:

"ده بڼ بمبوري فخرى خان، نيشه لالا نه گهر جاريكى ديكه هاتمه وه، هيلكه ت بؤ دښم... روڼه كهره شت بؤ دښم..."

دايه هه ستاو روښت. شو جڼ يدي دوزيه وه كه ده بوو عريزه كى بداتنى. هر له رڼ چوه لاي يه كييك لهو كه سانه كه كچه كهيان گرتبو و هيتا بوويانه نښره. له پيش دا ترساو دوايه قسه ي خوى كرد:

"كاكى خؤم، به قوربان ت بم ياخوا... كچه كه مت بؤ چي گرت و هيتانه نښره... بؤ چي خسته به نديخانه... كچي من كه نازاننى چك به ده ستوه بگريئ، چؤن ده توانئ پياوى بكوژئ؟... كچي من له تفهنگ ده ترسئ... به مندا ليش وه ختيك چاري به تفهنگ ده كه وت، ده ترساو به گريانه وه خوى له باوه شى من داويشت و خوى ده شاردوه. عريزه يه كم هيتا وه ته خزمه ت، عريزه كه فخرى خان بؤى نووسيو، بزانه چي نووسيوه... بگره بى خوښنه وهو كچه كم وينده بيبه موه. وهره با به رى پيت ماچ كه م براله، كيژى په نجه به خنه ي من هيچ گوناحى نيه... ناشقى شو حه مده خوانه ناسه بووه ره گه لى كه وتوه... نه ونده... هه موو كچييك شتى واى بؤ دښته پيش براله... كچه كه م وينده بيبه موه... وهره با به رى پيت ماچ كه م..."

بازپورس به تووړه يي:

"زۆرى لىسىر مەپۆ. غەرىزەكەت دائى و پۆ. دەپى راوئىسى ھەتا دادگا نەزەرى خۆى دەدا."

پاش ئەم وەلامەش دىسان دەستى كىرەو بەنووسىن.

وختىك دايك گەيشتەو بەندىخانە ئىوارە بوو. خەجىج لە بەيائىيەو چاوتىكى بىووە چوار

چار و چاوپروانى بوو:

"غەرىزەيەكيان بۆ نووسىوم بۆ بەردى بخوئىيەو دەبى بە ئاۋ، ئەگەر بۆ ئاسنىش بخوئىندىتەو خۆى راناگرى. ھەر ئەۋەندە ھكۈومەت غەرىزەكە وەخوئىن، ئازادەت دەكا كچم. ھەر بىخوئىننەو دەزانن بىگوناخى. گوتم لە غەرىزەكەدا بنووسن كە تۆ لە تەنگ دەترسى. نووسىيان كە ئەو وەختى مىندال بووى ئەگەر چاوت بە تەنگ دەكەوت ھەلەدەھاتى و خۆت لە باۋەشى مىن دا دەشاردەو. فەخرىخانى غەرىزەنووس بۆى نووسىم... غەرىزەيەكى بۆ نووسىم كە ئەگەر بۆ كەستىكى دىكەى نووسىبايە بىست لىرە كەمترى لىنەدەستاند، بەلام دە لىرەى لە مىن وەرگرت. نۆشى گىيائى بى، ھەلالتى بى. سەدەقەى سەرى تۆ بى. ھەرچى ھەمە بە قورىيائى كىژە نازدارەكەم... با ھكۈومەت غەرىزەكەم بخوئىتەو..."

خەجىج:

"خوابكا."

پاشان چاۋى لە چاۋى دايكى ھەلەنگوت و سەرىداخت:

"دایەگيان... دایە... جارپىكى دىكە ئەگەر ھاتى خەبەرىكى ھەمدەم بۆ بىنە... باشە

دایەگيان؟... خەبەرىكى ھەمدەم بۆ دىنى؟... دەلتى چى دایەگيان؟"

دايكى توپرە بوو:

"دەلتىم ژەرەمارو ساردە سندان..."

خەجىج سەرى ھەلپى. بە پارانەوۋە لە چاۋى دايكىيەو رامما:

"دایە، دایەگيان... دايكە شىرنەكەم... پروانە، لە بەندىخانەدا خەرىكم دەپزم... ئەگەر

ھەمدە ئەبى ئەمىن دەمىر دایەگيان... ئەتۆ دەتەۋى بىرم دايكى شىرەم؟"

دايك:

"دایەم ژەرەمار، دایەم ساردە سندان، ئىشەللا خەبەرى سىرمە سىرمە بوونىت بۆ دىنم..."

ئىشەللا خەبەرى جوانەمەرگ بوونىت بۆ دىنم..."

خەجىج لە پىرمەى گىيائى داۋ فرمىسكى بە لىشاۋ ھاتنە خوار. دايك لەپىر بىتەنگ بوو.

خەجىج ماۋىيەكى زۆر گىيا. دايكى ھىچى نەگوت. دوايە خواخافىزىي لە كچەكەى كرد:

"خەرىكە ھەتاو ئاوا دەبى كچە سوور... ئەمەن دەبى وەرئى كەوم."

خەجىج:

"دايە..."

دایك راو ەستا. چاوى پېر بېوون. دەنگى دەلەرزى:

"باشە دايە گيان... لەبەر خاترى تۆ، بە خاترى گولئى روومەتت وا دەكەم خەبەرئىكم

لئى دەست كەوئ... نازانى چەنديان لە دايكى دا... لەوانەشە بېرى... بەستەزمان دوونە..."

پاشان وەرئى كەوت:

"مەترسە دايە گيان، فەخرى خان عەريزەيەكى بۆ نووسىيۇم كە ھەر مەپرسە..."

دلتيا بوو كە عەريزەكە كارى خۆى دەكا.

(۱۲)

تاریک و تەلەمەنك بوو چاۋ چاۋى نەدەدى. لىپەرۋار بانگى دەكرد. لىپەرۋار ۈك دىۋارتكى رەش بەرامبەر بە تارىكايى راكشاپوو. زۆر دوور لەنيزىك لوتكەى كىتۈى، شاگرتكى چىكۆلە ھەلدەبوو و دەكوۋزاىەو. لە تارىكايى دا بە كۆمە كۆمە دەچونە پىتش. زۆريان دەنگە دەنگ دەكرد... شەو بۆيرىشى لىدەھات، بۆنى كاج... بۆنى ئارەق... بۆنى ھەلترشان... جار جار يەك دوو ئەستىرە لە ئاسمان تروسكەيەكيان دەداو دەكوۋزانەو.

لە چەند مانگى رابردودا زۆر مالىيان تالان كىردىبون، زۆريان چەتەيى كىردىبوو و لەگەل ژاندارمەكان بەشەر ھاتىبون. ژاندارمەكان وازيان لە ھەمىر دەستەكانى دىكە ھىناپوو، و بەدۋاى دەستەى دۆردوۋە شىت دا دەگەران.

دۆردوۋە شىتەش گالتەى بە ژاندارمەكان دەكرد. سەرى دەخستە سەريان. فرىۋى دەدان و زەبرى لىدەدان. ھەمدە لە ماۋەيەكى كەم دا خۆى نىشان داپوو و سەرنغى دۆردوۋە شىت و ھاۋكارەكانىيى بۆى لاي خۆى راكىشاپوو.

لە تارىكايىدا دەنگى دۆردوو بىسترا:

"ھەر لىرە دەمىننەو. لە ماندوۋىيى و شەكەتەيان ھالمان نەماۋە. دوو رۆژە ھەر ئاۋا غار دەدەين. نەمەش ۋەزەن نە... ھەر لىرە دەمىننەو."

رق و سەرسەختى و كەللەشەقتى لە دەنگى دا ديار بوو. ھەمدە لىي چوۋە پىتش:

"بەسپايى، بەسپايى قسە بىكە ئاغام."

دۆردوو بە قەللىسى جۋابى داىەو:

"چاچ دەبى؟"

ئەگەر يەككى دىكە لە ھارپىڭ كانى ئەم پېشنيارەي كوردبايە، زۆرى پىڭ ناخۆش ئەدەبۇو. بەلام
لە داخى ھەمدە دى دەھرى بۇو كە ھېشتا نەھاتبۇو، دەرسى ياغىيەتتىي بۇو دەگوت.

ھەمدە:

"ئەگەر دوژمنت مېروولەش بىڭ..."

دۆردو:

"باشە... دوايە؟"

ھەمدە تىگەيشت كە دۆردو گالتەي پىڭ دەكا، بەلام ۋەسەر خۆي نەھىتاۋ لەسەرى

رۆيشت:

"ئەگەر مېروولەش بىڭ بە ھىچى مەزانە."

دۆردو ھەسەلەي نەما. قسەكەي پىڭ بىڭ:

"ئافەرىم ھەمدە دۆك... پېتمان ۋابىو كوتىخا سەلمان ھاوكارى بىڭ ھىتاۋىن... تۆمەز

سەرلەشكىرى بۇ ناردوۋىن... تۆ ھەقت بەسەر ئەم كارانەۋە نىە."

جەبار لە لاي جەپى ھەمدە ۋە دەپۆيشت. بە تەۋارى پشورى سوار بېو:

"ھەمدە راست دەكا ئاغام، ئەگەر لە نىو لىپرەۋار ۋە مېنىن گەمارۆمان دەدەن..."

ژاندارمەكان بە دوامانەۋەن، دەسبەردارىشمان نىن... بەخوا بىكەۋىنە گەمارۆيان، ۋەك كەۋبارە

خېمان دەكەنەۋە... ۋەكىل باشى عاصم لە مېژە لە دەرفەتتىكى ۋا دەگەپى... بەسپايى..."

ھەمدە:

"ئەرىۋەللا راست ۋەك كەۋبارە..."

جەبار:

"ژاندارمەكان يەك ۋ دوو نىن... زۆر زۆرن... دېھايىيەكانىشيان لە پشتن، ياغىيەكانى

دىكەش كە دوژمنى نىمەن، يارمەتتىي ئەمانە دەدەن... بە ھەموۋيان ناۋىرىن."

ھەمدە:

"ئەخەير، پېتيان ناۋىرىن... فېشەكمان نەماۋن."

دۆردو ھەر لەو جېي لىتى بۇو رەق راۋەستا:

"ھىچ كەس ھەقى نىە ھەنگاۋىك بەۋلاۋەتر بېوا."

دەنگى ۋەك دەنگى زەنگولە لە لىپرەۋارى گەپرا:

"دو رۆژە ۋەك سەگ رادەكەين... راست ۋەك سەگ."

هاوکاریکیان تیدا بوو به ناوی نایب رهجهب. کەس نەیدەزانی کەنگی نایب بیان وەکیل باشی بوو له کوێه هاتوه چەند ساله یاغی بوو. هیچ کەسیش لەبارەى رابردوو یەوە پرسیری لى نەدەکرد. چونکە زۆر توورە دەبوو. ئەوەندە توورە دەبوو، لەوانەبوو کابرای بکوژى. هەر لە جى دا لە کەسانىک کە سەبارەت بە رابردوى پرسیریان لى کردبایە، نيزىک نەدەبوو، ئەگەر چار ناچار تووشیشیان هاتبایە، بە هیچ جۆر نەیدەواندن و بە جۆرىک تەماشای دەکردن، دەتگوت چل ساله دوژمنى خوینیى یەکتەن. پەغیا سال زياتر تەمەنى بوو، تەنیا شتىک کە هاوکارەکانى لەبارەى ئەووە دەیانزانى ئەووەبوو کە رۆژىک هاوکاری نەجەدەزلە بوو. پاش دەرجوونى لیپووردنى گشتى زۆر کەس تەسلیم ببوونەووە چەکەکانیان تەحویل داوونەووە، بەلام ئەو تەسلیم نەبوو. نيزیکەى دوو سال بە تەنیا لە کێوان دا گەراو. پاش دوو سال کە چەند دەستەیکى تازه دروست ببوون، رەگەل وان کەوتبوو. دەستەیک نەبوو کە نایب رهجهب هاوکاری لەگەل نەکردبێ. هەموو دەستەکان ئەویان دەناسى و خوشیان دەویست و ریزیان بۆ دادەنا. نایب رهجهب لەوانە نەبوو هاوکاری یەکجارەکیى هیچ دەستەیک بێ. ئەمەز پیتی خوش بوو هاوکاری دەستەى دۆردوو بوو، ئەگەر سەینى پیتی خوش نەبوایە، دەیتوانى بچیتە گەل دەستەى "یوزجوو" کە دوژمنى خوینیى دۆردوو بوو. دوو زمان نەبوو. کەم قسە بوو. هەروەخت بویستایە دەیتوانى رەگەل دەستەى "رەشق کوردە" بکەوێ. هەموو دەستەکان پیتی ئەویان لەسەر چاویان دادەناو کەسیش لى نەدەپرسی بۆچی هاتى؟... و بۆچی دەرۆی؟... و چووبایە گەل هەر دەستەیکیش، ئەو دەستەیک زۆرى پى خوش دەبوو، چونکە هەموویان پى و قەدەمى ئەویان بەخێر دەزانی.

لە یاغی یەتى دا مامۆستا بوو. خوا بەو رۆژە نەکا کە لە پىک هەلپەژانێک دا بەشدار بووایە... دەستى بەجۆرىک وەکار دەکەوت دەتگوت تیربارە...

دەنگى بۆرۆ ناسیوى نایب رهجهب لە تاریکایى دا بەرز بوووە:

"دۆردوو... کورەکان راست دەکەن... دەبێ لە لیپەوار دەرچى و بچینه لای گابەردەکان."
دۆردوو نەپاندی:

"نایب رهجهب، نایب رهجهب... گوتم هیچ کەس حەقى نیە هەنگاوتىک بەولاوەتر بچى."
جەبار:

"دۆردوو خان... ئەگەر هیچ کاریکیان پى نەکړى، دەتوانن گەمارۆمان بدەن و لیپەوارە کە ناگر تى بەردەن..."

دۆردوو:

"هیچ کەس حەقی نیە ھەنگاویک بەولاوەتر بچێ."

جەبار:

"مەکە خان!..."

"ھەر ئەویە کە گوتم."

"شپرزەمان دەکەن."

دۆردوو:

"چا ئەمن سەرۆک نیم؟"

جەبار:

"بۆچی؟ بەلێ... ئەتۆ سەرۆکی."

حەمەد:

"بەلێ، ھەی."

ئەوانی دیکەش ھەر ئەو قەسەییان دوویات کردەوہ.

حەمەد:

"خان! شتێک دەلێم، بەلام دلت نەپەشتی."

دۆردوو پتیکەنی:

"فەرموو بزانم سەرلەشکر!."

حەمەد:

"ھەر نەبێ بچینە جێیەک کە دارو درەختی زۆر بێ و کەندو قوول و شاخ و داخیشی ھەبێ."

دۆردوو:

"هیچ کەس حەقی نیە ھەنگاویک بەولاوەتر بچێ."

پاش ئەم قەسە بە دۆردوو ھەر لەو جێیە لیتی راوەستا، دانیشتن. ئەوانی دیکەش دانیشتن. ماویەکی زۆر کەس مەتەقی نەکرد. ئەو سیغارانە لێ دەستی بەک دوو کەسیان دا بوون، لە تاریکایی دا وەک ئەستێرە دەدرەوشان. کەس دەنگی ھەناسەشی نەدەھات. جەبار ھەستایە سەری. باوێشکیکی داو بۆ لای سەری وەرێ کەوت. حەمەدیش بە دوا دا روشت. جەبار لە پەنای دارێک ھەلترۆشکاوی میزی کرد. حەمەدیش ھەروا. جەبار کە کارەکەیی تەواو بوو، ھەستا بە دوا ھەمەدیش ھەستا.

کاتیک ته ماشای دواي خوځيانيان کرد رووناکايي په کي چکوله يان دى. پټيان سهر بوو. هبه سان. دژدوو به چيلکمو چالي کاج ناگريکي کردبووه وو له بهر رووناکايي ناگره که وهک سټيهرتک ده جوولا.

حه مه د:

"به ده ستي خوځي خهريکه خوځي به کوشت ددها."

جه بار:

"نيستا نايب عاصم هيچ... خه لکي گونده کاني نم نيوه نيوه له هه مووان خهراپرن... دهر پيمان له پټي هه مووان داکنده."

حه مه د:

"لهو روژه که من هاتوم لاني کم دهر پټي پټنسه د کسمان له پټيان داکنده."

جه بار:

"لاني کم، نه گمر نهو جلانه ي له بهر خه لکمان داده کمن دابامان به لادئ په هه ژاره کان، هر شتيک بوو... لهوانه بوو رزگار يان بئ... به خوځايي نيه که نه مجاره رزگار يان بئ نيه، دوو روژه که له دهره هه هيچ کس يارمه تيمان نانا... نه گمر وه دست خه لکي سپي به بکوي، به خوا هر له ههوا قووتان دده من، زولم... دژدوو خهراپه نه ماوه نه پکړد بئ، به لا نه ماوه به سهر خه لکي سپي به بئ نه هيتا بئ. زولم... چهندي نه زيهت و نازاري نهو دټها يي هه ژارانه داوه..."

حه مه د:

"ده زاني چيه براله، پياو نابئ زور سهر بجاته سهر خه لک. کابراي بکوځي پټي چاکتره لهو ي هه موو روژي گالته ي بئ بکوي. به خوا مردن خو شتره لهو ي پياو به رووت و قووتي بگه رټه وه نيو دي و بجي ته وه لاي ژن و مندالي. دژدوو نابئ نهو کاره بکا. دلتي هه موو کس، هر که س بئ، سووچينکي هه يه که له شووشه ناسکتره. نابئ بيشکيني، نابئ کارتيک بکوي غيرهت و نابرووي خه لک زه ده دار بکوي. نه من نه مانه له رووي تاقير کړنه وه ده لټيم. عه بد ي خانيش پيله ي به من گرتبوو، له کولم نه ده بووه وه، گالتهو سوو کايه يي پټي ده کردم، سهر ي ده خسته سهرم... پياو نابئ خه لکي نه ونده به چوک بزاني..."

له گمرا نه وه دا له قولکمي که بچوک کموتن. تا نه ژوتيان چونه نيو ناو. بؤني پنگمل له ناوه که هستا، بؤني پنگمل له شهو هستا. نه ستيره تروسکميان ددها. عمرزو عاسمان بؤني پنگملي لي دهات. له گولاره کان، له نه ستيران و له دارستاني کاج، بؤني پنگملي سموز هه لده ستا...

حه مه د:

"خۆزگه بتوانين شپتهى رازى بکهين و بیهينينه نيره."

جه بار:

"که لله شه قتيکه لينگهى نيه. نه گهر خۆت بکوژى ههنگاوێک بهم لاوه تر نايه."

ئهو ناگره که دۆردوو ههلى کردبوو, به چاکی گرتبووی و مهشقهلى لى ههله دهستا. مهيدانيك به پانايى جۆخينيک كهوتبووه بهر تيشكى ناگر. بليسه ناگر دهچوونه ناسمان. مووره داره كان به قرچه قرچ دهسوتان.

دۆردوو به پيکه نينهوه له دهووبهري ناگره که هاتوچۆى دهکرد:

"برواننه ئهم ناگره... پياو دلى دى ئهم ناگره به جى بيللى و بجيته جى يه کى دیکه؟... له جى دیکه ئهم ناگره دهست دهکهوى؟..."

جه بار:

"بريا ئهم ناگره نه پگرتايه."

دۆردوو:

"بروانه چ ناله نالتيکيهتى..."

جه بار:

"بريا..."

دۆردوو نيوچاوانى تيك نا:

"لى وه بهر جه بار, بهسيهتى."

شهريان هه لهوئى, له بهر ناگره که بهمه بر د. جگه له دۆردوو هيچ کامينيكان له ترسان خهويان لى نه کهوت. هه موويان ترسى نه و هيان هه بوو که شهوئى له خه ودا گه مارۆ بدرين و بکوژرين. بهو ترس و دله خورپه يه وه کى خهوى لى ده کهوت؟...

شهوئى سى کهسيان له نيو خزيان دا به تيشك گر دانابوو: نايب ره جه ب و هه مه دو عه لى يه چکۆل, شهوانى دیکه به روا تهت خهوتبوون, به لام چ خهوتنيك؟... هه ته نيشتاو ته نيشتيان کردو تينيان بۆخزيان هيتا که بههون, به لام نه بوو. پيش هه مووان جه بار هه ستاو چوار ميژده کى له بهر ناگر دانيشت. پاش جه بار يش شهوانى دیکه... به لام دۆردوو ناسوودهو بى خه يال, له شيرن خه وىک دا بوو, که هه روا بزانه "زه مانى محمدي مهدي يه گورگ و مه ر پيکه وه ناو ده خۆنه وه". شهوانى دیکه بى شهوى قسه يه ک بهکن دانيشتبوون و چاويان له ناو ره که وه بريبوو.

له گهل بهر به بیان تهنه دهستی پښ کرد. له همر چوار لاره گولله دهباری. نهوان له دوینن نیوارنوه چارهروانی نهم پیشهاته بوون. ههمو سات و کاتیک دهیانگوت نیستا وه ختیته... بویه هیچ سهریان سوړ نهما. له بهر ناوره که لاجوون و له پهنایه ک سهریان گرت.

همه د له حالیک دا گولله به ویزه ویز به بن گوتی دا تینه پهرین، به زه جهت خوی گه یانده پهنای داریک. لای پشتی وه کیل باشی عاصم ناوه لا بوو. همه دیش راست روو به پشتی وه کیل باشی عاصم سهری گرتبوو. همه د سیره ی لښ گرت. دلی پیک دا هات. لوولوی تهنه که ی وهر سووړاند. سیره ی له جی په کی دیکه گرت و فیشه کیکي به خسار دا. همه د له بهر خویه وه پیکه نی، پاشان بانگی کرد:

"وه کیل باشی، وه کیل باشی، باش دانه مزاروی. گولله ده تگرته وه..."

وه کیل باشی هاته وه سهر خوی. له چواره وری گولله دهباری. به لښ جی په کی باش نه بوو... و راست لهو له خزه یه دا گولله یه کلاوه کی هل گرت.

وه کیل باشی:

"نه گهر وه چنگم ده که وی... نه گهر ده که یه..."

همه د:

"وه کیل باشی، نه من همه د وکم پښ ده لښ. ته نیا نه جهلت وه چنگت ده که وی. ژن و مندالت هیده وه کیل باشی، بگه پویه برؤ... وه دوا ی کارو گوزهرانی خوت که وه."

وه کیل باشی:

"حیف که..."

راست لهو له خزه یه دا گولله یه ک چهر می دهستی له گهل خوی برد. چهر می نهو دهستی که تهنه کی پښ گرتبوو... خوین له دهستی هل چؤړاو رڼایه سهر زهوی و دووباره همر نهو دهنه گه بهر ز بووه وه:

"بگه پویه وه کیل باشی... وه دوا ی کارو گوزهرانی خوت که وه. وازمان لښ پینه وه کیل باشی. مه هیله خوینت به دهستی نیمه برؤ. زؤر له میزه وه دوا ی نیمه که وتوی."

همر چواره وری وه کیل باشی عاصم ناوه لا بوو. به ترسه وه پاشه کشته ی ده کرد. بیر ی ده کرده وه نهو که سهری کلاوه کی به گولله یه ک هل گرت و نهو ی چهر می دهستی به گولله هل گرت، به ناسانی دهیتوانی بی کوژئ. نهو همه د وکه کی بوو؟ نه گهر بهم چؤره که وتوبایه

چنگی دۆردوو شیت له میژ بوو کوژرابوو. همه دۆك!... نهم نارهی قەت نه بیستبوو. زۆر
همه دی دناسین، به لām همه دۆك کێ بوو؟...

وه کیل باشی عاصم به سپایی تیتی راخوړی:

"نیتستا ده تکه مه همه دۆکتیک، بۆخۆت که یفی پێ بکهی..."

نهم تێ راخوړینه خۆمانهو شیرن بوو:

گولله دهباری. گوللهی سوورو چهو له بهر به یان دا دهباری. دۆردوو به دهوړی خۆی دا
دهسوړا. گیانی له سەر له پی دهستی دانابوو و تهقهی دهکرد. جاروباریش تاوێك دهستی
را دهگرت و دهستی دهکرد به جنتودان به وه کیل باشی:

"وه کیل باشی، وه کیل باشی پیت وا نه بێ دۆردوو شیت هه لای. دهموێ به قوون رووتی
بتنیزمهوه لای یاهه رکهت. نه گهر به قەد نووکی دهوړی سهروکه لله تم لێ دیار بێ،
دهرپێ به کەت چوه وه کیل باشی."

وه کیل باشی عاصم و ژاندارمه کان و لادیی به کان دهوړان دهوړیان گه مارۆ دابوون. راست
له قهوهز کهوتبوون...

دۆردوو تێ گه یشت که له داو کهوتوون. به زگه خشکه خۆی گه یانده همه ده. له نیتو
هاوکاره کانی دا پتر له ههمووان باوه پێ به همه ده هه بوو. نهو جێ بهی لیتی له داو کهوتبوون له
هه چوار لاهه گولله دهیگرتهوه. نه گهر توانیبا یان که میکی دیکه بیتنه پیتش و نه لقهی
گه مارۆ به که تهنگتر بکه نهوه، دهیان توانی هه موویان بکوژن.

دۆردوو بۆ به کهم جار له تمواری عومری خۆی دا نهختیک وه په له قاژه کهوتبوو. داوه که لهو
داوانه نه بوو. نهوانیش له دۆردوو دهترسان و نه یانده وێرا نه لقهی گه مارۆ تهنگتر بکه نهوه. نهوان
سهریان سوړ ما بوو که چۆنه دۆردوو له سووچی لێر په واره دا، له سووچه بهر ئاوه لاو بێ
په ناگه یه دا له گه لیان به رهوړو بووه. سهریان لێ شێرابوو. پێیان وابوو هه تمه ن فیل و
ته له که یه کی تازهی به کار هیتاوه...

هه نهم ترسه، نهوانیشی له جیتی خۆیان رهق راگرتبوو. به هیچ جوړ به میشکیان دا
نده هات که دۆردوو هه موو جیگایه که به جی بهیلتی و له جی به کی ناوا خۆی به ته له وه بکا...
هه مووان پێیان وابوو نه مه فیلێکی تازه یه له فیله کانی دۆردوو...

دۆردوو شه لاتی نارهی بوو و هه ناسه پرکهی وێ کهوتبوو:

"وه زع خهراپه... هیچ کامێکمان ده رناچین."

لەو نێوەدا بە کێک هاواری کرد:

"نای دایە... کوژرام."

دۆردوو:

"نەمە بەکەم بوو. نایب رەجەمان چوو."

دۆردوو لەسەری روشت:

"لە هیچیان ناترسم. بەلام ژاندارمەبەکیان تێدایە پێی دەلێن "چوار رێیان". بەکەشیان تێدایە کە خەلکی دێهاتی خۆمانە، "مەستانەپەش"... نەگەر نەم دووانە نەبوانایە، لەوانی دیکە نەدەترسام. دێم پێ دەدان و دەردەچووم. بەلام نەم دووانە غەیری نەوانی دیکەن... نەمانە دەرزێ بە گوللە هەڵدەگرن."

حەمەد ناوێ دایەو پەشت خۆی:

"تفەنگی من گەرم بوو. دەستی ناوێریت... دەبێ چ بەکەم، تەگبێم چیه؟"

دۆردوو:

"دیارە زۆر تەقە پێ کردووە... دەنا تفەنگت تفەنگی چاکە. جاری تەقە مەکەو تفەنگەکەت دەگلی راکە با سارد بێتەو. بەلام مەبەلە زۆر سارد وەبێ، چونکە دایە ساردو گەرمی دەکاو کارێکت دەداتە دەست."

حەمەد:

"تفو... تفو..."

دۆردوو بە هێندی و هێمنی لەسەری روشت:

"خەراپ گەمارۆ دراوین برالە، نەتۆ چاوە لە من مەکە. نەم زۆرم نەو شتە دیو. تاقیکردنەوێم زۆرە. هەر جۆریک بێ دریا بێ دەدەم و دەردەچم. نەگەر کوژراشم باکم نیە... بەلام نەم غەمی نێوە... نامەوێ ببمە باعێسی نێوە... حەز ناکەم نێوەش ببمە قوربانیی شێتی و نەزانیی من... دەبێ خوا لە هاواری نێوە بێ... نەم دەتوانم خۆم رزگار کەم، بەلام نامەوێ پاشملە خەلک بلین دۆردوو خۆی رزگار کردو هاواری بەکەانی بە کوشتن دا."

حەمەد:

"هیچ رێیەک بە فکردا نایە... چارەمان نیە، جگە لەو کە هەر جۆریک بوو هەتا نێواری راوەستین."

هەر لەو وەختەدا دوو گوللە لەبەردەمی دۆردوو لە عەرزێ دران و تۆزو خۆیان هەڵستاند.

حه مه د:

"رېځگايه کمان نيه، جگه له وه که هير جوړ بې هدا ټيوارې راي بويرين."

دژردوو نهو جېگايه ي که گولله کاني لې درابوون، نيشان دا:

"نعم گوللانه کاري مه ستانه پرهن. ټيستا هيردوو کمان دهنگيوي. حه تمن جېگايه کمانی ديوه."

حه مه د:

"خان، نه کا نايب ره جعب مرد بې. پيت چونه هير جوړيک بووه سريکي لې هه ټين؟"

دژردوو:

"ټيستا راهه سته... بيزووين کابرا هيردوو کمان ده پيکي."

دهوروبريان به گولله دايژرابوو.

دژردوو:

"نه مگوت؟... نه من مه ستانه پرهي بې نامووس ده نام."

حه مه د:

"جان هورتيکي سيري."

دژردوو:

"نه گهر ده سبه جي جي يه که مان نه گزين..."

به زگه خشکه خويان گهيانده په نا داريکي زه لام.

هه موو فکرو هوشي حه مه د له لای نايب ره جعب بوو:

"نايب ره جعب هيچ دهنگي ليوه نايه. بريا به جوړيک خومان گهيانده بيه کنی..."

پشت سريان گولله باران بوو. گولله لکه داره کانيان تيک دهشکاندو هه ليان دهوهراندن.

به زگه خشکه خويان گهيانده ژوور سري نايب ره جعب. نايب ره جعب له سر که له که ي

راستي راکشابوو و له خوين دا نو قم ببوو. کاتيک چاوي به دژردوو و حه مه د کهوت، ددانی

پيک داگرتن و زهرده يه کی کرد:

"کورپنه... ورياي خوتان بن... لانی کهم سهدو په غيا که سيک ده بن... نه من به جي بيلن

و فکريک بؤخوتان بکه ن... قيسمه تي ټيمه نه مه بووه..."

ته ماشاي برينه که بيان کرد. نايب گولله ي له نه ستوي درابوو... گولله که له ملي

تي پرپييو و به بن ټيسکی شانی دا بې نه وه ي ټيسکه که بشکيتن، دهري کردبوو. به لام نهو

جيی گولله که ي لې ده رچووبوو، به جاريک هه لته کابوو.

نايپ ره جەب:

"دەمەوئ شتەكتان پئ بلیتم. ناگاتان لە جەبار بئ. زۆر پیاو. دەرەقەتی لەشكرەك دئ. ئەگەر ئەو ئەبایە منیان دادەبێژت. وەختەك دیتی منیان وەبەر دەسپێژ دا. فیتەكی كردو گوللەكانی بۆ لای خۆی وەرسووړاند. كاتەكیش من بریندار بووم، ئەوانی بە جۆرەك گوللەباران كرد كە سەریان لێشتوا.

كراسی نايپ ره جەبیان لەبەری دادپێ. برینەكەیان بۆ بەست. نايپ ره جەب وەك لە خەوئ دا قسان بكا درێژە پئ دا:

"سبەینئ... سبەینئ ئەلقەمی گەمارۆیەكە..."

جەمەد:

"ناكرئ نايپ!... ئەگەر بمانەوئ ئەلقەمی گەمارۆیەكە بشكێنئ، جەمەد دەمان پێكن. ئێستا كە لەم وەزەعە داين لیتمان دەترسن. یان دەتوانن خۆمان بگەینەینە ئێوارئ، یان دەكوژنئ."

نايپ ره جەب لە فەكرەو چوو. بۆ ئەوەی لە تاو دەردی خۆی هاوار نەكا توند توند ددانی بە جەرگی خۆیدا گرتبوو:

"پێم وایە راست دەكەمی جەمەد. ئەگەر یەك نەفەریشمان بیهەوئ رابكا، ئەوانی دیکە بە كوشت دەدا. كۆرەكان خپكەنەو. هەموویان سوێند بەدەن كە سەنگەر چۆل نەكەن. ئەگەر وا نەكەن، هەمووتان دەكوژنئ. دەبێ لە پیشیان راوەستن. باوەر ناكەم بۆین پێنە پێشتەر. ئەگەر توانیبایان تا ئێستا هاتبوون، دەترسن داوێكمان بۆ نابنەو."

جەمەد:

"با ببزوین كاك دۆردوو... دەبێ كۆرەكان خپكەینەو."

نايپ ره جەب:

"بەلام لە هەتیوی زالاى وریا بن. زۆر ترسەنۆكە. ئەگەر ناگاتان لیتی نەبێ، لەوانەیه هەلئ و تەوشی بەلایەكتان بكا..."

دۆردوو:

"با بچین كۆرەكان خپ بكەینەو. عەلێیەچكۆل و جەبار تەقەمی بكەن و سەریان گەرم بكەن هەتا ئێمە كارەكەمان تەواو دەكەین."

پاشان فیتوویەكی لێدا. ئەم فیتووە نیشانەى خپ بوونەو بوو. بەلام هاوکارەكان لەو قیامەت و گوللەبارانەدا حالئ نەبوون ئەم فیتووە مانای چیه.

كۆرى زاللا:

"لەم ئاوريارانەدا چۆن دەكرى خېر وەيىن؟... ھىچ كامىكمان بە زىندوروى لەم كوشتارگايە دەرنەچىن... نايىپ رەجەبىش رۆيشت..."

لە پىش دا غەلىيەچكۆل، دوايە وسوۋە سوورو نەجار "گدووك" خۇيان گەيانە دەردوو.
دۆردوو:

"ھەتتوي زاللى لە كۆيىيە؟"

دەنگەكە بەدگومانىي لى دەبارى.

غەلىيەچكۆل:

"خەرىكەدى، نەمىز ھەموو نەمىز خۇي بە غەرزىيەۋە مەلەس داۋەو لەرزىيە. يەك
فېشەكىشى ناويشتە."

دۆردوو:

"پروانە من... پىم واپو لە ھەمووان تازاترە."

لەم وەختەدا كۆرى زاللاش بە زگەخشكە خۇي گەيانە لاي ئەوانى دىكە. دەستەكانى
شەللى خويىن بوون.

دۆردوو روى كرده جەبارو غەلىيەچكۆل:

"ئىۋە ئەۋەندەي دەتوانن تەقە بىكەن... سەريان گەرم بىكەن، با نىمە قسە كاغان بىكەن."

لە كاتى وتوۋىۋەكانيان دا تاۋىك تەقە بىدەنگ بوو، ھەر نەمە ۋەكىل باشى عاصمى خستە
شك و گومانەۋە. نەمە يەكەم جارى نەبوو كە لەگەل دۆردوو شىت بەرەۋو دەبوو، بەلام ھىچ
جارىكىش نەيتوانىبوو لە پىشەۋە دەستى دۆردوو بخوتىتتەۋە بزانى نەخشەي چىە. دۆردوو
لەوانە نەبوو. ھەرچەند كارەكانى شىتتەنە دەكرد، بەلام جارى ۋا ھەبوو ئەۋەندە زىرەكانە كارى
دەكرد كە ئەندازەي نەبوو كەستىك كە پىۋى بەرەنگاربوونى ۋەكىل باشى عاصمى - ئەۋىش لەر
سوچە لىزەۋارە چۆل و بەرناۋەلایەدا - لە خۇي ھەلسوۋىن، يان دەبى نەجەل ھەلى گرتىن، يان
دەبى زۆر خۆل و نەزان بىن، ۋ يان دەبى فرت و فېلىكىكى لە بىن سەرى دا ھەبى... بەلام
ياغىيەكى ۋەك دۆردوو شىت كە دەيتوانى بىيىتە دەزوو و بە كۈنى دەزىيىش دا تىزەپى،
نەقل نەيدەگرت بە بى نەخشەۋ حىساب و كىتاب لە جىيەكى ۋادا لەگەلى بەرەۋو بى. بە
باۋەپى ۋەكىل باشى عاصم ھەتەن كەلەكىك لە كاردە بوو. ھەر لەھزىيەك چاۋەپى بوو دۆردوو
شىت ۋەك نەجەل بىگاتە سەرى... ۋ لەو ھالەدا ئەو دەبوو چ بىكا؟... نەمە پىسيارىك بوو كە

وه کیل باشی عاصم جوابه که ی بز نه ده درایه وه. نه گهر پاشه کشی ده کردو ده گه پرایه وه، هه موو نابورو و نیعتیباره که ی ده بوو به پوولته ره شکیه که. نه گهر هدر له ویش مابایه وه، درهنگ یان زوو ده که وته داو و مردنی مسوگهر سوو... داخوا شهو گولله یه که کلاوه که ی له سمر همل گرتیوو، یان شهو گولله یه که چه رمی دهستی بر دبوو، مانای چ سوو؟... داخوا شهو دوو گولله یه وشیار کردنه وه یه که بوون؟... که قسه کانی هه مه دیشی وه بیر ده هاتنه وه، به ته وای گیتز ده بوو. شهو که سه ی شهو گوللانه ی پیوه نابورو، شه گهر چه زی کرد بایه، هدر نه وده م مشووری شه ی خوارد سوو. به لآم نهیده توانی بگه ریتشه وه. پاش ماوه یه کی زور دوردوو شیتی به گهر هینابوو... شه گهر نه مجاریش له دهستی در چوبایه، تازه که نگه دیتوانی بهو ناسانی به به گیری بیتیته وه؟

وه کیل باشی عاصم:

"هاورپیان... کهستان له جیتی خوتان مه بزوون... راهه ست بزانی نه خشی شه شیت و ماخولیا به چه... له گه مارو دایه. له چنگمان دایه... به لآم به دهستی خوی، خوی خستوه ته چنگی نیته... شه گینا زور له میژ بوو خوی گه یان دبووه به رده لانی "گردبهنه وهش"... سهر جووخه پارایه وه:

"شه گه واده شیتته باش ده ناسم. که لله که ریکه له دنیا دا لینگی نیه. به سه ری دا هاتوه و لیره ماوه ته وه. فیلو ته له که یه کیش له کار دا نیه. زور به خوی ده نازی و پرایه وه. شه گهر گه مارو یه که ته نگه بکه ینه وه به خوا له دهستان دایه." وه کیل باشی عاصم:

"هه رامزاده یه کی وه شه شیتته که چه ندین سانه یاغی به، هه روا به مفتی له جیگایه کی وادا کلکی به ته له وه نابو... چا له دارستان جیگا قات بووه؟... بوچی نه چوه ته جیگایه که که پر بی له سه نگه رو دارو درهخت؟ ده بی بزانی که فیلکی له بن سهر دایه. ده بی راهه ستین." سهر جووخه:

"وه کیل باشی، وه ره مه ردی خوا به به قسم بکه. کوره شهو زور له خوی بای به. وه ره با نه لقمه گه مارو ی له ته نگه بکه ینه وه به لاسی که ی... وه لاا چند ههنگای دیکه به چینه بیتش، له چنگمان دایه..."

وه کیل باشی به دهنگی کی فهرمانده رانه جوابی دایه وه:

"هیچ کامتان له جیتی خوتان مه بزوون."

كاتيك عەلىيە چكۆل و جەبار سەرلەنۆي دەستيان بە تەقە كردهو، وە كیل باشی پیتی سەیر بوو. چ باس بوو؟...

دۆردوو:

"هاوړپیان، نابې له تەنیشت یە کتر دوور کهوینەوه. دەبې هەموومان له یەك جیوه تەقە بکەین. شەگەر بگەنە سەرمان و لوولە تەنگەکانیان لەسەر نیتوچاوانمان رابگرن، دیسان نابې له تەنیشت یە کتر ببزووین. هەمووتان بەلێن دەدەن؟"

هەموو پێکموه گوتیان:

"بەلێن دەدەین."

دۆردوو:

"کهوابوو دەبې جی یەکی باشتر بدۆزینەوه... جی یەك که بتوانین باشتر سەنگەر بگرین."

هەمد:

"نەمن جینگایەك بدۆزمەوه؟"

"باشە تۆ بیدۆزەوه."

لەر وەختە دا هەمد هاواری کرد:

"راکشین."

لەگەل گوتنی نەم قەسە یە بۆخۆشی خۆی لە عەرزى دا. ئەوانى دیکەش درێژ بوون. گوللە بە ویزەویز بە بن گوئیان دا تێدەپەرین.

دۆردوو:

"دیتوویانین... تازە نایەلن هەناسەمان دەریی."

ساوایەکی زۆر هەروا لەپەرپوو راکشاپوون و موویان لێنەدەبزووت. لە راست و چەپیان

گوللە دەکەوتنە زەوی و بە ویزە ویز تێدەپەرین.

کورپی زالā هێشتا هەر دەلەرزى:

"ناخ، ناخ... هەمد نەنگوواوه."

کورپی زالā لە ترسان چاوی پێ دەریپریبوون.

دۆردوو:

"نا بابە."

هەمد که دیتی باسی نەو دەکەن، رووی بۆ لای ئەوان وەرگێت:

"چ بووه؟"

کورې زالا له حالتيك دا ليتړه لمرزې گرتېو و شقه شوقي دداني دهات ولامی دایهوه:
"هممو سهرو لهشت خویناوییه، بریندار بووی."

همه د:

"هیچ جی یه کم نایه شی."

دهستیکی به سهری دا هینا و تماشای کرد. دهستی خویناوی بوو. دلی به توندی کهوته
لیدان. له هممو نندامی لهشی دا بژ برین گهړا. برینتیکی دیکه پتو نه بوو.
دژردو هاته ته نیشته همه د. رهنګی پهری بوو. دهستی به سهر سهری همه د دا هینا.
برینه کی دیتوه:

"گولله و سهرت کهوته... به لام شتیکی نه، نهختیک چهرمی هل گرتوه."

همه د به زه زده خه نه یه جوابی دایهوه:

"وازی لی پینه... دهسکه وته... نه مه یه که مین دهسکه و تمانه."

هلستاو چوه نیو لیره وار. وا ده ژوشت هروا بزانه هیچ نه بووه. نهختیک دواتریش
بانگی کرد:
"وړنه تیره."

ژاندارمه کان هروا گولله بارانیان ده کردن، به لام نهوانی دیکه ش خویان گه یانده لای
همه د.

تیره قولکه یه بوو که دنیا یه داری براویان تیدا خړ کرد بووه وه.

دژردو:

"تیره باشه... با مووره داره کان ده ریښین."

له پر له پشت سریان تو فانیکی هلستا. گه لا کان هلوهرین و لک و پویه کان تیک شکان.
له جیاتی نه وه مووره داره کان له قولکه که بیننه ده، له چاولیک نانیک دا خویان هاویشه
نیو قولکه که دهستیان کرد به تهغه. له هردو لوه وک ته رزه گولله یان به سهر یه کتر دا
ده باراند. نیزیکه نیو سمعاتیکی و زعه که بهو جزره بوو، پاشان هردو لا - دیار نه بوو له بهر
چیه - ته قیام راگرت.

دژردو نیدی هیچ نه دترسا. چونکه نه گهر بیان ویستایه پینه پیش. همتا نیستا ده هاتن.
نه گهر له مودواش پریریان دابایه نه لقمی گه مارویان لی تهنگتر بکه نه وه، هینده ی نه مابوو

حه مه د:

"ده ترسن."

ره جه ب:

"سه يره."

حه مه د:

"لوه ده ترسن كه نه كا ته له يه كمان بڼه دانابن. هه موويان پتيان وايه. نيدى نازانن كه دوردووه شيت له بهر كهره تيبى خوى تووشى نهم گرفتارى به بووه. به هيچ جوړ باوه ناكهن... ناتوانن بړوا بكهن كه دوردووه ده ستى پى له ناگره كه هه لنه گيراوه خوى تووشى نهم رږ رهى به كردوه... ياللا هه سته نايب، هه سته با بړوين... نه گهر كوژراين پتيكه وه ده مريڼ و نه گهر ده ريش چووين، پتيكه وه ده ميټين."

نايب ره جه ب:

"حه مه دم، نه گهر نه مجارish نه مرد بام..."

حه مه د:

"برينه كوت سخته نيه نايب، چاك ده بيه وه."

حه مه د هيتى له كڅل كړدى نايبي نه بوو، به لام نايبي كه له گوت و به خڅوهى له كڅلى كړد. پاش نه وهى چمنده هه نكاوټك روښتن داينا.

نايب تى گه شت كه حه مه د تاقه تى پتي ناشكى:

"كوږم، وا نايب، پتيوست نيه له كڅلم بكه، وهره بن پيلم."

حه مه د:

"باشه."

ده چوونه پيش و دلته خوتنيان لى ده پړانه سر زهوى. سر له نوڼ دايننه وه بهر ده سپړتو... راکشان و خزيان به عمر زه وه چه سپاند. واديوار بوو ديتبويانن. له راست و چه پيان گولله له عمر زى ده دران.

نايب ره جه ب:

"دوباره وه گهر كهوتنه وه... پيم وايه گهووادانه نه قليان هاتوه تموه كه لله يان."

وه ختيك به هه زار كوږه وه وهرى گه بشتنه قولكه كه، دوو كه سى ديكه ش نه نگووا برون. كوږى زالاو عمليه چكڅل بريندار برون. كوږى زالا هه روا ده لمر زى و ده گرياو هات و هواوى وه پي خستبوو. وه كه ميټو كه ده لمر زى...

ديار بوو كه نعلقى گمارؤ تنگتر كراوه توه. گولله كان نيزيكتر ده كه وتن. لهو نيوه دا
 مهستانه پش - هارولاتي دوردوو - ش په پيتا په پيتا ده پانده:
 "دوردوو شيت... گوندى سپى بهى نيستا ده بينى چ پياويكى. نه تو بؤخوت خاله
 مهستان ده ناسى... كه وابوو هيئده به خوت مه نازه..."
 دوردوو شيت كه نم قسانه ده بيست، له دين دهرده چوو. به لام جوابى نه ده دا يوه.
 ماوه يه كه هر بهو جؤره ته قه يان ليكتو كرد.

مهستانه پش:

"چ ژهره ماريكته دوردوو؟... زمانت قوت داوه توه؟"

دوردوو نيدي خؤى پي رانه گيرا. راست بووه وه:

"خال ناغا، ناغا مهستانه پش... نه من تو باش ده نام. نه تو ش من باش ده ناسى. نه گمر
 تونكه ي ژنه كه تم پي نه كرده كلاو و له سهرم نه ناي، نه ودهم هر چي پيت خوش بوو، بيلن. به خوا
 نه گمر نه ودهم پي نه كړئ، ناي خؤم ده گؤرم. نيدي ناي دوردوو شيت له سهر خؤم هله ده گرم."
 راست لهو كاته دا، هممه دوردوو شيتي توند بؤ لاي خؤى راكيشا. دوردوو كه به پتوه
 راوستابوو، خيرا به سهر هممه دا كه وت. نه گمر ته نيا يه كه له جوه، ته نيا نيو سانيه ديكه به پتوه
 راوستابا، يه كه جن پيئنج گولله وي ده كه وتن، چونكه رو به رووي خؤى مهستانه پش و چوار كسي
 ديكه سپر يان لي گرتبوو. هر پيئنج تفنگ پيكموه ته قين، به لام دوردوو له جيتي خؤى نه مابوو.
 ناي به جبه:

"شيتي ده ويت باب، نه گمر جاريكي ديكه كه ريه تي وا بكه، يه كه م گولله بؤخؤم
 لي ده ودهم."

دوردوو شيت پيكته ني:

"نه تو نه گمر ده تواني ته قه بكه، بؤچي سپر له واني ديكه ناگري؟"

ناي به جبه هممه دي نيشان دا:

"خوا به قورياني نم بسته مندالته كا، نه گمر نهو نه بويايه نيستا ده تراني چيت به سهر هاتوه."
 هممه له پي دلي كرايوه. ته ماشايه كي دوردووي كرد. دوردووش چاوتيكي دؤستانه لي و كرد.
 كاتيكت دوردو ديتي كه خوين به ده ست و سهر و چاوي هممه دوه وشك بووه توه، له بهر
 خويه زه رديه كي هاتن. نهو رؤده كه و توه بير كه هممه هاتبووه لايان... وه بيري هاتوه
 چؤن به بيده نكي له پاش مام سله مان دانيشتبوو... له پاش مام سله مان خؤى

شاردېووه... وهېرى هاتوره چەند وردو چكۆله ديار بوو. چاوى دۆردوو به خوشهويستىپهك روون بوونمه. له دللى خۆى دا گوتى: بنىادهم!... نابى كەس به كەم بزانى... پروانه, هەمووى بستیك دهبن, دوو رۆژه ياغى بووه, بەلام ئەمڕۆ له ياغىپهك پەنجە سالتەش به ئەزموونترو وهستاتره...!

له رووبه پروويان گورپهيك هات:

"تەسليم بن."

دۆردوو:

"وهەرگه مەستانه پەش, ئەمەش بۆ تۆ...!"

مەستانه پەش وهك گايهك هۆراندی و كهوت.

دۆردوو:

"نايب رهجهب, ليرهش دا به ههله چورم؟"

نايب رهجهب:

"دهستت نه پەزى... بەلام پيەم وايه هەمووتان سویتدەتان خواردوه كه يان نا ليره

بكوژيین..."

دۆردوو:

"بەلێ, سویتدەمان خواردوه... لەم قوولکەپه هەنگاوێک نارۆپينه دەر. چما بۆخۆت

نەتگوتبوو؟"

نايب رهجهب:

"خەريکەن وهېر تيربارمان دەدەن. خەريکەن خاشەپەمان دەکەن. ئیدی هومیدی رزگارپووغان

نيه, يان دەبن بكوژيین, يان دەبن تەسليم بين."

خەمەد به ترس و سەر سوپمانهوه پرسى:

"يان مردن يان تەسليم؟"

هەر نمو تيشکەى برنجەپه جارێکى دیکه له ميشکى دا شەپۆلى داو پرشنگى هاويشت و روشت.

نايب رهجهب:

"خەمەدۆک, ئەگەر رینگايهکى دیکەت پێ شک دێ, بيلێ."

خەمەد:

"ئەگەر ئەتۆ ئەزانى, ئەمەن له کوێ دەزانم نايب؟"

نایب ره‌جەب له فکەرەوه چوو. برینه‌که‌ی نیلدی سارد ببسووه‌وه ده‌برژایه‌وه. برینه‌که‌ی وا ده‌برژایه‌وه، که ده‌رفته‌ی بیرگردنه‌وه‌شی پێ نه‌ده‌دا، نایب سه‌ری داخستبوو و هه‌روا لێوی خۆی ده‌گه‌زی و ده‌گه‌زی‌یه‌وه.

پاشان نایب ره جەب سەری هەڵبێری و یەک یەک چاوی لە هەمووان کرد:

"پێشیارێکم هەیە. ئەگەر بتوانین چی بەجیتی بکەین نەجافان دەبێ. ئەگەر کاریک کە من دەبێت بکەین، وە کێل باشی هەم دەسەچی دەچێتەوێ خزمەت جەناب باوهرەکەم."

گوتیان:

"دهليئي ڇ بڪهين؟"

نائب راجع:

"سې نارغجوك... نه گهر پياوړيكتان تيدا بې بتوانې سې نارغجوك باويته نهو تير باره، وه كېل باشي عاصم نيدى زياتر ليتره نامېنيته وهو ده چيته وه خزمهت جه ناب ياره كهى."

جەبار كە خەريك بوو بەستەي دادەرنەيمە تەفەنگە كەي وەرسووراو جوابي دايمەو:

"بۆ ئەو كارە ھەموومان پياوين... چونكە بلىتى و نەلىتى ھەموومان دەكوژرىن... نىستا با ھەموچۆرە نەكوژرىن و ھەم چۆرە بكوژرىن."

جملہ:

"ریگاہ کی دیکھ نہ؟"

نایب رہجہب:

"دوا هیوای من هدر نه‌وه‌یه که گوتم."

جملہ

”کدوایی، من دہچم.“

هەر ئەر بىرىسكە پۇللايه، هەر ئەر بىرىسكەى به قەد نووكە دەرزییه هاتهوه نئو چاوهكانى.
هەر ئەر تیشكى برنجیهى رهنكه له مێشكى دا وهك ههواره تریشقهیهك درهوشاو رابرد. ههناوى
بۆ ماوهیهكى زۆر كورت شهۆلێنكى بهختیارو تالێی پێدا هات.

دۇردۇر:

"بزانم، پیاوہ تپی خۆت نیشان بدە."

حمد لله قوئلکه که ی دهریه ری:

"دوو نارنجیو کی دیکھم بدہئی."

دوو نارنجوکی دیکه له جبار وهرگرتن. خڅی فریځدا. هرچی هینزی ههپیو له لاقانی کردو غاری دا. گولله به ویزه ویز به بنانگویتی دا تئده پهرین. خڅی گه یانده بن بهردیک. دژردو و نهوان پییان سهیر سوو. گوتیان رهنکه نهنگوایی. له بن بهرده که گلوکه زهرده پشکووتبون، زهرده تهره تازه. بهرده که گورهو خپه بهرد سوو. پالیتیکی پیوه نا. بهرده که تلی ددها. بهرده که ی کرده سهنگر. دهستی کرد به تل پیدان. بهرده که گولله باران کرا. ههراو هژریایه که بهرز بووهوه. همه د تئگه بشت که بهو سهویه بهردینهوه ناتوانی گیانی خڅی ده رباز بکا. په بجا میتر نه ولتر دارنیک له پنهانی قوولکه یه که سوو. بژ نهوهی خڅی فریځ داته نهوئ، راست بووهوه. وه گولله یه که خڅی هاویشته نیو قوولکه که. نیو قوولکه که بژنی گل و گه لای رزیوی لی ده هات. گوتیکی بنهوشه ییش له قوولکه که دا هه بوو، به لام همه د ناوه که ی وه بیر نه هاتهوه. بژنی نهو گولته بنهوشه ییش هه بهرز ببووهوه. نهو گولته هه له بن بهردان ده روئ. هه رگیز له جیتی دیکه ناروئ. په لاه هه ورنیک له سر یه کتیک له کتیه کان ده سووړا. روونا کایی کهوتبووه سر قهراخه کانی. ده تگوت په راویزی تئ گیراوه.

کاتیک همه د دهنگی تیرباری له پشت سهری خڅیهوه بیست، هڅی هاتهوه سر خڅی. روویه رووی خڅی ته مباسکه گلنیک هه بوو وه ته پۆلکه. له پشته وهی نهویش ته مباسکینکی دیکه هه بوو. ته مباسکه که ی پشته وه که میتیک له وهی پیته وه گه وره تر سوو. دیار سوو تیرباره که یان له نیو نهو دوو ته مباسکه دامه زانده بوو... ده بوو دهوړ لی پداته وهو خڅی بگه په نیته ته مباسکی پشته وه. نهوئ هه مووی دارو درخت بوو.

هه ستار وهری کهوت. ده تگوت له سر جاده یه که پیاسه ده کا. نهوانی نهویان وا نارام و بی باک دیت، زمانیان رهق بوو.

هیندهی چار له سر چاو دانیتی نارنجوکه کانی هاویشته تیرباره که. نه مه یه که... نه مه دوو... نه مه ش سئ... به دهنگی ته قینه وه زهوی له رزی، دنیا له دوو که ل دا نوم بوو. به غار خڅی گه یانده وه هاوړی کانی. هه تار خه ریک سوو ناوا ده بوو. قسه یه کی نه کرد. ته ماشای که سیشی نه کرد. چاوی پرپیوه تاقه نوخته یه که. روانینه که ی تیژ سوو. دم و چاوی چوک ببونه وه.

ته قه که متر بوو... پاشان بوو به تاک و ته را...

همه د راست بووه وهو راوه ستا:

"وه کیل باشی عاصم، وه کیل باشی عاصم... تزق تزق یله که ت بهره چاکی بکه وهو وهره وه.

لیزه چاوه وړانتم."

لهو بهروه دهنگيك نه هات.

دۆردوو له نايب رهجهبي پرسى:

"نايب، شهتۆ شهمن نيوه نيتوه باش شاره زاي... لهمن نيزيكانه دى و شاره دانى دهست ده كهوى؟"

نايب:

"نا."

دۆردوو:

"كهوابى دهبي ههتا بهرده لان پرۆين... خوا به فرياهان بگا."

نايب رهجهب:

"دهبى وه پى كهوين. ههتا دهگهينه بهرده لان نابى پشوو بدهين. منيش بهو پى و بريندارى بهم لهگهلتان ديم... نابى راوهستين."

بهري بهيانى وه ختيك له بهرده لان نيزيك بوونهوه، هيچ كامتيكان خزيان به سه پتوه نه ده گرت. عهلى به چكۆل به دريژايى نهو ريگايه ههري جيتوى دابوو و قسهى كالى گوتبوو. به لام ديار نه بوو لهگهلا كيتيهتى... هيشتا ههري جيتوى ده دا. نايب رهجهب ئيدى هيتى له بهر برابوو. ههري چهندي ددانى به جهركى خۆى دا گرت، نهيتوانى پيتشى خۆى بگرى و هاواري لى بليند بوو.

دۆردوو بريندارو بى هيتو ماندوو له سهركا بهردىك دانيشت. له سهركه خۆ سيفاريكى پيچايه وهو دايگيرساند. پاش نهوهى چهندي موى لى دان، روى كرده هه مه:

"ده زانى لهمن دنيا به دا ناره زووم چ بوو؟"

هه مه:

"نا."

دۆردوو:

"ناره زووم نهوه بوو نهو مهستانه ره شه كه كوشتم، سهركا بريبايه، ميتزه ريكم له سهركا نابايه و بر ديام له نيتوهراستى مهيدانه كهى گوندى سپيه بهى ههلم واسيبايه. ناخر نهو نامه رده چى له نيتو دهويست؟... شهتۆ پيم بلى هه مه... چ ورده حيسابىكى لهگهلا من هه بوو؟"

جهبار بانگى كرد:

"نيتو ههركى دهلين، بليين... شهمن نهوه له برسان ده مرم."

دۆردوو:

"ئەگەر بىتوانى فېكرىڭ بۆ بىرسىيەتسىيە كەمان بېكەيدە، پېت دەلېم زۆر پىياۋى."

جەبار:

"يېتەنگ بن... گوڭ ھەلخەن... لەو دورە دەنگى سەگۈپ دى... ئەو دەورەدە دى و مېنى لېنى نىن... كەوابو ئەم سەۋرە لە كۆيۈە دى؟"

نايىب رەجەب ھەروا بە دەم ئالغىنەۋە جۈابى دايمەۋە:

"كاك جەبار... ئەمەن لە ژيانى خۇم دا كەرم زۆر دىون، بەلام ھەتا ئەمىر كەرى ۋەك تۆم نەدىۋە."

"بۆچى، چۆن؟"

نايىب رەجەب:

"چونكى ئەم دىۋە."

جەبار:

"ۋەئلا تەۋاومان كەرد... ۋادىارە چاك لەبەر چاۋى نايىب كەوتۈرۈن."

نايىب:

"ۋلاغ... ھەر بەرپاستى تىنەگەبىشتى ئەو سەۋرە ھى كۆيۈە؟"

جەبار:

"باشە بە چى بزانم، خۇ من ساحەب سەگ نىم."

"ۋلاغ... ئەم سەۋرە لە رەشمالى توركەنەكانەۋە دى. "يۈرۈكەكان" لەم دەورەدە"

چادريان ھەلداۋە، سەگەكان ھى ئەۋانن... ئىستەتالى بۈۋى؟"

جەبار:

"بەلى، خالى بۈۋم."

نايىب رەجەب:

"بارك الله."

جەبار:

"كەۋابى من و ھەمەدۆك دەچىن نانپان لىۋەردەگرىن... لەگەلم دىنى ھەمەد؟"

دۆردوو:

"بۆخۇتان دەزانن... ئىمە ھەر لىرە ئاگرىك دەكەينەۋە. با ھەتا ئىرە دىنەۋە نەختىك

گەرمان بېتەۋە."

حه مه د:

"پرژين جه بار... با پرژين... به لام هه ركس نيتمه بدم سه رو سه كوتوه بپينئ، يان به قه ره چيمان تئ ده كا، يان وا ده زانئ سه گين و كه لاكان هه لډرپوه..."

جه بار:

"گوئ مه ده يه... ئاوتك به دم و چاوي خومان دا ده كه مين، ته واوه."

له به رده لان را هه تا به سته كه بئ نه وي قسه يه كه بكهن رويشتن. ديار نه بوو بۆچي نه يان ده وئرا ته ماشا سه رو چاوي يه كتر بكهن. نه ميان ده ترسا چاو بۆ لاي نه وي ديكه وه رگيږئ و نه وي ديكه ش هه روا... واديان بوو هه ر دوو كيان گونا حبارن، واديان بوو هه ر دوو كيان گونا حنيكي گه و ره يان كرده.

پاشان جه بار ده ستي دريژ كرد، قامكه چكۆله ي هه مه دي گرت. هه مه د له سه ره خۆ سه ري هه لډرپي و ته ماشاي كرد. جه بار يش ته ماشاي چاوي هه مه دي كرد. ئاوتك هه ر له جيني خويان راوه ستان و چاويان له چاوي يه كتره وه برئ.

حه مه د:

"جه بار، نهم كابرايه پياويكي باش نيه... نيتمه بۆچي وه دواي كه وتووين؟"

جه بار:

"چ بكه مين؟ نيتمه سوئندمان خواردوه كه هه تا ماوين له گه لئ بپين... هه رچي بئ چاوو گويمن له لاي دۆردوو كراوه ته وه."

وه ختيك گه يشتنه ئاوتك كان هه تاو رمبيك بليند ببوو. پينچ شش سه گي زه لام له قه راغ ئاوتك كانه وه بۆيان هاتن.

جه بار:

"هۆي...، نهم سه گانه مان لئ ده ركهن."

چه ند منداډ له چادره كان هاتنه ده رئ و هه ر چاويان به وان كهوت به هه لاتن گه رانه وه هاوريان كرد:

"ياغي... ياغي هاتن."

به ده نكي منداډه كان له پيش دا ژنه كان و دوايش پياوه كان هاتنه ده رئ.

حه مه د چوه لاي نه دار به ده ستانه كه له پيش يه كييك له چادره گه و ره كان كۆ ببونه وه:

"به يانيستان باش."

دار به دهسته تورکمه نه کان به سهر سورمانه وه ته ماشای نهم یاغی به چکۆله یان کرد. به پیچهوانه ی حمه مد، جهبار پیاویتیکی زه لام و به خۆوه دیار بوو. یه کیتک له مهرداره کان که پیاویتیکی ریشدار بوو جوابی حمه مدی دایه وه:

"به خیراتن کاکینه، فهرموون بۆ ژووری."

سهریان دانواند و چوونه ژووری چادری.

ههر که وه ژووری تاولی کهوتن حمه مد له جیتی خۆی وشک بوو. جوانی نیو چادره که حمه مدی گیت کرد بوو. له عومری خۆی دا نهمه به کهم جار بوو که ژووری تاولیکی ده دی. وا گیت ببوو که گوئی له به خیراتنی نهو پیاهه پیره نه بوو که له ژووری دانیشتبوو. چاوی به مۆلهق وهستا بوون. لای پشته وهی تاوله که پر له جهوال و تیری نهخشین بوو... نهخشی رهنگاره پهنگ له سهر جهواله کان ههله دهفرین... زۆر زۆریش خیرا ههله دهفرین... رهنگ و نهخش ههنگامه یه کیان ساز کرد بوو، ههر مه پیره... نهو هه مورو رووناکایی به له کوئی را دههاته نیو نهم تاوله؟ تیشکی هه مه پهنگ تیک دهچرژان و پیکه وه یاری یان ده کرد.

حمه مد چاوی بریه یه کیتک له جهواله کان. ساویه کی زۆر نهیتوانی چاو له جهواله وه رگیت. له سهر یه کیتک له جهواله نهخش ژماره یه کی زۆر تهیری خۆشهویستی کیشرابوو، تهیری چکۆله چکۆله... رهنگه ههزار دانه ده بوون. هه موریان دهن دوکیان به دهن دوکی به کتره وه نابوو... هه مورو سهوز و شین و زهردو سوورو بنهوشی. حمه مد چاوی پر بوون. تهیره رهنگاو رهنگه کان له بهر چاوی ههله دهفرین وههله دهفرین.

چله تاوله که نهخش و نیگاریان لی ههله که ندرابوو و چهند شووری بالداریان له سهر چهقاند بوون که سهرتاسهر له سهدهف دروست کرابوون. مووی شووره کان ده بریسکایه وه...

جهبار نفورچیکی له حمه مد کوتا:

"خهوت لی کهوت؟... ههسته."

حمه مد وهخۆ هاته وه زهرده خه نهیه کی کرد:

"ههتا نیستا نیو مالی چادریکم نه دیبوو. دهلتی به ههسته... چهند جوانه."

جهبار:

"نهم تاوله هی کتی به؟"

پیره پیاویتیکی ریش سپی و دهم به پیکه نین و روو خۆش، له ژووری تاولی به رهرو روویان دانیشتبوو.

پیرە پیاو:

"هه منە... بە من دەڵێن "کەریم ئۆغلی".

جەبار:

"ناوی تۆم بیستووە... کەوابوو کەریم ئۆغلی تۆی؟..."

کەریم ئۆغلی بە برۆایەکی تەواوەوە کە هەمیشە بە خۆی هەبوو، جوابی داوە:

"خۆم."

جەبار:

ناوتم زۆر جار بیستووە ناغا. بەلام یەكەم جارە کە دەت بینم. ئاخەر ئەتۆ ناغای عەشیرەتی

"ساجی کاپالی" نی؟.

کەریم ئۆغلی:

"بۆچی."

بۆنی شیرینکی تازه دۆشراو کە خەریک بوو بکولێ، ژووری چادرەکە ی پر کردبوو.

پیرە پیاو کەمو جەبار تەماشای چاری یەکتریان کرد. پاشان پیرە بانگی خێزانی کرد:

"کچێ، ئەم لاوانە رەنگە برسییان بێ... نەختێک زووتر وەبزوو."

ژنە:

"شیر لەسەر ناوڕییە... ئیستا وەکۆل دێ، هەر ئیستا..."

حەمەد زەردەییەکی هات:

"بۆنم کردبوو..."

جەبار:

"هه چی؟"

"بۆنی ئەو شیرە کە لە دەری وەسەر نراوە."

جەبار:

"منیش بۆنم کردبوو. هەموو کەس بە برسیەتی لووتی باش بۆن دەکا."

دەم و چاوی سوورەهەلگەراوی کەریم ئۆغلی سوورترین هەلگەران، بە دەنگینکی تینکەل بە

شەرمەوێ رووی کردە حەمەد و جەبار:

"کۆرینە، وادیارە لە شەڕ پێ دێنەو."

جەبار:

"وہ کیل باشی عاصم نیمہی لہ داو خستبوو. شوکور بڑ خوا کہ نہ جاتمان بوو."

حەمەد:

"ترسەنۆک بوو... ئەگەر ترسەنۆک نەبووایە هەموومانى وەك کەوبارە دەگرت."

جەبار:

"ئەڕئ... بەلام گوللەکانى بە خەساردا."

ژنە کە سفرەى هیناو لە نێوہ راستى تاولئ داينا. کەرىم ئۆغلى بە پێکەنینەوہ سفرەکەى بلار کرد.

حەمەد بڑ یەکەم جار خۆى لە گەل شتێک و جئ یەك بە نامۆ دەهاتە بەرچار. ئەم نامۆیە لە خۆى بوو. خۆى لە خۆى نامۆیى دەکرد. چاوى بەتفەنگەکەى کەوت. لەپاشان سەرو سەکوئى خۆى هینایە پێش چاوى. تەواوى سنگى لە راست و چەپ فیشە کدان بوو... چەند نارنجۆک و قەدارە یەکی گەورە بە لای راستى پشتێندە کە یەوہ هەلاو سەرا بوون. تەقیلە یەکی رزىو و چلکنى بە سەرەوہ بوو... لە هەمووش خەراپتر ئەوہ کە تەقیلە کۆنى دۆردووە شیت بوو... لە دلئى خۆى دا گوتئ: "ئیدى یاغى بووین... لەمەردواش هەتا مردن دەبئ یاغى بێن... ئاوا؟..."

لە پێش دا جامە شیرە کەیان لە نێوہ راستى سفرە کە داننا. شیرە کە هەلمئ لئى هەلدەستا، هەلمئکى شین... سەرى شیرە کەش هەلدەقچار توئى دەبەست. پاشان شیلەو دوايەش قاوڕمەى گۆشتیان هینا... هەردووکیان لە پەر زاریان پەر بوو لە ئار. وەك دوو منداڵ تەماشای یەکتریان کرد و پێکەنین. کەرىم ئۆغلى تئیان گەشت. ئەویش پێکەنى. ددانەکانى کە وەك شیر سپى بوون لە زارى دا درەوشان:

"فەرموون کوپینە... شەرمئ مەکەن، نۆشى گیانتان بئ."

هەردووکیان تاویان دا یە ئەو کەوچکانەى لە پێشیان بوون. لە پێش دا پەلامارى شیرى گەرمیان دا. بە دوو شالۆرى دیکە نانى سەر سفرە کەیان هەللووشى. سەر لە نوئ نانیان هینا. شیرە کەش تەواو بوو. دووبارە شیریان هینا.

پاش ئەوہى هەروا بە پەلە نانە کەیان خوارد، سوپاسى پیرە پیاوہ کەیان کرد:

"خوا بە زیادى کا."

پیرە پیاو هیشتا هەروا لە سەرەخۆ خەریکی نان خواردن بوو:

"نۆشى گیانتان بئ... باشە... جەئلى ئەم جۆرە شتانەشى هەبە." پاشان پیرە پیاو بە پشتە دەستى سێلەکانى پاک کردنەوہو لە سەر سفرە کە هەستا:

باشە... لە گەڤ سیفەر چۆن؟... فەرەمۆن سەرۆ سیفەریش بکێشن."

جەبار:

"ئێمە هیچمان سیفەرکێش نیین."

کەریم نۆغلی سیفەرەکی بە لێوێوە ناو چەرەکی لێ دا. بۆنیکێ خوش لە پلێتەکی
هەستاو لە چادرە گەرا:

"دەمەوێ شتیکتان پێ بلێم بەو شەرتە پێتان ناخۆش نەبێ... و دلێشتان شتیکی
دیکە نەلێ."

حەمەد:

"فەرەمۆ ناغا... دلان چ دەلێ؟"

کەریم نۆغلی کەمێک بە زمان هەلەنگوتنەو لەسەر قسەکانی روێشت:

"ئێو لەو کێو و بەندەنانە نە دایکێکتان هەبێو نە مال و حالێک... شەرپشتان تووش
بوو. هەمۆو جەلەکانتان و سەرۆ چاوتان نوقمی خوێنە. جەلەکانتان دانێن، منداڵەکان دەسبەجی
بۆتان دەشۆن. زووش و شک دەبنەو... منداڵەکان دەتوانن بە ئاوریش و شکیان کەنەو. ئێوێش
جاری لە جەلەکانی من لەبەر بکەن... لەمێژە دەمەویست پێتان بلێم، بەلام دەترسام فکر
بکەنەو کە کەریم نۆغلی دەمەوێ ئێو رووت بکاتەو لە گێرتان بجا. لە مانی کەریم نۆغلی
کەس ناوێری پری چاوان تەماشای میوانان بکا. هەتا کەریم نۆغلی ماو، هیچ کەس ناتوانی
لە گۆڤ کالتر بە میوانەکانی بلێ... ویستم ئەمانە بزانن."

جەبار:

"ئێمە کەریم نۆغلی دەناسین... ئەدەبوو لە سەر ئێمە وایر بکەبێوە خان..."

حەمەد:

"بەلێ خان... ئەدەبوو فکری وا بکەبێوە."

کەریم نۆغلی:

"بۆچی... بۆچی... بنیادەم هەرچی بێ شیری خاوی خواردو... هەرۆک دەتوانی چاکە
بکا، ئەوەندە لە دەستی بێ، هەرۆا دەتوانی خەراپەش بکا."

بوکیکی چاوەش و چاوە کل و گۆڤ گۆنا، بۆ هەر کامێکیان دەستی کراس و دەریی
هینا، کراس و دەرییەکان هێشتا بۆنی سابوونیان لێ دەهات.

کەریم نۆغلی:

"ئەمەن دەچمە دەرى، ئىتو خۇتتان رووت كەنەو. "
كەرىم ئۇغلى چۈرەدەر.

خەمەد:

"لەم دىنبايەدا پىياۋى چەند باش ھەيە. "

كەرىم ئۇغلى لە دەرى را بانگى کرد:

"كۆرىنە خۇتتان رووت كىرەو؟ ... بىنە ژوور؟ "

خەمەد:

"لى بووینەو. "

كەرىم ئۇغلى ھاتە ژوور. تەماشايەكى خەمەدى کرد:

"با برىنەكەت بىنىم. ... "

خەمەد:

"شتىك نىە، گوللە كەمىك لە پىستى سەرمى بردو. ... "

كەرىم ئۇغلى رووى كىرە جەبار:

"ئەتۆ ھىچت نىە؟ "

جەبار:

"نا، سوپاس بۆ خوا. "

كەرىم ئۇغلى چۈرەدەر. پاش چەند دەقىقە بە پىالەيەك و نەختىك كۆنەو
گەرايەو. بۆخۆ مەلخەمى دروست كىرە بوو. سەرى خەمەدى دەرمەن كىرە دەستى
كىرە بە پىچانى:

"ھەتا دوو رۆژى دىكە برىنەكەت سارىژ دەپىتەو. ئىمەش بە جىتلى زۆر جار برىندار
بووین. ... ھەموى لەبىر دەپىتەو. "

سەرى خەمەدى لە جەراھىك وەستايانەتر پىچا.

خەمەد سوپاسى کرد:

"دەستت خۇش بى ئاغا. "

كەرىم ئۇغلى:

"مەترە ... برىنەكەت نەختىك نەستورر بوو، چلكى كىرەو. ... بەلام مەلخەمەكە زوو

چاكى دەكاتەو. "

كەرىم ئۇغلى ھالەتتىكى سەيىر مىندالانەي ھەببۇ. كاتتىك دەيمويست شىتىك بلىنى شەرمى دەكرد و رەنگى سۈر ھەلدەگەر، پىدەكەنى و سەرى دادەخست... دىسان ھەرىمى ھالەتتى مىندالانەيمە لە ھەمەدى پىرسى:

"رۆلە گيان... نەگەر پىت ناخۇش نەبى، دەمەويست شىتىكت لىنى بېرىسم... ئەتۇ ھەر بەراستى ياغىيى؟... بەراست بەراست؟... يان ھەر..."

جەبار پىنكەنى:

"نا ئاغا... ھەمەدۆك لاساي ياغىيان دەكاتەوہ."

ھەمەدیش زەردەيەكى ھاتى:

"ئىتمە بە شىاوى ياغىيەتتى نازانى؟"

كەرىم ئۇغلى:

"بىوورە رۆلە گيان... لەبەر ئەوہ نىە كە پىم چكۆلە بى، بەلام وا ديارە شازدە سال زىياتر نى... دەبوورى..."

ھەمەد بە خۇپانانەوہ جواىى دايەوہ:

"ھەۋدە سالم."

كەرىم ئۇغلى:

"زۆرم پىن خۇشە بزانم... ھەز دەكەم بزانم چۆن بووہ كە لەم تەمەندە ياغى بووى؟"

جەبار:

"كەرى ئاغاى خۇى دزىبوو و فرۆشتىبووى. پاشان لە ترسى ئەوہى ئاغا داركارىى بكا، ھات و رەگەل ئىتمە كەوت. ئىتمەش وەرمان گرت، گوتمان كە دزىكىشمان لەگەل بىن، خەراپ نىە. لەوانەيە رۆژىك لە رۆژان بە كەلگمان بىن..."

پىرە پىيار تىگەيشت كە جەبار گالتەي پىدەكا. دلى يەشا. لە پىرسىارەكەى ھەزار جار پەژىوان بووہوہ. پىدەنگ بوو. ئىدى ھىچى نەگوت.

جەبار وەختىك دىتى كەرىم ئۇغلى بەو گالتەيە دلى ئىشاوہ، لە سەرى رۆيشت:

"ئاغا...، تۆ ناوى ەبەدى خانى بىستووہ؟... ئاغاى ناسىياب چەشمە؟"

كەرىم ئۇغلى:

"چاكى دەناسم. بىستەم كە تەقەيان لىنى كىردوہ... دەلىن بۆخۆى نەمىردوہ، بەلام خوشكەزاكەى كۆرراوہ."

جەبار:

"ئەوئى كە دەيىپىنى، تەقەي لە غەبدى كىردە."

كەرىم ئۇغلى ماۋەيەكى زۆر لەسەرتاپاي جەمەد ورد بوۋە:

"سەيرە ... سەيرە ... ھىچ ۋەك پىياو كوزان ناچى ... جەمەدۆك ... سەيرە ...
سەيرە ..."

جەمەد:

"خان، نەگەر كەمىكى دىكەمان لەو مەلجەمە بۆ دروست بىكى بۆ ھاركارە كانغانى
دەبەين ... ئەوانىش ھىندىكىيان بىرىندارن ..."

"مەلجەم ھازىر نامادەيە ... رۆنىشتان بۆ دروست دەكەم ... مەلجەمى شىفاشان
ھەيە ... ھەر ئىست ..."

جەمەد:

"خا خىرت بنووسى خان."

كەرىم ئۇغلى مەلجەمىكى زۆرى لەنىو كوتە جاۋىكەۋە پىتچا. ھىندىكىشى مەلجەمى
شىفا دروست كرد و ھىناي داي بە جەمەد.

جەمەد و جەبار ۋەپى كەوتن.

كەرىم ئۇغلى:

"سەرم لە كارى تۆ دەرنانچى جەمەدۆك ... لىت ناۋەشىتەۋە ياغى بى. بەلام چارە چىە؟ ...
كار لە كار ترازۋە ... كى دەزانى ھەر بىيادەمىك چىي لە چارە نووسراۋە ..."

جەمەد و جەبار:

"خا ھافىز خان."

كەرىم ئۇغلى:

"بەخىرچىن ... نەگەر رىتان لەم دەۋرۋەرانە كەوت، سەرمەن بەدەن، با چاومان پىك
بىكەۋىتەۋە ..."

جەمەد و جەبار ۋەپى كەوتن. ھەر كامىكىيان توۋرەكەيەكى بە دەستەۋە بوو. توۋرەكەكان
قوروس بوون. كەرىم ئۇغلى ئەم توۋرەكانەي يىر كرد بوو لە نان و پەنئىر و رۆنەكەرە.

جەبار:

"چەند پىياۋى چاكە ..."

جەمەد:

"پىيارى چاك و بەس؟"

لەپەر جەمەد راۋەستا. شىتېكى ۋەبىر ھاتەۋە:

"جەبار، كراس و دەرىپىيەكانى خانمان لەبىر چوۋ بىياندەينەۋە... با بگەرېتىنەۋە."

جەبار:

"گوتى مەدەيە، خۆ ئىمە نەمان دزبون، لەبىرمان نەبوۋە..."

جەمەد:

"نابى... با بگەرېتىنەۋە."

جەبار يېنكەنېنىكى ھاتى:

"كەرىم ئۆغلى ھەقى بوۋ... ياغىيەتى و تۆيان نەگوتەۋە."

جەمەد:

"باشە چ بگەم، خۆ ھەمىو كەس بە ياغىيەتى لە داىكى خۆى نابى..."

جەبار:

"كەۋايە با بگەرېتىنەۋە كراس و دەرىپىيەكانيان وئ دەينەۋە."

جەمەد:

"نەرى، با بگەرېتىنەۋە."

بە غاردان گەراندەۋە لاي چادرەكان. كەرىم ئۆغلى بە سەرسورمانەۋە لەبەر دەركى تاولى

پىشوازى لى كەردن:

"چ بوۋ... بۆچى گەراندەۋە؟"

جەمەد:

"لەبىرمان چوۋ كراس و دەرىپىيەكانت وئ دەينەۋە."

كەرىم ئۆغلى:

"ترسام. گۆم نەكا شىتېك قەۋمايى. كراس و دەرىپىيەكان پىرۆزتان بن... پىرېست نەكا

دايان نېنەۋە."

جەمەد:

"ناخر چۆن دەيى؟"

كەرىم ئۆغلى:

"بەلەئى دەپ... ئەگەر داياڭ نىنەنە دەپ دېشى."
 ۋەختىڭ لە بەردەلەن نىزىك دەپۈنەنە، خەرىك بوو شەو دادەھات. لە دوور، لەسەر كىيى،
 لەنىتو گابەردەكان ئاورىكى گەورە كرابوۋە.

جەبار:

"يېم وايە، ئەم ئاورە ھى كۆرەكانى خۇمانە."

خەمەد:

"ھى كۆرەكانى نىمە؟"

جەبار:

"خەمەن... ئەم جۆرە ئاورە كارى دۆردوۋىە... بۇ شەۋى رەبەرى لەگەل ۋەكىل باشى
 عاصم بىكا، ئەم ئاگرەى كۆدەتەۋە."

خەمەد:

"ئەمەن نىدى ئاتوانم بېزەم جەبار... فېتۈۋىەك لىدەو خەبەردارىان بىكە."

جەبار دوو قامىكى لە زارى راكردن و فېكەيەكى بۇ كردن.

خەمەد:

"ماشەللا چ فېكەيەك... رۆژەرىيەك دەروا."

لەخزەيەك دواتر لە لاي ئاگرەكە دەنگى تەقەيەك ھات و پاشانىش دەنگى تەقەيەكى

تىكرىيى...

خەمەد:

"ئەكا خەبەرىك ھەبىن."

جەبار:

"دۆردوۋ خانە شىتە جىزنى گرتۈە. ھەروەخت كەيفى ھەبىن، ئاۋا تەقە دەكا."

بە دەنگى فېكەكە كەس بە پىريانەۋە نەھات. خەمەدو جەبار نىگەرەن بوون.
 كاتىك گەبىشتە نىزىك ئاورەكە دىتيان شەللى ئارەقەن. دۆردوۋ و شەۋانى دىكە
 راست بوونەۋە بە پىريانەۋە ھاتن. دۆردوۋ كاتىك پىتيان گەبىشت، دەمانچەكەى
 ھەل كىشاۋ گوتى:

"بەخۇشى سەرتان." و يەدەگىكى ھەل تۇقاندن.

دۆردوۋ:

"ئەگەر درەنگەر ھاتىبانەۋە ھەموومان لە برسان دەمردىن... پروان، نايب رەجەب ھىشتا ھەر دەئالەتتى... بەخۇا ئەگەر لەبەر بىرەنەكەي بى؟... لە برسانە، بەخۇا لەبرسانە..."

ناگرەكە ھىندەي جىجىخوونىك دەبرو. بلىنسەكان بالاپياۋىك بەرز دەبونەۋە تىك دەئالقان. دەنگى قرچە قرچى سووتانى دارەكان بەرز دەبوۋە. كاتىك دار ناگر دەگرى، بۆنىكى خوشى لىدئ. ۋەك بۆنى سووتانى ئار... سووتانى دارى تەپىش دىنبايەكى دىكەي ھەيە. دارى تەر ماۋەيەك لە نىۋ بلىنسە ئاورەكان دا خۇي رادەگرى و رادەۋەستى. لە پاشان لە پەر لە نىۋەراستى دا لەت دەبى و لە نىۋ مەشقەلى ئاور دا ون دەبى.

يەكەم كارى ھەمەد ئەۋە بوو كە راستەپى چوۋە ژورر سەرى نايب رەجەب:

"چۆنى نايب."

نايب ئالەندى:

"بىرەنەكەم ئىدى تەشەنا بىوۋە... ئەمەن ئىدى رزگاريم نايە... دەبى بىرم... خەرىكم دەمرم..."

ھەمەد پاشان چوۋە لای ەلىيەچكۆل:

"ئەتۆ چۆنى براۋە... چۆنى ەلىيە چكۆل خان؟"

ەلىيەچكۆل زارى ۋەك سىندوۋىكى پەر لە جىنۆ كەدە:

"دايك و خوشكى ھەرجى ياغى و فىشەك و دئ و ئاۋەدانى و دارو سەنگەرو بەردو گابەردو بىرە... ژنى ەبەدىخانىش... بىرەنەكەي خوشم... گویت لى بىو ھەمەد؟... دەلەين ەبەدىخان نەمردو... گەۋادە ۋەك سەگ گيان سەختە... خەمت نەبى، بۆخۇمان دايكى... خوشكى ئەو خوشكەزايەشى... دەلەين ئەو مردو..."

ھەمەد:

"مەلھەم و رۆم بۆ ھىتاۋن. ئەمانە كەرىم ئوغللى بۆتاشى ئاردو. ئەم رۆن و مەلھەمە بۆخۇي دروستى كەدە... بە دوو رۆژ بىرەنەكانتەن چاك دەكاتەۋە..."

ەلىيەچكۆل:

"خوشكى رۆن و مەلھەمەكەي نەۋىش..."

ھەمەد:

"قەسەي كال مەكە ەلىيەچكۆل... ھەتەن قازاغى ھەيە..."

ەلىيەچكۆل:

"ئىشەڭلە..."

نايپ رەجەب كەمىك راست بۈيۈك:

"كەرىم ئۆزلىشىش ۋا ديارە زۆر بە چار و راۋە... دۈر رۆزەكە ھېچ، ئەگەر ئەم بىر ئانىنى
مەن بە مانگىتىش چاك بىكەتەرە كەلەكەم ھەلەلەۋىم و نايگرمەۋە."

ھەمدە پاش ئەۋەى بىرىنى ھەردۈۋكىيانى كىرەۋەۋە دەرمىنى كىردەن، چۈر لىبەر ئاگرەكە
دانىشت:

"سەير مەندۈۋ بۈۈم..."

دۆردۈۋ:

"ھەمدە... بزانە جەبار دەلەت چى... دەلەت ۋەختىك ھەمدە چارۋى بە تاولى كەرىم ئۆزلى
كەۋتەرە، لى سەيران زارى پىن داپچاۋە."

ھەمدە:

"راست دەك... ئەمەن تا ئىستە چادىرۋام نەدىۋىۋ. ژۈرەكەى دەتگوت كۆشكى
بەھەشتە..."

جەبار:

"بەلەن... كەرىم ئۆزلىۋە... بە خۇپايى پىن ئالەن كەرىم ئۆزلى... ئەدى دەتەرۋ تاولى
كەرىم ئۆزلى ۋەك كۆشكى بەھەشت نەبىن و چادىرۋام ۋەك كۆشكى بەھەشت بىن؟..."

دۆردۈۋ:

"ئەتە دەتەنەسى؟"

جەبار:

"ناۋىم زۆر بىستىۋ... دەيانگوت زۆر پۈۋەلدارە... بە چارۋى خۇشمان دىتەمان، دەلەن
كروۋىك زىاتەر پۈۋەلى ھەيە..."

ھەمدە:

"پىۋارۋ چەند چاك لەم دىنەيەدا ھەن... فەكرى ھەمۈ شىتەكى كىرەۋە. بىرەكەمى دەرمىن
كىرەۋە بەستى. زەمانى تىز كىرە. فەرمىنى دا جەلەكانىيان بۆ شىن و يەكى دەستەك كراس و
دەرىشى دىنەن."

جەبار:

"لەۋ خانە بەرپەزەنەيە... ناۋ و ناۋىانگى ھەيە..."

دۆردوو:

"ئىستا كە ئەۋەندە بە ئار و دەنگە، بۆچى ئىمە تا ئىستا ئارمان ئەيىستە؟"

جەبار:

"كەرىم ئوغلى سەزكى دەۋلەتتىنە كە... ئىمان لە جىيەك بەند ئىن... ھەمىشە لە كۆچ و كۆچبار دىن."

ھەمدە:

"لە جىيەك بەند بن و بەند نەبن، پىياری چاكن... ئەستۈندەكى چادىرە كەيان لەسەرى را تا خوارى سەدەفكارى كرابوو. ئەۋىش چ سەدەفكە، سەدەفى ساغ و رەسەن."

دۆردوو بەسەرسۆرمانەۋە:

"تېرەگى چادىرە كە لە سەرى را تا خوارى سەدەفكارى بوو؟... ئەۋىش سەدەفى ساغ و رەسەن؟... سەيرە... كەۋابى ديارە كابرە بەپراستى پوۋلدارە..."

ھەمدە:

"بەلئ... پىتت وا نەبى تاۋلە كە تەنيا يەك دىرەكەشى ھەبوو. دە دىرەكى زىاتىر لەبەردا بوو، لەۋانە بوو بگاتە پازدە دىرەكەش... يەكەك لە بوۋكەكانى ئانى بۆ ئىمە ھىنا... مىليۋانكە كە لە مىلدا بوو، لانى كەم پەنجا دانە پىنج لىرە پىۋە بوو... بە كورتى ئاغا زۆر پوۋلدارو زۆرىش سەروپوۋخۇش بوو..."

جەبار:

"ۋەختىك تەگەشت ھەمدە تەقى لە غەبىدىخان كىردە، ھەروا لە ھەمدە ورد دەبوۋەۋە بىرى لىدە كىردە. چارى لە ھەمدە نەدەگۈتتەۋە... وا نەبو ھەمدە؟"

"بەلئ... ھەروا تىمەۋە پامابوو."

دۆردوو چاۋى بىرپوۋە بلىنە ئاگرەكان و مەقى نەدە كىرد. ھىچىشى نەدەپرسى. لە گىز فەكران راچوۋبوو... لە سەرو سىماي را ديار بوو نىيازىكى ھەيە. ھەمو ۋەختىك ئەۋكاتەى خەمىلىك لەسەرى دەدار لە فەكرەۋە دەچوو، لە سەروسىماي را ديار بوو.

ۋەختىك دۆردوو بىدەنگ بوو، ئەۋانى دىكەش بىدەنگ بوون. پاشان دۆردوو بە توۋرەيسەۋە بەۋانى دىكە گوت:

"ئىرە بھەن... ئەمەشە مەن و غەلىيەچىكۆل و نايىب رەجەب ئىشك دەگرىن."

چما كەس دەپىرە لەو جۆرە ۋەختەندە قەسە لە قەسە دۆردوو بكا... ھەلەدە كىتايە دەمانچە تەقى لىدە كىرد. نەگەر بابى خۇشى بوۋايە... ئەۋانى دىكە قەسە كەيان نە كىرد، ھەستان و چوون لەبەن گابەردە كە لە پەنای يەكتر درىز بوون و خۇيان مات كىرد.

جنيٲو ڪاٺي عهلي يه چڪڙڻ هيشتا تهواو نه بيوون، به لآم ڪه متر برون. جارچار جنيٲو ٽڪي ده داو بيٲهنگ ده بوو... ناله نالي نايب رهجه بيش بيٲهنگ بوو.

هيٽديڪ ڪهس ههر زگماك خوين شيرين و لهبر دلآنن. نايب رهجه بيش يه ڪيٽڪ لهو جڙره ڪهسانه بوو. ههر ده لٽي بڙيه هاتوونه سر دنيا ڪه خه لڪي ديڪه يان خڙش بوئ. داخوا نهوانه بڙ نهوي خه لڪ خڙشي بوئن، شتيڪيان له خه لڪي ديڪه زياتره؟... نا، بڙ ويٽنه نه م نايب رهجه به پياو ٽڪي خڙش مه جليسه؟... نا. پياو ٽڪي ده م به پٽڪه نين و قسه خڙشه؟... نا، زار به پٽڪه نين و قسه خڙشيش نيه. نه مهه خڙي نه نئي يه ڪه. نايب رهجه ب سئ سال بوو له گهل دهستي دڙدوو بوو. پيشتريش دوو سئ مانگ له دهستي يه ڪي ديڪه دا بوو. هه موو ڪهس لهوه ڪه نايب رهجه ب سئ سال له گهل دڙدوو هه لي ڪردوه، سهريان سوڀ ما بوو.

يه ڪه م رڙڙ ڪه نايب رهجه ب له گهل دڙدوو ده شيت به رهو روو بيوو، پيٽي گوتبوو:
"بروانه ڪوپره، نه گهر تڙش وه ڪه نهو گه ووادانه ناكل بای دوو مانگ زياتر له نٽر دهست ڪهت دا نه ده ماموهه، ڪاري نهو زڙزانانه نهويه ڪه هه روا به ته لهوه بن و گولله يان وئ بکهوئ. تن گهيشتي؟..."

دڙدووش گوتبوو:

"به لئ، تن گهيشتم."

لهو رڙهوه تا نه مڙڙ، نايب رهجه ب لهو بارهيهوه قسه يه ڪي ديڪه نه ڪردبوو.
دڙدوو ده شيت ههر ڪاري ٽڪي ڪردبوو، نايب رهجه ب رهخني لئ نه گرتبوو. چهند جاريش له خوت و خڙايي بريندار بيوو، ديسان قسه نه ڪردبوو.

له نٽر هاوڪاره ڪان دا هيچ ڪهس ناگاي له رابردووي نهو نه بيوو. راويڙي قسه ڪردني وه ڪه لڪي دهروويهري "ناتنه پ" دهچوو، به لآم زڙريش نا. ديار بوو ماويه ڪي زڙر له ناتنه پ ژياوه. زڙر جار له باره ي ناتنه پوهه شتي ده گيڙايموه.

له باره ي ژيان و رابردوويهوه قسه زڙر بوون. هيٽديڪ ڪهس ده يانگوت: شهو ٽڪيان نايب له خه و راپهريوه بانگي ژنه ڪه ي ڪردوه: "ڪچي... نهو تفهنگه م بڙ بيٽه، هيٽديڪ نان و پيڇوريشم بڙ له ده سرڙڪه يه ڪوهه پيڇه. نه من ده ڀڙم...". ژنه ڪه ي ده سهجي تفهنگه ڪه ي بڙ هيٽاوه، پري ده سرڙڪه به ڪيش نان و پيڇوري بڙ تن ناوهو داويه ته دهستي. نايبيش تفهنگي له شان ڪردوه گوتويه: "ڪچي نهو ڪلاوه چهره شم بڙ بيٽه. نه من دهچمه شاخي، گهر دم نازا ڪه." ژنه ڪه ي سهري سوڀ ده مينئ و ده لئ: "چت لئ قهوماوه ڪوپره... شهيتان چوره ته ڪليشت؟... بهو نيوه شهوه راست بوويهوه ده لٽي دهچمه شاخي... وا دياره له سهري داوه..."

پهنا به خوا... "نایب ره جەب دەلتی:" دەمەوی بچمە شاخی ئافرەت... ئەمەن رۆیشتم. "دەلتین
ئەو رۆیشتنی پیتی رۆیشتم، ئیدی گەرانەوی لە دوا نەبوو..."

هیندیگانیش دەیانگوت: "نایب ره جەب له زاواکەى زویر بوو، چونکه بیستویەتی زاواکەى
جینۆ به کچهکەى دەدا... و رۆژێک که به بەردەرکی زاواکەى دا دەروا، به گونى خۆى گونى
لە دەبن که زاواکەى بە کچهکەى دەلتی:" ئەو بابە وا لیکراو و وا پینکراوت... "و نایب ره جەب
هەر لەمۆی را راستەری رۆو له چیا دەکا، چونکه دلتی به رایى نادا زاواکەى بکوژی..."

هیندیکی دیکە دەیانگوت: "نایب بابایەکی پوولدار بوو، بەلام زۆری پەن ناخۆش بوو
مالیات بدا، هەرکاتێک چاوی به باجگری دەوڵەت دەکەوت نۆبەتیی دەهاتى و دەکەوت و به
کورتی بۆ ئەوێ چاوی به باجگری دەوڵەت نەکەوی وەکیوان کەوتە..."

هیندی کەشیش دەیانگوت: "خەزوری خۆی کۆشتەو ملی له کێوان ناو..."
به کورتی هەرکەسە شتیکی بۆ ساز دەکردو دەیگوت، کەشیش نەیدەزانی کێ راست
دەکاو کێ درۆ.

ئەوێش دیار نەبوو داخوا خەتایەکی کردو یان نا. به کورتی، هەر جۆر بوو نێستا چەند
سال بوو له شاخی بوو و ئەگەر له گێر کەوتبایە، لانی کەم سی سال زیندانی بۆ دەپرایمەو. به
جۆرێک ناوی لە گەل پیاو کوژی و تالان و رێگری تێکەل ببوو هەر باسی مەکە...

هەتاو دەرکەوت، پاشان بڵێند بوو و هەموو جێیەکی رووناک کردەو. دۆردوو هینشتا له
خەو هەلنەستابوو. هەتاویش لێی داوو. بەلام جارێ دۆردوو پێش ئەوێ هەتاو لێی بدا، له
خەو هەلنەستا. بوو به نیوەرۆ. دیسان دۆردوو هەلنەستا. جەبار بۆنی کارەساتیکی بۆ دەهات
و له دلتی خۆی دا دەیگوت: "خەمەن خەبەرێک هەیه، نەگینا ئەم شیت و شوورە تا نێستا
نەدەخەوت... خەمەن نیازی تالانیکی تازەى لەسەر دایە... ئەمە پێشەیهتی که پێش هەموو
تالانیکی گەورە زۆر باش دەخەوی... ئەو جۆرە تالانە قوورسەش سالتیک - دوو سال جارێک رێ
دەکەوی... نێستا خوا دەزانێ خەونی بۆ کێ دیو."

ئەمۆ نایب ره جەب زۆر باشتر بوو. وەزعی باش بوو و لەبەر خۆیەو به ئارەنار
گۆزانێیەکی دەگوت. دەنگی پیرانەو بەسۆز بوو.

نایب ره جەب:

"کۆرپە، ئەم شیت و شوورەى هەلستین... هەلتی ستین با پارووه نانتیک بۆین."

خەمەد:

"ئەمەن كارىڭىم پىتى نىيە."

جەبار:

"ئەمەنىش ھەروا."

"خەپىل" چۈۋە ژور سەرى دۆردو:

"دۆردو پاشا... ھەستە، دۆردو پاشا..."

خەپىل ھەمىشە دۆردو بە دۆردو پاشا ناو دەبرد. دۆردووش ئەو ناۋەى زۆر پىت خۆش بوو. خەپىل لە نىۋ دەستەى دۆردو دا چەند ئەركى تايىيەتى لەسەر شان بوون، كە يەككە لەوانە گالتە جاپى بوو. ئەو، گالتە جاپى دۆردو شىت بوو.

"دۆردو پاشا... ئەو نىۋە رۆيە... ھەستە درەنگە پاشام."

دۆردو بە قامكە زلەكانى چارى ھەلگۆفەن و ھەستا:

"ھەر ئىستە دەپ نانى بۆيىن، چۈنكە دەمانەۋى بۆيىن."

جەبار:

"ئەدى برىندارەكان چ لىكەين، نايىب رەجەب و غەلىيەچكۆل و زەعيان باش نىيە."

دۆردو رووى كرده برىندارەكان:

"چۆن؟... دەتوانن لەگەل ئىمە بىن؟"

نايىب رەجەب:

"ئەمەن دەتوانم بۆم، دىم... ژانى برىنەكەم زۆر كەمتەرە..."

غەلىيەچكۆل:

"ئەمەنىش ھەرچۆنىك بى دىم، دايك و خوشكى ئەم برىنە..."

كۆزىلكەيان بەست، سەرەيان راخست و لە دەورى دانىشتن.

كاتىك سىبەرەكان لەلەى شىمالەۋە بەرەو خۆرەلات درىۋ دەبوونەۋە، لە بەردەلانەكە بەودىودا شۆر دەبوونەۋە. دەنگى ھەپەى چوارپىتى يۆرووكە دەۋارنىشىنەكان دەھاتە بەرگۆى.

ھەمدە:

"ئىستە دەچىنە كۆى؟..."

دۆردو جابى نەدايەۋە. تەنبا، بە رق ھەستاي چاۋىكى لە ھەمدە كردو بىدەنگ بوو.

ھەمدە ئىدى لەسەرى نەپۆشت.

وختىڭ دۆردو بەرەولای رەشمالەكان باي دايمە، ھەمدە جەبار تەگەشتەن كە
نيازى چيە.

جەبار بە گوتى ھەمدە دا چپاند:
"دۆردو خوتىن بەرى چاوانى گرتە."
ھەمدە:

"نەرى، خوتىن بەرى چاوانى گرتە."
جەبار:

"ئەگەر بەلەيكە بەسەر كەرىم نۆغلى يىتى، چ بكمين... تەگبىرى نىمە چيە؟..."
ھەمدە دىش ھەر ئەو پەرسىيەرى دوپات كەردەو:
"نەرى، تەگبىرى نىمە چيە؟"
جەبار:

"تەگبىرى نىمە چيە؟"

لە رۆزىشتىنى دۆردو را ديار بوو نەخشەيكە بەدەستەو ھە... و چ نەخشەيكەش، لەو
نەخشە سامناكانە دەم و چارى دۆردو ھىچ وەخت بە ئاسانى دانەدەگىرسان... نىستا دەم و
چارى زۆر خەراپ ھار ببوون... مېش نەدەوترا لە دەوربەرى بال لىك بىدا.

دۆردو نەختىڭ ھەنگاۋەكانى شل كەردەو ھە جەبارى پەرسى:
"دەوربەرى كەرىم نۆغلى چەند تاولى دىكەى لىن؟"

دۆردو سەرلەنوت توندى كەردەو. كاتىڭ گەشتە نىزىك چادەركان، دىسان ھەر ئەو
سەگانەى جارى پېشوو بۆيان ھاتن. بە دەنگى ۋەرىنى سەگەكان دىسان مەندالەكان لە چادەرى
دەپەرىن، دواى ئەوان ژنەكان و نەجار پىاۋەكانىش لە تاولى ھاتنەدەر... كەرىم نۆغلى لە
پېش پىاۋەكان راۋەستابوو و بە دەم ياغىيەكانەو كە ھەروا نىزىك دەبوونەو پىدەكەنى.

مىڭەلە مەپەكان لە دەوربەرى رەشمالەكان مۆل درا بوون. مەپەكان سىپى بوون و رەشمالەكان
لەنىو ئەو سىپىيەدا دىمەنىكى جۋانتريان ھەبوو... مەپە بەرخەكان بارەباريان دەھات و
سەگە زەلام و بە ھەيكەلەكانى شۋانان، ۋەك پالەوانان دەھاتن و دەچوون. وشترەكان بىخەيال
يغيان خواردبوو و كەف لە لمبۇزىيان ھەلدەپۇزا.

كەرىم نۆغلى:

"بەخىراتن مىوانەكان، خىرو بەرەكەتتان ھىنا."

ئەمەي گوت و بە پىريانەو چو و يەك يەك دەستى لەنتو دەستى ھەمويان نا.
ھەمدە سلاوئىكى كردو زەردەيەكى ھاتى. بەلام زەردەكە بە ليتوانيموە وشك بوو. داخو
دۆردو چ نيازىكى ھەبوو؟... پاشان دۆردووى بە كەرىم ئۆغلى نیشان دا:
"سەردەستە كەمان ئەمەيە."

كەرىم ئۆغلى پياوئىكى دنياديدە بوو. بە سىلەي چاوى ئاورپىكى ۋەسەر دۆردو دا. پاشان
تەماشايەكى ھەمەدى كرد، بەو مەبەستە كە: "سەرم لەو كاپرايە ھەرنەكرد."
دۆردو نيتوچاوانى گرژ كەردبوو، مىلى رەق راگرتبوو، سەرى بەرز كەردبوو ۋە... بىئ ئەمەي
تەماشاي دەورو بەرى خۆي بكا بەم لاو بەو لا دا دەپۆشت.

كەرىم ئۆغلى:
"گوتت ناوى چيە؟"

ھەمەد:

"دۆردو ھە شىت."

كەرىم ئۆغلى سەرى سورما:
"دۆردو ھە شىت ئەمەيە؟"

ھەمەد:

"بەلتى، خۆيەتى."

لەپەر زەردە ھەنەي سەرتىوى كەرىم ئۆغلى سې بوو. پىتشى چاوانى تاريك بوو:
دەلتىن دەريپش لە پىتى پياوى دادەكەنى... راستە؟"

ھەمەد:

"بەلتى، راست دەكەن."

كاتىك چوونە ژوورئ، دۆردووش لە جوانىي ژوورى چادەكە واقى ورماسا... بەلام نەك
ھىندەي ھەمەد. تەفەنگىك كە قۇنداغەكەي نەخشىكارى كرابوو، بە چلەكەي ئاوتىۋە
ھەلاۋەسرابوو. دۆردو بە رەقەو تەماشايەكى كەرىم ئۆغلىيە كرد:
"خان... ئەو تەفەنگەي بىتتە بزانم... بزانم تەفەنگى خانان چۆنە؟"

كەرىم ئۆغلى راۋىيى پېر لە قىنى دۆردووى بۆ ھەركەوت. دلتى لەرزى. دلتى خەبەرى دەدا كە
بەلەيكە لىتى مىوانە. ئەو كاپرايە نە روخسارى ۋەك روخسارى بىيادەمان بوو و نە چاوى ۋەك
چاوى بىيادەمان دەچوون.

كەرىم ئۆغلى تەفەنگەكەي ھىتاۋ دايە دەستى دۆردو:

"ئىستا سفرى دانىن، يان دوايه نانى دەخۇن."

چاۋەكانى دۆردو پرىشكىيان لى دەپەپى:

"ئەمن ۋەختىك بەۋى كەسلىك رووت بەكم نە نانى دەخۇم و نە قاۋەى دەخۇمەۋە، چونكە ئەگەر ئەك گىرى بىم، ئىدى ناتوانم رووتى كەم."

بە رق ھەستاي و توۋپەيى راست بوۋەۋە ئىۋانى دىكەش بە دواى دا دەپەپىن.

كەرىم ئۇغلى بە دەنگىكى لەرزۇكەۋە گوتى:

"جارى با پاروۋە ناننىك بۇۋىن، دوايه ئەگەر ويستت رووتقان كەى بىكە. ھەركەس بىتتە مالى كەرىم ئۇغلى دەپن لەسر سفرەكەى دانىشنى."

كەرىم ئۇغلى دەنگى دەلەرزى و سوورايىكەكى نەرمىش لەسر گۇنايمەۋە بەرەو لىووت و نىۋچاۋانى پىتە دەجوو. تاۋىك دواتر چەند دەنكە ئارەقىش نىشتەنە سەر نىۋچاۋانى:

"گوى بگرە دۆردوۋخان... ھەموو ئەم كىتوانە پىن لە ياغى، بەلام تا ئەمىرۇ ھىچ ياغىيەك كەرىم ئۇغلى رووت نەكردوۋە... ئەتۇش ئەگەر نىيازى تالانت ھەيە، فەرموۋ ئەمە تۆۋ ئەۋەش مالىكەى من."

ھەمەدو جەبار بەرامبەر بەم ۋەزە تىك تەپىپوون. توابوونەرە. دەتگوت بە مەنچەلان ئارى كەرمىيان پىتدا دەكەن.

دۆردوۋ:

"ئەمن لەو ياغىيانە نىم كە ھەتا ئىستا دىوتن."

كەرىم ئۇغلى لە جىنى خۇى نەدەبزووت. ۋەك ئەستۇندەكى تاۋلەكەى پىتەنگ و بىن جوۋلە بوو.

دۆردوۋ:

"خان... لە پىش دا پوۋلەكەت بىنە."

ناىب رەجەب و ەلىيەچكۆلىش ۋەك ئىۋانى دىكە ھەستابوونە سەرىپ. بەلام دوايه دانىشتىبوون و تەماشايان دەكرد. دىيار نەبوو بۇچى بنى چاۋەكانى ناىب رەجەب پىتەكەنى.

دۆردوۋ كاتىك دىتى كەرىم ئۇغلى لە جىنى خۇى نابزوۋى. ھەستا وردە وردە لىنى نىزىك بوۋەۋە ھەتا ھىزى تىدا بوو قۇنداغە تەنكىكى بە نىۋ شانى كەرىم ئۇغلىدا دا.

كەرىم ئۇغلى كەۋتە سەر ەمرز. دۆردوۋ قۇلى گرت و راستى كىردەۋە.

لە سوۋچىكى دىكەى چادەرەكە ژن و مندال دەگىيان.

دۆردوو:

"باشت گوی لى بىن پیره... لیره قسەت ناروا. ناغایەتی یە کەشت ھەر لە سەر عەشیرەتی
ساجی کارالی دەتوانی بکەى... لەم کێوانە دا تەنیا یەك کەس قسەى دەپوا. شەویش دۆردوو
شیتە، تى گەیشتی؟..."

پاشان دەستووری بە خەپل دا:

"هەستە لە گەل ناغای بچۆ پوولەکانی لى وەرگرە. تى گەیشتی؟ ژنەکانیش ھەرچی زۆر
مێریان ھەبە لىیان بستیئەو بى پەتە. تى گەیشتی؟..."

خەپل:

"تى گەیشتم پاشام."

یەكێك لە نەركەکانی خەپل نەوہبوو. لە ھەموو تالانتێك دا نەركی نازاردان و دیشمەوی
جینگای پوول و زۆر نەغدینە لەنەستۆی نەو بوو. نەو لەو کارەدا وەستا بوو. ھەر مالتیکی
پشکنی بوو، پوولەرەشکە یەك چپە تێیدا نەھیشتبوو. خەپل فەتایەك بوو لە ھەر مالتیکی
دابایە، رەگ و ریشەى دەردینا. خەپل گوێزى بە کلکی دەشکاند.

باسکی کەرىم نۆغلى گرت:

"وەرە بزانم کەرىم نۆغلى. پێم بلێ پوولەكەت لە كوێیە. ئەگینا بە گوللە یەكی خەپل
نۆغلى دەچى گەرەکی جاو لەبەران."

دۆردوو نەواندی:

"کەرىم نۆغلى، یان ھەموو پوولەكەت دەدەى، یان رووحت..."

ژن و مندالی تاوڵەکانی دیکەش لە پێش چادری کەرىم نۆغلى کۆببونەو. وەختێك
دۆردوو چاوی پێیان کەوت، دەرپەری و نەواندی:

"ياللا بچنەو چادەرەكانتان. جارێ زوویە، نۆرەى نێو شەش دێ."

کەرىم نۆغلى چاوی بۆ ھەمەدو جەبار دەگێرا. نەوان لە پشتەوێ کەرىم نۆغلى
راوەستابوون. وەختێك ناوړی دایەو دواى خۆی، لە گەل ھەمەد چاویان تێك ھەلەنگوت.
ھەمەد سەری داخست. کەرىم نۆغلى تەماشای جەبارى کرد. لە تەماشای کردنەكەى را دیار بوو
كە دەلى: "قەرار وا نەبوو، نەو رەفتارەم لە گەل بکەن!". تەماشای کردنەكەى و چاوەکانی
دەشکاو بوون. دوو دۆلۆپ فرمیتسك لە چاوەکانی دا قەتیس مابوون. وەرگەراییەو وەپێش
خەپل کەوت. کاتێك گەیشتە گۆشە یەكی دیکەى رەشمالەكە، ژن و مندالەكە وەك مەر سەریان
پێکەو نابوو و دەگریان. کەرىم نۆغلى رووی کردە یەكێك لە ژنەکان:

"ئەم سىندۇقە بىكەم. ھەرچى پۈلنى تېتىدايە دەرى ھېنەم بىدە بەم كابرايە. ھەرچى زىرو گۆيرەك و مىليوانكەم ئەنگۈستىلەشتان، ھەيە دەريان ھېتن و ۋېم دەن."

كەرىم ئۇغلنى تىگەشتىبوو كە دۆردو پۈلە رەشكەيەكىشى پىناھىلنى. بۆيە ۋاي بە باش زانى ھەرچى ھەيەتى بە دەستى خۆى بۆى بەرى.

خەپل بە دەستەيكە ئەسكىناس و كىسەيەك سىكەى زىرەو گەپايەو. ئەمانەى دايە دەستى دۆردو. كەرىم ئۇغلىش گۆيرەك و مىليوانكەم ئەنگۈستىلە پۈلەكەى چارشىۋى ژنەكانى كۆكردەو ھېتانى.

دۆردو رووى كرده خەپل:

"ھەر ئەۋەندە بوو؟ ھېچ بەجى ئەمايى."

خەپل بە دلتىيى ۋەلامى دايەو:

"ھەر ئەۋەندەبوو پاشام."

بەلام لە تالانەكانى دىكە دا ۋەختىك دۆردو لىتى دەپرسى: "ھەمۋى ئەۋەندە بوو؟" ئەم جۋابى دەدایەو: "ئى دىكەش ماۋە پاشام." و لە پاشان دەچو لىرەيك يان سىكەيەكى زىرى لە ھەر كۈن و قورنىك با، دەۋزىرەو دەيىتتا. خەپل ھەر مالىكى بە لانى كەمەو دە جار، بىست جار سەنگ و سوزن دەنا كاتىك دلتيا دەبوو كە ئىدى ھېچ نەماۋە چاۋىكى لە دۆردو دادەگرت و نەمىش ھالى دەبوو كە ھېچ شتىك نەماۋە. ئەگەر لە كەلتن و قورنى مالى دا شتىك مابايە، خەپل بە چارى ساحب مالىكە دەيزانى. ئەم لە لىكدانەۋى خۆى دا ھېچ ۋەخت بە ھەلە نەدەچوو...

دۆردو ۋە شىت:

"ئەتۆ پياۋىكى ئاقلنى كەرىم ئۇغلنى. چۈنكە ھەرچى ھەتبو بەدەستى خۆت ھېنات و دات. نەگەر نەتدایە ئىخە لىمان دەستاندى. ھەتا ئىستا لەنتو ئەم كەسانەدا كە روۋم كروون كەسى ۋەك تۆ ئاقلم نەديۋە."

كەرىم ئۇغلنى ۋەك بىبو. ۋەك بەرد لە جىنى خۆى رەق بىبو. رەنگى زەرد ھەلگەپابو و لىۋەكانى دەلەرزىن.

دۆردو سەرلەنۋى نەەرەتەى كىشا. نەەرەتەيەكى توندو يەك قىسو كارىگەر:

"ئەتۆ دابى دۆردو ۋە شىت دەزانى كەرىم ئۇغلنى. دابى دۆردو ۋە شىت ۋەك ياغىيەكانى دىكە نىسە... ھېچ ياغىيەكى دىكە ئەۋەى ناكە كەرىم ئۇغلنى. ئەتۆ بۆخۆت گوتت ياغىيەكانى دىكە نايەنە سەرت. دەزانى دابى دۆردو ۋە شىت چىيە كەرىم ئۇغلنى؟..."

كەرىم ئۇغلى ۋە لامىنىكى نەدايەۋە.

دۆردۈۋە شىت لەسەرى رۆيشت:

"دەبى دۆردۈۋە شىت نەۋەيە كە ۋەختىك كەسىنكى روت كىرد، دەرىپە كەشى لە پىن دادە كەنى... جەلكانت داكەنە كەرىم ئۇغلى."

كەرىم ئۇغلى لە جىتى خۆى نەبزوت.

دۆردۈۋە شىت:

"لەگەل تۆمە... دەلئىم جەلكانت داكەنە."

كەرىم ئۇغلى ھەروا بىندەنگ راۋەستابو و جوۋلەى نەدە كىرد. دۆردۈۋە لە دىن دەرجو. ئىدى خۆى بەسەر پىتو نەگرت. بەدەۋرى كەرىم ئۇغلى دا دەسورپاۋ لە پىر مستىكى توندى لە بنانگوتى كەرىم ئۇغلى داۋ پاشانىش چەند قۇنداغە تەنكى پىندا دان... كەرىم ئۇغلى گىژ بو. خەرىك بو بىكەۋى. بەلام دۆردۈۋە پىلى گرت و يەكى دىكە، يەكى دىكە، يەكى دىكە... دىكەنەكەنە."

كەرىم ئۇغلى بەزمانىكى تال ۋەقسە ھات:

"ئەو كارەم لەگەل مەكە دۆردۈۋە... ھەتا ئىستا ھىچ كەس مال و ژىانى كەرىم ئۇغلى تىك نەداۋە... كورە ھىچى چاكت نايەتە پى دۆردۈۋە."

ئەم قسانە ھىندە دىكەيان دۆردۈۋە لەدىن دەر كىرد. قۆلى كەرىم ئۇغلى بەرداۋ ۋەبەر پىلەقانى دا. كەرىم ئۇغلى كە لەسەر زەۋى كەوتىۋو:

"ئەو رەفتارەم لەگەل مەكە دۆردۈۋە... ھىچى چاكت نايەتە پى."

دۆردۈۋە دەرىپە بو. كەرىم ئۇغلى خستە ژىر پىتى خۆى و بە پىلەقە دابىگرت:

"ئەمىش دەزانم ھىچى چاكت نايەتە پى كەرىم ئۇغلى... ھەرىپەشە دەمەۋى دەرىپە كەت لەپىن داكەنە. ئىستا كەۋايە، لانى كەم با بلىن دۆردۈۋە شىت دەرىپى لە پىتى ناغاي ساچى كارالتىيە كانىش داكەندە... تىگەيشتى؟..."

ئەو ژنانە كە لە بن لاپانكى چادەكەدا كۆيۈۋەنەۋە دەگىرىان. بەۋ ھات و ھارارە ھاتنە دەرىپە كەت لە ژەكان خۆى بەسەر كەرىم ئۇغلىدا دا. زىرەپى ئەو ژنە دەگەيشتە ئاسمان. خەپل ئەو ژنە گرت، لەسەر كەرىم ئۇغلى ھەلپچى و فرى دايە گۆشەپەك.

دۆردۈۋە شىت:

"كەرىم ئۇغلى... ئەگەر رووت و قووت نەببەو، ئەگەر بە دەستى خۆت جەلكانت دانەنىتى
و دەرىپىيە كەشت دانە كەنى، دەتكۆژم."

ژەنەكان شىوېن و گىريانىيان بوو.

كەرىم ئۇغلى پاراپىيەو:

"ئەو،م لەگەل مەكە... لە پېتش چاوى ژن و مندالم ئەو رەفتارەم لەگەل مەكە."

لەحزەيەك چاوى بە چاوى ھەمەد كەوت كە ھەروا رەق ببوو، دەلەرزى و لىتوى خۆى
دەكروشتن. تەماشايەكى پې لە پاراپىيەو لە ھەمەد كرد. كزەيەك لە جەركى ھەمەد
ھەستا. تەماشايەكى جەبارى كرد. چاويان لە چاوى يەكترى پېرى. ھەر ئەو بىرىسكەيەى
وەك نووكە دەرزى ھاتەو نېتو چاوى ھەمەد. جەبارىش لە رقان گۆشتى نېتو زارى خۆى
دەكروشت. جەبار ھەموو كاتىك كە زۆر تووپە دەبوو، ئەو كارەى دەكرد، ھەتا زارى لە
خويىن دەھات.

كەرىم ئۇغلى ھەروا دووپاتى دەكردەو:

"ئەو،م لەگەل مەكە دۆردووخان... مەكە..."

دۆردو نەپاندى:

"رووت بەو... ئەگەرنا..."

لوولەى تەفەنگەكەى لەسەر زارى كەرىم ئۇغلى دانا:

"رووت بەو."

راست لەو دەمەدا ھېندەى چاا لىك نېتى، ھەمەد خۆى گەياندە دەرى تاوتى و
نەعرەتەى لىدا:

"بېزووى دەتكۆژم دۆردوو شىت. دەپى ببوورى، بەلام نىستا كە وا دەكەى، دەپى بزانى كە
ناورت دەدەم..."

لە پاشان دەنگى گالتە پىنكردى جەبارىش بەرز بوو:

"ئەبزووى ناغا دۆردو. كەرىم ئۇغلى بەردەو لە رىتى خۆت بېژ، ئەگىنا لىت ناور دەدەم.

نان و غەكمان پىنكەو كەردە دۆردو شىت. با خويىت بە دەستى مەن نەپژى."

ھەمەد:

"وا مەكە خويىت بە دەستى نېمە بېژى."

دۆردو كە بە ھېچ جۆر چاوپروانى شىتەكى وا نەبوو. گىژ بوو:

"چۆن؟ ناۋا؟..."

تەنكەكەي لە زارى كەرىم ئۇغلى ھەلگرت و دوو فيشەكى بە لاى دەرىۋە نان.
خەرىك بوو تارىك دادەھات.

خەمەد:

"ناغا دۆردوو تەنكەكەي ھارېشتن وانابى."

لەگەل ئەم قەسەيە دوو گۈللە بە وىزەۋىز بە بن گۈنى دۆردوو دا تەبەرىن.

خەمەد:

"واز لە كەرىم ئۇغلى يېنە بە رىي خۆت دا بېۆ. بەسە ئىدى دۆردوو. ئەۋەى تۆ دەپكەي
زولمە. بەرىدەو بېۆ."

دۆردوو:

"گەۋابى ناۋا خەمەدۆك؟... ناۋا؟..."

خەمەدۆك:

"ئەگەر ناتەۋى بكوژىي، كەرىم ئۇغلى بەرەلەكە، لە تاۋلى وەرە دەرى و لە رىي
خۆت بېۆ."

دۆردوو پىتلەقەيەكى دىكەي بە كەرىم ئۇغلىدا دا:

"ياللا ھاۋكاران با بېۆين."

لە دەرى رەشايى خەمەدۆكى دى كە لە قولكەيەك دا سەنگەرى گرتىو:

"ئى من و تۆ بېيىن خەمەدۆك. لەبىوت نەچى جەبار."

لە پاش ھەموۋان نايپ رەجەب لە تاۋلى ھاتەدەر:

"كوپىنە زۆرم پى خۆش بوو، بەراستى كارى چاكتان كرد. ئەمىنىش لەگەلتان ۋەمىنىم؟"

گوتيان:

"بېيىنەۋە نايپ... بېيىنەۋە."

دۆردوو:

"ئەتۆش نايپ رەجەب؟..."

نايپ رەجەب:

"بەلى دۆردوو خان، ئەمىنىش..."

دۆردوو:

"باشه نایب ره جەب... تۆش لەبیرت نەچی. با پیتان قەرزدار یم..."
دۆردوو و ھاوکارەکانی پەنجای مێتر لە چادرەکان دوور نەکەوتیوەنەوێ کە لەنەکاو دۆردوو
خۆی لە عەرزى داو نەراندى:

"بېزوون، ھاوکاران، رۆژى ئەوەیە کە یان بێرین یان بێتین."
ئەوێ گوت و لەسەر یەک شەش فیشەکی بە حەمەدو جەبارەوێ نان. بەلام حەمەدو جەبار
کە باشیان دەزانى دۆردوو ئەو کارە دەکا، لە قوولەکە کە ئەهاتبۆنەدەر.
حەمەد:

"دۆردوو خان، رینگای خۆت بگرەو بۆ، مەیکە منداڵ بازارى."

دۆردوو نەراندى:

"یان ئێوە دەبن، یا من..."

نایب ره جەب:

"کۆرە لە رێى خۆت بۆ. گێچەلتى بە کۆرەکان مەفرۆشە. هەر ئەو وەخت کە قۆنداغە
تفەنگت بە ئێو شانى کەریم نۆغلىدا دا، ئەجەلى خۆت کړى. عەشیرەتى ساچى کارالى ئیستا
پێیان زانیو. ئەگەر ئەو زیاتر مەحتەل بى، ئیستا دارو بەردت لى پێ دەبێ... بەرپى خۆت
دا بۆ و بچەرەو."

حەمەد:

"لە رێى خۆت بۆ."

جەبار:

"نامانەوێ خۆنت بە دەستى ئێمە بپۆ، رێى خۆت بگرەو بۆ."

دەنگى تەقە کۆتایى هات.

جەبار:

"خەریکن گۆرەهو دەبن... خەریکن دەپۆن پوولەکەى کەریم نۆغلى لەئێو خۆیان بەش بکەن."

نایب ره جەب:

"با بۆن. ئەگەر ساچى کارالىیەکان هەموویان لەمیلی چاویان دەرئەهێنايەو... ئیستا
دەروودشت و کیتو و بەندەن پێ دەبێ لە تفەنگچى و سوار... ئەگەر ئەم کەریم نۆغلىیە خانى
ساچى کارالىیەکان بێ... ئیستا هەموو عەشیرەتى ساچى کارالى وەک رەو کوللە وەرپێ
دەکەون و دەگەنە ئێرە..."

ھەمدە:

"ئىستا ئىمە بېچىنە لاي كەرىم ئۇغلى بلىين چى؟ چۆن روومان بى چار لە چارى بکەين؟"

جەبار:

"فەقىرە چاکى لەگەل ئىمە کردو خەراپەمان لەگەل کردەو... ئىستا بېچىن چى پى بلىين؟... بلىين پىت خۆش بو؟... کەيفت بە پىاوەتیی ئىمە ھات؟... بلىين ئىمە ئاوا خەلکى رووت دەکەين؟... ئاوا فیل لە خەلک دەکەين؟... لىي گەپئ ھەمدە... باشتە رىي خۆمان بگريين و برۆين، با چاومان بە چاوى نەکەوئ..."

ھەمدە:

"ئاخر نەمن چى پى بلىيم؟... چ بلىيم؟..."

لەو قولکەمەي کردبووانە سەنگەر ھاتنەدەر. بۆ لاي ئاوتى وەرپئ کەوتن. دەرگى شىوہن و گريان لە چادري کەرىم ئۇغلى ھەلدەستا. ھەمدە دەرگاي ئاوتەکەي کردەو. يەك دوو کەس لە ژنەکان لەسەر لەگەننەك سەرى خۆشناوي کەرىم ئۇغلىيان دەشوشتەو. ھەم دەيان شوشتەو ھەم تووک و دوعايان دەکرد.

ھەمدە بە شەرمىکەوہ بانگى کەرىم ئۇغلىي کرد:

"کەرىم ئۇغلىي خان!."

ھەمووان سەريان بۆ لاي ئەو وەر سووراند. ھەمدە ويستى بى ئەوہى قسەيەك بکا، فيزمالکى بداتى. بەلام نەيتوانى.

بە زمان ھەلەنگوتنەوہ:

"ئاغا... ئاغا... لىمان ببوورە... نەمان دەزاني واي لىدئ."

ھەمدە پاش نەم قسانە لە شەرمان ھەلات.

کەرىم ئۇغلى بە دواي دا ھاواري دەکرد:

ئىستا شىوت نەکردە کوپم، بۆ کوئ دەچى؟... راوہستە شىوہکەت بکە... سەبەر کە شىوہکەت بکە جا برۆ... ھىچ مياننەك بى شىو خواردن لە رەشمالى کەرىم ئۇغلى ناروا..."

ھەمدە خۆي گەياندەوہ جەبارو نايپ:

"ياللا ھەست... ھەست با برۆين... نەمن نىدى ناتوانم لىترە گير بم... زگم بە کەرىم ئۇغلى دەسووتى... جەرگم بۆي بووہتە کەباب."

جەبار ھەلستا:

"چ بکەين؟... تازە کار لە کار ترازاوە..."

حەمەد ھەناسەیدەکی ھەلکێشا:

"بریا ئەو شیتەم کوشتبايە."

جەبار:

"کوشتنی کارێکی ناسان نیە حەمەد. بەلایەکە بۆخۆی... ئەگینا من... زۆر لەمێژ

بوو کە..."

حەمەد:

"وەختێک گوللە لێ دەدرا تازە دەیتوانی چ بکا."

جەبار:

"گوللەکەتی وێ نەدەکووت حەمەد... زەمانە تا ئێستا بنیادەمی وای نەدیوە."

نایب رەجەب:

"ئەو کابرایە شتێکی ھەیە جگە لە خەلکی دیکە... ئەگینا ئەو کارانەی ئەو دەیانکا،

ئەگەر یاغییدەکی دیکە کردبانی، رۆژێک زیاتر نەدەژیا. ئەم شیتە شتێکی ھەیە جگە لە

خەلکی دیکە. چاک بوو خۆمان لێ جیا کردەو. بەلام چەند کابرایەکی بە جەرگ و

نازایە... دەلێی ھەمیشە چاوەروانی ئەجەلی خۆیەتی."

حەمەد:

"ئەمنیش ھەر لەو حالەتە ترسام. ھەربۆیەش نەتوانی تەقە لێ بکەم، ئەگینا..."

جەبار:

"ئیدی با باسی نەکەین... ئەم دۆردوویە شتێکە جیا لە بنیادەمەکانی دیکە."

عەلی:

"چۆنە دوو سەعاتێک لێرە بھەوین؟"

حەسەن:

"زۆرمان نەماوە بۆ دێیەکە ئێمە عەلی. ھەتا نیوەڕۆیە دەگەینە دێیەکە خۆمان. نەتۆ

شەوئ میوانی ئێمە. بەبانی وەرێ کەوی، بۆ لای ئێوارێ دەگەینە دێی خۆتان."

عەلی پیاویەک بوو زۆر کەلەگەت، گرووی و دالەگۆشت. فووت لێ کردبايە با دەپرد:

"نيوه شهو دره ننگره حمه سن. تاريخيكيه چاو چاوي ناييني. زؤريشي نه ماوه رؤژ بيتشهوه.
وهره يهك دوو ساعات ههر ليّره بجهوين."

حمه سن:

"نه من ناتوانم عهلي. چوار ساله مال و حالي خؤم به جي هيتشهوه. دهبي برؤين."
عهلي:

"نه منيش چوار ساله مال و حالي خؤم به جي هيتشهوه، به لام..."

حمه سن:

"به لام چي؟"

عهلي:

"به لام شه كه تم."

حمه سن:

"گوي ههله... دهنگي چؤره چؤري ئاوي دي... برؤ مستيك ئاو به چارانتشهوه ده،
خهوه كهت دهرهوي."

عهلي:

"راست ده كه ي... ئاري فينك ماندوي دهحه سينتتهوه."

حمه سن:

"ئاو ئاوي دي ئيميه... نه ومنده سارده دهلي دهنگي تهرزهيه. هيند روونه دهلي چاري
قرئالييه. وهك بلور له ژير زهوي ههله قوولي و ديتته دهر... دهلين له پيش دا چناريكي زؤر پيري
له سر بووه... نهو چناره منيش ديومه، به بيرم دي... رؤژيكيان بارانتيك دهباري، چؤن؟ رهش،
دهتگوت ميره كه به... له پر رووناكاييه كي سموز له ناسمان درهوشايهوه. نه رووناكاييه سموزه كهوته
سر چناره كه... چويينه سؤراغي چناره كه، به لام شويتنه وارنكي نه ما بووه... ببو به خؤله ميش... به
خوا به خؤم به چاري خؤم ديتم ببووه خؤله ميش... نيستا نيدى جي به كه شي ديار نيه..."
عهلي:

"سي سالي ره بهق له چوكورواوا دهرديكم به سر هات ههر مهرسه... به راستي تويخه
هاويشت... به لام سوپاس بؤ خوا له ناخرييه كه ي دا پوول و پاره يه كم وه سر يهك نا."
به دريژايي ريگا، عهلي پهيتا پهيتا نه قسانه ي دوويات دهكردهوه. رهنگه سد جار باسي
كرديكي كه چوكورواوا چؤن جي يهك بوو، لهوي چهندي زه همت كيشابوو، به ههزارو يهك دهر دو

به لا چهندي پوول پاشه كهوت كردبوو، و ئيستاش نيازى بوو بهو پووله چ بكاو چ نهكا... پاشان ماوهيك بئدهنگ بوو. ماوهيك به بئدهنگى به ريگا دا دهريشتن، بهلام سهرلهنوئ دهستى پئ دهكردهوه. همهنيش سهبارت به دئيهكهيان، به مندالهكانى، بهو چناره كه ببوو به خولهميئش، به چوكورواو بهو ئاغايه كه لهچوكورواو ههيبوو، هيندئ شتى دهگيرانهوه و دووباره دهگيرانهوه.

عهلى:

"دروسه د ليره له پوولهكم دهدهم به بابى و دهستى كچهكه دهگرم و دهيهئمه مالتى. دوو جوانهگاشى بۆ دهكړم. نيازم ههيه كوليجيهكى نهستهردارو پر نيويش بۆ دايكم بكړم. ئاخى بهستهزمانه سهرمای دهبۆ... دهموئ سهريانى مالهكهشان ههگيرمهوه. نهو خانووهى ئيمه، ههه خوا بكا باران نهبارئ، دلۆپيهكه دهكا ههه باسى مهكه... لهبن دانيشتنى ناكړئ."

حهسن:

"بهلتى، دهبن سهريانهكه سهرلهنوئ سواخ بكهيهوه. خانوو نهگهه كهوته دلۆپه كردن، دهبن فريائى كهوى. دهنا دهپرووخى."

عهلى:

"مردم له چوكورواو... سووتام له گهرمان. گهرمايهكهى پياوى دهبرژيئنى ههسن... سهگباب ختوه جئيهكى زۆر نانهجييه. ئيدى تۆيه جاريكى ديكه رووى تئنهكهمهوه. تووشى نۆيهئيش بووم. لهرزو تايهكهى هيشتا ههه له گياهم دا ماوه. نهصال زستانى ههه خوا دهبن به هاوارم بگا."

حهسن:

"لهرزوتائى چوكورواو دهردى لهدلئى من دايه."

عهلى:

"دهزانى نهو ههمرو كوتيرهوهرييهى چوكورواوام بۆ قبول كرد؟... بۆ نهوهى ژنى بيئيم، جوتنيك جوانهگا بكړم، كوليجيهكى گهرميش بۆ دايكم به دروون بدهم... نهگهرنا چوكورواو بۆ نهو نابئ دهقيقهيهكيشى لئى بهند بى."

حهسن:

"ئهئى، چوكورواو بۆيه نابئ دهقيقهيهكيشى لئوهميئنى."

عهلى دهيهويست قسهيك بكا. بهلام ههسن دريژهى پئ دا:

"ئەگەر ھەروا بېژىن، سېيىنى بۆ نىوېرۇيە دەگەينە لەوېرگەي گوندى ئىتە."

غەلى:

"لە ھۆ ئى..."

جەسەن:

"ئەي، كەمىك ھەورازتر، نىوېراستى دەشتى..."

غەلى:

"پىرەدارىك ھەيە..."

جەسەن:

"كە لك و پىزەكەي بە دەم ئىنسانەو پىدەكەنى."

غەلى:

"كە لە دارەكە رەت بووين..."

جەسەن:

"كە لە دارەكە رەت بووين، دەيى بە دەستى چەپ دا بادەينەو..."

غەلى:

"ئەو دەگەينە ئەو گۆرستانە كە..."

جەسەن:

"كىل و بەردەكانى خەرابوون..."

غەلى:

"دارەكەي نىوېراستى گۆرستانت لەيىر چوو."

جەسەن:

"ئەي رۆژى كە مەن لە دىيى وەدەركەتم، نازام كى بو لە نىوېراستى گۆرستانەكە
نەمامىكى بە نەستورايى قامكە گەورەي دەچەقاند."

غەلى:

"دارى بەستەزمان، تاق و تەنيا لە نىوېراستى گۆرستان..."

جەسەن:

"بەللى، تاق و تەنيا."

غەلى:

"ئەگەر تا ئىستا وشك نەبووبىت..."

خەسەن:

"خەتەن زۆر گەورە بىو... ۋەختىك مەن بە پەناي گۆرستانەكەدا رابىورم، يەككە

دەمبىنى."

غەلى قەسەكەي ئەۋى تەۋاۋ كىرد:

"يەككە كىيە؟... بلى كۆرۈپ سالتەكۆتۈرۈپ بىرايەۋە."

خەسەن:

"بەلى... كۆرۈپ سالتەكۆتۈرۈپ... دەمبىنى... چۈنكە رۇژ تا ئىتۈرۈپ كارو پىشەي ئەۋەيە

لەسەر بەردىك دادەنىشى ۋە گۆي بۇ چۆرە چۆرۈپ ناۋى ھەلدەخاۋ لە فەكرەۋە دەچى."

غەلى:

"ھەر ئەخلاقى وايە، ۋەنا؟"

خەسەن:

"بەلى ھەر ئەخلاقى وايە."

غەلى:

"جا، ھەر كە كۆرۈپ سالتەكۆتۈرۈپ چاۋى پىت كەۋت، غار دەداۋ دەچى خەبەر بە دايكت

دەداۋ..."

خەسەن:

"دايكت بە كۆمە كۆمە ۋەپى دەكەۋى ۋە بە پىرمەۋە دى."

غەلى:

"ئەدى كۆرەكەت؟..."

خەسەن:

"ۋەرە نەختىك دانىشىن ۋە مەندوۋمان بىسەننەۋە."

دانىشتىن. خەسەن پىۋاۋىكى رىۋەلەۋ لاۋازو دالەگۆشت بىو. ددانە زلەكانى لە نىۋى لىۋانى را

دىار بىون. مەۋلىكى سەيرى ھەبىون. دتەگوت تۆزۈ خۆلىان لىنىشتەۋ، سىپى بىون.

شەلۋارىكى دەزۋى شىنى لەپىدا بىو. شەلۋارەكەي نىۋى نىۋى بىو. ھىشتا بۆنى خەكەي

لىدەھات. كىلۋەكەشى نىۋى بىو. بە سەريەۋە ۋەك كىلۋى خۋازراۋە دەچىۋ. كراسە سۋورۋ

گولدارەكەي زۆر لىۋان بىو. جۋوتىكى كەۋشى پاژنە نوۋستۋى ئەدەنەيى كىيىۋ، بەلام دلى

نه هاتبوو بۆ ريڭگا له پتي كا. جووتيك كالهى چهرمى خاوى له پي كردهبوو. گۆرهوى يهكى
نهستوو كه له گوندى خويانهوه بردهبوو په چوكورواوا ههروا نوێ مابونهوهو كاله كهي له سه
نهو گۆرهوى يانه له پي كردهبوو. گۆرهوى يه كاني ميرزايى بوون.

حهسەن:

"سهير مانهو بووين."

على:

"ماندوو بووين، بهلام..."

حهسەن:

"هسته... هسته با برۆين، ئيدى بهسه... باب و باپيرانان گوتويانه، دهرمانى رتيه
رۆيشتنه..."

على:

"دهرمانى رتيه رۆيشتنه."

حهسەن:

"گۆره كهم ئيستا شەش سالهيه... وهختيك ده رۆيشتم دوو ساله بوو، بهلام ئيستا..."

على:

"شەش سالهيه."

حهسەن:

"گۆره كەشم له گەل داىكم به پيرمهوه دى."

على:

"گۆره كەت ده لتي بابە به خيتريمهوه ده چينه مالى ئتوه."

حهسەن:

"هممو خەلكى ناوه دانى ده رۆينه مالى ئيمهوه ده لتي بۆمان بگيترهوه... بۆمان بگيترهوه
حهسەن ناغا كه له چوكورواوا چه نەت پەيدا كرده؟... منيش ده لتي هيج... چوكورواوا
بۆخۆى چى هديه هەتا ئەمن چيم لى گيركهوى... ده لتي رۆيشتين، گەشتيكمەن كردو
گهراينهوه..."

على:

"رۆژى دواتريش ئەمن هەل دەستم، جاميک لەو شۆر باوه كه داىكت بۆمانى لى دەنى،
هەل دەقورپينم و وه پي ده كهوم..."

حەسەن:

"وختىك ئەتۆ رۆيشتى، ئەمىنىش دەستى كۆپەكەم دەگرم و دەچمە دىيەكەى تەنىشتان، جووتىك جوانەگەى شاخ كەوانى دەكېم و دىمەو دىيى خۆمان. پاشان راستەپى دەچمە سەر زەوىيەكەو بە دەستى خۆم يەك يەك بەردو سەندە گەلەكانى لىھەل دەوئۆتېرم و نامادەى دەكەم بۆ كېلان."

عەلى:

"بەلى... سى گاسنەو چوار گاسنەى دەكەى، راست وەك ئەوەى لە چوگورواوا دەتکرد... خاكەكەى وا خۆش دەكەى وابزانە ئارەدە... پاشانىش دای دەچىنى."

حەسەن:

"پاشان بەرھەمىكى دەپى، وەرە سەيرى... ھەر گۆلىكى پەنجە پلىنگىك..."

عەلى:

"بۆخۆم دەمەوئ داپىك بەرمە لای خەيات، دەمەوئ كۆلىجەكەى بە ئەندازەى خۆى بۆ بېرى و بۆى بدروئ."

حەسەن روخسارى لە روخسارى عەلى نىزىك كەدەو. دەنگى ھەناسەى ئەو بىست:

"ئەتۆ چەند سال بوو لە غەربىيەتى بووى؟"

عەلى:

"سى سال بوو."

حەسەن:

"ئەگەر گەيشتەو مالى، دەپى يەكەمىن كارت ئەو بى كە دەزگىرانەكەت بگۆتەو..."

عەلى:

"بەستەزمانە زۆرم لەسەر راوستانە. ئەمسال بېوا شەش سالى تەواو دەزگىرانىن. ھەر بگەمەو، دەچم دەوسەد لىرەكە بۆ باوكى دەژمىترم و لە مستى دەنیم... رۆژى دووھەم دەپگۆتەمەو."

حەسەن:

"رېنگەى ھەر ئەو پە، چاك دەكەى..."

عەلى:

"بە رۆژىك ھەموو ئەو كۆتەرەو ھەرىيانەم لەبىر دەچتەو كە لە چوگورواوا چاشتوومن."

له بهر نهوې رڼۍ په که بیان همراز بوو، ماوه يک برو بڼه دنگ بوون. وه ختیک وه سر که وټن و بهر دیو دا شوې بوونه وه، دهشتیکې پان و هه مواریان لږ ده رکوت، زور دوور له نڼو پراستی دهشته که دا دوو که لیکي گه وره ده چوره هموا.

له تنیشت جاده دهنگیکیان بیست. به دواى نهویش دا خرې چده خاخی تغه نگیان هاته بهر گوئ:

"نه بزوون."

حه سمن:

"نه جلمان هات."

عده لى:

"نه جلمان هات."

حه سمن:

"با هلتین. بریندار بین باشته لهوې روتمان کمن. نه گمر قمرار بڼ روتمان کمن، باشته وایه بانکوژن."

عده لى:

"یا لا."

به جووت پټیان پټونه. له پشته وه را دایانه بهر ده سړیو... هردو وکیان له سر زگ خزیان له عدرزی دا. هر نهو دنگه که گوټیوې نه بزوون، سر له نوې هاتوه بهر گوټیوېان. نه پراندی:

"هر له جیټی خوتان بن و مه بزوون. نهو هاتین."

عده لى و حه سمن هر لهو جیټی مانوه بڼ نهوې موویان لږ بېزوئ. له ترسان هر هیزی بزوتنیان له بهر برابوو.

حه مدهدو جهبار به غاردان گه یشتنه سر سدری عده لى و حه سمن.

حه مدهد:

"هسته سهریټ."

هر دوو وکیان وه دوو تمرمی بڼ گیان راست بوونه وه.

حه مدهد:

"بهم شوه درهنگه له کوئ را؟"

حه سمن:

"له چو کوروا را. را."

عەلی:

"بەلێ، لەوێ را."

جەبار بە پێکەنینەوه:

"کەوا یە دیارە پوولێ باشتان پێیە... ئەگەر ئێوە نەبن خۆ ئێمە لە برسان دەمرین. باشە، پوولە کانتان دەریتن."

حەسەن:

"بمکوژن چاکترە. راست چوار سالت..."

جەبار:

"پوولە کەت دەریتن."

حەسەن:

"بمکوژە خان."

عەلی:

"دەزگیرانە کەم شەش سالتی تەواوە چاوە پێمە، بمکوژە ناغا. بمکوژی چاکترە."

حەسەن:

"راست دەکا، شەش سالتە کە..."

جەبار دەستی بردو پرێسکە یەکی پەڕۆی لەبن باخەلتی حەسەن دەرھێنا. پرێسکە کە بە ئارەق خووسابوو. کردیمو. نێو پرێسکە کەش توێیەك موشەما بوو و ئەمجارە ئەسکیناسەکان.

جەبار:

"بزانە چەندێ پوول هەیە... چۆنیشی شار دەتەوه."

حەسەن:

"گوللە یەکم لە زاری کەو بمکوژە. ناتوانم بە دەستی بەتال بچمەوه کە ژن و منداڵم."

عەلی:

"راست شەش سالتە... یان دەبن بمکوژی یان هەنگاوێک هەڵنایەتەوه."

حەسەن:

"چوار سالتی تەواو ناوی وەك ژەهرە ماری چو کوروا را. خواردووەتەوه. تاو لەرزە کەمی هێشتا لە لەشم دا ماره ناغا."

عەلی:

"لەبەر بەری پێیان ت مرم، بکۆژە، بکۆژە ناغا."

حەسەن:

"بەنکۆژن."

حەمەد چاوی پر برون. بە دەنگێکی پر لە دڵسۆزییەوه گوتی:

"مەترسە... کەس کاری بە پوولی ئێوە نیە. جەبار پوولەکانیان وێ دەوه. وەرن، ئەمە پوولەکانتان."

حەسەن باوەڕی نەدەکرد. ترسا. بە لەرزە لەرزەوه دەستی درێژ کرد. پوولەکە وەرگرت. نەیدەزانی

بۆچی. ئەنیا توانی ئەوەندە بۆ: "خا دەوامی عومرتان بدا." و گریان بەری ئەوکی گرت.

عەلی:

"خا راوەستاوتان کا."

حەمەد:

"گۆشتان لێ پێ چ دەلێم. بە دەشتی "چاناکلی" دا نەپۆن. دەستە و دۆردووه شێت لەو

دەورووبەرانییە. دەرییەکانیشتان لەپێ دادەکەن. بەخێر چن. ئەتۆش نیشەللا لەگەڵ

دەزگێرانە کەت پێک شادو شوکۆر دەبنەوه."

حەمەد: دەنگی دەلەرزێ. دەیهیست ديسان قسە بکا، بەلام نەیتوانی.

حەسەن وەك منداڵان دەگریا، سەری بە هەنێسکانەوه هەلەدەگرا. هەرچەند دەیکرد پیشی

گریانەکە پێ نەدەگرا. وەری کەوتن:

"خا دەوامی عومرتان بدا. خوا بالايتان بدا. خوا لە کێو و چیا رزگارستان بکاو بە

خۆشەویستانی خۆتان شاد بکاتەوه."

خەریک بوون دوور دەکەوتنەوه. حەسەن جارجار دەگەڕایەوه و سەرلەنوێ دوعای بۆ دەکردن.

عەلییش لە پەستا دەیکوت ئامین. دوور کەوتنەوه، بەلام حەسەن هەروا دەگریا.

عەلی:

"بەسیەتی حەسەن... لێدەبەرە لەو شین و گریانە..."

حەسەن:

"ئەم دنیایە پیاوی چەند باشی تێدان... ئەو یاغییە کورتە بالايت دی... نەگەر

فریامان نەکەوتایە، ئەو کابرای کە دەتگوت دێو، هەموو پوولەکانی لێدەستاندین."

عەلی:

"نا، لێیان نەدەستاندین."

حەسەن:

"ئەگەر بە دەشتى چاناکلى دا نەرزىن، راست دوو رۆژى دىكە دەگەينەو دىنى نىمە."

عەلى:

"بەلام چارە چىيە؟"

حەسەن:

"ئەگەر ھەمىر دەشتى چاناکلىم بدەنى، ئەگەر رىئەكەمان دوو رۆژ ھىچ، دوو مانگىش

دوور كەويتەو، بەوى دا نەرزىم."

عەلى:

"كەوابى، با دانىشىن نەختىك بەسىينەو. ئەگەر وەرپىش كەوتىن، باشتر وايە بە جادەدا

نەرزىن، بە لارپىيەدا بېزىن..."

دانىشتى.

پاش نەوى ھەسەن و عەلى لە ھەمەدو ئەوان نەديو بوون. ھەمەد گوتى:

"ئەگەر لە پىش دا پۈرلەكافان لىنەستاندىان و دوايە كۈشتىمانان، زۆريان پى خوش دەبو!"

جەبار:

"ئەو كۈرە كەلەگەتە چۆن دەپارايەو كە بىكوژىن."

ھەمەد:

"خا دەزانى بە چ ھىوايەك چووبوونە غەربايەتى."

جەبار:

"دەيگوت دەزگىرانەكەى راست شەش سالتە چارەپوانىەتى."

ھەمەد:

"ئەگەر بە چاناکلى دا بېزىن، ھەتەن دەكەونە چىنگى دۆردوۋە شىت."

جەبار:

"ھەق نىە ئەو شىتە ھەتا نىستا زىندوۋىە."

پاشان ھاتنەو جىيەكەى پىشوريان و دانىشتى. نايب رەجەب ھەر لە پىشداش لە جىنى

خۆى نەبزووتبوو. نايب كە بىرىندار بوو، مىلى پىچرايوو، مىلى بە لايەك دا لار بېوۋەو.

نايب باۋىشكىكى ھاتى و گوتى:

"كۈرپنە... واديارە نەمن شىتكم بەسەر دى... واديارە دلم سارد دەيتەو، كەوتوۋەتە

لەرزىن... ئەگەر مردم..."

پاشان ۋەك پەژىوان بوويتەو، قسەكەى بە ناتەواۋى بەجى ھىشت.

هممد:

"برينه كهت جوړيك نيه كه خوانه خواسته پيښې مري."

جېبار:

"نڅتليك سدر بكهوه با خدوت لږ بكهوئ."

نايب بؤ نهموي خهوئ لږ بكهوئ، چاوي لهسهرهيك دانان. پاش نهموي ماوهيك بهو جوړه رابورد، هممد چوهه نيزيك جېبارو وهك نهموي بيههوئ نهيتنښهكي بؤ باس بكا، گرتي:

"جېبار نهمن و تو نيدى براين، وانيه؟"

جېبار خؤشحال بوو:

"چما گومانن هېوو براله؟"

هممد:

"لهبر نيگه رانيان حالن نيه... دهلي دلم لهسر ناوري بهو خهريكه دهسووتئ."

جېبار:

"پيتم بلئ چته براله. پيتم بلئ با فكري چارهيك بكهينهوه."

هممد:

"نهمو چهند مانگه نهمن نهمو كارم كرده. دهلين خان نه مردوه، همر بريندار بووهو چاك بووتهوه. دههموئ بزانم خهجيچ چي بهسر هاتوه، دايكم چي بهسر هاتوه... له نارههتيان خهريكه دههمم... وهواوي نهمو شيت و شووره ي كهوتين، لهم تالان بؤ نهمو تالان و لهم شهرو همر بؤ نهمو شهرو همر... دهره تم نه بوو خه بهريكي خهجيچ و دايكم بزانم."

جېبار:

"دهچينه دتي و خه بهريكيان ده زانين براله، خهمي نهمو شتانهت نه بئ."

هممد:

"نهمو كافره نه مردوه. هه تمهن بهلايهكي بهسر خهجيچ هيتاوه... دلم وا خهبر دهدا كاكه... دلم دهلي برينداره... دهلي خوني پي كراوه... دلم دهلي هممد رامهرسته پرؤ..."

جېبار:

"با نايب كه ميك چاك بيتهموه، دهچين سريان دهدهين."

هممد:

"دلم دهلي رامهرسته هممد... دهلي گهرمه به... براله..."

(۱۳)

"نيراز" له تهمهنی بیست سالی دا به خوی و مندالیکې مهلوټکهوه پیوهژن بوو. نمو،
میردهکې زور خوش دهووست.

لهسر تهرمی میردهکې سویتندی خواردبوو که:

"له پاش حوسین، پیاو له دنیا په دا له من حهرام بن."

قسهکې قسهی پیاوان بوو. میردی نه کردهوه.

چهند روژ دواي مردنی میردهکې، مندالهکې به ژنیکې خرمی نه سپاردو بوخوی نه قیزه ی
به دهستهوه گرت. وهردهکې لهو جی یهوه که میردهکې به جیتی هیشتبوو، دهست پی کردهوه. له
ماوهی مانگیك دا وهردی بری و دای چاندو لی بووهوه.
هاوینیش به تنیا دهغل و دانهکې ره نیو هیئا. جوان و جوور بوو. هیزی پی دهشکا. هر
به خدیالیشی دا نه دهات.

مندالهکې له باوهش ده کردو هر روا گالتهی له گهل ده کردو به نیو دئی دا ده گهرا:

"رهزای من گهوره دهبی، مامه کانی بین و نه بن... رهزای من گهوره دهبی."

نيراز (وهك ده لټن) پلاری داویش.

مامه گهوره که دهیه بیست نيرازی ماره بکاتهوه.

نيراز دهیگوت:

"میردی ناکه موه. تازه هیچ پیاوی دنیا په نایهغه سر جیتی حوسینی ره جهتی. نه گهر
هتا روژی قیامهتی بیتنم، شوو ناکه موه."

پی یان ده گوت:

"ئىراز، ئەمىش بىر ئاي ئۆتتى. مامى كۆرەكتە. ۋەك بابى خۇي داۋدارىيىسىنىڭ..."

بەلەم ئىراز لەۋانە نەبوو... لە قەسى خۇي نەدەھاتە خوارو نەدەھاتە خوار...
ھەر ئەر كەللەرقىيە بىر بە ھۆي ئەر كە شووبىراكى رقىسىنىڭ داگرى و ئەر
زەۋىيە كە لە ئۆستىنى بۇ بەجى مابو، لە دەستى دەرىنى، بى ئەرەي ھىچ ھەقىكى
بەسەر ئەر زەۋىيە ھەبى. بابىيان بە زىندى سەرى خۇي ئەر زەۋىيە ھەبى، لەنى
ھەرسىك بىر ئادەش كىردى. ئەر پارچەش ۋەبەر ئۆستى، ۋەبەر مىتىرى ئىرازى
كەتتى. بەلەم چەچ بىر... ئىراز جىتلى بىر. رىتگەي ھەممەت و پۇستى
ژاندارمىيىسى لە كۆي دەۋانى...؟

ئىراز بىر زەۋىيە. بەلەم ھەر جۆرىك بىر سەرى خۇي راگرت:
"ئەگەر مامەكانى رەزى مەن زۆرىش خانەناس بىر، رەزى مەن گەۋرە دەپ... چە رەزى
مەن گەۋرە نەبى؟ چە رەزى مەن ئەگەر زەۋىيە نەبى، گەۋرە نەبى؟ خۇ رەزى مەن ئەگەر مامى
نەبى، خۇي ھەبى."

ھاۋىيان سەپانىيە دەكرد. زىستان لەلەي ئەر كەسانە كە دەستىيان دەگەشتەۋە
زارىيان دەبو بە كارەكەر. رۆژگارى بەسەر بىر دەسەر بىر. مىندالەكەي ئەرەندە
جوان بو، دەتگوت پارچەبە. لاي لايىيەك، ۋەك گۆرانىيەكى تال، ھەمىشە وردى
زمانى بو:

"چە ھەتتىرى مەن گەۋرە نەبى؟"

گەۋرە بو.

ھەتتا گەۋرە بو ھەممە رۆژى لە دايكى و لە خەللى ئاۋىي دەبىست كە بۇچى فەقىر بوون
و چۆنە كە خاۋەنى بىستىك زەۋىيە.
گۆرانىيەكى تال ھىلەنەي لە دلى دا كىردى. گۆرانىيەك كە نازايەتى و سىكەدانە توۋاناي
دايىكىكىسىنىڭ دەۋارى:

"چە كۆرى مەن گەۋرە نەبى؟..."

رەزا بو بە بىست سالتە. دەتگوت تۈرلە نەمامە. گۈندى "ساكاركوي" سوارچاكي ۋەك
ئەر، تەقەلبازى ۋەك ئەر و تەقەلچى ۋەك ئەر تىدا نەبو. لە سەمەي "ھالاي" ش دا
لىنگەي نەبو. بەلەم دايك و كۆچ ھالىكىيان نەبو... ئاخىر دەكرى پىياو بۇخۇي زەۋىيە ھەبى،
بەلەم سەپانى و سىيەك بەرى بۇ خەللى دىكە بىكا؟

خاکی ساکارکوی زۆر به‌پێژهوه... له دئییه‌کانی ده‌ورییه‌ریش گه‌وره‌تره. ساکارکوی ده‌شته. له‌نیۆ نمو ده‌شته‌دا گابه‌ردیکی گه‌وره هه‌یه. خه‌لکی نمو ده‌ورییه‌ره به‌و گابه‌رده ده‌لین "ناداجا". وه‌ختیک هه‌موو ده‌شته‌که داده‌چیندری و سه‌وز ده‌بی، وه‌ختیک هه‌موو مه‌زراکان سه‌وز ده‌بن، ناداجا له‌نیۆ نمو سه‌وزاییه‌دا ده‌تروسکیتمه‌وه.

یه‌کێک له زه‌وییه‌کانی ده‌ورییه‌ری ناداجا، واته گه‌وره‌ترین مه‌زرای نمو ده‌ورییه‌ره شی باوکی ره‌زا بوو. نێره چه‌ندین ساڵ بوو مامی ره‌زا دایه‌چاند. نمو زه‌وییه‌که هێ حوسیت، واته هێ بابی ره‌زا بوو...

نهم خاکه چه‌ورو به‌پێژهوه هه‌میشه له خه‌ون و خه‌یالی ره‌زادا بوو. له‌گژ فکراڤاده‌چوو و نمو رقی له دلی‌دا بوو، رۆژ به رۆژ زیادی ده‌کردو له‌سه‌ریه‌وه ده‌پژا... ده‌چوو هه‌ر کوییه‌ک و له هه‌ر مه‌زرایه‌ک جووتی ده‌کرد، ناداجای له‌پیش چاو بوو. چاوی له داویننی ناداجا بوو... داویننی ناداجا وه‌ک نه‌وین وابوو.

دایکی هه‌موو رۆژی هه‌ر هه‌ناسه‌ی هه‌ڵده‌کێشاو ده‌یگوت:

"ناخ رۆلهم... مه‌زراکه‌ی ناداجا... بابت هه‌ر به‌و مه‌زرایه نێمه‌ی وه‌ک گۆل به‌خێو ده‌کرد... ره‌بی خوا کوێریان کا..."

ره‌زا ملی به‌لاوه ده‌ناو له فکروه‌وه ده‌چوو. هه‌میشه بۆنی چه‌ورایی خاکی سوزی له‌به‌ر لووتی ده‌هات... داخی نمو خاکه چه‌رگیی ده‌برژاند...

دایکی ده‌یگوت:

"نمو مامه خوانه‌ناسه‌ت... نمو کافره له‌خوا بێ خه‌به‌ره... ره‌بی خوا هێچی چاکی بۆ نه‌کا..."

نهم رۆژانه ره‌زا وه‌زعیتی دیکه‌ی هه‌بوو. هه‌میشه وا نه‌بوو. به‌یانیان له‌گه‌ڵ تاریک و روون له خه‌و هه‌ڵده‌ستی و وه‌پێ ده‌که‌وێ... به‌رهو ناداجا وه‌پێ ده‌که‌وێ و خۆی ده‌گه‌یه‌نێته نمو زه‌وییه‌که له خواره‌وه‌ی گابه‌ردی ناداجایه. له‌سه‌ر به‌ردێک داده‌نیش و ده‌که‌وێته فکریکی دوورو درێژه‌وه... گه‌غه‌که هه‌ڵستاوه. جانه‌وه‌ره‌کان له‌سه‌ر عه‌رزى تلاوتل ده‌که‌ن. که هه‌تار ده‌که‌وێ هه‌لمێک له زه‌وی هه‌ڵده‌ستی. خه‌فه‌تی نمو خاکه له هه‌موو خه‌فه‌تان گه‌وره‌تره. ره‌زا نه‌نگوستی له‌نیۆ خاکه‌که راده‌کا. خاکه‌که گه‌رمه. له‌نیۆ قامکه‌کانی دا گلیک وه‌ک ورده‌ی زیری ده‌پژێته سه‌ر زه‌وی. ره‌زا له دلی خۆی دا ده‌لی: "نهم خاکه نی منه." گۆشتی له‌شی ده‌له‌رزێ. له دلی خۆی دا ده‌لی: "نهم خاکه نی منه... به‌لام بیست ساڵه بیگانه دایه‌چیننی، بیگانه به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌خوا..."

هەلە دەستیتە سەری. ماندوویە. دیتەوێ مالتی. دایکی دەپرسی:

"لە بەدیانییەوێ تا ئیستا لە کۆی بووی؟"

رەزا: جواب ناداتەوێ، نیتوچاوانی تالە.

ئەم وەزە راست دور مانگ درێژە هەبوو. گەنم ئەوەندە هەستا ئەژنۆی دەگرت. رەنگی

گۆزا. زەردو سەوز تیکەل بوو. تاریک بوو. بوو بە سەوزتکی تاریک.

رەزا: روژتێک بانگی دایکی کردو دەستیان کرد بە قسە:

"دایە، چا ئەم زەوی یە هی ئێمە نیە؟"

دایک:

بۆچی بابە... ئەدی هی کێ یە؟"

رەزا:

"ئەمەن دەمەوێ بچمە لای حکوومەت."

دایک:

"ئەمنیش چاوەروانی روژتێکی وا بووم کوێم."

رەزا:

"لە ریش سپییانم پرسیو، دەتێن باپیرم پێش ئەوێ بچێ، ئەو خاکە ی لە بابییەوێ

بۆی بەجێ ماوێ لەنێو کوپەکانی دا بەش کردو. خۆ ئەگەر واشی ئەکرد بابیە، بەشی ئێمە

هەر دیار بوو."

دایک:

"ئەدی بابە گیان، بەشی ئێمە دیارە."

چونکە مەسەلە مەسەلە میرات بوو، دادگایە کە زۆری ئەکێشا، ئەو زەوی یە نەرم و

بەرێژەوێ لە خوارەوێ ناداجا بوو، درایەو بە رەزا.

رەزا: کە چەندین سال کوێرەوێ پێشاندبوویەو، ئەوەندە خۆشحال بوو، دەتگوت پاش

چەندین سال بە دایک و بابی خۆی شاد بوو، ئەو، رەزا زەوی یە کە ی خۆی دەست کەوتبوو،

کاتێک زەوی یە کە ی وەرە گرتەو هەوین بوو. خاک گەرم بوو. خاک برژابوو. گەنم دروایوو و

گولە گەنەکان دەبریسکانهو.

رەزا: هەر بەو هەوینە دەست بەکار بوو. جووتە جوانە گایەکی کێ. جوانە گاکانی تی کرد.

خاک لەبەر نووکی گاسنە کە ی دا ورد دەبوو. هەزی دەکرد ئەو خاکە کە بوو، ئەو بە نێ خۆی

هەرچه‌ندى بکړئ زووتر وەردو شئو بېرئ. دپه‌ويست هەرچى زووتره زه‌وى‌په‌کەى بۆ يەك و سى و يەك و چل ئاماده بکا.

هاوینان روژئ دوو جار جووت داده‌به‌ستړئ. جارتيکیان دووسه‌عات پيش تاو هه‌لات و جاره‌کەى دیکه‌ش لای ئیواران، نه‌و کاته که شه‌مال هه‌لئ ده‌کا. وەرد بېرنى به‌یاشيان هه‌تا روژ گهرم دادئ دريژەى ده‌بئ. کاتيک دنيا به‌ باشى گهرم بوو، ئیدى جووت ناکړئ. چونکه جوانه‌گاكان گه‌ى ده‌گرن و له جيتى خزيان نابزوين. له‌و کاته‌دا ده‌بئ تا لای ئیوارئ له‌بن ستيه‌رى دارتيک به‌سيته‌وه. لای ئیوارئ، نه‌و وه‌خته که هه‌وره‌کانى ده‌ریای سپى وه‌ك باده‌وه په‌يدا ده‌بنه‌وه، سه‌ر له‌نوئ جووتى داده‌به‌ستنه‌وه. نه‌گه‌ر مانگه‌شه‌و بئ، ده‌کړئ هه‌تا نيوه‌شه‌وى جووتى لئ‌خورن و نه‌گه‌ر مانگه‌شه‌ويش نه‌بئ، هه‌تا تاريک دادئ.

مانگه‌شه‌و بوو. ره‌زا له پيش تاو هه‌لاته‌وه هه‌تا چيشته‌نگار و له ئیوارئ را هه‌تا نيوه‌شه‌و جووتى لئ ده‌خوړئ. گه‌رماو ماندوويى به‌ خه‌ياليشى دا نه‌ده‌هات. وه‌ختى واش هه‌بوو به‌ خۆى نه‌بوو هه‌تا به‌يانى جووتى ده‌کرد. خاکی کيتراو و خۆش کراو له به‌ر تيشكى مانگه‌شه‌و جوانتر دياره. شه‌و... بيده‌نگى... خشه‌خشى ورد بوونى گل له‌به‌ر نووکی گاسن دا باشتر ده‌بيستړئ.

ئيراز له‌وه‌ى کورتيكى وه‌ك تووله نه‌مامى پئ‌گهياند بوو، له‌وه‌ى که زه‌وى‌په‌که‌يان له‌ده‌ست نه‌و مامه بئ ئينسافانه ده‌ره‌يتنا‌بووه‌وه، هه‌ستى به‌ سه‌ريه‌رزى ده‌کرد. ئيراز نه‌م روژانه له‌ نيتر دئ دا وه‌ك گيژه‌لووکه به‌ خۆشه‌حالى ده‌گه‌را.

وه‌ختيک په‌کيتک زارى ده‌کرده‌وه که بلن ره‌زا... ئيراز ده‌سه‌جئ جوابى ده‌دايه‌وه:
"ره‌زا له‌ جووتى‌په‌"

شه‌وى چاره‌ده‌ى مانگ، مانگه‌شه‌و هه‌موو ده‌شت و ده‌رو که‌ژو کيئ و زياتر له‌ هه‌مووانيش زه‌وى‌ى وەردوشيئو برپاوى ره‌زای نوور باران ده‌کرد. شنه‌بايه‌کى فيتكى ده‌هات. لاقى گاجووته‌کانى ره‌زا له‌ سه‌رزى رو ده‌چوون. گاجووته‌کان له‌ سه‌ره‌خۆ به‌ نارامى ئامووريان راده‌کيشتا.

هەرچه‌ند مانگه‌شه‌و بوو، هەرچه‌ند زه‌وى ده‌تگوت سپى کراوه‌ته‌وه، برىسکه‌ى ده‌دا، خه‌ويکى قورس له‌ هه‌ر چوار لاهه‌ ره‌زای گه‌مارۆ دا‌بوو.

ره‌زا ماندوويه. گاجووت و نيرو ئامووره‌کان هه‌روا به‌جئ ديئئ، سه‌ر وه‌ سنده‌گليک ده‌کار خه‌وى لئ ده‌که‌وئ. ره‌زا له‌سه‌ر نه‌و پارچه زه‌وى‌په‌ که له‌نيتر نه‌و ده‌شته گه‌وره‌په‌دا وەردى

برابوو و ههروهك پەرپه كاغهزىكى چهورى رهش لهنيو نو دهشتهدا دههروشا، وهك نوختهيهك ديارى دهدا...

"دورمووش" كورپ يازده سالي يهكيك له خزمهكاني رهزا، وهك ههموو رزواني ديكه نان و پيخوري بو هيتاوه. چيشتهنگاو قايم بووه.

گهلاو داري وشك لهبن پيى كورپهكهدا خشه خش و قرچه قرچيان دي و دهشكين. كورپهكه وهك روزهكاني ديكه لهبن دارهكان به دواي رهزا دا دهگري. كورپهكه چاوهرپيهكه رهزا وهك ههموو رزويك چاوي پيى بكهوي و بيتتهلاي و پيش نهوي بوخچهي نان و پيخورهكه لى وهرگري، له باوهشي گري، دووس جار ههلي باوي و بيگرپتهوه. كورپهكه سهري سوپ دهمني. بن ههموو دارهكان يهك به يهك دهگري. رهزا له هيچ كوئ ديار نيه. پاشان چاوي به رهزا دهكهوي. رهزا له نيوهراستي مهزراكه نوستوه. گاجووتهكانيش ديار نين. وهختيك دهگاته ژوور سهري رهزا، دهرسي و دهسلهمنيتهوه. بوخچهكه له دهستي بهردهبيتهوه به هاواركردن را دهكا.

وهختيك دهگاته ناواي ههناهي سواره، خهريكه دهكهوي. دهزيريني. بهلام زيپهكه دهنگ نيه. نوزيهكه. خوي دهگهيهمنيتهوه مالن. لهبر دهركي مالن دهكهوي. ژن له دهوري كز دهبنهوه. بهو خهياله كه مندالهكه له شتيك ترساوه، زماني رادهكيشن. ناوي ساردى به زاريوه دهكهن. ناوي ساردى به دم و چاوان ههلهپرژين. كاتييك مندالهكه وههوش خوي ديتهوه، به پته پته دهلي:

"كاكه رهزام له خويني خوي دا خهوتبوو... دهوريهري ببوو به گزمي خوين... زاريسي خويني لى هاتبوو... نهمن ههلاتم و هاتمهوه."

ژنهكان دهسبهجي فكريان كرد كه مهسهله چيه. سهريان داخست و بيدهنگ بوون. به يهك دهقيقه ههموو ناواي پي زاني. به گوتي ئيرازيش گهيشتموه. ئيراز رووي خوي دهپنيمهوه به گريان و لهخو دانهوه له پيشمهوه خهلكي ناوهدانپيش بهدواي دا گهيشتنه مهزرا. سهري رهزا لهسه سنده گلهكه خزيبوو و بهمليهوه ههلواسرابوو.

ئيراز شيوهني دهكرد:

"كورپي خوم... ههتيوي خوم..."

خوي بهسه تهرمي كورپهكه له دا دابوو. رهزا نهژنوي نوشتاندوبونهوه ههروا تهواو ببوو. قولكهكه تهنيشتي خويني تيدا داوهستابوو. خوين جهغهته بهستبوو. ميتش و

مهگهز لهسەر جەغەتە خوێنەکه دەنیشان و هەڵدەفرێنەوه... هەتاوێکیش بە بۆنی توندی خوێن، بە بۆنی خوێنی کەف کردووەوه بە هەموو جێیەک دا بلار ببووەوه و وەک هەلمێک لە زهوی هەڵدەستا. دنیاوەک مێش و مهگهز لهسەر تهرمهکه شلخهیان داو، مێشه شینکه وەک ههوره تریشقهیهکی سهوزو چکۆله بهسەر تهرمهکهوه دهبریسکانهوه دهخلیسکان... خوێنەکه کهفی نهکرد بوو، جەغەتەیی بهستبوو، وەک خشت. بهلام لهو گهرمایه دا کهفاوی دیار بوو.

"خۆشی نهدیوه کهم، کوپه کهم... ههتیوه کهم..."

ژن و پیاو و گهورهو بچوک له دهواری تهرمهکه ههلابوون. زۆریهیی ژنهکان دهگریان:

"جوانه مه‌رگ... جوانه مه‌رگ... کێ بوو دلێ هات بته‌کوژی؟ چ کافریک روحمی به جوانیت نه‌کرد..."

نیراز له هۆش چوو بوو. وەک مریشکی سەر بپراو هەڵدەبه‌زی و ده‌که‌وته‌وه سەر زهوی. دلێ به‌ردی بۆ ده‌بوو به‌ ئاو.

دوو کهس له ژنه‌کان هاتن که نیرازی له‌سەر تهرمه‌که هه‌له‌چرێ. به‌لام نه‌ده‌کرا له تهرمه‌که جیای بکه‌نه‌وه. پێیه‌وه نووسا بوو. شیوه‌نی بۆ ده‌کرد:

"منیش به‌ زینه‌دوویی له‌گه‌ڵ ره‌زای خۆم بنیژن..."

ئه‌و رۆژه تا ئێوارێ نیراز له‌سەر تهرمی کوپه‌که‌ی مایه‌وه.

خه‌به‌ر گه‌یشته‌ شاری. ژاندارمه‌و پزیشک و بازپورسی حکومه‌ت هاتن.

ژاندارمه‌کان نیرازیان که دوو چاوی ببوونه دوو گۆمی خوێن و ته‌واوی له‌شی ره‌ش و شین هه‌ل‌گه‌را بوو، به‌ راکێش راکێش له‌سەر تهرمه‌که لا‌برد. نیراز که‌وته سەر زهوی. جو‌له‌ی نه‌ده‌هات. وەک مردووان... تا ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌نگی له‌به‌ر نه‌ده‌هاته‌ده‌ر.

پاشان نیرازیان به‌ زۆر له‌ عه‌مری هه‌له‌چری و بره‌یانه لای بازپورس.

بازپورس:

"خاتوون... به‌ فکری تۆ کوپه‌که‌ت کێ کوشتویه؟... شکت له‌ کێیه؟"

نیراز به‌ چاوێکی له‌ هه‌موو شتێک به‌ تالمه‌وه له‌ چاوی بازپورسه‌وه پامه‌.

بازپورس دووپاتی کرده‌وه:

"پێت وایه کێ کوپه‌که‌تی کوشتوه؟... شکت له‌ کێیه؟"

نیراز:

"ئەو كافرانە... ئەو كافرانە... ئەو كافرانە بەدەر، كىن ئەو كارەي دەکرد... كۆپى مەن نامۆزاي خۆي كۆشتۈيە... بۆ زەويەكە... ئەو كافرانە..."

بازپۇرس باش لە مەسەلەي مەزراكەي كۆلپەنە بە خەلكەكەي ئىمزا كرد.

خەلك بىلەن بىرگە...

تەرمەكە بەو ھەمىو مېشە شىنكەو كە لە دەورەبەري دەسورپان، بەو نېرو نامورەو كە بىن جووت و جووتىر مابونەو، بە دايكىكەو كە ھېندە گىرپابو فرمىسكىكى نەمابو بىرئۆي، لەنئىر خۆيتىك دا كە بۆنەكەي سەرانسەري ئەو دەشتەي داگرتىبو، بەجىن ما. ئەو خاكە رەش و چەرە، لە نېو ئەو دەشتە سەرانسەر زەرە دا وەك پەرە كاغەزىكى رەش دەدرەوشايمە.

عەلى، نامۆزاي رەزايان بە تۆمەتى كۆشتىنى رەزا بىردە ئىدارەي ژاندارمەي. عەلى بەچەندىن شاھەتى زىندو سېۋوتى كرد كە ئەو رۆژە لە دىنى خۆيان نەبەو لە گوندى "تۆكسوزلۇ" بۆ سەر زەماوند بانگەشەن كراو چوۋەتە ئەو.

لە ساكار كۆي ھەتا تۆكسوزلۇ چوار سەعاتە پىيە. ئىراز و ھەمىو خەلكى ئاۋايى دەيانزانى كە قاتلى رەزا عەلىيە و دەشيان زانى لەسەر چىي كۆشتە.

دېھانچىكەكان سەريان سۇرپابو، ئىرازىش لەبەر سەرسۇرمان ھەبەسابو. چۈنكە دوو رۆژ دواتر عەلى ھېندى ھېندى و بە خاترجەمى ھاتەو ئاۋايى. ئىراز پىيى واپو ھەتەن لە دارى دەدەن. ئەو فەرە سوكنايى بە دلى ئەو دابو. وەختىك بىستى قاتلى كۆپەكەي بە خەيالى ئاسودەو ھاتەتەو ھەروا بزانە ھېچ نەبەو، لە ھۆش خۆي چو و شىت بو. تەورپىكىان لە مالىن دا ھەبەو ھەللى گرت و راستەپى چوۋە لاي مالى عەلى و ئەوان. دەپويست ھەتەن قاتلى كۆپەكەي بكوژىتەو. وەختىك دىتيان ئىراز تەور لەسەر شان بەرەو ئەوان غار دەدا، چوۋە ژوورپى و دەرەكەيان لەسەر خۆيان داخست. وەختىك ئىراز دىتى دەرگا داخراو، بە بېوران وەرگەرپا دەرگاگە... عەلى لە مالى نەبو. نەگەر عەلى لە مالى بوايە، دەرگاپان دانەدەخست. تەنيا دايك و باب لە گەل دوو كىچ و مندالە چكۆلەكەيان لە مالىن بوون. خەريك بو دەرگاگە دەرگا. ئىراز بۆ ئەو دەرگاگە بىشكىتى و ھەمىو ئەوانەي لە ژوورپى دان بە بېوران لەت و پەت كا، بە ھەمىو ھېزى خۆي تەورى دەوشاند. خەلكى دى بە دەنگى تەقە تەقى دەرگا ھاتن و لە دەورى خانوۋەكە خې بوونەو. نە دەپران لە ئىراز نىزىك بىنەو. راستىيەكەي دىتيان نەدەھات لىي نىزىك بىنەو. دەيانويست تۆلەي كۆپەكەي بە دەستى خۆي وەرگىتەو...

جار جار دهنكى پياوڭك لهنىو دېھانتىيەكان بەرز دەبووئە:

"مەكە دايكم... مەكە خوشكم... عەلى لە مالتى نىە."

كەس نەيزانى سەرو كەللەى عەلى لە كوڤى پا لەنىو خەلكەكە پەيدا بوو. پىرى دايەو لە پشتەو پە نامىزى لە نىراز دا. بىورەكەى لە دەست دەرھىتا. ئەو ژنە بىخالى بە ھەموو تىن و قوتى خۆى بۆ گۆشەيەك تووپ ھەلدا. ئەو ژنە بەستەزمانەى ۋەبەر پىلەقە دا. دېھانتىيەكان غارىيان داو نىرازيان لەبن پىتى دەرھىتا.

بۆشەوڤى پا نىراز خانووى عەلى و ئەوانى سوتاند. دېھانتىيەكان خەرىكى كووژاندنەوئەى ناوړەكە بوون كە عەلى سواری ئەسپ بوو و غارى دا بۆ پۆستى ژاندارمى. خەبەرى بە پۆستى ژاندارمى داو گوتى خانووەكە ھىشتا ھەر دەسووتى.

كاتىك عەلى و ژاندارمەكان گەيشتنە دى خەريك بوو دنيا رووناك دەبوو. دېھانتىيەكان لە دەورى عەلى كۆيۈنەوئە:

"نەيكەى عەلى... لىتى بىورە... ئەو كوپە تولە نەمامەى لە خۆڤ و خويىن دا گەوزىوئە... دلى گىرى گرتوئە... بەستەزمانە بۆخۆشى نازانى چ دەكا... نەتۆش خويى بە برىنان مەكە... چۆن دلت دى ئەو ژنە بى كەسە لە زىندان دا بىرژى... مالتى وىران بوو و ۋەجاغى كۆتەر بووئەتوئە... لىتى گەپى لەو بەستەزمانە..."

عەلى گوتى لەم قسانە نەبوو. ژاندارمەكان نىرازيان ۋەپىتش خۆ داو بەرەو پۆستى ژاندارمى لىيان خوڤى.

نىراز لە ئىدارەى ژاندارمى پىتى لى نا:

"دەرگای مالتەكەيانم شكاند، ھەركارىك بلىن كردوومە. ئەگەر توانىبام بچمە ژوورى، ھەموويانم بە بىوران نەغىن نەغىن دەكرد. بەلام نەبوو. ئەگەر لەسەر كوپە تاقانەكم، لەسەر ھەتيوئەكەم، خۆشەويستە نازدارەكەم ھەموويانم كوشتبايە، ديسان كەم بوو. مالتەكەشيان مەن سوتاندم. دەمەويست ھەموويان بە چزە چز لە نىو ناگردا بسوتىن و بە زىندوىى بىرژن. بەلام چما ئەو دېھانتىيە بى ناموسانە ھىشتيان؟... خەبەردارىيان كردن. ناوړەكەيان كووژاندەوئە. ئەمانە شتىك نىن... ئەمانە بەقەد نووكە دەرزىيەك خويىنى رەزا قەرەبوو ناكەنەوئە. رەزاي مەملەكەتتىكى دىنا. ناگاتان لىيە چۆنم گەورە كردبوو؟... ئەمانە شتىك نەبوون..."

بازىورسپىش قەسەكانى ئەوى بەراست زانى و لە دەفتمردا نووسىنى. نىرازيان ناردە زىندان. ئەو يەك وشەشى لەوئەى گوتبووى، ۋەرنەگرتەوئە. لەپەستا دووپاتى دەكردەوئە:

"كۆپى من شەش دانگى دىيەك، شەش دانگى مەملەكەتتىكى دىنا.. ئەمانە شتىك نىن... كۆپى من... ئەمانە شتىك نەبوون..."

ئىرازيان لە بەندى ئۇنانى زىندانى ژاندارمرى دا، كە تەنيا يەك ژوور بوو، جەپس كرد. ئىراز ژۆرى پىسەير بوو. لە جياتى خوتنى كۆرەكەي، لە جياتى دارچنارەكەي كە لە خۆڭ و خويىن وەردرابوو، تەنيا تاقە مالتىكى خەراپ كوردبوو. ئەم ناخەقىيە بۇ ئەم لە مەرگى كۆرەكەشى گرانتر بوو. نەيدەتوانى سەر ھەلپىڭ و تەماشاي جىيەك بىكا. بەرپىتى خۆشى نەدەدى. ھەر ھېچ شتىك و ھېچ جىيەكى نەدەدى. وەك كۆيزان بە كۆمە كۆم دەچوۋە ئەم لاو ئەولا. نەيدەزانى لىرەدا تەنبايە، يان كەستىكى دىكەشى لىيە. لە قورپنەيەك دانىشت. وەك بەردىك دەچوۋ كە لە چاللىك كەوتىڭ. دەنگىتىكى لىيە نەدەھات.

ھەمىشە چارشىنۇ سېپى بە خۆى دا دەدا. روخسارى سەوزەو تاۋەگاز بوو، چاۋە بادامىيەكانى گەورە بوون. رووناك بوون. بريسكەدار بوون. بىرۆ كەوانىيەكانى جوانىيەكى دىكەيان دەدا بە روخسارى. چەنەگەي بارىك بوو. دەم و چاۋى گەورە بوون. ھەمىشە لىسپىتىكى چىكۆلە لە كەزىيە رەشەكانى دەكەوتە سەر نىچاۋانى زەقى و بە ئەلقە دەنگوت. بەلام تىستا روخسارى پەرىشان بوو. روخسارى رىك ھاتبوو. رەش داگىرسابوو. لە بەر خويىنى سىپىتەنى چاۋانى ديار نەبوو. ئەۋەندە گىرسابوو، چاۋەكانى بىوونە دوو پىالە خويىن. چەنەگەي دەتگوت وشك بوو. لىيەكانى ئىدى رەنگيان تىدا نەمابوو. قەلشت قەلشت بىوون، دەتگوت لە تىنۋان قەلشىون. بەلام ھىشتا چارشىۋەكەي سېپى سېپى بوو. بىن پەلە.

بىدەنگ دادەنىشت. پاشان لەبەرخۆيەۋە دەستى بە قسە دەكرد:

"كۆپى من نەمام بوو... كۆپى من شەش دانگى ولاتىكى دىنا. ئەمانە شتىك نىن... ئەمەن كارتىك نەكردو... ئەگەر دىيەكى تەۋام بە گل و بەردەۋە وىران كوردبايە و ناگرم تىيەردابايە، ديسان كەم بوو."

خەجىچ ھىچى لەم ميوانە تازەيە نەدەپرسى. پىتى خۆش بوو كە لە تەنبايى رىزگارى بوو. لە تەنبايىيان خەرىك بوو دەرىزى... ژۆر خۆشحال بىو، بەلام لەپەر زگى بەر ژنە سووتا... خوا دەزانى ئەم ژنە چارەرەشە چى بەسەر ھاتبوو... خۆشھالىيەكەي زۆرى نەكىشا. نەيدەويست ھاۋدەم و ھاۋنشىنىتىكى ھەيىن. ئىرە جىيەك نەبوو. جىنى دەرد و بەلا بوو. جىنگاي چارە رەشان... چۆن دەيتوانى بەرە رازى بىن كە لىرەدا ھاۋدەمىكى ھەيىن؟

خەجيج دەيمويست ئەمۇ ژنە ۋە قىسە بېتىنى، شىتىكى لىن بېرىسى. بەلەم دىلى نەدەھات. نەيدەۋىرا. پىرسىيار كىردىن لەم كەسانە كە ئارا لەم پەلەقاۋە سەرەمەرگ دان، ئاۋا كەتۈنە گىيانەلا، كاريكى ئاسان نىيە. پىياۋ بە ھىچ جۆر ئازانى چۆن دەست بە قىسە بىكاۋ چىيان لىن بېرىسى. خەجيجىش زارى ھەلەنەپچى. چاۋەكانى تىۋە بىرى ۋە لە قوۋنىنىك دا ھەل كوشما.

ئىۋارە داھات. خەجيج لە دەرى جامىكى شۆرباۋ بىرۈش لەسەر مەقەلىيەك ۋەسەر ئاۋ لىيىنا. شۆرباۋەكەى كە بۆنى توندى رۆن ۋە پىۋازى چۆقاۋى لىن دەھات، ھىنايە ژۈۈر. چىشتەكە نەرم نەرم ھەلەلەرى لىن ھەلەدەستا. كاتىك شىۋەكە نەختىك سارد بىۋەۋە، بە ترس ۋە لەرزەۋە لەپىش ئىرازى راگرت:

"پورئ... ھەقەن بىرىستە... كەۋچىكىم شۆرباۋ بۆ لىناۋى. بىخۇ." چاۋەكانى ئىراز ھىچيان نەدەدى. ۋەك كۆيىران تەماشاي نەم لاۋ نەۋلاي دەكرد ۋە سەرى دەسۋاند. ۋادىار بىۋە ھىچى گۆي لىنەيە.

خەجيج بە ترس ۋە لەرزەۋە دوۋپاتى كىردەۋە:

"پورئ... كەۋچىكىك لەم شۆرباۋە بىخۇ. خەرىكى لەم بىرسان بەلادا دىيى... يەك دوو كەۋچك شۆرباۋ بىخۇ."

ئىراز بە ھىچ جۆر گۆيى لە دەنگى خەجيج نەبىۋە. چاۋەكانىشى ھىچيان نەدەدى. ۋەك بەردى رەقىيان لىن ھاتبىۋە. نەسلەن چاۋى نەدەگەپان. لە كۆيىران خەراپىتى بەسەر ھاتبىۋە. تەننەت لە چاۋى كۆيىرانىش دا تەقەلايەك بۆ روانىن ۋە ئاۋاتى دىيىن دەبىنىرى. لە كەپان دا تەقەلايەك بۆ بىيىستىن ۋە كىشترانىك بەرەۋ گەيشتن بە دەنگ دەبىنىرى. بەلەم لە ئىراز دا نىشانەيەك لەم تەقەلايەش بەدى نەدەكرا.

خەجيج بەسپايى نقرچىكى لە كەلەكەى ئىراز دا:
"پورئ."

چاۋى لە ھەمۇ شىتىك بەتالى ئىراز لە سەرەخۆ بەرەۋ خەجيج ۋەرسۋاپان ۋە لەسەر خەجيج راۋەستان ۋە مۇلەق ۋەستان. خەجيج كەۋتە ھەل ۋە تەقەلا. دەبىيىست لەبەر روانىنەكەى رابىكا. ۋىستى شىتىك بلى. بەلەم زىمانى تىك ھاللا، رەق بىۋە ۋە نەيتۋانى. پىيالە شۆرباۋەكەى لەپىش ژنەكە بەجى ھىشت ۋە بۆخۆي ۋەدەركەۋت. ھەناسەى راۋەستابىۋە. ھەتا بەندىيەۋان ھات دەرگاگە داغناۋە، خەجيج نەھاتەۋە ژۈۈرى. لە ئىرازو لە ۋەزە ۋە ھالى ئىراز دەترسا. ۋاتە دىلى نەدەھات بىۋە ۋەزەۋە تەماشاي ئىراز بىكا. كاتىك بەندىيەۋان دەرگاى لەسەر خەجيج پىۋەدا،

خەجيج بىن ئەمەي چاۋ لە ئىراز بىكا، غارى داۋ خۇي لەنئىو جىيەكەي ۱۶ كىرد. ماۋەيەك لەنئىو جىيەكەي دا خۇي مات كىرد و جوۋلەي نەھاتىن. دىنيا تارىك بوو. ھەلئەستا چىرايەكە ھەل بىكا. ھەممو رۇژى ھەر كە دىنيا تارىك دەبوو، چىرايەكەي ھەلئە كىرد. بەللام نەمىرۇ ھەرچەند كىردى و كراندى نەيتوانى ھەستى و چىرايەكە ھەل بىكا. نەيدەوتىرا دىسان چاۋى بەر روخسارە بىكەۋىتەۋە كە لە نىوان مەردن و ژيان دا پەلەقاۋەيەتى. لە تارىكايىش دەترسا. بەللام لە تارىكايى دا باشتە بوو. تارىكايى ھىچ نەبى وەك دىۋارنىك ئىرازى لەبەر چاۋى ئەم دەشاردەۋە.

ئەم شەۋە تەنەنەت يەك لەھزەش خەو لە چاۋى خەجيج نەكەۋت. ھەر كە رووناكايى بەياني لە درزى چوار چىۋەي پەنجەرەكەۋە ھاتە ژور، خەجيج راست بوۋە. ئىراز ھەر لەو قىزىنە كە لىتى دانىشتىبوو وەك سىتەرىكى سۈك بە دىۋارەۋە نووسابوو. جوۋلەي نەدە كىرد. تەنە چارشتىۋە سىيەكەي دىار بوو. چارشتىۋە سىيەكەي وەك پەنجەرەكەي سىيە بە دىۋارەۋە دىار بوو. نىۋەرۇ داھات. ئىراز ھەروا لە جىتى خۇي دانىشتىبوو. نىۋارنىش ھەروا. ئەم شەۋەش ھەروەك شەۋى رابردوو، خەجيج بە ترسەۋە نىۋە بە خەو و نىۋە بە خەبەر، رۇژى كىردەۋە.

بەياني، دىسان ھەر كە رووناكايى لە درزى چوار چىۋەي پەنجەرەۋە ھاتە ژور، ھەلستا. چاۋەكانى ھەلستا بوون. چوۋە ژور سەرى ئىراز. خەجيج بىريارى خۇي داۋو:

"پوۋرى... بەسە ئىدى پوۋرى... مەكە... پوۋرى، پوۋرى..."

دەستى ژنەكەي لەنئىو دەستى خۇي گرت:

"پوۋرى... بە قورىانت بىم پوۋرى... مەكە... پوۋرى..."

ژنە چاۋە گەۋرەكانى كە گەۋرەترىش بىۋونەۋە، بۇلاي ئەم وەرگىترا. چاۋەكانى سىس بىۋون. ئىدى شۇقىان تىدا نەسابوو. چاۋەكان ئىدى سىيىنەيان نەبوو. سەرەنسىرى چاۋەكانى رەش و تارىك ھەلگەراۋو.

خەجيج روۋى تى كىردەۋە:

"پوۋرى، پوۋرى... دەردت چىە پوۋرى... رەببى دەسەر سەرت گەپرەم پوۋرى... نەگەر بىيادەم دەرد و بەلەيكى توۋش نەبۋىي رىي ناكەۋىتە نىرە... وانىە پوۋرى؟..."

ئىراز ئالاندى:

"دەلئى چى كچم."

خەجيج لەۋە كە ئىراز زارى ھەلچىرىبوو و قەسەيكى بەدەم دا ھاتىبوو، زۆر خۇشحال بوو. وەك ئەۋە دەچوۋ بارىكى قورسى لەسەر شانان ھەلگىرايى.

خه جیج:

"چته پووری... چت لئ قهوماوه؟... لهو کاتهوه پیت ناوته شه ژووره نه قسه به کت کردوه نه پارووه نانیکت له زارت ناوه."

نیراز:

"کورې من مهمله که تیکې دینا. کورې من چه پکه گولې دئ په که مان بوو. نه مانه شتیک نین..."

نه ونده ی گوت و بیده نگ بوو:

خه جیج:

"پووری... له وختی چاوم به تو که وتوه، دهردی خۆم له بیر چووه توه. دهردت چیه پووری... پیم بلن... بیلن، به لکوو که مینک سوکنایت بی."

نیراز:

"نه گهر مالی قاتله کانی کورې خۆم ویران کردین، نه گهر ده کیانم شکان دین، کاریکم نه کردوه؟... نه گهر هه موویانم وه ک قیسه نه نجیبایه، کاریکم نه کردبوو؟... نه مانه شتیک نین..."

خه جیج:

"ناخ پووری گیان ناخ... ره بی خوا کویریان کا."

نیراز:

"کورې من چه پکه گولې ناوه دانی بوو. نه گهر هه موویان بکوژم کاریکم نه کردوه؟... نه گهر ته راوی ناوه دانی به کم به بهردو گل و دارو درهخت و خانووه کانیهوه سووتان دبايه، دیسان کهم بوو."

خه جیج:

"وهی دایه گیان، وهی..."

نیراز:

"نیستاسته منیان هی ناوه دیره یان کردووم و قاتلی کوره کهشم بی خه یال کلاری به لایه کی سهریهوه دهنن و له نیتو دیتی دا ده گهری... ته دی مردن بژ کت باشه؟... ناخر نه من بۆچی ماوم؟"

خه جیج:

"پووری گیان... پووری به پیرم... نه و تا هاتویه نیره زوادت نه پریوه، رۆژووت نه شکاوه... نیستا که چکه چیشتیکت بۆ لی ده نیتم."

خه جیج بریاری دا نه مریۆ رۆنیکی زۆر له چیشته که ی بکا. له مانگیك پاش گیرانیوه جل شۆری ده کرد. جلی زیندانییه کانی ده شوت. چهند قرۆشیکی کۆکردبووه. کچیکی مندال کار له ده ری شتی بۆ زیندانییه کان ده کړی. کچه که ی بانگ کرد. په بجا قرۆشی له مستی نا:

"بابی نهم په بجا قرۆشهم رۆن بۆ بیته."

خه جیج له خۆشی یان وهخت بوو بال بگری. چونکه نیراز وه قسه هاتیوو. هه رکهس قسه بکا، بهو زووانه نازار نایکوژی، نه گهر که سیک له م وه زعه دا قسه نه کاو هه مر خۆی بخواهوه، هاوار به حالی. خه جیج هه ریۆیه خۆش حال بوو.

هه موو نهو گۆرانییه خۆشانه ی خه جیج ده یزانین، یه ک به یه ک به دلی دا رابردن. مه قه لییه که ی پر کرد له ره ی. دهستی کرد به فوو لی کردن، ده سه به جی ره ییه که گرتی. خه جیج هه م باوه شینی ده کردو هه م فووی لی ده کرد. ناوی له ده فره سپی کراوه که ی کردو وه سه ری نا. چیشته که ده سه به جی ساز بوو. خه جیجیش پیتی سه یر بوو که چیشته که ی وا زوو کولی.

هه ره وختیک خه جیج باسی چیشتی ده کرد، نیراز دلی پیک دا ده هات. ده تگوت دل و ریخۆله ی به سه ر یه ک دا نو ساون... لهو رۆژه وه که کۆره که ییان کوشتبوو هه تا نه مریۆ پارووه نانیک چیه، نه چووبوه سه ر زارو زمانی. له ده ری بۆنی رۆن و پیوازی بۆ هات. ده نگي چزه چزی نهو رۆنه ی بیست که به چیشته که یان دا ده کرد.

خه جیج قاپه چیشتیکی له پیش نیراز دانا:

"بخۆ پووری... تو خوا بخۆ."

نه مه ی گوت و که چکیکی داری دایه ده ست. نیراز هه روا بزانه له بیری چووه ته وه که چک چیه، که مچکه که ی هه روا به ده ستموه بوو، ده تگوت نیستا نا نیستا له دهستی به رده بیته وه.

خه جیج ده ترسا که نیراز دیسان ده م له چیشته که نه دا. بۆیه تکای لی کرد:

"یا لا پووری... ده بخۆ... ده بخۆ به قوریانت بم..."

نیراز له سه ره خۆ شۆریاوه که ی خوارد.

خه جیج:

"پووری، تاوم له نافتاوهی کردوه... هسته مستیک نار به دهم و چاوتموه بده با نهختیک بییموه سهرهخو."

نیراز به قسدي خهجيچي کرد. هستا دهم و چاري شوتن:
"عومرت دريژ بي کچي خوځم... به مرادو خوشي بي."
خهجيچ:

"نیشه لالا پووري بهريژم... نیشه لالا پووري گيان... نیشه لالا..."
پاشان خهجيچ دانيشت و بهسهرهاتي خوځي بژ نيراز گيږايهوه:

"به لاي پووري بهريژم، به لاي... تاوا بوو. نيشتا نه من هيچم له خوا ناوي، جگه له وه که خهبريک له هه مه د بزانم. راست نژ مانگه ليږه دام. نه کهس ديتنه لام، نه کهس ليم ده پرسی... دايکم که له زگ و پشتاني گيږاوم، جاريک زياتر سهری نه داوم... به لاي پووري بهريژم. روزه کاني پيشدا هيچ کهس نه بوو يارووه نانتيکم بداتي. پاشان دهستم کرد به جل شوتن و جلي خه لکي دیکه... به لاي پووري بهريژم... بریا توانيپام خهبريکي هه مه دي بزانم. خوژگه زانيپام مردووه يان زيندووه. نه گهر له داريشم دن به خه يالم دانايه، ته نيا ده مه وي خهبريکي هه مه دم بزانم..."

به ره بهره نيراز لهو گيژي و بيحاليه هاته دهر. دوايه له زيندانيه کاني بيست که نه ده بوو پتي له تاواني خوځي نابايه. نه ده بوو بلن: "دهرگا که نه من به بيسور شکاندم... نه گهر نهو بيژووه نه هاتبايه وه هه مه وي نه وانه له ژووري بوون ده مکوشتن... خانووه کهشم بزيه نارو تي بهردا که هه مه ويان بسووتينم..."
زيندانيه کان پييان ده گوت:

"نه گهر ده کورپ هه بي و هه ده يان بکوژن، هه تا شايتت نه من چت بژ ناكري. ده بي چهند کهس شايتي بدن بژ نه وه قانون بتواني قاتله که بگري..."
نيراز روزه کاني پيشدا هيچ لهم قسانه حالي نه ده بوو. ته نيا لهو زولم و ناحه قيه نار هه دت ده بوو. به لام ورده ورده فير بوو. له بازپورسيه کاني دواتر دا حاشاي له قسه کاني پيشووي ده کردو ده يگوت:

"نه گهر له زينداني ده چمه دهر، ده زانم چون به حکوممت ده سه ليمت که کوربه کهم عه لي کوشتوويه تي."

خهجيچ نيرازي دلخوشي ده دايدوه:

"نیشەللا بەردەبی پورە ئىراز گىيان، نیشەللا بەردەبی و قاتلى كۆرەكتە تەحویلی
 ھىكۆمەت دەدى... بەلام پىتم بلى ئەمن چ بىكەم؟... ئەمن دەبی لە قوژنى زىندان دا بىزم
 پورە نازدارەكەم. دەبی عومرى جوانىم لە بەندىخانە بەرمەسەر... چونكە ھەموو شايبەتى
 دەدەن كە وەلى ئەمن كۆشتوومە."

رۆژگار تىپەرى. خەجىج و ئىراز وەك دايەك و كىچ ئۆگىرى يەكتەر بوون. لە دايەك و كىچىش
 زياتر يەكتىيان خۆش دەويست... بە بى يەكتەر نان و ناويان پىت ئەدەخورا. ئىستا دەردى
 ھەردوو كىيان بېو بە يەك. خەجىج زۆر باش رەزاو بەژن و بالاكەى و چاو و برۆ رەشەكانى و
 قامكە شووش و بارىكەكانى و سوار چاكى و تەقلەبازى و سەماو ھەلپەرىنەكەى و سەردەمى
 مەندالىيەكەى، دەزانى و باش تىگەيشتبو كە ئىراز بە چ كۆترەوهرىيەك ئەوى لە ئاووگىل
 ھىتاوئەتە دەرو ھىتاوئەتە سەر بەرو سەرهىامىش چۆن بۆ پارچە زەوىيەك روھىيان بە جوانىي
 ئەو نەكردەو كۆشتوويانە. ئىرازىش ھەروا، ئەويش ھەمەدى لە نىزىكەمە دەناسى... لەو
 رۆژانمە كە مەندال بوو و لەگەل خەجىج مالتۆچكەيان دروست دەكردن، ھەتا ئەو رۆژە كە ئەو
 پىشھاتە قومما...

ئىدى خەم و خەفەت و خۆشى ئىراز و خەجىج بوون بە يەك... ھەر دوو كىيان تەنيا يەك
 غەمىيان ھەبوو، ئەويش غەمى ھەمەد.

ئىراز و خەجىج ھەموو رۆژى لە بەيانىيەمە ھەتا نىوئەشەو گۆرەوىيان دەچنى. ئەوئەندەيان
 دەچنى كە چاويان نەيدەدى. گۆرەوىيەكانىيان لە شاردا ناويانگىيان كەردبوو. خەلەك دەيانگوت:
 "ئەم گۆرەوىيانە ئەو كچە كە دەزگىرانى خۆى كۆشتەو ئەو ژنە كە كۆرەكەى كۆرۈراو،
 دەيان چن..."

تالترین نەخش لەسەر گۆرەوىيەكان ھەلدەفرىن. خەجىج و ئىراز لەبەر غوونە ھەلىيان
 نەدەگرتەو. نەخشەكان ھەموو ھى خۆيان بوون. جا چ رەنگىك و چ نەخشىك... تال... وەك
 ژەھرەمار.

لەو رۆژەو ئەم شارە بېو شەر، نەخشى وا بە مانا ئەوئەندە تال و جىوانى بە خۆيەو
 نەدبىبوو. ئەمە باوهرى خەلكى شار بوو. ھەمىوان وايان دەگوت.

زىندانى، يەكەم رۆژ گىژ و وىژە. دەلىتى لەسەر ئەم دىيايە نىيە. دەلىتى چووەتە دىيايەكى
 دىكە. دەلىتى لە لىرەوارىكى بى سەرو بىن دا ون بوو. لەوئەش خەراپتر، دەلىتى دەستى لە زەوى،
 مەل و حال، دۆست و ناشنا و خۆشەويست و ھەموو شىتىكى دىكە بىراو. دەلىتى لە

بۆشاییيەكى بىن سەرۈ بن دا ھەلۋاسراۋە و دەستى بە ھېچ كۆي راناگا. زىندانى لە رۆژەكانى پېتىدا ھالىتىكى دېكەشى ھىيە. دارۋ دىوار و گل و بەرد و ئەو ئاسمانە چىكۆلەش كە لە كلارۆژنەرا دەيېنىن، بە دوژمنى خۇي دەزانن. ئەگەر پوولېشى نەبىن، خەراپتر. كوشم ھەلدن و لە قورۇنىك دادەنىشىن.

بە خۇرايى نەبوو ئىراز و خەجىچ رۆژ تا شەو گۆرەۋىيان دەچنى، ھەتا چاۋيان بېدىبايە رانەدەۋەستان. دەستيان لە تاقە قرۇشېكى داھاتەكەشيان نەدەدا. چەند مانگ بوو جگە لە جىرەي زىندان دىميان لە ھېچ شىتىكى دېكە نەدابوو.

پىيان وابوو كە درەنگ يان زوو ھەمەدېش دېتە ئىرە. رەنگە سېيەنن، لەوانەشە مانگىتىكى دېكە... ناپى بىن پوول ۋەمىتن... ئەو ناپى مل بەلاۋە نى و بە سەرشۆرى لە قورۇنىك دانىشىن. ھەريۆيە بوو كە ئىراز و خەجىچ روھىيان بە چارى خۇشيان نەدەكرد و شەو و رۆژ دەيان چنى و دەيان چنى...

ئىراز دەيگوت:

"كچى نازەنىم... ھەمەدەمان ۋەك ئىتە كۆرەۋەرىيان ناپىنن... چونكە ئىتە لىرەين."

خەجىچ بە پىكەنىنەۋە جوابى دەدايەۋە:

"ئەدى پوروى گيان، ئىتە لىرەين... ئىتە لىرەين..."

ئىراز:

"ھەمەدەمان سوپاس بۆ خوا پوولدارە، ھەتا ئەو دېتە بەندىخانە زىاترىش پەيدا دەكەين. رۆژنىك كە ھات ھەموو پوولەكەي لە دەستى دەكەين. ناپەلەن لە كن ھەركەس و ناكەسىك شەرمەزار بىن... ناپەلەن چاۋ لەدەستى ئەم و ئەو بىن."

شەۋانە بە چارى ماندوۋەۋە دەچوونە نىو جىتى. ماۋەيەكى زۆر پىكەۋە قەسەيان دەكرد. دەردى دلىان ھەلدەپشت. فەكرى سەير سەيرىيان لەبارەي ھەمەدەۋە دەكردنەۋە... فەكرى وا كە بە نەقلى ھېچ كەس نەدەگەشت... پاشان خەجىچ لە دەستى دايكى دەھرى دەبوو و دەستى پىدەكرد:

"ئەو دايكەي مەن... بەو دايكەي مەنىش دەلەين دايك؟... ئەمەن خۆ شىتىكم لى داۋا نەكرد بوو. گوتىبوم دەسەر سەرت گەرتىم، ھەر چۆنىك بىن خەبەرىكى ھەمەدم بۆ بېتە... پىتم گوتىبو ئەمەن ھېچم لىت ناۋى... ھېچ... تەنبا خەبەرىكى ھەمەدم بۆ بېتە... بەلام رۆيشت و ئىدى ناۋرىشى نەدايەۋە."

ئىراز:

"ئەتۆ چووزانى ئەو بەستەزمانە چى بەسەر ھاتو؟... ئەتۆ چووزانى؟"

ئىراز ھەمىشە بەم جۆرە قسانە لەسەر داىكى خەجيجىيى دەکردەو.

ئەمىشەوئىش وەك ھەموو شەوئىك لاى نىوئەشەو ھەردووکیان چوونە نىو جىيى. نوئەکانيان

لەبەر شەدارىي ژوورەكە تەر بوون. دەنگى سىسرە بەرز ببووئەو.

خەجيج:

"پوورە ئىراز."

ئىراز:

"بلى كچم."

قەسەکانيان ھەموو شەوئى بەم جۆرە دەست پى دەکران:

ئىراز:

"چى؟"

خەجيج:

"تەپايى."

ئىراز:

"باشە، چ بکەين كچم."

خەجيج:

"داىكى منىش داىكە؟"

ئىراز:

"ئەتۆ چووزانى بەستەزمانە چى بەسەر ھاتو؟"

خەجيج ئىدى زۆرى باسى داىكى نەکرد. باسەكەى گۆرى:

"لە"پوورەگىر" لە چوگورواوا لە پىتش دا خانوئىك ساز دەکەين. ھەمەد لە پىتش دا بە

رەعیەتى دەست پى دەگا، دوايە زەوىيەكى چکۆلە دەکړى... ئەمانە ھەمەد بۆخۆى پىنى

گوتووم."

ئىراز:

"ئىستە نىوہ جوان و جوورن كچم... ئىشاللا..."

خەجيج:

"دیهویست له شاری مېاته دوکانی کهباب فروش."

نیراز:

نیشه للا دیسان همر ده تبا."

هموړه شوې باسه که بېم جوړه ماوه بېک درېژه ده کیشا. پاشان خه جیج چاوی قورس ده بوون و خه وی لږ ده کهوت. خوی و زیندان و هممه د و ره دوو کهوتن و هموړه شتیکی له بیر ده چوړه وه. نیرازیش هه روا. نه مشه ویش هه روک شهوه کانی دیکه ورده ورده خه ریک بوون خه ویان لږ بکه وئ. خه جیج له نیتو خه و بڼداری دا ورپننه ده کرد:

"خاکی یوړه گیر گهرمه، بهر ژه... گه غټک دینن ماری تن ناچن... زه وی به که مان بڼه تووی سی کیله گه نه..."

نیراز:

"به لن کچم، سی کیله."

خه جیج:

"نیوه یان کردو ته گه نم و نیوه شی جو."

نیراز:

"له نیتو گه نه کهش بک دوو کووز پیواز..."

خه جیج:

"نیتو ماله که مان به گلی سموز سواخ کردو."

نیراز:

"گلی سهوز... بژ شيله سواخ..."

خه جیج:

"جوانه گایه که مان همیه همر چاویکی نه وه نده... رهنگی جوانه گاکه مان خه نه بییه."

گوټر پارنیکش..."

خه جیج که گه بیسته نه م قسانه، نیلی نیراز وه لاسی نه ده دایه وه. نه مشه ویش هه روا بو.

خه جیج له سهری ده ژویش:

"مالی نیسه مالی خوته پوره نیراز، هممه د کورې خوته، نه منیش کچی خوم."

نیراز:

"کچی خومی."

خه جیج:

"بویه که ی بهر ده رگامان شو رابه ی گه یشتوه ته وه عهرزی."

ئیراز:

"ده وره که ی تانه ده که ی... ده یکه ی نه باخچه... باخچه که شی ده که ی نه گول و ریخانه."

خه جیج هه موو شوئ که ده گه یشته نه م جی یانه، له پر وهك شهوی له خه مویکی قورس

راپه ریپی، وه هوش خوی ده هاته موو ده پرسی:

"پووره ئیراز... نه تۆ ده لئی که نگئ هه مه دی دین؟"

نه مشه ویش هه روا بوو. له نه کار راپه ری و پرسی:

"ده لئی چی پوورئ؟... که نگئ ده ی هین؟"

ئیراز:

"نه گهر سه یینئ نه ی هین، هه تا مانگیکی دی هه مهن ده ی هین."

خه جیج:

"تیه لیره ی... وه نا پوورئ؟"

ئیراز به له خویایی بوونه جوابی دایه وه:

"تیه لیره ی... پورلشمان هه یه."

شه وان هه موو شوئ به بهر نه م قسانه وه خه یان لی ده که وت. نه مشه ویش هه روا.

رۆژی هه یی بوو، رۆژی بازار، رۆژی جومه بازار... هه موو رۆژانی هه یی خه جیج

چاوه ری بوو. نه گهر دایکی هاتبایه، هه مهن رۆژی جومه ده هات. خه جیج نه مرۆش به یانی

زوو، زۆر پیش تاو هه لات له خه هه ستابوو و گوته بوو:

"خوا بکا نه مرۆ بی."

جومه کانی دیکه ش هه میسه نه م ئاره زووه ی کرد بوو.

لای نیوه رۆیه ژنیکی بالا بهرز و کۆله پشت له کۆل، به ترس و دلخه وره وه له زیندان نزیک

که وته وه.

خه جیج هاواری کرد:

"پووره ئیراز."

ئیراز له ژوورئ جوابی دایه وه:

"چ بووه کچم."

خه جيج:
"دایکم."

نیواز هاته ده ری. له پنا خه جيجی راوه ستا. ژنیکی شه که ت و پیڅواس که چارشیونکی ره شی به سهری خوی دا دابو، به شله شل به ره و زیندان دهات. ژنه گه یشته بهر دهرکی زیندان. راوه ستا. سهری داخستبوو. بهندی به وانی له پرو لاواز و تووړه تو سن که دیار نه بوو له چی تووړه بووه و ده لرزی، نه راندی:
"چت دهوی کچی؟"

ژنه:

"کچم لیر به ... هاتووم بی بینم."
خه جيج هاواری کرد:
"دایه."

ژنه سهری هه لیری و ته ماشای چاری بهندی به وانی کرد:
"ته و تا ناغا... کچه کم له وی به."

بهندی به وان:

"وهره ژوور."

ژنه کوله پشته که ی دانایه زه وی. هه لروشکا و پستی به دیواره وه دا:
"ناخ... خه ریکه مووره گی پشتم بشکن."

خه جيج هه روا راوه ستا بوو و ته ماشای دایکی ده کرد. ژنه لاق و له تهری هه لدر هه لدر بیوون. نیو قه لشته کانی لاقیشی پر له توژ و خوژ بوو. مووی سهری له توژ و خوژ دا سپی بیوو. ناره قی ده و چاو و شان و ملی رهش رهش بوو. برژانگ و برژی هیندیان توژ لی نیشتبوو دیار نه بوون. داوینی شپ و چلکنی کراسه که ی له لاق و له تهری هالا بوو. وه ختیله خه جيج دایکی له م وه زعه دا دی، له پر هه موو گلیمی و دل نیشی به کانی له بیر چوونه وه. زگی پیی سووتا. چاری پر بوون له فرمیسک. گهرووی برژایه وه. لاقی له دوو نده هاتن که به پر دایکیه وه بچی.

دایک چاری به خه جيجی کهوت که هه روا له جینی خوی وشک بووه به چاری به فرمیسکه وه ته ماشای ده کا. نویش گهرووی برژایه وه. دایک و کچ نه یانده زانی چ بلین و بز نه وه له بانگی گریان نه دهن. به زه همت خویان بز راگیر ده کرا. دایک:

"وهره کچه بې بهخته کهم... وهره کچی بې شانس و نيقبالم... وهره کن دايکی خۆت." دايک نيدی نه يتوانی پيشی خۆی بگرئ. فرميسک به نارامی له چاری سهره وژير بوونهوه. خه جيج رای کرده کن دايکی. دهستی ماچ کردو له سر سهری خۆی داناو له په نای دانېشت.

ئيرازيش هاته لايان.

"به خيراتی خوشکئ."

خه جيج ئيرازی له گهډ دايکی پتک ناساند:

"دایه، نه مه پوره ئيرازه... ليره پتکه وهين."

دایک:

"نهو خوشکه م چی به سر هاتوه که کهوتوته نه م چاله."

خه جيج:

"کوربه که بیان کوشتوه."

دایک:

"ناخ خوشکئ گیان، ناخ... ره بی خوا چاکيان بۆ نه کا. ره بی کور بن."

ماوه به که هه رسيکیان بيده نگ بوون. له پاشان دايک سهی هه لپری و وه قسه هات:

"کچم... کچی که زی ناو ريشم و چاو ره شم... ده بئ له دايکه به سته زمانه که ت ببووری کچم... نه تۆ چوروانی نه و عه بدی به کافره چی به سر دايکت هیناوه؟... له و وه خسته وه که بیستوویه عه ریزه م بۆ حکومەت نووسیوه، هه ر بۆخۆم ده زانم له ده ست نه و خوانه ناسه چیم کیناوه کچم... لیتی قه دهغه کردم که پتیم له ناوایی به رمه ده ر. به لئ کچی شیرم... ده نا دايکت کچه شیرنه که ی له م چوار دیواره دا، له م شاره دا، له نیو که س و نا که س دا به ته نیا نه ده هیتشته وه... نه گه ر نه و کافره پيشی نه گرتایه م هه ر رۆژێک نا رۆژێک ده هاتمه لای کچه شیرنه که م."

ديار نه بوو بۆچی له نه کاو قسه کانی پچری. له و کاته وه که گه یشتبووه به نديخانه يه که م جار بوو که روخساری نه ختیک ده گه شایه وه. خه جيج و ئيراز پتری لئ نيزیک بوونه وه. نه و به سرته دهستی کرد به قسه کردن:

"کچی شیرم... خه ریک بوو له بیرم بچئ... خه به رم بۆ هیناوی... ده لئین هه مه د یاغی بووه... یاغی..."

وهختيك دايك نارى هممەدى ھېتتا، روخسارى كچەكەى وا سوور داگىرسا دەتگوت گولنى ھەنارە. دلنى لەنتو قەۋەزەى سنگى دا بە جۆرتىك دەستى كرد بە لىدان دەتگوت خەرىكە بىتە دەرى. دايكى بۆى گىپرايەو:

"ھەمدە پاش ئەۋەى لە ھەردووكيانى دا، رۆيشتە نىو دەستەى دۆردوۋە شىت... دەلەين بەلەيك بەسەر خەلكى دىنن، ئەۋسەرى ديار نەبى... دەلەين كەس ناۋىرئى بەو دەۋرۋەرانەدا تىپەرى. ھەموو ئەۋرئىيان پاۋان كەردە... ھەموو بەندەنەكانيان بەستە... ھەركەس بەۋى دا رابرى، روتى دەكەن، دەرىپەكەشى لەپىن دادەكەنن و پاشان دەيكوزن."

خەجىچ توۋرە بو:

"ھەمدە كارى وا ناك... ھەمدە خەلكى ناكوزى."

دايك:

"ئەمەن چوزانم كچم، خوا دەزانى... ھەموو كەس وا دەلەى... لە پىش دا نارى دۆردوۋە شىت و پاشانىش نارى ھەمدە لەسەر زارو زمانانە. ناۋبانگىكى دەركەردە، مەپرسە... دەچى ھەر جىيەك باس باسى ئەۋە. بىچە ھەر جىيەك نارى ھەمدەدۆكت گوتى لىدەبى... ئەمەن چوزانم كچم. ئەمەن ھەرچى لە خەلكم بىستە، ئەۋت بۆ دەگىپمەۋە. ۋەختىك عەبدىخان ئەم قسانەى بىستەۋە، ھەتا مانگىك چوار پىنچ ئىشك گرى لە دەۋرى مائەكەى خۆى دانان. دىھاتىيەكان دەلەين لەگەل ئەۋەى چوار پىنچ كەس ئىشكى مائەكەى دەگرن، ديسان دەترس و ھەتا بەيانى خەۋى لىناكەۋى. دەلەين ھەروا لە نىو مائەى دا دىت و دەچى و بە دەۋرى خۆى دا دەسوۋى. پاشان ۋەكىل باشى عاصم ھاتەۋە لای عەبدىخان و گوتۋىيە كە ۋەدۋاى ھەمدە كەۋتە. بەلام پىنى گوتە ئەۋەتا ئەم كىۋانە ھەن ياغىيەكى ۋەك ھەمدەدىان بەخۆۋە نەدىۋە. ۋەكىل باشى عاصم پىنى گوتبۇر ئەگەر ھەمدەدۆك نەۋرايە ئەمەن دۆردوۋە شىت و ھەموو دەستەۋ بەستەكەيم لەنتو بىردبۇر. پاش ئەم قسانە عەبدىخان دىتى بەجى ھىشتەۋە ئىدى نەگەرۋەتەۋە. ھىندىك دەلەين لە شارى دەمىنەتەۋە. ھىندىك دەلەين چوۋەتە يەكىك لە دىيەكانى چوكورۋاۋ ھىندىكىش دەلەين چوۋەتە نەكەرەۋە لەبەر دەركى ھكۈمەت دانىشتەۋە. دەلەين عەبدىخان لە ترسى ھەمدە خۆى شاردەتەۋە. ئەمىنىش دىتم خان ديار نى، غىرەتم ۋەبەر خۆم ناۋ گۆم با بىچم سەرىكى كچە شىرنەكەم بەدم... بەلەى كچە شىرنەكەم، ئاۋا..."

ۋەختىك ئەم قسانەى دەكرد، ۋادىار بوو زەردەخەنەيەكىشى لەسەر لىۋانە. روخسارىشى زۆر روون بوو. كاتىك قەسەمى تەۋاۋ بوو، لە ئەكاۋ رەنگى گۆزا، رەش و شىن ھەلگەرا... دەتگوت خەرىكە بىتەكى.

نيراز و خهجيچ لهوه كه حههده ياغي بووه خوښحال بوون. چاويان له چاوى يهكتر كړدو به چاو له نيازى دلى يهكتر حالى بوون.

وه ختياك چاويان به رهنكى دابه كهوت، وه ختياك ديتيان دهلتى نيستا نا نيستا دهخنكى، ترسان.

خهجيچ كهوته پدته پدته:

"چ بووه دايه گيان."

دايك:

"مه پر سه كچم... خه بهرنيكى ناخوښم پي. به لام نيشه لا درويه. نه مړي بيستم روله... دلم نايه بيليم... نه مړي بهياني بيستم... نه مړي بهياني... به لام دلم نايه بيليم كچم... بيستم كه له سر يه كيك له ناغاكانى ساچى كارالى، حههده دوردووه شيت به شپ هاتون... دهلتين دوردووه شيت له گهل يه كيك له هاوكاره كاني تفهنگيان له حههده داوه... نهو جزره كه دهيانگوت كچه شپرنه كم، حههده پيشى دوردووه شيتي گرتووه نه يه پشته ناغاي ساچى كارالى به كان بكوژي. نهو يش ته قى له حههده كرده. نه مړي سواريك به نيو ناوايى دا رابردووه... نهو خه بهر دايه... دهلتين سواره كه چهند ريز فيشه كداني پتوه بوون... دهلتين دوو تفهنگيشى پي بوون. دهلتين نه سپه كيشى شه لالى خوږين بووه... ديتياني به كان خه بهريان بژ هيتام... نهو سواره خه بهر دايه كه حههده برينداره..."

خهجيچ له پيش دا وشك بوو. پاشان دهستى نيرازى گرت، خوي له باوهشى نهو هاويشت و دهستى كرد به گريان و له خندان:

"ديت چيم به سر هات پوروي؟"

دايك:

"نه من ده روم كچم، سبهى دوو سبهى سوراغيك ده كه م و ديمهوه لات، خه بهر دايه حههده بژ ديتن، له كوله پشته كه دا روڼ و نان و هيلكه م بژ هيتاوى. جاري دوايهش بژ ديتن. دوعا بكه نهو كافره نه يه تهوه ناوه داني. ورياي كوله پشته كه به، ون نه يي. خوا بتان پاريزي. نه من روښتم..."

وه ختياك وه پي كهوت، له دلى خوي دا ده يگوت:

"نه ده بوو پي بليم... بر يا زمانم لال بووايه."

خەجىج يېدەنگ دەبوو و سەرلەنۆي بە ھەنىسك دان دەگىيا:

"دۆردوۋە شىتتى كافر... كافرلى خوانەناس... چۆن بەزەيت بە جوانىي ھەمەدم دا نەھات؟ ناخر پىاو ھاوکارى خۆي دەكوژى؟... چۆنت دل ھات دۆردوۋە شىت؟..."
ئىراز دلخۆشىي دەدايەۋە:

"ئەگەر ياغى بەراستى ياغى بى، ھەموو رۆژى خەبەرى كوژرانى بلار دەيىتمە... خەلگ سازى دەكەن... باۋەر مەكە... باۋەر مەكە..."
بەلام خەجىج گۆيى لەم قسانە نەبوو:

"ئەمەن ئىدى ناتوانم بۆيم. پاش ھەمەدم ئەمەن ئىدى ناتوانم زىندوو بىتىم"
ئىراز توۋرە بوو:

"شىتە... لە كوژ دەزانى كوژراۋە؟... بۆ زىندوۋى مەگرى، فەرى باش نىيە... شتى خەراپ بە دلى خۆت دا مەھىتە... ئەمەن ۋەختىك مىندال بووم... نا... بە جىتلى لانى كەم بىست جار خەبەرى مردنى ئەمەدەزلەم بىست، بەلام ئىستاش كە ئىستايە ئەمەدەزلە ماۋە..."

خەجىج:

"پوۋرئ گيان... ئەم لەم ياغىيانە نىيە... ھەمەد تازەكارە... كۆلىيە... ئەمەن ئىدى پاش ھەمەد ناتوانم بىتىم."
ئىراز:

"كەرە... چما نازانى ياغىيەكان جاروبار ھەر بۆخۆيان خەبەرى كوژرانى خۆيان لەزارى خەلگ داۋىن؟... گۆيت لىنەبوو دايەكت دەيگوت چى؟... دەيگوت رىش بىزن ۋەختىك خەبەرى بىست كە ھەمەد ياغى بوۋە، لە ترسان نەۋىرا لە دىي دا ۋەمىنى. لەۋانەيە ھەمەد ئەم خەبەرى ھاۋىشتىتە سەر زارو زمانان بۆ ئەۋەي رىش بىزن بە خاترجەمى بگەرپتەۋە دىي. ھەر دەشبوو ئەم كارە بكا. ئىستا دەي بىنى... ۋەختىك رىش بىزن يىتەۋە دىي، ئەۋەدەم ھەمەد دەچىتە سەرى و دەيكوژى. ئەمە فېلىكە ھەمەد كەدۋىيە. بە خۆپايى مەگرى."

خەجىج:

"ھەمەد كارى وا ناكە پوۋرئ گيان... ئەمەن ئىدى دۋاي ھەمەد ۋىانم بۆ چىيە؟"
لە پاشان ۋەك توۋشى نۆيەتى بوۋى، دەستى كەرد بە لەرزىن و ھەلچەقەن. ئىراز لە باۋەشىي كەردو ھىتايەۋە سەر جىيەكەي:

"سەبەرت ھەبەت... سەبەرت ھەبەت، كچە شەتەكەم... ھەتا سەبەرتى ئاۋ ھەلەدى خوا دەزانى
چ روو دەدا... نەختىك سەبەرت بى... باۋەر بە ھەموو قسان مەكە..."

خەجىج دورو رۆژى تەۋار ۋەك مردووان لە جىنى دا كەوتىبوو. لەچكىكى رەشى توند توند بە
نىوچاۋانىنى پا بەستىبوو. رەنگى وا زەرد ھەلگەراۋو دەتگوت بەھىيە. زەردو بىگيان.
پاش ئەم خەبەرە، ئىدى خەجىج رەنگى ۋەبەر نەھاتمە. رۆژ لە رۆژ زەردترو لاوازتر دەبوو.
ئىدى خەو نەدەچوۋە چاۋانى. ھەتا بەيانی لە جىنى دا سەرى ۋە نەژنى دەکردو دەگىيا.
ئىرازش لەگەلئى بەخەبەر دەبوو. ئىدى شەۋانە پىكەۋە قسەيان نەدەکرد. بەلام ئىراز
جاروبار ئەوى دلخۆشى دەدايەۋە:

"ئىستا دەيىنى كچە شەتەكەم... دەيىنى... بەم زوۋانە خەبەرى خۆشت لەلای
ھەمەدرا بۆ دى..."

بەلام خەجىج ھەر دەتگوت لەگەل ئىرشىيان نىە.

(۱۴)

دوو رۆژ سوو که به رۆژ له جێیهك خۆیان دهشاردهوهو به شمو دهپژیشتن. نیتسا گهیشتبوننه بهرزاییهکانی کتیی "بهردهکاج" و گوئیان ههڵخستبوو. دهرسان دۆردوو شیت داویکی بۆ دانابن.

جهبار:

"مومکین نیه دۆردوو لهبیری بچیتمهوه. باش بزانه که ههتا رقی خۆی به نیتسه نهپژێت. شهوانه خهوه له چاوی ناکهوت. چوار سال لهگهڵی ژیاوم. دهیناسم. نههجار نهجهلیشی هاتوه. ههرینا بیستت نهم رۆژانه لێیان داو کوشتیان. بهلام ههتا نمو رۆژه نهگا مومکین نیه شوینی نیتسه بهر بدا. نهگهر نیتمشی گیر نهکهوت. باش بزانه که له داخان دهتهقی و دههری. نیتسا ههتمن به دوامانهوهیه. بریا وای لێ نههاتایه. بریا..."

حهمه:

"جهبار... دهترسیتی؟"

جهبار:

"نا... بهلام..."

حهمه:

"بهلام چی؟"

جهبار:

"دهمهوتی بلیتم له کۆلمان نابیتمهوه."

حهمه:

"قەيدى نيه، با بئ، جا دەيىنى."

جەبار:

"ئاخر ئەو ۈك بىيادەمان نايە... لە جىيەك كە ھەر فكريشى لىن ناكەيموۋە بۆسەت بۆ دادەنى و تەلەت بۆ دەنتەو. ترسى ئەو ۈم ھەيە بکەوينە تەلەيموۋە... دەنا ئەگەر پياوانە بۆمان بىن شتىك نيه. يان بە نىتە دەپرى يان بەو، ھەر جۆر خوا ھەز بکا..."

نايپ رەجەب ھەموو فكري چووبوۋە سەر خۆرەتاو كە خەريك بوو ئاوابىن، لەگەل كاجىك كە تيشكى دەسەو خۆرناوا لە تىلۆفكەكەي دابو و سوور دەچوو. ھەتاو خەريك بسو ئاوا دەبوو. نايپ رەجەب وردە وردە سەرى بەردايەو. ھەتاوى سەر كەلەپز دەم و چاوى و ئەو كۆنە پەرۆيانەي كە برىنى مىلى ئەويان پى بەستراپو، نوور باران دەکرد.

نايپ رەجەب قسەي جەبارى دوويات دەکردەو:

"يان بە نىتە دەپرى يان بەو... ھەر جۆر خوا ھەز بکا."

دووبارە چاوى بېرىيەو تىلۆفكى كاجەكە.

جەبار:

"كاك ھەمەد، نەكا دلت لىم نىشايى؟"

ھەمەد:

"ئا كاكە... دلم بۆ دىشى. لەوانەشە ھەقى تۆ بىن... نەمنىش پىم وايە دۆردو دەستمان لىن ھەلناگري و ھەر بەدوامانەويە..."

جەبار:

"دەمەويست بلىم كە دەبى وشيار بىن. خوا دەزانى چ روو دەدا. نابى لە نەخافل تى كەوين..."

ھەمەد:

"قسەي تۆيە. خوا دەزانى چ روودەدا."

نايپ رەجەب:

"كۆپىنە... گوشتان لى بى دەلىم چى. دەزانن ئەمەن لەم كىوانە چ شتىكم زۆر خوش دەوي؟..."

ھەمەد زەردەيەكى ھاتى:

"نیمه چوزانین؟"

نایب ره جەب:

"وه ختیک هەتاو ئاوا دەبێ، تیشکەکی شیخاڵ شیخاڵ دەبێ و دەکەوتتە سەردارە کاجەکان. ئەمن ئەوم زۆر پێخۆشه."

هەتاو ئاوابوو. تاریک داهاات. مانگ هەوت و هەشت شەو بوو. زۆر نەدەمایەو و زوو ئاوا دەبوو "سێبەرەکان تیکەل دەبوون. دەوربەر بە باشی نەدەبینرا.

جەبار:

"با وەرێ کەوین؟"

هەمەد هەستایە سەر پێ:

"ئەدی، بابڕۆین."

نایب ره جەب:

"راوەستێ کورپنە. دەقیقەیک چاوەروانی من بن."

نایب ره جەب پاش ئەم قسەیه هەستار چوو بە دارێک. پاش چەند دەقیقە گەرایەو:

"وه ختیک دنیا تاریک بوو، دێتم شتێکی سەوز لەبەر بەردەکەدا دەتروسکێ. چووم بزانم چیه... تۆمەز خەنتیلکە بوو."

جەبار پێکەنی. هەمەدیش مەسەلە کە تێگەشت و پێکەنی:

"نایب ره جەب... لە تاریکایی دا خەنتیلکە تروسکێ دەدا؟!... ئەویش تروسکێهکی سەوز... ئەو؟..."

نایب ره جەب زۆر بەجێدای وەلامی دایەو:

"ئەمنیش پێم سەیره. ئێوەش ئەگەر هەز دەکەن، بچن بێبینن."

هەمەد:

"باش، ئەگەر بۆخۆت لە تەماشای وەرەز بووی، بابڕۆین."

نایب ره جەب:

"پێم خۆش بوو پێرم تەماشای کردبایە، بەلام کارمان هەیە..."

هەمەد:

"ئەدی، کارمان هەیە."

لەسەرەوژیری ئەو کێو بەردەلەنە دەهاتنە خوار. دوو روژ بوو سەرتاسەر بە نێو بەردان دا رویشتبوون. رویشتنی چی؟ خۆیان راکێش کردبوو. لەمڕۆ بەیانجیەره نان و پێخۆرە کەشیان تەواو ببوو. برسیان بوو. کەوشەکانیشیان درابوون. بەردەکان وەک بەردە سماتە کەوشەکانیانیان خوارد بوو. تەنیا سەرە کەوشەکانیان بە حال ویاڵ بە لاقانەوه مابوو. چەرمی بەری دەستیشیان دامالزابوو. دەستیان خۆناری بوون.

نایب رەجەب:

"دێسان دەبێ پرۆین... دێسان دەبێ سەرگەردان بێن... ناخ بۆچی لەو شیتە بێ ناموسە دەترسێن؟... ئەگەر گەیشتنە خوارێ با چاوەروانی بێن بزانن چ ناماقوولێک دەتوانی بکا، چ تەلەپە کمان دەتوانی بۆ بنێتەوه..."

هەمەد:

"قەلەس مەبە نایب، ئەو دەچینە خوارێ."

نایب رەجەب:

"هەموو چەرمی بەری دەستام رویشتەوه... وا دەبرۆتەوه کە برینی گوللەمی سەر ملم لەبەر چوووەتەوه... ناخر ئەمن بەم دەستانە چۆن دەتوانم تەنگ باویم... جا دەلێی توورە مەبە... ناخر پیاو چۆن توورە نابێ؟..."

هەمەد:

"چاک دەبی نایب رەجەب... با بگەینە ناوەدانی. دەلێم بەری دەستانت بۆ دەرمان کەن و بۆت ببەستن."

جەبار:

"نایب چتە؟... ماشەللا... دەلێی پیرۆزەمی دۆ لێ رۆای..."

نایب رەجەب توورە بوو:

"قەستەم بەخوا ناگات لە زاری خۆت نەبێ، هەر لەوێ لەگەڵ عەرزێ لێکت دەدرووم... تێگەشتی؟..."

هەمەد:

"جەبار وازی لێ بێتە؟"

جەبار قاقا پێکەنی.

نایب رەجەب بە پێکەنینی جەبار بە جارتێک دەهەری بوو:

"دایک حیزه بنیادهم نیه خۆ..."

حه‌مه‌د ده‌یه‌ویست هه‌را ساز نه‌بی:

"ئێستا ده‌گه‌ینه خوارێ نایب ره‌جه‌ب..."

نایب ره‌جه‌ب:

"بمو دایک جنده‌یه به‌لێ چه‌قه چه‌قی نه‌کا. ده‌نا خوا ئاگاداره ده‌یکه‌مه‌ کووله‌که‌ی

که‌ویارێ."

پاش ئهم قسه‌یه جه‌بار غاری دایه لای نایب ره‌جه‌ب، ده‌ستی ماچ کردو له‌سه‌ر سه‌ری داناو

به‌ پێکه‌نینه‌وه گوتی:

"ئێدی ناشت بووینه‌وه..."

نایب ره‌جه‌ب نه‌ختێک ئارام بووه‌وه:

"ئه‌من له‌ گه‌ڵ که‌سیک که‌ ناوی چه‌لالی وێ نه‌که‌وتوه، ناشت نا‌یه‌وه."

حه‌مه‌د بۆ ئه‌وه‌ی باسه‌که‌ بگۆڕی، پرسی:

"نایب... تهنه‌نگه‌که‌ت فیشه‌کی له‌به‌ردایه‌؟"

نایب به‌ قه‌لسی جوابی دایه‌وه:

"له‌ به‌ری دایه."

حه‌مه‌د:

"زۆر باشه."

نایب ره‌جه‌ب:

"ده‌مه‌وێ هه‌ر پێنج فیشه‌که‌که‌ له‌ مێشکی عه‌بدی خانی بێ شه‌ره‌ف به‌تال بکه‌م..."

ده‌مه‌وێ له‌ مێشکی ئه‌و بێ‌نامووسه‌یان بده‌م که‌ ئه‌و هه‌موو زوله‌ له‌ فه‌قیر و هه‌ژاران

ده‌کا..."

حه‌مه‌د:

"ئێشه‌... ئه‌من نه‌گه‌ر به‌ده‌ستی خۆم نه‌یکوژم دلم نۆقره‌ ناگرێ."

حه‌مه‌د داخ له‌ دلانه‌ی بیر ده‌کرده‌وه. کوشتن... له‌نیو بردنی که‌سیک... ئه‌مانه‌ له‌و

کارانه‌ بوون که‌ ئێستا له‌ ده‌ستی ده‌هاتن... ئه‌و فیشه‌کانه‌ی هاته‌وه‌ بیر که‌ له‌ لی‌سه‌وار

پێیه‌وه‌ نابوون. گیان ده‌رچوونی وه‌لیی وه‌بیر هاته‌وه‌. وه‌بیری هاته‌وه‌ که‌ چۆن له‌نیو قوێ و

قال دا چه‌نگه‌که‌ی ده‌کرد... به‌لام ئه‌مانه‌ به‌ پیاو‌کوژی داناوێن. کاتی‌ک ئه‌و له‌

دارستان دا تەقەى لىق كۆرۈنۈش ھەر بەفكرىشى دانەھاتىبو كە خەرىكە كەسىك دەكۆزى. كاريگەرتىن رىگا بۆلەۋى گىلانى خۆى رزگار بكا، ھەر نەمە بوو... بەلام ئىستا بۆخۆى دەپويست كەسىك بكوژى، بەدەستى خۆى دەپويست ژيانىك لەنىتو بەرى... دەپويست يەككىك كە زىندوۋىيە، رقى ھەيە، بزووتىنەۋى ھەيە نەۋىنى ھەيە، لە ژيان بى بەش بكا. كاتىك ئاۋاي بىر دەكۆرەۋە، ھەستى دەكۆرۈش خۆى ھەق نىيە. نەۋ دەيزانى بىر بكا تەۋە... بىر كۆرەۋە بە دىژى و پانى و قوللى... نايىب ھەسەن لە شارى ھىندىك شتى فىر كۆرۈنۈش، لەۋانەيە بىر كۆرەۋە لە نەۋىنىش شەۋ فىرى كۆرۈنۈش... نەگەر ھەبى دەپى؟... "ئاۋىك نەم خەيالە سەرسەرەكى بە دلى دا تىپەرى. پاشان، لەۋ شە سەرسەرەكىيە زۆر ترسا. ھەۋلى دا نەۋ خەيالە سەرسەرەكىيە لە دلى خۆى بەرپەتەدەر. بەلام ھەرچەند تىدەكۆشا، فكىر بەرى نەدەدا. لە دلى خۆى دا كۆتى: "ئىستا با بگەينە دى..."

لە پىر ھاۋارى نايىب رەجەب بەرز بوو:

"فرىام كەون."

نايىب رەجەب ويستىۋى لە گابەردىكەۋە باز داتە گابەردىكى دىكە. نەيتۋانىبو و ئىستا دەستى بە رەگە دارىك گرتىبو و ھەلۋاسراپو. گەيشتەنە فرىاي و نايىب رەجەبىيان گرتەۋە.

نايىب رەجەب بىزارو شەكەت بوو:

"ئاخىر كەنگى دەگەينە خوارى؟"

ھەمدە:

"شتىكى وامان نەماۋە... ئىستا دەگەينى."

ۋەختىك مانىگ لە كىۋەكەى روۋبەروۋيان ئاۋا دەبوو، گەيشتەنە دەشتى.

نايىب رەجەب:

"باش... ئاسوۋە بويىن. ھىندەى نەماۋو لەسەر گابەردەكە ھەلدىزىن و بە ھىلاك بچىن... ئىستا نەگەر دۆردوۋە شىت لە گىلانى خۆى ۋەزەز بوۋە، بابى... ھەر تەلەيەك پىنى دەكۆرى با بۆمان دانىتەۋە... نەگەر پىاۋە بابى گەۋۋادى شىت و شور... ئىستا دەپى لىرە نەختىك مەسىتەۋە... بەرى دەستانم ۋا دەپىزىتەۋە مەپرسە..."

بەرە دەست و لاق و نەزىۋى شەۋانى دىكەش دەپىزىتەۋە. ھەمدە لە دلى خۆى دا دەيگوت: "ھەبى ھەقى خۆيەتى بكوژى... " نەۋ رۆژەى ۋەبىر دەھاتەۋە كە جوانەگايەكەى

لښتهستانديبون... نو روژانه وېر دهاته ده که له گرمای سختی ناسیاب چه شمه دا روژ
تا نیواری له نیو چه قله شینکه دا جووتی لی ده خوړی... جیگای برینی چه قله شینکه له سارد و
سرمادا ده تگوت ناوړه له لاق و له ترانی بهر یوه. هه مو نهوانی وېر دهاته ده. برژانه وی
نم برینه له سارد و سرمادا بنیاده می یې هوش ده کا. تهاوی سرده می مندالی خوی که
وهک ژه هره مار تال بو، وېر دهاته وه له دلی خوی دا دهیگوت: "عبدی حقی خزیستی
برئ... نیستا بابگینه ناوهدانی."

جهبار نغورچیکی له حمده کوتا:

"چته حمده... دیسان له گز فکرو خه یالان را چوی؟..."

حمده به شهره زاری یوه جوابی دایه وه:

"شتیک نیه."

جهبار:

"هسته برۆین... روژمان لی پیته وه کاریکمان بۆ ناکړئ."

حمده:

"نرئ، راست ده کی."

هستان و وېر کهوتن. پاش چاره که سعاتیک گه شتته درووه لانی چه قله شینکه.

نایب ره جب:

"وهی دایه گیان، وهی... سد شوکور به بېر ده کان... نم چه قلانه وهک سگی هار له لاق

و له تهری پیای بېر ده بن."

حمده:

"نمه نو درووه لانه په که باسم ده کرد... نو جی یه په که نه من جوتم لی ده کرد."

نایب ره جب:

"وهی دایه گیان، وهی."

جهبار:

"نوه دلتی چی حمده؟... گاسن چۆن لهو چه قلانه ده چی؟... نیره درووه لانی نه،

لیر هواره..."

"وهی دایه گیان، وهی."

حمده:

"نهری، لیږهواره."

جهبار:

"پاش ښو بمرده لانه، هر دهبو بگهینه دپروهلانتيكي وا. پروانه ښو شانسه..."

نايب رهجهب:

"وهی دایه گیان، وهی... چ شانسيكي هديه حممه دوك... وهی دایه گیان... وهی."

راده وهستان و پشویه گیان ددها. لاق و له تهریان خوتنی لی ده چوړا. حممه د جنيوی ددها. راست ښو جنيوانه که به مېندالی بهو چهقلانهی ددهان، نیتستا دوویاتی ده کردنه وهو که یفی بهو دوویات کردنه وهیه دهات. ښو زوری به ښو جنيوانه له دورسون فیر بیو. داخوا نیتستا دورسون له کوئی بوو؟...

"وهی دایه گیان، وهی."

چهقله شینکه له بن پیان خشی دهات، خسه خشیکی قورس و به ژان... له بیدهنگی شموئدا، ښم دهنگه له مودای زور دوریش پا دهیبرا.

"وهی دایه گیان، وهی."

جهبار:

"سه خوزگه به چهقله کان... ښم خیزه ورده له چهقله کانیش پیستره."

حممه د:

"نیره راست ښو جیگایمیه که ښمن جوتم لی ده کرد... راست نیره بوو..."

"وهی دایه گیان، وهی."

دهنگی که له شیر له دوروه هات. له لای جنوب پا... دهنگی که له باب نه ده پسایه وه، هروا دهیان خوتند و چند بلیندیشیان ده خوتند... پاشان له روواریک پهرینه وه. بهرده کان له بهر پیان دا ده خزین. چهقله شینکه له بهر تیژترو زورتر بوو.

"وهی دایه گیان، وهی."

وه ختیک له چومی پهرینه وه، چناری پیر که وه تارماییه کی رهشتر له شموه زهنگ به تاریکایی شموه نوسابو، له رووبه پرویان ده رکوت. بهرو چنار چوونه پیش. کاتیک که یشتنه پشت چناره که، له نه کاو دهنگی ناوه که وه که دهنگی توب تهقی.

"وهی دایه گیان، وهی."

حممه د:

"گه‌یشتینه ناوایی. با بچین له‌سەر شو کانییه ده‌ست و چاومان بشۆزین... سبه‌ینئ،
یه‌کی جووتیک کاله‌تان بۆ په‌یدا ده‌که‌م که که‌یفی پئ‌یکهن..."
چوونه قه‌راغ ناوه‌که. که‌وشه‌کانیان دا‌که‌ند. لنگیان له‌ ناوێ پ‌اکردن.
نایب ره‌جه‌ب:
"وه‌ی دایه‌گیان، وه‌ی."

جه‌بار:
"به‌سه‌ ئیدی نایب ره‌جه‌ب، هه‌ینده مه‌نه‌قینه... له‌نێر چه‌قله‌کانیش هاتینه‌ده‌ر."
نایب ره‌جه‌ب:
"ئه‌من به‌ عومری خۆم درووه‌لانی وام نه‌دیوه. وه‌ی دایه‌گیان، وه‌ی."
حه‌مه‌د:

"نێره پیتی ده‌لێن سه‌رچاوه‌..."
ئه‌و رۆژانه‌ی بیر که‌وته‌وه که له‌ ناسیاب چه‌شمه‌ هه‌لاتبوو و چووبووه لای سه‌لهمان. دایکی
وه‌بیر هاته‌وه که چهند هه‌وتوو له‌سەر ئه‌م کانییه دانیشتبوو و چاری له‌سه‌رچاوه‌که‌یه‌وه بری‌بوو،
به‌و هیوايه که ته‌رمه‌که‌ی له‌ژێر شاخه‌که بێته‌ده‌ر و بکه‌ویتته سه‌ر ناو... دایکی وه‌بیر هاته‌وه.
بۆ هه‌زارو یه‌که‌مین جار له‌ دلی خۆیدا گوئی:
"خوا ده‌زانی چ به‌لایه‌کیان به‌سه‌ر دایکم هه‌ناوه."

له‌ جه‌باری پرسى:
"جه‌بار... نه‌تۆ ده‌لێی چ به‌لایه‌کیان به‌سه‌ر دایکم هه‌ناوه؟"
جه‌بار:

"هیچیان لێ نه‌کردوه."
نایب ره‌جه‌ب:

"وه‌ی دایه‌گیان، وه‌ی... نێره کوئییه‌ خوايه‌ گیان..."
حه‌مه‌د:

"نێره پیتی ده‌لێن سه‌رچاوه‌... ناشه‌که به‌ره‌ژێرتیه‌... ناشه‌وانه‌که‌شی سه‌میل گوئی
بر‌اوه‌..."
جه‌بار:

"پروانه حەمەد... پێش ئەوەی بچینه نێو دێ، باش وایە بچینه ئەوێ و خەبەرێک
بزانم... دڵم خەبەر دەدا کە وا باشتره..."

نایب رەجەب:

"وەی دایەگیان، وەئە."

جەبار:

"توخوا لێوەبرە نایب..."

حەمەد:

"راست دەکەئە... باشتر وایە بچینه لای سەمیل گۆی پراو و خەبەرێکی لێوەرگرین."

جەبار:

"ئەو، وا باشتره... پراو نایب بێ خەبەر و بەچاو بەستراوی بچیتە هیچ دێیەک و هیچ جێنەک."

نایب رەجەب:

"راست دەکا... دیارە ئەو سەگابە ناوۆلایە ئەقڵیشی هەیە... وەختێک یاغی سووی،
دەبێ بەردو دار و گورگ و زێوی و مارو میروو بە دوژمنی خۆت بزانی. دەبێ هۆشت بەسەر
هەموو شتیکمەوە بێ. دەبێ پێت وایە لەبەن هەموو تەختە بەردێک یەکیەک بۆت لە بۆسەدایە...
نەتۆ هێشتا تازەکاری حەمەد، بەلام ماشەللا لەزۆر کەس لێزانتری. نەتۆ تاقی کردنەوەت
کەمە، بەلام لە جیاتیان بەهۆشی. دەبێ فکری هەموو شتیکت هەبێ."

راست بوونەوه. رووناکاییەک بە ئەندازەی پڕنچکێک لە دووری هەلەدەبوو و دەکووژایەوه.

حەمەد:

"ئەو شۆقە دەبینن؟... ئەوێ ناشی سەمیل گۆی پراو."

کاتیەک لە ناشی نێزیک دەبوونەوه، دەنگی سەوەریشیان هاتە بەرگۆی.

جەبار:

"پێم وایە ئەمانە سەگی گوندین..."

حەمەد:

"بەلێ، دەنگیان دەگاتە نێرە..."

هاتن لە پشت دەرکی ناشی راوستان. سەمیل گۆی پراو کە گۆی لە هەستی پێیان بپوو، لە

ژووری را بانگی کرد:

"کێیە؟"

خەمەد:

"مەن، خەمەدۆکم... کوپى برايم."

ماوھىيەكى زۆر لە ژوررى جوايتىك نەبوو. پاشان دەنگى سمایل گوتى براو هات:
"خەمەدۆك لىترە چ دەكا؟ درۆيە... خەمەدۆك دۆردوو شىت كوشتوويە... ھەر دوئىتى
بوو كە خەبەرى هات."

بۆنى ئارد لەو شووھدا بلاو دەبووھە. پىيان وابوو ئىستا لە عەمبارى ئاردى دەكەون.
دەنگى ئەو ئارە كە ناشەكەى پىچ دەگەرا، دەتەقيەوھە بەسەر شوودا پان دەبووھە.

خەمەد:

"ھام سمایل، ئەمەن نەمردووم... چما دەنگم ناناسى؟"

سمایل:

"دەنگم ناسى... ناسيم... ئىستا دىم دەرگا كە دەكەمەوھ."

سمایل خىراو بە دەنگ و ھەراو دەرگای کردەوھ. وەختىك دەرگا كرايەوھ، شۆقى لەرزۆك و
نارنجىي ناگرەكە لە سەروچاويانى دا. سمایل ماوھىيەك لە سەروچاوى خەمەد ورد بووھە:
"خەمەدۆك... ناخرەكەى ئەو كافرەت نەكوشت كە عالەمىك لە دەستى رزگار بکەى."
خەمەدۆك زەردەيەكى ھاتى. چوونەژوور.

لەنيو ئاگردان دا بلىسەكان لىك دەھالان و جار جار ھەتا سەر زەوى لار دەبوونەوھ. بۆنى
ئارد ئىستا توندتر دەھات. مىلى درۆژو بە چرچ و لۆچ، دەم و چاوى درۆژو ريش و برۆو كىلاوھ
كۆنەكەى سمایل گوتى براو لە ئاردى دا ون ببوون. كاتىك چاوى بە دەست و قاچى ميوانەكان
كەوت، ترسا. پرسى:

"چىتان بەسەر ھاتوھ؟"

خەمەد زەردەخەنەيەكى كرد:

"لەگەل دۆردووھ شىت شەپمان بوو. ناچار بووين دوو رۆژان بەنيو بەردەلان و شاخ و داخ دا
بەپى دا بپۆين."

سمایل ھەلتروشكاو پالتى وەديوارى دا:

"دوئىتى سوارىك بەنيو دىي دا رابردبوو. دەلىن چووەتە شەپى دۆردووھ شىت. ئەو خەبەرى
دابوو كە دۆردوو تۆى كوشتوھ... ھەموو خەلكى دى تازىەيان داگرتبوو، خەمەد... دەزانى
دەھاتىيەكان چەنديان خۆش دەوتى؟"

پاشان دەستى بەسەرى خەمەد دا ھىتا:

"خەمدە... باوەڕ بە چاری خۆم ناکەم... ناخر چۆن ئەم هەموو فێشەك و فێشەكدانەت لە خۆ شەتەك داوه؟... چۆن قەوەتت پێ دەشكێت ئەوەندە فێشەك و چەك و چۆڵە لەگەڵ خۆت بگێژێ... بەم وەزەمە هەر باوەڕ ناکەم ئەتۆ خەمدۆكی خۆمان بێ... ئەمەن هەر ئەو خەمدۆكەم لەپێش چاوه كە بە دواي گاجووتەكانەوه هەر دەكەوت و هەڵدەستایەوه... دەلێنی دوینی بووه. باوەڕ ناکەم."

خەمدە:

"دەبێ باوەڕ بكەم... بەرخ هەر لەبەن سەوتەتەي دا نابێ."

سەمیل:

"خەتمەن ئێستا زۆرتان برسییە... با هەستم پارووه نانیكتان بۆ دانێم."

سەمیل هەتستا. چاوی لە ناگرەكەوه بری و چەند لەهزەپەك راووستا. زەرەپەكی هاتی:

"ئاوڕەكەش چەند چاكی گرتووه..."

سەمیل پشتی چەمابوووه. خەمد پێی سەیر بوو. خەمد پێی وابوو سەمیل هەر ئەو سەمیلەكە

بە منداڵی دیویمەتی، هەروا جەیل و بەتاقەتە... خەمد بە ترس و نێگەرائییمو پرسی:

"خەبەری داېكم و خەجیج چیه؟... عەبدی لە كوێیه؟... لە مالتیه؟"

سەمیل لە جێی خۆی رەق بوو. نە قسەپەكی كردو نە رۆشت و نە دانێشت. ئەو

چاوه‌روانی ئەم پرسیاره بوو. هەر دلی لە دل دەدا كە ئێستا نا ئێستا دەپرسی. تازە كار لە

كار ترازابوو. سەمیل گێژو واك و پرماس تەماشای دەوروپەری خۆی دەكرد كە خەمد

پرسیاره‌كەي دووپات كرده‌وه:

"لە داېكم و..."

سەمیل كەوتە پەتەپەت:

"باشن، باشن... ئێستا دێم پێت دەلێم ئەو كافرەش لە كوێیەو چ دەكا... سەبر كەن

جاری كەمێك خۆتواوكتان بۆ بێنم دەست و لاقتانی تێخەن."

خەمد كە هەر لە پێشداش نێگەران بوو، لە "باشن، باشن..."ی سەمیل زیاتر وەشك

كەوت. سەمیل بە لەگەنێگ خۆتواوکی شیلەو گەرمەوه گەپایەوه:

"دەست و لاقتان لە خۆتواوك خەن... دەست و قاچتان بەرد هەلەر هەلەری كردوون.

برینەكانیان زۆر خەراپ دەبرۆتەوه... خۆتواوکیان زۆر بۆ باشه."

خەمدە:

"بەم زووانە داىكىم ديوە؟..."

ساييل:

"پيتم گوتى كە باشن... ليتم گەپى با باسى عەبدىخانى كافرت بۆ بىكەم... وەختىك ئەو كافرە بىستى كە چووبە گەل ياغىيەكان، لە ترسان دەريى بەكەى زەرد كرد. ھەموو شەوئ خوا دايناوہ پيئنج كەس، شەش كەس، دە كەس ئيشكيان لە مالاكەى دەگرت، بەو حالەش لە ترسان خەمى نەبوو، ھەتا لە نەكار و ن بوو. رەنگ و روويەكى ھەلتا بوو چارتان پيى كەوتبايە ليى دەترسان. ترس بنيادەمى چۆن دەگۆرئ!... ئىستا ھەقەن خەبەرى كوژرانى تۆى بىستەو ھاتەتەو دىي... دەلتين دەستو پتەندەكانى وەختىك خەبەرى كوژرانى تۆيان بىستەو، كرديويا نەتە جيۆن... ھەقى خۆشيان بووہ بىكەنە جيۆن، چونكە دەتسانس."

دلى ھەمدە كەوتبووہ پەلەپەل. لە جيى خۆى دا بەند نەدەبوو. دەپەويست ھەرچى زووترە خۆى بگەيەنيتە نيو دئ:

"ياللا ھەستن كورپنە... ھەستن پرۆين تا پيئش پارشيوان بگەينە ناوايى."

جەبارو نايب رەجەب ديا نازانى ھەمدە دەلتى چى. ھەردوو كيان بى ئەموى قەسەيكە بكنە، كالاكانيان دەپى كردو بەن كالاكان توند كردو ھەستان.

ساييل:

"چيشتەكەتان لەسەر شاگرە، نەختىك راوہستن ئىستا گەرم دەپتەوہ. خوتواوك بۆ برينەكانتەن باشە، لە ديش بلتين بۆتان وەگرن."

ھەمدە لە پيئشەوہ ئەوانى ديكە بە دواى دا لە ناشى وەدەر كەوتن. پيئنج شەش ھەنگاو رويشتە، ديسان كەوتنەوہ نيو چەقلەشينكە. نايب رەجەب ديسان دەستى كردهوہ بە وەى، وەى... بە

ئەستيرە لە ناسان دا بريسكەى غاوييان دەدا. نايب رەجەب رووى بەرەو خۆرھەلات وەرگيئراو ميزى كرد:

"ئەستيرەى من ھيشتا ھەلەھاتە... ئىستاش زۆرمان ماوہ بۆ پارشيوان."

ئەوانى ديكە جواپيكيان نەدايەوہ. ئىستا برژانەموى لاق و دەستانيان كەمتر بوو.

رئويىيەكيان لەبەر پييان دەريەرى. نەگەر لە نيزيك ناوہدانى نەبوونا، نايب رەجەب بە خزمەت مام رئوي دەگەشت، بەلام چارە چ بوو؟ خەريك بون لە ناوايى نيزيك دەبوونەوہ.

رښوى کلکه زل و تووکنه کمې به سمر چه قلان دا راده کيښار هملدهات. ده تگوت شوقى
نه ستيران مووه کاني سيخوار باران ده کا.

چه بار:

"کاکه همه ده؟"

همه ده:

"نښتا ده گه پنى. دى نا لمو خواره به."

کاتيك له په کمه مالى ناوهدانى نيزيك بوونه وه، چند سگى زه لاميان بڅ هاتن. همه ده
سه گه کاني لاوانده وه. سه گه کان همه ديان ناسيپه وه له بن پنى دا ده ستيان کرد به کلکه
سووته.

به نيز دى دا تپه پرين. چونه لای مالى همه ده. دى چول و بيده ننگ بوو. همه ده لم
وه ختانه دا هر گيز دى په که ياني ناوا چول و بن سروه نه ديپوو. نامزي کرد. چاوه کاني به دواى
ديتهاتپه کان، مريشکه کان، نهوانه دى ده چونه سر کارو کاسبى... و به کورتي به دواى
زينده وه ريك دا ده گه ران.

به سپايى له درکه دى دا. گوښى هملخست. دهنگيك نه هات. چند جارى ديكه له درگای
دا. ديسان دهنگيك نه هات. نه يتوانى پيشى خوى بگرئ. خوى گه يانده په نجره چکوله که. به
دهنگيکى نرم بانگى دايکى کرد:

"دایه... دایه..."

ديسان دهنگيك نه هات. گوښى به ده لاقه که وه نووساند. هه موو نه ندامى له شى بپوونه
گوښ، به لام له ژوروى، جگه له دهنگى چرو جانه وهر که داره کانينان ده جوى، دهنگيك نه ده هات.
کرم داره کانينان ده جوى. نيگه رانپه که زياتر بوو. به لام دوا تيشكى هيو هيتشتا له دلى دا
نه کووژا بووه وه.

رووى له جه بارو نايب کردو به دهنگيکى قيناوى گوښى:

"دایکم له مال نه..."

فکرى کرده وه. وه پرى هاتمه که دايکى له ناوهدانى دا "عەلى دورموش" و نهوانى له
هه موو کمس خوشتر ده ويست. عەلى دورموش ده بن هفتاويپنج سالتيك ته مهنى بن. نم
دوايانه پشتى کرم بپووه وه، به لام وهک پياوځکى په غيا ساله توندو تول و له سرخو بوو:

"گه يشتينى، مالى مام عەلىم نيره به."

له پېش مالى عېلى دورمووش رهشايى سېگىځى زهلام ديار بوو. سېگهكه لهبېر دهرگا كهوتېوو. به دهنكى پېيان سره زهلامهكهى هېلېرى. پاشان لهسرهخو سېرى لهسېر دهستانى دانايېوه.

همېد به شهكهتى شانى به دهرگاكهوه ناو بانگى كرد:

"مام عېلى دورمووش... هؤى... مام عېلى..."

له ژوورې دهنكه دهنكىك بهرز بووهوه.

دهنكى پېرانمو گهورهى عېلى دورمووش له نېو دهنكهكانى دېكهدا به چاكى ديار بوو. جار جار بېدهنگ دهوو و سېرلهنوى دهېسترايېوه:

"بهخوا همېده... راست دهنكى همېده... وهلا دهنكى خۇيېتى."

ناپ رهجېب داهاتهوهو به سرتې به همېدى گوت:

"دهنگتيان ناسى همېد... وهى دايې گيان، وهى."

لغو كاتهدا دهرگا كرايېوه. عېلى دورمووش به توتى كراس و دهرپېيان فانوس بهدهست وهدهركوت. رېشه سېيېكهى دهگېشته سېر ورگى. نهوهنده گهوره دههاته بهر چار دهگوت مالهكه ناييا. كاتيك چاوى به همېد كوت، پېكهنى:

"له كوئى همېد؟... ئېتمه دوئىنې خېهرى كوژرانى تۆمان له سوارېكى يوروروك بېست... سوپاس بۆ خوا كه ساغ و سلامتې:

"كچينه... هست ناورى بكهنموه، دۆشهكى راخېن، همېد هاتوهتموه."

له ژوورې دهنكى تهپه تهپى دۆشهك راخست هات. عېلى دورمووش وهپېش كوت:

"فهرمون بۆ ژوورې."

چوونه ژوورې. جېبار نېگهړان ديار بوو. لهوانه بوو دهستى لىدهى بگرى. عېلى دورمووش نهو فانوسې بهدهستېوهوو له تېنېشت ناورگهكهى داناو دانېشت:

"دهى، همېدۆك، بلې بزانم چۆنى، نهحوالت باشه؟... هممو ناوهدانى تازيې بۆ داگرتېوى. وهختيك دېهاتىيېهكان بېستيان كوژراوى، هممو ناسياب چهشمه تازيېى داگرت. خوا بكا خېهرى كوژرانت به گوئى خېج نهگېشتې. دېنا له تاوان وهزگ دهدا. خېهرى خېجېت بۆ دى يان نا؟... بهستهزمان دايكت... بهلام خېهتې مهخو. هېروا بزانې بۆخۆت لېره بووى. بۆخۆم تهرمهكهيم هېلگرت... بۆخۆم بهدهستى خۆم به خاكم نهسپارد..."

سهری هه‌لپری. ته‌ماشای روخساری همه‌دی کرد. ره‌نگی همه‌دی ورده ورده ره‌ش هه‌ل‌ده‌گه‌را. عه‌لی دورمووش که‌وته په‌له‌قاژه. تی‌گه‌یشت همه‌د خه‌به‌ری نه‌بووه:

"چ بوو همه‌د؟... نا‌کا نه‌ت بیستیی؟..."

جه‌بار چاوی پر بوون له فرمیتسک. نایب ره‌جه‌ب تهنه‌نگه‌کی به‌تال کردو سهر له‌نوئی پری کرده‌وه. همه‌د هه‌ولتی دا خۆی نه‌دۆریتنی. پرسى:

"خه‌جیج چی بووه؟"

عه‌لی دورمووش به‌سهرو که‌لله‌ی خۆی داده‌دا:

"قور به‌سهر منی بی‌عه‌قل... بریا زمانم لال‌بایه... نا‌خر نه‌من نه‌مه‌دزانی که نه‌ت بیستوه... نا‌خر چه‌ند مانگه... وه‌رن قور وه‌سهری من که‌ن..."

ژنی عه‌لی دورمووش له‌و وه‌خته‌وه که همه‌د و نه‌وان هاتیبونه مالتی، هه‌تا نیستا، هه‌روا بێده‌نگ له‌بهر نا‌گردانه‌که دانیشتبوو و چاوی بریپوه ناوړه‌که‌و قسه‌یه‌کی نه‌کرد بوو. ته‌نانه‌ت به‌خێراتنی همه‌دیشی نه‌کردبوو. نیستا تووړه ببوو و به‌گژ می‌رده‌که‌ی دا ده‌هاته‌وه:

"نه‌ت توانی پیشی خۆت بگری؟... هه‌میشه هه‌روای. راوه‌ستابای هه‌تا کور‌ه‌که پارووه نانیکی ده‌خوارد. پاشان پیت گوتبایه. چما دره‌نگ ده‌بوو؟"

عه‌لی دورمووش:

"نا‌خر نه‌من چوو‌زانم... چه‌ند مانگ رابردووه که... چوو‌زانم له‌و چه‌ند مانگه‌دا به‌گوئی نه‌گه‌یشتوه."

ده‌نگی جۆرتیک بوو ده‌تگوت ده‌گری:

"بمپوړه همه‌د... پیری‌یه نیدی..."

کور‌ه‌کان و بوو‌که‌کان و نه‌وه‌کانی عه‌لی دورمووش و هه‌رکس له‌و ماله‌دا بوو، له‌ده‌وری همه‌دو نه‌وان که له‌ ده‌وری نا‌گردانه‌که دانیشتبوو، کۆ ببوونه‌وه و ته‌ماشای همه‌دیان ده‌کرد که راست و چه‌پ فیشه‌کدانی له‌خۆی دا‌بوون، خه‌نجهری له‌بهر دا‌بوو، ده‌مانجه‌و نارنج‌زکی به‌قه‌دیه‌وه بوون و دووربینی له‌مل دا‌بوو. له‌ چاوی نه‌مانه‌دا باوه‌ر نه‌کردن و سهر سوږمان و نه‌ختیکیش گالته پێ‌کردن ده‌خویندرايه‌وه.

له‌نیو نه‌و هه‌موو بنیاده‌مه زه‌لام زه‌لامه‌دا وایان ده‌هاته به‌رچاو که همه‌د لاس‌ای یاغی‌یان ده‌کاته‌وه.

همه‌د سهر له‌نوئی پرسى:

"خه جیج چی بووه؟"

عەلی دوورمووش نەیدەتوانی جواب بداتەوه. ملی بەلاوه نابوو و چاری لە شۆقی ناگردانەکەوه بریبوو و هیچی نەدەگوت.

حەمەد وەرگەڕایەوه سەر خێزانی عەلی دوورمووش، کە لەبەر لاوازی روومەتی تێقەربیبوون و لەژێر چارشێودا بسکی سپی و خەنە تێدراوی دەبینران:

"پووری... تۆ پێم بلێ... خه جیج له کۆی یه؟"

ژنە بە دڵسۆزییەوه تەماشای چاوی حەمەدی کرد:

"ناخر ئەمن چ بێتم حەمەدی خۆم؟... ئەمن چووزانم؟..."

پیریژن رەنگی بە رووانەوه نەماوو.

حەمەد:

"پووری... هەر چۆنێک بێ ناخرەکە یه کێک هەر پێم دەلێ چی بووه."

پیریژن مۆرەیهکی وەهای لە عەلی دوورمووش کرد کە دەتگوت دەیهوێ بیکوژی:

"ئەمان لە دەستی تۆ... خوا دەزانێ ئەو کۆرە چەند رۆژە دەمی لە نانی نەداوه... لێت گەڕابایە پارووه نانیەک لە گەرووی بچێتە خواری، ئەو وەخت پێت گوتبایە... چما دلت دەتۆقی راوهستابای؟..."

پاشان هەستاو هات لە پەنای حەمەد دانیش. دەستی لەسەر ئەژنۆی حەمەد دانا.

"بروانە حەمەدی من... هەموو شتێکت بۆ باس دەکەم. عەبدی بریندار بوو، بریا گوللە ی گەرم لەسەر دلی راوهستابا و کوشتبای. وەختێک وەهۆش خۆی هاتەوه، شاهییدە درۆزنەکانی لەدەووری خۆی کۆ کردەوه. تەنیا ئەو عەلییە شەلە بێدینە، ئەو بێدینە کە شوینی تۆی هەلگرتبوو، گوتبووی ئەمن شایەتی نادەم. وەختێک شەلە حازر نەبوو شایەتی بدا، عەبدی خانیش دەستووری دا ئەویان لە دێی دەرکرد. ئەویش پێلی ژن و مندالەکە ی گرت و سەر و سپیالی کۆ کردەوه، رویش و رویش. ئێستاش کەس نەیزانی بۆکۆی چووه..."

پاشان یەک یەک ناوی هەموو ئەو کەسانە ی برد کە بە درۆ شایەتییان داوو و گوتی خه جیجیش له شاری له زیندانی ژاندارمرییه. ئەمەشی لێ زیاد کرد کە بیستووێ بەم زووانە خه جیج له دار دەدرێ.

هەر ئەو بریسکە وەک نووکه دەرزێیە، دووبارە هاتەوه نێو چاوهکانی حەمەد. جەبار ئێستا نیدی ئەو بریسکەیه ی باش دەناسی. هەر وەخت ئەو بریسکەیه دەهاتە چاوهکانی حەمەدەوه،

روخساری همه‌د جوریکي دیکه‌ی به‌سره دهات...، ده‌برو به پلینگیک که ناماده‌یه
نامبازی نتیجه‌کمی بڼ.

همه‌د له‌سره‌خو هستایه سهریږ:

"هستن هاوکاران... ده‌بڼ بچین مشووری نه‌و عه‌بدی‌یه بڼ‌ناموسه بخوین."

پاشان ده‌ستی خیزانی عه‌لیی له‌نیو ده‌ستانی گرت و پرسې:

"پوورئ... دایکشم نه‌وان کوشتیان... وانیه؟..."

ژنی به‌سته‌زمان چاوی پر بوون. نه‌یتوانی زار هه‌لپچرئ.

همه‌د:

"وانیه پوورئ؟..."

ژنه دیسان هیچی نه‌گوت.

همه‌د ده‌ستی نه‌وی به‌ره‌لا کرد:

"با برژین."

همه‌د له‌پیشه‌وهو جه‌بار و نایب به‌دواي دا، له‌تاریکاییدا ون بوون. همه‌د تفه‌نگه‌کمی

به‌تاقی کرده‌وه، پرپوو:

"نیوه‌ش نه‌گه‌ر تفه‌نگه‌کانتان فیشه‌کیان له‌به‌ردانیسه، وه‌به‌ریان ده‌ن. نارنجوکه‌کانیشتان

ناماده بکه‌ن."

نایب ره‌جذب له‌و کاته‌وه که به‌سره‌هاته‌کمی له‌زمانی خیزانی عه‌لی دورمووش

بیستبوو، هم‌روا ددانی له‌چیره‌وه ده‌بردن. سهری به‌راست و چه‌پ دا ده‌سووراند و

ددانی به‌جهرگی خو‌ی داده‌گرت. نایب ره‌جذب قو‌لی همه‌دی - که به‌نیوه غاردان

ده‌پو‌یشت - گرت:

"گوت لی‌بڼ. نایب روحم به‌هیچ کس بکه‌ین. ده‌بڼ ژن و من‌داله‌کشی قیسه‌ قیسه

بکه‌ین."

همه‌د:

"چو‌نی تو‌ بلینی با وایڼ، نایب."

قو‌لی له‌ده‌ستی نایب راپسکاند و وه‌رئ‌ک‌موت.

بو‌خو‌شیان نه‌یان‌زان‌ی چهن‌دی پی‌وه‌خراو چو‌ن گه‌یشتنه به‌ر ده‌رکی مالی عه‌بدی.

همه‌د:

"نایب ره جەب تۆ بانگیان که، بێتی میوانتان هاتو، بێتی پەیمانیگمان بۆ هێتان." نایب سێ جار توند له دەرگای دا. دەنگی ژێتیک له ژووری را جوابی دایمۆه: "کێ، بوو؟."

نام:

"بيکوه خوشکني ميوانم، پدياميکم هيتاوه. ده بي زوو بيليم و بگه ريموه."
 ژنه به پرتهو بۆله هات و دهرگاي کردوه:
 "ليزه راوهسته کاکه، با جرابه که هه لکهم."

ژنه پاش نهم قسميه سمر له نوې چووه ژووري هژده كه. ناييښ له ده رگاچوويووه ژوور. ژنه شه مچميه كي لي دا. هژده كه رووناك بوو. لهو كاته دا هه رسيكيان بولاي رووناكايي مچميه كه رويشت. كاتيگ ژنه كه له بهر رووناكي چاوي به سني كه س كهوت تيگ رابوو. تاويگ به سهر سوپرمانه وه ته ماشاي حه مدي كرد. پاشان زيړه ميه كي كرد. نايب ره جعب ده سبه جي ژنه كه ي گرت و زاري به ست. حه مدي به رقه وه پرسی:

"عہدی خان لہ مالیہ؟"

۴۰۳

"نا... نهو ئىدى نايەتمو مائى... رەبى بە قورىانت ىم حەمد... بريا عەبدى ھەر قەت نەھاتبايە سەر ئىم دىنيە..."

لەو ئىرەدا ھەموو خەلکى مائى وەخەبەر ھاتبوون و بە ترس و لەرزەو تەماشای باغىچە کانىان دەکرد.

دووژنی عهبدی خان و دووکوپړي و چمند ژن که له دئیه کانی دراوسئ یانوه به میوانی هاتیرون، له مالی عهبدی بوون.

جہمہد دستوری بہ نایب راجہ ب دا:

٭"با وەپشت کەون ، مالدە بەگەرێ، لەهەر جێیەک عەبدیت دۆزیەووە میتشکی بپرژێتە".
 نایب رەحەب:

"هر ينج گولله کي له مېشکي ددهم، مېشکي لهت و پټ ده که م..."

قۇنداغە تەدەنلىكى دەسلەپكى زىچە سىزگە بىلەن:

"فانووسىڭ ھەلگەو ۋە يېتىشم كەۋە."

ژنه یخ نهوې قسبهك بكا، چرايه كي ديكې هدلكرد و وه پيش نايب كهوت.

همه‌د له نيټه راستي ژووره كېدا وهك په پېكهرۍ رق و سووړه يې، راست راوه ستا بوو.
نه نداسي وردو رپوه لې گموره دياريوو، بېووه غوليك، به سام بوو، ژنه كان شيوه نيان ده كړد.
منداله كان وهك دوو لكه داري ناسك كه با لييان بدا ده لهرزين.
زوري پېچوو يان كه، نايب گه راپه وه. ناهوميدى له دهنگي دهبارۍ.
گوتى:

"همه موو چې په كم سهروين كړد. نه بوو."

ژنه:

"مانگنيكه چووته چوكورواو... دهيزاني روژليك دتپه سهرۍ. لمرسان خمو له چاري
نده كهوت... بزيه لييداو روژيشت."

همه‌د:

"نايب."

نايب:

"فهرموو."

همه‌د كوره كانى نشان دا:

"ههردووكيان بهر دهري، چيان لس ده كې بكه."

ههردوو ژنه كه له پر خويان هاويشته بهر پتي همه‌د:

"رېبې خوا بكا به قوربانته همه‌د گيان... ناخر منداله كانم چ گوناختيكان هميه؟ رېبې دمسر
سمرت گهرېم همه‌دم... نمو كافرهۍ وهينمو بيكوژه، به لام مندالي من چ گوناختيكان هميه؟"

نايب منداله كانى گرتبو و رايدكيشان. منداله كان له دوو نده كشان و په له قاژه يان
ده كړد... جهبار جگهۍ دهستي په كيكياني گرت و توند فرتي دايه قورنپه كه. منداله كه به
همه موو تيني خوي دهستي كړد به گريان و هاوار.

په كييك له ژنه كان مته قى نده كړد. وهك تهرميكي بې گيان له بهر پتي همه‌د دا كهوتبوو و
جوولې نده كړد. به لام نهۍ ديكه يان ههروا ده پاراپه وه:

"همه‌دم... همه‌دى خوم... ناخر منداله كانى من چ كاريكيان له گهل تو كړدوه؟...
چما منداله كانى من گوناختيكان هميه؟..."

نايب په كييك له منداله كانى - كه به دهستپوه بوو - به هه موو هيزي خوي ده عهريزي
كوتاوا لاقى له سهر دانا. لوولې تفهنگه كې له سهر سهرۍ منداله كه داناو له همه‌دى پرسى:

"بۆ ھەر دەبىي لە دەرىيى بىن... باشە، لە ژوورى عەبىيى چىيە؟... دەستى لى بىكىشم؟" ھەر ئەو ژنە كە وەك مردوو لەبەر پىتى ھەمەد دا كەوتىبوو، لە پىر وەك ھەلۆيەك پەلامارى جەبارى دا كە خەريك بوو كۆرەكەى دەبردە دەرىي.

جەبار بە دەستىكى خەنجەرەكەى بەر پشتىنى ھەل كىشاو لە ژنەكەى دا. ژنە ھاواری كرد: "نای مردم" و كەوت.

ئەو ژنەى دىكە كە لوولە تەفەنگى نايىي لەسەر سەرى كۆرەكەى دەدى، بە گریانەوہ پارايدەوہ:

"ھەمەدم، ھەمەدى من، روحم پى بىكە... ھەقتە ھەمەدم، بەلام كۆرى من چ گوناھىكى ھىيە؟"

روخسارى ھەمەد تاو لەگەڵ تاو دەگۆرا. ئەو بريسكى وەك نووكەدەرزى لە چاوانى دا كووژايدەوہ. چاوى بە نايىب كەوت كە قامكى لەسەر پەلەپىتكە بوو. ھەريينا چركاندنى. وەخت تەنگ بوو. ھەمەد شەپىكى لە لوولەى تەفەنگەكە دا كە لەسەر سەرى كۆرەكە بوو. نايبيش لەو لەھزەيەدا دەستى لى كىشاو. گوللەكە وەديواری كەوت.

ھەمەد دەستوورى بە جەبار دا:

"ئەو منداڵەى بەرەلا كە."

ژنە ئەم دەستەى ھەمەدى ماچ دەكرد، پاشان ئەمەيانى بەردەداو دەستەكەى دىكەى ماچ دەكرد، ديسان ئەميان و دووبارە ئەويان...

"بۆ ھەمەدم... بۆ ئەو كافرە وەبينە و بىكوژە... ھەقتە ھەمەدى خۆم، بە قەد عەرزو عاسمان ھەقتە... بەخوا ئەگەر فرمىسكىتىكى بۆ بۆيۆم. ئەگەر دۆلەتەك فرمىسكىم لەسەر تەرمەكەى رشت، نىدى خەلگ بە "زىنەب" م بانگ نەكا... وەى بىنەو بىكوژە، ھەقتە ھەمەدم، لە عەرز ھەتا عاسمان."

ھەمەد ھەر زارى ھەل نەپچرا. بىن ئەوہى يەك قسە بكا، لە سەرەخۆ لە ھۆدەكە وەدەر كەوت. ھەموو لەشى ژانى دەكرد. دەرگوت ھەموو لەشى لە دەسك ئاونگ دا كوتراوہ.

نايب رەجەب تووڤە بىوو. جىتۆى دايك و بايىي دەست پىن كردبوو. قۆلى ھەمەدى گرتبوو. وەھاي دەگوشى، دەرگوت دەيووئ باسكى بشكىننى:

"نەتۆ بەو دل ناسکییەتمو ناتوانی یاغی بی. ناتوانی تۆلە بستینیەو. پیاوەکانی عەبدی
لە کەلینیک، قوژنیک بە گەرت دین و مشوورت دەخۆن... لە ئیستاهەش جگە لە عەبدی،
دوژمنیکی دیکەت هەبە کە پیتی دەلین دۆردووە شیت."

جەبار:

"زۆر دەلێتی نایب رەجەب... ئەگەر دوژمنیکمان هەبە کە پیتی دەلین دۆردووە شیت،
لەبەرانبەر دا دۆستیکی زۆریشمان هەن کە پێیان دەلین عەشرەتی ساچی کارالی... قەول وا
نەبوو لە جیاتی عەبدیخان دوو مندالی بێگوناخ بکوژین."

نایب رەجەب بێدەنگ بوو.

دەرو دراوسێ بە دەنگی شیوەن و گریان، بە توتی کراس و دەرییانەو لە مالان هاتنەدەر و
لە دەوری مالی عەبدی خێ بوونەو. لە یەک لەهزەدا ئەم قسانە دەم بە دەم گەران و بە گوێی
هەموو کەس گەیشتنەو:

"حەمەد نەمردووە، حەمەد نەمردووە."

"حەمەد نەمردووە."

حەمەد هەتا ئەو عەبدییە کافرە نەکوژی نامرئ... حەمەد نامرئ."

"دلی حەمەد بە قەد دەلیایە بەزەیی تێدا یە."

دریان بە ئاپۆرایە کە دا کە لەبەر دەرگای ماله کە کۆبوونەو بە نێویان دا تێپەڕین.
وختیک دێهاتییەکان چاویان بە حەمەد و هاوڕێکانی کەوت، لەپەر بێدەنگ بوون. بوو بە
بێدەنگیە کە دەنگی هەناسەش نەدەبیسترا.

حەمەد زاری کردەو پاش ماوەیەک بۆ یەکم جار قسەی کرد:

"دێهاتییەکان وەخەبەر هاتوون. تازە ناکرێ لەنێو دێی بچینیەو. با بڕۆین."

جەبار:

"با بڕۆین."

نایب رەجەب:

"بڕینەکم وەژان هاتووەتەو، لە دێی بچینەدەر بچینە کوێ؟... خەریکە لە برسانیش
دەمرین."

حەمەد:

"دیسان دێینەو."

بهره دهره‌ی ناوایی وهرې كهوتن و دهنګه دهنګ و هه‌راو هوزريابه‌كيان له پاش به‌چې
ما. سه‌گوه‌ې ته‌واړي دئ‌په‌كه‌ي داگرتب‌وو. ديار بوو سه‌گه‌ل كهوتوته په‌له‌قاژه‌و تنگان‌ه.
هي‌نديكيان له جياتي وهرين ده‌يان قروسكاند.

نايب ره‌ج‌ه‌ب هه‌ناسه‌يه‌كي درژي همل‌كيشا:

"با دانيشين: نه‌من م‌اندوو بووم. خه‌ريكم ده‌رمم. برينه‌كم زور پيس وه‌ژان كهوتوه."

جه‌بار:

"چته نايب... نه‌تو كه هي‌نده بي‌تاقه‌تي بژچي سنگ به‌گوللموه ده‌ني‌ي؟"

نايب تووره‌ بوو، هه‌ستاو نه‌راندې:

"جاريكي ديكه زارت همل‌چېري و قسم له‌گه‌ل بكه‌ي، مي‌شكت ده‌پرژنم... زولي
سه‌گباب... نه‌تو كارت به‌كاري من چيه؟"

جه‌بار له قاقاي پي‌كه‌نيني دا.

هه‌مه‌د:

"وازي لي‌پينه جه‌بار... ناخه‌كه‌ي تروشي به‌لايه‌كمان ده‌كه‌ي."

نايب:

"نه‌م دايك حيزه ناخه‌كه‌ي ناچارم ده‌كا كه كاريكي نابي بكري، بي‌كه‌م... به‌خوا هه‌ريينا
ديت كه‌لاكيم خسته عمرزي."

هه‌مه‌د:

"وازي لي‌پينه نايب ره‌ج‌ه‌ب... گالته‌ت له‌گه‌ل ده‌كا، حقه‌ت نيه‌ تووره‌ بي."

نايب ره‌ج‌ه‌ب:

"نه‌من گالته‌م له‌گه‌لي نيه‌... با لي‌م كه‌ري به‌ده‌ردو مه‌رگي خوم رابگه‌م."

هه‌مه‌د:

"جه‌بار... نيدې گالته‌ي له‌گه‌ل مه‌كه."

جه‌بار ده‌سبه‌چې غاري داو ده‌ستي نابيي ماچ كړدو له‌سر له‌سرې دانا:

"دلته نه‌يه‌شي... تازه گالته‌ت له‌گه‌ل ناكه‌م."

نايب ره‌ج‌ه‌ب زه‌رده‌يه‌كي هاتي:

"كه‌واده... ده‌لي‌تي شه‌يتانه، په‌نا به‌خوا."

جه‌بار:

"نیدی تۆیه... نیدی تۆیه... نیدی گالتە ناکەم."

لەسەر عەرزى دانىشتن. چارەپێ بسوون دەنگە دەنگە کە دامرکیتەوهو خەلکە کە بچنەرە ماله کانیان. هیچ کامیکیان قسەیان نەدە کرد. هەریە کە فکری لە شتێک دە کردەوه.

هەراو هۆریایە کە وردە وردە دادەمرکایەوه، سەوه پەکش بەرە بەرە کە متر دەبوو. جەبار کە لەو بێدەنگیە وەرەز ببوو، خۆی پێ نەگراو دەستی پێ کرد:

"نایب ره جەب."

"دیسان چ سندانیکتە."

جەبار:

"نەگەر هەمەد پیتی نەگرتایە، ئەو منداڵە پێ گوناخت دەکوشت؟"

نایب ره جەب:

"ئەى چى؟... ئەمى وەللا حەوت رووحى پى بان، يە کيىکم پى نەدەهیشت... بۆچى دەپرسى؟"

جەبار:

"هیچ... هەروا پرسیم."

نایب ره جەب ددانی لە چیرەوه بردن:

"جەبار... گو مانم نیه کە قەجەبى دئیه کەى نئیه دایکە جندە کەى تۆ بووه، گەووادى دئیه کەشتان بابە گەووادە کەت بووه."

هەمەد:

"جەبار... ئەتۆ جوابى مەدەوه."

جەبار:

"ئەمەن جوابى نادەمەوه."

هەراو هۆریای نئیه دئ بەتەواوى بێدەنگ بوو. دیسان دئ لەو تاریکی و بێدەنگیەى پیشوودا نوقم بووهوه.

هەمەد:

"هەستە... هەتا روژ نەبووه تەوه بچینهوه لای مام عەلى دورموش."

نایب ره جەب:

"دەبەر زارت مەرم... زووزین... زووتر، زووتر..."

ههستان.

دئ وهك جارى پيشوو پيښهنگ و چۆل بوو. عهلى دورمووش له دهروهه گونى له دهنگى
پيښان ببوو و دهركاى كردبووهو لهبهر دهركا چاوهپيښان بوو:
"خهوم لى نه كهوت. زۆر له ميژه چاوهپوانتاتم."

نايب رهجهب:

"باشه, ئيمه هاتين."

عهلى دورمووش:

"گوتم مريشكتان بۆ سهر برين... ههقهمن زۆرتان برسييه..."

نايب رهجهب:

"چۆنم, براله..."

فيشهكدان و قايش پشتين و قايشى تفهنگى نايب رهجهب زيوكارى كرابوون. ديار بوو شه
زيوكارىيانه كارى وهستاكارتكى كارامه بوون. سيميله داچۆراوهكانى نايب رهجهب سوور بوون.
نايب خهنهى ده سيميلانى دهدا.

ههر كه دانيشتن, كچيكي شهرميون كه جاروباره به دزييموه به دهم ههمهدهوه پيښهكهنى,
سفرهكهى راخست. قبوولتيان هيتنا. ههلميكى بۆنخۆش له قبوولتيهكه ههلهدهستا. له دهفريكي
ديكهدها مريشكى سوورههكرايان هيتنا.

نايب رهجهب:

"ئهه پلاوه ههقهمن بۆ برينهكهى من باشه... نهمن شه جوژه پلاوهه زۆر پيښه خۆشه كه ناوا
ههلمى لى ههلهدهستى و بۆنى رۆنهكهى بنيادهمى مهست دهكا..."

جهبار:

"نايب رهجهب... نهتۆ بهو سهليقهو نيشتياهيموه بۆچى هاتووى بوويه ياغي?... نهتۆ
دهبوو دهفتهرخانهت كردبايموه."

نايب گوواندى:

"وست به."

ههمهه:

"جهبار, گالتنه لهگهڵ نايب مهكه."

جهبار:

"نہ من چم گوئوہ؟"

ديار بوو زۆر له ميژ بوو عدلى دورموش دهيوئ شتيك به حمهد بلى، به لام بوى نه ده كرا. يان قسه دهاته نيو قسه وه، يان بۆخوى نه يده گوت. حمهد تن گيشتبوو:

"مام عدلى... وادياره قسه يه كت له دل دايه... ههروا تفى خۆت قووت ده ده يه وه. قسه كت بكه."

عہلی دور موش:

"بلټم چي حمده؟... نمتو هر له منډاليموه ليت ديار سوو كه نه گهر گه وره سوو پياوړكي باش دهې. دهموئ بلټم چاكت كرد كه نم منډاله بئ گوناكانت نه كوشت."

نايب ره جېب بېم قسه يې عدلي دورموش زور نارېحت وو:

"پيره پياو... مامه پيره... نمتو چ ده زاني؟... نمتو چووزاني توله ياني چي؟... بوخوت بېسرت نه هاتوه تا بزاني... نمتو چووزاني ماناي نم قسانه چيه..."

عدلي دورموش ملي به لاره نار هيجي نه گوت.

نایب ره‌جەب لەسەر قسەکانی رویشت:

"نه‌گەر نه‌من له جياتى حمەد بووايم، گيان له‌بەرم له‌و ماله‌دا نه‌ده‌يشت، هه‌موويانم سەر ده‌بري، ماله‌که‌شم به‌سەر که‌لاکه‌کانيان دا ده‌روو‌خاند. تۆ گه‌يشتى؟"

عہلی دور موش:

۱۱ "تی گیشتم."

له تداوای نمر ماوهیدا که نانیان ده خوارد حممد سدری داخستبو و فکری ده کرده وه.
حممد:

"مام علی... خوا به زیادی کا."

جہدِ پار:

"خوا بہ زیادی کا۔"

نایب رہجہ پ:

"خوا به زیادی کا... ہاتھ وہ سہرہ خو۔"

جہاں دہے ویست زاری بکاتدوہ کہ خدمت پیشی پی گرت:

"مام عدلی دور مورش، دده مویست شتیکت لی پیرسم."

عہلی دور موش:

"پیرسە ھەمەدەم."

ھەمەد:

"عەلییەشەل چووئە کام دئی؟... خەبەرت لیتی ھەبە؟"

عەلی دورمووش:

"دەلێن چووئە گوندی "جاغشاك" ... لێرەرا بۆ جاغشاكیش دوو رۆژە رێیە."

ھەمەد:

"بەچی بزانی کە شەلە ھەتەن لەرێیە، یان نا؟"

عەلی دورمووش:

"خوشکەزای عەلییەشەل، لە جاغشاك مێردی کردووە. پێرێ ھاتوئەتەو ناسیاب چەشمە."

دەچم لیتی دەپرسم."

ھەمەد رووی کردە جەبارو نایب:

"ھەتەن دەبێ عەلییەشەلی وەبێنێ. نەگەر چووئیتە جاغشاك، دەبێ بچین لەرێ"

بێبێنێ."

جەبار:

"دەچین."

نایب:

"ئەمن بەو برینەو چ بکەم؟... رۆژ لە رۆژ خەراپتر دەبێ."

ھەمەد:

"ئەتۆ ھەز دەکەم مەبە نایب رەجەب... تۆ مەبەو ھەر لێرە لە لای مام عەلی دورمووش"

بمێنەو. ناگای لیت دەبێ."

عەلی دورمووش:

"ئەرێ وەللا، ناگام لیت دەبێ، ھەتا چاک دەبێو، دەشت شارمەو."

نایب وەك ئەوێ لە نەکار بڕیسکە لیتی داوێ:

"ئەمن؟... ئەمن؟... ئەمن لێرە وەمێتم؟... نەگەر بشکوژرێم لێرە نامێنمەو. ئەمن"

لە نێو جیا ناچمەو... تێگەشتن یان نا؟... بەلام قسەبەکم ھەبە، چۆنە کەسێك بە دوای

عەلییەشەل دا بنێرین؟"

ژنە پیرەکەم عەلی دورمووش کە دوور لەوان دانیشتبوو، ھاتە نێو قسەکانیان:

"ئەو يەزىدە كە شوئىنى ھەمدى ھەلگرت و ئەو بەلایەى بەسەر ھىنا، ئەگەر بزانى ھەمدى
پىاوى بە دودا ناردە، ھەلگرت... ئەو يەزىدە چا لە گرتن دى؟... بەخوا لە ترسان رادەكار
ئىدى بە كەس نابىرئىتەو. سەرى خۆى ھەلگرت و روو لە كىتو و بىابان دەكا."

عەلى دورمووش تەماشای چاوى ھەمدى كرد:

"ئەتۆ عەلىيەشەلت دەوى ھەمدەم؟"

ھەمدە:

"بەلئى مامە، عەلىيەشەلم دەوى..."

عەلى دورمووش:

"ئىتو دەتوانن دوو رۆژ لە كادتىنى ئىتمەدا بىتەنەو؟"

ھەمدە بى ئىتو فەر بىكاتەو، جواپى دايمەو:

"ھەتوويە كىش دەمىتەنەو."

عەلى دورمووش:

"ئىستا ئەمەن عەلىيەكوئىرى بە سواری بەرپى دەكەم... دەلئىم بە عەلىيەشەل بلى ئەمەن
كارم پىتەتى، دەمەوى شوئىم بۆ ھەلگرت. دەلئىن عەلىيەشەل پاش مەسلەى تۆ تۆبەى كردو
كە تازە شوئىن گىرپى بكا. بەلام ئەگەر ئەمەن كارم پىتى بىن ھەقەن دى. ئەگەر بىھەوى شوئىش
نەگىرپى، سەرىكەم ھەر لى دەدا. بەلام نەكا، لە پر بەلایەكى بەسەر بىتى؟..."

ژنى عەلى دورمووش دىسان ھاتە ئىتو قسانەو:

"لىتى گەرپى ھەر بەلایەك دەپەوى، بەسەرى بىتى... لىتى گەرپى ئەنجن ئەنجنى كا، چا
ئەم بەلایە ئەو يەزىدە بەسەر ھەمدى خۆمى نەھىنا؟... ئەگەر ئەو خوانەناسە شوئىنى
ھەمدى خۆمى ھەلگرتبايە، كى دەيتوانى ھەمدى مەن وەبىنى؟... ئەتۆ
عەلىيەكوئىرى بە دودا بىتەر، با بلى عەلى دورمووش كارى پىتە. ھەر كە ھات، ھەمدە
دەبىن لەو بەردەرگايە بىداتە بەر مەوداى خەنجران و ورد وردى بكا. ئەمىش خەلكى
ناوايى بانگ دەكەم بىتە سەرى..."

عەلى دورمووش:

"ئافرەت، زۆر دەلئى... بەسەى ئىدى. عەلىيەشەل نىازىكى خەراپى نەبوو. ئەسلەن
ئەو كاتەى شوئىن ھەلگرت، فەرى ھىچ شتىكى دىكە ناكاتەو، ھەر چاوى لەم دىبايە
نە، ھەر نازانى چاكەى دەكا پان خەراپەى. عەلىيەشەل وەختىكە باسى شوئىن گىرپانى بۆ

دەكرى، ئەقلى لى سەرى دا نامىنى. چىا ئەگەر لى جەنگەل گەراپوۋە، نەتدى چ
 ھالىكى ھەبوو؟ ئەسلەن رەنگى بە رووانەۋە نەماپو. ۋەك مردوۋانى لى ھاتبو.
 ھەموۋان شايتىيان دا، ئەو نەبى. ئاۋارە بوو، لەدېتى خۇي دەريان كىرد، مال و ھالى
 لى تىك چوون، بەلام شايتىي بەدرۇي لەسەر خەجىچ نەدا... ھەمەدم، مال و ھالى
 ەلىيەشەل ويران بوو، بەلام شايتىي نەدا. نابى ھىچى لى بىكەي ھەمەدى خۆم.
 ەلىيەشەل پىاۋىكى خەراپ نىە."

ژنە:

"كارم بەۋە نىە پىاۋى چاكە يان خەراپ. ئەم بەلایە كى بەسەر ھەمەدى ھىنا؟... چىا
 ەلىيەشەل نەبوو؟... ھەمەدى خۆم، ئەگەر ھام ەلىشت پىاۋى بە دۋادا نەنارد، دەبى
 بۆخۇت بىچى و بەگىرى بىنى... ئەگەر لى كۈنى ەتتەش دا خۇي ەشار دابى، دەبى بەگىرى
 بىنى و ئەو خەجەرە لەبەر پىشتىنت ەل كىشى و لە زگى راكەي."

ەلى دورموۋش توۋرە بوو:

"پروانە ئافرەت، بزانە چ دەلىم، تۆۋ ئەو خوايەي بە ەقى دەناسى، تۆۋ ئەو دىن و
 مەزەبەي دەپەرستى، مەيە نىو قسە كاغانەۋە. ئاخىر ئەتۆ كارت بەو كارانە چىە؟"

ژنە:

"پىۋىست نىە بىبە ۋەكىلى كۈرەكە. لىي گەپى چۆنى پى خۇش بوو، وا بكا."

ەلى دورموۋش:

"باشە با بىكوۋى... با بىكوۋى ئەو بەستەزمانە... ئاخىر خۇ ەلىيەشەل نىيازىكى
 خەراپى نەبوو. ئەو مردوۋى شوين ەلگرتنە. ئەسلەن فكىشى لى سەرەنجامى كارەكە
 نەكردبوۋە. خۇ ئەگەر زانىباشى سەرەنجامى كارەكەي بە كۈي دەگا، دىسان شوينەكەي ھەر
 ەلدەگرت، چۈنكە ەلىيەشەل مردوۋى شوين گىرپانە، شىتى شوين گىرپانە. ۋەختىك شوينىك
 ەلدەگرتى ئىدى ھۇشى بەسەر ئەم دىيايەۋە نىە... ئىستا با ھەمەد بىچى ئەو بەستەزمانەي
 بكوۋى با دلى تۆ ئۆقرە بگىرى."

ژنە:

"بەلى. دلم ئۆقرە دەگىرى. ۋەختىك كەلاكى ەلىيەشەل بىبىن دلم وا فىتك دەبىتەۋە، وا
 بزانە سەھۆلە."

ەلى دورموۋش:

"حه مەدم، گوتت لەم قسانە نەبێ... هیچی لێ ناکە، نا؟"

حه مەدم بە دەنگی نەرم و کزەوه جوابی داوە:

"نەمنیش دەمەوێ شوێنی یەکیکم بۆ هەلگرێ و بۆم وەبێنێ."

ژنە:

"لە پێش دا با شوێنەکت بۆ هەلگرێ. پاشان کە کارەکی تەواو بوو، بیکۆژە. هەموو ئەم بەلایانە ئەو کافرە بەسەر تۆی هێناون. خەجیجیش ئەو ناردیە زیندان. ئەو بوو تە باعەیس کە خەجیج لە زیندان دا برزێ."

عەلی دورمووش داها تەموو بە سرتە بە حەمەدی گوت:

"دەتەوێ شوێنی نەوت بۆ هەلگرێ؟"

حه مەدم سەری بە نیشانەی "بەلێ" بۆ لەقاند.

عەلی دورمووش:

"زۆرم پێ خۆش بوو حەمەدم، زۆر... نیستتا دەچم عەلییە کوێرت بۆ لە جیتی دەر دەکێشم و دەر ئێمە دەکەم. کاتیەک عەلییە شەل بزانی ئەمن کارم پێشەتی، کاری زێڕیشی هەبێ، بە جیتی دیقی و وەر ئێ دەکەوێ. نیستتا دەلێم جیتان بۆ بەرنە کادیئێ. دوو رۆژان دەبێ لەوێ بنوون."

عەلی دورمووش دوایە بانگی ژنەکی کرد:

"کچی... لە جیاتی ئەو هەموو دانیشتن و چەنە لێدانە، هەستە جیتی میوانەکان بەرە لە کادیئێ رایخە. ئەمن دەچمە لای عەلییە کوێر."

ژنە:

"بۆ، هەر جەهەننەمێک دەچی، بچوو."

ژنی دورمووش پێرە ئۆتیکێ سەر سپی بوو کە هەموو ددانەکانی هەلۆه ریبوون. زاری دەتگوت زاری هەمبەنەیه. گەم رەنگ و چاومەر بوو. لە حەمەدی نیزیك بوو وەه. وەه ئەوێ بیههوێ نەتێی پەکی گرنگ بدرکێتێ، بە سەرودەست حالیی کرد، بریدیە قورنەیهک و بە گوتی دا چیاندا:

"فریوی ئەمانە مەخۆ... بە هیچیان باوەر مەکە. بە مام عەلیشت باوەر مەکە. ئەمانە هەموویان پیاوی ئەو عەبدییه خوانەناسەن. لەوانەشە نیستتا لە کادیئیت پەستیون و بچن خەبەر بە ژاندارمە بدن کە بێن بنگرن. بە هیچیان باوەر مەکە. بە مام عەلیشت باوەر

مهكه. ههريينا ديت فريويان داي و دايانيه دهستي ژاندارمه... نيستا نهمن دهچمه ناشي. دوو رۆژان لهوي ده ميستموه، بۆ نهوي تهگهر ژاندارمه هاتن، بيم و ناگادارتان بكم. تهگهر خهبرم بۆ هيتان كه ژاندارمه هاتن، ده بچ دهسبه جي رابكهن. نهدي هه مهدي خۆم... لهم دئيه دا ته نيا نه منم كه چاكه ي تۆم دهوي. نه تۆ يادگاري دوونه ي خۆمي. بابت خوا لي ي خوش بي، نازاني چهند پياوي چاك بوو. نه تۆ يادگاري برايي. نيستا جيتان له كادي تي بۆ راده خه م. خه وتان نايه؟"

حه مه د:

"دايه خۆري، نه وهنده بي خه وم، سه ري خۆم بي راناگيري. سي رۆژه خه و له چاوم نه كه وتوه، له بهر بي خه وي يان وه خته برم."

دايه خۆري:

"عه مرم نه مي تي... ياخوا كو تر يم نه مزاني هه مه دم كو شته خه وه."

هه موو ژنه كاني بانگ كرد:

"تۆهۆ... خوانه ناسينه، خوانه ناسينه... نهو كوړانه وه خته له تاري خه وي بمرن و نيتمهش ناگامان لي يان نيه. هه ست، جي يه كانيان بۆ له كادي ته كو نه كه راخه ن... له سه ر كايه بۆيان راخه ن."

نايب ره جه ب:

"وه ي دايه گيان، وه ي."

حه مه د:

"چ بوو نايب."

نايب:

"بروانه ملم چۆن نه ستوور بووه... خه ري كه له ده فعي ني تو شام تي ده پيري."

حه مه د:

"نيستا مه له مه مت بۆ دروست ده كه ين."

دايه خۆري:

"نيستا دايه خۆريت مه له مه مي كت بۆ دروست ده كا، به دوو رۆژ چاك چاكت بكاته وه."

نوينه كانيان به په له برده كادي ن. ميوانه كانيش چرو نه كادي تي. فتيله به ك به تيره گي ني ته راستي كادي ته كه وه هه لو اسرا بوو، فرتي نه ي ده كرد. كادي ته كه ني وه ي پر له كا بوو. بۆني كاو

گزره گهرووی پیاوی دهبرژاندهوه. بۆنی کا، بۆنیککی خوش و مهبلهوسوتره. له لایهکی کادینهکەش تهپالهیان لهسهریهک دانابوون. پووشکه کا بهمالی جالجالووکوهه گرسابوونهوه... ههزاران پووشکه کا... ژنهکان چوونه دهڕ و دهراگیان پیوهدا. تازه بهکهمین تیشکی بهرههیان له دهلاقهوه دههاته ژوورئ. زۆری نهمابوو دنیا روون بیتمهوه.

لهسهر تهباره کایهکه جیگایان بۆ راخستبوون. جهبار لهسهر جییهکە راوهستابوو، چاوی لیک نابوون و ههروا باویشکی دههوان.

نایب رهجهب خۆی فری دایه نیتو جییهکە:

"گورینه نهمن خهريکم ئاورم تهيهه دهبن... ههموومان نابێ بنووین. دهبن یه کیکمان نیشک بگرئ."

حهمهه:

"نیتوه بهمن، نهمن رادههستم."

حهمهه له خهفتهان وهخت بوو دیک بکا. جهبار ههه چوهه سهه جیتی و خهوی لیکهوت.

نایب رهجهب دهینالاند.

حهمهه تفهنگهکە ههراگرتهوو، لهسهر تهباره کایهکه دانیشتیوو و سهه وهسهه نهژنۆی کردبوو.

لای نیوههزیه دایه خۆری نانی بۆ میوانهکان هینا. نایب دهینالاند. دایه خۆری که نهه

وهزعهی دی، له خۆی تووره بوو:

"نهی خهجالهت خۆم... لهبیرم چوو..."

حهمهه:

"چت لهبیر چوو، دایه خۆری؟"

دایه خۆری نایب رهجهبی نیشان دا:

"دهبی دههمانی بۆ ساز کهه."

تازه له نان خواردن بپوونهوه که دایهخۆری گهراپهوه. پیالهیهکی به دهستهوه بوو که

ههتلی لیکهلههستا:

"نهه دههمانه بام دروستی دهکرد. ههروهخت یه کیکه بریندار دهوو، به رهحههت بی هه

بهه دههمانه زوو چاکی دهکردهوه. وههه برای خۆم."

خیرا برینهکە کردوه. تههدهست و کارامه بوو. پههزیهکان بهه برینهکهوه نووسابوون.

لیک کردنهههیان کاریککی ناسان نهوو.

دایه حۆری:

"جەرگه كهم خه رابئ براله ... بڕوانه بڕینه كهی چۆنی كێم كرده ... وهی بڕای خۆم گیان، وهی."

نایب ره جهب ددانى له چیره وه ده بردو دهینالاند. دایه حۆری بڕینه كهی كرده وه، خاویتنی كرده وه، مه لحه می له سه ر داناو به ستی.

نایب ره جهب:

"ده ستت نه رزئ خوشكم ... ده ستت خۆش بئ ... نارام بووم."

نایب ره جهب دووباره چو وه نیو جئیه كهی.

جهبار:

"كاك حه مه د، نه تۆش بچه وه، نه من به خه به رم."

دایه حۆری:

"نه منیش ده چه ناشی. ده ترسم نهو خوانه ناسانه به گرتان به دن. هه ر له دووره وه ژاندارمه ی ببینم، دێم و خه به رتان ده ده می. له م ماله دا كه س ناتوانئ ده ست له حه مه دم بدا. كه س ناتوانئ ده ست له یادگاری دوونه گیانم بدا. نه من چوومه ناشی، ده چم له وئ داده نیشم و چار له رئیه ده كم. نه گه ر ژاندارمه ده ركه وت ده سه بجه خۆم ده گه یه نه وه حه مه دی خۆم."

حه مه د چو وه نیو جئیی. به لām هه رچی ده یكرد، خه وی لئ نه ده كه وت. چه ند رۆژ بوو شه كه ت و بئ خه ر بوو، كه چی خه وی لئ نه ده كه وت. مرده نی دایكی و گیرانی خه جیج، به جارێك پشتی بئان شكاندبوو. وهك نه وه ده چوو كه حه مه د له بن نهو هه موو ده ردو به لایه دا پلشایه ته وه. جاری وابوو ده تگوت ئیستا ده خنكئ. دلی گری گرتبوو و ده سووتا. له گژ فكه ر خه یالی دوورو درێژرا ده چوو و به ر هاسانییه نه ده هاته وه سه رخۆ. دیار نه بوو بۆچی، جار جار له هه موو كه س، له هاورئ كانی، له خه لك و له خۆی ده سه له میه وه. به لām هیچی به هیج كه س نه ده گوت.

نیوه شهو بوو كه جهبار بانگی حه مه دی كرد:

"نه من خه م دئ. هه سه ته نه تۆ را وه سه ته."

حه مه د كه هه ر خه وی لئ نه كه وتبوو، هه لستا. تفه نگه كهی تاو دایه. له سه ر ته بهاره كایهك دانیشت. نه ژنۆی به سنگیه وه نان و سه ری وه سه ر نه ژنۆیانی كرد. دیسان له فكه ره وه چوو.

لای بهیانی خەریک بوو چاری گەرم دەبوون کە دەرگای کادیڤی کرایمە. ھەمەد دەسبەجی تەفەنگەکی بۆ لای کادیڤی راداشت.

عەلی دورمووش:

"چیه ھەمەدۆک؟... دەرئەوی من بکوژی؟"

ھەمەد ھیچی نەگوت.

عەلی دورمووش:

"وەرە ھەمەد... عەلییە کوێر، عەلییە شەلی ھیناوە. لە مالتین. ھاوڕێ کانت ھەستینەر وەرە. مەسەلە کەم بە عەلییە شەل گوتووە. زۆر دەرترسێ. لە ترسان وەختە دلی بتۆقی. نەر نافرەتی منیش خەراپی پێ کرد. خۆی پێدا داو تەقی لەو بەستە زمانە کرد. پیتی گوت: "نەگەر ھەمەدۆک نەتکوژی، بۆخۆم دەرکوژم." ئێستا شەلە زراوی چوووە. لە ترسان وەک مێژۆک دەرلەرزێ. عەلییە شەل پیتی وایە نەمن فریوم داوە و ھیناوە بیکوژی. ھەر لێم دەرپرسی ھیناوەم بکوژی؟ نازانی چۆن دەرلەرزێ. وەختە لە ترسان دیق بکاو پیری."

ھەمەد وەختیک بیستی عەلییە شەل ھاتووە، وادیار بوو نەختیک خوشحال بوو. جەباریش وەختە بەر ھاتبوو. فەریان کردەوێ کە نایبی ھەلنەستین. بەلام ترسان توورە بێ. بۆیە نەویشیان ھەلستاند.

جەبار:

"ھەستە نایب رەجەب، ھەستە... شوێن گێری بەناویانگی زەمانە پەیدا بڕووە. عەلییە شەل ھاتووە. دەبێ بچین دوو قسە لەگەڵ بکەین."

نایب رەجەب کە ئەستۆی خۆی پێ راندەگێرا، بە سەر سۆرمانەو پرسى:

"نا!... عەلییە شەل ھاتووە؟... عەلییە شەل ھاتووە؟"

جەبار:

"بەلێ... خۆمەتی... عەلی شوێن ھەلگەر... عەلی شوێن گێری... بەناویانگترین شوێن گێری رۆژگارە."

نایب رەجەب:

"ھات؟... زۆلی ھەرامزادە ھات؟... وەى دایە گیان وەى... وەى مەلم، وەى..."

جەبار:

"چیه نایب؟... ناخەر خەراپە..."

حه مەد:

"هەست... هەست بچینە لای عەلییەشەل."

نایب رەجەب:

"راوەست."

پاش ئەم قەسە دەستی کرد بە تەکاندن و خاویڤ کردنەوی جەلەکانی. تەنگ و خەنجەر و فیشە کەدەکانی کە قایشەکیان زیوکاری کرابوو، بە وردەکارییەکی تەواوە لە خۆی دان. سەیلەکانیی بە جوانی بادن. شانە زیوینەکی دەرەینا و مسووی سەری جوان داھینا. بەلام هەرچی دەیکرد دلی نەدەهات تەماشای لاقەکانی بکا. پاژنەکی کەوشەکی پێو نەمابوو. تۆزی تەقیلەکەشی بە لکی سۆزانییەکی پاک کردەو.

جەبار نەیتوانی خۆی رابگرێ:

"یاللا نایب... کەوشەکانان رووی مەجلیسیان نیە، بەلام چارە چیە؟"

نایب:

"ئەرئ وەللا، چارە چیە؟"

وەختیک چوونە ژوورەکە، عەلییەشەل کە لە پەنا شاگردان دانیشتبوو وستی هەتست. بەلام نەیتوانی. تەکانیکی دایە خۆی. بەلام دووبارە کەوتەو. رەنگی خۆلەمیشی گرتبوو.

عەلییە کوێر:

"کاک عەلیم هینا."

حه مەد:

"هەر بۆی."

نایب رەجەب ددانی لە چەرەو بەردن و تەماشای چاری عەلییەشەلی کرد:

"ئەو قورمساغە کە پیتی دەلێن عەلی شوێن گێڕ ئەتۆی؟... ئەتۆ لە خوا نەترسای؟..."

ئەتۆ شەرمت لە مەخلووقات خرا نەکرد؟..."

عەلییەشەل سەری داخستبوو و چاری لە خۆلەمیشی ناگرەکەو بریپوو، جوولەکی نەدەکرد و دەنگی دەر نەدەهات.

حه مەد:

"نایب رەجەب، رینگا بەدە من لە گەل عەلی ناغا قسە بکەم."

نایب رەجەب:

"باشه، نمتو قسه له گڼل نهم گم واده بڼی وړدانه بکه، بزاتم چی پڼ ده لیتی..."

همه د هاته په نای عه لیه شل و چوکی به چوکیه وه دا:

"عه لی ناغا... گرئ کوریه کم هیه به دهستی تو ده کرتسه وه... با ده قیه یه ک بچینه ده ری."

عه لیه شل له و جیتی لیتی دانیشته وو، رهق ببوو و جووله ی نده کرد. که وته په ته پته:

"همه دم... همه د ناغا... نه من چور زاتم سه ره غامه کی وای لی دی... به زه بیت پیم دا بڼ... ژن و من دالم هیه، روحم بڼ بکه."

همه د:

"مه ترسه... با بچینه ده ری قسه یه کم پیته ده بی به سرته پیته بلیم."

عه لیه شل:

"روحم به ژن و من دالم بکه. نه من کردم، نه تو نه یکه ی همه د ناغا. ژن و من دالم هیه."

همه د:

"هسته بچینه ده ری... ده موی به سرته شتیکت پڼ بلیم."

عه لیه شل هیچ رهنګی به رووه وه نه مابوو. وه ک مردووانی لی هاتبوو. ده لهرزی:

"وهره که وشه کانت ماچ کم همه د ناغا، من دالمه کاتم هه تیو مه که. نه من کردم، نه تو نه یکه ی همه د ناغا..."

نایب ره جبه تو وړه وو:

"ببزوو ده ویت بابی شل... راست وه به، خو هر کاریک و دوو کارت نه کردوون... ببزوو، یا لا..."

نایب ره جبه خه نجه ره کی هه لکیشا.

همه د:

"نایب... کارت پیته نه بی."

نایب ره جبه:

"زور باشه. کارم پیته نیه، ده ستیشی لی ناده م. نه تو له سر سه رتی دانق و له بهر دهستی راو هسه..."

له ناره حه تی خه نجه ره کی له کالانی پاکر ده وه.

همه د:

"مەترسە عدلى ئاغا... كارتىكم پىت نىە. نەگەر ويستىبام بىتكوزم، لىرەش دەمتوانى... دەمەوى بە سرتە شتىكت پى بلىم."

عدلىيەشەل:

"پەنا بەخوا... نەو ھەستام... روحم بە منداڭەكائىم بىكە ھەمدە ئاغا... پەنا بە خوا." عدلىيەشەل ھەستا. لاقە شەلەكەى بە دواى خۇى دا راکىشا، لە ھۆدەكە ۋەدەر كەوت و لە قورۇنىكى تارىك دا راۋەستا. ھەمدەش چوۋە پەناى.

ھەمدە:

"باش گوتت بىكەو عدلىيەشەل. ھەموو نەو بەلایانە نەتۆ بەسەر منت ھىنانون. بەلام تازە دەرچوۋ... پىاۋەتتەكەشت كرد، خەبەرى نەویشم ھەيە. ھەمووى نەمانە رۆىشتوون. ئىستا دەبى لە فەكرى دواپۆژ دا بىن. ئىستا لە تۆم دەوى شوتنى يەككىم بۆ ھەلگىرى و بۆم بىدۆزىۋە." عدلى كەوتە پەتە پەت:

"بەخوا پاش مەسەلەى تۆ ئىدى سوتندم خواردوۋە كە شوتن گىپرى نەكەم. نەگەر دەتەوى، بىكۆزە. نەمن سوتندم خواردوۋە كە ئىدى شوتن ھەلنەگرم. سوتندم خواردوۋە كە ئىدى نەبە باعىسى ھىچ كەس."

ھەمدە:

"باشە. نەگەر نەو شوتنەم بۆ نەگىپرى، نەودەم دەتكوزم."

عدلىيەشەل مىلى بە لاۋە نا:

"روحم بە منداڭەكائىم بىكە."

ھەمدە:

"نەم قسانە ھىچ ناكەن. دەبى ھەروەك شوتنى منت ھەلگرتبوو، ئىستاش شوتنى نەو كەسەى دەمەوى بۆ من ھەلگىرى. بەخۇراى مەپاپتەۋە."

عدلىيەشەل بە زمانىكى فەقەانە پرسى:

"شوتنى كىت بۆ ھەلگرم."

ھەمدە:

"شوتنى عەبدىخان... دەبى لە ھەر كۆپتەك بى، ۋەىبىنى. نەگەر لە كۈنە مىشكانىش دا خۇى شارەبىتەۋە، دەبى شوتنى ھەلگىرى. نەگەر بوۋىتتە تەيرو چوۋىتتە ئاسمان دەبى بىدۆزىۋە. نەگەر دىتەۋە زۆر باشەو نەگەر نا..."

عەلىيەشەل:

"بۆچى زووتر نەتگوت برالە... ئەگەر دەمزانى كە دەتەوئ شويىنى عەبدىخانت بۆ
هەلگرم، ھەر كە زارت دەكرەدە، دەمگوت بەسەرچار. شويىنى ئەوت بۆ ھەلدەگرم. لە
ھەر كونيەك دا خۆي ھەشار دابىي بۆت دەبينمەو. ئەگەر لە ھەھەننەم دا خۆي
شاردېيتەو دەيىنمەو. ھەھەن يان لە شارە، يان لە گوندى "زەردەباخچە" يە، يان
لە "ھەرشارەدئ". ھەھەن لە يەكەك لەو جىيانەيە. دەبىي پىكەو بەچىنە لاي
چوكووراوا. راي دەبينمەو ھەروا بزائە بە دەستى خۆم شاردرۆمەتەو. يەخەي دەگرم و
دەيدەمە دەستت... ئەو كافرە مال و گوزەرائى منى تىك داو. چونكە شاھىيە
بەدرۆم نەدا لە دىيى ۋەدەرنام. روھى بە ژن و مندالم نەكردو ناوارەو سەرگەردانى
كردىن. ناچار بووم پىلى ژن و مندالم بگرم و بچمە غەربايەتى. لەخوام دەوئ ئەو
خوانەناسەي وغبېر وغبېر بگەي. بۆخۆم لە خوام دەوئ بىيىنمەو. لە گەلتان دىم. ياغى
دەم و روو ئە شاخى دەكەم..."

ھەمەد:

"باشە... ئىتستا با بچىنە ژورئ. پاشان قسەي لى دەكەين. نامەوئ كەس بزائى. نابى بە
كەس بلىي. عەلى دورموش بۆنى كروە، بەلام قەيدى نىە. نابى كەسى دىكە بزائى."

عەلىيەشەل:

"ئەمن بە خەيالم دا نايە. ھەموو دنياش پى بزائى كارى خۆم دەكەم. ھەموو كەس دەزانى
ئەو بىشەرەفە چى بەسەر تۆو خەجىج و دىھائىيەكان و پاشانىش بەسەر خۆم ھىناو. دەردى
لە دلم دا ھىندەي كىتەكە. چا لەبىرم دەچىتەو؟ ھەموو دنياش پى بزائى، شويىنى ھەلدەگرم.
ئەو پەرەكەي ئەو يە ئەمنىش تەنگەك ھەلدەگرم و ۋەدوات دەكەوم. بچىە ھەر كويىيەك
لە گەلت دىم، بەخوا دىم..."

ھەمەد ھات و لەبەر ناگر دانىشت. عەلىش ھات. عەلىيەشەل بە چاوان پى دەكەنى.

عەلى دورموش:

"چاوت پىتەكەنئ شەلە... ناكە كارىكى تازەت بۆ پەيدا بوويى؟ پىم بلى دەتەوئ شويىنى
كى ھەلگري؟"

عەلىيەشەل:

"نا... شتى وا نىە. كاك ھەمەد لە گەلم ناشت بوو تەو. بۆيە خۆشچالم."

پاشان، حەمەدو جەبارو نایب و عەلییەشەل، چوار بە چوار چوونەوه کادیئەتی.
وختیک لە کادیئەتی وەدەر کەوتن و وەرێ کەوتن، هیشتا بەری رۆژی روون نەببوو.
حەمەد:

"خواحافیز دایە حۆری، خوا حافیز مام عەلی دورمووش. هەمووتان بە خوا دەسپێرم."
دایە حۆری:

"حەمەد، حەمەدی خۆم... ئەگەر وختیک کاری عەلییەشەل تەواو بوو، قیمە قیمەت
نەکرد... ئەگەر ئەو یەزیدەت و نەجەر و نەجەر نەکرد، بزانە کە هەرگیز گەردنت نازا ناکەم. ئیتسک و
پروسکی دوونەش لە گەلکۆدا ناگر دەگرێ. هالی بووی چیم گوت؟ گۆیت لێبوو؟"
عەلی دورمووش:

"بەخێرچی حەمەدم... گۆیت لە قسە دایە حۆریت نەبێ، بۆخۆت دەزانێ نەختیک
شیتۆکەبە."

پاشان رووی کردە عەلییەشەل:

"ئەتۆش وەدلی خۆتی مەگرە عەلی. ژن ئەگەر پیر بوو، خەرفانەکی بەلایە..."
لە دێی وەدەرکەوتن.
عەلییەشەل:

"کەوابێ خۆم بە چاری خۆم کەلاکی ئەو کافرە دەبینم، ها؟..."

عەلییەشەل دواي ئەم قسەیه لێوی خۆی لستەوه. ئەمە عەدەتی بوو، هەروەخت کاری
راست بەهاتایەو کەیفی ساز بایە لێوی خۆی دەلستەوه.
عەلییەشەل:

"دەزانم برالە زۆرت خەراپە لە دەستی من دیوێ. ئیتستی دەمەوێ چاکەشم لە دەست ببینی.
هەرکاریکی لە دەستم بێ بۆتی دەکەم. پاش نەوێش کە کاری ئەو کافرەت یەک لا کرد، دیسان
هەر کاریکم لە دەست بێ بۆت ئەنجام دەدەم. ئەتۆ زۆر بە روحی، زۆر پیاوی. یەکی دیکە لە
جیبی تۆ با، هەتا ئیتسا لەمێژ بوو منی کوشتبوو. بەلام ئەتۆ تێگەیشتی کە ئەمن گوناهێکم
نیه. ئەگەر ئەمن بنیادەمیکی خەراپ بووایەم، شایەتی بەدرۆم دەداو تووشی ئەم رۆژە
نەدەبووم. بەلام ئەتۆ تێگەیشتی کە شایەتی بەدرۆم لە من ناوەشیتەوه. ئەگەر ئەو کارەم
کردبایە خۆتەم هەلالی تۆ بوو."

نایب رەجەب کە لەمێژ بوو قسە نەکردبوو، وەقسە هات:

"دەلەن ئەتۆ لە شوێن گێرپان دا لینگەت نیه؟"

عەلییەشەل:

"شوێنم خەراپ نەدەگێرا... بەلام ئیدی سۆتیندم خواردووە کە شوێنی بنیادەم هەلنەگرم."

نایب رەجەب:

"باشە، کارت بە هەیوانان چیه؟"

عەلییەشەل:

"ئەگەر بە جاریك دەست لە شوێن گێرپان هەلگرم، نەخۆش دەکەوم. شوێنی شوورو کەلەکتیوی و ئەو جۆرە هەیوانانە هەلنەگرم... وەدوای راوچی یان دەکەوم و شوێنی هەیوانان هەلنەگرم، چ بکەم، بە دەست خۆم نیه. ئەگەر هیچ شوێنێك هەلنەگرم بەخوا دەمرم."

جەبار:

"بە قوریانی خوای بـ..."

نایب رەجەب:

"وەی دایە گیان، وەی."

باشان هەتا گەشتنە بەستێنی "ناویژە گابەرد"، هیچیان قسەیان نەکرد. لێرە، ناوێگ لەسەر زەوی نیشتبوو. خاکی نێرە سوور بوو. گلەکەیی بۆنێکی لێ-هەلنەدەستا، وەك بۆنی گلی چوکورووا.

نایب رەجەب:

"وەی دایە گیان، وەی... وەی ئەژۆم... خەریکە ئەژۆم دەشکێن... سەری خۆم بۆ راناگیرێ."

جەبار:

"چ بوووە نایب رەجەب... دیسان دەنالتێنی..."

نایب رەجەب:

"وەی دایە گیان، وەی."

عەلییەشەل:

"برینەکەیی زۆر نەستوور بوو. بەم وەزەعە دەرنایین. چونکە زیاتر نەستوور دەبێ. دەبێ لە جێیەك وەمێنین. مالی "نومەتەزەرد" لەو نیزیکانەیه، پیاویکی باشە."

نایب رەجەب:

"نا، نابئ... بۆ برينئك ناكري بنووين. شويئي شو كافره مان هه لگرتوه و دهبي وه دواي كهوين. نابئ بئلين شويئنه كه كوئر وه بيئ."

نايب ره جەب دوايه توورە بوو و بانگي جەبارو حەمەدی کرد:
"حەمەد، جەبار... وەرە پيش کارم پيتانه. دەمەوئ هەتا شو کارە تەواو دەبيئ ئەمەن سەردەستە بم... دەبيئ هەردووکتان بە قسەم بکەن، باشە؟..."

حەمەد:

"باشە."

جەبار:

"باشە... بزائم دەتەوئ چ بکەي."

نايب ره جەب:

"هەرکەس قسەم لە قسە بکا، دەسبەجئ دەیکوژم... ئەگەر بابیشم بيئ، دەیکوژم."

جەبار:

"باشە، کەس قسەت لە قسەي ناکا... ئیستا بليئ بزائم دەتەوئ چ بکەي؟"

نايب ره جەب:

"راوەستە با وەختی بيئ."

پاشان بانگي عەلەيەشەلي کرد:

"عەلەيەشەل دەلێن ئەتۆ لە شويئ گيتران دا زۆر وەستاي... بەلێنيشت داوه شو نامەردەي بدۆزيموه. وایە يان نا؟"

عەلەيەشەل:

"بەلێ. بەلێنم داوه. بەلام ئەگەر قەولیشم نەدابئ، بۆخۆم دەمەوئ وەيبيشم. بۆخۆم بە خويئي سەري تينووم."

نايب ره جەب:

"باشە... بليئ بزائم، بە فکري تۆ ئیستا عەبدی لە کوئيە؟"

عەلەيەشەل:

"ئیستا ناتوانم بليئم لە کوئيە. يان دەبيئ لە شاري بيئ، يان چوو تە هەوشارەدي... لەوانەشە خەبەريان بيئ دابيئ کە نيئە لە دواي عەودالين... ئەگەر دلێ خەبەري بيئ دابيئ، حەمەن دەچيئە ديهاتي "دەشتي یۆرگير"، چونکە دەزانی ياغيەکان ناچنە جيگای دەشت و ئەگەريش بچن لێي ناميئنهوه."

نايب ره جەب:

"باشە، ئەگەر چوويىتتە لاى يۆرگىر دەبى چ بکەين؟"

عەلىيەشەل:

"ئەمەن خەبەرى دەزام. ھەر لاق لە يۆرگىر بەرىتتە دەرى خەبەرتان پىن دەدەم."

نايب ره جەب:

"ئىستە تەگبىرى ئىمە چىە؟"

عەلىيەشەل:

"ئىستە ئىتوہ بچنە مالى ئومەتەزەرد. ئەمەن دەچمە لاى چوکورواوا، نەختىك گوى
ھەل دەخەم و دوايە دىمەوہ لاتان. ئىستە دەبى بچىنە مالى ئومەتەزەرد. ئومەتەزەرد خزمى
خۆمەو نەو کافرەشى خۆش ناوى."
لاى ئىتواری بوو کە گەيشتە مالى ئومەتەزەرد. مالى ئومەتەزەرد تاقە ماله بوو، و لەسەر
تەپۆلکەبەكى بە دارو بار ھەل کەوتبوو.

عەلىيەشەل:

"سلاو کاک ئومەت. ئەمە ھەمەدۆكى خۆمانە."

ئومەت:

"برالە بىستبووم کە چوويە شاخی. زۆرم پىن خۆش بوو. زۆرم ھەز دەکرد بت بىنم."
عەلىيەشەل ئەوانى لە ھەسارى مالى ئومەتەزەرد داناو بۆخۆ لىيدا رۆيشت.
ئومەتەزەرد لە دواوہ بانگى کرد:

"کاک عەلى، چايەك بھۆوہ، دوايە بېۆ."

عەلىيەشەل، ھەروا بە دەم رىنگا رۆيشتەوہ جوابى دايمەوہ:

"کاک ئومەت کارم ھەيە. بە پەلەم."

عەلىيەشەل ھەروا کە لاقە شەلەکەى بە دواى خۆى دا رادەکىشا، وەك ئەوہى بە غاردان
بېوا، دوور کەوتەوہ.

شەوى شەنبايەكى نەرمى ھەل کرد. مانگ بە ناسمانەوہ دەرگوت سەھۆل بەستوويە. شۆقى
مانگ بە نىتو لک و پۆپى دارەکان دا شىخال شىخال دەبوو و دەکەوتە سەر زەوى.

عەلىيەشەل لەبەر خۆيمە دەرگوت:

"ئەگەر بىيە تەيرو بچىە ناسمان بەگىرت دىنم."

ماله کدی وهبیر هاتمه که به چند سال زه خدمت دروستی کردبوو و رای خستبوو. وهبیری هاتمه که پیاره کانی عهبدی خان نهو ماله یان چۆن ویران کردبوو. ددانی له چیره وه بردن. خیراتر پیتی هه لێنایه وه.

کاتیک گهیشته شاری، تازه دنیا رووناک دهبوو. چوه لای بازار که. "مراد" ی گهسک دهری بازار که، خهریک بوو بهردهرکی دوکانه کانی ده مالی و تۆزو خۆلی گه یاندهبوو عاسمان. وادیار بوو مراد سه رمایه تی. سلۆیکی له مراد کردو راسته پێ چوه چاخانه کدی "تۆفیق ناغا". تۆفیق ناغا تازه چاخانه کدی کردبووه وه. عدلی داوای چای کرد. چایه کیان له پیش دانا. چایه که هه لمی لێ هه لدهستا. عدلی هه شهل که دله کوتی بوو، ههتا هه موو دوکانه کان کرانه وه، هه ر له چاخانه دانیشته.

کاتیک یه که م تیشکی ههتاو له بهردهر پێی پیاوه پێیه کانی دا، عدلی هه شهل چوه دوکانی "مام مسته فا".

مام مسته فا خه لکی ماراش و پیره پیاویکی ریش سپی و سه روو روخۆش بوو. هیشته دوکان نه کرابوو وه. عدلی له بهر دوکانه که هه لته روشکاو پشتی به ده رگای دوکانه که وه دا. چاوه پێ دانیشته. سه که گروپییه که لمبۆزی ره عه رزی ده خشا به ته نیشت عدلی دا ته پهری. ئیره روویه رووی دوکانی نا لته ندیی "حاجی کووره" بوو. تاوێک دواتر حاجی کووره هات. ده زگایه کدی رێک و پێک کردو دهستی کرد به ناره نارو نا ل کوتانه وه. نهو په یین و پالهی له قوژبنێک کۆ کرابوو وه، هه لمی لێ هه لدهستا. وه ختیک ههتاو بلیند بوو هه لمه که نیشته وه. پاشان مام مسته فا پهیدا بوو. وه ختیک مسته فاغا بهو به یانییه چاوی به عدلی هه شهل کهوت پێکه نی:

"چ باسه عدلی؟... شوینی دزه کهت له دوکانی ئیمه دیه ته وه؟"

عدلی هه شهل به باویشک دانه وه ههستا:

"ته دی، ههروایه."

مسته فاغا ده رگای دوکانه کدی کرده وهو چوه ژوور:

"باشه، وه ره ژووری عدلی ناغا بزائم، باس و خه بهر چیه؟..."

عدلی:

"بێم چی کاک مسته فا قوژت له سه ر قوژرتی به ملمان دا دی."

مسته فا:

"بەلەي، بېستوومانە."

عەلىيەشەل:

"بەلەي، ھەقەن بېستوتە."

مستەفاغا:

"عەبدى كاريكى باشى نەكردە... رۆژى پېنج فەرزە نوپۇن دەكا، بەلام ھەق نەبوو ئەو رەفتارە لەگەل تۆ بكا."

عەلىيەشەل:

"دەلەين عەبدىخان لەم دەروپەرانیە... نەگەر راستە، باشترە نەمن لەو نيزیکانە خۆم ناشکرا نەگەم. نەگەر و دەستى کەوم ھەقەن بەلایەکی دیکەم یەسەر دینى."

مستەفاغا:

"مەترسە كاك عەلى. ئەو نىستا لە فەكرى گيانى خۆى دایە. لەو بىستە منداڵە، لەوێ كە دەلەين ياغى بوو، ئەوەندە دەترسێ كە نازام لە چ كونيەك دا خۆى ھەشار داو. ناویرى لە شار وەمىتى. دویتى ھاتە لای من، ھىندىك سىغارو شەمچەى كړى، لە خورجینەكەى ھاویشت و بە چوارنالا لىیداو رۆیشت. چوو گوندی "ناك تووزلوو". بەنیاژە ھەرلەوئ زەوى و خانوو بكړى و پىنیتەو. عەبدى و ھەمەد بە یەكتر دەویرن. ئەتۆ وریای خۆت بە. خەراپەى لەگەل تۆ كرد. بەلام بۆخۆش چاكەى نایەتەرئ. ئەو دەشى بىنى، لە ترسى منداڵىكى بىستىك منداڵ چۆن كۆن بە كۆن خۆى دەشاریتەو..."

عەلىيەشەل بى ئەوێ مستەفاغای وەشك بجا لەسەرەخۆ پرسى:

"خو دەزانئ لە ناك تووزلوو مېوانى كئىە."

مستەفاغا:

"دەتەوئ لە مالى كئى بئ؟ لە مالى كوئىخا ھوسىنى خرمى خۆیەتى."

عەلىيەشەل بۆ ئەوێ بە تەواوى دلنیا بئ، زۆر بە نارامى گوتى:

"نا... باوەر ناكەم لە ناك تووزلوو بئ، چونكە ئەو نیتە نیتەى ھىچ پئ خوش نىە. ھەقەن دەچیتە چوكووراوا، دەچیتە گوندى زەردەباخچە، مالى كۆرە خالەكى."

مستەفاغا تورپە بوو:

"قەسە قۆر بۆ دەكەى؟ كاپرا لە ترسان خوئین لە لەشى دا نەماو. بىبىنى زگت پىنى دەسووتى. وا زەرد بوو دەلەينى بەھىتى زەردە... ناخر ترسەنۆكى وا كە لە ترسان نازانى لە چ

كونيك دا خۆى بشاريتهوه، دهچيته مالى كوپه خاله كەى، كه دهلتي مەرى خوايه... عەبدىت چۆن ناسيوه... لەوانه نيه كه بىو ئاسانئيه كلكى به تەلموه بى... بىستم شو كوپه ياغئيه كه پتي دهلتن حەمەدۆك چەند شو لەمەوبەر چووته سەر ژن و مندالتى عەبدى. دهلتن ويستوييه ژن و منداله كەى بكوژئ، دوايه بەزەبى پييان دا هاتوه بەره لای كردوون. بىستروته يان نا؟... دەستەيه كيشيان ژاندارمە وەدواى شو كوپه ياغئيه خستوه. خۆ عەبدى لەم وەزەدا مندال نيه له ئاك تووزلوو وەدەركەوئ. كوئخا حوسين زۆر پياوه. هەتا كەلاكى كوئخا حوسين نەكەوئ، كەس ناتوانئ پرى چاوان تەماشای ميوانەكەى بكە... عەبدى ئەمانە باش دەزانئ. چما منداله كە مالى كوئخا حوسين بەجئ بىلتئ و هەستئ بچيته زەردەباخچە؟ قەولت پئ دەدەم ئىستا بچيه مالى كوئخا حوسين، دەبينى لە پەناى ناگردانەكە دانىشتوه... ئەمەن دلتيام."

عەلى پەشەل:

"خو بە حەقە، ناحەقىيان لە كەس قبوول ناكە. شو زولسى لە مەن كردوه. خواش بە دەستى كەسئىكى ديكە حەقى مەنى لئ دەستينئ. با خۆى بشاريتهوه... با لە ترسان شو و روژ نارەق هەلپيژئ... ئەمەن كارئكەم پتي نيه، هەر حەوالەى خواى دەكەم."

مستەفاغا:

"ئەرى، ئەتۆ حەوالەى خواى بكە."

عەلى هەرچەند جىنگاى عەبدى دۆزيبووهوه، بەلام ديسان دلتي شارى نەدەخواردەوه و رازى نەبوو هەتا باشتر دلتي نەبئ، حەمەدۆكى بەرپتە چوكووراواو خوا نەخواستە بەلەيكى بەسەر بئ.

لە مستەفاغا هينديك هەلواو لەنانەواخانەش هينديك نانى كړىو بەرهو ئاك تووزلوو كەوتە رىگا.

لە شارى را هەتا باتلاغەكانى "ئاغاچسيز" نيزيكەى سەعاتە رىپەكە. لىترە دارى بيشەى بە قەدەر دارەكانى لىترەوار بلىندن. چۆم بە نيتوهراستى ئەم دارانەدا دەروا. گوندى ئاك تووزلوو كەوتوووتە پشتى باتلاغەكانى ئاغاچسيز. لەو دئپەدا كەس نيه تاولەرزى خۆلاتيى تووش نەبووئ.

لە نيزيك قاميشەلان وەك ئەوه دەچوو رىگاى لئ ون بووئ. دەستى كرد بە شوين گيپران. شويني چەقەلئىكى هەلگرت. شوينەكە بۆ لای باتلاغەكان چووبوو. لەوه كە شو شوينەى

دۆزىيىپىۋە، ھەم خۇشحال بىر ھەم تورپە. لە دىلى خۇي دا دەيگوت: "باشە، شىرتىنى چەقەلە!..." ھەروا كە جىنئىرى بە چەقەل دەدا شىرتىنەكەي ھەلگرت. سەرەنجام بە دواي شىرتىنەكەدا لە ھەرزىكى وشك سەرى ۋەدەرنە، لەدلى خۇي دا گوتى: "نەو چەقەلە سەگبابە زۆر شتى لەبن سەرىۋە ھەن... ھەر لە جىن دا چەقەل ھەيوانىتىكى بەھۆشە."

رۇزى دواتر ھەتاۋ بلىند بىۋو كە گەيشتە ناك تووزلوو.

ناك تووزلوو كۆيۈرە دىيەكە بىست - سى مالىيە. ھەموو مالىەكانى نەو دىيە كەپرن، كەپرى قامىش. لەسەر بانە قامىشەكانىش گىيا شىن بىۋو. بانى كەپرەكانى دەۋرۋىرە قامىشەلەن ھەمىشە نۆيە، چونكە قامىشەلەن لەبەر دەستىانە. قامىشەكە دەپرنەۋەو جار بە جار پى دادەپۆشن. بەلام بانى نەو كەپرانە كە لە قامىشەلەن دورون، زۆرتەر بە قامىشى وشك داپۆشراون. گىياشىنىشيان نىە. رەنگى نەو بانانە كەمىتك ۋەك رەنگى زىو دەچى.

غەلىيەشەل گەيشتە پەناي ناۋەدانى. مېشۋولە بالى لىك نەدەدا. تەنيا زىك لەبەردەرگاي يەكلىك لە مالىەكانەۋە كە چىغى چۈاردەۋرەكەي داھاتبو، سەرتىكى ھىنايەدەرۋ رۆيشتەۋە ژوورى.

غەلىيەشەل:

"خوشكى... خوشكى بەرئىز... مالى حوسىن ناغا كامىيە؟"

ژەكە ھاتە بەر دەرگا. مالىكى نىۋە كەپرو نىۋە تەنەكەي لە نىۋەراستى ناۋەدانى دا پىن نىشان دا. غەلى كە ھەناسەي سوار بىۋو، بىز لاي نەو مالىە ۋەپى كەوت.

دەرگاي مالىەكە كرابوۋە. تارلىك لە پىش دەرگا راۋەستا. پىاۋىكى گەلەگەت لە

مالى ھاتەدەر:

"چت دەۋى براگيان؟"

غەلىيەشەل:

"نەمن رەبەتى غەبدىخانم... پەيامىكەم بۇي ھىناۋە."

پىاۋەكە:

"ۋەرە ژوور براگيان."

لە ھەسارى گەرەي مالىەكە تىپەرى. چوۋە ژوورى ھۆدەيەك كە سەرانسەر بەرەي لىراخراپون و ناۋرەكەشى خۇش خۇش دايىسا. غەبدىخان لەبەر ناگرەكە دانىشتىۋو،

دەسجىيە دەگىپان و بىز لاي ناۋرەكە چەمابوۋە، ۋادىار بوو ۋىژىنگى دەدان.

عەلى تاۋىك لە پەنا دەرگەي راۋەستا. عەبدىخان ھەروا وئۆيىنگى دەدان. ھۆشى بەسەر دەرگاگەۋە نەبۇر و ھەروا دەسجىبى دەگىپران. پىاۋە كەلەگەتەكە بە دۋاي عەلى دا ھاتە ژورۇر: "خان... لە دىيى خۇتان پا ھاتوون."

عەبدىخان، ھەروا بە دەم فەرەكانىيەۋە بە ئەسپاسى سەرى ۋەرسوۋراندو چاۋى دە عەلىيەۋە بېرى. عەلى جۆرىك راۋەستابوۋ دەتگوت خەرىكە بەسەر لاقە شەلەكەي دا بىكەۋى. خان لە پىش دا عەلىي نەناسىيەۋە. يەك دوو جار چاۋى لىك نان. كاتىك عەلىي ناسىيەۋە رەنگى پەرى. زارى كەدەۋە ھىندىك شت بلى، بەلام نەيتوانى. كەس لە قەسەكانى ھالى نەدەبۇر. عەلى چوۋە لاي. عەبدىخان چاۋى پى دەريەپىن و دەسجىبەكەي لە دەست بەرىۋەنەۋە:

"ۋەرە كوپم... ۋەرە بزانم باس و خەبەر چىيە؟... لە دىيى پا خەبەرت ھىناۋە؟"

عەلى لەبەر ئاگردان، لە لاي خان دانىشت.

عەبدىخان:

"باشە... باس و خەبەر؟"

عەلى يەك دوو جار بە دىيى پىاۋە كەلەگەتەكە چاۋى لە عەبدىخان داگرت. عەبدىخان تىگەشت كە عەلى قەسەكى نەيتىي پىيە.

عەبدىخان:

"ۋەسمان... تاۋىك بچۇ دەرى، نىشە دووسى قەسە تاپىيەتيمان ھەن."

پىاۋە بالاۋەرەزەكە چوۋەدەرى و دەرگاي پىتەدا. عەبدىخان لە عەلى نىزىك بۋەۋە:

"كوپم باس و خەبەر چىيە؟"

روخسارى عەبدىخان لەبەر ترس و نىگەرانى شىكلىكى سامناكى بە خۇيەۋە گرت. پرسى:

"عەلى... نەكا نىستا شوئىنى منت ھەلگرتىي؟"

عەلىيەشەل ۋاي خۇ فەقىر دەنۋاند دەتگوت نىستا نا نىستا لە بانگى گريانى دەدا.

عەلى:

"خان... نازانى نەو شوين گىپرانە چ بەلەيەكى بەسەر من ھىناۋە... دى و مال و ژيان و دارۋنەدارم لەدەست چوۋە كەۋتوۋمەتە غەرىبايەتى. نىستا شەۋەش بەس نىيە، دەبى روھىش بەدەم. ھەمدەك ھات. منى لە چاغشاك بەگىر ھىناۋ بەدەست بەستراۋى ھىنامىيە ناسىياب چەشمە. دەيگوت دەبى عەبدىخاننىش ۋەبىنم و ھەردوۋوكتان پىكەۋە بكوژم. شەۋى كەيشىنە ناسىياب چەشمە. ھەمدەك دەرگاي مالاكەي تۆي شكاندو چوۋە ژورۇرى. شىۋەنى

ژن و مندالەكەت دەگەشتە ئاسان. ئەمەن لەو شلوق و پلوقىيەدا بۆي دەرچووم. چوومە مالىيە سەس شىلم. سەس دەستەكانى كەردەمەو. سەسۆم نارد بېچى بزانى لە مالىيە نىو چ باسە. سەسۆ چو و خەبەرى هيتا. دەيگوت خان لە مال نىيە، سەمەدەش چووتە ژوورئ و لە پشتهو دەركاى داخستو، كەس ناتوانى بچىتە ژوورئ و ژن و مندالىيە عەبدى خان لە ترسان ئەو زىباويان دەچى... دوو ياغيى دىكەش كە لەگەل سەمەد بوون، وەختىك پىتيان زانىبوو كە ئەمەن سەسۆم، كەوتبوونە نىو دى و مال بە مال بە دوام دا دەگەران... بەلى خان... ئەمەش لە نىو دىي رام كەرد... نازانى لە نىو دىي چ قىامەتەك بوو. بە سەس ناپەختەيەك بوو لە ئاوايى وەدەر كەوتم، هەتا گەشتە سەس چۆمەش، گويم لە دەنگى ئەوانە بوو كە بەدوامەو بوون. ئىستا پىم بلى تەگبىرى مەن چىە خان... ئەمەن سەسۆم خواو دوو سەسۆم تۆ شك دەبەم."

عەبدى خان رەنگى پەرى. لەو نىو دەدا عەلىيە شەلەش دەستى بە گريان و سەسەك دان كەردبوو:

"خان... دەستە بە داوینت... فەركەك بۆ ژن و مندالىيە مەن بکەو. ژن و مندالەكەم لە چاغشاك بەچى ماون. ئاخىر گوناحى مەن چىە. ئەمەن تازە ناویرم بچەو وئ. ئەتۆرئەكەم بۆ دانى خان. بۆ خۆشت دەبى فەركەك بۆخت بکەى. لەم چو كورواوایە چ دەكەى؟... ئىستا نىمە بە جەهەننەم، ئەتۆر دەبى چارەك بۆخت بدۆزىو. ئاخى ئەتۆر خواوێ پىنج پارچە مەكەى خان. سەسۆم خەلەك گەورەو چووك دەلێن عەبدى خان چووتە چو كورواو. ئىستا نىمە بە جەهەننەم خان. ئەمەن لە خۆم زياتر لە فەكرى تۆ دام خان..."

روخسار و ئەستۆي عەبدى خان سوور سەلگەران. چاوى پە بوون:

"كۆرم، عەلى ئاغا... دەزانم خەراپەم لەگەل كەردوى. ئىستا بچۆ ژن و مندالەكەت بىنەو دىي خۆمان. نامەيەكەشت دەدەمى بۆ مالىيە نىمە بەرە. دەنوسم تۆ و جوتت بەدەن. هەرچى بوو رۆشتو. ئىستا بچۆ پىلى ژن و مندالەكەت بگەرە بىان هیتەو ناسياب چەشە."

عەلى:

"ئەمەن تازە ناویرم پە لەو نىو بىنەم خان گيان. ئەگەر ئەو بىنەمەنى بىنەمەسە بەگىم بىنە، بەخوا و نچر و نچر دەكا."

عەبدى خان:

"لىنى مەترسە، نايەلم چى دىكە لەو كىوانەدا بە كەيفى خۆى بىت وىچى. بىستومە لەگەل دوردووە شىتیش تىك چوون. وەلامم بۆ دۆردووە شىت ناردووە. ھەر نەم رۆژانە دەستەى چىچكىلىشى بەگژدا دەكەم. ھىچ ترست لىنى نەبى. ھەر نەم رۆژانە وەك كەويارە بۆت دەگرم. نەتۆ ترست نەبى.

عەبدى خان دەستى بە گىرفانىدا كىردو بەستەيەك ئەسكىناسى دەرھىنا. لەنىو ئەسكىناسەكان نىزىك بە دە ئەسكىناسى سەوزى دەرھىنا:

"وەرە كۆرۈم، وەرە عەلى ئاغا. ئەمەش پىوولتى خەرجىت. ئىستا گوى بگرە بزائە چت پىدەلئىم. نەتۆ ئىستا دەبى راستەرى بچىيە ناسىاب چەشمە سەرىكى مالى ئىمە بدەى. بلى سى مېگەل لە مەرو مالاكەكە لى خورن بۆ چوكووراوا. بەلام وريا بە ئەو زۆلى ھەرامزادەيە نەت بىنى. بە شەو بچووە نىو ئاواىى با كەس نەت بىنى. بە يەكەك لە نۆكەرەكانى مەن بلى ھەستى بچىتە چاغشاك و ژن مەندالەكەت بۆ بىنى. نەتۆش خەبەرىكى مەندالەكانى مەن بزائەو وەرەو. نازام ئەو نەخلەتەيە چى بەسەر مەندالەكان ھىناو. ھەستە عەلى ئاغا... ھەستە پارووە نائىك بۆ و وەرەكەو.

عەلىيە شەل دىسان گرىا:

"خان مەمنىرە بۆ ئەولا. بەخوا وەدەستى كەوم، كەلاكم دەخاتە سەر زەوى."

عەبدى خان توورە بوو:

"زەويە، وەرەكەو. قەسەكانىشت لەبىر نەچن. بەخۆرايش مەترسە. لەوانەيە ھەتا ئىستا ژاندارمە گرتىتەيان. ئەو جارى زۆرى ماوہ بۆ ئەوەى بىتە ياغى."

عەلى:

"باشە خان، بەسەر چار. راست دەكەى. ئەو ئىستا زۆرى ماوہ بۆ ئەوەى بىتە ياغى."

نائىان بۆ عەلى ھىنا. عەلى بە پەلە نانەكەى خوارد و وەرەكەوت:

"بە پشتىوانىي خوا. دەچمەو دى... نىشەللا خەبەرىكى ژن و مەندالەكەت بۆ دىنەمەو."

عەلى پالى گرتن. لاقە شەلەكەشى لەبىر چووبووەو. رۆژ و نىوتەك يەك تەكان بەرپۆە بوو، تا گەيشتەو مالى نۆمەتەزەرد. كاتىك گەيشتەو نىوہشەو بوو. لەبەر دەرگا فیتوويەكى لىدا. نۆمەت فیتووەكەى ناسىمەو دەرگاى كىردەو:

"بەسپایی، بەسپایی... مالتەكەمان پر لە ژاندارمەییە. بەدوای حەمەدا دەگەرێن. هاتوونە مالتی نێمە ماندوویان بھەسیتەو، نیتسا نووستوون. وەکیل باشی عاصم خەریكە شیت دەبێ. كۆرەكانی تۆش ئەو لە كادیتنی كەیفی دەكەن. بەرخێكم بۆ سەرپرێون. بەلام ئەم حەمەدۆكە ماشەللا یەك پارچە ناوڕە بۆخۆی. نەقسە دەكاو نە هیچ دەلتی. بەلام دیارە زۆری پێیە. لە چاوانی را دیارە. چاوەكانی وەك شاگر هەلەدەبن و دەكووژێنەو. نیتسا راوەستە. لەنێو یاغییەكان ناویانگێك دەردەكا كەس نەیبێ... وەرە بێبەمە لای وان."

چوون بۆ لای كادیتنی. نۆمەت دوو خێكە بەردی هەلگرتنەو. سێ جاری لێك دان. دەرگای كادیتنی بە نەسپایی لێ كرایەو.

عەلییەشەل:

"ئەمنم... هاتەو."

حەمەد:

"بەخێراتیەو، وەرە ژوور."

عەلی چوو ژووری و دەرگایان پێدەدا.

حەمەد:

"ئەو رەفییەتی تۆ زۆر پیاو عەلی ناغا. زۆر پیاوی چاكە. ئەگەر كەسیكی دیکە بایە، تا نیتسا نێمە بەگرت دابوو. ژاندارمەكان مالت بەمال بەدوامان دا دەگەرێن. چاك بوو كە هاتیەو."

عەلییەشەل:

"دیتەو بەرالە. لە ئاك تۆزلوو، لە مالتی كوێخا حوسێن، لەبەر ناگردان لێی دانیشتەو."

حەمەد لە خۆشییان دەست و لاقی خۆی لێ ون ببوون. شەمەجەیی لە گیرفانی دەرھێنا. شەمەجەییەکی لێ داو چرا فێلەكەیی هەلکرد. ئەمە كەمەترخەمیەکی گەورەبوو.

جەبار و نایب رەجەب، هەردووکیان لەقوژنیك لەسەر دۆشەكێك خەوتبوون. حەمەد بەئەسپایی نفورچیكی لە جەبار كوتا. جەبار بەترسەو لەجێی دەرپەری و پەری دایە تەنگەكەیی.

حەمەد:

"شتێك نیە جەبار، ئەمنم."

جەبار:

"چيه، خه بېرئك هديه؟"

حه مه د:

"عهلى هاتوه ته وه."

جه بار:

"عهلى هاتوه ؟"

حه مه د:

"نه دى، هاتوه ته وه."

جه بار:

"ديويه ته وه ؟"

حه مه د:

"نه دى، ديويه ته وه."

جه بار:

"كه وايي، كاره كه مان جوور بووه."

حه مه د:

"نه دى، جووره."

جه بار:

"كه وايي، د سبه جي ده بى وه پرى كه وين. وا نيه ؟"

حه مه د:

"نه دى، د سبه جي."

جه بار:

"د سبه جي... به لام نايب ره جده وه زعى باش نيه. هلى بز ناجوولئ... ده ترسى مري."

حه مه د:

"نه دى ته گير مان چيه ؟"

جه بار:

"نايب ده بى هدر ليتره وه مينئ."

حه مه د:

"نامينئ ته وه... ده ترسم تووشى شتيكمان بكا."

جەبار:

"چارە نىيە، دەبىي ھەلى سىتېن."

جەمەد:

"ئەرى، دەبىي ھەلى سىتېن."

جەبار ئقورچىچىكى لە نايب كوتا. نايب لە خەوى دا تەنىشتاۋ تەنىشتى كىرد.

جەبار:

"نايب، ھەستە."

نايب رەجەب:

"ئەمەن خەرىكم دەمرم... ئەو دەمرم."

جەبار:

"ھەستە نايب... دەبىي پرۆين، ھەستە."

جەبار دەستى نايبى گىرت و راستى كىردەو.

نايب ئالاندى:

"لېم گەپ... ئەمەن خەرىكم دەمرم... ئەمەن ئىدى دەمرم."

جەبار:

"ھەستە رەجەبەشېر... ھەستە نايبەشېر... ئاخىر ئەتۇ ئەتگوت بۆخۇت سەردەستەي؟..."

ھەستە...

وختىك دەستى نايبى بەردا، نايب سەرلەنۇي كەوتەو ئىو جىيەكەي و لىي كەوتەو.

جەمەد:

"بەستەزمانە... چەند رۆژە خەو نەچوۋەتە چاۋى. ئەمەز يەكەم رۆژە كە خەوى

لىدەكەۋى... چەند رۆژە ھەر ھاۋارى بوۋە."

جەبار:

"ئەدى چ بىكەين؟... لېرە بەجىنى بىلەن و پرۆين؟"

جەمەد:

"ئا."

جەمەد جىگەي دەستى نايبى گىرت و راستى كىردەو.

چەند جار بە سىرتە بۆي دوۋپات كىردەو:

"نايب، نايب... عەبدىخان لە گوندى ئاك توزلوويه، لە ئاك توزلوو... لە ئاك توزلوو... عەلى خەبەرى ھىتارە... عەلىيەشەل ھاتەوہ نايب، ھەستە..."

نايب رەجەب چاوى ھەلئىنان:

"چى؟..."

خەمەد:

"جىگای عەبدىخانمان دیتەوہ، لە ئاك توزلوويه."

نايب رەجەب:

"عەلىيەشەل جىيەكەى دیتەوہ؟"

خەمەد:

"بەلئى، عەلىيەشەل دیتەوہ."

نايب رەجەب:

"ئەگەر نەيدىبايەوہ، ھەر لە جىي دەمکۆشت... روحى خۆى کرپەوہ."

نايب ھەلستا، دەتگوت ژەھرى خواردوہ. نىوچاوانى تىك نابوو. نەيدەويست بزەنن نەستۆى

چەند دىشى:

"کۆرپىنە ھەتا وەرئى نەگەوتووین، با برىنەکەم دەرمان بکەین. نايب رەجەبتان دىھوئى کارىك بکا، خوا لە ھەموو گوناخەکانى خوش بىي، دىھوئى عەبدىخان بکوژئ. نايب رەجەبتان دىھوئى ھەموو گوناھەکانى بە خوئىنى عەبدىخان بشواتەوہ."

عەلىيەشەل:

"با ئەمن بۆى دەرمان کەم."

عەلى لە پەناى ئەژنۆى نايب دانىشت.

نايب رەجەب:

"کۆرپى چاک، گيانى خۆت کرپەوہ. ئەگەر نەتدۆزىبايەوہ، بە خوايەتى خوا ھەر لە جىي دەمکۆشتى."

عەلى:

"دیمەوہ. دۆژمنى فەقرو ھەزارانم دیتەوہ. ھەقى خۆى لە مستى نىن."

نايب رەجەب:

"واى ھەقى خۆى لە مستى دەنىم کەيفت پىي بى."

عەلى لە نىئو قوتووە بۆياخىڭ مەلھەمى دەرھىنا. مەلھەمى لەسەر بىرنەكە دانائو بەستى.
نايب رەجەب:

"ياللا با بېژىن، ئەگەر بە دەقىقەش زووتر بكوژى، باشترە."
بە پەلە لە دەرگا چوونە دەر. لەبىريان چوو خواحافىزى لە ئومەت بکەن. وەرپى كەوتن.
جەبار:

"سوپاس بۆ خوا كە ئەو رۆژەشمان دیت."
حەمەد:

"سوپاس بۆ خوا."
حەمەد لە خۆشىيان نەبەدەزانى چ دەكا. لە پىش ئەوانى دىكەمە، وەك باالى لىپروابن
دەفرى، عەلىيەشەل بە دواى حەمەدەوە بوو.
عەلىيەشەل:

"دە لىرەشى دا بە من."
عەلىيەشەل ئەو درۆيانەى كردبوونى و ئەو گریانەى پىتى گریابوو، بۆ ئەوانى دەگىراپەووە
ئەوانىش پىتەكەن.

كاتىڭ گەيشتنە نىزىك شاواى "تاقەتو"، لە برسان خەرىكە بوو بکەون. بە رۆژ
حەسابوونەووە بە شەویش بە نىئو دارو دەوون دا رۆشتىبون.
عەلىيەشەل:

"ئىستە غەمى نانتان بۆ دەخۆم. ھەر لە نىئو ئەم قوولگەيە چاوەروانم بن."
عەلى رۆشتە گوندی تاقەتوو. لەوێرە بۆ ئاك تۆزلوو نىو سەعات رى بوو. ئاك تۆزلوو لە
پشت ئاناوارزا، لە پشت قەلاتى ئاناوارزا بوو. عەلى، نىو سەعات دواتر بە ھەمبەنەيەكى
گەورە نان و دۆدانەيەك ماستەو گەراپەووە.
"ماستەكەم دزى. دۆدانە ماستەكەيان بە دارىكەو ھەلواسىبوو. وام ھەلگرت، دەتگوت
نى خۆمانە."

نان و ماستەكەيان خوارد. پاشان يەكى سىفارىكەشيان پىچاىووە.
لە روخسارى نايب رەجەب را ديار بوو كە بىرنەكەى خەراپ وەژان ھاتووە. ھەروا ددانى لە
چىرەو دەبرد و نىئوچاوانى گىژ دەبوو. كەمىكەش بۆلەى دەھات:
"بۆخۆم سەردەستەم. ھەركەس قەسەم لە قەسەى بكا، بۆخۆم دەزانم چى لىپدەكەم. لە ژيانى
خۆم دا گوناھم زۆر كردوون. ئىستەش دەمەوى خىرىكە بکەم. ھەرچى گوتم بە قەسەم بکەم."

نایب رووی بۆ لای جهبار وەرگیرا:

"حالی بووی چیم گوت؟"

پاشان له همه دیشی پرسى:

"نه تۆش تن گه بشتى؟"

جهبار:

"حالی بووم."

همه د:

"تنى گه بستم."

نایب ره جهب:

"هه تا شهوى ده بى لیره بى. شهوتش ده بى بچینه قهراخ دى و له نیتو داران دا خۆمان بشارینهوه. نیتوه ده بى به قسه ی من بکه. نه من شهو ولا ته ی بست به بست شاره زام. تنى گه بشتى؟... بست به بست... هۆ وئ ده بى سن؟... شهوى پیتى ده لیتن مهیدانگای جهیهان. پشته وه ی وئ ئاناوارزایه، پشتى ئاناوارزاش گوندی حاجی یانه. وهختیک عه بدیمان کوشت ده بى بچینه گوندی حاجی یان و روو له کیتوی حاجی یان بکه یین... وهختیک کابرامان کوشت گوردانیک ژاندارمه مان وه دوا ده خه. زه جهته له چنگیان ده رچین، به لام هیچ کس شه نیتوه نیتوه وهک من شاره زانیه. هه موو کون و که لینه کانی شاره زام... نابى هیچ کامتان قسه له قسه ی من بکه. نیتوه ناوی کاکه شه له تان بیستوه یان نا؟... شه به قسه ی منى نه کردو هه موو دهسته که ی به کوشتن دا، شهوتش چ دهسته یه کى گه وه؟... بۆخۆشى کوژرا. هیچ کس ده رووبه رى چوکووراوا وهک نایب ره جهبى خۆتان شاره زانیه... هه مووتان ده بى به قسه ی من بکه."

شه و جی یه ی خۆیان لى شارد بووه وه لافا و گه بوو. لافا و خپه به ردی سپى و مووره کاج و قامیش و ده و نه و ره گه دارێکى زۆرى تنى کرد بوو و به سه ر یهک دا که له که ی کرد بوو.

لافاهه کانی دواتریش هیندیک لکه دارى دیکه یان هینابوو، به لام نه یان توانیبوو دوورترین به رن و هر له بن که له که داره که ی پێشوو، خپان کرد بوو نه وه بۆخۆیان به سه ر شه دارو باره دا تنی به رپیبوو و له په نای کیتلگه که وه قوولکه یه کیان دروست کرد بوو.

همه د و نه وان لهو قوولکه یه دا خۆیان هه شار دا بوو.

ئىتوارة داھات. ھەتتا خەرىك بوو ئاۋا بىن. دەشت بە تېشىكى ھەتتا نوورباران دەكرا.
ئىتوارة ھەورەكان رووناك بوو. ھەورەكان بە سوۋچى ئىۋىپى دەشتەكەرە چەسپابوون.

نايب رەجەب:

"زۆر لەمىژ بوو خۆرئاۋابوونى چوگورراۋام نەدىبوو. لىرە ۋەختىك ھەتتا دى ئاۋا بىن،
ماۋەيەك بە زەۋىيەۋە دەچەسپىن ۋە دەمىتتەۋە... ھەر سوور دەبىن ۋە سوورت دەبىن... ۋەك
خۆرەن سوور دەبىن... لە پاشان لەپىرەن دەبىن... ئىستا تەماشاي كەن... نەمەن ئىدى دەبىن
بىرەم... ۋەرن تەماشاي كەن."

جەبار پىكەنى.

نايب رەجەب توۋرە بوو:

"بە چى پى دەكەنى سەگىباب؟"

جەبار:

"بە غەلىيەشەل پى دەكەنم."

نايب بىدەنگ بوو.

ھەتتا ئاۋا بوو. دىنا تارىك بوو. نايب دەستى لەبەر پىشتىن ناپو، ۋەك پەيكەرىكى
بىگيان روو بە تارىكايى كاتى خۆرئاۋا راۋەستابو:

"نەمەن ئىدى نەجەلم ھاتو. چاك بوو، ھەر نەبىن پىش مردەم جارىكى دىكە خۆرئاۋابوونى
چوگورراۋام دى."

لە دەشتى تاقەتو تىرەپىن. گەيشتە باتلاغەكان. ۋەختىك لە باتلاغەكان ھاتنەدەر، مالىە
قامىشەكانى ئاك تۈزۈۋە دەدەر كەتەن. لە كولاۋكەي يەك دوو مالىەۋە رووناكايى دەھاتە دەر.
مالىەكانى دىكە لەتارىكايى دا ون بىسوون. زۆر مەندوۋ بىسوون. لە بىن دەۋەنىك دانىشتەن.
غەلىيەشەل خەرىك بوو سىغارىك داگىرستىن. نايب كە لە سەرەخۇ دەپنالاڭد، گوراندى:

"شەلەي قوپىساغ... دەتەۋى كەلاكت بىخەمە سەر زەۋى؟... لەگىرۋاننى نى."

غەلىيەشەل بىن ئىۋىي ھىچ بلى، شەمچەكەي لە گىرۋاننى ناپەۋە.

نايب رەجەب جارىكى دىكە بە تۈندى دەستورى دا:

"دوۋبارە پىتەن دەلەم... ھەركەس گۈتەم بىز رانەگىر، ھەر لە جى دەيكۈزم... نەگەر
بابىش بى دەيكۈزم... بلىن بىزەم مەنتان بە سەردەستە قەۋلە يان نا؟"

گۈتەيان:

"سەردەستە ئەتۆي نايپ."

پاش ئەم قەسەيە نايپ سەرى داخست و نيو سەعاتىك بىدەنگ ماو لەفكرەو چوو. پاشان سەرى ھەلپىرى، برۆي تىك نان و لە ھەمەدى پرسى:

"ئەم شەلە دوايەش بە كەلكى تۆ دى؟"

ھەمەد:

"ئەدى..."

نايپ رەجەب:

"يەكى ۋەك عدلىيەشەل بەكەلكى ھەموو ياغىيەك دى." نايپ دووبارە بىدەنگ بوو. ۋەخت درەنگ دەبوو. جەبار خۆي پى پانەگىرا:

"چتە نايپ؟... خەوت لى كەوتو؟"

نايپ زۆر لەم قەسەيە توورە بوو. ددانى لە چىرەوە بردن و جوابى داىوۋە:

"سەگىباب... پىتت وايە لەم دەشتە وا بە ناسانى دەكرى بچىنە نىو دى، كابرايەكى لە مالى خۆي دا بكوژى و بچىوۋە شاخى؟... خەرىكم نەخشەي دەكىشم."

نايپ دووبارە بىدەنگ بوو و لە گۆ فكران پاچوو. پاش ماوۋيەك ۋەك لە خەو راپەرىپى، سەرى ھەلپىرى. لەو تاريكايىيەدا تەماشاي يەك بە يەكيانى كرد. لەبەر شۆقى ئەستىرە دەم و چاوى ھىچيانى بۆ نەبىنرا.

دەنگى ۋەك دەنگى دايكىك گەرم و بە سۆز بوو "گوتى:

"كورپنە... ئىدى ئەمن ۋەختم ھاتوۋە. ئەم برىنە كارى خۆي كردوۋە. زۆر باش دەزانم تازە بۆي دەرچووم. ئەمن لە فەكرى نىوۋەدام لە فەكرى ھەمەدۆك دام. دلى ھەمەدۆك، دلى پىاوانە. لەنىو ئەم پىنج دىيەدا، دواي چەندىن سال لەنىو ھەموو پىاۋەكان دا ئەر تاقە پىاۋە ھەل كەوتوۋە لە رووى زالم ھەل گەراۋەتەوۋە. ھەمەد زۆر پىاۋە. نەگەر بىنم ھەمىشە ۋەك گلىتەي چاوى خۆم پارىزگارىي لى دەكەم. بەلام ئەمن تازە رۆيشتووم..."

پاشان، رووى كرده عدلىيەشەل:

"ئەتۆ... شەلە، ئەتۆ... ئەتۆ نەگەر پىاۋىكى باش بى، چونكە ياغىيش نى، دەتوانى زۆرت كەلك بۆ ھەمەد ھەبى."

عدلىيەشەل:

"هەر کارێک لە دەستم بێ، بۆ حەمەد تەنەخی ناکەم. مائەم وێران بوو. لە ئاوەدانى دەریان کردم. ژن و منداڵم ئاوارە بوون. هەموو ئەو دەردانە هەروا بزانە بوونە بەرداشێک و لەسەر دڵم دەگەڕێن."

نایب:

"ئێستا بێنمۆه سەر کارەکەى خۆمان. نێوەشەوێ دەبێ بچینه نێو دێ. راستەپێ دەچینه مائەى حوسێن. لە ژوورێ دا دەیکوژین و دێنە دەری. بەلام عەلىیەشەل نایب لەگەڵمان بێ." حەمەد:

"ئێستا نێوەشەو نایب. هەر ئێستا دەبێ وەرێ کەوین. نا؟؟؟"

نایب هەستا. فێشەکدانەکانى رێک و پێک کرد، دەمانچەکەى پێ کرد، نارنجۆکەکانى تاقى کردنەوهو گۆرفانەکانیى پشکنین:

"شەله، شەمچەکەت بدە بە من و لەم دەوروپەرانش رامەوستە... بۆ هەر کوێیەک دەچی، بچۆ."

عەلىیەشەل شەمچەکەى دەرھێناو دای بە نایب.

"ئێشەللا بە خێرو خۆشى."

پاش ئەم قسەى پششى تێکردن و رۆشیت.

حەمەد:

"دووبارە ئێشەللا یەکتەر دەبیننمۆه... سوپاست دەکەین."

عەلى:

"بە هیواى خوا."

وەختێک عەلىیەشەل لە تاریکایی دا ون بوو، ئەوانیش بۆ لای ئاوەدانى وەرێ کەوتن. شەمالێکى فێتکى دەهات. بایەکە بەنێر بانە قامیشەکانى ئاک توژلوو دا تێدەپەری و فیتووی لىدەدا.

کە گەشتنە پەناى مائە نێوە قامیش و نێوە تەنەکەکە، راوەستان.

نایب:

"حەمەد... لە دەرگا بدە... جەبار نەتۆش نامادە بەو سەنگەر بگرە. لە پشت ئەو سەکۆیە درێژ بە. هەرکەس هات ویستی لەم مائە نێزیک بێتەوه، هەر لە جێ بیکوژە. بەزەبیت بە فرمێسکى چاوی هیچ کەس دا نەیتەوه. هەر رەشاییەکت دى نێزیک بووتەوه لێی دەو لە عەرزى بدە."

ھەممەد خېڭە بەردىڭكى ھەلگرتەۋە دەستى كىرگەن دەڭگا كوتان. تەنەكەكانى مالتى لەبەر
تىشكى نەستىران دا ۋەك سەھۆل دەبرىسكانەۋە. تەقە تەقى ھەمەدېش بىدەنگى نىو
دېيەكە تىك دەدا. پاش مارەيەك دەنگى پياۋىك لە ژوورې پا ھاتە بەر گۆي:
"كىن بوو؟... كىيە بەر نىۋەشەۋە..."

نايىب رەجەب:

"نەمىم برالە... رەغىيەتى غەبىدى خاڭ. پەيامم بۆ ھىناۋە."

ھەر ئەۋ دەنگى جۋابى داۋەۋە:

"پۇڭ بەيانى ۋەرەۋە."

لەۋ كاتەدا دەنگى ۋەرپىنى سەگىك لەۋسەرى ئاۋابى بەرز بوۋەۋە.

نايىب رەجەب:

"پەيامەكەم بە پەلەيە. دەپى ھەر ئىستى بىدەمى برالە... بىكەۋە."

دەڭگا كرايەۋە دەسبەجى پىۋەدرايەۋە لە ژوورې پا داخرا.

نايىب رەجەب:

"ناخ لە دەست نەم برىنە... ئەگەر نەم برىنە نەبوۋايە، چۈرۈۋومە ژوورې. ناخ لە دەست
نەم برىنە... بەلام ئىستى نىشانىيان دەدەم. ئىستى ناچارىيان دەكەم دەڭگا بىكەنەۋە."

نايىب رەجەب بە ھەمۋو قەۋەتى خۆى نەۋاندى:

"نەمىن نايىب رەجەب، سەرگەردەي ياغىيان... ئەگەر تا ئىستى مىنتان نەناسىۋە، ئىستى
دەمەنەس. ئەۋ ناپايۋە دەپى بەنە دەستى مىن، دەنا بۆخۇتان زانى... ئەمىن ھوسىن ئاغار
ئەۋ جۆرە قسانە نازام... ئەۋ كافرەم تەحويل بەن."

ھەمەدېش ۋەقە ھات و نرکاندى:

"مىنىش ھەمەدۆكم. ھاتووم تۆلەي دايىكم و دەزگىرانەكەم بىكەمەۋە. ھاتووم تۆلەي
دېھاتىيەكانىش بىستىنەۋە... ھاتووم تۆلەي فەقىرو ھەۋاران بىكەمەۋە. غەبىدى تەحويل
ئىمە بەن... ئەگىنا خۇتان زانى."

ھەر ئەۋ دەنگى لە ژوورې پا جۋابى داۋەۋە:

"غەبىدىخان لىرە نىە. پۇڭ ۋەدۋاى كارى خۇتان كەۋن. لىرە نىە."

نايىب:

"بەمىن دەلەت نايىب رەجەب، مامۇستاي ياغىيان... ھەتا غەبىدى ۋەرەنەگرم، ھەنگاۋىك
لىرە دوور ناكەۋمەۋە."

دوايهش دهستورې به هممه د:

"نارنجوكتك له ژيړ دەرگاكه د بته قينه وه. دەرگاكه له بهر يه هه لته كينه."

هر نهو دهنګی پيشوو بهر ز بووه:

"ماله كه ژن و مندالي تيدايه... عهبدی له مال ني."

نايب ره جېب:

"كه واپو دەرگاكه بكه وه."

هر نهو پياوه:

"نايكه موه."

نايب ره جېب نه راندی:

"هممه د زامنې نارنجوكتكه راکيشه و دەرگاكه له بهر يه هه لته كينه."

هممه د:

"حازرم نايب... چاوه پي دهستورې توم."

نايب:

"كه وايه، له سر چي راوه ستاوی."

له وکاته دا له ژورې را ته قيهان لي کړا.

نايب:

"هممه د، دريژ به. نهو بې نامووسيه ته قيهان لي ده كا."

له ژورې را وهك باريزان گولله دهات.

نايب:

"هممه د نارنجوكتكه مت باوي."

دهنګي له ژورې را هات:

"دهست راگرن. ژن و مندال گوناحيان چيه؟ نيته دينه دهر. نيته بچنه ژور و

حيسابي خوتان بکهن. عهبدی خان توش ته قيه مکه، راوهسته نيته بچينه دهری، پاشان

هرچي ده بکهن بیکهن."

دهنګي ته قيه له ژورې کپ بوو. دەرگا کرايه وه. مندالي خه والوو و ژنه کان به جل و بهرګي

خميانه وه له ژورې دهاتنه دهر. همرويان له ترسان وه ميژوک دهلرزين و له ماتي دور

دهکوتنه وه. ناخر جاريش پره پياويک و دوو کوره جيتله له ماتي هاتنه دهر.

پیره پیاو:

"عەبدی لە ژووری یە. ئەگەر حیساییکتان لە گەلی هەبە، خۆتان زانی بە کاری خۆتان." پاش ئەو دیسان لە ژووری دەنگی تەقە بەرز بوووە. عەبدی لە پەستا تەقە دەکرد. دێهاتی یەکان بە دەنگی تەقە لە ماله کانیان دەهاتنە دەرو دەهاتنە دەرووبەری مالی حوسین ناغا. لەنێو دێهاتی یەکان دا یەکیک هاواری کرد:

"یاغی هاتوون."

پاش ئەم قسە یە هەموو دێهاتی یەکان رایان کردووە لای ماله کانی خۆیان و خۆیان دەژووری هاوێشتمووە. لە ماوەی دەقیقە یەک دا دیسان نێو ناوهدانی چۆل بوووە.

نایب:

"حەمەد، لە پشت دەرگا دامەزری و تەقە بکە."

حەمەد:

"قازانجی چیە نایب؟... کابرا لە ژووری یە. دەتوانی هەرسێکمان بنگێتی."

نایب بە گالته پێ هاتنەوە جوابی دا یەو:

"هەرسێکمان دەنگێتی... نیستا ئەمن نیشانی دەدەم. ئەتۆ دەرگا کە وەبەر گوللە بدەو کارت نەبی. بەلام هەرچی گوتم دەبی بەقسەم بکە. دەرگا کە وەبەر گوللە بدە."

پاشان بە هەموو قەوەتی خۆی نەواندی:

"ناوا ناغا عەبدی. لە جیاتی ئەو ی بێتە دەری و خۆم لەبەر پێیان هاویتی، تەقە مان لی دەکە. بەلێ؟... کەوابوو نیستا پێت نیشان دەدەم."

نایب چوو پشتمانی، ئەو لایە کە بای لێو دەهات.

حەمەد دەرگا کە وەبەر دەسریژ دا بوو و نەیدەزانی نایب چ دەکا، عەبدی لە ژووری را دەرەو ی گوللە باران دەکرد. جەبار روو بە دێ لەسەر عەرزی راکشابوو و سەنگەری گرتبوو. عەبدی خان تەقەن گێجی یەکی خەراپ نەبوو. ئەگەر حەمەد لە پشت سەنگەری بەردەرگا نەبووایە لەمێژ بوو پێکرا بوو.

لە دەری شوێنەواریک لە ژن و پیاو و گەورەو چووک دیار نەبوو. دێ هەرەک ئەو وەختە کە تازه هاتبوون، چۆل و بێدەنگ بوو.

ماوە یەک رابرد. حەمەد گوللە بارانە کە نە دەپساندەو. ناخری ئەم کارە چ دەبوو؟... نایبیش دیار نەبوو. لە حەزە یەک دەستی لەو تەقە خۆرای یە راگرت، نایب هاواری لی بلیند بوو:

"دايك حيز، ناخر نه مگوت دەرگاكه وه بهر گولله بده؟"
 حه مههه به بئ وازی به وه سه ره نوئ دهستی به تهقه کرده وه.
 لهو کاته دا له پشته وهی دارتووه کانه وه دهنگێك بیسترا:
 "نه گهر هه تا به یانییش تهقه بکهن، ناتوانن عه بهدی بیتنه دهه."
 حه مههه:

"ئه تو کی؟"

هه ره نهو دهنگ جوابی دایه وه:

"ئه من حوسین ناغام. نه مهه بزانی که تا نه مرۆ جگه له رهشیده کورده هیچ یاغی بهک
 لاقی وه چوکورواوا نه که وتوه. رهشیده کوردهش چوکورواوا سه ری خوارد. رۆژ بیته وه له دهشته
 وه که وه بار به دهست ده تانگرن. وه رن ریی خۆتان بگرن و پرۆن."
 نه عه تهی نایب ره جهه له پشته وهی ماله که بهرز بووه وه:
 "جه بار، جه بار... نهو به زیده ی بیتنه دهنگ که."

جهه بار بن دارتووه کهی وه بهر گولله دا. لهو کاته دا نه وهی ده بوو بکری، کرا. بلێسه ی ناو له
 چوارد هوری خانوه که بهرز بووه وه له ماوه ی یهک سانیه دا سه رتاسه ری خانوه قامیشه که
 ناگری گرت.

نایب ره جهه:

"حوسین ناغا، حوسین ناغا... هۆی گهووادباشی. رهشیده کورده ده گیری، به لām نه من
 نا. نه من نایب ره جهه. نه من گورگی چوکورواوا حوسین ناغا. یان نه مشه عه بهدی ده کوژم،
 یان تهواوی شک تو زلو ده سووتینم."

نهو پیاوهی له بن دارتووه که بوو هاواریکی لێ هه ستا و پاشان ژن و مندال و هه موو
 دێیه که دهستیان کرد به گریان.

نایب ره جهه:

"حه مههه، ئیدی تهقه مه که. نیستا نهو ناپیاوه قه ده بی و به ناچار دێته دهه."
 حه مههه دهستی له تهقه کێشایه وه.

شهو بار، بلێسه ناو ره کانی، که هینده ی سپیداره کان بهرز بوون، به راست و چهپ دا ده برد.
 که پری دراو سیشیان تارێک دواتر ناگری گرت. پاشان ناگر گهیشه که پری پشته وهش. له ماوه ی
 پازده بیست دهقیقه دا زیاتر له ده که پری ناوریان گرت.

حه مه دو جه بار دامه زرابوون و جووله يان نه ده كرد. نايب ره جعب وهك فرفره به ده وري كه پره كه دا ده سووړا و ده ي نه پراند:

"وهره ده وري عه بدې، وهره ده وري... وهره ده وري و خوت له بهر ده ست و پتي حه مه د باوي، بهلكوو ليت خوښ يي."

له ژووري دهنگيتك نه ده هات. جار جار گولله يه كه به بنانگو يي نايب دا راده بر د. بلي ته سه كان به پريشك هاويشتن به ره و ناسمان هه له ده فرين. بلي ته سه كان خوارو راست ده بوونه وه له تاريخكايي شه ودا به له ت و په تي بلا و ده بوونه وه. دنيا وهك روژي روونايي لي ها تېوو. له بهر ده لاني شيني نانا و ارزو هه هتا درووه لاني قهراخي چومي جه يهان تير تروويكي روونايي دري به تاريخكايي شه و دابوو. دپها تي يه كان كه به توتي كراس و ده ريتي سپي يه وه له ماله كانيان ها تېوو نه ده و بهم لاو نه و لا دا رايان ده كردو شپه وېر ي ماله كانيان له نيتو خانو وه سو و تا وه كان ده رده كي شه. قيامه تيك بوو...

نايب ديسان نه پراندي:

"عه بدې، هتا نه برژيو ي وهره ده وري."

پاشان بانگي حه مه دي كرد:

"حه مه دي خوم... خانو وه كه ده رگاي ديكي ي نيه. نيتا ناچاره هر بهم ده رگايه دا بيته ده و. هر له وري تفهنگيتكي له ميتشكي سه ري بده."

حه مه د:

"باشه، نايب."

پير ژي نيتكي بالا بهرز له بن دارتو وه كه وه به غار دان هاته لاي مالت. چو وه ژووري. نايب ره جعب هپچي نه گوت. ژنه دوشه كيكي به كولي داداو هاته وه ده و به غار دان به ره و دارتو وه كه گه پايه وه. دوشه كه كي له وري داناو سه رله نو ي هاته وه. ديسان چو وه ژووري. نه مجاره يان سندو وقيكي له گه ل خوي هينا. پاشان مه غه ل و جه و ال و ليفه و بهر كاني هينا يه ده و. ناخر جاريش ليفه يه كي زور گه وري وه بن ههنگلي داو هينا يه ده وري. ليفه كه هيندي شتي تيو ه پيچرابوو. پاشان ناگره كه گه يشته ده رگا. حه مه دو جه بار هر له سه نگره كانيان دا بوون. نايب ره جه بيش به ده وري كه پره نيوه قاميش و نيوه ته نه كه كه دا ده سووړا.

به لام خه بهر يك نه بوو. نه عه بدې هاته ده وري و نه هپچ. باني ماله كه به ته واي سو و تاو تيك ته پي. ديسان عه بدې ديار نه بوو. چاو وري بوون. ديواره كانيش سو و تان و هه لوه رين. به لام كهس له ماله كه نه هاته ده وري.

بايه كه توندى كردبوو. بليتسه كان لىم كه پرهوه ده چونه ئىو كه پر. زۆرىي نيزيك به تىواى كه پره كانى دى گريان گرتبوو. دنيا وا روناك ببوو، ده تگوت رۆژه. ده تگوت خۆره تاوى چوكور راوا كه وهك خه لىوزى توواوه ده چوو، له دهشتى داوه. سىبه رى درىژ درىژى داره توو و داره بى به كان كه وتبووه سىر زهوى به غاوى به كان. سىبه رى دى بهاتى به كان له سىر زهوى تىك ده ئالقا.

ئىوهى ده هات وهك با نه ده چوو، يهك پارچه گر بوو. ده تگوت له دور... له جىنگايه كى زۆر دور وه بليتسه ناگر ده پرىن.

حه مه د:

"له ده ستمان ده چوو... ئى داخى به جه رگم..."

جه بار:

"ئى، له ده ستمان ده چوو."

نايب ره جه ب:

"خانوه كه هىچ ده رگاي دى كهى نه بوون. جگه له وهش ئىمن هه مى شه به ده رى خانوه كه دا ده سورام. لى وىا بووم كه نه كا يه كىك له دىواره كان كون بكار بى ته ده رى. خه به رى نه بوو. پىم وايه هه ر له وى سووتاوه. ته ماشاي كردوه بسووتى با شتره له وهى وه ده ستى نىمه بكه وى."

جه بار:

"ره نگه."

حه مه د:

"ره نگه... به لام هه تا به چاى خۆم كه لاكه كهى نه بىنم، با وه پى ناكهم."

پاشان حه مه د خه فته تى بۆ پىدا بوو:

"حه پىف، حه پىف... دى به كى زه لام به گوناخى ئىو يه زىده وه سووتا."

جه بار:

"ئى دى. هه موو دى به كه سووتا."

نايب ره جه ب:

"با بسووتى... با هه موو چوكور راوا به دارو به رده وه بسووتى."

حه مه د خه فته تى ده خوارد:

"فەقیرو ھەژارەکان گوناحیان چیە؟"

نایب رەجەب:

"نەمانە لە جێ دا ھێچیان نیە. با خانوویشیان نەبێ. بۆ وان فەرق ناکا... ئەوان ھەر نەوێن کە ھەمیشە بوون."

جەمەد:

"باشە نایب... ئێستا چ بکەین؟ ھەروا راوەستین؟"

نایب:

"ئێستا چ بکەین؟"

جەبار:

"دەبێ ھەروا راوەستین و لە ناوڕەکەو ھەمراستین؟"

جەمەد:

"جەمەد ئێستا لەمیژە خەبەرچی گەشتووتە شار. سەینێ قیامەتێک بەرپا دەبێ، ھەر مەپرسە."

نایب رەجەب بە نەوێنە کێشاندووە پێکەنی:

"سەینێ تەلگراف دەکەن بۆ ئەنکەرە کە دێیەکێ گەورەیان سووتاندووە. ئێستا دەبێ خۆمان بگەیهێنینە گابەرەکانی ئاناوارزا. ئەگەر لە دەشتی پێوہەین، ھیسایمان تەواو..."

ھەرسێکیان تەماشای خانوویەکیان دەکرد کە ھەروا دەسووتا. ھەرسێکیان ھەناسەیان ھەڵکێشا. پشتیان لە دێیەکێ سووتا و کردو وەرێ کەوتن. وەختێک لە دێی چوونەدەر، دووبارە بەرەو دێ گەرانەو. ھەموو دێیەکە یەکیارچە ناگر بوو...

جەمەد:

"ئەو خۆیەکیان... مالتیکی ساغی تێدا نەماو. ئەگەر ئەو بایەمی نەھاتبایە، وای لێ نەدەھات. پێم خۆش بوو بێرەم، بەلام وا نەبایە."

جەبار:

"مالتیکی لێ دەرنەچوو. ھەموو دێیەکە سووتا."

جەمەد:

"وهختيك له دتي ودهر دهكهوتين ژن و پياو و گورهو چوك راوستابوون و تماشايان دهكردين. دهتگوت ههموويان وشك بوون. هيچكاميان زاريان هملنهچراو قسهيهكيان نهكرد. يهكيان متهقي ليتوه نههات. نه تووكيان لئ كودين، نه بمر د بارانيان كودين و نه جنيويان پئ دايڼ. همروا بزانه ههموويان مردوون. بريا مردبام و نهو ديمه ندم نهديبايه."

نايب وهلامتيكي سهربره ژووري دايهوه:

"باشه... بوو شيدي... وهی تهستوم، وهی... كوپينه نهمن شيدي دهمرم. دهلتي خهريكن سهرم دهبرن... وهی ملم، وهی..."

نايب دانيشت. سهری لهنيو نهژنوياني گرت و ماوهيهك ههروا مايهوه. ههمه دو جهبار لهسهر سهری راوستابوون. پاشان نايب لهپړ كهوت و دهستی كرد به تل دان. جهبار ويستی له باوهشی گری. بهلام نايبی كهلهگهت و چوار شانه بهو ناسانيه له باوهش نهدهكرا. نايب وهك مار جينگلي دهدان.

شيره و گريانيك له لای ناوهدانی بهرز بووهوه. شيره و گريانيكي بهكومهل. نهستيره روژي ههلاتبوو. نهو نهستيره گهويه پريشكي داويشت. دهتگوت نهستيره يهكي وا گهوره له ناسمان هملدهسووپتن و نهویش به دهوری خوی دا پريشكان داوي... دهنگيك بيسترا:

"ليترهوه روښتن. همر نيستا بيتره دا تپهپرين."

دهنگيكي ديكه پريسياری كرد:

"به كام لادا روښتن؟"

همه د بۆ لای جهبار خوار بووهوه:

"راست دهنگی وهكيل باشی عاصمه."

جهبار خهجلا:

"خويهتي، خويهتي... نايب گهمارو دراوين، نايب ههسته."

له كاتيک دا نايب لهبهز نازاری برينهكهی وهك مار جينگلي دهدان، جهبار به كوژني داو وهپړ كهوتن. غاريان دهدا. بهلام نهياندهزانی بۆ كوئ دهچن. ناوړی دئيهكesh ورده ورده دادهمركا.

وهكيل باشی عاصم نهړاندی:

"دهبي بۆ لای ميشه پړوين، بۆ لای ناناوارزا..."

جهبار:

"ئىدى كوزراين..."

ھەمدە:

"ئەگەر بىز ئەر كافرە كوزراۋە غەمىڭىز نى، ھەر ئىستى ھازىر بىر... بىر تۈن بىر باۋەر بىڭم كە مەردە، باۋەر بىڭم كە لەنئى ئاڭرە كەدا بىرئىۋە."

جەبار:

"نايىب ئىدى جۈۋەلى لى پىراۋە."

ھەمدە:

"دايىن ھەرزى، لەۋانە شىڭى بۈيى."

نايىب رەجەب بە كۆلى جەبار ھەۋە ئالاندى و جۈۋى داۋە:

"نا، ھىچ نەبۈۋە، ۋەزەم باشە، دامن ھەرزى."

جەبار كە سەرى سۈرما بۈۋ، نايىب بەخۇۋە بالابەرزى دانايە زەۋى. نايىب:

"دەنە كۆي؟"

جەبار:

"ۋەكىل باشى عاصم بە دوامانەۋە."

نايىب رەجەب:

"جەبار راستم كەۋە."

جەبار چۈۋە بىن پىلى و راستى كەۋە. نايىب رەجەب كە خۇي بە پىتۈۋە رانەدەگرت، چەند

جار تەماشى راست و چەپى كەرد:

"ئىتە ئىستى لە نىزىك مېشەين. ئەگەر تۈن بىرمان خۇمان بىگەينە تەختە بەردەكانى

ئاناۋازا ھەمەن رىزگارمان دەھات. بەلام تازە ناگەينە نەۋى. ھەمەن دەگىر دەكەين."

نايىب كۆي ھەلخست:

"گۆتەن لى يە؟... لەم نىزىكانەن... گۆتەن لە دەنگيان ھەي؟..."

ھەمدە:

"بەلى."

جەبار:

"بەلى."

نايىب:

"ناتوانین زۆر له نیتو میته گیر بین. سبهینێ خه لکی هه موو شو دئیانهی دهرویهرمان وه دوا ده کهوێ... له پیشه وهش دینه نهم میشهیه. به لām ریگایه کی دیکه شان نیه."

حه مه د:

"چاره ی دیکه مان نیه."

نایب:

"چۆمی جهیهان له ولای میشه کهیه. ده بی خۆمان به ئاوێ دا بیلین. نه گهر ئاوه که بمانبا، ده رده چین، و نه گهر نا، ده کوژرین."

حه مه د:

"ئێستا ته گهرمان چیه؟"

نایب:

"خۆ ئێمه نمو کافره مان له نیتو ناگردا برژاند."

حه مه د:

"نه دی، برژا."

جه بار:

"نهمن گومانم ههیه، له وانه شه ده رچووبی."

نایب لهم قسه یه ناگری گرت و نه راندی:

"ته تۆش یه زیدی سه گباب... نه گهر ده رچووبی زۆرت پێ خوش ده بی، ها؟... ناخر چۆن ده رچووه؟ حه مه د به رده رگای گرتبوو. نه منیش به ده وری ماله که دا ده سوورام... ناخر به کوێ دا ده رچووه؟... ماله که کونیکه ی دیکه ی نه بوو. پێم بلێ چۆن ده رچووه؟"

حه مه د:

"برژی... تازه نه گهر بشرم پێم ناخۆش نیه."

نایب:

"نافه ریم حه مه د..."

جه بار هیچی نه گوت.

له و ره شه شه ودا جگه له خشه خشی پێیان ده نگێك نه ده هات. هه ستی لاقیان به مه ر خاك و ده ون و چیلکه و چال دا راده کشا. ده نگه ی لاقی دێهاته یه کان وهك شه پۆلیك سواری تاریکایی شه و ببوو.

جەبار:

"جەمەن لەم دەورووبەراندەن... بە ئەنقەست قسە ناکەن."

جەمەد:

"جەمەن."

نایب:

"دەبێ خۆمان بگەیهینە مێشە... دەستم بگرن."

دەستی نایبیان گرت و بەرەو مێشە دەخۆ نووسان. دەنگی ئەو پیتیانی لە دواپانەوه بپوون، خێراتر بوو، کاریگەرتەر بوو، و زۆرتر بوو. خشیپەخشیپێک بۆ لای ئەوان دەهات. شەویش لەگەڵ ئەو خشیپەخشیپە بەدوايان دا دەهات. کێو و بەردو دارو دەوێن و دەوای ئەوان کەوتبوو. وایان دەهاتە بەرچاو.

ئەم دەشتە... ئەم دەشتە بە قور گیراوه... چەندیش هەموارە... وەى دایە گیان وەى... وەختێک هەتاو بکەوێ، ئەم دەشتە وەک سینییەك کە هەتاو لێى دابێ دەبریسکیتەوه... تەبۆلکەکان کورت و چکۆلەن... دەلێى هەموویان توورەکەرێژن... گابەرەدەکانى ئاناوارزا... ئەگەر بتوانن بگەنە ئەو گابەردانە، پەناو پەسیوێکیان هەیه... چۆمى جەیهان لە پشتهوێه... چۆمى جەیهان ئاوتیکە تارێک کە خێرا غارەداو تێدەپەرێ... هێندێ جارێش لە نەکاو کەم دەکاو دەنیشیتەوه... هەردوو بەرەکەى خاکی رەشە. لێواریەکانى ناوێرى پیتیان لەسەر دانێى. نەرمەن و هەلەدەوێرنە نێو رووبارەکە. قەراخەکانى چۆمى جەیهان قامیشەلەن. پەناگەى تەبیری لاق درێژى گۆلاونشین... لەو جۆرە جێگایانە عەرژ بۆنێکی تفت و ترشایى لێدێ... تەنیا دارەتوویەك لەو دەشتە دا هەیه... گەلاکانى لە تۆزو خۆل دا نوقم بوون...

ئەگەر دارەکانى ئەو مێشەیه نەبن، لەنێو پراستی ئەم دەشتەدا دەستیان لە هیچ جێیەك گیر نایێ.

لەنێو مێشەکەدا بۆنى باتلاغ بە چوار دەوردا بلۆ دەبیتەوه... رۆیشتن بەنێو ئەو دارانەدا سامناکە... لەوێتا ئەو مێشەیه بوو تە مێشە، هەتا ئەمێرۆ زۆر جێگای لاقى بنیادەمیان وێ نەکەوتە. چونکە هەموو جێیەكى پێدارۆیشتنى ناکرێ.

خشیپە خشیپەکە زیاد دەکا. خشیپەخشیپ وەک بابەك هەموو دەشتەکە پێ دەکا. خشیپە خشیپ وەک ناگرتیک پێوێ دەچێ.

نايب ره جەب بە زەحمەت هەناسى دى:

"بەم لايەدايە كۆپىنە... ئىدى رىگا تەواو بوو."

لەنەكاو لە رووبەرپرويان چەند گوللە تەقین.

نايب ره جەب:

"راكشېن."

بۆخۆشى راکشا.

نايب ره جەب:

"مېشەكەيان گەمارۆ داوہ. دەرنگان لەبەر دەرئەيە. بە زگە خشکە بېژنە نىو دارەکان...

وست، وست... فېشەكەکان لەبەر تەفەنگەكانتان بېننەدەر... يەك فېشەك بتەقېتن کارمان

تەواوہ... ھەر کوتەمان لە جىيەك دەكەوئ... نەگەر لادىيەكەکان بمانگرن، بە زىندوویی

دەماخۆن."

لە دەوروپەر گوللەبارانىك دەست پىڭ كرابوو مەپرسە. دەتگوت شەو پېرىشكان داوى...

پاشان لە نەكاو تەقەكە بىدەنگ بوو.

دەنگىك ھات. يەكيتك زۆر بە پارىژەوہ قەسى دەکرد:

"لېرە نىن... نەگەر لېرە بان، جوابيان دەدايەوہ."

دەنگىكى دىكە:

"ئەوہ دېھايەكەکان دىن... ئەوان دەيان دۆزنەوہ."

لادىيەكەکان نىزىك دەبوونەوہ.

"رەنگە چووبنە لای ئاناوارزا."

"حەتمەن... ياغى نەگەر ئەقلى ھەبى، نايە لە نىو مېشەى چوكووراوا دا خۆى

حەشار بدا."

لادىيەكەکان بە ژن و پىساو و گەورەو چووكەوہ ھاتن و گەيشتنەوہ ژاندارمەكان. ھەراو

ھۆريايەك ساز ببوو... لە ھەر لايەك ھەنگامەيەك بوو. شەو پى ببوو لە دەنگە دەنگ.

خەلكى رق ھەستار و داخ لە دل خۆيان بەسەر پتوہ رانەدەگرت. ھەروا تىكياڻەوہ داويشت. لە

دەوروپەرى مېشەكەو لەنىو زەوىيەكان دا بلاو دەبوونەوہ. خەلك وەك شەپۆل لەم سەرەوہ

دەچوونە ئەو سەر.

كەمىك دواتر لە لای ئاناوارزاوہ دەنگى تەقە ھاتە بەر گۆئ.

"لای ئاناوارزا... بۆ لای ئاناوارزا..."

خشیپ خشیپتک که له دهووبه‌ری می‌شه نهم سه‌رو شه‌سه‌ری ده‌کرد، به‌رهو ئاناوارزا وه‌پێ کهموت.

نایب ره‌ج‌هب:

"ده‌نگتان له‌به‌ر نه‌یه‌ته‌ده‌ر، نهم شلووقییه به فریامان گه‌یشت. دێهانییه‌کان خه‌ریکن ژاندارمه‌کان هه‌تله ده‌کهن... له جیتی خۆتان مه‌بزوون."

هه‌ناسه‌ی نایب ره‌ج‌هب وه‌ک گه‌ری ناگر له ملی هه‌مه‌د ده‌درا.

له دهووبه‌ریان و له نیزیکیان ژاندارمه‌کان به په‌له‌قاژه به‌م لاو شه‌ولادا رایان ده‌کرد. سێ دل که له نیو ده‌وه‌نیکی گه‌وره‌دا خۆیان هه‌شار دا‌بوو، توند توند لێیان ده‌دا. نه‌گه‌ر ژاندارمه‌کان راوه‌ستابان و نارام بیان، گوئیان له ته‌په ته‌پی شه‌و دلانه ده‌بوو.

هه‌راو هۆریابه‌که‌ی داوینێ ئاناوارزا ساتینک بێده‌نگ نه‌ده‌بوو و شه‌مه‌ش زۆر به قازانج بوو. ژاندارمه‌کان گه‌ران و به ده‌وری خۆیان دا سووپان، قسه‌یان کردو راویژیان کرد. سه‌ره‌نجام وه‌پێ کهموتن و دوور که‌وتنه‌وه.

نایب ره‌ج‌هب هه‌ناسه‌یه‌کی درێژی هه‌ل‌کێشا:

"سپاس بۆ خوا... خواجه زۆر شوکورو... وه‌ده‌ست لادێیییه‌کان که‌وتباین سه‌رمه سه‌رمه‌یان ده‌کردین. نیستا ده‌بێ به‌چینه پێشتر، ده‌بێ به‌چینه نیوه‌راست."

هه‌ستان، نایب ره‌ج‌هب یه‌ک دوو هه‌نگاو رویشت و راوه‌ستا.

هه‌مه‌د:

"چ بوو نایب؟"

نایب:

"وه‌ی دایه گیان، وه‌ی... وه‌ی خواجه گیان، وه‌ی."

هه‌مه‌د:

"ده‌بێ چ بکه‌مین نایب."

نایب:

"ده‌بێ خۆمان بکه‌یه‌نینه نیوه‌راستی می‌شه‌که، به‌چینه جێیه‌کی پر دارو دره‌خت تر... وه‌ی دایه گیان وه‌ی."

حه‌مه‌دو جه‌بار هر يه‌كه‌ي قۆلتيكي نايبيان گرتبوو. نايب لاقى له‌دوو نه‌دهاتن. قاچى وه‌ك قاچى مردوو‌ان ده‌چوون. هه‌تا به‌رى به‌يانى هه‌روا چوونه‌پيش. پاشان هه‌وا سووليتل بوو. رووناكيه‌كه‌ي ره‌نگ نارنجى هه‌موو مي‌شه‌كه‌ي داگرت. سه‌وزايى توندى مي‌شه‌كه‌ له‌ني‌تو نه‌ر ره‌نگه‌ نارنجيه‌دا ده‌توايه‌وه‌ وه‌ك هه‌لمتيكي ره‌نگ ناسمانى ون ده‌بوو. له‌ دهشت و مي‌شه دوو‌كه‌لتيكي قورس به‌ره‌و ناسمان به‌رز ده‌بووه‌وه.

لاقيان به‌ قه‌لمه‌ توتوتريك هه‌لدر هه‌لدر ببوون. هه‌مه‌د دروه‌لانى ناسياب چه‌شمه‌ي وه‌بير هاته‌وه. ديار نه‌بوو بۆچى سه‌رله‌نوئ بريسكه‌ي ره‌نگ زه‌ردى برنجه‌ وه‌ك هه‌وره‌ تريشقه‌ له‌سه‌رى دا پريشكى هاويشت.

نايبيان له‌سه‌ر هيتنديك گه‌ل و گيا دريژو كرد. هه‌موو له‌شى نه‌ستووو ببوو. نه‌ستۆي نه‌وه‌نده نه‌ستووو ببوو. ني‌تو شانانى پپ كردبوو. نايب چه‌ند جار ده‌مى كرده‌وه. وادي‌ار بوو ده‌يه‌وي شتتيك بلتي، به‌لام ده‌نگي ده‌رنه‌هات. به‌ده‌ست ناناوارزاي نيشان داو پاشانيش گلي پپ نيشان دان. به‌ هه‌موو توانايمه‌وه‌ چاوي له‌ گله‌كه‌وه‌ پريبوو.

دلۆپ دلۆپ فرميسك له‌ چاوي نايب ده‌رژانه‌ خوار. پاشان چاوه‌كاني ليك نان. نه‌هجار له‌پپ كه‌مي‌ك راست بووه‌وه، به‌لام دووباره‌ كه‌وته‌وه.

حه‌مه‌د:

"وه‌ي نايب ره‌جه‌ب، وه‌ي."

جه‌بار:

"وه‌يش..."

حه‌مه‌د:

"هيج پيتم وانه‌بوو ده‌مرئ."

جه‌بار:

"بۆخۆي دلي خه‌به‌رى دابوو... هه‌رباسي مردنى خۆي ده‌كرد..."

حه‌مه‌د:

"خوا ده‌زاني به‌ مرادي دلي گه‌يشته‌و يان نا..."

جه‌بار:

"هيج كه‌س نه‌يده‌زاني نايب له‌ كوئى را هاته‌وه‌ بۆچى ياغي بووه، كه‌ميش نه‌يده‌زاني خه‌لكي كوئيه‌... نه‌منيش نازاتم به‌ مراد گه‌يشته‌و يان نا."

خەمدەد:

"زۆرى پىي خوش بوو غەبدى بكوژرى. لە منىشى زياتر پىي خوش بوو. بەلام غەبدى كاريكى لەگەل ئەو نەكردبوو. غەبدى دوژمنى من بوو. وەختىك نەتۆ گوتت غەبدى نەكوژراو و راي كردهو، ديت چۆن تووڤه بوو، هيندهى نەمابوو لەت و پەتت بكا؟..."

جەبار:

"خەنجەرەكەت دەرئىنە با گللكۆى گۆڤ غەربەكەمان هەل كەنن."

خەمدەد خەنجەرەكەى هەل كيشا و لە غەرزىي رۆكرد. دەستيان كرد بە گۆڤ هەل كەندن:

"وہى نايب، وہى... نايب رەجەبى گۆڤ غەرب..."

خاكي ئەم نۆڤە نۆڤە نەرم و شەدارە. بە سەعاتىك قەبرىكى قوول و فرەوانيان هەل كەند. نايبيان لە قەبرەكە نا. دەستيان كرد بە گەل برين و بە نەندازەى بىستىك دارو گەلايان لەسەر تەرمەكەى هەل چنى. پاشان گل و گىيەى ورديان تى كردد نەجار گلىان بەسەر دا كردد دايانپۆشى.

خەمدەد:

"جەبار، دەبى لەسەر گۆڤى نايب رەجەبى گۆڤ غەربمان نەماي كيش بنۆڤن."

جەبار:

"با بنۆڤن."

گەران، گەران. لەنۆ دارەكان دا نەمامە تووڤەكى هيندهى گللكە پىمەرە نەستووريان دۆزىو. نەمامەكەيان لە رەگ و ريشەو هەل كەند و هينايان لەسەر گللكۆى نايب چەقاندیان.

خەمدەد:

"لەواندە ئەم مېشەى جگە لە قەبرى نايب هېچ گللكۆىەكى دىكەى لى نەبى."

جەبار:

"جگە لە قەبرى نايب هېچ گللكۆىەكى دىكەى لى نە. كى مردووى خۆى دىنى لەو جىگا

تاريكە بنۆڤن؟..."

پاشان تاو هەلات و قەبرى نايب هەلمى لى هەستار وروناك بوو.

هەركە تاو هەلات، هەراو هەنگامەيدەك لەلاى ئاوەدانىيەو بەرەو مېشەى ئاناوارزا وەرئ كەوت.

جەبار:

"نایب چی گوت؟"

حه مەد:

"گابەردەکانی ئاناوارزای نیشان داین."

جەبار:

"دەبی ئەم مێشەیه تیپەڕین و خۆمان بگەیهینە چۆمی جەبەهان."

حه مەد:

"هەرچی نایب گوتویه، دەبی وا بکەین. نایب ئەم مەلەبەندە باش شارەزا بوو... چەند خۆشحال بوو کە هەموو دێیه‌که‌ی سووتاندبوو. وانەبوو جەبار؟... پیتی خۆش بوو هەموو چوکورواو بسووتیتن و بیکاتە خۆلەمیش... چ مرۆڤێک بوو نایب... لەوانەیه ئەم چوکورواوایە زۆری ناحەقی لێکردبێ... خوا دەزانێ."

جەبار:

"لەو رۆژەوه ناسیومە، هەر جێتۆی بە چوکورواو دەدان. هیچ کەس نەیدەوترا لە لای نایب ناوی چوکورواو بێت... جار جار کە لە فکەرەوه دەچوو، لەبەر خۆیەوه گۆرانیه‌کی دەگوت. گۆرانیه‌که‌ی تووک بوو، نازار بوو و بیتزاری بوو. وەختیکیش گۆرانیه‌که‌ی تەواو دەبوو، ماوه‌یه‌ک هەروا بێدەنگ و مات دادەنیشت. چەند رۆژ هەر بەو جۆرە بێ ئەوه‌ی قەسە لە گەڵ کەس بکا، لە گۆ فکراو رادەچوو. پاشان دەهاتەوه سەرەخۆ. خوا دەزانێ دەردی چ بوو. کەس سەری لێ دەرنەدەکرد. ناخە کەشی ئەوه‌ی بە نسیب بوو کە لە نێو مێشە ئاناوارزادا بنیژرێ... بەلام لەمێژ بوو کە نە جێتۆی بە چوکورواو دەداو نە گۆرانیه‌که‌شی دەگوت... لە یاغیه‌کام بیستبوو کە هەر وەختیک ویستبیتیان بێتە چوکورواو نایبان لە گەڵ نەهاتوه... دەیانگوت لەسەر رینگا لە جێیه‌ک چاوه‌ڕێ دەبوو هەتا ئەوان دەهاتنەوه... بەلام سەرەنجام ئەو ئاو و گەلی بە نسیب بوو."

حه مەد:

"لەوانەشە ئەمە دڵخوازی خۆی بووبێ."

جەبار:

"با بڕۆین حەمەد... نیتسا مێشە پێ دەبی لە بنیادەم و سەگ."

حه مەد گەرایەوه سەر قەبری نایب:

"خوایێز نایب..."

چاوی پر بوون له فرمیتسک.

جهبار:

"خو ا Hafiz..."

به نيو شو دارو دوهونه چرو چوغره دا که ماری تن نه دچوو، بهزه جهت دچوونه پيش.
جهبار تفنگ و فیشه کدانه زیوکاری کراوه کانی نابیشی هل گرتبون.

شو دوهون و دیروانه که وهک دیواریکی که لین بر، رنگای نهوانیان گرتبوو جهباریان ماندوو.
کردبوو. به لام همه د له هممو کاتیک چوست و چالاکتر بوو... شو درک و دالمی به دست
بوی لانه ددران، به خه نهر دهی برین. جهباریش داده هاته وهو بهو رنگایه دا دهریشت که همه د
دیکرده وه. همه د له هوو و تهقه لایه کی توندا بوو.

گرمای نیوه پړ ددستی پړ کردبوو. لهو بیده نگی به دا تنه نیا دنگی شکانه وهی لکه دارو
دوهونه کان ده هاته بهر گوئی. نه گهر نارو و پشته وه بدهینه وه ده بینن همه د به نيو دارو دوهون
دا جوگه تیکی دوورو درژی کتیاوه.

دوو سعاته ریښان مابوو بگه نه نا ناوارزا. نهوان تنه نیا ناسمانیان ده دی، له گهل لووتکدی
به رده لانه کانی نا ناوارزا.

وه ختیک گه یشته نیوه راستی می شه، رۆژ له نیوه پړ لای دابوو.

همه د:

"با هر لیره وه میتین. شوی دوباره وه پړ ده که وینه وه."

جهبار:

"نه منیش نه ونده ماندووم خمریکم ده کهوم."

جهبار راکشا، همه دیش له پهنای شو... زوریان نه مابوو بگه نه به رده لان. له نيو
گابه رده کانه وه دنگی سدان و هزاران لاقیان ده هاته بهر گوئی.

همه د همستار روانی:

"ناتوانین چاک بیان بینن... دیه ای به کان به دوی نيمه دا ده گهرین، به لام تازه ناتوانن بمان
بیننه وه... رزگار بمان هات."

جهبار نه ختیک راست بو وه وه:

"وه ختیک نه له کيو و نه له نيو می شه نه مان بیننه وه، به رهو رنگای "نازابلی و
سو مباس" وه پړ ده کهون و ده چن بۆ لای شار... ده یانه وی له وی له داومان بهن."

حه مه د:

"ته گهر وایې ناچارین چهند روژ لیره بین."

جه بار:

"نیمه ده بې به ریځگای "کوزان" دا خومان بگه یه نینه چیا."

حه مه د:

"نمتو ریځگای کوزان شاره زای؟"

جه بار:

"نا، ریځگای کوزان شاره زان نیم، به لام کتوه کان دهناسمه وه، وهختیک بگه یه نینه کتوه کانی
ناناوارزا هم موو جیه کمان لې دیار ده بې."

حه مه د:

"که وایه همتا دنیا تاریک نه بووه با پرؤین."

جه بار:

"نیدی ههستی پیان نایه."

حه مه د:

"له وانه شه له ده ور به ری می شه بۆسه یان نایته وه."

جه بار:

"نا بابۀ... له کوئی فکری وا ده کمن؟"

حه مه د:

"که وایه با پرؤین."

دنیا تاریک ببوو، که گه یشتنه بهر زای یه کانی ناناوارزا. له گۆشه و که ناری زور دور
هیندی رووناکی زریو هان دهات. چۆمی جهیهان وهک گوریسکی رهش به نیو خاکه که دا قهف
قهف ببوو. ناک توزلوو ده تگوت له دوو که لیک رهش دا نو قم بووه.

حه مه د لای خوره لاتی نشان دا:

"هؤی کوئی یه؟"

جه بار:

"پیم وایه دتهاتی "بوزکزیو" بن."

حه مه د:

"با بهولادا برۆین... پیتم وایه نیزیکتره."

جەبار:

"دەترسم نەولاشیان گرتبین."

جەمەد:

"برۆ با برۆین. نەگەر تووشیان بین، دەزانین چییان پێ دەکەین."

پاشان گەراپمۆه سەر جەبار. لەو تاریکایییەدا بە زەحمەت روخساری جەباری دی:

"نەتۆ دەتئی چی جەبار؟... بەفکری تۆ نەو کافره کوژراوه؟"

جەبار:

"پیتم وا نیه. نەگەر رای نەکردایه، حەقەن ناگری دەگرت و دەهاته لای دەرگا... لانی کەم

هاواری دەکرد، دەی نەرانند..."

جەمەد:

"لەوانەشه لەنێو دووکەڵ دا خنکابن؟"

جەبار:

"زۆری تەقە دەکرد... نەگەر دووکەڵ خنکاندبایهی نەیدەتوانی تەقە بکا."

جەمەد:

"لەوانەیه بان و دیوارهکەمی بەسەر دا رووخابن و لەپێ کوژرابن."

جەبار:

"خوا بکا وابن... نەگەر وابن زەحمەتەکەمان بە خەسار نەچوو."

لە کێوی سەرەوخوار بوونەوه. چەندیش پێ هەلگەراپوون...

(۱۵)

قەدىمىيەكان داستان و بەسەرھاتىكى زۆر لەچوگورراواي كۆن دەگىرنەو. لەسەردەمى ياغىگەرىيە ھەمەدۆك دا پىرەپياوئىك ھەبوو بە ناوى سەيلەزلە، كە زياتر لە نەود سالت تەمەنى بوو. سەيلەزلە زۆرى چىرۆك و داستانى چوگورراواي كۆن لەلابوون. سەيلەزلە چاوتىكى شىنى ھەبوون. ھەروەك چىمەن. چەنەگەي وەك چەنەگەي ھەموو توركەنەكان باريك و كەم موو بوو. نىو شانى پان و ھەروەك سەردەمى لاوتى بەتاقەت بوو. چاوى وەك چاوى ھەلۆ تىژو بەكار بوون و ھەرچەند پشتى كۆم ببوو، بەلام ھەمىشە بە سوارى ئەسپ و تەنگ لەشان دەچوو. راو. سەيلەزلە گۆرانىيە توركەنەكانى بە نارە نار دەگوت. لەبارەي شەپى عەشیرەتەكانەو زۆرى داستان و بەسەرھات دەگىرنەو سەرنەجامىش بە خۆرانانەو نەو برىنانەي نىشانى خەلك دەدان كە لەو شەرانەدا لە لەشى ببوون.

جار جار مالت و نىو دى لەبەر چاوى تەنگەبەر دەبوون و رووى دەكرە دەشت و چيا، نەو ھەزى دەكرە ھەموو سەروشتىكى توركەنە بوون بيارىزى و ھەمىشە وەك توركەنەيك بۆي. ھىندىك وەختىش ھەر بە جارێك دەھاتە كوئ و سەرخۆش دەبوو. سوارى ئەسپىكى كوئ دەبوو كە ھەر بە جوانوويى بۆخۆي بەختى كەردبوو. نىدى وەك بايەك كە لە ولاتى توركەنەكانى رابردوو، بۆ، بە كۆسارە پر لە كاجەكان و بە نىو پىنگ و جاتەرەو گياخاوا دا لىنگى دەدا. لە كۆچ و كۆچبارو شەپ لەگەل عوسمانىيەكان، لە تەنگى ناوتنەدار، لە دەسك و قوولە بەردەكان كە چۆن لەنىو ھۆبەي عىلاتىيەكان دا دەنگيان دەھات و لە گەرمين و كوئستانى عىل و عەشیرەتەكان كە چۆن دەشت و دەرو كۆن و بەندەن لە رەنگى جەلەكانيان سەوزو سوور ھەلەدەگەرا، زۆر چىرۆك و داستانى دەگىرنەو.

دهيگوت:

"ههتا په نجا - شهست سال له مهربه..."

وهختيکيش وه قسه دههات لى پېښه نه بو. دهتگوت نه وينه وه زمان هاتو، يان
گوزانيه قسه دهکا.

دهيگوت:

"ههتا په نجا - شينست سال له مهربه چوکورواو تهنيا باتلاغ و ميشه بو... له بناره کاني
نه بى، بز نمونه پارچه زهوى به قه له پى دهستيشت نه دهدى... نهو دهه له چوکورواو نه
بنياو ده مېو، نه جندوکو نه پېرى، ههتا کوچ دهستى پى کردو وه لافاو به سېرى دا
هات... وهختيک چوکورواو بهرگى جيتړنى لېمېر دهکرد، واته دارى روت و خاكي روت و
دنيای روت سهرله نوې دهستان به بوژانوه دهکرد، کوچى تورکمه نه کانيش دهست پى دهکرا،
دهتگوت لافاو... به کيو و بنه دهن و دهشت و دهر دا سوزو سوور تیکه له دهسو و
هنگامه يک بهرېا دهبو هر مېرسه... عيل و غميره تان بار دهکرد، کيو و کوزارمان
به جى دههشتن، تا دهگيشته کويستاني "ههزاره گا" واولمان هه له دهدا. که زستانيش
دادههات. بهرهو چوکورواو وه پى دهکوتين... چ قاميشه لان و ميشو داروده ونیک... که
ماریان تې نه دهچو، چ باتلاغيک و چ ميژگ و ميژغوزاريک... سال دوازه مانگ لهوېر له
نه ژوتيان... به سوايى نه سپ دهکوتينه سهر رهو ناسکان... جا چ جوړه ناسکيتک،
هه مووى چاو رهش و رهوک... نه سپ نه گهر نه سپ بى له راوه ناسک دا خوې دهرده خا... له
قاميشه لانه کاني چوکورواو هر قاميشک دهتدى هيندهى سپيداريک... هر قاميشه لانيک
هيندى په له سپيداريک. له تهنشت گولاوه کان زيرووى گوله قاميش دهتگوت تيشکه ده پړي ته
سهر ناو... تهواوى چوکورواو دهبو به يک پارچه نيژگى.

شهوو روژ له هر لايه کموه شنه بابهک هه لى دهکرد، بوژيژگى لى دههات. پياوى مهست
دهکرد. چوکورواو داستانيک بو. دهريای سپى شه پوليکى دهدا سپى و که فوى...

چادري عيلاحيه کان به تهنشت يه کتروه... دوو که لتيک له بهر چاداران هه له دستا په له
په له... لای "عوسمانيه" و "توپراک قه لا"، واته نهو بهرى چومى جهيهان که رووى له
کيوه کانه، جى هه وارى عيلى "تجیرلی" بو... له لای بهرهو عيلاسى "جهيهان به کرلى" و
"مستفا بيگلى" تاوليان هه له دهدا... عيلى "جريت" لای ولاتى جهيهانى پاوان دهکرد...
عيلى "بوزهوغان" له نيوان ناناوارزاو "هميد قه لا" هه لى دهدا... کورده کاني "لهک" له لای

ئاناوارزار "كوزان"، عىلى "سۆمباسلى" لەلای ئارى سۆمباس و تورپوس ھەليان دەدا...
لای "نیکشيلي" و ديهانی "قریۆلى" ش کويستانی عىلى "تارتیلی" بوو...

ھیندئ وەختیش عیلات جیى خۆيان دەگۆپەو. بۆ وینە سالى وا ھەبوو عىلى بوژدووغان
دەچوو کويستانی جریتەکان و جریتەکانیش لە کويستانی عىلى بوژدووغان چادريان
لى دەدا... زۆردارترین عىلىش عىلى "ھەوشار" بوو. ئەوان لە ھەر جىيەکی چوکوراوا پييان
خۆش با، گەرمين و کويستانیان دەکرد. کەشیش نەیدەوترا پرى چاوان تەماشايان بکا. ھىچ
کەس باشارى عىلى ھەوشارى نەدەکرد...

ئەمەن وەك خەونيم بەير دى. لەگەل عوسمانیيەکان شەرىك ھەلگرسابوو. خانىك ھەبوو
بەناوى كوزان نۆغلى. مالى لەو دىيە سوو كە پيى دەلەين كوزان. ھەموو عىل و
عەشیرەتەكان لەگەل عوسمانى شەريان دەکردو لە پتەشەو ھەمووانیش نەو كوزان نۆغلىيە
سنگى كردبوو مەتال. بەلام عوسمانیيەكان بەھيتر بوون، كوزان نۆغلىيان گرت و برديان.
عىلى ھەوشارىشيان راونا بۆ "بووزاك" و سەركوتيان كرد. گۆرانى "دادن نۆغلى" باسى ئەم
شەرانەيە. ديهانیيەكان بۆ مردنى كوزان نۆغلىيە تازيەنامەيەكيان داناو كە ناگر لە دلى
بنیادەم بەردەدا...

سايەلەزە كە دەگەشتە ئيرە بیدەنگ دەسوو. چارى پى دەبوون لە فرميسك. ليتەكانى
دەلەرزىن و بە دەنگە گرو نەستورەكەى تازيەنامەى كوزان نۆغلىيە دەگوت، كە چۆنيان
نەستوندەكى بليندی تاوى كوزان نۆغلى لە عەرزى داو و پتەسد سواری خەليفەى عوسمانى
چۆنيان ھيرش كردو تە سەرو چۆن باب لە ھاواری كورپى نەھاتو و كوزان نۆغلى شيرەپياری
کيو شاخان چۆن ھەتا ئەژنۆيان بەفرى كوزانى دريو و لە کيو وەسەر كەوتو و لەسەر چيا
چۆن لە چارەوانىيە ھەكیم دا ھەر برينىكى بوو تە سەرچارەيەكى خوين...

دەيگوت:

"دواى ئەمە بوو كە عوسمانیيەكان بە زۆرو زۆردارى عىل و عەشیرەتەكانيان لە چوکوراوا
نیشتەجى كرد. زەوىيان دانئ و قەبالەيان دانئ... بۆ ئەو ھە گەرمين و کويستان نەكەن، لە
کيو و بەندەنەكان سەربازيان دانا. کەس نەيتوانى بچيترە کويستان. عىل و عەشیرەتەكان لە
چوکوراوا وەك گەلاريزانى پايز كەوتنە سەر يەك... مردنيان تى كەوت... زۆر كەسيان بە
تاو لەرزو زۆر كەسيان بە گەرما لەنيو چوون. بەھىچ جۆر نەيان دەويست لە چوکوراوا نیشتەجى
بن... عوسمانیيەكان قەلەمسو نەماميان دەدانئ كە بيان نيژن و باغ بنیتەو، بەلام

عیتلاتیه‌یه‌کان ره‌گهی نه‌مام و قه‌لمه‌مه‌کانیان ده‌سووتانه، نه‌مجار ده‌یان چه‌قاندن... هه‌ری‌یه‌ش دیت‌هاتی نه‌م نیتو نیتو باغ و باغاتی نیه. پاشان وه‌ختیک عوسمانیه‌یه‌کان دیتیان عیتلاته‌که خه‌ریکن له‌نیتو ده‌چن، رینگایان دان ه‌اوینان کۆچ بکه‌ن و بچه‌ کۆستان... به‌ره به‌ره عیتله‌کان له‌چوکورواوا جی و جی‌یان کردو ده‌ستیان کرد به‌ خانوو دروست کردن و کشت و کال... پاشانیش ورده ورده عیتل و عه‌شیره‌ته‌کان له‌نیتو چوون... زه‌مانه‌ گۆزا... پیاوه‌تی که‌م بوو و سه‌ره‌غیام له‌نیتو چوو... وای لێ‌هات که ده‌ولته‌تی عوسمانی ده‌یه‌ویست... دنیا به‌ که‌یفی ده‌ولته‌تی عوسمانی سوورپا..."

کاتیک س‌ایله‌زله ده‌ستی به‌ تاریفی عیتل و عه‌شیره‌ت ده‌کرد، قسه‌ی لێ‌نه‌ده‌پرا. ده‌یتوانی چهند رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک قسه‌ بکا. م‌اندووش نه‌ده‌بوو. شو هه‌میشه‌ خه‌فته‌تی بۆ شو دنیا بێ ده‌رد و نازارو م‌دینه‌ته ده‌خوارد که له ده‌ست چووبوو. زۆر جار که‌ده‌ستی به‌ قسه ده‌کرد، ده‌یگوت: "ته‌تۆ ده‌لێتی چی؟... ته‌من دادال نۆغلیم دیوه..." و له‌و باره‌شه‌وه زۆری به‌ خۆی ده‌نازی.

ساله‌کانی هه‌زارو نۆسه‌دو هه‌قده‌و هه‌ژده‌و نۆزده‌و بیست... سه‌رده‌می شه‌ری یه‌که‌می جیهانی... شه‌ری شکانی عوسمانیه‌یه‌کان بوون... له‌و سالانه‌دا چوکورواوا پ‌ر ببوو له‌ یاغی و سه‌ربازی راکردوو... نارچه‌ی توو‌رووس ببوو پاوانی یاغیه‌یه‌کان و له‌ ترسی یاغی‌یان که‌س نه‌یده‌وێرا پیتی دا پ‌روا.

له‌شکری فه‌رانسه‌ چوکورواوای داگیر کردبوو. یاغی و سه‌ربازی راکردوو، چه‌ته‌و غه‌یری چه‌ته، دزو غه‌یری دز، هه‌لال زاده‌و هه‌رام زاده، چاک و خه‌راپ و جوان و پ‌رو هه‌موو خه‌لکی چوکورواوا ده‌ستیان دا به‌ ده‌ستی یه‌ک و دوژمنیان له‌ چوکورواوا وه‌ده‌رنا. له‌ سه‌رتاسه‌ری ولاتیش دوژمنیان ده‌رده‌کرد. ده‌وره‌ خه‌ریک بوو ده‌گۆزا...

له‌داو ساله‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌دا، چه‌ندین سال دواى نیشته‌جی بوون، هه‌ل و مه‌رج که‌م که‌م خه‌لکی ناچار کرد به‌زه‌وی‌یه‌وه به‌سه‌رتێنه‌وه. خ‌اک ورده ورده نرخی پ‌یدا ده‌کرد. تو‌رکه‌مه‌نه‌کانیش که له‌گه‌ڵ نیشته‌جی بوون نیتوانیان خۆش نه‌بوو، به‌ره به‌ره گه‌رمین و کۆرتستانیان وه‌لا ده‌ناو به‌ زه‌وی‌یه‌وه ده‌چه‌سپین.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا، خ‌اکی چوکورواوا یه‌ک و چل تا یه‌ک و پ‌ه‌غبا به‌ره‌می ده‌دا. نه‌مه شتیکی ته‌واو تازه‌ بوو. نه‌گه‌ر له‌ ساله‌کانی پ‌اش هه‌زارو نۆسه‌دو نۆزده‌دا ته‌ماشای خ‌اکی چوکورواوامان ده‌کرد، ده‌مان دیت که باتلاغه‌کانیان تا راده‌یه‌ک وشک کردوه، م‌یشه‌کانیان

سووتاندوهو کردوویاننه زهویی کشتوکال. لهو سالاندها نهگه نیهوی خاکی چوکورواوا نهبی،
نیزیک به نیهوی دادهچیتندرا.

سیستمی تازه لهو سالاندها لهگه حکوومهتهکانی تایفهگهروی و خان خان بازی و خان و
بهگ و بهگلوهو پاشاوهکانیان دهستمویهخه بوو. لهو سهردهمهدها، لهمیژ سال بوو بناخه
حکوومهتی تایفهگهروی لهخوزه سست دهبوو، و له جیاتی خانهکان، هیتندی ناغای پولدار
پهیدا دهبوو. ثم ناغایانه بۆ وهدهست هیتانی زهوی و بۆ نهوی چندی بکری زیاتریان زهوی
ههبی، ههمیشه له شهر کیشهدها بوو. لهو شهر کیشهدها سهریش دهکوتن. به هزار فرت
و فیل زهویان له دهستی دیتاهییهکان و خهلکه فقیرو ههژارهکه دهردینار، جا هیتدیک له
ریگای قانونیهوه، هیتدیک له ریگای بهرتیل دانوهو هیتدیکیش بهزورو زورداری...

شهر کیشهی نیوان نهو ناغا پولدارانهو خهلکی دهست کورت ههروا پهروی دهستان.
خاکی ناغایهکان رۆژ به رۆژ زیاتر و زیاتر دهبوو، له بهرامبهرا دا دیتاهییهکان ههژارو
ههژارتر دهبوو.

لهو رۆژگارهدا ناغاگان بۆ سمرکوت کردنی نهو خهلکه دهست کورته که به قیمهتی
گیانیشان حازر نهبوو زهوییهکانیان له دهست بجی، هیتدیک دهستمی یاغییان پهروهروهو
پهروهوزه دهکردو نهوانیان هم بۆ لیدان و کوشتن و ترسانندی دیتاهییهکان و هم بۆ بهرنگار
بوونهوی حکوومهتی مهرکهزی بهکار دینا. دهکری بلین هیچ ناغایهکه نیه که لهو ریگایه
کهلکی وهرنهگرتی.

نهو ناغایانهی نهیاندوتوانی لهنیو یاغییهکانی کتوی دا پشتیوانیک بۆ خویان پهیدا
بکهن، بۆخویان هیتدیک یاغیی تازهیان دناردنه شاخی، و ههر بۆیه ناوچهی توورپوس
ببووه مهیدانگاو پاوانی یاغییهکان، و قازانچی نهو ناغایانه که بۆخویان له دهشت و له
نیو دئییهکان دا نیشتهجی بوو، لهکیتوهکان دا بهگژ بهکتر دا دههاتن. یاغییهکانی کتوی،
یان پتک وهردهبوو، یان خهلکی بیتاوانیان دهکوشت و لهو نیوهدا خاکی ناغایهکان بهرین
ترو گهورهتر دهبوو.

عهلی سهفابهگ کوری پهکینک له ناغا لیکهوتوهکان بوو. (به کوردیی پهتی، کونه
بهگ و بارگین تۆپیو بوو - وهگتیه). ناغا ههرچهند پول و سامانیکی نهماوو، بهلام
توانیبوی عهلی سهفابهگی کوری بۆ خویندن بنیترتیه مهدرهسهی سولتانیهی شاری
ندهنهو پاشانیش بنیترتیه مهدرهسهی بهری حقوی نهسته مبول. بهلام ههرچونیک بوو،

عەلى سەفابەگ نەيتوانىبوو مەدرەسەى بەرزى حقوقي ئەستەمبۇل تەواو بكا، خويندەنەكەى بە نيوەچلى بەجى هيتتبوو، گەرابوووە دى و دەستى كەربوو بە وەكالت. پاش ئەوى رىوشوئىنى كارەكە فېر ببوو، هيتندى تاقىكردنەوى دەست كەوتبوو و رىگا و لارىنى كارەكانى لىك جيا كەربوووە، لەپى هۆشى هاتبووەوە سەرەخۆو كەوتبوو بەرى ئەو زەوىيانە كە رەحمەتتى بابى لە دەستى دابوون. ئەمە بوو كە دەستى كرد بە نەخشەكىشان بۆ وەرگرتنەوى ئەو خاكانە كە بابى لە دەستى چووبوون و توانىشى زەوىيەكانى بابى لە دەستى دىهاتىيەكان دەريزىتتەو. هەر ئەو كىشەو بەرەيه بەباشى رىگای زەمىن داربوونى فېر كەردو ئىدى لە كارى خۆى دا وەستايەك بوو.

بەلام دىهاتىيەكان، ئىدى دىهاتىيەكانى سەرەتای سەردەمى نىشتەجى بوون و تەنانەت دىهاتىيەكانى پاش ئەو سەردەمەش نەبوون. ئەم دىهاتىيانە ئىستا تىگەشتبوون كە خاك يانى گەوهر... و بە چنگ و نىنۆك بە زەوىيەكانيانەو چەسپابوون. بەرەرهكانىيەك لەنيوان عەلى سەفابەگ و دىهاتىيەكان دا دەستى پى كرد كە چەندىن سالى درىزەى هەبوو. هۆشى عەلى سەفابەگى سەگبايش لەو جۆرە كىشەو بەرەيه دا خۆى نىشان دەدا. فېل و تەلەكەى تازەى دەدۆزىنەو رىگا چارەى نوئى دادەهينان.

لە سەرەتادا فرت و فېلەكانى سەريان دەگرت و دەيتوانى بە هەر جۆرىك بى خەلكى ئەم دى و ئەو دى لىك بكاتە دوژمن و تىكيان بەردا، پاشان بۆخۆى لايەنى يەككىيانى دەگرت و بە يارمەتتى ئەم لايە، زەوى و زارى لايەكەى دىكەى داگير دەكرد. ئەم شىتەيه زۆر ناسان و كارىگەر بوو. بەلام زوو ناشكرا بوو. دىهاتىيەكان كە ببوونە دوژمنى سەرومالتى يەكتر، تىدەگەشتن دوژمنى راستەقىنەى ئەوان كىيە، بەلام فايدهى چى؟ تازە كار لە كار ترازابوو، و لانى كەم نىرەى زەوىيەكانيان لەدەست چووبوو، و لە بەرامبەردا پانايى زەوىيەكانى عەلى سەفابەگ سەرى لە چەند دىي شەشدانگ دابوو.

عەلى سەفابەگ چەندىن سالى رىگا و چارەى نوئى دەدۆزىتتەو، بەلام يەك دوو سالى زياترى پى ناچى كە دەستى ناوەلا دەبى، بەو حالەش زەوى و زارى عەلى سەفابەگ هەميشە لە بەرەگرتن دان و لە هەر حال دا هەر ئەو دەيباتەو.

سەرەنجام كار دەگاتە جىنگايەك كە فرت و فېلەكان تەواو دەبن و هىچ دىهاتىيەك بە تەلەى عەلى سەفابەگەو نەبى. هەرچەند فېل و تەلەكەى لىپراون، بەلام عەلى سەفابەگ بىكار دانانىشى و ناخرەكەى رىگايەك دەدۆزىتتەو.

لەم رۆژانە دا کیتووەکان پەناگەو پاوانی یاغییەکان، سەربازە راکردووەکان، چەتەکان و پیاو کوژەکان... و ئیستا وەختی ئەوە هاتووە کە عەلی سەفابەگ لەمانە کەلک وەرگرێ. لەگەڵ یەک دوو دەستە لە یاغییەکان رێک دەکەوێ، چەند پیاوی خۆی دەنیریتە چیاو بە گۆ دێهاتیەکانیان دا دەکا. ئیدی عەلی سەفابەگ کاری لەپێشە، تازە کام لادیسی دەتوانی لەبەری بکۆخی؟... ئەگەر دێهاتیەکی وا بە غیرەت پەیدا ببێ، شەویەک مالهەکی وێران دەکەن. ژنەکی دەرفینن و دواي ئەوەی هەزار سووکایەتی بەسەر دێن، دەیکوژن و شەرت و گومی دەکەن. هەموو کەسیش دەزانن ئەم کارانە گازی عەلی سەفابەگن. بەلام کەس ناوێرێ بۆ پستی چاوی بڕۆیە. ژاندارمەکان دەکەونه سەر یاغییەکان و دەکوژرێن.

دیارە ئاغاكانی دیکەش ئەم شێوە کارەیان رەچاو کردووە. هەریۆش خاکی چو کووراو بە خۆین رەنگین دەبێ و گوشت و کوشتار دەست پێ دەکا. یاغییەکانی شاخی دەستە دەستە پێک وەر دەبن و یەکتری قەلاچۆ دەکەن. شوو نابێ کە چەند دەستە یاغییە تازە لە چیاکان دا سەر هەڵنەدەن.

لەو نێوەدا هێندێک دەستە یاغی وەک دەستە "گیزیك دووران"، "رەشیدە کوردە" و "گووت دەلەك" یەش هەن کە گۆی بۆ دوو زمانیی ئاغاكان راناگرن، بۆخۆیان ئاغای خۆیان و بە پێچەوانەیی ئەوانی دیکە، بە دژی ئاغاكان پشتیوانی لە دێهاتیەکان و خەلکی فەقیر و هەژار دەکەن.

کیتووەکانی توو پوروس زۆر پیاو کوژی خۆنخۆرو بەناریانگیان بەخۆوە دیووە. بەلام ئیستا ناوو نیشانێکیان لەپاش بەجێ نەماوە، کەچی بە پێچەوانە ناوی زۆر لە یاغییەکان وەک ئەو دەستە یاغییانە کە بەدژی ئاغاكان پارێزگارییان لە دێهاتیەکان دەکرد، هێشتا لەبەر نەچوونەتەو و زۆر شیعو گۆرانی و تازیەنامەیان بۆ دانراوە... ئەم شیعو تازیەنامەو گۆرانییانە ئیستا زار بە زار دەگەڕێن...

لەو سەردەمەدا بوو کە حەمەدۆک وەکیوان کەوتبوو. واتە لە سەردەمێک دابوو کە دەستە یاغییەکان بۆ قازانجی ئاغاكان لەکیوان دا خۆینی یەکتریان دەپشت و دێهاتیە فەقیر و هەژارەکانیش هاواریان لە دەستیان دەگەیشته ئاسمان.

زەوی یەکی عەلی سەفابەگ لە سالی هەوێل دا دەبوو دوو هێندە، پاشان چەند هێندەو چەندین هێندەو ئەجار دەبوو بە چەند هێکتار، دەیان هێکتار و لەوێ زیاتر. زەوی یەکانی

بهرینایی دیتاهه که بیان ده گرتوهو و نهو دیتاهاییانیه زهوییه کانیاں لئ نهستیند رابوو ههر له سه زهوییه کانئ خۆیان ده بوونه ره عیته تی عهلی سه فابهگ.

عهلی سه فابهگ پیاوێک بوو که له گهت و برژ گهروه، که هه میسه چه کمه یه کی تروسکه داری ده بێ ده کرد. ده م و چاوی نه سه مر بوون، به لام سه زه یه کی تاریک، هه میسه به قه مچییه زیونیشانه که ی له چه کمه تروسکه داره کانئ راده کیشا.

نه مرژ سێ شه ممه یه. خه بهر هاتوه که:

"فیشهک و جبه خانه ی ده سته ی کالایه ی ته واو بووه و هه وتوو یه کیشی پێ ده چێ، هه تا له سووریه وه بۆیان دێ..."

عهلی سه فابهگ وه په له قاژه که وتوه و نیگه رانه. له میواخانه گهروه که ی دا ههر هاتوچێ ده کا. تووریه له فکروه ده چێ. فکره کانئ وهک زغیر به دوا ی یه کتر دا دێن. فکر ده کاته وه که ده بێ چه ند سالی دیکه ش راوه سته ی هه تا بیته خاوه نی زهوییه کانئ گوندی "واپوای". لیکدا لیکدا ته لگراف بۆ نه نکهره لئ ده دا که:

"خه لک راپه ریون... یاغییه کان کیتوه کانیاں پاران کردوه... چا نیته حکومه تمان نیه؟..."

و لهو قیژه هوارانه...

"ده بێ یهک دوو سالی دیکه ددان به جهرگی خۆت داگری... نه دی له کوئی ده سته ی کالایه ی؟... بۆچی خۆت نیشان ناده ی؟..."

ژنه که ی له سه نه وته خته که پالی دابوو وهو به سه رسورما ی ته ماشای میترده که ی ده کرد که چۆن پیاسه ده کاو به قه مچییه زیونیشانه که ی له چه کمه تروسکه داره که ی راده کیشی. وه ختیک سه برو سیکه دانه ی عهلی سه فابهگ ته واو ده بوو، ئیدی خۆی پێ رانه ده گیراو له گه ل ژنه که ی ده سته ی ده کرد به سکا لۆ نه ینی و نه خشه کانئ خۆی بۆ تاشکرا ده کرد. نه م ده ردی دل کردنه نهوی سوو کبار ده کرد. نه مرژش یه کیک له م رۆژانه بوو. عهلی سه فابهگ ده سته ی پێ کرد:

"خاتوون... ده زانی نه خشه م چیه؟..."

خاتوون:

"بلێ بزانم."

هه میسه به دوا ی نه م پرسیارو وه لامه کورته دا عهلی سه فابهگ له سه ری ده ریشت. نه مرژش درێژه ی پێ دا:

"دهزانی نه خشم چیه خاتوون؟... به خوا نیدی هموسه لم نه ماره... نیدی له گیانی خۆم وهرهز بووم. له دهستی نه مانه وه جان هاتووم... هه موو رۆژێ پۆستی ژاندارمري... هه موو رۆژێ ژاندارمرو ژاندارمه هیتان... نیدی جاپز بووم... دیتها تیه کان دویتێ کۆبوونه وه به کۆمهگ چووبوونه بهر ده رکى مالى ئوستاندارو دادو هاواريان وه پێ خستبوو که له دهستی ياغییه کان نه له نامووسمان نه مینين و نه له مال و گیانان... دهیانویست ته لگراف بۆ نه نکهره بکهن، چاک بوو گه یشتیم و نه مه یشت. گوتم: "کاری وا مه کهن که نابرووی شاره که مان له لای حکوومهت بهرن...". به لām هه ر جۆرێک بێ، ده بێ دوو سال ددان به جهرگی خۆمان دا گرین. راوهسته با گوندی وایوای بکه مه ئی خۆم، نه وهخت ده زانم چ ده کهم... ده زانی چ نیازتکم ههیه که چی؟..."

ژنه به نیشانهی به لێ، سه ری بۆ راوه شان. عه لی سه فابه گ له سه ری رۆشت:

"نیازم ههیه دیتها تیه کان له ده ورو به ری خۆم خرکه مه وه نه نکهره ی له ته لگرافان بگرم که : خه ریکن راده پهرن... ياغییه کان کیتویان پوان کردوه... ده یانه وێ حکوومهت دامه زرتین. نه ودهم ده و له ت له شکرێک سه رباز ده نیرێ و مشووری هه موو کیتوییه کان ده خوا... هه موویان ده گیرین. حکوومهت پێ چیه خاتوون؟ راپه رینی کورده کانی سه رکوت کرد، پیت وایه به چه ند ياغی کاله له پێ ناویرێ؟... به ته لگراف چییه کهم گوته که جارێ له به ره ی ياغییه کانه وه هه یج خه به رێک نه دا به نه نکهره... پیم گوته کارێک مه که له لای حکوومهت نابرووی شاره که مان به یج... به لām با دوو سالی دیکه ش رابری و زه ویه کانی وایوای بێ به ئی خۆم، نه ودهم ده زانم چ له و ياغی یانه ده کهم..."

عه لی سه فابه گ بێ ده نگ بوو. له فکروه چوو. پاشان سه ری هه لپه ری و ته ماشای دارو دیواری کردو دهستی کرد به پیاسه کردن...

زۆر پاش دوو سال نه خشه کانی عه لی سه فابه گ هاتنه سه ر بهر. نه نکهره ی ته لگراف باران کرد... نه و ياغی یانه ی به نه خشه ی خۆی هاتبوونه نیتو دئ، خسته داوی نه و سه ربازانه که له نه نکهره وه نیرد رابوون و بهم جۆره هه موویانی خاشه بێ کرد...

ده رگا کرایه وه. عه لی سه فابه گ که له فکرا بوو، هاته وه سه رهۆش. کاره که رێک که ده رگای لی کردبووه وه به غاردان له پلیکانه کان وه سه ر که وت:

"نه فەرێک که سه رو گویتلاکی خۆی پتچاوه، ده یه وێ بت بینێ... ریشیشی درێژه."

عه لی سه فا:

"بلى بېتە سەرى."

ئەو پياۋەدى سەرسەكۈتى خۇي پىچابوۋ، بە ھەناسە بېر كە ھاتە سەرى و خۇي بە سەرى
نىۋتە ختە كەدا دا:

"سلام عليكم براله..."

عەلى سەفا:

"عليكم السلام."

تازە ھاتوۋە كە:

"جەنابى عەلى سەفابەگ، رەھمەتلى بابت باشترین دوستى من بوو. خۆم لە مالى
ھاۋىشتوۋى. عەبدى پەنای بۆ ھىناۋى. دەبى عەبدى لەو بەلایە توۋشى بوو رزگار
بکەى. دىيەكى تەۋاۋى لەپىش چاۋى خۆم ناگر تى بەردا. باشترین دوستى رەھمەتلى
باركت پەنای بۆ ھىناۋى. گوتم ھەمەن دەبى بچمە خزمەت عەلى سەفابەگ... تا لەو
بەلایە نەجام بەدا. گىانى من بە دەستى تۆيە عەلى سەفابەگ... ھاتوۋم دەستە
داۋىنت ىم كە فکرىكم بۆ بکەيەۋە. لەگەل باركت زۆرمان نان و نەك كىردە، لە دور
براش زياتر لىك نيزىك بوۋىن... ھاتوۋم پەنام بۆت ھىناۋە كە لەو بەلایە توۋشى
ھاتوۋم رزگارم بکەى..."

عەلى سەفابەگ پىتەنى:

"دانشە با نەختىك بېيەۋە سەرەخۆ... دوايە قسان دەكەين."

عەبدىخان:

"چ بېيەۋە سەرەخۆم بە قورىانت ىم؟... ئەمەن تازە ھالىكم نىيەۋ ژيانم لىتالە... كابرا
ۋەك شمشىرى نيزائىل شەۋ و رۆژ بەسەر سەرەۋەيە بە قورىانت ىم. دىيەكى سوتاند ھەر بۆ
ئەۋەى منى دەست كەۋى... ھەموو گۈندى ناك توزلوۋى سوتاند جەنابى عەلى سەفابەگ...
بەخۋا تەيرى ئاسمانىش دەبى بۆ من بگىرىن بە قورىانت ىم... گىانى من لە دەستى تۆ دايە
جەنابى عەلى سەفابەگ... ھاتوۋم پىلاۋە كانت ماچ كەم، دەبى فکرىك بۆ گىانى من
بکەيەۋە... ياخۋا مامە عەبدىت بە قورىانى منداۋە كانت بى، مامت نىدى نە خەۋى ھەيە نە
خۇراك. ئەۋ ھەيەۋە لىتى بوۋە شمشىرى نيزائىل، شەۋ و رۆژ بە دوايە دا دەگەرىن. تازە مامت
لە خەۋ و خۇراك و لە ھەموو شتىك كەۋتە..."

عەلى سەفابەگ نىۋە بە گالتەۋ نىۋە بەراستى لىتى پرسى:

"عەبدى خان، دەلتىن ئەو جەمەدۆڭى بە دوات دا دەگەپ، بىستە مىندالتىك زياتر نىيە؟..."

عەبدىخان بە ھاوارو دادەوۋە ھەستايە سەرىپ:

درۆ دەكەن... لەخۆۋە وا دەلتىن... ئەۋەندە گەۋرە بوۋە، دەلتى مىنارەيە... ۋەختىك خانوۋەكەى دەسوتاند بۆخۆم بە چاۋى خۆم دىتم. درۆ دەكەن... مىن و تۆ تىك كەنەۋە نەگەر بگەينە سەرشانى... لەخۆرا وا دەلتىن... خەلك شتىك دەلتىن و ئەتۆش شتىك دەبىسى بە قوربانت بىم، بەلام ئەمىن بە چاۋى خۆم دىومە... ئەمىن دەزام چ غوولتىكە، بەخۇا مىن و تۆ تىك كەنەۋە ناگەينە سەرشانى... خەلك قەسى چۆن دەكەن پەنا بە خۇا... ئاخىر چما بىستە مىندالتىك ئەو كارانەى لە دەست دىن؟... بوۋەتە دىۋ بەخۇا ھەر دەلتى دىۋە بە قوربانت بىم..."

عەلىسەفابەگ:

"خان، ئەتۆ جارى قاۋەيكە بىخۆۋە... فەركىكى بۆ دەكەينەۋە كە ئىشەللا فەركت ناسۋودە بىم."

عەبدى خان بە دەستى لەرزۆكەۋە پىئالە قاۋەكەى لەسەر ئەو سىنىيە ھەلگەرت كە كارەكەرەكە لە پىشى راگرتىۋو. بۆنى قاۋە مىۋانخانەكەى پىر كەرد. عەبدىخان بە ھەلقورپاندن قاۋەكەى خۋاردەۋە.

ژنى عەلىسەفابەگ ھات و لەسەر نىۋتەختىكى دىكە دانىشت:

"ياخۇا بەخىر بىتى عەبدىخان. بىستان و دلمان بۆت نارەھەت بوۋ بەخۇا. عەلىسەفابەگ مشورى ئەو ھەرامزادەيەت بۆ دەخۇا. ئەتۆ زۆر فەركى خۆتى پىتۋە نارەھەت مەكە."

لەو ۋەختەۋە كە گۈندى ئاك توزلوو سوتابوۋ، عەبدىخان سەيرى زۆر خۆش بىۋو، زۆرىشى دەگۈت. ھەمىشە داستانى ناگر تىبەرىۋونى دىيەكەى دەگىپايەۋە. ھەركەس ھەبايە گۈتى بۆ بگىر، بۆ ئەو فەرقى نەبوۋ. كابرا گۈتى لىيايە يان نا، ئەو يەك بىن قەسى دەكەرد. ئەۋانەى گۈتياڭ بۆ دەگەرت، زىگيان بە عەبدىخان دەسوتتا توۋكىيان لە جەمەدۆڭ دەكەرد. فەرمانددار، ئوستانددار، فەرماندەرى ژاندارمى، دىھاتى و شارنشىنەكان ھارەردىيان لەگەل دەكەرد. عەبدىخان بەسەرھاتەكەى ئەۋەندە بە گريان و دەردى دلەۋە دەگىپايەۋە كە گۈتگر بە خۆى نەبوۋ، زىگى پىتى دەسوتتا.

وهختىك دىتى ژنى عدلىسەفابەگ ھاتوۋە گۆي بۆ قسەكانى راگرئ، لەمپر وەك شتىك دلى كرايەو، ھەستى كرد سوكنايىيەكى بە دل دا ھاتوۋ، پىتش ھەوى عەبدىخان دەست بە گىترانەوۋى داستانى ھەو ھەو بەكا، بە جۆرىك رەنگى دەگۆراو تىك دەچوۋ كە پىويست نەبوو داستانەكە بگىترىتەو، چونكە تەواۋى بەسەرھاتەكە لە سىماي دا دەخوتندرايەو.

ژنە:

"دلى ھەموومان بوو بە ناو عەبدىخان، دويتىن ژنى جەنابى فەرماندار تەشرىفى ھىنابوو مالى ئىتە... دەيگوت فەرماندار خوشى ھەندە لەم مەسلەيە توورەيە ھەر خوا بزانى... دەيگوت جەنابى فەرماندار دىيەوئ بە ھەر جۆرىك بوو ھەو بىشەرەفە بگرئ... ناخر دەكرئ دىيەكى تەواو بسووتىنى؟... ژنى جەنابى فەرماندار زۆرى ھەز دەكرد جەنابت بىيىن خان... دەيگوت پىم خوشە بىيىنم و لە زمانى خۆى بىيىسم... بەكورتى ھەموويان بۆت بە پەرۆشن ناغا عەبدى، راوەستە عدلىسەفابەگ لەبارى گوندى وايوايەو خاترجەم بئ، ھەودەم بە خزمەتيان دەگا... بەخوا ئەگەر بىتلئ تاقە يەك ياغى بەو كىزانەوۋە بىتىن... عەبدىخان، دلى ھەموومان بۆ ئىوۋە بوو تە كەباب."

عدلى سەفابەگ قەمچىيە زىونىشانەكى لە چەكە تروسكەدارەكى رادەكىشاو لەم سەرى ديوەخانەو دەچوۋە ھەو سەر دەگەرايەو.

دىسان عەبدىخان رەنگى گۆراو لىوۋەكانى دەستيان كرد بە لەرزىن:

"ناخ، ناخ، ناخ... ناخر بلىم چى، خوشكى گيان؟... ھەو بەلايدى بەسەر مەن ھاتو، خوا بە نىيىبى دوژمنىشى ئەكا... ھەتا ئەمەز بەلاى ئاوا بەسەر ھىچ كەس نەھاتو خوشكى گيان... بەخوا لە ھىچ كىتیبىكىش دا نەنووسراو... وەلىخان خوشكەزاي مەن بوو خوشكى گيان... چ ئۆجوانىك، چ ئۆجوانىك... دەتگوت خەلقى شىشالە خوشكى گيان... چ بەژنىك، چ بالايەك برىا بتدىبايە..."

بەخوا ئەگەر دەتدى لە بەژن و بالاي سەرت سەر دەما خوشكى گيان... خەجىچ دەزگىرانى وەلى خان بوو، كەچى ھەو بىژوۋە ھەرازا دەيە كچەكى ھەلگرت و وەكىوان كەوت... پىت وانەبىن كچ بۆ وەلى گيان قات بوون، بەخوا ھەر قامكى ھەلئىنايە پەنجا پەنجا كچى بۆ دەھاتن خوشكى گيان... ئەمەن ناغاي پىنچ دىيانم خوشكى، بابىشم ھەرواۋ بابىرىشم ھەرواۋ بوو... كەچى ھەو بىشەرمە دەزگىرانى خوشكەزامى ھەلگرت و وەكىوان كەوت... ناخر قەت شتى وا دەبى؟... بەو ھالەش، بە خوشكى خۆم بلىم، خەبەرم بۆ ئارد كە لە گوناهى خۆش بووم، با

كچهكه بېنېتتهوهو بېتتهوه سمر جي و رتي خۇي. دلم برواي نەدا لەكيو و بەندەنان سەرگەردان و
 ليقەوماو بسورپتتهوه... باشە ئەگەر يەكترىان دەوي، با بيانموي... نەسلەن ھەموو
 رەعيەتەکانى من وەك كوپى خۆم وان. بەلام بەخۆرايى نيه كه گوتويانە جووچكه قەل گەورە
 بکەى، چاوت دەكۆلئ... ئەدى خوشكى گيان، ئاوا... قەدىيان دەيانگوت چاکەى زۆر
 خەراپەى لە دوايە، بەلام ئەو پەندە بەو گوئ سەگباب ختوہى من دا نەچوو، و نەچوو، ھەتا
 ناخەرەکەى بەسەر خۆم ھات... کەس نەبوو پېم بلن ناخر بېنکاری ئەوئەندە چاکە دەکەى؟...
 بۆچى ھېتە لە فکرى ئەمانە دای؟... باشە کچهکەى ھەلگرتوہو چووتە شاخى، ئیدی بە تۆ
 چى... با ھیتە لە کتو و بەندەنان بېتتەو ھەتا چاويان دەردي... ناخر بە تۆ چى پياوى
 باش؟... بەلام ئەمن گورگم لە کۆزى خۆم کرد، خوشكى، گورگ... لە گوناھى ئەو ھەتیوہ
 ھەرامزادەيە خۆش بووم و گورم بېتتەو ناوہدانى سەر کاروکاسبى خۇي... بەلام بريا زمانم لال
 بايەو ئەو قەسەيم نەکردبايە. چونکە ھەرامزادە ھاتەوہ لە جياتى ئەوہى چاکەم بداتەوہ، لە
 وەلىخانى داو لە خۆل و خوينى گەوزاندو منيشى بريندار کرد. ھیتەدى نەمايوو منيش بېرم
 خوشكى گيان. تۆخوا جا تەماشە کە خوشكى... دەبى بە داستان بېگپنەوہ بەخوا... دەبىنى
 چاکەى منيان چۆن دايەوہ؟..."

ژنە:

"باسى مەكە عەبدىخان، برينم مەكولتەوہ... بەکينى دەلئى... بەمن؟... قەت نابىن
 چاکە لەگەل خەلکى بکەى، چما عەلىسەفابەگ کەمى چاکە کردوہو خەراپەى ھاتوہتەرى؟...
 بەلام عەدەب گرتوو نابىن..."

عەبدىخان:

"بەقوربانى زارت بىم خوشكى... پياو دەبى عەدەب گرتوو بى... بەلام ئتە کارمان
 لە کار ترازاوہ. ھەر ئەو بى فەك و نان خۆرو ناندین درپنە پاش ئەوہى وەلىخانى کوشت و
 منى بريندار کرد، وەکيتوان کەوت و ياغى بوو... خۆ دەبىنى خوشكى؟... ئیتسا لە دواى
 چووان نەچين... گوتم باشە، بە جەھەننەم کە رۆشت... ھەز دەکا ياغى بى و سەر
 بەندەنان بگري، پتي خۆشە بېتتە چەتەو ھەرچى پتي خۆشە بېکا... کەچى رۆژ نيه خەبەر
 نەيە کە سويندى خواردوہ منيش بکوژئ... ئەدى خوشكى گيان. دەستەشى دروست
 کردوہو لەگەل دەستەکەى دیتە سەرم... ئەدى خوشكى گيان، دەستەى ساز کردوہ...
 دەلئىن گوتوويە ھەتا خوينى عەبدى وەك شەربەت نەخۆمەوہ دلم تۆقرە ناگري... ديوتە

خوشكى... ديهوئ خويىنى من وهك شهرهت بجواتهوه. وهره پروانه نهگهر چاكه بكهئ
چؤنت جواب دهدهنهوه؟... كهس نازانى چى له گيانى پورهپياويكى وهك من دهوئ. نهمن
نيستا پيتم لهسر ليوى قهبرىيه... خو نهمن نيستا تهنيا له فكرى نويزو رۆزوى خوّم
دام. ناخر چى له گيانى من دهوئ؟... خو من تازه كارم به كارى دنيا نهماره وهر له
فكرى نهو دنيا دام، ناخر بوچى دهبي هينده كويرهوهرييان بيستم؟... به كورتى به
خوشكى خوّم بليتم خهبريان هينا كه ههتيو سويندى خواردوه بكورئ... له دهستيشى
دئ، چونكه ههرا مزادهيه. نهوهبوو كه مال و حالهكه م به جئ هيشت و لهديى خوّم مان
ههلاقم و چورمه مالى حوسين ناغا كويخاي گوندى تاك توزلوو... حوسين ناغا خرمى
خوّم مانه... بهلام برى لاقم شكابايه وهچوبام، چونكه بوومه باعيسى نهو ناوه دانغيه
گهورهيه. هه موو دئيه كهئ سووتاند خوشكى گيان، پيتم وابوو چيه، سووتاندئ..."

ژنه:

"نهدى براله... برىا نهچوبايه نهو بهقورئ گيراوه... برىا راسته پئ هاتبايه يته
مالى نيتمه."

عبدى خان:

"راست دهكهئ خوشكى... بهلام خو نهمن كهرامه م نهبوو. چوزانم نهو ههرا مزادهيه
چ نيازتيكى ههيه؟... ههر به نهقلم دا نهدهات نهو خوانه ناسه بتوانئ نهخشى وا
بكيشئ... خوژگه خوشكى... خوژگه ههر له پيش دا زانيبام... به كورتى، به خوشكى
خوّم بليتم دئيهكى ناوا گهوهري سووتاندو كرديه خوّم ميئش. نهو فهقرو ههژارانه به روت
و قوتى مانه وه... بهخوا جهرگم بو نهو منداله بىگوناحانه برژيوه... نه پارووه نانتيكيان
ههيه بيخوّن و نه جلكه شهريه كيان بو دهچووه له بهرى كهن... زۆريان مانگا و
گوپره كهشيان سووتاون خوشكى گيان... بهلام ناگات له دلى من نيه... دلى من له
هه مووان زياتر بو نهو منداله بىگوناحانه دهبرژئ... به دهست خوّم نيه خوشكى، دلم
دهبرژئ... بو نهو منداله بهسته زمانانه... بهخوا له بهر غه مى نهو ديهاتى يانه غه مى
خوّم له بير چوه تهوه... عه ليه شهلم نارد خوشكى... ناردم ناردو نازووخه بو نهو فهقرو
ههژارانه بيتئ... چونكه دلم ههلى نهگرت خوشكى. دلى بنياده مى بهرد نيه، ناسن
نيه... نيستا دهترسم نهو ههرا مزادهيه بچئ دئيه كهئ نيتمهش بسووتيتئ. تازه ترسى
نه ماوه خوشكى گيان... كه سيك كه سامى شكا دهبي پياو لتي ترسى خوشكى... بهخوا
ناسياب چهشمهش دهسووتيتئ... دهسووتيتئ و دهيكاته خوّم ميئش... نه تو دهليى چى

خوشكى... به خوشكى خۆم بلېم شو گورگى بيا بانه، وه دوا شويى من ده كه وئ،
 جي يه كه م پښ ده زانئ و به نيوه شه وئ وه پښ ده كه وئ دېته ناك توزلوو... نيوه شه بوو گويم
 له ده ننگيك بوو خوشكى... نه دى، راست نيوه شه بوو... دېتم بانگى من ده كه ن...
 ده سبه جي فكرم كرد كه خويته... شوى پيشت خه وئ پتوه ديپوو... نه دى خوشكى...
 هاته خه وئ... نيدى ده دلم گه رابوو كه هم روزهانه پيدا ده بئ. هه كه بانگيان كردم،
 زانيم خويته... منى ده ويست، به لام به خوشكى خۆم بلېم حوسين ناغا منى نه دا...
 نه دى، منى نه دا خوشكى... چما ده يدام؟... به خوا نه گه ر بيدا بام... هه تير به سهر
 حوسين ناغاي دا نه راند كه پيلي ژن و مندالت بگهرو وهه ده رئ. فه قيره حوسين ناغا چي
 كر دبايه خوشكى؟... له پيش دا به منى گوت كه تسليم بم. گوتم نابئ و ده ستم كرد به
 ته قه، به لام فايده چي خوشكى؟... ماله كه دى ناور تى به ردا... خوشكى بري ديبات كه
 مالنكي بهو گه وره ييه چوني گر گرتبوو و ده سوتا... سئ كه سيش ده رگاي ماله كه بيان
 گولله باران ده كرد... چما ده كرا به ده ركه دى دا بچه ده رئ خوشكى؟... به لام كونيكى
 ديكه ش نه بوو كه پيدا بيته ده رئ... له نيئو ناگره كه دا هه روا هم لاو نه ولام ده كرد. چهند
 جارش بريارم دا هه رچونيك بئ به ده ركه دى دا وهه ر كه وم... به لام بيرم كرده وه سووتان و
 له ناگردا برژان، له وه باشتره كه بكه ومه چنگي شو. بلنسه كان بؤ لام ده هاتن... چ
 بلنسه يه كه خوشكى. دوو كه له كه دى ده بځنكاندم. نه سلن ده رگاشم نه ده دي يوه. له نيئو ناوري
 سوور دوو كه لئ رهش دا مابو ومه وه. خهريك بوو بځنكيم خوشكى، خهريك بوو بيرژم. خۆم
 به دارو ديواردا ده دا، به لام نيدى ته مام له خۆم نابوو. به سهر سهرم، به سهر دم و چارم و
 به سهر هه موو جي يه كه م دا ناور هه لده رژا. شاده و نيمانم هيتا خوشكى گيان. كه و ته فكرى
 ژن و منداله كه م و ديهاتى يه كان. گوتم خوا له هاوارتان بئ ديهاتى يه كان... نه گه ر نه من
 نه بم، هه مووتان له برسان ده مرن. گوتم خوايه بؤ خؤت روحيك بهو ره عيه ته به سته زمانانم
 بكه. نه دى خوشكى... گوتم خوايه بؤ خؤت روحيك به ره عيه ته به سته زمانه كانم بكه،
 له پير دېتم جي يه كه م ناوري گرتوه. نه دى خوشكى، دېتم سهرم شاگرى گرتوه... له ترسي
 روحى خۆم، خۆم به عه رزى دادا... به خوشكى خۆم بلېم، هه روا به ده وري خۆم دا
 ده سوورام كه له پير ده ننگى ژنيك هاته بهر گوئ. يه كيك بانگى ده كردم خوشكى.
 ده يگوت: "عه بدى خان، عه بدى خان." يه كيك له نيئو ناگره كه دا به دوام دا ده گه را... گوتم
 ليړه م خوشكى گيان. نه دى خوشكى... گوتى: "وهه هم بهر، بهرى ته نه كه كان، ده مه وئ
 له ليفه ته وه پيچم." به كورتى سهرت نه يه شيتم خوشكى. منى له ليفه وه پيچا، چ

لیڼفه یهك، پټم وایه لیڼفه ی کورسی بوو خوشکڼ گیان... نه منیش که هیڼده به خوځوه نیم خوشکڼ گیان... به کورتی ته منی له لیڼفه وپټجا، وه بن ههنگلی دام و برده میه ده... نیستا نهو ههرا مزاده یه پټی وایه نه من له نیو ناگردا سووتاوم و بوومه خوځله میښ، خوشکڼ گیان، به خوا نه گهر ژنه گهره که ی حوسین ناغا نه بوایه سووتاووم. پټت وایه چیه؟... نه گهر زانیایان که نه من له نیو لیڼفه که دام، ده سبه جی دهیان کوښتم. به لام به نه قلیان دا نه هات که نه من له نیو لیڼفه که دام."

ژنه چاوی پر بېوون له فرمیتسک:

"چاک بوو که به فکریان دا هات تو له نیو لیڼفه وپټجن و بته نه ده. نه گینا نهو کافرانه روحیان پټ نه ده کردی."

عبدی خانیش چاوی پر بېوون له فرمیتسک و هیڼده ی نه مابوو له بانگی گریانې بدا.

عبدی خان له سهری روښت:

"عهرزی به خرمه تی خوشکڼ خوم بکه م، پاش نه وهی مالتی حوسین ناغایان ناوړ تی به ردا، هه رله وی راوه ستان هه تا خانوه که دامردو بووبه خوځله میښ، نهو جار چوون یهك یهك هه موو ماله کانی ناک توزلوویان سووتاند... نه دی خوشکڼ گیان، دانه به دانه، یهك به یهك هه موو ماله کانیان ناوړ تی به ردا... نیستا ده لیم مالتی حوسین ناغا به جهه ننهم، نهویان له بهر من سووتاندو حوسین ناغاش ده وله مه نده، چه ند روژی دیکه خانوویکی له وه باشر ساز ده کاته وه. به لام بن نامووس، خه لکه که ی دیکه گونا حیان چیه؟ به لام فه قیرو هه ژاره کان چ گونا حیکیان کردوه خوانه ناسینه؟... خوشکڼ به خوا هه ر غه می نهو فه قیرو هه ژارانه مه که بهو بهر زستانه مال و هیلانه یان لی تیک داوون، نی دی غه می خوم له بیر چوه ته وه... باشه خوانه ناسینه، نه گهر نی ره دوژمنایه تیتان له گهل عبدی هدی، ماله که تان ناوړ تی به رداره، نی دی له ریی خوتان برؤن، نی دی چ کاریکستان به سهر مستیک به دبه خت و به سته زمانی ناوه دانیه وه یه؟..."

ژنه:

"دو روژی دیکه زستانه، ناخر نهوان چوون دلایان هات مال و گوزهرانی نهو فه قیرو هه ژارانه بهو بهر زستانه ناوړ تی به رده و بیکه نه خوځله میښ، ناخر نهو به سته زمانانه گونا حیان چیه که له ساردی زستانی دا له سرمان هه لهرزن؟... نه تو نه ختیک راوه سته خان، با عدلی سه فابه گ مه سه له ی گوندی وایوای بگه یه نیته جیگایهك، نه وده م تاقه یهك یاغیش

بهو کيوانهوه ناهيتلن... نيازي هديه هدر که مهسهلهي وايواي بگاته جيگايهک نهکمهري تهلگراف باران بکا... دهيوئي تهلگراف لهسر تهلگراف بؤ عيسمت پاشاش بنيتري... له مهرکهز را قشورن دهنيرن، پيادهنيزام دهنيرن، تي دهگهي خان؟... قشورني پيادهنيزام... نهک چوار ژاندارمه... هممويان دهگرن و يهک به يهک له داريان ددهن... ناخر چما دهکري دي يهک ههروا به خوت و خورايي بسووتيتن؟... وهزعي نيمهش باش نيه، چونکه ههرچي ههمانه بؤ نهوانه ي خهرج دهکين... فيشهک و تهقه مهنه يه کهيان نيمه دهیکرين، خواردن و خوراکيان بؤ دهنيرن، ناخر خؤ نه مه حال نيه، هممو داهاشي عهلي سه فابهگ بؤ چهک و جبه خانهي نهوانه خهرج دهکري... با مهسهلهي نهم وايوايه به قورئي گيراوه لايهکي لن وه لايهکي بکهوي، نهوهم دهبيني که عهلي سه فابهگ چؤن به خزمت همموانيان دهگا."

عهلي سه فابهگ ههروا له ژوروي دا دههات و دهچوو و فکري دهکردهوه. وهختيک ناوي وايواي هاته بهرگوئي لهپر هاتهوه سرخوي. هات قولي ژنهکهي گرت:

"باسي چي بؤ خان دهکهي؟... باسي چي؟..."

عهدي خان:

"قهدي چيه عهلي سه فابهگ، خؤ نه من بيتگانه نيم، رهجهتيي بابت له براي خؤم له من نيزيکتر بوو."

ژنه، که تي گه شيتبوو شهکري شکاندهوه، به دهنگيکي گوناچارانهوه جوابي دايهوه:

"عهدي خان ئي خؤمانه. نهگهر بيتگانه بووايه، سکالام لهکن نهدهکرد."

عهلي سه فابهگ مۆريهکي له ژنهکهي کرد که ماناکهي نه مه بوو:

"شهکريکي خهراپت شکاند خاتوون." و پاشان له ژنهکهي تووره بوو:

"نهتۆ ههسته وادي کاري خؤت کهوه کچي، نه من و عهدي خان دهمانهوي دوو به دوو بيتکهوه قسان بکهين."

ژنه ههلتاو لهسه ره خؤ چوه ژورويکي ديکه.

عهلي سه فابهگ به بيتکه نينهوه هات له پهنای عهدي خان دانيشت و دهستي لهسر نهژنوي خان دانا:

"زۆرم بير کردهوه خان، زۆر... بهراستي ههفته. نهو ههمه دۆکه لهوانه نيه پياو به ناساني باشاري بکا. کهسيک که له ژاندارمه و ديهاتي و حکومهت نه ترسي و دي يهکي تهوار بسووتيتن، بؤ نهوه دهبي پياو ليتي بترسي. ههوتويه که ژاندارمه و ديهاتي يهکان تهواري کيو و

بەندەنەكانيان پشكنيوە، بەلام نايدۆزنەوہ. ھەر لەگوندی ئاك توزلوو پەنجا كەسى وەدوا كەوتوہ، لە دئەيەكى ديكەش پازدە تەفەنگچىيى كارامە خەريكن بە دواى دا دەگەرپن، بەلام سەرۆ سۆراغى ديار نيە... بنيادەمى وا بۆ لى ترسان دەبى. لەنيۆ بردنى يەكى ئاوا كارى "يەشى" و "سەننار" نيە، خان."

عەبدىخان بە جاريك رەنگى پەريبوو، خۆى بەسەر دەستى عەلى سەفابەگ دا داو گوتى: "روحى من لە دەستى تۆ دا، ھەر جۆر بووہ دەبى كارىكم بۆ بكەى... سەبەينيش دى و ھەموو دىھاتى چوگورواوا دەسووتىنى... دەبى فكرىك بكەيوہ."

عەلى سەفابەگ:

"زۆر زەحمەتە خان، زۆر... بەلام دەبى فكرىكيش بكەينەوہ."

عەبدىخان:

"ھەر جۆر بووہ، دەبى فكرىكى بۆ بكەيوہ بۆ قورىانت ب..."

عەلى سەفابەگ:

"ئەمن فكرىك بۆ ھەمەدۆك دەكەمەوہ... ئەمە قسەى تىدا نيە، بەلام ئەمنيش دەمەريست تەكايەكت لى بكەم."

عەبدىخان لەپەر لە خۆشيان دەريەرى:

"بەچاوان... ئەگەر داواى روحىشم لى بكەى تەنەخىم نيە عەلى سەفابەگ... فەرھو چ ئەمرىكت ھەيە، ئاخىر ئەتۆ برازاي منى، ئاخىر ئەمن و بابت لە دوو براش لىك نيزىكتەر بووين... ئەگەر گيانىشم بوئ دەسبەجى حازرم بە قورىانتى بكەم."

عەلى سەفابەگ سەرلەنوئ دەستى عەبدىخانى گرت و لە پەنا خۆى داينا:

"خو لە گەورەيىت كەم نەكا... دەزانم چەندت لوتف لەگەل من ھەيە... پىت وانەبى بۆ ئەم كارە شتىكم لىت دەوئ و چارم لە شتىكە... نەكا فكرى وا بكەيوہ... ئەگەر بزانم ھىندەى نووكى دەرزى بە مېشكت دادئ كە شتىكم لىت دەوئ، حازر نيم يەك قەش بكەم... ئەمن مشوورى ھەمەدۆك دەخۆم تا ئەتۆ فكرت ئاسوودە بى، بەلام فكر نەكەيوہ لەبەرامبەر نەو كارەدا شتىكم لەتۆ دەوئ."

عەبدىخان ديسان ھەر بەو خۆشحالىي پيشوويەوہ راست بووہوہ:

"زۆر دەبوورى... چما دەگونجى ئەمن لەبارەى تۆوہ شتى وام بە دل دا بى، جەنابى عەلى سەفابەگ... ھەرزم كردى ئەتۆ برازاي منى."

عەلى سەفابەگ ماوە بەك بێدەنگ بوو و لە فەرەو چوو. پاشان سەرى هەلپەرى و تەماشای چارى عەبدىخانى كرد:

"نازانم دەزانی یان نا، ئەمنیش هێندى گێرگرفتم هەن. دیارە لەم سالانەى دوایى دا لە سایەى خواو سەرى تۆو گێرگرفتە کائىم کەمتر بوون، بەلام کێشەى خاکەکانى وایوای ناسوودەبى پێ نەهێشتووم."

عەبدىخان هەر بەو شاگەشكە بوونەو هاتە نێو قسەکانى عەلى سەفابەگ:

"چۆن نازانم... زۆر باشیش دەزانم کە هەموو زەوى یەكەکانى وایوای ئى رەحمەتییى باوكت بوون. باوكت لەوێ خەریكى كشت و كالى بوو. لەو سەردەمەدا ئەتۆ دەچوو یە قوتابخانە. وەختێك بابت عومرى درێژى بۆتۆ بەجێ هێشت، ئەو لادى یەكە هاتن و گوندی وایوایان كردە ئى خۆیان. خۆ ئەو قەبالە یەكە لە دەست تۆ دا یە خۆراى نە... قەبالە یە خواوەن ملكیەتییى شەش دانگى وایوایە. ئەمنیش شاهیدم. جگە لەمن دێهاتى یەكەکانى پێنج گوندی خار دەشتیش شایەن. هەموو خەلكى ئاك تۆز لۆش دەزانن کە تەواى خاکەکانى وایوای هى بابى رەحمەتیت بوون... هەر هێچ غەمى ئەو شتەنە نەبێ. ئەم مەسەلە یە حەوالەى مامە عەبدیت بێ. مامە عەبدیت لەو جۆرە کارانەدا وەستایە. هەموو کێشە یەكە ملكیەتیت بە مامى خۆت بسپێرە. بەخوا هەتا شەش مانگى دیکە قەبالە یە هەموو خاكى وایوای بەناوى تۆو وەر دەگرم."

عەلى سەفابەگ:

"پێت وا نەبێ چاوەروانى یەكە لێت هەبە خان."

عەبدىخان:

"چۆن فەكرى وا دەكەمەو بەرازا گیان؟"

عەلى سەفابەگ:

"هەموویانم لە دێى دەر كردووە. وام كردووە هێچیان لە ترسان ناوێرن پێ دەخاكى وایوای بنێن. هەموویان هەلاتوون و چوونە "یۆرگەر"، بەلام دەست هەلگەرن."

عەبدىخان:

"ئەتۆ ئەم کارانە بۆ مامە عەبدیت دانێ. ئەو کارانە كارى منن. بزانه چۆنیان جێ یەجێ دەكەم."

عەلى سەفابەگ:

"ههتا ههوتوویه کی دیکه نهو جبه‌خانه‌یه‌ی داوام کردوه، له سووریه‌را ده‌گاته‌جی."

عه‌بدی‌خان:

"باشه..."

عه‌لی سه‌فابه‌گ:

"خه‌به‌رم داوه هه‌موو نهو جبه‌خانه‌یه ده‌سته‌ی کالایچی وه‌ری بگری."

عه‌بدی‌خان:

"تو خواهه، مامت به قوریانی نهو چاوانه‌ت بی."

عه‌بدی‌خان هه‌لستا. عه‌لی سه‌فابه‌گ پیتی چه‌قاند که عه‌بدی‌خان له مائی نه‌وان بیتیته‌وه.

به‌لام عه‌بدی‌خان پیتی سه‌لاح نه‌بوو له‌م رۆژانه‌دا میوانی هیچ که‌س بی. ته‌نانه‌ت وه‌ختی مأل نا‌وایش که‌مه‌رخه‌می نه‌کردو گو‌تی:

"باشتر وایه نه‌م رۆژانه له پیتش چاوی نه‌م و نه‌و پینکه‌وه نه‌بینرین... نه‌و جو‌ره تی‌بینی‌یانه پی‌ویست."

(۱۶)

ئەو شەۋە تا رۆژ بەك تەكان بەرپا دا رۆيشتە. لاي بەياني رېگاي بەردەلەنەكانى سېيەكاجيان گرت. لەو ھەموو رېپەدا ھېچ قسەيەكيان نەكردبوو. تەنانت يەك قسەش. ۋەختىك لە چيائ شاخاۋى و بەردەلەنى سېيەكاج ۋەسەر دەكەوتن، لەسەر گابەردىك دانىشتە و رووانىيانە دەشتى چوكووراۋا كە لەگەل خۆرھەلات دەتگوت چوۋەتە بن دووكەل. بەرە بەرە ئەو تەم و مژە لاچوو و دىيەكان و جادەكان و تەپۆلكەكان و چۆمىك كە بە قۇرت و پىنچ دەرۆيشت و بريسكەي دەدا، ۋەديار كەوتن.

ۋەختىك ھەتاۋ گەرم بوو، ئەو تەم و مژە شوئەۋارى نەما. دەشتىكى رووناك بە ھەموو دارو بەردەكانىيە ھەپش چاويان راخرا. مەزراي داچىندراۋ و بەيار، بە رەنگى رەش و سوورو رەنگەكانى دىكەۋە دەتگوت لەبەر دەميانن.

جەبار بىدەنگىيەكەي شكاند:

"بروانە ھەمەد، دوى شەۋى لە ھۆي بووين."

ھەمەد سەرى ھەلەنەپرى:

"ئەدى، لەۋى بووين."

جەبار نەيدەزاني چ لەو بىۋازىيەي ھەمەد بكا، بىدەنگ بوو، بەلام ھەزى دەكرد قسە

بكا. شتىك پالى پىۋەدەنا قسە بكا:

"بروانە بنارەكانى ئاناۋارزا. ھۆۋە گوندى "ناھچىك" ۋەئە جىيەش كە رەش دەچى

مىشەيە... ئەو جىيەش كە دەلتى ھىندى شى بەسەردا دەفرى، باتلاغى بى دارو درەختە...

ئاك توزلوو ھىشتا دووكەلى لى ھەلەدەستى... بروانە، ھىشتا ئاك توزلوو دووكەلى

لى ھەلەدەستى... دىتت ھەمەد؟"

حه مەد ملی به لاوه ناو به بې وازی جوابی دایمده:
"ده بیتم."

جهبار به نیگه رانی مده پرسپاری کرد:
"بیر له چ ده که مده هه مده؟... بۆچی له گۆ فکران راجووی؟"
حه مەد:

"تۆ بلتی شو خوانه ناسه سووتابی؟... له فکری نه ودام. پاشانیش بیر له فه قیرو
هه ژاره که ی ناک توزلوو ده که مده. نه وان زۆریان زولم لی کرا. فکر ده که مده که چ بکه مین."
جهبار:

"تازه چووه، به خۆپایی بیر لی مه که مده."
حه مەد:

"تازه چووه، نه وهی نه ده بوو بکری، کرا."
جهبار:

"بچینه لای شو مه ته زهرد، نه مشو له لای شو به بیینه وه... سبه یینی ده چینه وه
شاخی..."

چاوه کانی هه مەد بریسکه یه کیان دا:
"ده زانی بیر له چ ده که مده؟"

جهبار:
"نا."

حه مەد:

"ده مه وی بچمه خارده شت. ده مه وی خه لکی هه ر پینج دی یه که کۆیکه مه وه پینیان بلیم که
نیدی عه بدی خان نه ماوه، خه یالتان ته خت بې. پینیان بلیم زه وی یه کان شی خۆتانن، گاجو ته کان
شی خۆتانن، نیدی ملکانه یه که له گۆرپ دا نه، هه رچه ندی پیتان خۆشه بیکی تان... هه تا نه من
له و کیوانه ماوم ده بې وای... رۆژیکیش که نه من کوژرام بۆخۆتان بیر له حالی خۆتان
بکه نه مه. پاشان ده مه وی دیها تی یه کان کۆیکه مه وه دروه لانه که بسووتینم. ده بی له پيش دا
درووه لانه که پاک بکری ته وه. هه تا هه موو چه قله شینکه که نه سووتاوه و پاک نه بوو ته وه، نابین
هیچ کهس وه رد بېی."

جهبار چاوی پر بوون له فرمیسک:

"زۆر باش دەبىي ھەممەد. دىنى بىي ئاغا. دىئەك كە لەۋى ھەركەس ھەر شىتەك داچىتى، نى خۇيەتى."

ھەممەد زەردەيەكى ھاتى:

"ھەركەس ھەرچى پەيداي دەكا..."

جەبار:

"ئىنەش تەنگ لەشان پارىزگارىيان لى دەكەين."

ھەممەد:

"ئىنە كارىكى دىكەشمان ھەيە."

جەبار بە تاسەۋە پرسى:

"چ كارىك؟"

ھەممەد:

"بۇخۆش باش نازام... بەلام كارىكى دىكەش ھەيە."

جەبار:

"ئاخر چ كارىك؟"

ھەممەد:

"فەقىر ھەۋارەكەي گوندى ئاك توزلوو زۆريان زولم لى كرا جەبار... ھەتەن دەبىي كارىكيان بۇ بکەين. بووينە ھۆى ئەۋە كە ھەموو مائەكانيان بسووتىن و بىنە خۆلەمىش... لە فەكرى ئەۋان دام."

جەبار:

"راست دەكەي، زۆريان زولم لى كرا، بەلام چىمان لە دەست دى؟"

ھەممەد:

"دەتوانىن چ كارىكيان بۇ بکەين؟"

جەبار بە باۋىشك دان ھەستايە سەرىي. لاقە درىژەكانى و شانە پانەكانى ۋەك فەنەر لەبەر يەك كشانەۋە. ھەمەدېش بە باۋىشك دان ھەلستا. دەم و چارى بە چاكى تاۋەگاز بېوون. لەبەر لاۋازى ئىسك و پىستى بەسەر يەك دا وشك بېوون. لە روخسارى دا نىشانەيەك لە ماندوۋىي نەدەبىنرا. لە قسەكردن و رى رۆيشتن و ھەموو ئاكارو كردهۋەيەكى دا توانار چوستى و چالاكى دەبىنرا. لەۋ كاتەۋە كە ياغى بېو، بەتەۋاۋى گۆرۈپو.

وہختیک راست بوو وہ شو تیشک زهردی جاران له میشکی دا درهوشایه و زیاتر و
گه ورتو بوو:

"جهبار، هرکس هرچی چاندی و هرچی پیدای کرد نی خۆبه تی. پاریزگاریشیان
له سهر مه. ده بئ هر صوویان زهویی خویان هه بئ."
جهبار:

"نیمهش پاریزگارییان لی ده کهین. هر کامیکیان ده بئ خاوه نی زهویی خوی بئ."
بۆ لای خۆره لاتی گاهه رده که بایان دایه و. هه مه د له پشه و جهبار به دوی دا به
ریچکه بزنیك دا وه پئ کهوتن.
جهبار:

"له وانیه نیستا ژاندارمه کان به دوامانه و بئ."
هه مه د:

"هه تمه به دوامانه و... ده بئ بچینه نیو لیپه وار."
جهبار:

"نهرئ، باشتره."
هه مه د:

"له و کاته و که کهوتومه بری دیهاتی به کان و زهویی به کانیا نه و، هیچ پیتم خۆش
نیه بمرم."

جهبار به دهنگیکی که میك له رزۆ که و ه لاسی دایه و:
"مردن؟..."

هه مه د نایب ره جیبی وه بیر هاته و:

"ناخه که ی تی نه گه بیستم شو نایب ره جبه چ جۆر بنیاده میك. له به ره به ری سه ره مه رگیش
دا هر ده یو یست یارمه تیمان بدا. چهند خۆشحال بوو که گوئدی ئاك توزلوو ناوری گرتبوو.
هیچ سه رم لیتی ده رنه ده چوو. هه ممو که سی خۆش ده یست، به لام وه شو ده چوو دوزمینی
هه ممو که سیش بئ. نه گه ر چاکه شان له گه ل ئاك توزلوو کردبایه دیسان خۆشحال ده بوو."
جهبار بۆنی کاجه کانی که له هه وادا بلوو ببوونه و هه ل ده مۆی. چیلکه کاجیکیشی له بن
ددانی نابوو، ده بچوی:

"راست ده که ی هه مه د، نه منیش پیتم وایه."

خەمەد:

"دەلتى دېم دەپەيى لە قەۋەزى سىنگىم يېتەدەرە ھەل ۋەقە. خۇشخالىم. سەرم گىزە. ئەسلەن نازانم دەپىن پىن بىكەنم يان دەپىن بىگىرىم. جارىك خۇشخالىم و جارىك گىريانم دى. ھەر لە بىرى زەۋىيە كىشتوكالىيەكان دام. نازانم لادىيىيەكان ۋەختىك نىيازى نىمە تى بىگەن دەلتىن چى..."

جەبار:

"خا دەزانى."

ئەو شەنەبايەى جار جار دەھات، بۆنى پىنگ و سەرچاۋەى لى دەھات. بە شەو لىرەۋارو بەردەلان و كىتو و بەندەنيان بىرپىو. ھىشتا زۆريان مابوو بىگەنە مالى ئومەتەزەرد. خەرىك بوو ھەتاۋ بلىند دەبوو.

خەمەد:

"با ھەتاۋ ناۋا بىن دوايە ۋەپى دەكمىن."

جەبار:

"باشە."

دانىشتن. شەلالى ئارقە بوون. ھەتاۋ ناۋا بوو. دنيا تارىك بوو. پەردەيەكى رەش كەۋتە سەر ئەو چوگورراۋايە كە بەيانى كەۋتبوۋە ژىر تەم و مۇ. ئاسمان پىر بوو لە ئەستىرە. ئەستىرە بە تەنىشت ئەستىرە. پۆلە ئەستىرەيەك لەلەى خۇرەلەت دەتگوت پىرىشكان داۋى. جار جار ئەستىرەيەك رادەخى. زۆرىي ئەو ئەستىرەنە دەكەۋتەنە پىشتى كىۋەكەى بەرامبەريان...

ھەستان. گەپىشتە مالى ئومەتەزەرد:

"خەمەد بە دەنگىكى ئىزم ئومەتى بانگ كرد:

"كاك ئومەت... ھوووت، ھوووت، كاك ئومەت..."

ماۋەيەكى زۆر لە زوۋرى را جۋابىك نەبوو. لە پاشان دەرگا كرايەۋەو ئومەت ھاتەدەرى. كاتىك زانى ئەۋانەى لە تارىكى راۋەستاۋن خەمەدو جەبارن، پىتى سەير بوو و ترسا. نەيتۋانى ھىچ بلى. ئەۋەى گوتىشى كەس لىنى ھالى نەدەبوو.

خەمەد:

"سلاۋ كاكە... باس و خەبەر چىيە؟"

ئومەت:

"سسس، سسس..."

همه د تی گه‌یشت خه‌بریک هه‌یه.

نومعت داهاته‌وه، به سرت به همه‌دی گوت:

برۆن... به دواى من دا وهرن بچینه شاخى. نم ده‌وروبه‌ره پره."

جه‌بار:

"له‌برسان نموه به‌لادادین."

نومعت:

"که‌وايه راوه‌ستن."

نومعت چوه ژوورئ و ده ده‌قیقه‌یه‌کى پى چوو تا هاته‌وه:

"ياللا، برۆن با برۆین."

به‌دواى نومعت دا وه‌رئ كه‌وتن. به‌نیتو گاه‌ه‌ردو شاخه‌كان دا ریځگای به‌رزاییه‌كانیان

گرته‌پیش. چنگیان له ره‌گ و لك و پژی داره‌كان گیر كړدو و سه‌ر كه‌وتن. سه‌عات و نیوټك

بهم شپوه‌یه پى هه‌للاچوون. له سووچيكي پر دارو ده‌ون نومعت به هه‌نانه‌سواری راوه‌ستا:

"مال! خه‌راپینه نموه چ كاریك بوو كردتان؟... ناخر كاری وا له چ كتیب و ده‌فته‌ریك دا

نوسراوه؟... شتی وا ده‌بى پیاو دئ‌یه‌كى چوكووراوا به ته‌واى بسووتین؟... به‌خوا "گیزیك

دووران" كه كیتو له‌به‌ر ناوه‌كه‌ی ده‌له‌رزى و نمو کیتوانه یاغی و هك شو به‌غیره‌تیا به‌خوره

نه‌دیوه، نه‌ویش غیره‌تی كاری وای نه‌بوو."

جه‌بار:

"خه‌به‌ری ديكه‌ت چ هه‌یه براله... نه‌واغان پى بلئ."

نومعت:

"ده‌ته‌وئ چ خه‌به‌ریكم هه‌بى؟... تفه‌نگ‌چی‌یه‌كانى دوازه‌ده‌ی، كه ره‌نگه هه‌زار كه‌س

زیاتر بن، له‌گه‌ل گوردانیك ژاندارمه به دواتانه‌ون. نیستا دوو رۆژه كیتو و به‌نده‌ن و ده‌شت و

ده‌ر پرڼ له دیته‌اتى و ژاندارمه كه به دواى نیوه‌دا ده‌گه‌رین. كونه مشكیشیان ده‌ست كه‌وئ

ده‌ی‌پشككن. به‌خوا به‌گیرتان بیئن، نه‌جین نه‌جنتان ده‌كهن. ناخر نموه كاره دئ‌یه‌كى ته‌واو ناوړ

تى به‌ریده‌ی؟... به‌خوا تا نیستا شتی وا نه كه‌س دیویمو نه كه‌س بیستوویه. نیستا باشه

دئ‌یه‌كه‌تان سووتاند..."

نومعت كه گه‌یشته شیره پیته‌نگ بوو:

"حه مه د به دهنگي کي کزو گيراوهه پرسى:

"باشه، نيستا دئيه که مان سوتاند... دوايه؟..."

نومعت ديسان بيدهنگ بو.

حه مه د ديسان دوپاتي کردهوه:

"سوتانده مان... باشه، دوايه؟..."

نومعت:

"هيچ... باشه نيستا دئيه که تان سوتاند..."

حه مه د:

"باشه نيستا بلتين دئيه که مان سوتاند... باشه، دوايه؟..."

نومعت که خهبرتيکي تمواي له مسله کاني ديکه نه بو، ديتي وا چاکه باسه که بگزيي، گوتي:

"نيستا بلتين دئيه که تان سوتاند..."

نهيده زاني چوني تمواو بکا. له پر درزيهک وهک بريسه که له سري دا دره وشاو له سري

رزيشت:

"لاني کهم توانيتان نهو خوانه ناسه بکوژن؟..."

جهبار:

"له گهل مالي حوسين ناغا سوتاو بوو به خهلووز."

نومعت:

"لهو پشته وهی نه شکموتيك ههيه. کهس نايه ته تيره. ههتا ديهاتي و ژاندارمه کان ريگايان

ده گزين و ده پون، ده بي همر ليتره وه مينن. نه کهن پيتان ليتره بترازي. عدليه شه ليش له

ناسياب چه شهيه. سبهيني نان و پيخورتان بؤ ديتنم. همر ليتره بن."

پاشان حه مه دو جهباري هيئايه په نا نه شکموتيه که:

"تيرهيه بچه ژووي. نه گهر لهم ده ورويه ره پيدا بوون، نه خه له تابن بؤ لاي خواي، بؤ لاي

چوکورواوا رابکن. چونکه ده گير ده کهون و کوژراتان مسوگهره. نه گهر لهم ده ورويه رانه پيدا

بوون، ده بي نيوه هه لکشين بؤ سري. نه گهر بهو ديودا شوپ بنه وهو بگه نه داويني، ده چنه سهر

چومي "که شيش". نه من رزيشتم. به خوام سپاردن."

وه ختيک نومعت رزيشت، نه وانيش له په نا نه شکموتيه که دانيشتن و به په له پهل زگي خويان تير کرد.

جهبار:

"ئەمەن دەچمە ژوروی ئەشكەوتی دەنورم. ئەگەر خەوت هات، ئەمەن ھەستینە."

ھەمەد وەلامیکی ئەدایەو:

تیشكە زەردەكە ھەروا لە میشکی ھەمەد دا دەسوورپاو دەسوورپا... تیشكە زەردەكە وەك چۆمیکی خورپن، بریسكەدارو بە قۆرت و پیچ، بە شەپۆل دان بە میشکی ھەمەد دا رادەبردو رادەبردەو.

خاردەشت بە درووەلانی شینەكە یەو لە میشکی ھەمەد دا گری گرتبوو و دەسووتا:

"خاکی ھەركەس ھەڵبەختی. عەبدی خان مابێ، یان نە مابێ."

بلیسەكان بە خێرایێكی سەرسوڕھێنەر كەوتبوونە دوا یەكتر. بلیسەو زمانە ناوڕەكان وەك تافگە یەك كە لە بەرزایی ھەڵبڕی، ھەلەدەپژانە سەر خاردەشت و دەریشتن. گێژەلۆو كە یەك باوھەشتك ناگری لە خاردەشت دا ھەلگرتبوو و لەم درووەلانیو بۆ ئەو درووەلانی و بۆ ھەر لایەك غاری پێ دەکرد:

"دەپازدە رۆژێك دەبێ ئەو باوھەشتە ناگرە ھەروا لە خاردەشت دا ھەلێت و بە ھەموو لایەك دا بپوا. لەپاشان رۆژێك دەبینی كە ناوڕەكە كوورژاوتەموو تەواوی خاردەشت كەوتووەتە بن خۆلەمیشت، بن خۆلەمیشتیكی رەش وەك وردە خەلۆوز..."

دەنگی گۆرائی لە خاردەشت بەرز دەبێتەو. لە ھەر سووچێك گۆرائی یەك... شادو زیندوو... دێھاتی یەكەكان گاجووتەكانیان دەبن نیری كێشاو، دێھاتی یەكەكان بە دوا گاجووتەكانەو... زەوی یەكەكان وەردو شیو دەبن، بێ ئەوێ چەقلەشینكە یان شتیکی دیکە لاق و لەتەریان ھەلدرێ... چەند خۆشە...

ھەتەن لە ئاسیاب چەشمە جێژنیك دەگیرێ. جێژنیکی گەورە... ھەتەن لەو جێژنەدا مام عەلی دورمووش بەو قەڵەفەتە زەلمەو ھەلەدەپەرێ، جا چ ھەلەپەرینیك... یەكێك لەو لاقە زەلامانە ھەتا ئاستی سەری ھەلەدیتێ و لەسەر یەك لاق سەمایەکی سەیر دەکا... ھەموو لەبەر پێكەنین كە فەزگ دەبن. ئەگەر نایب رەجەب دەیدی كە چ باسە، ھەتەن كە یفی دەکرد، خۆشحالی دەبوو، بەلام داخی گراڤ ئیستا نایب رەجەب لە میشە یان ناوارزادا خەوتو.

لەنەكار ترس دلی ھەمەدی لەرزاند:

"ھەزار كەس دێھاتی... بگرە زیاتر لە ھەزار چەكداری دێھاتیشت... ناخر ئەو ھەموو لادیی یەك لەو كێو و كۆسارە چی یان دەو؟... ئەمە جیتی باوەر نیە... ئەگەر دێ یەك سووتیندراو، بەوانی دیکە چی؟... گوردانیكیش ژاندارمە... دە ی جا چ بوو... لە چی دەترسیتی ھەمەد... بەلا نیە، ئەگەر هات بەخێر بێ."

نەر ترسەي دلی ھەمدەي داگرتبوو، لە نەکاو رەوی یەوہ... با ھەزار کەس بن... با ھەزارو پێنەسەد کەس و دوو ھەزار کەس بن... ھەرچەندی دەبن با بن... تازە ترس لە دلی ھەمدە دا نەمابوو. زیاتر لە سێسەد فیشەکیشی پێ بوو. ئەوئەندەي لە ژبانی خۆي دلیا بوو، ئەوئەندەش خاترجەم بوو کە تاقە گوللەيەکیش بە خەسار نادا.

ھەتا بەیانی لەو فکراڤە داوو. ھەمیشە خەجیجیشی لەبەر بوو. فکری لە بەندخانە دەکردوہ. ئەو زیندانەي خەجیجی تێدا بوو. دلی تەزی. باوئەري نەدەکرد ئەوئەندە بەلایە تووشی کەسێک پێ. سەری لەو ھەموو بەلایە سوڕما. ھەمدە کەمتر جێئۆي دەدا. بە قینەوہ چەند جێئۆيکی دان. کاتیئە جەبار و خەبەر ھات، ھەتاو بلیند ببوو. جەبار چاوەکانی ھەلگۆفین و ھەستا:

"ھەمدە، بۆچی ھەلت نەستانم؟"

ھەمدە:

"خەو نەدەھات."

جەبار:

"با پارووە نانێک بھۆین، پاشان ئەتۆ بھەرە."

ھەمدە:

"باشە."

ھەمدە پێنێچەکەي کردوہ. پیاوێ پەنیری تازە. پیاوێ پەنیریان لەنێو نانێ کردو بە کاوہ خۆ خواردیان. پاشان ھەستان و چوونە سەر کانێیەک کە نەختێک لەولای نەشکەوتەکە بوو. دەمیان پێوہناو تێرژگی خۆیان ناویان خواردوہ.

ھەمدە:

"ئەمن لێرە لەبەر تاوێ رادەکشیم."

جەبار:

"بنوو."

ھەمدە ھەر سەری وە بەردەکە کردو خەوی لێکەوت. روخساری وەک روخساری منداڵێکی ساوا نارام بوو. لای نیوہۆیە وەخەبەر ھات. ئارەقی کردبوو. خۆي خاوەکیش کرد. ھەر بە ناوی ئەو کانێیەي لەبن بەردەکە ھەلەدەقوێ دەم و چاوی شوتن. ھاتەوہ سەرخۆ.

جەبار:

"ئەم نوعمەتە زەرەدە بەلایە کمان بەسەر نەپەن؟"

همه‌د:

"ته‌رئ، نه‌کا به‌لایه‌کمان به‌سەر بیتی؟"

جه‌بار:

"خو ده‌زانی."

همه‌د:

"پیم وا نیه، به‌لام وا باشتره لیره نه‌میتین. بچین بز لای ناسیاب چه‌شه."

جه‌بار:

"له‌داو نه‌که‌وین؟"

همه‌د:

"یاغی له‌داو ناکه‌وئ. یاغی به‌داوه‌وه ده‌کا."

جه‌بار:

"جاری با راوه‌ستین هه‌تا ئومه‌ت په‌یدا ده‌بئ."

همه‌د:

"به‌لئ. جوان نیه بئ‌خه‌به‌ر برۆین."

سه‌عاتیک دواتر گۆئی‌یان له‌خشپه‌خشپه‌تیک بوو. خۆیان له‌پشتی گاه‌برده‌که‌هه‌شار دا. خشپه‌خشپه‌که‌زیاترو نیزیکتر بوو. له‌پشت کاجیکه‌وه‌سه‌روسه‌کوئی ئومه‌ت وه‌ده‌ر که‌وت. وه‌ختیک دیتی ئه‌وان له‌پشت گاه‌برده‌که‌دامه‌زراون زه‌رده‌یه‌کی کرد. همه‌دیش زه‌رده‌یه‌کی هاتئ.

ئومه‌ت:

"خه‌ریکن ریگا‌که‌یان ده‌گۆرن. له‌وه‌ته‌ما‌براو بوون که‌ئیه‌و له‌م ده‌وره‌یه‌ره‌بلۆزنه‌وه. منیش پیم گوتن یاغیه‌که‌که‌دویتی له‌ئاناوارزا دئییه‌کی ته‌واوی سووتانه‌وه، نه‌مێژ نایه‌له‌کیتیو "ناکارجا" خزی به‌شاریته‌وه."

جه‌بار:

"چاکت گوتوه‌کا‌که‌ئومه‌ت."

ئومه‌ت ده‌ستی همه‌دۆکی گرت:

"زۆرم تۆ خۆش ده‌وئ. براله، به‌ئهن‌دازه‌ی روحی خۆم. هه‌رچی کردووته‌چاکت کردوه. حازرم ژن و منداله‌که‌شمت به‌قوربان بکه‌م."

جه‌بار به‌له‌خۆبایی بوونه‌وه:

"ناورمان تېمەردا، سوتاندمان، ئەو سەگبابە."

ھەمدە پرسى:

"كاك ئومەت، ئەگەر زەوى ئى ئەو كەسە بىن كە دەيكىلىن و كارى لەسەر دەكا، چۆن دەبى؟"

ئومەت:

"زۆر باش دەبىن كاكە."

ھەمدە:

"ئەگەر گاجوتەكان ئى ئەو كەسانە بىن كە كارىان بىن دەكەن و ەمرزىان بىن ەلەدەدەرن چۆن دەبى؟"

ئومەت:

"جا لەو ە چاكتر لە دنيادا ەدە؟"

ھەمدە:

"ئەگەر خار دەشت ئاگرى تېمەردى و پاش ئەو ەى خاكە كە لە چەقلەشىنكە پاك بىو ەو ە

بكىنلەن، چۆن دەبى؟"

ئومەت:

"چاك دەبىن."

جەبار ئەو بىن پىچە نانەى ئومەت ەتئابوى لىتى ەرگرت و لە پىشتى بەست.

گوتيان:

"خوات لەگەل كاك ئومەت."

ئومەت:

"ئەگەر تووشى گىرگرفتەك بوون، ەرنەو ە لای مەن. ھەمدەم زۆر خۆش دەوى."

ھەمدە:

"خوابت پارىزى برا گيان."

ھەمدە كە لە پىشەو ەدەرىشت، راو ەستا، جەبارىش كە گەپىشتەو ئەو راو ەستا. ھەمدە

بە دەستى چەبى، دەستى راستى جەبارى كە بە تەفەنگە كەيەو ەبوو، گرت. چارىان لە چارى يەكتەرەو ەرى و تەماشائى يەكتريان كرد.

ھەمدە:

"كاكە، نازانى چەند خۆشەالم."

جەبار:

"ئەمەنىش ەدروا، ەرالە."

(۱۷)

گوندی "رهشەتوو" لەسەر چۆمی جەیهانە. چۆمی جەیهان لە پێش ماله کانی گوندی رهشەتوو دەڕژێتە بەستین و وەك دەلیایەك پان دەبێتەو. لێرە دە پازدە سالی پێ دەچێ هەتا چۆمی جەیهان جارێك جێگۆرکە بکا. بە چەپ و راست دا دەروا، قۆرت و پێچان دەکاو لەسەر رینگای خۆی چەو و لیووە گلە نەرمە بەجێ دێلێ. هەریۆیە خاکی چوکورووا لێرە لە جێیەکانی دیکە بەرێژەوترە. خاکی نەم دەوروپەرانی گەوهەرە.

ئەو زەوییانەی عەلی سەفابەگ لەم دوایانەدا وەدەستی هێنابوون، لەگەڵ گوندی رهشەتوو هاوتووین. نیوێ زیاتری ئەو خاکانە لە پاش هەرمەنییەکان بەجێ ماو، نیوێکەیی دیکەشی بەزۆر فێل و کەلەك لە چنگی دێهاتییەکان دەهێناو. ناکۆکیی نێوان خەلکی رهشەتوو و عەلی سەفابەگ لەمیژ سالی دەستی پێ کردووە درێژەیی هەیە. عەلی سەفابەگ و دێهاتییەکان سێبەری یەکتای بە تیر دەنگیون.

ژێرچەپۆك کردنی خەلکی رهشەتوو و دەست بەسەر داگرتنی ئەو هەموو زەوی و زارە بە هەزار فێل و تەلەكە لە لایەن عەلی سەفابەگەو داستانێکی درووردێژە.

نەم دەست بەسەرداگرتن، بەرزترین نمونەی تەساحکاری و فێلبازی و ساختهچیەتی عەلی سەفابەگە. خەراپ نیە بزانی عەلی سەفابەگ بۆ وەدەست هێنانی مستە گلێك چ زۆلم و زۆریکی لە خەلك کردووە.

"كاك سالی" مندالی گوندی رهشەتوو بوو. تەنیا خۆبێندەواری ناوهدانی بوو و هەر لەو کاتەو کە لە قوتابخانەی ناوایی خەریکی خۆبێندن بوو، بە هۆش و زڕینگی و تیگەیشتن ناوبانگی دەرکردبوو. بەغیرەت و قسە لە روو و راست و بێ باک بوو.

دنیا خەرابا درۆی بە زاری دا نەدەهات. کەلەگەت و باریک و بەهێز، دەم بە پێکەنین و وەك منداڵان ساکارو دلپاک بوو. کاک سالتە کۆسپی سەر رینگای عەلی سەفابەگ بوو. ئەگەر ئەو نەبوایە عەلی سەفابەگ دەیتوانی بە ئاسانی هەموو زەوی سەفابەگ و رەشەتووش هەڵلووشێ. بەلام کاک سالتە وەك کێتۆیک لە نیتوان عەلی سەفابەگ و زەوی سەفابەگانی خۆی و دێهاتییەکانی ئاومالتی دا رادەستابوو و سنگی کەردبوو قەلغان. کاک سالتە وەك دێهاتییەکانی دیکە نەدەچوو. دێهاتییەکانیش زۆریان خۆش دەویست و بە قەسیان دەکرد. لەمێژ سالتە بوو عەلی سەفابەگ دەپەویست کارێکی لەگەڵ بکا، پێی نەکراوو. کێشە عەلی سەفابەگ و خەلکی رەشەتو هەتا نەمێژی کێشابوو. دێهاتییەکان نەدەچوونە ژێر بارو لە پێشی رادەوهستان، تا نەوهی... بەلێ تا نەوهی:

"وەسمان کالایی" سەرکردە دەستە کالایی کە نامۆزای کاک سالتە هەر لەو کاتەدا سەگی عەلی سەفابەگ بوو، یەکتێک لەو بەلا نەهێب و ناپەنەنە رۆژگار بوو. خەلکی ئاوەدانان ئاویشیان خواردبایەو دەسەجێ بۆ عەلی سەفابەگی دەگێڕایەو. لادێییەکان هیچ خۆشیان نەدەویست. زۆریش لەنیو دێ نەدەمایەو. لەپێش دا مسگەری دەکرد. بەلام مسگەری سەفابەگ بە جارێک وەلا نابوو و ببوو بە پیاوی عەلی سەفابەگ.

مەرۆ مانگای دێهاتییەکانی دەدزی، خەرمەنەکانی دەسووتاندن، بە کورتی لە هیچ بێشەرەفیەکە خۆی نەدەپاراست. لادێییەکان کێردیان گەشتیبوو ئێسکان، بەلام چۆیان بکەدا؟... لەلایەک لەبەر خاتری کاک سالتە لەلای دیکەش لە ترسی عەلی سەفابەگ نەیان دەتوانی هیچ بکەن. جگە لەوێش دەترسان چیلکە لە پێسای وەرەن.

کاک سالتە خەریک بوو ژنی دێنا. زەماوەندی بوو. چەند رۆژ بوو دەهۆڵ و زورنا رەشەتووی وەسەر خۆی گێڕابوو. هەموو ئاوازی لە هەموو دێهاتییەکان لە شای و هەلپەڕین دا بوون. دەتگوت لە هەموو مالان زەماوەندە. قیامەتێک بوو... ئاخ کاک سالتەیان ژنی دێنا.

شەوی ئاخری زەماوەند بوو. لەبەر دەرگای مالتی زاوا دەنگی سێ تەنگ هات. بوو بە هەنگامە. کاک سالتە بریندار ببوو. وەسمان کالایی تەقە لە کاک سالتە کەردبوو. مالتی بووکی بوو بە مالتی شینگاو دەستی بووکی لە خەندە مایەو. کالاییش لە تاریکایی دا خۆی ون کردو وەکیوان کەوت.

لەسەر مەسەلەى ئەو پیاوگۆشتە زۆر باس کرا. زۆریش سەیر بوو. ئاخىر بۆجى لەسەر هیچ
و خۆرايى کالايىيى كاك سالىي كۆشتىبوو؟ ئەويش راست شەوى زەماوەند؟ هیچ كەس چاوەروانى
شتى وا نەبوو. دىيەتايىيەكان يەك دل و يەك زمان دەيانگوت:
"ياخوا كۆيىر بى... ئاخىر چۆنت دل ھات ئەو پياوھ نازدارە بكوژى... ھەيف نەبوو پىسارى
وہك كاك سالىي بكوژى؟"

ھەركەس جۆرىكى بۆ دەچوو. ھىندىك دەيانگوت:

"عەلى سەفابەگ كالايىيى ھان داوھ..."

ھىندىكيان دەيانگوت:

"كالايىيىش ھەزى لە كچەكە كەردوھ، و لەسەر ئەوھ كاك سالىي كۆشتوھ..."

ھىندىكىش دەيانگوت:

"كارى ئەو شىت و پەتیارە ھىساب و كىتابى نىھ... بەسەرى ھەللا ھاتوھ كاك سالىي

بكوژى و برايوھ... ويستويەتى بلىن كالايىيى كاك سالىي كۆشت..."

ئەوانەش كە لە نىزىكەوھ دەيانناسى، دەيانگوت:

"ھەر بە مندا لىيش كالايىيى چارى نەبوو كاك سالىي پىي بىيىن..."

تەنانت دەيانگوت:

"ئەگەر كالايىيى كارى بۆ عەلىسەفابەگ دەكرد، ھەر لەبەر ئەوھ بوو كە كاك سالىي لايەنى

دىيەتايىيەكانى دەگرت... لەجىن دا چاوى دىشنى كاك سالىي نەبوو... كاتىك دىتى كاك سالىي

زەماوەند دەكاو دىيەتايىيەكانىش جىيىنيان بۆ گرتوھ، لەپەر لەسەرى داو كاك سالىي نازەنىنى

لەخوئىنى خۆى دا گەوزاند..."

ھەرچۆنىك بى... لە راستى دا ھۆيەك بۆ ئەوھ نەبوو كە كالايىيى كاك سالىي بكوژى.

ھەمىرو ئەو بۆچوونانە دەياتوانى راست بن. كالايىيى ئەوھەندە نزم و نارەسەن بسو كە بە

ھەريەك لەو بيانوانە دەيتوانى كاك سالىي بكوژى.

پاش ئەم كارەساتە بوو كە كالايىيى بوو بە چەكىكى سامناك بە دەستى عەلىسەفابەگەوھ.

كالايىيى، دزو درۆزن و كەسانى وەك خۆى كە لە كىئو و بەندەنان دەخولانەوھ، لەدەورى خۆى

كۆكردنەوھ وەك بەلەيك كەوتە گىيانى ئەو دىيەتايىيە ھەقىرە ھەزارانە كە لە چوكووراوا لەگەل

عەلىسەفابەگ كىشەيان بوو. دوژمنانى عەلىسەفابەگ ئىدى لە ترسى كالايىيى و دەستەكەى

خەويان لىي ھەرام بوو.

بەلەم پاش كۆزرانى كاك سائە، عەلىسەفابەگىش نەيتوانى تەننەت بىستىك لە خاكى
رەشەتو داگىر بكا.

كالايى نەيدەوئىرا بىتتەو نىو دى. ئەگەر ياغى نەبايە، يەكپارچە ناگر بايە، ديسان خەلكى
رەشەتو ئەويان بە پياو نەدەزانى.

چەند رۆژ بوو ناوى ھەمەدۆك ۋەك شەپۆلىك بەسەر چوگورواوا ھاتبوو. ناوى ھەمەدۆك
زار بە زار دەگەرا. ھەمەدۆكىك كە دىي دەسووتاند... ھەمەدۆكىك كە مال ۋە ھىلانەى تىك
دەدان... پاش ئەوئى گوندى ناك توزلوو سووتا، ھەمەدۆك ببوو بىتشتە خۆشەى سەر زاران.
ژن ۋە مندالى ناك توزلوو لەبارەى ئەو ھەمەدۆكەو كە بە چاوى خۆيان دىتبوويان، زۆر شتى
سەريان بۆ دىتھاتىيەكانى دراوسى ۋە نيزىك ۋە دور باس دەکرد:

"بەژن ۋە بالاي بەقەد دىيۆك دەبوو... دارە كاجىكى داگوساندبوو ۋە بەدەستىو گرتبوو،
لەنىو دى دا دەگەراو يەك بە يەك مالەكانى ئاور تىبەردەدا... ۋەك با لەنىو ئاوايى دا
دەسوورا... ئەگەر مالىك خەرىك دەبوو بكووژىتتەو، دووبارە دەگەيشتەو سەرى ۋە سەرلەنۆي
ئاورى تىبەردەدايەو. ئەگەر دىتباتان لىي دەترسان. لە تارىكايى شەو دا ئاوى لە چاوان
ھەلەدەستا... لەپەر درىژ دەبوو ھىندەى چنارىك ۋە پاشان لە نەكاو كورت دەبوو... گوللەش
كارى لىنەدەکرد... ئەو ھەموو گوللەيەى لىدرا، يەكيان نەچووە نىو گۆشتىيەو..."
لە دىيەكانى دىكەش لەبارەى ھەمەدۆكەو داستان ۋە قەسى سەير سەريان دەگوتن. ھەتا
دەياتتوانى...

ۋەختىك عەلى سەفابەگ ھەر لەو جىيى ھەمىشە كالايى لىدەدى، چاوى پىتى كەوت ۋە
پىشنيارى كوشتنى ھەمەدۆكى پىن كرد، كالايى زۆر خۆشچال بوو، بەلەم واى نەواند:
"ئەم كارە سەختە عەلىسەفابەگ... بەو ئاسائىيە ناكرى پياو لەراست بىيادەمى وارا بى."
عەلىسەفا:

"ھەمەدۆك لە چوگورواوا نارىانگىكى دەركردو، ئەوسەرى ديار نىد. ئەگەر خۆت بە ياغى
دەزانى دەبى يەكى ئاوا بكوژى كە ناوت لە دىيادا دەنگ بداتتەو... شانست ھەلەستارە
كالايى. ئەگەر ھەمەدۆكى بكوژى، نىدى چوگورواوا نى خۆمانە."
كالايى:

"نەستەمە."

عەلىسەفا دەستىكى لە شانى كالايى دا:

"مەترسە... پارووت دە رۆنى كەوتە."

كالايى:

"زەحمەتە... بەلام ئەگەر خوا حەز بەكا رۆيەكەى دەبينمەه."

عەلىسەفا:

"رۆيەكەى دەبينمەه. هەرچى بىن، ئەو تازەكارە. هېشتا زمانى كىتو و بەندەن نازانى."

دەتوانى لە داوى خەى."

كالايى:

"ئىشەللا كارىك دەكەم."

كالايى لە عەلىسەفابەگى جيا بۈرەو خۆى گەياندەو دارودەستەكەى:

"كارمان بۆ پەيدا بوو. كارىكى خەراپىش نە. ئاسانىشە."

هاوکارەكان چاويان لە چاوى كالايىيەو بەرى.

كالايى:

"حەمەدۆكىك تازە سەرى هەلداو. ئەوئەى كە ئاك تۈزلۈوى سوتاندەو. دەبىن شەوى لەنىتو

بەرىن. كارىكىشى نە، رىنگاى زۆرن."

كوشتىنى حەمەدۆك بۆ دەستەى كالايى ئاو خواردنەو بوو:

"لەو رۆژوئە كە كالايى وەكىتى كەوتىبوو، هەتا ئەمىرۆ سى دەستە ياغىى لەنىتو بەردىبوون.

وەك دەشيانگوت كاك سالى چلەمىن كەس بوو كە بە گوللەى كالايى كوژرابوو.

كالايى كابرايەك بوو خەپلۆنە. چاوەكانى شىن بوون، بەلام بە رەنگى شىن مار، سارد وەك

سەھۆل، وەك چاوى مردووان. مووى ريشە تەنكەكەى وەك چەقلى سەرىشتى جىشك لەسەر دەم و

چاوى بىبوونە نەشتەر. لەچاوشانە پانەكانى مىلى بارىك ديار بوو. نەستۆشى دەنگوت لەسەر ئاور

بىزىو، سوور هەلگەرابوو. پاتۆلىكى شىنى نىفەك فشى دەپىن دەكرد. سەرگىرفانى پانتۆلەكەى

گولتۆزى كرابوو. سەرانسەرى لەشى راست و چەپ فېشەك بوو. تەنانەت فېشەكدانى لەلاقىشى

دەبەست. فېشەكدانەكانىشى گولتۆزى كرابوون و لە دوورەو دەبرىسكان. چەند دەمانچەو

غەدارەو خەنجەرى دەسك سەدەفى بە كەلەكەيەو هەلئاسىبوون. دوورىنىكىشى لە نەستۆزى

دەكرد. كاكۆلە زەردەكانى لەئۆز تەقىلە شىنەكەيەو دەرژانە سەر بىزى.

چوست و چالاک نه‌بوو. نازاش نه‌بوو. به‌لام له فیل‌بازی و ده‌غلی دا ته‌واو بوو. هیچ کام لهو که‌سانه‌ی کوشت‌بوونی له پی‌شوه‌را لئی نه‌دابوون. هه‌موویانی له پشت‌وه‌را وه‌بهر گولله دابوو. نه‌و داوانه‌ی نه‌و دایده‌نان و نه‌و که‌له‌کانه‌ی نه‌و هه‌لی ده‌به‌ستن به‌فکری که‌س دا نه‌ده‌هاتن. وه‌ک دارده‌ستی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ دیار بوو. له راستی دا دارده‌ستیش بوو. له‌لایه‌کیش عه‌لی سه‌فابه‌گ به‌ دارده‌ستی نه‌و ده‌ژمی‌درا. هه‌تا ئیستا یه‌ک دوو جار نه‌بی له‌گه‌ل ژاندارمه‌ به‌ره‌وروو نه‌بیوو. نه‌گهر ژاندارمه‌ هه‌نگاو‌یک‌ی بۆ راوانانی نه‌و هه‌ل‌ت‌نا‌بایه‌وه، خه‌به‌ره‌ینه‌کانی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ ده‌سه‌ج‌ نه‌ویان له نه‌خشه‌ی ژاندارمه‌ ناگادار ده‌کرد. کالایی زستانانیش میوانی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ بوو و له ژورریکی تاییه‌تی دا که‌ بۆ نه‌و ساز کرابوو، میوانداری لئ‌ده‌کرا. ته‌نیا وه‌ختیک وه‌ره‌ز ده‌بوو، ده‌چوو شاخی و سه‌ریکی ده‌سته‌که‌ی ده‌دا. ده‌سته‌که‌شی وه‌زع‌ی باش بوو. هه‌رکه به‌فر ده‌باری له دئی‌یه‌کی دووره‌ده‌ستی کویت‌ستان نیشته‌ج‌ ده‌بوون و خورده‌و خۆراکیان به‌ ته‌واوی ناماده‌ بوو. که‌یفیان ده‌کرد. ته‌واوی نه‌و گوزه‌رانه‌ خۆشه‌شیان نی عه‌لی سه‌فابه‌گ بوو. هه‌ری‌یه‌ش نه‌گهر عه‌لی‌سه‌فابه‌گ گوت‌بای بمرن، قسه‌یان نه‌بوو.

کالایی پرسی:

"کیتان تیدایه‌ همه‌ده‌ۆکی بناسی؟"

عه‌لی چکۆل که‌ پالی وه‌داریک دابوو و چاوی له‌سه‌ریه‌ک دانابوون، راست بووه‌وه:

"ئه‌من چاکی ده‌ناسم ناغا، له‌نیو ده‌سته‌ی دۆردوو شیت دا پتکه‌وه‌ بووین."

وه‌سمان:

"وه‌ره‌ پتیش بزائم، عه‌لی‌چکۆل."

عه‌لی چکۆل هه‌ستاو هاته‌ کن کالایی، شانی عه‌لی‌چکۆلی گرت و رای‌ته‌کانه‌:

"باشه، بلی بزائم چۆن بنیاده‌می‌که؟"

عه‌لی‌چکۆل تفی قووت دایه‌وه:

"له‌رواله‌تی ده‌رناکه‌ری چۆن بنیاده‌می‌که. کورته‌بالا و کزو سه‌رزله. چاوشی زه‌لامن. بیست ساله‌ دیاره، هه‌میشه‌ش له‌فکر دایه. هه‌تا پیاو ده‌ست و تفه‌نگی نه‌بینی و له‌ شه‌ریک دا له‌ په‌نای نه‌بی، نازانی چ کاره‌یه. پووله‌ ره‌شکه‌ی به‌ گولله‌ هه‌له‌ده‌گرئ. نه‌و رۆژه‌ی هاته‌ نیو ده‌سته‌ی دۆردوو شیت... بۆخۆت دۆردوو شیتی ده‌ناسی، ده‌زانی چه‌ند نه‌نگی‌یه... همه‌ده‌ۆک پی‌شه‌وهری لئ‌دایه‌وه. ئیستا همه‌من ده‌رزی به‌ یه‌که‌م تفه‌نگ هه‌له‌ده‌گرئ. زۆر

زیرینگە. ئەو شەوی لە چادری یوروو کەکان لەگەڵ دۆردوو شیت تێک چوو، ئەگەر بیویستایە دەیتوانی هەموومان بکوژێ. دەیتوانی دۆردووش بکوژێ. بەلام نەیکرد. ئەگەر دۆردوو شیت لیتی نەترسابایە، هەتا نایستایە نەیدەهێشت زیندوو بێ. دۆردوو شیتیش لیتی دەترسێ..."

کالایی:

"زۆرت پێ هەلگوت عدلی چکۆل خان. نەکا حەمەدۆک موایجی بۆ برییبەو کە پیتی هەللا بلێی."

عدلی چکۆل:

"ج پێ هەلگوتنێک؟... گوتت حەمەدۆک چۆن بنیادەمێکە، ئەمنیش ئەوەندە دەمناسی، بۆم یاس کردی."

کالایی دانیش. سەری لەنێو هەردوو دەستی گرت و لە فەرەو چوو. یەك دوو سەعات پێ چوو. سەرلەنۆی عدلی چکۆلی بانگ کرد:

"وەرە بزانه چت پێ دەلیم عدلی چکۆل. جوان گوێ بگرە بزانه دەلیم چی. حەمەدۆک برۆی بە تۆ هەبە؟"

عدلی چکۆل:

"نا."

کالایی:

"بۆچی؟"

عدلی چکۆل:

"وەختێک لەگەڵ دۆردوو شیت تێک چوو، ئەمن کەوتە لای دۆردوو."

کالایی:

"ئەمە نەبوو بە قسە."

عدلی چکۆل:

"ئەو نەسلەن برۆی بە کەس نیە. شکی لە هەموو کەسە. ئەنانهت شکی لەو جەبارەشە کە لەگەڵیەتی."

کالایی:

"ئەگەر لیت گەڕێن، یاغیچەکی دوو رۆژەمان لێ دەکەبە گیزیك دوران، عدلی چکۆل خان."

عدلی چکۆل:

"نەمەن دەزانم چۆن بىيادەمىكە."

كالايىي تووپە بوو:

"دەمەوئ سەد سالى رەبەق نەزانی."

كالايىي وەختىك تووپە دەبوو قامكى لە كۈنە تەنكى را دەكردو دەستى لە مووى كۈنە تەنكى وەرەدا. ئىستاش خەرىكى نەو كارە بوو:

"بە كورتى، دەتەوئ بلىنى ھەمەدۆك نە لە داو دەكەوئ و نە گوللەى وئ دەكەوئ، ھا؟..."

عەلىچىكۆل:

"ئا... نەمەوئست بلىم لەداو ناكەوئ. چما كەسى وا پەيدا دەبى كە لە داو نەكەوئ؟... ھەمەدۆك تازە كارىشە. دەكرى لە داوى بھى، بەلام چ داوئك."

كالايىي:

"نەمەن پروام بە تۆ ھەپە عەلىچىكۆل. نەو جۆرە كارانە بەتۆ دەكرىن. ياغىي بە نەزموونى وەك تۆ لەم كىوانەدا گىر ناكەوئ. كارى ھەمەدۆكى ھەوالەى خۆت دەكەم."

عەلىچىكۆل:

"ئاغا نەمەن ناتوام... نەوان دوو كەسن."

كالايىي:

"نەوى دىكە كىيە؟"

عەلىچىكۆل:

"جەبارە درىژە."

كالايىي:

"دەناسم. پىاو ھەق بلى جەبارە درىژ كوپى چاكە، زۆر پىاوە."

عەلىچىكۆل:

"كوپى چاكە، بەلام نەمەش دەپوا."

كالايىي:

"قەيدى نىە."

كالايىي لەپەر وەك نەوى شتىكى وەبىر ھاتبىتەو، درىژەى پىن دا:

"گوي بگره ڪاڪ عدلي. جي پيهه ڪيان ده بينيه وه. ته تو ده جي بانگهيشتنی ده ڪهي بؤ نيو
دهسته ڪهي خؤمان. نه گهر نه بوو، ريگايه ڪي ديهه پهيدا ده ڪهين."

عدلي چڪڙل:

"رهنگه قبول بڪاو بن. پيم وا نيه به نه قلی بگا ڪه ته نه يه."

ڪالايي:

"ڪه و ابو ته گبيرمان روونه."

عدلي چڪڙل:

"نه دي، روونه."

ڪالايي:

"ده ترانين جيگا ڪهي وه بينين؟... جي و ري پيه ڪي ههيه؟"

عدلي چڪڙل:

"نهو مندا له هيشتا تازه ڪاره، جي تو ري له ڪوي بؤوه. لهو ڪيو و شاخانه يه، به لام
ديشنه وي له سر من."

(۱۸)

چەند رۆژ بىو بە ھەلەتەن و خوشاردنەمە بەرئەيان دا رۆشەتبون. چىاو بەردەلەن و دارستانەکانيان پېرېبو. پشتى ھەردووکیان لەژێر بارى تەنگ و فېشەکدان و کەل و پەل دا چەمىبوو. دەستيان دەلەرزىن.

دەتگوت لە سەرمان دەلەرزىن.

دنیا تاريك تاريك بوو. تاك و تەرا نەستێرە دیار بوون. بە حال و بال زىوہيان دەھات. سەرلەبەيانى نەستێرە سەرمایان دەبێ. لای بەيانى بوو. لە نەکاو ھارەپەك ھات. جەبار تىك رابوو:

"چ بوو؟"

جەمەد:

"سەرچاوەیە. لەبەرت نەماوە جارەكەى پێشدا كە ھاتینە ئێرە؟..."

جەبار:

"وہبەرم ھاتەو... كەوايە با نەختىك لیترە دانیشین."

جەمەد:

"نا."

ھەرچەند ماندوو بىو، بى تاقەت بىو و ھێزى لەبەر دا نەمابوو، بەلام تەنانت لەحزەپەكیش لە ھېچ جێگایەك ماندووی نەدەھساندەو. ھەروا دەروژىشت. ھەناسەپرکەى وى كەوتبوو:

"چتە كاك جەبار؟... خەرىكە دەگەینى."

رادموستا. هه ناسه يه كي هه لډه كيشا. ديسان غيره تي وه بهر جهبار ده ناو وه پئ ده كهوتن:
"رئيه كي واما نه ماوه كاكه. نيستا ده گهينه ناو اي و ده حسينيته وه. ده بي پيش دنيا
رووناك بوون بگهينه ناوه داني. نه دي كاك جهبار... زور ماندوو بروي، به لام هينده مان
نه ماوه. نيستا ده گهيني، وانيه كاك جهبار؟... هر نيستا ده گهيني."

جهبار:

"باشه."

پاشان نيدي قسه يه كي نه كرد. هر چي له ديي نيزيكتر ده بوونه وه، ههنگاويان توندتر
ده بوون، جهباريش بؤ نه وي به جي نه ميتي، هر چي تيني هه يوو ده لاقه كاني كرد بوو.
دنيا خهريك بوو رووناك ده بوو و ناسر شيخال شيخال ده بوو. كاتيک گهيشته ناو اي، چند
سډگ به حه په حه پ بزيان هاتن. حه مه د گوتي نه دايه. هه روا راست و توند له ريگاي خوي
رؤيشته. گهيشته مالي عدلي دورمووش:

"مام دورمووش، مام دورمووش."

عدلي دورمووش ده سبه جي جوابي دايه وه:

"توي حه مه دؤك؟"

حه مه د:

"منم."

عدلي دورمووش:

"نه وه ديم حه مه دؤكي خؤم. به خير بيته وه كورم. له گهل نهو يه زيده ي چيت كرد؟ بيستم كه
ناك توزلووت سووتانده وه نهو يه زيده شت جز جز له نيتو ناگردا سووتانده وه.

وه ختيك ده رگا كرايه وه حه مه د به تاسه وه پرسی:

"كي خه به ري بؤ هيتان، هه موو خه لكی ناوه داني زانيوايه؟"

عدلي دورمووش:

"هه موومان بيستو مانه حه مه د. ده ست نه رزي. هه موومان خوشحال بروين. كهس
مردني كهسي پئ خوش نيه، به لام ژنه كه شي پئي خوش بوو... ده يگوت حه قی خوي وه رگرت.
دلزيكيش فرميسكي بؤ نه رشت. وه نه ژوروي كورم."

عدلي دورمووش له پر پري كرده وه پرسی:

"هاوپئ كه ي ديكه تان كوا؟... پياره پيره كه؟..."

حه مەد ھەناسە پەکی ھەل کێشا:

"مەپرسە!"

عەلی دورمووش:

"خوایێ خۆش بێ. ئێستا ئاورە کەتان بۆ ھەل دەکەم. حەتەن برسێتانە."

حه مەد پرسیارەکی دووبات کردەو:

"کاک دورمووش کێ خەبەری بۆ ھێنان؟"

عەلی دورمووش:

"خەبەرت ھەپە چ بوو کوپم، خەبەرت ھەپە؟... عەلی پەشەل بوو تە پیاوی عەبدی خان، بوو تە پیاوی ئەو پەزیدە. ئەو خەبەری ھێنا بوو. وەختیک دێ پە کە سووتاو، ئەویش لە دەرەو تە ماشای کردو. پاشان کە دێ پە کە بە تەواوی سووتاو چوو تەو نێو دێ و بە چاوی خۆی دیویمتی کە ئێسک و پروسکی عەبدی خان لە نێو ناگر دەر ھێناو تەو... دەرگوت بەشی زۆری ئێسکەکانی سووتا بوون و بیوونە بزوت."

حه مەد:

"چۆن ئاوا... عەلی پەشەل بوو تە پیاوی ئەو خوانەناس؟..."

عەلی دورمووش خۆلەمیشی ئاورگەکی دەردا:

"ئەدی کوپم. بنیادەم وایە. ھەرچی لێ بکە ی ھەر ئەو پە کە ھەپە، چونکە ھەرچی بێ، شیرێ خاوی خواردو."

حه مەد پێکەنی. عەلی دورمووش تە ماشای چاوەکانی حەمەدی کرد:

"چە؟... بارەرت نە کرد."

حه مەد:

"مامە... ئەتۆش چەند زوو ھەموو شتیکت لەبەر دەچیتەو."

عەلی دورمووش:

"پیری پە کوپم، پیری..."

حه مەد دەستیکی لە شانی عەلی دورمووش دا:

"قەیدی نە مامە گیان..."

حه مەد لەبەر ناگردانە کە دانیشت. بە دواي ئەودا جەباریش دانیشت. عەلی دورمووش بە

فولێ کردن ئاورەکی ھەل کرد:

"باشه... خەبەر و باسی دیکە چیە؟"

خەمەد:

"دوعای سەرت."

پاش تاوتیک رووناکایی بەیانێ لە درزی پەنجەرەکانەوە ھاتە ژووری. ھەموو لایەک خەریک بوو رووناک دەبوو.

ژنە پیرەکەیی دورمووش ھەروا بە دەوری خەمەد دا ھەڵدەسوورا:

"جەز، ھا... ئەڕێ خەمەدی خۆم؟... جەز سووتا؟... وانێ خەمەدی خۆم؟... جەز، جەز..."

پیرێژن مەنجهەڵە شۆریاوەکەیی لەسەر ناگر لابرد. رۆن و پیوازی تێ کرد. بۆنی شۆریاو ھەموو ژوورەکەیی داگرت.

"جەز، ھا؟... دەلێن ئێسکیشی سووتاون و بوونە خەلۆز. با بسووتێ. دەلێن گوندی ئاک تۆزلیووش سووتاوو بوو تە خۆلەمیش... با بسووتێ و ببیتە خۆلەمیش."

پیرەژن لە نێو پراستی ھۆدەکەدا سفرەیی راخست. شۆریاویشی لە قاپیکێ گەورە کردو لە نێو پراستی سفرەکەیی دانا. بەلام دەستی لە زۆریلییی ھەڵنەدەگرت و یەک بێن قسەیی دەکرد:

"جەز، ھا؟... جەز؟..."

خەمەد کەوچکەکەیی ھەروا بە دەستەوہ بوو. نە دەیتوانی داوێن و نە دەیتوانی لەنێو قاپەکەیی رۆکا. کەچک ھەروا بە دەستێوە دامابوو. جەبار پیتی زانی. لەگەڵ جەبار چاویان لە چاوی یەکتەر کرد. ھەموو بێدەنگ بوون.

عەلی دورمووش ھەر زەینیی بەسەر ئەمانەوہ بوو، ھەتا خەمەد خێرا خێرا دەستی کرد بە خواردن. ھەر ئەو بریسکەیی وەک نووکەدەرزێ دیسان ھاتبوو و لە بنی چاوانی دا جێگیر ببوو. بریسکەییەکی تێو بە پرشت. خەمەد وا دیار بوو بەختەوہر بوو. تیشکە زەرەدەکە دیسان لە سەری دا دەدرەوشاو دەسووراو دەسوورایەوہ...

سەری ھەلپێی و راست رایگرت. روخساری سەوزەیی و چاوەکانی دەتگرت لە رووناکایی ھەلکشاون:

"دەمەوێ شتیکت پێ بلێم مام دورمووش."

عەلی دورمووش ھیچ حاڵی نەبوو. چاوی لە چاوی خەمەدەوہ پێ:

"دەتەوێ چ بلێی؟"

دەنگى ھەممە دەلەرزى:

"ئەو يەزىدە ئىدى كۆژا..."

ئىدى قەسەدىكى نەكرد. سەفرەكەيان كۆكردەۋە. ئاورەكەيان تىك وەرداۋ فوويان لىنى كىردو سەرلەنۇي ھەلگىرسايەۋە. دورمووش غەلى دووجار چوۋە دەرى و ھاتەۋە. مىندالەكان وەخەبەر ھاتبوون و بە چاۋە مۆلەق ماۋەكانىيانەۋە تەماشاي ھەممەدىان دەكرد.

غەلى دورمووش ھىشتا چاۋەروانى پاشماۋەي قەسەكى ھەممە بوو. وەختىك ھەممە گوتبوى: "ئەو يەزىدە ئىدى كۆژا..." ھالەتتىكى ھەببو كە ديار بوو شىتتىكى گىرنگى بەدۋادا دەلتى.

غەلى دورمووش تاقەتتى نەماۋ گوتى:

"باشە، كۆژا..."

ھەممە لەسەرەخۇ دەستى كىرد بە قەسەكردن:

"فكرىكم ھەبە مامە، نازانم ئەتۆ دەلتى چى..."

تاۋىك بىدەنگ بوو، دۋايە خىرا خىرا دەستى بە قەسە كىرد:

"ئەم دىيەۋ ئەو چۈر دىيەۋ دىكە... ھەرچى زەۋى و زار ھەبە... ھەر كەس ھەرچى دەچىتى... ھەر كەس ھەرچى پەيدا دەكا ئى خۇيەتتى... ئەمەن ئىدى تەفەنگ بەشان ورياي ھەممو شىتتىكم، باقىيەكەي بە خۇتەنە... دۋوۋەلەنەكانىش دەبىتى بسووتىن و پاك بىكرىنەۋە..."

غەلى دورمووش:

"ھىچ ھالى نەبووم بە قورىانت بىم... كەمىك لەسەرەخۇ قەسە بىكە... نازانم دەلتى چى."

ھەممە نارامتر دەستى پىن كىرد:

"دەلتىم ئەو زەۋى و زارە مالى بابى ئەو خوانەناسە نىە."

غەلى دورمووش لە فەكرەۋە چوۋ و نىتوچاۋانى خۇي ھەلگىراند.

ھەممەد:

"ئەم زەۋى و زارە ئى ھەمروانە. خۇ خاكەكە ئەو كافىرە دروستى نەكردەۋە. خەلگى پىنج دىي تەۋاۋ ۋەك نۆكەر كارى بۆ دەكەن... لە چوگوروارا ئاغاو رەغىيەت ھەر نىە. نايىب ھەممەن ۋاى دەگوت..."

غەلى دورمووش:

"زهري چه کانی نيرهش له پيش دا ئى هه مووان بوون، ههتا بابى ئمو په زنده پيدا بوو... ههزار فرتو فيتلى تيك کردهوه، ههتا زهوى و زاره کەى له دهستى ديهاتىيه کان دهريهنا. پيش ئمو، ههركاميهكان ههه جىگاهيهكان ويستبا ده مان كيتلاو ههه تۆۆيكي پيمان خوڤش بابه، ده مان چاند."

حه مه د وهك پريشك قسهى دهرداوشت:

"ديسان وای لى دپتهوه... راست وهك پيشى."

عهلى دورمووش ديسان سهري داخست و له فكهروه چوو.

حه مه د:

"مامه، ديسان وای لى دپتهوه... ديسان وهك پيشى دهه."

عهلى دورمووش:

"خوا بكا وابى كوپم."

عهلى دورمووش چارى پر بوون له فرميسك.

حه مه د:

"دهه مامه، دهه... نيستا له تۆم دهه... دهه موى وهلام بهدى كه بخوداو ريش سپى ههه پيش دپته كه بينه نيره. دهه موى قسهيان له گهل بكهه و زهوى و زاره كه دابهش بكهه. دهه موى له كۆيلهتى و نۆكهري رزگار بن. ههركهس ههه چى داده چيئى دهه موى ئى خوڤى بن. گاجووته كانيش دهه موى ئى ديهاتىيه كان بن..."

عهلى دورمووش هاواري كرد:

"خوا بكا وابى... خۆزگه..."

حه مه د:

"ته تۆ وهلام بهه كۆوه بن."

ژنى عهلى دورمووش له نيوه راستى ژوره كه راهه ستابوو و پالى به كۆله كەى نيوه راستى وهه دابوو، تهشيبى دهه رست و گوڤى ههه خستبوو. تهشيبه كەى له دهست بهه بووهوه. دهستى شل بوون. لههه هاته لای هه مه د، له ناميرزى گرت و دهستى كرد به ماچ كردنى دهسته كانی. به ديوارى دوو كهل گرتووهوه جالجالووكه يهك دارى تهنيبوو و به ههه دايه كان دا ههه لداو پيداى دهه كرد:

پيريزن:

"رەبى بە قورىانى تۆم كۆپى خۆم... بەپاستىتە؟ بەپاستتە كۆپى خۆم؟... ئىدى
دووبەشى بەرەمەكەمان نادەين بە كەس؟..."

خەمەد بە دۇنيايىيەمە جوابى دايەو:

"كۆيلەتى ئىدى تەوار. ھەتا نەو رۆۋەي دەمرم تەنگ بە شان لىتان وريام. نەگەر
نەمنىش مردم..."

پىرئۇن:

"ئەدى گاجووتەكان؟"

خەمەد:

"ئەوانىش نى ھەمووانن..."

پىرئۇن دەستى خەمەدى بەردار چوۋە سوۋچىكى ژوۋرەكە. بە ھەنىسك دان دەستى بە گريان
كرد. ھەتا زياتر دەگريا، زياترى گريان دەھات.

غەلى دورموۋش چوۋە دەرى. بەلام دوۋدۇل بوو. گەپايەو. تەماشاي خەمەدى كرد. دەم و
چارى خەمەدى ۋەك بەردىكى رەق ھاتە بەرچاو:

"لەدۋاي كى بنىتم كۆپم؟"

خەمەد بىن ئەۋەي سەرى ھەلپى:

"ئەوانە كە بە ئاقلان دەزانى."

غەلى دورموۋش:

"باشە كۆپم."

غەلى دورموۋش چوۋە مالى خەمە شىلم. مەسەلەكەي لەگەل باس كرد. خەمە ھىچى بە
دورموۋش نەگوت. نەۋىش دوۋدۇل بوو. پاشان ۋەپى كەۋتن و مالى بە مالى مەسەلەكەيان بە
ھەموۋان گوت. ھىندىكىان لە پىتش دا خۇشحال دەبوۋن و دۋايە لە فەكرەو دەچوۋن. ھەموۋ
دوۋدۇل بوۋن. دىھاتىيەكان ھەر نەياندەتۋانى باۋەپ بە شتى ۋا بىكەن.

مىندال و گەۋرە ۋن و پىاو لەبەر دەرگى مالىكان كۆيۈنەۋە سرت و خورتىان بوو. بە ترسمە تەماشاي
چارى يەكترىان دەكرد. خەلك دەستە بىدەنگ و بە ھەلپەۋ دىل پىر ھىوا مالى مالىان دەكرد.

ئاپۇزاي دىھاتىيەكان ماۋەيەك كپ و بىدەنگ لەنئىۋ دىي دا شەپۇلى دا... پاشان ھاتن و
لەبەر دەرگاي مالى غەلى دورموۋش كۆيۈنەۋە. كەس دەنگى لىۋە نەدەھات. تەنانت مىندالى
بەر مەمكەنىش كۆركەي نەدەكرد.

هممه له ژورې را گوښې له هستې پټيان بوو. له ژني غهلي دورموشي پرسې:
"له دهري چ باسه، دايه؟"

پريژن فرميسكه كاني سرپوهه:
"دېهاييه كانن له بهر دهرگا كږوونموه. هيچ كس هيچ نالې. همروا راوه ستاون و
ته ماشاي دهرگاي ماتي ده كهن."
پاشان پريژن هاته دهري.

همموان چاويان تيره بري. پريژن لمو هممو چاوليكر دنه نارحمت بوو. به تووړه يې:
"چنان دهري؟... له گهل نيته مه، هوژي، چ باسه ليږه كږ بوونموه؟"
ناپژرې دېهاييه كان دهنكي ليږه نه هات.
"بډجي دهنك ناكهن؟"

دېهاييه كان موويان لي نه بزووت.
"ته گهر ده تانه وي چاوتان به هممه دوك بكروي، له ژورې يه."
ديسان كس متعقي نه كرد.

پريژن:
"خو كويرتان كا. بډ همروا راوه ستاون و رهق بوون؟... چما هدر ماله ي مردويه كتان
لي مردوه؟... چما هممو تان تازيه دارن؟... پروانه نه وانه، عه مرتان نه ميتنې، هممو ده ليتي
لال بوون... ناخر به نيته ش ده ليتن پياو؟"
له پاشان روي له ژنه كان كرد:

"نيته به وانه ده ليتن پياو و له باوه شيان دا دهنون؟... به نيته ش ده ليتن ژن؟... نيته ش
ژن؟... ته گهر ژن باي هن، له گهل شم بي غيره تانه نه دهنوستن... بډجي هممو تان بوونه
بهرد؟... بډ ههل ناپهرن، بډ بي ناكهنن، بډ نايكه نه جيژن؟..."
ناپژرې لاديتييه كان ببوه بهرد.

"خو هممو تان زليل كا... قوربه سرينه چما نه تان زانيوه؟... چما نه تان زانيوه كه
هممه دوك عه بدې جز جز له ناورد ا برژانده؟..."
ناپژرې دېهاييه كان سوو كه شه پوليكي تي كهوت.

"جز جز... هممو گوندي ناك توزلوش جز جز... چما نه تان بيسته؟ دويتنيش هاته مالي
نيته. نيستاش له ژورې يه. گوښان لي يه يان نا؟ نيدي كار بډ شم ناكهن كه هدرجي

پەيداتان کرد بیدەن بە عەبدى. زەوىيەكان نى خۆمانن، گاجووتەكانىش نى خۆمانن. ھەموو شتەك نى خۆمانە. گوندى ئاك تۈزلۈش جىزىز سوتتاوۋە بوۋەتە خۆلەمىش. عەبدىخاننىش لە نىۋى دا جىزىز...

ناپۇزى دىھاتىيەكان شەپۇلىكى دا. لەپىش دا سىرت و خورت لە نىۋى خەلكى كەوت. پاشان سىرتە سىرتە كە زىاتر بوو. ئەمجار دەنگيان لى ھەلەتتا. دوايە ھەركەس قەسەيەكى كەردو بوو بە ھەللا. ھەنگامەيەك بەرپا بوو ھەر مەپرسە. سەگان دەستيان كەرد بە ۋەپىن. كەلەباب دەياغۇتىند. مەرىشك بە غاردان بەم لاو بەم لا دا دەپۇشەت. لەو رۇژوۋە ناسىياب چەشمە بېسۋە ناسىياب چەشمە، ھەنگامەو جىم و جۆلى ۋاى بە خۆيەو نەدىيۋو.

تاۋىك دواتر تەپ و تۈزىك ھەستا. دىيەكە لە تەپ و تۈزدا نوقم بوو. لە تۈزى سىپى، ھەمورىك لەسەر ناسىياب چەشمە راۋەستا. پاشان لە نىۋەپاستى دىيى نرەكى دىلشادى و دەنگى دەھۆل و زورپاۋ دەنگى گۇرانى بەرز بوۋەو...

"ھەمدۆكى خۆمانە."

"ھەمدۆكى خۆمانە."

"ھەر بە مىندالى لىي ديار بوو ئەگەر گەرە بى دەبىتە چۆن پياۋىك."

"ئەدى ديار بوو."

"گاجووتەكانىش نى خۆمانن."

"ھەركەس ھەرچى پىي خۆش بى لە زەوىيەكە دا دەپچىتىن. بۆخۇ دەپچىتىن، نەك بۆ

ئەو كە دوو بەشى بدا بە كەستىكى دىكە."

"ئىدى كەس لە نىۋە زىستان دا برى نابى."

"ئىدى كەس ۋەك سەگ ناپارەتتەو."

"ھەمدۆكى خۆمانە."

"ئىدى ناچار نابىن مانگاكانمان بفرۆشىن."

"ئىدى ھەركەس ھەركۈيەكى پىي خۆش بى، دەچى."

"ھەرچىيەك پىي خۆش بى..."

"ئىدى ھەركەس بەرفەرمانى خۆيەتى."

"ھەمدۆكى خۆمانە."

"جىزىز..."

"عەبدى خان و دىيەكى..."

"جىزىز، جىزىز..."

"ھەمدە دۆكى خۆمانە."

"جىزىز."

"خەجىجىش لە بەندىخانە دىتە دەر"

"ھەر پىنج دىيەكە دەيكاتە جىژن."

"ھەمدە دۆكى خۆمانە."

"پىنج دى جىژنى زەماوند بۆ ھەمدە دۆك دەگرن."

دوو شەو و دوو رۆژ دەنگى دەھۆل و زورنا نەپسايەو. چوار گوندەكەى دىكەى خار دەشتىش كەردبووانە جىژن. لەوانىش دەنگى دەھۆل و زورنا ھەل دەستا. شەوانە ھەموو خار دەشت چراخان بوو. ئەو شادمانىيە شىتتەن، كارى لە بەردو دارو ناو و گلىش كەردبوو. پىاوماقوولى پىنج دى ھاتبوونە مالى عەلى دورموش. بۆ لای ھەمدە. جارىك بە گومانەو، جارىك بە ترسمەو، جارىك بە ئەك ناسىيەو، جارىك بە خۆشەويستىيەو، تەماشايان دەكرد.

ئىوارەى رۆژى دووھەم پىشنيارىكى پى كەردن:

"مامىنە... پىاوماقوولىنە... ھىندىكتان جووتان دابەستەو ھىندىكىشتان خەرىكن دايدەبەستى. دەمەويست شىتكتان پى بلىم."

ھەمووان يەك دەنگ وەلاميان دايمەو:

"فەرموو، ھەمدە دۆك، ھەرچى بلىتى بەچاوان."

ھەمدە دۆك:

"بۆچى پىش ئەو، زەوى و زارەكەى خار دەشت وەرد بېرن، درووەكانى ناسووتىن؟"

چەند كەس پىكەو، جاوبان دايمەو:

"ئەقلمان پىتى نەشكاو."

ھەمدە:

"باشتر نىە لە پىش دا چەقەكان بسووتىن و دوايە وەردى بېرن؟"

گووتيان:

"بۆچى، بەرئەللا باشترە."

هممد له سهره خۆ ههستايه سهريخ. هه موو نهواني ديكهش ههستان:
 "له پيش دا دهچين دروه لانه كه دهسوتينين, پاشان جووته كان داده بهستين."
 تفهنگه كهى هه لگرت. فيشه كدانه كانى له خۆى بهست و هاته دهريخ."
 ديهاتيه كانيش به دواى دا.
 مچه كهچهل نه راندى:

"ياللا به رهو دروه لان... دههول و زورنايه كهش بيته نهوي."
 عهلى دورمووش:

"تيدي چه قله شينكه لاقى گاجووته كان هه لنادرن."

هممد سهنگين و له سه ره خۆ بۆ ده ره وهى شاوه داني وهريخ كهوت. سهري بهرز راگرتبوو و
 چاويشى كه ميتك نووقانديبوون. به دواى نهودا جه بارو له دواى جه باريشه وه ديهاتيه كان
 دهريخت. ژن و مندا ل بۆ ديتنى هممه دۆك چوويبوونه سهريانان. دهنگى دههول و زورناش
 راوه ستابوو. كهس دهنگى له بهر ده رنه ده هات.

له دتي چوونه ده ر. گه يشته دروه لان. ره شه باى پاييز له كيوه كانه وه ده هات و به سه ر
 دروه لانه كه دا تى ده په ري. هممه دۆك راوه ستا. مووى لى نه ده بزووت. ديهاتيه كان چاوه ري
 بوون بزائن چ ده كا. هممد ناوړى داوه پشته وهى خۆى. ديهاتيه كان چاوه ري شتيك بوون,
 چاوه ري جوولانيك...

درووه لانيكى شوي كه هه تا چاو بر ده كا سپى ده چوو, له بهر ده مى پان ببوه وه.
 خارده شت وا سپى ده چوو ده تگوت به فري لى باريوه. دهنگى قرچه قرچيك ده هات.
 نينۆكه شه يثانهى چوك و سپى به لاسكى دروه كانه وه نووسابوون و چله چه قله كانيان
 داهيتابوه وه.

هممد به سپايى و نارام بانگى جه بارى كرد:

"جه بار."

"چه كاكه؟"

هممد:

"نهو رۆژانه كه من ليتره جووتم ده كرد, نه گهر له پيش دا دروه لانه كه يان سووتانديايه چهند
 باش ده بوو."

جه بار زه رديه كى هاتى.

لهو نیتو هدا چهند کەس لهو لادیی یانە ی بە دوا ی هەمە دەو ه بون، تە کانیکیان داو دەستیان کرد بە خێ کردنەو ی چە قە وشکە و پووش و پە لاش. ئەوانی دیکەش دەستیان پێ کرد. له ماو یەکی کورت دا تەبار یکی گەورە چە قەلی وشک کەوتە سەریە ک، بە ئەندازە ی تەپۆ لکە یەکی بچوو ک. تەپۆ لکە کە گەورە و گەورە تر دەبوو، هەتا عەلی دور مووش چیلکە کاجیک ی وشکی دا گیرساندو لە نیوی را کردن. تەپۆ لکە چە قە کە لە سەرە خۆ ناگری گرت. پاشان هەموو تەپۆ لکە کە له گری ئاور دا ون بوو. زمانە ئاورە کان لە بەر بای بەم لاو لادا لار دەبوونەو ه.

دێهاتی یە کان لهو تەپۆ لکە یە کە بلیتە کانی بە پشوو با بەم لاو ئەو لادا لار دەبوونەو ه، دوو ر دە کەوتنەو ه کە مێک ئەو لاتر نیو ئەلقە یە کیان دروست دە کرد. تەماشایان دە کرد. گری ناگر له تەپۆ لکە کە هاتە خوارو کەوتە نێو دەشت و با هەلی گرت. دەهۆ ل و زور ناش دەنگیان لێ یلیند بوو. گۆرانی و دەنگ و هەراو نا هەنگ ی دلخۆشی ی دێهاتی یە کان لهو دەشتە دا بلارو دەبوو هەو له گە ل گری ناگرە کە بەرەو پێش دە چوو. سەماو هە لپە رین دەست پێ کرا. جەبار له خۆشی یان تەقە ی دە کرد.

هەمە د هەتا خۆر ناوا هەر لەو ئ راوە ستابوو، تەماشای دە کرد.

با، شە پۆ لیک ی گەورە ی ناگری و پێش خۆ ی دا بوو و خار دەشتی و سەر خۆ ی گیرابوو. ئەم شە پۆ لە ئاورە بە هەر کو ی دا دە رپێشت، تۆ زیک ی رەش وە ک خاکە رە ئی سە لپاش خۆ ی بە جێ دە هێشت. گرە کان له گە ل خۆرە تاو بەرەو خۆر ناوا دە رپێشتن. ئەو چە قە لانی ئاوریان دە گرت هاوار یکیان لێ هە ل دە ستا. درووە لان لە بەر ناگرە کە وە ک مە لیک دە ی نا لاند.

هەمە د هەر بەو سەنگینی یە ی خۆ یەو بەرەو دێ گە راپەو ه. ژن و مندا ل بە جل و بەرگی سوورو سەوزو شین و رەنگا ورە نگەو ه لە نێو دەشت و دەر خەریکی سەیران و یاری بون. ئەوانیش بە دوا ی هەمە دا بەرەو ئاورە دانی وەر پێ کەوتنەو ه.

ئەو شەو تا بە یانی، گری ئاور له خار دەشت دا، له تەپۆ لکە ی خەنە یی یەو بۆ تەپۆ لکە ی ئەستێران، له سەر چاوەو ه بۆ "کابا ناغاچ" و لەو یو ه بۆ درووە لانی کان ی دیکەو بەرە ژێر تر هەتا "چۆروو ک چنار"، گەراو چە قە شینکە ی سووتاند. روونا کای یەکی بەرین هەموو ئەو دەشتە ی دە لستەو ه. پاشان له لوتکە ی عە لی کۆ، پە لپە ک رووناکی بێنرا، پە لپە کی زۆر گەورە. پە لئە ناگری ک کە وە ک ئەستێرە رادە خزی و دەو روبەری خۆ ی پری شک باران دە کرد... لوتکە ی عە لی کۆ وە ک هەتاوی بەرە بە یان لێ ی دا بێ روونا ک بوو هەو ه.

دښهاتۍ په کان پټيان سدير بوو. همدېش پټی سدير بوو. نډمه يه كهډم جار بوو كه لهوئ،
له سړ لووتكه ي عدليكو ټاگر ده بېنرا.

له وړه خټدا نډو حوت كهسه كه دژي خه جيج شاهه تپي به درزيان دابوو، هاتن له پيش
همد راوهستان. قسيمان نډه كړد.

همد:

"چه؟"

گوټيان:

"نيمه بووین..."

همد تن گه شت:

"كارنيكو كراوه."

گوټيان:

"ناچاري كړدين."

همد:

"ده زانم."

هر حوت كهس به سرشوي و به چاوي پر له فرميسكه وه، به بڼدهنگي له پيش چاوي
همد لاچوون.

شوي تا به ياني له خوښيان و له خه فته تان خور له چاوي همد نه كوت. خه فته كه
خه فته تي خه جيج بوو.

به ربه ياننيكي روون و به رين و تهرو تازه و نه رم و سووك و دلگر كهو ته سړ ناسياب چه شمه.
ناسياب چه شمه له خوښيكي سپي و رووناك رڅو بوو، داره كان نه مړي جوانتر ديار بوون.
خارده شت هيشتا هر ده سوتا. نډو دروه لانه سپي و به رينانه سهرانسهر كهو تپوونه ژير خاكه
خه لروزي رهش.

خه به ريان هينا كه:

"عليه شل هات."

همد به بي سهرې چاوه رواني بوو. عليه شل به زه حوت لاقه شله كه ي له دورې خزي
را ده كيشاو ده هات. گه شته جي.

همد زه رده يه كي هاتي:

"فهرموو عدلی ناغا، فهرموو..."

هممد له عدلیه شل نیزیک کهوتوه. بهخوښه ویستی یوه دهستی گرت و دهستی له پشته دهستی راکتیا.

عدلی ثاره قی گردبوو. هدها سه پرکې وی کهوتبوو. له پدها هممد راوستا. ثاره قه کدی وشک بووه. روخساری سیس و چرچ بوو. له ماوه ی چنده رږژ دا به قده چنده سال پو ببوو. هممد:

"چی بووه عدلی ناغا. بز که یفت نیه؟"

عدلیه شل:

"هر لیم مه پرسه."

هممد له و لاهمه را همستی کرد ده بی خه بریک هه بی. چونکه عدلیه شل نه ونده به بیزاری و نیگه رانی و ناره حه تی و قینه وه نو و لاهمه دابووه که نده کرا به که می بگری.

چاوه زله کانی هممد، زلتر بوون و پرسې:

"نه کا خه بریکې ناخوشت پی بی."

عدلی که دهسته کانی ده لرزین، به ده نگیکی تی که له به ناهو می دی هر نو جوابی پیشووی دوویات کرده وه:

"هر لیم مه پرسه."

هممد:

"قسه بکه عدلی ناغا. نیگه ران بووم."

عدلیه شل:

"نوهی نده بوو بی، بووه، هر له پیشداش دلم خه بری دابو که رهنگه وای لی بی."

هممد سمری برده بن گوئی:

"بلې بز انم چ بووه."

عدلیه شل:

"یه زید، نو کافره..."

هممد:

"باشه؟..."

عدلیه شل:

"هه لاتوه."

حه مه د:

"چی؟"

حه مه د وهك بریسكه لیتی دابن، شل بوو، چاوی له ره شهوه هاتن. پاشان رهق بوو.

عه لی یه شهل:

"نهمن قسم له گهل کرد. ئیستا له شاری خوی شارده توه. منیشی ناردوه ناسیاب چه شه بۆ مالی خویان."

جهبار وه ختیك نهم حاله ی هه مه دی دیت، ترسا. دلخویشی دایه وه:

"خفه ت مه خو برام. ناتوانی له چنگمان ده رچی. نه مرۆ نه بوو، سبهینی..."

ژنی عه لی دورموش زیره یه کی لیهات و رای کرد بۆ قوژنیکی ژووړه که. دهستی کرد به شیوه و گریان و به خو دادان:

"وهی، وهی، وهی... قوړی دنیا به بهر... نه مه چ به لایه ک برو به سدرمان هات... وهی، وهی، وهی..."

جهبار:

"پوړی بۆچی خوت ده کوژی... نه تازه ناویرئ پی له ناسیاب چه شه بنیتوه. زهوی و زاره کهش نی خوتانه، گاجوته کانیش نی خوتان هه تا روژتیک که ئیبه مابین..."

"وهی، وهی، وهی..."

چهند له حزه دواتر نهو خه بهر به گوتی هه موو دپهاتییه کان گهیشته. له ماوه ی چهند دهقیقه دا دئ له بنیادهم بهتال بوو. هه موو له ماله کانیا خزینهوه. نهو هه للاو هه نگامه یه له پر بیده نگ بوو. دئ بوو به گۆرستانی خاموشان... سه گیش چه په یان له بهر برا، که له شیر بیده نگ بوون. ده تگوت ناوه دانی زینده وهری تیدا نه ماوه.

ده تگوت هه موو دپهاتییه کان بهو هه موو شادمانی و هه جوژلموه که هه تا پینچ دهقیقه له مه و بهر دئ یه که ی ده له رزاند، کوچیان کردوه چوونه جینگایه کی دیکه. نییدی لهو دئ یه دا په له وهر بالی لیک نه ده دا.

نهم بیده نگیه تا ئیوارئ هه روا درێوه ی هه بوو. عه لی دورموش تیک ته پیبوو. سه ره پیره که ی له نیو شانه کانی دا خرابوه چال. ژنه کهشی که روومه تی به جارنیک تیک قویببون، له

قوژنيك دا كوشم هه لاتبوو. همه د سهرى به تفهنگه كهيموه نابوو و دانىشتبوو. بىرى ده كردهوه. نيوچاوانى پر له گنج و لۆنج بوو.

لاى خۆرشاوا تاك و تهره له نيو دئ دا هاتوچۆ ده بينرا. له پيش دا كه له بابتيك له سهرانگوتلكى خويندى. پهري سهوزو سوورو شينى كه له شير ده گوت چهرن. ده تروسكانموه. پاشان سهگ ده ستيان كرد به وه پين. پاشان ديهاتى به كان له ماله كانيان هاتنه دهرو له م قوژين و نهو قوژين دا له دهورى يه كتر كۆيو نموه. سهرانسهرى دئى كهوته ژير گاله گالتيك:

"ئىستا ئيدى بوو ته بنيادهم و ..."

"دهريه دهري كيتو و بهنده نان بوو ته بنيادهم و ..."

"ههتيوى برايمى به دبەخت بوو ته بنيادهم و ..."

"بوو ته بنيادهم و خهريكه زهوى به كانى عهبدى خان دابهش ده كا."

"بروانه بهژن و بالاي."

"ده ئيى مندالي هموت سالتيه."

"هيزى له بهر دا نيه، خۆى به سهر پتوه راگرئ."

"تفهنگه كهى خۆى پى هه لئاگرئ."

"ئىستا ياغى بووه و ..."

"ياغى بووه و پتو وايه مالى بابى ..."

"پتو وايه زهوى به كانى ئاغاي خومان مالى باوكنى كه خهريكه دابه شيان ده كا. پتو وايه

گاجووته كانى ئاغامان مالى باوكنى."

"ئىستا بوو ته بنيادهم و ..."

"وهك سهگ له بهر دهركى ئاغامان گهوره بووه."

"ههتا دوئى ..."

"ههتيوى برايمى گۆر به گۆر ..."

"چۆنيشى خۆ قهپ كرده! پياو ناوئيرى ته ماشاي بكا."

"بوو به باعيس كه كچى خهلكيش له زيندان دا برزئ."

"كهچكه نهوه له ژورئ دا ده برزئ."

"توخا ته ماشاي."

"درووه لاني سورتانده كه چهقل له لاقى لادئ به كان رانه چئ."

"بۆ ئەوئى نەيان يەشى."

"توخا تە ماشاى."

"هاتوئە نىئە دىئە، خەلكى فريو داوئە كە گۆيا عەبدىخانى كوشتوئە."

"كە ناغامان..."

"ناغامان دەتوانى سەد سەگى وا بە گوللەيەك بكوژئ."

"ناغاي ئىتمە..."

پاشان ھەموو دىئەتەيەكەكان كۆيۈنمەو چوونە مالى عەبدىخان. ھەسارىان پىر كىرد. دەستيان كىرد بە پىرۆزىيە لى ۋىن و مىندالى عەبدىخان.

گال و بگرەكە ھەتا نىوئەشەوئى درىژەي ھەبوو. نىوئە زىاتىرى دىئەتەيەكەكان لايەنى ھەمەدىان گىرت. نەوان پىيان وانەبوو عەبدىخان بە سلا مەتى دەرچوئە. نەمان لى مالىەكانيان نەھاتىبوئەدەر. عەلى دورموش دەرگوت مردوئە. ۋىنى عەلى دورموش نەخۆش بىو و لى جىئى دا كەوتىبوو. زارى بۆ ھەلەندەپچرا كە قەسە بكا. ھەمەدەش خەنجەرت لى دابايە خوئىنى لى نەدەھات. تەنيا جەبار بوو كە قەسە دەكردن و بەم لاو نەولادا راي دەكردو ھەولى دەدا دىئەتەيەكەكان دلخۆشى بداتەوئە:

"تازە عەبدىخان ناتوانى پىن لىم دىئە بىئىتمەو. دلشان تەخت بىن. نەمىرۆ نەبوو، سەبەينى دەكوژئ. بە خوا دەكوژئ. نەمن پىتان دەلەيم خاترجەم بىن. بەخوا تازە لەسەر نەم دىئەيە زىندو نامىئىن. نەمىرۆ نەبوو، سەبەينى... نەمن پىتان دەلەيم دەكوژئ، دلنيا بىن دەكوژئ..."

بەلام كەس گوتى نەدايە.

ھەتاو نەكەوتىبوو كە لى مالى عەلى دورموش وەدەر كەوتىن. ھەمەد نەيدەتوانى سەر ھەلپىئ. سەرى بە بىئەھالى كەوتىبوو سەر سىنگى. دەرگوت سەرى بەردەيىتمەو. جەبارىش وەك خۆى بىدەنگ لى تەنىشتى وەرئى كەوتىبوو. وەختىك لى دىئە وەدەر كەوتىن دوو سەگيان پىن وەرپىن. ھەمەد ھەر گوتى لى نەبوو. جەبار بەردى پىندا دان و سەگەكانى دەرگىردن. دىرووئەلەنكە سوتابوو. سەرانسەرى دىرووئەلەن كەوتىبوو بىن خۆلەمىشىكى رەش. ھەمەد لى نىوئەپاستى دىرووئەلەنكە راوئەستابوو. وشك بىو. جەبار نەيدەوئىرا ھىچى لى پىرسىن. چاوەروان بوو. ھەمەد ھەروا راوئەستابوو و نەدەرپۆشت. جەبارىش لەسەر بەردىك دانىشت و تەفەنگەكە لى باوئەش گىرت. ھەتاو كەوت. ھەمەد ھەروا بە پىئو وئەستابوو. جوولەي نەدەكرد. سىپەرەكەي بۆ لاي

دئی دریتو بیووه. ههتاو بهرز بوو. بهلام همهده نهبزوت. جهبار ئیدی پینشی خۆی پت نهگیرا.

له همهدهی نیزیك بیووه:

"چ بووه کاکه؟"

همهده دهتگرت له خهو راپه‌پیه. ههتاو له چاوانی چهقی.

جهبار:

"بیری لئمه‌کموه کاک همهده. بنیادهم شیرى خاوی خواردوه. رووحیشی له رووحی نیتی

ههله ههه ده‌کا. نهویش ههه جۆرتیک بئ..."

همهده ددانى له چیره‌وه بردن. قسه‌ی وهك خه‌ههه ده‌پیری:

"ههه جۆرتیک بووه!"

ته‌ماشایه‌کی خارده‌شتی سووتاوی کرد.

(۱۹)

سەوزایی توندی داری میړسین، خواردنەو یه کی توندو سەرخۆشکەر وەبیر پیاری دینیتەو. بناری تەپۆلکەکانی سۆلمیش پڕ لە داری میړسینە، چرو پڕو بە پشت، ئەوانە ی بە ریتیچکە بزەکانی ئەو دەورووبەرەدا رادەبرن، بۆنی توندی ئەو دارانەیان بۆ دێ. ئەو بۆنە پیای تەمبەل و قالب گران دەکا. لای خوارەو ی تەپۆلکەکانی سۆلمیش دەشتە. لەو جێیانە خڕکە بەردیڤیکیش پەیدا نابێ. خاکەکە ی وەك لیو ی ورد نەرمە. هەموو ئەو دەشتەیان کردووە تە دار هەنار. کەسیش نازانی ئەو هەنارنەیان کەنگی ناستووە. دار هەنار گۆلە سوورەکە ی دەکاتەو. ئیترە پیتی دەلێن "باخچەهەنار". تەواوی دەشتەکە تارای گۆلە هەناری پێدا دراو. مێشەنگوینە بەسەر گۆلە هەنارەکان دا دەفرن.

چۆمی "ساووران" بە خوارەو ی باخچەهەنار دا تێدەپەڕی. چۆمی ساووران لە سەرەو، واتە لە ناوچە ی توورپووس ناویکی باریکە، بەلام بەتاقەتە، دەلێتی لە سەرچاوەیەك دەردەپەڕی. ناویکی سەرشیته. لەم گابەردەو بەز دەداتە سەر ئەو گابەردو کەف دەکا. بەلام لیترە ئارامە. وەك گۆلیتە لەو دەشتە پان دەبیتهو. لیترە ئاو لە گۆیزینگی لاقی هەورازتر نایە. لەنیو ئەو ئاوە شیوێ دەریایەدا هیندی دورگی وردو درشت هەن، دورگی خاک و چەوی دەم ئاوان. زۆربە ی ئەو دورگانه مێشەن. دارەکان پالیا وێك داو. وەك دیوار. هیندیڤیکیش لەو دورگانه نیو روتەنن.

"هايت" خۆرسکه كان بۆنى خۆشى خۆيان لەم دورگانەدا بلاو دەکەنەوه. جگە لەمويش "ئىلگىن" ە شىن و گەلا باريکه كان لەم دورگانەدا دەپۆين و بە نارامى لەبەر شەنبە دەبزوون. لە ئىوارەکانىش کالەكە مارەى گۆل درشت و رەنگ زەرد رەنگى خۆيان دەنوئين.

چەندىن سالە لە گەورەترين دورگەى ئەو نێویدا، لە دورگەى "بىستانخېك" کالەك و شووتى دەچىندى. ئەم دورگەى "مەمۆ كوردە" يەكێك لە ناغايانى زەمىندار بە كرتى گرتووە. درشت ترين کالەك و شووتى چوكوروا لە دورگەى بىستانخېك رەنۆ دى.

عەلى چكۆل بىستانەوانى ئىترەيە. چەندىن سالە پارىزگارىي ئەو بىستانە بەوىيە. چوار دەورى چارداخەكەى ھەميشە پڕ لە تۆيكەلە شووتى و كالەكە. مېشەنگوينە لەسەر ئەم تۆيكەلە دەنيشن. مېشەنگوينە ھىند بەزۆرى لەسەر ئەو تۆيكەلە دەنيشن كە تۆيكەلە كان ون دەكەن. مېشەنگوينە شەمەتريلكەو ھەموو جۆرە مېشەك. مېشەكان لەبەر ھەتار دەبرىسكىنەو ھەنگيان سەوز دەچن.

ئەو ھەموو تۆيكەلە شووتىيە لە دەورى چارداخى عەلى چكۆل نيشانەى پياوھەتیی ئەو. عەلى چكۆل زۆر پياويكى دل و دەروون فرەوان بوو. ھەركەس رییى لە كەن ئەو بىستانە كەوتبايە، ھەتا شووتىي نەخواردبايە نەيدەھيشت بپوا. شووتى و كالەكى دەدا بە ھەموو كەس.

ئەو عەلى چكۆلە لە كوئى پرا ھاتبوو و خەلكى كوئى بوو، كەس نەيدەزانى. عەلى چكۆل دەتگوت بۆ بىستانچىيەتى دروست بوو، ئىترە ئەوەندە خۆمالى ديار بوو، دەتگوت يەكێكە لە ئىلگىنە خۆرسکه كانى ئەم دورگەيە. ديار نەبوو عەلى چكۆل بىستانەوانىي پىن خۆشە يان نا...

پياو چۆن دەزانى ئىلگىنە خۆرسکه كانى بىستانىك جىگای خۆيان پىن خۆشە يان نا؟... عەلى چكۆلش راست وەك وان بوو...

عەلى چكۆل نانى خۆى لە بىستانخېك پەيدا دەکرد. جگە لەو، بىستانخېك جىگايەكى خۆشيش بوو. شەوانى گەرمى ھاوین چۆمى ساووران بە چۆرە چۆر بە خوار چارداخەكەى وى دا رادەبرد. وەختىك مانگەشەو دەبوو، خپە بەردەكانى نێو چۆمى ساووران دەبرىسكانەو.

يەكێك لە رۆژەكانى بەھار بوو كە ھاتن بىستانخېك بكێلن، بەلام... بەلام بىستانخېك لە جىي خۆى نەمايوو. لافا ھاتبوو، بىستانخېكى شوتبوو ھەو رايمالېبوو، پاش ئەو ھەو كە دوو

سالان عدلی چکۆل ون بوو. نهدهم ياغييه تي برهوی هه بوو. ههرکس به سهری هه لالا هاتبايه , ههرکس له ژنی خۆی زویر بایه , تفهنگی هه لاله گرت و وه کێوان ده کهوت... له پڕ خه بهر هات که عدلی چکۆل ياغي بووه. ههرکس نهو خه بهر هه ده بیست سهری سوړ ده ما. نهم عدلی چکۆله ههر نهو عدلی چکۆله یه که ده زانی. عدلی چکۆل بۆ نهوهی هه مه دهۆکی بۆ له داو کهوئ, کون به کون به دواي دا ده گهرا. به لام به شتیك ناره حهت بوو. سووچینکی دلی ده سووتا. بۆخۆشی نهیده زانی بۆچی... له پیتش دا له خه لکی ناسیاب چه شمه ی پرسی. گوتیان:

"له عدلی کۆیه."

عدلی چکۆل چه ند رۆژان له عدلی کۆ دا گهرا. به لام خه بهرینکی نه بوو... خه ریک بوو شیت ده بوو. له دیتهاتی سهره وهی خارده شت, له "مازده شت" و دیتهاتی نهویتی پرسی, دیسان سوړاغی نه کرد. له ههرکس, له ههرکام له دیتهاتییه کان سوړاغی هه مه دهۆکی ده پرسی, له پیتش دا ته ماشایه کی سه رو چاوی بیان ده کردو دوايه ده یانگوت:

"هه مه دهۆک دهوئ?... له هه مه دهۆک ده پرسی?... ئیتمه نه دیومانه و نه خه بهرمان لیتی هه یه."

له دیتهاتی کتیراره کهس نه ما بوو ناوی هه مه دهۆکی نه بیستین. که سیک نه بوو خۆشه و یستی نهوی له دل دا نه بئ. بۆیه نه گه ریش که سیک جیگای وی پین زانیبايه, به زمانی دا نه ده هات. نه مه نیمکانی نه بوو. له جی دا هه روا بار بوو. له قه دهیموه... کهس نهیده توانی په ناگی یاغیه که که خۆشه و یستی خه لک بئ, بهو ناسانییه بدزیتته وه. به لام عدلی چکۆل ناھومید نه ده بوو. نهم کیتوهی به جی ده هینشت و رووی لهو کیتو ده کرد... نهو کیتوی به جی ده هینشت و رووی ده کرده کیتوینکی دیکه... پاشانیش رینگایه کی دیکه ی دۆزیه وه. تووشی ههرکس ده بوو, ده یگوت:

"نهم له ده سته ی هه مه دهۆکم... پاش نهوهی ئاک توزلوومان سووتاند, لیم ون بووه."

نهم فیلله ی کاریگر بوو. عدلی چکۆل زانی هه مه دهۆک له کام مه لبه نده. هه مه ده له لای سه رچاوه ی ساوور بوو. جار جار ده هاته شاوه دانی و چه ند شه ویک ده مایه وه. جار جاریش له کاجستانه کانی ده ورویه ی ساوور...

سەرچاوهی ساوور په ناگهی زۆر له ورده یاغی و ریگره کان بوو. به لām همه مد تیکه لایوی له گهل نهوان نه بوو. جگه له وه که تیکه لایوی له گهلان نه بوو، قسه شی له گهل نه ده کردن. نه رهفتاره ببوو هژی نه وه که یاغی په کانی نه وی رقی لی داگرن و نیره یی پښ بهرن و هه روا لیتی بترسن. همه دۆک وه ترستیکی رهش و تاریک له سەرچاوهی ساوور دا ده سوو رایوه.

همه مد له سەر کاجینکی قه ده ستوور هه زالیکی بۆخۆی دروست کردبوو. نهو شهوانه ی نه ده چوه نیو دیتی، له وی ده خهوت و جهباریش له بن دارئ نیشکی ده کیشا. وه ختیک نۆره نیشکی همه دیش بوایه دیسان هه ره له وه سهره داده نیشت و تفهنگه که ی به سینگیه وه ده نوساند. جهبار نهیده توانی بچیتته سهر داره که. همه مد نهو سهری باش دروست کردبوو، ریک و پینکی کردبوو و نه رمی کردبوو. زۆریی له جهبار ده کرد که بیتته سهری و جی خه وه که ببینی. جهبار نه ده چوو. له لایه کیش پیتی خۆش بوو بزانی همه مد نهو سهری چۆن دروست کردوه.

یه کیک له دیتاهییه کان که خه به رهیتن بوو، عه لی چکۆلی هیتایه بن کاجه بلینده که. جهبار کاتیک نه وی دی خۆشحال بوو. ده ستیان له ملی یه کتر کردو یه کتریان ماچ کرد. "چهند خۆشحالتم که برینه که ت چاک بووه ته وه عه لی چکۆل... زۆر خۆشحالتم... نیستا له کویتی؟"

همه مدیش خیرا له کاجه که هاته خوار:

"به خیر بیتی براله. زۆرمان بیر ده کردی."

عه لی چکۆل له وه هه موو خۆشحالیه یی همه مدو جهبار سهری سووما، له پیش دا نهیتوانی قسه یه که بکا. چهند جار گوتی:

"هیچ، هیچ..."

پاشان خۆی کۆ کرده وه گوتی:

"نیستا له نیو ده ستی وه سان کالاییم. پاش نه وی دۆردوه شیت کوژرا، چومه نیو ده ستی کالاییم. بۆخۆمان ده گهرین و کارمان به کاری کهس نه. نه وه مان له نیوچاوانی نوو سراوه."

جهبار پینکه نی:

"وادیاره خه فته ت زۆرن عه لی چکۆل، چما خه بمریک هیه؟"

عه لی چکۆل هه ناسه یه کی هه ل کیشا:

"هەر مەپرسە کاکە، هەر لێم مەپرسە."

دانیشتن و پالێیان بە دارەکەویدا.

عەلی چکۆڵ:

"نایب رەجەب لە کوێیە؟"

پاش گوێتی ئەم قسەیەش تەماشای دەورووبەری خۆی کرد.

جەبار:

"عومری درێژی بۆ تۆ بە جێ هێشت. ناخرەکی هەر بە برینەکی چوو."

عەلی چکۆڵ:

"حەیف نایب رەجەب، حەیف... ناخری دنیا هەر ئەمەیه."

جەبار:

"بەخۆپایی نیە کە دەلێن دنیا فانییە... ناخرەکی ئەمەیه... خاک..."

حەمدە هۆشی لە جێیەکی دیکە بوو. هاتەو هۆش خۆی:

"بێستمان کە دۆردوو شێتیان کوشتووە. بەلام حەز دەکەین لە زمانی تۆی بیسین، چونکە

نەتۆ لە گەلی بووی."

عەلی چکۆڵ:

"مەپرسە کاک حەمدە، مەپرسە... ئەو لاوە توولە نەمامانە لە خۆین گەوزین..."

حەیفیان کرد... بەراستی حەیف..."

جەبار:

"بۆمان بگێرەووە عەلی چکۆڵ... بزانی چۆن بوو؟"

عەلی چکۆڵ:

"وەختیک لە نێو جیا بڕوینەووە، دۆردوو شێت زۆری پێ لێ هەلێنا. زۆر... نیدی لە

دێهات ژنیشمان هەڵدەگرتن. ژنەکانمان هەڵدەگرت و دەمانبردنە سەر چیاو لەوێ سەمامان پێ

دەکردن."

جەبار:

"هەر یاغیەك کاری وای کردبێ، خێری نەهاتووە پێ. مومکین نیە چاکە یێتە پێ

عەلی چکۆڵ."

عەلی چکۆڵ:

"ئەگەر ھەر ئەمە با، قەيدى نەبوو. بەلام چىمان نە کرد؟..."

جەبار:

"جا دەتانیست چى دیکە بکەن؟"

جەبار زۆر سەرى سورمايو و ھەردەم سەرسورمانەكەى پتر دەبوو.

عەلى چىكۆل:

"ھەموو مالىەكانى خستە بەر باج و خەراج. ھەموو مالىەك ناچار بوو بە پىتى بوون و

نەبوونى خۆى باج بە دۆردووه شىت بدا."

جەبار:

"لەو قسانە؟"

عەلى چىكۆل:

"جارى ماويەتى."

جەبار لە سەيران چاوى پىن دەريەرييون:

"باشە چى دیکەتان دە کرد؟"

عەلى چىكۆل:

"لە بەندەنى "وشرمل" سەنگەريكى دروست کردبوو. لەوى دادەنيشت. ھەر ھەيوانىك

بەوى دا تىپەرييا گوللەيەكى لە دەستى چەپى دەدا. ھەرکەشيش ھاتبا بەوى دا بىروا

گوللەيەكى لە دەستى راستى دەدا."

جەبار:

"کەوابى، باش لە کەللەى دابوو."

عەلى چىكۆل:

"لانى کەم تەفەنگى لە دەستى سەد کەس داوہو نقوستانى کردوون. زۆريشيان مردوون."

جەبار:

"پەنا بەخوا... باشە، دوايە چى؟"

عەلى چىكۆل:

"بە براى خۆم بلىم رۆژنىك بەسەر گوندى سپىيەبىحان دا دا. ھەموو ژنەکاغان لە ژووران

ھىنانەدەرە لە مەيدانىك كۆمان کردنەوہ. پىرەژنەکانيشمان ھىنان. ھەموومان ناچار کردن

ھەلپەرن. بەستەزمانانە لە ترسان وەك مېگەلەمەر سەريان دەبەريەك نابوو. بە براى خۆم

عەلى چىكۆل:

"ئا، ئىمۇ ۋەك دۆردۈۋە شىت نىيە. ترسەنۆكە. دوو روۋىيە. بىژوۋىيەكە بۆخۆي. ئىمۇ بىمۇ ناسانىيە كلكى بە تەلەۋە نابىن."

جەبار:

"دەمەۋى نامۆزگارىيەكى برايانەت بىكەم. ئەۋىش درەنگ يان زوو، ۋەك دۆردۈۋە شىت لەنىۋ دەچىن. ئەۋىش ناخرخىر نىيە. ئەتۆ لىتى دوور كەۋەۋە برالە. ئەگەر دەتەۋى لە بەلا بە دوور بى، لىتى جىيا بەۋە. زگم پىت دەسوتىن."

خەمەد ۋەك ئىمۇ ھەر گۆتى لەۋان ئەبىن، ئەسلەن كارى بە كارى وان ئەبىر.

خەمەد:

"عەلى چىكۆل زگم پىت دەسوتىن."

پاشان دەستى عەلى چىكۆلى گرت:

"ئىستى بلى چۆن بوو ھاتىيە لاي ئىيمە. خەبەر ئىكت بۆ ھىناۋىن؟"

عەلى چىكۆل ماۋەيەك تەماشاي خەمەدى كرد. پاشان سەرى داخست. رەنگى سوور

ھەل گەرا. پاشان خىرا خىرا قەدەكانى كرد:

"كالاۋى ۋەسمان لەدۋا تۆى ناردووم. دەيەۋى بت بىننى. لەمنى پىسى خەمەدۆكى دەناسى. گوتم ئەدى برادەرىن. زۆرم تارىف كردى. گوتم ۋەك براى خۆمە. گوتم ۋەدۋاى دەكەوم و دەيىنمەۋە. زۆرتان بەدۋادا گەراپام."

خەمەد و جەبار لەبەنەۋە تەماشايەكى يەكتىيان كرد. بىمۇ مانايە كە: "دەبى كەلەكىك

لەكاردا بى."

خەمەد:

"باشە، ئاۋا؟"

عەلى چىكۆل:

"بەلى، ئاۋا."

جەبار:

"زۆر بەدۋاى ئىيمەدا گەراي؟"

عەلى چىكۆل:

"زۆر."

جەبار:

"كالايىچى چ كارتىكى بە ئىمەيە؟"

عەلى چكۆل:

"ئەمەن زۆرم تارىقى ھەمدە بۇ كەرد. گوتى ئىستا كەرايە بىرۆ لاي و بىھىتە لاي خۇمان."

ھەمدە:

"بۇ براكەم. سوپاست دەكەم."

جەبار بە قىنەو تەماشايەكى كەرد.

ھەمدە:

"ھەستەن بابېزىن. ئەمەنىش دەمەويست بىيىنم. ھەستەن با زووتر بىرۆين. لەكۆئ

چاۋەرىمانە؟"

عەلى چكۆل:

"لە چىاي "كۆنۈر"..."

ھەمدە:

باشە... ناكۆئ پىاو قەسى ۋەسمان كالايىچى لە ەرزى بدا."

جەبار زۆرى پىسەير بوو.

ھەمدە:

"چا دەكۆئ كالايىچى پىاۋى بانگەيشتەن بكاو..."

عەلى چكۆل:

"ئاخر زۆرم تارىقى تۇ بۇ كەرد..."

جەبار، ئەو دىھاتىيەى عەلى چكۆلى بىرەبوو ئەوئ، بىرە سووچىنك و لىتى پىرسى:

"ئەو ياغىيە تۆى چۆن بەگىر ھىتا؟"

كاۋراى دىھاتى:

"بىستەم تروشى ھەركەس بىن خەبەرى ھەمدەكۆى لىدەپىرسى، ھەتا ھىتاياىنە لاي مەن.

دەيگوت لە دەستەى ھەمدەكۆم. داۋاى لىن كەردم بىھىتە لاي ئىتو. دەيگوت لىم ون بوون.

مەنىش ھىتام. زۆرم لەبەر پارايەو..."

جەبار:

"باشە، تىگەيشتەم. ئەتۇ بىرۆ، ئىدى."

کۆنۈر لېرەۋە زۆر دور بوو. رۆژە پىيەك زياتر.
 كابرای دېھاتی بەدەم دور كەوتنەۋە ھەر دەرۋىشت و ئاۋرى دەدايمەۋە دواى جۆي.
 ھەمدە لە دواۋە بانگى کرد:
 "كاك حوسىن ھەتا چەند رۆژى دىكە دىنەۋە. بەخوات دەسپىرم. زۆر سوپاس كە
 ھاۋرىيە كە مانت ھىنا."

دېھاتی:

"بەخواتان دەسپىرم."

لاى نىۋەرۋىيە گەيشتنە "سىرىنگىچ". دنيا خەرىك بوو تارىك بى، لە چۆمى كەشيش
 پەرىنەۋە. لەۋى لە دىيەك نانىان ۋەرگرت و خواردیان. پاش يەك دورو سەعات ھەسانەۋە
 دوروبارە ۋەرپى كەوتن. لای تاۋەلات گەيشتنە "سپىيەقەلا". لەسەرچاۋەيەك كە قەراخەكانى
 خەنەتيلكەمیان گرتبو ئاۋيان خواردەۋە. لە تەۋاۋى رىگادا ھەمدە لە پىشەۋە، ەلى چكۆل
 لەدۋاى ئەر و جەبارىش لەدۋاى وان دەرۋىشتن. لە گردىكى سپىكە لە پشت سپىيەقەلا بوو،
 ۋەسەر كەوتن. دەيانەۋىست شەۋى لەۋى بنوون. ديار نەبوو بۆچى كاتىك لە گەردەكە
 دەچوونەسەر ەلىيەچكۆل زۆر بەجى ماۋو. جەبار لەم دەرۋەتە كەلكى ۋەرگرت:
 "ھەمدە، كاك ھەمدە، دەزانى..."

ھەمدە پىكەنى:

"دەزانم كاكە جەبار."

جەبار سەرى لە كارى ھەمدە دەرئەدەچو:

"ئەدى بۆچى دەچىن؟"

ھەمدە:

"تىنەگەيشتى برالە؟... بۆ ئەۋەى بەداۋمەۋە بكا، پياۋى بەدۋادا ناردووم. كەسكىش كە
 مەن دەناسن. بانگەيشتنى كر دووم. دەكرى نەچم؟ پىتى ۋا دەبى ترساۋىن. پىتى ۋايە داۋى بۆ
 داناوين!"

جەبار:

"ئىمە ئەۋە خەرىكىن بە دەستى خۇمان خۆ دەخەينە داۋى ئەو. ئەوان لانى كەم دە كەسن."

ھەمدە:

"سەد كەشيش بن چارەيە كمان نىە."

جەبار:

"كەوايە با عدلى چكۆل بكوژين..."

جەمەد:

"نا... دەمەوى كالايمى بىينىم. دەمەوى بزانم چ جۆرە پياويكە."

جەبار:

"بۆجى بىينىن؟... باشە، ئەگەر پىت خۆشە بچين بىينىن. بزانن چ دەين."

جەمەد:

"پروانە روخسارى عدلى چكۆل. ھەر ئاۋەى جۆرىكە. روخسارى ۋەك روخسارى پەژيوانان دەچى، ۋادىارە ھەزار جار لەو كارەى كىردوۋىيە پەژيوانە. لە كىردەۋەى خۆى پەژيوانە. ۋام دىتە بەرچاۋ كە لەنەكاۋ بوخچەى دلى دەكاتەۋە ھەرچى لە دلى داىيە دەيلى... پروانە، تەنانەت لەھزەيە كىش چاۋ لە چاۋمان ئاكا. لەۋانەشە لە دلى خۆى دا دوعا بكا كە نەچىنە لاي كالايمى. با بىتەۋە پىتەۋە تەماشاي چاۋانى كە..."

لەو بەينەدا عدلى چكۆل پىتيان گەيشتەۋە. ئەۋانېش قسە كەيان بە ناتەۋاۋى بەجى ھىشت.

جەمەد دەستى لە شانى عدلى چكۆل دا:

"باشە، كاك عدلى چكۆل، ئاۋا؟..."

عدلى چكۆل لىۋى دەلەرزىن:

"بەلى... ئاۋا..."

ۋەك سەرخۆشان بەلادا ھات. مات بېۋو. لەسەر گىردەكە چەند دارە گۆز ھەبۋن. دارى

پىر... گەيشتەن بىن دارەكان.

جەبار:

"نېۋە جەۋن. ئەمىن ئىشك دەكىتىم."

راكشان و نوۋست.

بە نۆرە نوۋست و ھەستان. كاتىك ۋەخەبەر ھاتن، ئىۋارە بوو. لە سىيەقەلە را بەرەۋ
"ئاندىرى" بايان دايمەۋە. ئىرە بەردەلان بوو. پاشان گەيشتەن كاجستانىك. كاجەكان ۋا پالتان
ۋىك دابو، پلىنگ نەيدەتۋانى بە نىۋيان دا رابرى. ھەمو جىيەك بۆنى پىنگ و جاترە كىۋىلەى
لىدەھات. دەنگى چۆرە چۆرى ئاۋى ھەموو جىيەكى پىر كىردىۋو. جار بەجار دەنگى كۆترە
بارىكەيەك بەرز دەبوۋەۋە.

جەبار:

"خەریکە بگەینە "بەردە شەهتین".

عەلی چکۆل:

"بەلێ... سەبەین بەیانی دەگەینە لای کالایی. قەرارە لە چای کۆنور لە پەنا "کانی شینکی" چاوەڕێمان بێ."

حەمەد ددانی لە چۆرەووە بردن. بەلام پێشی خۆی گرت. حەمەد هەرچەند بیری دەکردەووە نەیدەزانی کالایی بۆچی داوی بۆ داناو. فکری شتوابوو. عەبدیخانی وەبیر دەهاتەو. بەلام نەیدەتوانی ئەو دوو کەسە پێکەووە پەیدەند بەدا.

عەلی چکۆل:

"ئێتووە لێرە بەسێنەو. با ئەمن بچم خەبەریان پێ بەم."

گوتیان:

"ئەتۆ برۆ."

هەردووکیان دانیشتن و پالێان بە دارێکەو دا.

حەمەد:

"ئەتۆ چۆنی تێدەگەی جەبار?... لەوانەیە وەبەر دەسڕێژمان دەن؟"

جەبار:

"نا بابە... هەتا چەند بەرخان بۆ سەر نەبرن و یۆمان نەکەنە کەباب, نامانکوژن."

حەمەد:

"راست دەکە. کالایی غێرەتی ئەوێ نیە بەم جۆرە لەگەڵمان بەرەوپوو بێ. نەگەر ئەمە ئەو وەسمان کالایییە بێ کە ئێمە بیستوویمانەو زانیومانە, هەتا تەنەگە کاتان لێ وەرنەگرت, کاری پێمان نیە. ئەو دەیهوێ لەسەر سفرە بمانکوژێ. بەلام ئەمن دەمەوێ بزانم بۆچی نەخشە کوشتنی ئێمە کێشێ."

جەبار:

"زانینی زۆر ئاسانە. ئەو پیاوی عەلی سەفابەگە."

حەمەد:

"باشە?..."

جەبار:

"عەلی سەفابەگیش..."

حه مدد:

"نا بابە..."

جه بار:

"بهراسی نافهریم بۆ نه قلت. نهوانه سه گي په کترن... تن گه یشتی؟"

حه مدد:

"تن گه یستم."

جه بار:

"چی دیکه ی تیدا به سته نیه."

نیزیک نیوه رۆ بوو که عدلی چکۆل هاتهوه.

ههستان. بهر و کانی شینکێ وه پێ کهوتن. کاتیک گه یشتنه خواره وهی کانی شینکێ، له دوور کالاییی دهر کهوت. بۆ لای وان دههات. دیار بوو زۆر وریای خۆیه تی. هه مدد خۆی له عهرزی داو کالاییی وه بهر ده سپیژ دا. له پشت هوش دهنگیک هات:

"نای کوژرام."

حه مدد ناوړی دایهوه. جه بارش له عدلی چکۆلې دابوو. عدلی چکۆل له خوینی خۆی دا گموزی.

جه بار:

"ههقی خۆی بوو. ههتا ناخری راوهستام بۆ نه وهی بۆ خۆی وه زمان بێ و گیانی خۆی بکریتمهوه."

حه مدد به داخ و خهفه تهوه گوتی:

"کالاییی ون بوو. پیتم وایه په لدم کردو نه م ههنگاوت."

پاشان بانگی کرد:

"کالاییی... نه گهر تۆسقا لیک پیاوه تیت ههیه، وه ره پێش. مه ترسه، سه گي عدلی سه فابه گ، پیاو کوژ، ههرا مزاده. وه ره پێش..."

جه بارش نه پراندى:

"پیت و ابو له بهرت هه ل دین؟ نه گهر پیاوی وه ره پێش."

له ولای را جوابیک نه بوو.

تاوێک دواتر له چوارد هه وریان دهنگی تهقه بهرز بوو.

حه مدد پیکه نی:

"کالاییی غیره تی هاتهوه بهر. ئیستا نیشانت ده ده م."

ههتا نیوه شهوێ شه پری کرد.

(۲۰)

داوینکی ناپیاوانه که کالایی به دستوری عیدی خان و علی سفا به گ بۆ همه دۆکی نابووه، رزگاری همه دۆک له داره بی شهوی دلۆپه خوینیک له لووتی هاتبی، بریندار بوونی کالایی و کوژرانی دوو کهس له دارودهسته کهی، به خیرایی له قهديرلییهوه گهیشته کورزان و له جهیهانهوه گهیشته نه دهنو عوسمانیهو سهره نجام له ههموو چوکورواوا گهرا. نه م به سهرهاتهی همه دۆک به زیادهوش له چوکورواوا کیتوه کانی توپووس دا زار به زار ده گهرا. ههموان لایهنی همه دۆکیان ده گرت. خه لکی دتهاتی کیتوپاره که له به سهرهاته ناگادار ببوون، ناماده بوون به ههموو قیحه تیک له همه دۆک بهرامبهر به دوژمنه کانی دیفاع بکهن... به ههر قیحه تیک.

خه لک دهیانگوت:

"همه دۆک لایهکی پاکه، همه دۆک سهرتاپای دله. ههتا خوینی دایکی له عیدی خان نهستینی دست ههتاگرێ. ناشیه لێ گوندی وایوای به گهرووی علی سفا به گ دا بچیته خوار..." شهپی همه دۆک له گه ل کالایی، زیاتر له ههموو جیهه شوتنه واری له سهر گوندی وایوای دانا. ئیتواره بوو که نهو خه بهره گهیشته وایوای. ههموان دهستیان له کار هه لگرت، له مهیدانی ناوایی دا کۆ بوونهوه. دتهاتییه کان که یفیان هه بوو. دتهاتییه کان پشتیوانیکیان بۆ پهیدا ببوو. دهیانگوت:

"همه دۆک له پشتمانه..."

دتهاتییه کان وه جۆش هاتبوون. ههر کهس داستانیکی لهبارهی همه دۆکمهوه ده گێراییهوه. له ماوهیهکی کورت دا همه دۆک له سهر زارو زمانان بوو به نهفسانه. داستانی وا لهبارهی

قاره مانه تی و به سه رهاته کانی همه دۆکوه زار به زار ده گهرا که تمنانهت تهمه نی ده که شیش بهشی نده کرد. به لآم دیتها تییه کان حازر نه بیون دست له باوه پری خویان هه ل گرن. همه دۆک له راست کالایی و دۆژ منانی وان را هاتبوو. دوو سال بسو دیتها تییه کان له ترسی کالایی نه یانده ویترا لاق له دیتی بهرنه دهه. عه لیه سه فابه گ زهوییه کانی یه که به یه که له دست دهر دیتان. دیتها تییه کان نده ویترا بچه شاری و شکایهت له عه لیه سه فابه گ بکه نه. نه گهر شش مانگی دیکهش وا چوویایه، تهوای زهوییه کان ده برونه نی عه لیه سه فابه گ و دیتها تییه کان همه سوو ده برونه کۆیله ی نهو.

"وه سمانه زله"، له نیتوه راستی گۆزه پانه که له سهه بهردی چالۆی دانیشتبوو. ده یگوت:

"همه دۆکی من... شه هیتی من..."

چی دیکه ی نده گوت. تاوێک بیتدهنگ ده بوو، سهه له نوێ دهستی پی ده کرده وه:

"همه دۆکی من... شه هیتی من..."

وه سمانه زله پیه پیاوێک بوو هه شتا ساله، ریوه له، چاو شین و بادامی و کۆسه کار، که ده - بازده مووش له ریشی سپی بیون.

وه سمانه زله ده کورپی رهشیدی هه بیون. کورپه کانی و دیتها تییه کان ده وریان دابوو. ههه چاوهر وان بوون بزانه نهو ده لێ چی. وه سمانه زله جارتیکی دیکهش دووباتی کرده وه:

"همه دۆکی من... شه هیتی من..."

نه بچار هه ستایه سهه پین و پرسی:

"شه هیتی من ریگر نیه، وا نیه؟"

گوتیان:

"چما نه قل ده یگرێ همه دۆک ریگری بکا؟"

وه سمانه زله:

"کورپه کانم، نه سهه کهم بۆ زین که نه. خه لکینه نیتوهش پوولی کۆ وه که نه. ههه کهس ههه چهنه نی له دهستی دێ. نه من دهه سوێ بچه لای شه هیتمان. شه هیتنم لهو کیتوانه بی پووله لهوانه یه پیتوستی بی. ههه کامیتکتان چهنه ده توانن پوولی دابنن. دهه سوێ بچه لای شه هیتن."

ههه تار کهوت. سهه رانهه ری خاکی چوکورواوا کهوته بین هه لمی شهوغم. نه سهی وه سمانه زله له نیتو مژدا بههه و چیا کانی توور ووس لینگی ده دا...

"همه دۆکی خۆم... شه هیتی خۆم..."

بە سى رۆژان خۆي گەياندە ناسياب چەشمە. وەختىك لە نىو دىتى لە نەسپەكەي دابەزى،
 ئەوئەندە گەت و شەكەت بوو كە خەريك بوو بىكەوى. ھەوسارى نەسپەكەي گەت و بە شەلەشەل
 بۆ نىوئەندى دىتى وەپى كەوت. گەيشتە گۆرەپانى نىوئەندى. نەسپەكەي لە ئارەق دا شەلەل بوو.
 ھەناسەبەركەي وى كەوتبوو. گىژ بوو. مەندالەكانى ئاوەدانى دەستيان لە يارى كىتاشايەو لە
 دەورى پىرى شەكەت كۆ بوونەووە بە سەرسوڤمانەو سەيريان كرد.

وہسانەزلە پاش ئەوئەي نەختىك ھەسايەو، بانگى مەندالەكانى كرد:
 "مەندالینە... وەرەنەپىشتى بزانم."

مەندالەكان غارىيان داو ھاتنە لای.

نەسپى مامەپەرە كە ئارەق لە چوارىەلى دەچۆرا، لاقى پىشەوئەي كە بۆ لای بەر زگى
 ھەلەنابووەو، دانايەو ەمرزى.

"مالى "عەلەيەكەچەل" لە كوئەيە، مەندالینە؟"

گەورەترین مەندال ھاتە پىشەو:

"لەمىزە مردوہ... ھىشتا مەن لەدايك نەبووم كە مردوہ."

وہسانەزلە:

"باش، مالى ھەمەدۆك لە كوئەيە؟"

ھەر ئەو كۆرەجوابى داہەو:

"مامە نەتۆش ماشەللا ھەوسەلەت ھەيە!."

وہسانەزلە توورە بوو و نەپاندى:

"ئەم قەسەيە چيە كۆرەم؟... بۆ پىت سەير بوو؟"

مەندالەكە:

"چا نەت زانیوہ مامە؟... ھەمەدۆك ياغى بووہ."

وہسانەزلە:

"ئەمەن چووژانم رۆلە گيان. ئەمەن خەلكى چوكووراوام. ھەمەدۆك دايك و باب و كەس و

كارىكى لەدەئى دا نەيە؟"

مەندالەكە:

"نەج."

وہسانەزلە:

"نەگەر ھەمدەڭ دېتەو، مېوانى كى دەپ؟"

مىندالەكە:

"دەچىتە مالى مام عدلى دورموش."

وہ سمانەزلە:

"گوتت ھەمدەڭ ياغى بوو؟"

مىندالەكە:

"ئەدى، ياغى بوو. جاريك ھاتبووہ ناوايى... دەيگوت ئاغامانى كوشتوہ... ئەودەم تەوايى مەزراو زەوىيەكانى ئاغامانى، ھەروەك ملكى بابى بن، لەنيو دېھاتىيەكان دا دابەش كرد... ئەدى مامە. دېوولەنەكانىشى سووتاند. ئاغامان دەيكوژى. لەم دىيەدا ھىچ كەس ئەوى خۆش ناويى مامە... تەنيا مام عدلى دورموش خۆشى دەويى. ئاغامان ئەوى لە دىيى دەردەكا، جا دەيىنى مامە."

وہ سمانەزلە:

"مالى مامە عدلىت لە كوئىيە رۆلە گيان؟"

مىندالەكە بەسەر مالەكەي نیشان دا:

"ھۆويە... لە ھۆيى."

وہ سمانەزلە ھەوسارى ئەسپەكەي راكىشا. گەيشتە دەركى مالى دورموش عدلى.

"مېوانى خوام برا گيان."

دورموش عدلى بە پشتى كۆمەوہ بە تويى كراس و دەرپىيان ھاتە دەر. ريشە سىيەكەي دەتگوت دەگاتە سەر ئەژنۆي:

"مېوانى خواي بەخىر بى... جىيى لەبان سەرمە."

ھەوسارى ئەسپەكەي گرت و بىردىيە تەويلە.

لە ژوورئى تاگر دايىسا. ژوورەكە بۆنى كاو ھەويرو تەپالەي لىدەھات.

عدلى دورموش ھات و بەرامبەرى مېوانەكەي دانىشت. قوتسووہ توتوتنە زەلام و

ژەنگاوييەكەي دەرھىتاو لەپىش مېوانى راگرت:

"بەخىراتى..."

وہ سمانەزلە سەرى بىردە بن گوتى. بەسپايى و بە ترسەوہ بە گوتى دا چپاند:

"وەرە پىش... گوتت بىتە پىش... خەبەرىكت لە ھەمدەڭ ھەيە يان نا؟... لە كويى

دەتوام وەيىنىم؟"

عەلى دورمووش بە قاقايە كەو بۆلەندى:

"بۆ دەترسىتى؟... بۆچى بە ترسەو نەوى ھەمەدۆك دېنى. مەگەر چ بوو؟..."

وہ سمانەزلە:

"نەمن چوزاتم... نەمن بە دواى شەھىنم دا دەگەرېم، دەمەوى سۆراغىتىكى ھەمەدۆكى بزام." پاشان بە درىژى بۆى باس كەردو گوتى كە بۆچى وەدواى ھەمەدۆك كەوتە. لەو نىوہ دا ژنى عەلى دورمووشىش گوتى ھەلخستبوو.

وہ سمانەزلە ديسان دووپاتى كەدەوہ: "ھەمەدۆكى من، شەھىنى من." و قسەكەى تەواو كەرد، "ھەمەدۆكى من، شەھىنى من" ى كەردبوو بىتەشە خۆشە.

ژنە:

"ھەمەدۆك، شەھىنە كەمان... نەو دەيىنى، ھەر نەم رۆژانە عەبىدى دەكوژى. نەو دەش بىنى. پاشان دىتەو زەوىيەكانى دەدا بە دېھانىيەكان، نەگەر بزانى براى من، نەو دېھانىيە بى ناموسانە چ بەلەيەكيان بەسەر كۆرەكەم ھىنا... با رۆژى بى، نەودەم دەيىنى چۆن دەچمە نىوہ راستى گۆرەپان و چاوم دەقوغىنم و زارم دەكەمەوہ. بۆخۆم دەزاتم چ بەو بى چا و رووانە دەلېم كە لاقي كۆرەكەميان لە تاوہدانىي پرىو ھەرچى خەراپە بوو لەگەلئان كەرد. بىرۆ برالە... بىرۆ ھەمەدۆكى وەيىنە، نەگەر دىتەو سلاوى منىشى پى بگەيەنە، با نەو يەزىدەش بكوژى، با عەلى سەفابەگىش بكوژى. پى بلى سەرى كالايجىيش بىرې و بىنيرتەوہ چوكووراوا. بلى پوروت واى دەگوت، تىگەيشتى كاكە؟ سلاوى منى پى بگەيەنە، بلى پوروت گىانت نەمانەى لىت دەوى."

عەلى دورمووش:

"لىوہېرە توخوا ئافرەت، لىتى وەبېرە. با كارى ميوانەكەمان وەپى خەين."

پىرېژن قەلس بوو:

"بۆخۆت لىوہېرە."

عەلى دورمووش:

"بۆخۆم چ لىوہېرەم."

ژنە:

"عەلىيەشەل دىيەوى بچىتە لاي ھەمەد. دەلنى ھەمەد لە "گەلېشكۆفە" يە. نەو براپەشم بەپى بگە، با لەگەلنى بچى."

عەلى دورمووش ترسابوو. پىرسى:

"ههتا وئ ریی چهنده کچی؟"

ژنه:

"دووره... نه دی چی؟"

وه سمانزله:

"کهوابی نه مشه و میواتانم. سبهینی ده پۆین."

ژنه:

"نه مشه و هه مینی باشه برام. نه منیش به دواى عهلییه شهل دا ده نیرم. نیستا بروه ته گزیری عهبدی. به لām راستیه که ی نه وه یه له خۆمانه."

عهلی دورمووش چاوی له ژنه که ی مۆر کرد نه وه. ژنه بیده نگ بوو.

پاشان له پیر دیتیان وه سمانزله پالی به دیواره وه داوه, سه ری به ریوه ته وه و خه ری لینه که وتوه. عهلی دورمووش پیکه نی. ژنه که شی هه روا.

ژنه:

"پیره پیاوی به سته زمان... خوا ده زانی چهنده رۆژه به ریگا وه یه."

عهلی دورمووش:

"خوا بۆخۆی ده زانی."

(۲۱)

به باریکه رئیەك دا به‌رهو به‌رزاییه‌كانی گه‌لئى شكۆفه ده‌رۆیشتن. له به‌یانییه‌وه تا نیستا وه‌سمانه‌زله په‌یتا په‌یتا له عه‌لییه‌شه‌لی ده‌پرسی:

"بلێ بزاتم، شه‌هینم چۆن پیاویكە؟"

هه‌موو چارۆش عه‌لییه‌شه‌ل وه‌لامی ده‌دایه‌وه:

"چاوه‌كانی تا بلێی گه‌وره‌ن. مووی سه‌رو ریشی ره‌قن. روخساری ره‌ش نه‌سمه‌ره. چه‌نه‌گه‌ی باریكه. ره‌نگی تاوه‌سووته. ده‌سته‌پیاوه. ده‌رزایی به‌یه‌كه‌و تهنه‌نگ هه‌لده‌گرێ. نازایه. پیاوه. ترس له‌ دایه‌ دا نه‌یه. نه‌گه‌ر بزانی ده‌شكوژرێ، رینگای خۆی به‌رنادا."

وه‌سمانه‌زله گوتی بۆ نه‌م قسانه راده‌گرت و له فكه‌وه ده‌چوو:

"باشه، بلێ بزاتم شه‌هینم هه‌میشه له‌م كێوه ده‌بێ؟"

عه‌لییه‌شه‌ل:

"نا... به‌لام وا دیاره نه‌مسال ده‌یه‌وێ لی‌زه وه‌میتێ. ئاخ‌ر گه‌لئى شكۆفه له‌ شار نیزیكه... ده‌زانی كه‌ خه‌جیجیش له‌ به‌ندیخانه دایه. شایه‌ته‌كان قسه‌ی خۆیان وه‌رگرتوه‌ته‌وه، به‌لام حكومه‌ت دیسانیش واز له‌ خه‌جیج ناهیتێ."

وه‌سمانه‌زله:

"وه‌ی شه‌هینێ خۆم... وه‌ی هه‌مه‌دۆکی خۆم."

عه‌لییه‌شه‌ل:

"ئه‌دی، وایه."

پاشان گه‌یشتنه مه‌یدانیکی سه‌وزو خۆش. ده‌تگوت گه‌یای شه‌و مه‌یدانه‌یان به‌ مه‌قه‌ست بریوه‌ته‌وه. هه‌وری پاییزی له‌ ئاسمان دا ده‌سووران، هه‌وری ره‌ش و سپی...

وه سمانه زله:

"چه ندمان ماوه بگهینه لای شهینم؟"

عەلییه شەل بناریکی نیشان دا. نەم بناره لیڤه وارو بەردەلان بوو:
"له هژویه."

وه سمانه زله:

"هەزم دەکرد هەتا نەمردووم بە چاوی خۆم شهینم ببینم."

عەلییه شەل:

"دەبینی نیشەللا."

لیڤه واریان دەقه لا شتەوهو دەچوونە پیش. لای ئیتواره گەیشتنە کوختەیهک. عەلییه شەل
فیتووه کەمی جارانی لی دا. جەبار هاته سەربانی.

عەلی بانگی کرد:

"جەبار... جەبار..."

جەباریش هەمەدی بانگ کرد:

"کاک هەمەد، وەرە بزانه کێ هاتوه."

هەمەدیش هاته سەربانی:

"سلاو عەلی ناغا بەختێر بێی."

یەکتریان لە نامێژ گرت.

عەلی:

"دەبێ بمبوری. زۆر لە میژو هەمەوی سەریکت بدهم. هیندی خەبەرەم هەبوون دەبوو پیت
بگهیهنم، بەلام نەمتوانی. چەند باش لە داوی کالایچی رزگاریت هات. بیستمان ئەو قەحەبەش
کوژراوه، عەلی چکۆلی دەلێم. باوەرم نەدەکرد هیندە ناپیاو بێ. ئەمن لەو وەختەوه کە لە
بیستانیکی بیستمانەوان بوو دەیناسم."

وەختێک ئەمانە سەرگەرمی وتووێژ بوون، وەسمانە زله لە پشتەوهیان راوەستا بوو و لە سەرانی سەری
روخساری دا زەرەدە خەنەیک دیار بوو. نەسپە کەشی بە دواپەوه بوو و هەروەک هەمیشە پیشووی
راستی بۆ لای زگی هەلێنا بوو. مووی لەشی نەسپە کە لە ئارەق دا بریسکەیان دەدا.

هەمەد بە دەنگێکی زۆر نووی لە عەلییه شەلی پرسی:

"نەمە کێیه؟"

عەلییه شەل:

"دەلنى خەلكى گوندى وايوايه ... ھەمىشە باسى تۆ دەكا. دەلنى دەمەوى شەھىتە كەم بېيىم."

ھەمدە دۆك بە نەسپايى لىتى نىزىك بوو، دەستى درىژ كرد:

بەخىراتى مامە."

وہ سمانەزلە:

"سلاو كورم ... ناکا شەھىتى من ئەتۆ بى؟"

ھەمدە:

"كى؟"

وہ سمانەزلە:

"ھەمدە دۆك."

ھەمدە بە شەرمەوہ زەرەپەكى كرد:

"خۆم."

وہ سمانەزلە بە گورج و گۆلىيەك كە چاوەروانىي لىئەدەكرا، ھەمدە دۆكى لە باوەش كردو

دەستى كرد بە ماچ كردنى:

"ھەمدە دۆكى خۆم ... شەھىتى خۆم ..."

ھەم ھەمدە دۆكى ماچ دەكردو ھەم دەگريا.

جەبار ھات و مامەپىرەى لە ھەمدە جيا كەردەوہ. پىرەپىياو ھەر لەموى لەسەر بەردىك

دانىشت و سەرى لەنىو ھەردوو دەستانى گرت:

"ھەمدە دۆكى خۆم ... شەھىتى خۆم ..."

جەبار دووبارە ھات. قۆلى مامە پىرەى گرت و بردىە ژوررى كۆختەكە. ژوررى كۆختەكە

ھەموى بە كەولە وىچ پىر كرابووہوہ. فېشەكدان و نارغۆك و تەنگەكان بە دارو دىواروہ

ھەلواسرابوون. دانىشت. پىرە ھەر دەيگوت:

"باوەر ناکەم كورم ... باوەر بە چاوى خۆم ناکەم. شەھىتى من تۆ بى؟ خۆتى؟"

ھەمدە ھەموو جارئ كە مامەپىرە ئەم قسانەى دەكرد، لە شەرمان سوور ھەلەدەگەرا.

پىرەپىياو:

"خۆتى ... شەھىتى من خۆتى؟"

ھەمدە:

"دەبى بېورى مامە. ئىرە چىايە. قاوہ دەست ناکەوى."

وه سمانه زله:

"شه هينتم خوش بڼ."

همه د که ميک قهلمو بڼو. سمر روومه تي رهنګيان تڼ گه پابوو. سميله ره شه کاني دريږ
بڼوون. سميله کاني باريک بوون. سمر وچاوي به سامتر بڼوون. حاله تيکي هه بڼو ده تګوت هه ميشه
ناماده يه نامبازي دوژمنسي خږي بڼ و له بمر يه کي هه لږي. رهنګه رهش نه سمره کني
تاوه گازتر، تاريک تر و برږيوتر بڼو. به ژنيشي که له گهت تر بڼو.

عده يه شل:

"له وده خته وه که نه مديوي..."

چه بار:

"خوا مالې خه لکي که لي شکوفه ناوه دان کا. زور باشان پي راده گمن. له خواردن و خوراک
که ميمان نيه. همه د، ناغاو کويخوا حکومته تي که لي شکوفه يه. نيسنا دنيهاتي يه کاني که لي
شکوفه قهت ناچنه لاي حکومته. هه موو گرو گرفته کانيان به همه د ده لڼ و همه ديش پييان
را ده گا. همه د هه تا بلتي عاده... نه دي کاک عه لي، له وه تا تو نه تدويين کاره کان بهم جوړه ن."

عده يه شل پيکه نې:

"چاک بو له چنګي کالايي رزگار تان بو. نه من هه موو خه بمره کانم بيست. بيستووه که عه بدي
چوه خږي هاويشته وه سمر کږشي عه لي سه فابه گ و عه لي سه فابه گيش کالايي بانگ کردوه...
به کورتي هه موو خه بمره کانم بيستوه. هاتم بت بينم، به لام نهم ديتي وه. له دلي خوم دا گوتم هه من
کالايي همه دي شرت وگوم کردوه. به سمری خوم دا داو رووم له کيوو بيابان کرد. له سپي يه قه لا بيستم
له گم کالايي له راست يه را هاتوون و بريندارت کردوه دوو کميشيان لي کوژراون... له خوشيان
کلاري خوم هه لاويشت. گه پاموه ناوه داني. هه روا گوئ قولاغ بووم، که خه بمر يکي تو بزانم، هه تا بيستم
که له که لي شکوفه ي. ناو و نيشاني جي يه که تم له "گژده دوران" وه رگرت..."

وه سمانه زله:

"شه هينتي خوم. نه من راسپارده ي خه لکي وايوايم. کالايي سه گي عه لي سه فابه گه. له
گوندی دا کهس نه ماوه گولله ي کالايي وي نه که وتبڼ. عه لي سه فابه گ زه وي يه کاغان
لي ده ستيني. به لام هاوار به حالي نهو که سه ي وه دواي حه قی خږي بکه وي، چونکه کالايي
ده نيتر يته سمر و ده يکوژي. بيستان که..."

همه د رووي کرده عده يه شل:

"که وایی هموو نهم کارانه له بن سهری عهبدی خان دان؟ وانیسه عهلی؟... نه من ههستم کردبوو که دهبی وایی."

وه سمانه زله به بی سهری له سهری رویشته:

"بیستمان که شهیتنی خۆمان نمو بی نامووسهی بریندار کردوه... بریا کوشتباتایه... بریا نمو کافرهت کوشتباتایه شهیتنی خۆم."

حه مده زۆر له سهره خۆو بی پده قاژه وه لایمی دایهوه:

"دوینتی بیستمان برینی کالایی کاری خۆی کردوه. دهلین پاش چهند رۆژێک چووته جههنتنهم."

وه سمانه زله هاته نێو قسهی حه مده وهو دهستی کرد به ماچ کردنی دهسته کانی:

"به راستیه شهیتنی خۆم؟... خوا بکا راست بی. نه گهر وایی زهوییه کافان دهبنه وه به نی خۆمان. به راستیه شهیتنه کم؟"

حه مده:

"راسته مامه... نه منیش پتم سهر بوو که چۆن بوو نه مکوشت... چونکه باشم سیره لێ گرتبوو."

وه سمانه زله:

"خوا به مرادی خۆت بگهیهنی شهیتنه کم، یاره بی نامین..."

پاشان چوو له تیره کهی بوخچهیه کی دهرهیناو هینای له پێش حه مدهی دانا:

"شهیتنی خۆم، نه مه دێهاتییه کان بۆیان ناردووی. خوایه شوکور. رینگام بده نه من ئیدی

بوۆم. ده بی بچم مزگیننی به دێهاتییه کان بدهم. ده بی له دنی دا بیکه نه جیژن..."

به پده هاته ده ری. ههوساری نه سپه کهی له دارێ کردوه. خۆی هاویشته سهر نه سپه کهی و

هاته بهر ده رکێ:

"به خوام سپاردی شهیتنه کم. ده بی زووتر بگه مه وه دنی و مزگیننی بۆ دێهاتییه کان بهرم.

مامه وه سمانت دیسان دیتمه لات. خوا بتهاریزی شهیتنه کم، خوا حافیز."

وه سمانه زله ناوهنگیی له نه سپه کهی داو لینگێ دا.

حه مده:

"سهیره..."

جهبار:

"سهیره..."

عهلییه شهل:

"كۆپىنە سەرم لىنى دەرنىچى، بەخوا. ئەم... ئەم گەلى شىكۆفەتان چۆن دۆزىيەتمە؟..."
جەمەد زەردەى ھاتى.

"دىومانەتمە ئىدى..."

غەلىيەشەل:

"دنى ئىمە لە كۆي؟... ئىرە لە كۆي؟"

جەبار:

"ئىرە ئىرە كاك غەلى."

غەلىيەشەل:

"چۆن بوو رىتان كەوتە ئىرە؟"

جەمەد دىوارەكەى نىشان دا. سازىك بە دىوارەكەى ھەلاۋەسراپو.

غەلىيەشەل:

"باشە... خۆ ئەمە ھىچى لى دەرنايە."

جەبار:

"بۆچى؟... ھەر جۆرە دەنگىكت بوى لى دەردى."

غەلىيەشەل لە جەبارى توۋرە بوو:

"جەبار، سەرم مەخە سەر."

جەمەد:

"غەلى ئاغا... دەزانى ئەم سازە ئى كىيە؟... ئەم سازە ئى "غەلى بىتچارە"يە، ئى ناشق
غەلى... لە "مازگاچ" توۋشى بوۋىن. لەسەر تەختە بەردىك دانىشتىبوو، سازى لى دەدا.
تەنەكەكەشى لەبەر دەمى لەسەر زەوى كەوتىبوو. ھاتە گەلمان. لە ياغىيە قەدىمەكانە."

جەبار:

"غەلى بىتچارە ناشقە... دەنگىكىشى ھەيە ھەر مەپرسە."

غەلىيەشەل:

"باشە تىگەشتىن. غەلى بىتچارە ھەم ياغىيە ھەم ناشقە، دەنگ و سەدايەكەشى زۆر
بەناۋايانگە. بەلام ئىرەتان چۆن دۆزىيە؟"

جەمەد:

"غەلى بىتچارە خەلكى ئەم گەلى شىكۆفەيە. خالەكانىشى زۆر پىاون. ئىستاتىگەشتى
غەلى ئاغا؟"

عەلىيەشەل:

"ئىگە يىشىم."

جەبار:

"عەلى بىچارە لە ھەر كۆي بى، ئىستا پەيدا دەبىتمە. ئىستا دەبى لەسەر چىيى بى. ھەممەن ئىستا گۆرانى دەلى. خوا دەزانى ئىستا شىمرى چۆن دەخوئىتەمە. ھەر بىتمە، سازەكەى تاودەداتى و دەست دەكا بە لىدان. وەزەى ئىمە ناوايە كاك عەلى. خۆشى دەگوزەرتىن."

پاشان جەبار رووى كرده ھەمدە:

"كاك ھەمدە، ئەو بۆخچەيە بكمە بزانم خەلكى وايواى چىيان بۆ ناردووین."

ھەمدە:

"با بزانىن."

ھەمدە لەسەرەخۆ بۆخچەكەى كردهو. بۆخچەكە پى لە پوول بوو.

جەبار:

"ئەمە ھەمووى پوولە؟"

ھەمدە:

"ئەدى... ھەمووى پوولە."

جەبار:

"دەولەمەند بووین."

ھەمدە:

"ئەرى."

جەبار:

"بۆى مامە پىرە."

عەلىيەشەل:

"ئەمە بە دواى دا دى. پىتان وانەبى ئەو پىرەپىاوە بەو ئاسائىيە وازتان لى دىنى. ئىستا دەش بىنىن. پاش دوو مانگى دىكە دىسان لەنىو دىھائىيەكان پوولى كۆدەكاتەو دىتەو. لەو جۆرە پىاوانەيە."

ھەمدە:

"لەو بەدبەختانەيە. خوا دەزانى عەلىسەفابەگ و كالايجى چەندىيان زولم لى كردوون."

عەلىيەشەل:

"نێو تازە خەمى پوولتان نەبێ. گوندی وایوای وەك كێو لە پشتتان راوەستاوه."

جەبار:

"وەك كێو."

عەلىيەشەل:

"وەسمانەزە زۆرى خۆش وىستى خەمەد. ئەگەر كالا بێش ئەو هەموو زۆلمەى
لێ نەكردنايه، ديسان دەهاتە لات و پوولتى بۆ دێناي. ئەمانە وان. وەختێك جارێك پێتى
گوتى: "خەمەدۆكى خۆم، شەهینى خۆم"، ئیدی لە قسەى خۆى ناكشیتەوه. ئیستا ئەگەر بچیه
مالتى و سەرى منداڵەكانى بېرى، ئەگەر لە پێش چاوى خۆى سەرى منداڵەكەى بېرى، ديسان
كارى پێت نیه، ديسان هیچت پێ نالێ... ئەمانە ئەو جۆرە مروفانەن."

جەبار:

"ئىستا كەوايه، دەكرێ بێن ئەگەر هەتا مردن یاغى بێ، خۆنمان لە كەپۆى نایه."

عەلىيەشەل:

"قسەى خۆراپى مەكە جەبار. پێت وایه عەلىسەفابەگ دەست لەسەر دادمەنى و
دادەنیشی؟ كالا بێ رووحي عەلىسەفابەگ بوو. نێو رووحتان لێ نەستاندوه. پێتان وایه لە
خۆنى كالا بێ خوش دەبێ؟"

خەمەد:

"هەرچى لە دەستى بێ، دەيكا."

جەبار:

"ئەگەر لە دەستى بێ."

خەمەد:

"واز بێنە كاك جەبار. عەلى بێچارە گوتەنى: كامە رۆژ شەوى بەدوادا نایه؟"

لەو نێویدا عەلى بێچارە كە تەنگەكەى لاتەولات لەسەر شانى دانابوو، وەژوور كەوت.
راستەپێ چوو سەر سازهكەى. سازهكەى لە دیواری كردهوه. هەر لەوێ دانیشت و دەستى كرد
بە قورمیش كردنى سازهكەى. پاشان لەپەر دەستى كرد بە گۆرانى گوتن. دەنگێكى گێو
نەستوورى هەبوو. دەتگوت دەنگى عەلى بێچارە نیه. دەتگوت ئەم دەنگە لە سالتە رێپەك
دوورترهوه دێ. دەتگوت ئەو دەنگە لە دوور، لە كێوان، لە چوكووراواو لە دەریاوه دێ. عەلى
بێچارە بەگۆرانى دەيگوت:

"وهره دهرمان بکه زامی دلی من
 که دنیا مهلحه می زامی دلت بی"
 له پاشان بۆخۆی بیده نگ بوو و سازه که ی بۆی نهستانده وه:
 "که دنیا مهلحه می زامی دلت بی".
 له پاشان عدلی بیچاره دووباره دهستی پی کرده وه:
 "له دنیا دا به بی تۆ نیمه یاریک..."
 قامکه کانی راوهستان، داهاته وه سهر سازه که ی. وادیار بوو خهوی لی کهوتوه. له نه کاو
 سهری هملپی. قامکه کانی بازیان دایه وه سهر ژئیه کان:
 "نه تۆی تهیری ههواو تۆی بهردی دل رهق".
 وهک تۆفانیك ساز ی لی ده داو گۆرانیی ده گوت:
 "عدلی بیچاره یه ناوم، مه پرسه
 نه من نهو ناشقهم رۆژیکه نه قلم
 که سه د رۆژی ره بهق شیت و نه زانم
 نه من نهو رنوه به فیهی کیتو و شاخم
 وه کوو ناوی به هاران دور و لاتم".
 عدلی بیچاره بیده نگ بوو. ده تگوت ههر لهو جیتی لیتی دانیشته چووک ده بیته وهو له نیو
 ده چی. ده تگوت ههر لهو جیتی لیتی بووه، بووه ته بهردو نییدی جووله ی ناکا...
 عدلی بیچاره سازه که ی به نه سپایی له سهر عمرزی دانا. هه مه دیش ههر له جیتی خۆی وشک
 ببوو. دیسان ههر نهو برسکه می جارن هاته وهو له چاوه کانی خزی. دیسان ههر نهو په له تیشکه
 زهرده ی برنجه له سه ری دا دهستی کرد به سوورپان و پریشک هاویشتن و دهشتی پر شوکی چو کووراوا
 له بهر چاوی شمپۆلی دا.
 هه مه د له عدلی به شهل نیزیک کهوتوه:
 "عدلی ناغا."
 عدلی به شهل:
 "چیبه کاکه؟"
 هه مه د به چاو حالیی کرد که بچه نه ری. عدلی به شهل هه ستاو رۆیشه لای ده رگا.
 هه مه دیش هه ستا. کاتیک نه وان چوونه ده ری، جه بار خۆی له عدلی بیچاره نیزیک کرده وهو
 نقرچیک ی تی کوتا. عدلی بیچاره وه هۆش هاته وه:

"عەلى، بزانە دەلێم چى عەلى."

عەلى بێچارە:

"چ بوو؟"

جەبار:

"حەمدە عەلىيەشەلى برده دەرى. تى گەيشتى؟"

عەلى بێچارە پێکەنى:

"تى گەيشتم."

جەبار:

"حەمدە شىت بوو. ئەقلى لە سەرى دا نە. دەزانى ئىستا چ بە عەلىيەشەل دەلى؟ داواى لى دەکا لەگەلى بچیتە شارى. هەموو گەلى شکۆفە دەزانى. هەموو دێهاتىيەکان دەزانن. هەموو دێهاتىيەکان دەلێن حەمدە دەيەرى هەتا ماوه جارێكى دیکە بە چاوى خۆى خەجیجى ببینیتەوه... ئەودەم ئىدى ئەگەر ئەواى تەمەنى لە زیندان دا بەرىتەى سەر، باكى نە... هەموو دێهاتىيەکان دەلێن حەمدە گوتوویە ئەگەر شار ئاوریش بى، خۆى تى داویم. هەموو دێهاتىيەکان دەزانن حەمدە چیتى. حەمدە، هەروا بزانە بە خۆنى سەرى خۆى تینوویە. ئەم دەمووى پێشى بگرم، بەلام ناکرێ. بە جۆرتىك لێم مۆر دەبیتەوه دەلێى دوژمنى ریم."

عەلى بێچارە:

"سەرخۆش دەبى لى گەرتى هیندە پروا هەتا دەکەوى."

جەبار:

"ئەگەر مەست بایە لى دەگەرام. بەلام حەمدە پیاوه... ئەم کێوانە تا ئەمۆ پیاوى وەك حەمدەیان بەخۆه نەدیوه... لەمەودواش ئایىبینن. ئەسلەن بنیادەم نە، یەك پارچە نووره... دەلێى پیاوچاکە." "لە دەرى با، گالەى دەکرد. بایەكى شىت... هیندەى نەمابوو بەفر ببارى. دەقیقەيەك لەمەوسەر تێپەنىك مراوى بەسەر کێوان دا تى پەرىن. ئەگەر زستان داهاات مراوى كۆچ بەرهو خوارى دەکەن. هەوا بۆنى زستانی لى دەهاات. گەلا بارىك و تیژەکانى کاج لەبەر بای بەم لاو ئەولادا لار دەبوونەوه. حەمدە عەلىيەشەلى برده بن دارکاجەكە:

"دانیشە عەلى ناغا."

وەختىك عەلى چاوى بە روخسارى حەمدە کەوت، سەرى سوپما. لێوێکانى دەلەرزىن. بە نىگەرانییەوه چاوەرى بوو کە حەمدە قسە بکا:

"حه مەد لە پەنا عدلی دانیشت:

"عدلی ناغا. ئەتۆ پیاویکی ناقلی. دەزانی که هەر بەلایەکی بەسەرم هاتو، ئەتۆ باعیس بوی. بەلام دەزانی که نیازی خەراپەیی منت نەبوو. دەزانی گوناھێکت نیو پیاویکی باشی."

عدلی بەشەل:

"خو دەزانی..."

حه مەد:

"گەیت لێ بێ بزانە دەتێم چی عدلی ناغا."

عدلی بەشەل:

"فەرموو دێم لێتە."

حه مەد چەند لە حەزە هیچی نەگوت و فکری کردو. سەرچاری رەش داگیرسابوو:

"ئەمن سەبەینی دەمووی بچمە لای خەجیج."

عدلی تێک رابوو:

"چی؟ چی؟..."

حه مەد بە دەنگێکی کاریگەرەو دوو پاتی کردو:

"ئەمن دەمووی سەبەینی بچمە لای خەجیج."

عدلی بەشەل:

"باشە..."

حه مەد:

"باشە نیو، دەبێ سەبەینی بچم."

عدلی بەشەل دەستی وەبەر چەنگەیی داو لە فکەرەو چوو. پاش ماوەیەک وە قسە هات:

"زۆر سەختە... زۆر... بە پێتی خۆت بەرەو مردن دەچی."

روخساری حەمەد گەژ بوو. تێک چوو. رەش داگیرسا:

"مردنی خۆم قبوڵ کردو. نەجەلم هاتو. دەزانی چیم لە نێوجوانی نووسراو. بەلام راست

لە دێم دا، راست لە نێو پراستی دێم دا دەلێتی ناگریان کردو. دێم دەلێتی گەری گرتو. دەسووتی. دەلێتی خەریکن دێم لە سینگم دەردێنن. دەبێ بچم. نیدی تاقەتم نەماو. سەبەینی

لە گەڵ تاریک و روونی بەیانی دەبێ بڕۆم. دەمووی رێگای شاری..."

عدلی بەشەل پەرییە نیو قسەکانی:

"باشه، نه گهر له گیر کتوی چی؟... هیوای من و هم مووان، هیوای تمواری خملکی دئییک نعتوی."

همه مد وه ختیک ناوی دئی هاته بهر گوئ، نیوچاوانی گرژ کرد:

هیوای دئییک نه منم؟... کام دئی؟... کام دئی؟"

به قینه وه تفتیکی گهره ی له زهوی کوتا.

عه لییه شمل زور به نارامی وه لایمی دایه وه:

"نه که ی کاک همه مد. نه م کاره دۆستان ده سووتین و دوژمنان شاد ده کا.

دلت له دتهاتییه کان نه یه شئ. نه وان له ترسان لایه نی ناغای ده گرن. نه گینا هم موویان

دلایان له گمل تویه. هیوای دئی، هیوای هر پینج دئییه که ی خارده شت به تویه."

همه مد به لی پراوی جوابی دایه وه:

"نه من ده بی بچم."

وه ک سرخوژان به لاره لار به ره و چیا وه ری که وت. کتوه کان بۆنی شنو بۆنی کاجیان

لی ده هات...

عه لییه شمل گیتو بیو، هستاو رژیسته وه ژووری.

جهبار به نیگه رانییه وه له عه لییه شملی پرسى:

"چی پی گوتی کاک عه لی... همه مد چی پی گوتی؟"

عه لییه شمل:

"گوتی سبه نی پیش دنیا رووناک بوون ده یه وی پرا و به چیتته شاری."

جهبار هاواری کرد:

"به خوا شیت بووه. ده بی ده ست و لاقی به ستین. نه گهر وه گیریان که وی ده یکوژن. ده بی

بی به ستینه وه. نیستا بۆکوئ چوو؟"

عه لییه شمل:

"همه مد به ره و چیا رژیشت. ده تگوت سرخوژه. هر به لادا ده هات."

جهبار به دوا ی همه مد دا به ره و چیا غاری دا. با، لک و پۆی داری لیتره واری ده شکاند. هه وا

بۆنی به فری لی ده هات. ده تگوت هینده ی نه ماوه به فر بیاری. هه وره کان ره ش بیوون و له ناسان دا

تیک ده نالقان. له نه کار هه موو لایه ک تاریک بوو و دای پتنا. دلویه بارانی زل زل هاتنه خواری.

همه مد ی له ژیر کاجیک که لکه گهره کانی تیک شکابوون، دۆزیه وه. همه مد له سر مسوره

داریک دانیشتبوو. جهبار چوه ته نیشت همه مد. همه مد له فکر و خه یالی خوی دا نوقم بوو.

هیچ به خوی نه زانی که سیك هاتره ته لای.

جەبار بەسپایی لە پەنا ھەمەد دانیش:

"مەكە برالە. كەس نەماوە نەبیسستی. ھەموو گەلی شكۆفە پیتی زانیوە. نەو خەبەرە
خەمەن گەیشتووە شاریش. بەخوا دەتگرن. وەرە مەردی خوا بە دەست لەم فەرە ھەلگرە."
ھەمەد سەری ھەلپری و تەماشای چاوی جەباری کرد:

"راست دەكەى جەبار. ھەقى تۆیە. بەلام وەرە لەمن پەرسە. وەرە ھالى دلى من بزانه.
دەللى دلیان گرتووم و رای دەپازن. ئیدی ناتوانم برالە. ناتوانم بەبێ خەجیج بیژیم. ئەگەر
خەجیجی نەبینم، بلێی و نەلێی دەمرم. نیستا كە ھەر دەبێ بمرم، یا خەجیجی ببینم و بمرم...
نەتۆ براپەتی یەكی دیکەم لەگەڵ دەكەى جەبار؟"

جەبار:

"ھیچ كاریك نەبۆتی نەكەم ھەمەد. بە یەكترمان گوت براو براپەو. ھەتا مەردن لەگەڵتم كاكە گیان."

ھەمەد:

"كەوايە دەستیکم جلکە کۆن بۆ پەیدا بکە... تەنیا نەوێندەم لەتۆ دەوێ."

جەبار جوابی نەداپەو. سەری داخست.

(۲۲)

لای نیواری بوو که وسمانه زله به لینگدان گه‌یشته شاری. لاله‌غاوه و لمبزی نهمپه‌کمی
نوقمی کف بوون. له نیوه‌پاستی بازاری له نهمپه‌کمی دابه‌زی. نهم سمر و نهمو سمری بازاری
کرد. ده‌گه‌یشته همر کس سلای لی‌ده‌کرد. به دهم ههموانه‌وه پیده‌کهنی.
ههموو خه‌لکی شاری له کوزرانی کالایی ناگادار بیرون. ههموو تی‌گه‌یشتیرون که
وه‌سمانه‌زله بچی وا به پیکه‌نینه‌وه چاک و خوشی له‌گمل ههموان ده‌کا.

پاشان چمند جاری دیکه‌ش نهم سمر نهمو سمری بازار گه‌پا. چاوه‌کانی به دوی که‌سینک دا
ده‌گه‌پان. به‌لام نه‌یده‌دۆزیموه. له بازاری هاته‌ده‌رو بۆلای چۆمی وهری که‌وت. گه‌یشته پیش
قاوه‌خانه‌ی توفیق ناغا. له‌پیش نهمپه‌کمی به روخساری سوور هه‌لگه‌پا و ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه،
وه‌ک پیکه‌ریک راوه‌ستا. پاشان نیوچاوانی به شووشه په‌نجه‌ره‌ی قاوه‌خانه‌که‌وه ناو ته‌ماشای
ژورری کرد. چای به عه‌بدی‌خان که‌وت که له قوژینیک دانیشتیرو. خوشحال بوو. نهمپه‌کمی
له مەیدانه‌که‌دا له داری نه‌قاقیا خست و چوه ژورری قاوه‌خانه. هات له‌سمر سمری عه‌بدی‌خان
راوه‌ستا. وه‌ختیک عه‌بدی‌خان سمری هه‌لپری، چای به روخساری سوور هه‌لگه‌پا و ده‌سته
له‌رزۆکه‌کانی وه‌سمانه‌زله که‌وت. کاتیک چاویان تیک هه‌لنه‌نگوت وه‌سمانه‌زله زه‌رده‌یه‌کی هاتی.
عه‌بدی‌خان ره‌نگی پیری. وه‌سمانه‌زله به ده‌نگیکی زۆر به‌رز گوتی:
"سه‌لامووو عه‌لینکوووم."

پاشان بی‌نهمو‌ی چاوه‌پوانی جوابی سلوه‌کمی بی، پشتی له عه‌بدی‌خان کرد و رویش
عه‌بدی‌خان به‌زاری داپه‌راوه‌ ته‌ماشای دوور که‌وته‌نهمو‌ی نهمی کرد. وه‌سمانه‌زله نهمپه‌کمی له دار
نه‌قاقیا کرده‌وه سوار بوو و لینگی دا به‌ره‌و وایوای. له شاری‌پا بۆ وایوای دوو سه‌عاته‌ی پیه.

دواى نەمەي وە سامانە زلە لە قاوھ خانە وەدەرکەوت، عەبدى خان کەوتە پەلەقاژە. دەترسا. لە ترسان لە هیچ جێيەك بەند نەدەبوو. دەمانچە دەسک سەدەفە کەي بە کەلە کەي راستیەو بوو. ھەمیشە دەستی راستى لەسەر دەسکى دەمانچە کەي بوو. تەنانەت کاتێک نەردىنى دەکرد، پوولى دەژمارد یان نانێ دەخوارد... ئەو ھەمیشەو لە ھەموو جێيەك چاوەروانى دوژمنى کى ناديار بوو.

عەبدى خان خێرا ھەلستاو بە غاردان رۆيشتە لای ئەحمەد ناغاي سىاسەت بازى ەمریزە نووس. ئەحمەد ناغاي سىاسەت باز کابرایە کى سەیر بوو. خۆشیش بوو. ئەگەر قەسە دەکرد دەتگوت تەلەسیکیان گۆژێ دەزاري کردوون و رای دەتە کێتن. ئەحمەد ناغاي سىاسەت باز دوژمنى بابە کوشتەي فەخرىيە شێت بوو، ھەر لەو کاتەش دا نۆکەري ئەلقە لە گوتى عەلى سەفابەگ بوو. سىاسەت باز لە ژێر سێتەري کالایى دا کار نەبوو نەیکاو کار نەبوو نەبیاتە پێش. ئەمۆش بە خەبەري کوژرانی کالایى ناگرى گرتبوو.

عەبدى خان ھەر بۆ پەلە پەلە ھاتە ژوورى دوکانە کەي ئەحمەد ناغا:

"بنووسە ئەحمەد ناغا... بنووسە ئەگەر حکومەت حکومەتە، دەبێ نیشان بەدا کە حکومەتە... راست وەك پێم گوتى بینووسە... بنووسە لەو کێو و بەندەنانە لە ترسى ياغىيان کەس ناوێرێ ھاتوچۆ بکا... بنووسە لەبەن ھەر دەوێنێک حکومەتێک دروست بوو... ئەو جۆرە کە پێت دەلێم بینووسە ئەحمەد ناغا... بنووسە مەندالى پازدە سەلەش وەکتوان کەوتوون. راست ئەو جۆرە کە پێت دەلێم بنووسە... بنووسە دێھاتی دەسووتێن، بنووسە ھەر وەخت کەیفیان لى بێ، دێنە نێو شاریش. بنووسە گيان و مالمان لە مەترسى دا یە ئەحمەد ناغا... راست ئەو جۆرەي مەن دەلێم بنووسە... بنووسە ئیدى ژنانیش دەستیان داوێتە چەك. بنووسە خەریکەن رادەپەرن... بنووسە کە قانون ھەر لەسەر کاغەز قانونە. ئەو جۆرە کە پێت دەلێم بینووسە ئەحمەد ناغا... ھەتا دەترانی بنووسە... بنووسە کە حکومەت دەبێ لەشکرى پیا دەنیزام بنێرێ و ئەوانە خاشەبێ بکا... راست وەك پێت دەلێم وای بنووسە."

سەر و چاوى تال و تاریکی ئەحمەد ناغا تالێر بوون. کلاو گەڕگەريیە رەشە کەي لەسەر سەري ھەلگرت و لەسەر مێزە کەي دانا. دەسڕۆکەيە کى لە گیرفانى دەرتنا و نارەقەي نێو چاوانى پێشک کردەو وە پرسی:

"دەبێ ئەمانە بنووسم؟"

عەبدى خان:

"پیت به پیت و وشه به وشه... راست نهو هی که گوتم بینوسه نهجه د ناغا... بینوسه نه د ژاندارمانه پیتیان ناویرن. نه د ژاندارمانه قوونه بانئ نهو هیان نیه ده پوستی نه مانه بیتن. له شکرېک له ژاندارمانه دهره قه تی حه مه دۆک نایه، نهوانئ دیکه ش لهوئ راوه ستن. بینوسه خه ریکن شۆرش ده که ن. بینوسه خه ریکن راده پهرن. بینوسه یاغییه ک... کورپیکئ بیست ساله که له مالتئ خۆم دا گه وره بووه... حه مه دۆکئ ده لیم ناغا... نهو جۆره که ده لیم بینوسه... بینوسه که حه مه دۆک ده چئ مه زراکانئ من له نیو دیتها تییه کان دا دابه ش ده کا... بینوسه که مه زراکانئ من، زه وییه کانئ من له نیو نۆکه ره کانم دا، له نیو ره عیه ته کانم دا دابه ش ده کا... بینوسه خه ریکه هر پیتنج دئیه که م دابه ش ده کا... بینوسه که نه من له ترسان ناویرم بیتمه شاریش... بهرام بهر به نیداره ی ژاندارمری خانووم گرتوه. ته لیسه خیزم له پشتی په غه ره کان داناون... له ترسی گولله... بینوسه که کولاورژنه کانیشم گرتوون... له ترسی نارنجۆکان. بینوسه که دوینئ هاتبوو له مالتئ خۆم دا که بهرام بهر به نیداره ی ژاندارمرییه بمکوژئ. نه گهر پیمان نه زانیایه، نه گهر زوو وه ده ست نه هاتبا ینایه، ماله که می به دینامیت ده ته قاند. راست نهو جۆره ی که پیم گوئی بینوسه نهجه د ناغا... بینوسه حه مه دۆک گوئویه هه موو شاره که به دینامیتان هه لده ته کینم... تن ده گه ی نهجه د ناغا... ته واوی شاره که... نهو جۆره که پیم گوئی بینوسه... راست نهو جۆره که گوتم."

نهجه د ناغای سیاسه تبا ز به گریان هه جوایی دایه وه:

"ناخر نه من چۆن نه مانه بنوسم؟... دهستم وه بهر ساتۆر ده ده ن... نیستا دامنا نووسیم، ناخر نابرووی شاره که مان ده چئ. دلیم نایه شاره که مان به دناو بکه م. نیستا نه گهر کالایچی رویشته، عدلیسه فابه گ خوش بیت. ناخره که ی فکرېک ده کاته وه ده سته یه کی دیکه ساز ده کا. عدلیسه فابه گ رازی نابئ عه ریزه ی وا بۆ حکومه ت بنوسم."

عه بدی خان دهره له بوو:

"نه تو، چ ده لیم به قسه ی من بکه... بینوسه، هر نهو جۆره که گوتم."

سیاسه تبا ز:

"ناخر نه من نا..."

عه بدی خان:

"هه رچی پیم گوئی بینوسه برام... بینوسه."

ئەخمەد ئاغاي سىياسەت باز:

"ئاتوانم بىنئوسم."

ئەبدى خان تووپە بوو و ھەستا:

"كەوابىڭ دەچمە لاي فەخرى خان، ئىتستا دەيىنىنى ئەو چۆنى دەنئوسى."

ئەخمەد ئاغاي سىياسەت باز:

"دەيدەي بە ھەركەس بىدەيە بۆت بئئوسى، بەلام خىرت بۆ ناكە."

ئەبدى خان راستەرىڭ چوۋە لاي فەخرى خان. فەخرى خان زۆر دوور دەنگى لاقى ئەوى

بىست و سەرى لەسەر مېترەكەي ھەلگرت.

(۲۳)

شاخی "بهرده شهین" لهولای گهلی شکوفیه. نهو شاخه کیتی که له بهردی لووس و رهق. نووک تیژ و زهردوما گهیهته ناسمان. بهرده شهین ناوی له نهفسانه کانیس دا ههیه. له زۆر داستانان دا باسی کراوه. لهبارهی نهو شاخهوه زۆر داستانیان گیتراونهوه...

سهراچاوهیه که لهسه سینگى بهرده شهین ههله دهقوڵی و دهپرژیتته خوار. نهو کانییهش پیی دهلین سهراچاوهی بهرده شهین. چوار دهوری کانی شهین دارو درهخته. داره کانی نیسه سهوز و چکۆلهن. پنگی بۆخۆش دهوواندهوری کانییه کهی گرتوه. له بهرزایی، له جیگایه که به بهرزایی سێ دار سپیداری زۆر بلیند، له سهرهوژیری بهرده شهین عهتر دهباری. ناویکی کهفاری لهو سهروهه، له سنگی وهک دیواری بهرده شهین ههله دهپرژیتته خوار.

دهلین قهديم لاوتیک ههبوو. نهه لاوه شهینى زۆر خوڤ دهویست. کون و نهشکهوته کانی لای سهروهه بهرده شهین هیلانهی شهینانه. نهه لاوه کاتییک شهینهکان جووچکه ههلهدینن، دهیهوی جووچکه شهینیک بگری. هیلانه شهینه که لهنیو قهدی نهو زهردومایه. نه دهتوانی له بهرههرا وهسر کهوی و بگاته هیلانه شهینه که نه بۆشی دهکری له نووکی شاخه کهوه بیتته خوار. لاوه که تهنافیکی درێژو نهستور دهوژیتتهوه، سهری تهنافه که له سهروهه بهرده شهین به داریکهوه دههستی و به تهنافه کهدا بۆ لای هیلانه شهینه که دیتته خوار. جووچکه شهینه که له هیلانهی دهردینى و له باخهلی دهنى. لهو نیوه دا دایکی جووچکه کان پی دهزانی. به رق ههستاوی خزی به بهرده شهین داده دا. بهبال وهک شمشی له تهنافه که ده داو دهپرژیتتهوه. لاوه که بهو جووچکه شهینهوه که له باخهلی دا دهپی، له شاخی بهرده شهین بهرده بیتتهوه هه پروون به هه پروون دهپی.

هەر بۆیە بەم کێوە دەلێن بەردەشەهێن.

حەمەد کە هەر شەوی وەرێ کەوتبوو، نیستا گەشتبوو بێ بەردە شەهێن و دانیشتبوو بچەسپتەوه کە هەستی پێیەکە هاتە بەرگوێ. ئاوێ دایەوه، جەباری دیت کە بە دوایەوه تەماشای دەکا. چۆر چۆر ئارەق لە سینگە کولکنەکی هەڵدەپژا.

جەبار ماوەیەکێ زۆر هەر لەو جێی لێی بوو راوەستا. حەمەدیش سەری داخستبوو تەماشای عمرزی دەکرد.

پاشان جەبار هات لەپەنای حەمەد دانیشت. بە ئارامی دەستی درێژ کردو دەستی حەمەدی گرت. چەند جار دەستی حەمەدی گوێی حەمەد گۆیی نەدایەو هەروا بێدەنگ مایەوه.

جەبار بە دەنگێکی لەرزۆکەوه وەقسە هات:

"کاکە..."

ئەواندە دۆستانەو دۆستۆزانە بانگی کرد کە حەمەد نەیتوانی ئاوێ وەسەر نەداتەوه.

جەبار دەستی حەمەدی لەئێو دەستی خۆی گرت و پاراپایەوه:

"کاکە... مەکە..."

حەمەد بە داخ و خەفەتەوه سەری راوەشاند:

"نەتۆش ناتوانی لە دەردی من حالی بی براکەم... ئەمن ئەگەر بێم زۆر باشتره."

جەبار دەتگوت دەنالتین:

"حەمەدی خۆم... من لە دەردی تۆ حالیم. بەلام نیستا وەختی نیه. دەردی تۆ دەردی

منیشە بۆ خۆم."

حەمەد:

"کەوابوو، پێشم پێ مەگره کاکە جەبار. ئەمن دەچمە لای خەجیجەکەم. ئەگەر گرتیانم

نەوه لە چارەم نووسراوه. ئەگەر دەگیریش نەکوتم کە..."

پاشان رقی هەستاو نیوجاوانی تێک نا:

"کەس ناتوانی بگرێ."

جەبار:

"نەتۆ خەریکی بە دەستی خۆت دەستبەند لە دەستی خۆت دەکەوی برالە. ئەگەر یەکیەک بت

بینی و بئناسی چاره چیە?... عەبدیخانیش لە شاریه. ئەگەر بت بینی چی?..."

ئەو بریسکەیی خزیبووه چاوهکانی حەمەدەوه گەورەتر بوو:

"بزانين چاره‌نوس چۆنى دىتى... ناتوانن من بگرن."

جەبار:

"گەوايه خيىرت يىتتەپى... برۆ خوات لە گەل."

جەمەد:

"بەخوام سپاردى براگيان."

جەبار:

"سى رۆژان لە مالى "تەمىرە كوردە" چاوه‌رپىت دەم. ئەگەر هەتا سى رۆژان پەيدا نەبويەوه، دۇنيا دەم كە گىراوى."

جەمەد:

"باشە كاكە."

جەمەد هەستاو وەپى كەوت.

جەمەد دوور دەكەوتەوه. جەبار هەتا ئەو چىگايە كە جەمەدى لى‌ديار بوو، لە پشتەوه‌را تەماشاي كرد. لە دلى خۆى دا هەر دەيگوت:

"نەتۆش بۆى دەرچوى جەمەدۆك... بە پىيەك دا رۆيشتى كە گەرانەوى تىدا نىە... ئەم كىوانە تازە ناتوانن جەمەدۆكىكى دىكە بە خۆه بىينن... وەيش..."

جەمەدۆك لە گوندى گەلى شكۆفە جووتىك كالمە دەستىك جلكى كورانەى بۆ پەيدا ببوو، جلكى كورپكى پازدە سالە.

جەلكان دەستچن بوون. بە دەزوو چنرابوون. چاكەتەكەى بە تويكەلە هەنار رەشگ كرابوو. پانتۆلەكەى سى و چلكن بوو. درابووش. جەلكان زۆر بە بەرى تەنگ بوون. جەمەد لەو جەلانەدا زۆر چووكتر ببووه. دەتگوت لەت كراوه. گۆپالىكى نەستورى شوانانەشى بە دەستەوه گرتبوو. كالمە تەپلەپەكەى لەسەر نابوو. شەپكەى كالمە كەشى لى‌ببووه. دەمانچەكەو يەدەگەكانى لەبن پانتۆلەكەيەوه لە لاقى بەستبوون. قايشەكەشيانى لە پشتىنى قايم كردبوو. دەتگوت دەفپى. چاوى هيچيان نەدەدى. سەرى لە گىژەوه دەچوو. دەتگوت لە هەوايەكى بەتال دا دەگەپى. دنيا لە پيش چاوى پاك ببووه.

لاى نيوەشەوى گەيشتە نيزىك شارى. لە گەپەكەكانەوه دەنگى وەپىنى سەگەل دەهات. دەبوو چ بكاء نەگەر بەر نيوەشەوه چووبايە نيو شار، كاروانسەرايەكى دەست نەدەكەوت لىنى وەمىنى. لەوانەش بوو دەستى كەرى. لە لاى بەرەوى خۆى گوتى لە دەنگى ناشىك بوو.

گه پايه وه. به رهو لای ناشی وه پئی کهوت. دهنگی ناشه که هینده بلیند بسو گوئی پیای که پ
ده کرد. بۆنی ناردی گهرم له دوروه هاته بهر لووتی.

سبهینن ههینی بوو. رۆژی چارپیکهوتنی زیندانیان... به لایه کی گه وره له سه رینگای
بوو: دایکی خه جیجی. بیستبووی که هه موو ههینوان دایکی خه جیج ده چیتته سهردانی
کچه کهی و خه بهری نهویش بۆ خه جیجی دهبا. بیستبووی که دایکی خه جیج داستانی سهیرو
باوه پئنه کراو له بهری نهووه ساز ده کاو به خه جیجیان ده لئ. به لام نهک شتی خهراپ...
شتی باش. گۆیا داستانی ناو تیهردانی دروه لانه کانی خارده شتی زۆر گه وره کردبووه وه
گه یاندبوویه گوئی خه جیج. ههروا مهسه لهی دابهش کردنی زهوی و زاره کهی عهبدی خان...
بیستبووی که به خه جیجی گوته: "هه مهده نهوهنده که له گهت بروه هه مه پرسه... قه دی
ده لئێ مناره به. گۆیا خه جیجیش زۆری پئ خۆش بووه... زیندانی شیدی بۆ نهو زیندان
نهبووه بۆ بووه ته به ههشت... خه جیج هه موو سهعاتان جارتیک ئامیتری له شیراز داوه له
ماچان دا نوقمی کردوه...

لهو رۆژه شهوه که هه مهده له گه لئ شکۆفه نیشته جئ بسوو. به ریک و پیک خه بهرو
پوولی بۆ ناردبوو...

جهواله ناردی تۆزای به پهنای یه کهوه هه لیه سیترابوون. چوار بهرداشی زه لام ده سووړان. له هه
چوار لایانه وه نارد لووزوی ده بهست. دهنگی نهو ناوه که ناشه کهی پئ ده گهرا. به هه موو لایه که دا
بلاو ده بووه. ناشهوانه که پیاریک بوو ریش ماش و برنجی. نارد سه رتاپای له شیسی سپی کردبوو.
یازده کهس لادئیی له نئیریهندی ناشخانه کهدا ناگریان کردبووه وه له چواره وری دانیشتبوون.

هه مهده هاته ژووری و سلای کرد. نهوانیش جئیان بۆ کرده وه خولقیان کرد. هه مهده له
نئویان دانیشته. نهوانیش سه رله نوئ قسه کانی خزیان دهست پئ کرده وه. نهوان تا ماره به که هه
ناگیان له هه مهده نهبوو. باسی زهوی و زارو به رههم و هه ژاری و کۆله مه رگیی خزیانان ده کرد.
له بهری بازار گانی کهوه که له بهنده نئ و شترملی که وتبووه گیری یاغی به کان و رووتیان کردبوو.
باسیان ده کرد. هیندیکیان پئیان وابوو نهو کاره کاری هه مهده و که. ناوی هه مهده و که هه موو
کاتی که مهسه لهی دابهش کردنی زهوی و زاره کهی ناسیاب چه شه می وه بیر خه لک ده هینایه وه.
نئستاش ههروا بوو. یه کیک لهوان که له هه مووان پیرتر بوو. ده یگوت:

"نئستا لهوه گه پئ. بلئ نهتو زهوی به کانت دابهش کرد. به هه رحال. به لام شیتی سه گباب.
درووه لانه کهت بۆچی سووتاند؟..."

نهوانی دیکه لهباری سوتاندنی دروه‌لانه‌کمی خارده‌شته‌وه داستانی وایان ده‌گتپایم‌وه که به نه‌قلی کس دا نه‌ده‌هات. همه‌د له داخان هر خوی ده‌خوارد‌وه. هینده‌ی نه‌مابوو دره‌هل بیخ. له‌دلی خوی دا جنتوی ده‌دان. هیچ کام له‌وانه له نه‌سلی مه‌سه‌لو هویه‌کانی نه‌ده‌وان. وادیار بوو هر به نه‌قلیان دا نه‌ده‌هات. همه‌د رقه‌کمی نه‌شته‌وه. له دلی خوی دا پتکه‌نی. دپهاتیه‌کی چوکورواو چووزانچ دروه‌لانی چه‌قله‌شینکه یانی چی. چووزانچ نه‌و به‌لایه چ به‌لایه‌که؟ پاشان دپهاتیه‌کان هر که‌سه له جیتی خوی، خویان مات کردو خمویان لسی‌ک‌موت. همه‌دیش هه‌روا. وه‌ختیک وه‌خبر هات که هه‌تاو بلیند ببوو. یه‌کینک له دپهاتیه‌کان له ژورر سهری راوه‌ستابوو و ده‌یگوت:

"هسته رۆله گیان هسته. هه‌تاو گهرم بووه. نیدی به‌سه هسته. له‌بن پیتی ولاغان دا ده‌پل‌یشتی‌وه، یا‌للا کورم، هسته."

همه‌د وه‌خبر هات. هستا. به په‌له بۆ لای شاری وه‌پړی ک‌موت. گه‌شته شاری. چووه بازاری. گه‌شته نی‌وه‌پاستی بازار. بازار هه‌روه‌ک جاری پتیشوو دیتبوی، وابوو. شهره‌ت فرۆشه‌که، بۆشکه بره‌به‌یی‌یه‌کمی به کۆله‌وه بوو و له‌نی‌و بازاری دا سه‌روخواری ده‌کرد. حاجی کورره به که‌یف بوو. خه‌ریکی نال کوتانه‌وه بوو. کاتیک همه‌د به په‌نای دا راده‌برد، حاجی کورره له‌بهر خوی‌وه گۆزانی کوزان تۆغلیی ده‌گوت. دوو‌که‌لی که‌باب له که‌بابخانه‌کان ده‌هاته‌ده‌ر. ژنه دپهاتیه‌کان به پانتۆلی ره‌شه‌وه نه‌م دوکان و نه‌و دوکانیان ده‌کرد.

همه‌د به ترس و تی‌بینی‌یه‌وه له نیزی‌ک باغی شاردارای بانگی کابرایه‌کی لادیتی کرد که خه‌ریک بوو پي هه‌للا ده‌چوو. لیتی پرسى:

"به‌ندپخانه له کام لایه؟"

کابرای دپهاتی:

"نه‌م کۆلانه بگه‌رو بړۆ. بړۆ ژوروی نه‌و ده‌روازه به‌ردینه."

همه‌د چووه ژوروی ده‌روازه به‌ردینه‌که. گوردانیک ژاندارمه به‌پریز خه‌به‌ردار راوه‌ستابوو و چاوهروانی وه‌کیل باشی‌یه‌که‌یان بوون. له دیتنی نه‌و هه‌مرو ژاندارمه‌یه به‌سهر یه‌که‌وه حاله‌تیکى تایبه‌تیی بۆ په‌یدا بوو. وادیار بوو دلی پیتی ده‌گوت غار داو بگه‌رپت‌مه‌وه چیا‌کان. هیچ وه‌خت له هیچ جینگایه‌ک نه‌وه‌نده دلی تنگ نه‌ببوو. له پت‌شه‌وه له لای راستی ژاندارمه‌کان چاوی به خانویه‌کی نرم و بې په‌نهره ک‌موت. دیواری نه‌و خانوه م‌پرووی هینابوو. دووسى ژنی دپهاتی له‌بن نه‌و خانوه دانیشتبوو و چاوهرپى بوون. همه‌د به چاکى خوی کۆم کرده‌وه کوشم هه‌لات. نیستا ژور چوکتر دیار بوو. نیشک گرێک له‌سهر بانی پیاسه‌ی ده‌کرد. همه‌د تی‌گه‌شت زیندان

ليټرهيه. هممه زۆرى چيرۆك و داستان لهبارى زيندانوه بيستبوون. ئهم خانووه راست وهك نمو
زيندانانه دهچوو كه له چيرۆكهكان دا بيستبووى. لهسهرهخۆ بۆ لاي خانووهكه چوو:
"ههر نمو نيشك گره توورپه تووسنه، وهك ژههرهمار لى ترش و تال بوو:
"چت دهوى كورپه؟"

هممه خۆى فەقيرۆكه كردو به دهنگىكى وهك گريانهوه جوابى دايهوه:
"خوشكم زيندانىيه."

نيشك گر به دهنگىكى زيرهوه پرسى:
"خهجيچى دهئى؟"

هممه مللى به لاه نا:
"نا..."

نيشك گر بۆ لاي ژوورپى هاوارى كرد:
"خهجيچ... خهجيچ، برات هاتوه."

خهجيچ به بيستنى ناوى برا رهق بوو. بهسپايى هاته دهري. بۆ لاي هممه چوو. هممه
رهنگى وهك بهفر سپى ببوو. ههر لهوى لهبن ديوارى دانىشتبوو.
نيشك گر:

"نيره، نيره، ليټرهيه."

كاتىك خهجيچ چارى به هممه كهوت، لاقى سست بوون. ههر له جيى خۆى رهق راما. نه
جوولهيهكى كردو نه دهنگىكى لهبهر دههات. پاشان به لاتسياو لاتسياو هات و له پهناى
هممهدى لهبن ديوار دانىشت. خهجيچ دهتگوت تهواو بووه. ماوهيهكى زۆر ههروا له پهناى
يهكتر مانهوه. دهتگوت لال بوون. ههروا تهماشاي چاوى يهكترىيان دهكردو قسهيان نهدهكرد.
نيرازيش هات. سهري له وهزعى خهجيچى سوپما. سهري لهو بيدهنگىيهيان دهرنهچوو.
له هممهدى نيزيك كهوتوه:

"بهخيتراتى كورپى باش."

هممه له وهلام دا لهبن ليتوانوه شتىكى گوت كه كس لىي حالى نهبوو. نيراز نههشى
ههر زۆر پى سهير بوو.

لاى نيوهرپه نيشك گرهكه هات. نهراى:
"ئىدى بهسه. ياللا بچنهوه ژوورپى."

حههده ههروا نارام، هه ر بهو نارامی و سهنگینییه که پیتی هاتبوو، ههستار پوولتیک که له دهسروکهیه کیهوه پیتچابوو له کۆشی خه جیجیی هابوشت و رویشته. ههتا له دهروازه بهرده که چووه دهه، خه جیجیش له جیتی خۆی راوهستابوو و له پشتهوهرا تهماشای ده کرد.

ئیراز:

"چ خه بهره کچی؟... نهوه کن بوو؟"

خه جیج نالاندی:

"با بهینه ژووری پووری... وه ره بهینه ژووری."

وه ختیک چوونه ژووری، خه جیج خیرا خۆی له نیتو جییه که ی هابوشت. ئیراز گیتو ببوو:

"چته کچم؟"

خه جیج:

"حه مه دۆک..."

ئیراز:

"چی؟... کن؟..."

خه جیج:

"نهو کورپه حه مه دۆک بوو."

ئیراز به سهری خۆی دا:

"رهبی کویر بم... خوابه کویرم کهی... بۆچی چاکم تهماشای روخساری شیره پیاوه که مان

نه کرد؟... خوابه نهه چاوانهم کویر بن و له کاولی بینه دهه."

بێدهنگ بوون. پاشان ههردوو ژن به چاوی پر فرمیسکهوه به کتریان له نامیز گرت.

خه جیج:

"دهینه یۆرگیڕ..."

ئیراز:

"ماله که مان..."

خه جیج:

"سواغه که ی به خه نه ده کهم پووره ئیراز... پووره ئیراز، به خوا نایه تم دهست له رهش و

سپی بدهی."

ئیراز:

"ماله که ئی هه موومانه. ده بێ هه موومان زه حه ته که ی بکیشین."

له م روژانه دا ده رگایه کی تازه ی هیوا له زیندانییه کان کرابوه وه. باسی لێ بووردنی گشتی ده کرا. کهس نهیده زانی کام نوێنه ری پارلمان خستبوویه سه ر زارو زمانان که نه و روژانه ده چیتته نه که ره و له مه جلیس دا له باره ی لێ بووردنی گشتییه وه قسه ده کا. به و جوژه که نه و گوته بوو هه تا یه ک دوو مانگی دیکه به شینکی زۆریان وه به ر لێ بووردنی گشتی ده که و تن. زیندانییه کان له سه ر لێ بووردنی گشتی زۆر شیعریان دانابوون و زۆر ناوازیان ساز کردبوون. زیندان شه و روژ به گۆزانییه کانی لێ بووردنی گشتی و نه و جوژه گۆزانییه نه. ده هاته له رزین. له زیندان پیره پیاویک هه بوو به ناوی ناغا مسته فا که مێشکی زیندانییه کان بوو. پیاویکی دنیا دیده و ناقل بوو. هه موویانی ریتنۆتی و نامۆزگاری ده کرد. خه جیج هه موو روژی ده چوه لای ناغا مسته فا و ده بیرسی:

"مام مسته فا، لێ بووردنی گشتی هه مه ده وکی منیش ده گرته وه یان نا؟"

ناغا مسته فا وه لامي ده دا به وه:

"نه ک هه ر حه مه ده، هه موو مه خلوقی خوی ده گرته وه... له تهیری ناسان را بگره هه تا گورگی بیابان، هه موو عه فوو ده کرتین."

خه جیج خۆش حال ده بوو. شه و روژ خۆش حال بوو.

خاکی ده شتی یۆرگی گه رم و به رپۆشه وه.

خه جیج هه مه شه وه زعی یۆرگی له و زیندانییه نه ده بیرسی که نه و نێوه نێوه شه رزا بوون.

بۆیه نێستا هه موو دێهات و که لێن و قوژینی یۆرگی له به رجاو بوو.

خه جیج ده یگوت:

"نێته له "به رده رپه ش" خانوو دروست ده که یین، وانیه پوره ئیراز؟"

ئیراز وه لامي ده دا به وه:

"نه دی، له به رده رپه ش."

خه جیج دیسان ده هاته ده ری و ده چروه لای زیندانی پیاوان و بانگی ده کرد:

"مام مسته فا."

ناغا مسته فا به ده نگینکی پر له لاوانده وه و خۆشه و یستییه وه جوابی ده دا به وه:

"چ باسه، که چه شیتته که."

نه مه ی ده گوت و ده هاته به ر ده رگا، و هه رچهند ده یزانی خه جیج چ پرسیارنکی هه یه، ده بیرسی:

"چییه که چه شیتته که."

خه جيج ده پيرسى:

"مام مسته فا، حه مه ديش؟"

ئاغا مسته فاش ههروهك هه ميشه جوابى ده دايموه:

"له ته پرى ئاسمان را بگره هه تا گورگى بيبابان، هه رچى مه خلوقى لمو كيتوانه هه به... وه ختيك لى بووردنى گشتى ده رېچى، ئاوا ده رده چى... حكومت ده يه وي به سلامه تىي خوى فرمانى لى بووردنى گشتى ده رېكا."

خه جيج وهك هه ميشه ده يگوت:

"ده سته كانت ماچ ده كه م مام مسته فا."

مام مسته فاش وهك جازان پينده كه نى و ده يگوت:

"كيزى شيتوكه... و ده كه رايه وه به ندى خزيان."

ئيراز:

"ده يانه وي رۆزى چوار شه مه بانه نه كووزان. ده لىن دادگاي ئيره ناتوانى هوكمى نيمه بدا... خوا بكا، هه تا ئه و رۆزه لى بووردنى گشتى ده رچى و به خورايى نه مانبه نه كووزان... دلم زور نارېحه ته، وه خته..."

خه جيج له سهر دلى بوو به خه فته:

"خوابكا... حه مه ديش ناتوانى بيتنه كووزان. بريا شه وي رۆزى به حه مه دم گوتبايه... به لام زمانم گيرابو پوروى، ده تگوت لالېوم."

ئيراز:

"ئه گهر ئه من زانيبام ئه وه حه مه ده..."

خه جيج:

"لى بووردنى گشتى نيزيكه."

ئيراز:

"ئاغا مسته فا ماشه للا زور ناقله. ئه و ناگاي له هه موو شتيك هه به. ده لىن له ئه نكه ره ش پياوى هه ن و خه به رى بۆ ده ئېرن."

خه جيج:

"ئه مرۆ هه ينوويه. چه ند رۆزمان ماوه بۆ چوار شه مه..."

پاشان به قامكه كانى ده ستى كرد به ژماردن:

"شەمە، يەك شەمە... پىنچ رۆژمان ماوه بۆ چوار شەمە پورە ئىراز. بىرا لەبىرم بايە بە
خەمەد بلىم كە چوار شەمە لىرەمان رادەگويزن... بىرا پىم بگوتايە."

ئىراز:

"ئەگەر ئەمن زانىبام خەمەدۆكى خۆمانە، دەسبەجى پىم دەگوت."

خەجىج:

"پوورى... ئەتۆ بلىنى لىپووردنى گشتى دەرىجى؟"

ئىراز:

"ئاغا مستەفا ماشەللا زۆر ئاقلە. لە ئەنكەرەش پىاوى ھەن. ئەدى دەردەجى. ئاغا
مستەفا خەبەرى لە ھەموو شتىك ھەيە."

خەجىج:

"دەمەوى ئەو پىيەى لەبەر دەرگاگەمانى دەچەقىم شۆراپەى بگاتەو سەر زەوى."

ئىراز:

"دەگاتى."

خەجىج:

"گوپلەكەكانمان سال بە سال زياتر دەبن..."

وختىك خەمەد لە زىندان ھاتە دەرئى باالى گرت. سەرى لە گىژەو دەچوو. چاوى بە
جۆرىك لە خىلەكەو دەھاتن كە خەرىك بوو بكموى. ھاتە بازارى. بە زەھمەت خۆى گەيانە
سەر سەكۆيەك و دانىشت. پاش تاوتىك ھاتەو سەرەخۆ. لەبەر دەركى دوكانىك پرتەقاليان
ھەلپشتىبون. لە سووچىكى دىكە كەلەميان لەسەرىك دانابوون، وەك تەپۆلكەى چووك
چووك... لەسەر سەكۆ بەردىنەكە ھەستا چوولەى نىرەندى بازارەكە. ئاپۆراپەكى زۆر لە
قاوہخانەى تۆفيق ئاغا دانىشتىبون. زۆرىيان عەبايان بەسەر شانەو بوو و پىمەرەكانيان بە
شانپانەو نابوو. پىاويكى كورته بالا ئەوانى دىكەى وەبەر جىنيوان دابوو. پىنى سەير بوو. لە
دلى خۆى دا گوتى: "لىرەش ئاغاو رەغىيەتى ھەيە." ھەر لەوى چاوەرى بوو. پىاوە كورته بالاكە
ھەروا جىنيوى دەدان. ئەوانى دىكەش دەنگيان دەرەدەھات. سەريان داخستبوو و موويان
لىنەدەبزووت. پاشان ئەو پىاوەى جوتەكانى دەدا لەپەر نەرم بوو و گوتى:

"برایان... نیتوہ بۆمن له گیانیشم خۆشهویست ترن."

حه‌مه‌د سەر سوپمانه‌که‌ی دوو چهندان بوو. سهری له‌و کاره‌ ده‌رنه‌ده‌چوو. پیاوه‌ پیتمه‌ره‌ به‌ شانەکان هه‌ر به‌و جۆره‌ که‌ سه‌ریان داخستبوو، له‌سه‌ره‌خۆ هه‌ستان و بۆلای رووبار وه‌پێ کموتن. چهند که‌س گوتیان:

"ده‌چن بۆ مه‌ره‌زه‌جار."

حه‌مه‌د دیسان سه‌رسوپمانه‌که‌ی زیاتر بوو. چوه‌ نیتویه‌ندی بازاری. دووکه‌لی که‌باب راست له‌و جێیه‌ که‌ جاری پیتشو که‌بابی له‌ خوارد بوو، له‌ دوکانێ هاته‌ده‌ر. چوه‌ ژووری. به‌ بۆنی که‌بابه‌که‌ دلی پێک دا هات.

شاگرد که‌بابچی که‌ چاوی به‌ مشتەری کموت، هاواری کرد:

"باوه‌شین..."

حه‌مه‌د به‌ شاگرد که‌بابچییه‌که‌:

"نه‌ختیک زوو کاکه‌ گیان."

شاگرد که‌بابچی هاواری کرد:

"خیراتری باوه‌شین بکه‌..."

حه‌مه‌د وه‌ختیک ناویری دایه‌وه‌ دوا‌ی خۆی، راچه‌نی، ترسا، نه‌یده‌ویست باوه‌ به‌چاوی خۆی بکا. نه‌و که‌سه‌ی راست له‌ پشت‌ه‌وه‌ی خۆی دانیشتبوو عه‌له‌یه‌شەل بوو. نه‌مه‌ خه‌مون و خه‌یاڵ نه‌بوو. عه‌له‌یه‌شەل خۆی بوو که‌ به‌ده‌میه‌وه‌ پێده‌که‌نی. چه‌ندیش خانیانه‌... هه‌مه‌د هیچی نه‌گوت. له‌ یه‌که‌ له‌حه‌زه‌دا هه‌زار فکری به‌ دل دا هات. عه‌له‌یه‌شەل هیچی نه‌ده‌گوت. هه‌روا ته‌ماشای ده‌کرد و زه‌رده‌ی ده‌هاتی. عه‌له‌یه‌شەل هه‌ستار هات له‌سه‌ر سه‌نده‌لێیه‌کی به‌تال که‌ له‌ ته‌نیشته‌ هه‌مه‌ده‌وه‌ هه‌بوو، دانیشته‌. خۆی خوارکرده‌وه‌و به‌ گوتی هه‌مه‌دی داچپاند:

"مه‌ترسه‌ هیچ نه‌بووه‌. دوايه‌ قسان ده‌که‌ین."

که‌بابه‌که‌یان بۆ هێتسان. خواردیان و هه‌ستان هاتنه‌ده‌ر. شه‌ریه‌ت فرۆش کووبه‌ بره‌جیه‌یه‌که‌ی به‌ کۆلێدا داوو و له‌ نیتوه‌پراستی بازاری دا سه‌رو خواری ده‌کرد.

حه‌مه‌د:

"کاکی شه‌ریه‌ت فرۆش... شه‌ریه‌تیکم به‌ده‌یه‌."

کاتیکی شه‌ریه‌ت فرۆشه‌که‌ شه‌ریه‌تی بۆ هه‌مه‌د تێده‌کرد، هه‌مه‌د ده‌ستی درێژ کرد و به‌سه‌ر کووبه‌که‌ی دا هێتا. شه‌ریه‌ت فرۆشه‌که‌ پێکه‌نینی هات:

"زیرہ کو پی باش، زیرہ."

عدلیہ شمل:

"اے جہارم بیست کہ ہاتویہ شار۔ نہ منیش سوار بووم، شمری ہاتم گوتم نہ کا خوانہ خواستہ بہ لایہ کت بہ سمر ہی... لہ بہر دہروازی بہ ندیخانہ زورت چاوہ پی بووم۔ خہ جیج چوئہ؟ نیشہ لا باشہ۔ چما نہتو شیت بووی حمہد؟ چما دہ کری پیاو بہ پیان بیتہ شاری۔ نہ گمر خوانہ خواستہ پی زنان کہ نہتو لیرہی و دہدوات کمون، چون خوت دہریاز دہ کمی؟ بزیہ نسیم بز ہیناوی و بہدوات دادہ گہریم تا نہ گمر خوانہ کردہ ناسیانی بتوانی سوار ہی و خوت بگہیہ نیموہ شاخی..."

حمہد چاوی پر بوون لہ فرمیسک:

"بڑی عدلی ناغا، ہەر خوش ہی."

عدلی:

"خوابکا نہتو ہمیشہ ہەر بڑی... چونکہ حمہدؤک نہتزی."

حمہد:

"شتیکت پی یلیم برالہ؟"

عدلی:

"فہرموو کاکہ گیان."

حمہد:

"لہ گہل خہ جیجی روویہ پرووی یہ کتر دانیشتن۔ بہ لام ہہردووکمان زمانان بہ ستر۔ نہمانتوانی یہ وشہش پیکموہ بدوین۔ ہەر دلم بہرایی نادا خہ جیجی لہو ژوورہدا بیینم۔ نہمن نیدی لہوئی ناچموہ لای، نہ گمر بچم دیسان زمانم لال دہی... نہتو بچوو بزائہ قسہیہ کی ہہیہ یان نا؟"

عدلی:

"باشہ... نہتو لہ قاوہ خانہی نیو بازار پی چاوہریم بہ۔ نسپہ کهم لہوسہری بازار پی لہ دارہتوویک خستوہ... خوی باوی سہرو..."

حمہد:

"باشہ کاکہ."

شتیکی نادیاری وک ترس و لہرزی لہ دلدا بوو۔ دہتگوت شتیکی ساردوسر بہ نیو سورہ گہی پشتیدا دی و دہچی۔ نؤقرہی لی ہل گیرابوو۔ دہتگوت کھوتوہتہ جیہ کموہ کہ جی نابیئتوہ۔ دہیویست رابکا، ہیندیک شت بشکینن و لہت و پەتیاں کا۔ ہمشتیکی وک

ترس و غم له دلّی دا ده گهړا. يک ته کان... خيړا خوی گهيانده نښه که. نهوانه‌ی چاويان لیتی بوو، به‌سره سورمانه‌وه ته ماشای شو مندالّه دپهاتۍ په‌يان ده‌کرد که به گيڼو کاسی له روپه‌رووی نه‌وانه‌وه تپه‌په‌ری. پووشکه کا به لمبوزی نښه که‌وه نووسا‌بوون. ده‌سکه گيايه‌کی رنپه‌وه لمبوزی نښه که‌ی پاک کرده‌وه. نښه که‌ی رنګ خوله‌ميشينه بوو. خاله درسته‌کانی نامالّ شين بوون. شو خالانه هتا له که‌فله‌ی نزيکتر ده‌بوونه‌وه، رهنګيکی خه‌نهي‌يان ده‌گرت. ده‌ستيکی به‌سره‌ی هميرانه‌که‌دا هينار هاته قاوه‌خانه. چای داوا‌کرد. چايان بؤ هينا. خه‌جي‌جی هاته‌وه پيش چار. خه‌جي‌ج زؤر گؤرا‌بوو. روخساری زهره‌ی بيوو. به‌ره چاری گنجيان تپه‌که‌وتبوو، به‌لام سه‌روچاری قه‌له‌وتر بيوون. ديار بوو زؤر شه‌که‌ت و بي‌زاره. هم‌مه‌د دلّی نار‌ه‌حت بوو. چنده دلّوپ فرميسک له چاوه‌کانی به‌ري‌بوونه‌وه که‌وتنه سه‌ر مي‌زه‌که، به‌لام وه‌که شوه ده‌چوو که هه‌رده‌م ده‌يه‌وئ هه‌لستئ. چايه‌که‌ی خوارده‌وه. به نيگه‌رانی چاوه‌پي‌ی عه‌لی بوو. چاری له پي‌يه‌وه بري‌بوو. سه‌ر و سه‌کوتی عه‌لی له‌سه‌ری کؤلانسي وه‌ده‌رکه‌وت. عه‌لی به که‌يف نه‌بوو. رووگرؤ بوو. هم‌مه‌د به پري‌يه‌وه چوو. هه‌ردوکیان بؤلای شو جي‌يه‌ی چوون که نښه که‌يان لي‌به‌ستبووه‌وه.

هم‌مه‌د:

"چی گوت؟"

عه‌لی:

"لي‌م مه‌پرسه."

هم‌مه‌د:

"ناکا خه‌به‌ري‌کی ناخوشت پي‌ي."

عه‌لی:

"خه‌به‌ري‌کی خوشم پي‌نيه."

هم‌مه‌د دلّی وه‌جو‌ش هاتبوو:

"بي‌لي، بي‌لي... هه‌ر پيشي دل‌م خه‌به‌ری دابوو براکه‌م... ده‌زام خه‌به‌ري‌کی ناخوشت

پي‌يه‌ی... بي‌لي."

عه‌لی:

"نم چوار شه‌مه‌يه ده‌يانه‌وي خه‌جي‌جی به‌رنه کووزان. ده‌يانه‌وي له کووزان زيندانيی بکه‌ن.

خه‌جي‌ج ده‌يگوت به هم‌مه‌دی بلن گه‌ردنم نازاکا. گونا‌هی خه‌جي‌جی قورسه، يانی دادگای ني‌ره

واده‌لي. ني‌رازيش ده‌به‌ن."

نەم خەبەرە لە پێش دا وەك بریسكەپەك لە حەمەدی دا. بەلام تاوێك دواتر حەمەد خۆی كۆكردەو و هۆشی هاتەو بەر خۆی . عەلیی لەبیر چوو بوو وە. لەبەر خۆیەو زەردەى دەهاتى. تەواى دەشتى چوكورواوا بەدارو بەرد و گژو گياو بەو بە پەك پارچە تیشكى زەرد. پێكەننەكەى هیتشتا لەسەر لیوان بوو. پاشان لەپەر خۆی هاویشته سەر نەسپەكە. لە پەك لەحزەدا گۆرا بوو. ببوو حەمەدۆكێكى دیکە:

"وەپێش كەو عەلى ئاغا. تەواو بوو."

عەلى وەپێش كەوت. بەخێراى لە شار دەرکەوتن. بە دەشتى "هەزارگا" دا تێپەڕین و گەیشتنە دەورووبەرى "دیکیرلى"، لای باغە پرتەقالەكەى كاراجالى وەسمان.

عەلى جلەوى نەسپەكەى گرت و راوێستا. تەماشای چاوى حەمەدى كرد:

"چ بوو؟... چ تەواو بوو؟... بە منیش بلى."

حەمەد لە نەسپەكەى دا بەزى. بەزەردەخەنەو دەستى عەلىی گرت:

"لەرئێه چاوەروان دەم و خەجیجى لەوانە دەستینمەو."

عەلى تووڕە بوو:

"نەتۆ بەتەواوى شیت بوو... ئاخىر بەرۆژى رووناك لە دەشتى چوكورواوا دەكەرى نەو

كچەى لە دەستى ژاندارمە دەریتنى؟..."

(۲۴)

هممەد ۋەك دىنبايەك خۇشحالى ۋەژوور كەوت. جەبار لەو رۆژەۋە كە ھەمدەى ناسىبو،
قەت ۋا خۇشحالى نەدىتبوو. عدلى بىتچارەش ھەروا. ھەمدە دەتگوت لە خۇشحالىيان بالى
گرتوۋە خەرىكە دەفرت. جەبارو عدلى بىتچارە نەم ۋەزەدى ھەمدەيان زۆر پىنخۇش بوو. ھەمدە
لە ژووردا پىياسەى دەكردو گۆرانىي دەگوت:

"سىتوھ سوورەى ھەۋەل بەر

تامت خۇش بوو رەش نەسەر

دایكت لىفەى نەدا پىت

مەمەت دىارە سەرانسەر"

نەگەر تاۋىك پىشتەر كەستىك پىتى گوتبان ھەمدە نەو گۆرانىيانە دەزانى، نىمكەنى نەبوو
باۋەر بىكەن. ھەمدە لە جىدا لەگەل نەو شىعرو گۆرانىيانە نىۋانى نەبوو.

ھەمدە گوراندى:

"عدلى بىتچارە... سازەكەت تاۋدەيەو كەمىك ناھەنگى سەما لىتە."

بەلام ھەمدە ھەمىشە ۋاى قسە نەدەكرد. نەو ھەمىشە كەم دوى و سەنگىن بوو، و پاش
ھەلسەنگاندن و لىتكەنەۋە قسەى دەكرد.

عدلى بىتچارە بىئەۋەى قسەيەك بكا ھەستا و چوو سازەكەى لە دىۋارى كرددەۋەو دەستى
كرد بە لىتدان و بە گوتنى گۆرانىي گشت. ھەم سازى لىدەداۋ ھەم گۆرانىي دەگوت:

"چووم و دىتم دەرگای ناسن داخراۋو

بسكى رەشى شەۋبوو زىۋى تىدابوو"

حه‌مه‌دیش وێرایی عه‌لی بیچاره ده‌یگوت. چاری به عه‌لییه‌شهل کهوت که له‌بهر ده‌رگا راوه‌ستا‌بوو، و جووتی نه‌ده‌کرد. به عه‌لی بیچاره‌ی گوت نا‌هه‌نگیکی سه‌مای "هالای" لێ بدا. عه‌لی بیچاره ده‌ستی کرد به لێدان، نه‌وانی دیکه‌ش له نیوه‌راستی ژووره‌که‌دا ده‌ستیان کرد به سه‌ما. پاشان هه‌مه‌د ده‌ستی له سه‌مایه‌که هه‌ل‌گرت و له په‌نا دیواری دانیشته و پالتی دا‌یه‌وه. ده‌تگوت نارام بوونه‌وه‌ی نیه. به قامکان سه‌مای ده‌کرد.

حه‌مه‌د بانگی چه‌باری کرد.

چه‌بار:

"فهرموو ناغام."

حه‌مه‌د:

"رۆژتیکه‌و نه‌مێ چه‌بار."

چه‌بار:

"چما خه‌به‌رتک هه‌یه؟"

حه‌مه‌د:

"نه‌مێ رۆژه‌که‌یه ... نه‌و رۆژه‌که‌ده‌یه‌ی نیشان بده‌یه‌ی چهند پیاوین."

چه‌بار:

"قسه‌که‌ت بکه‌ هه‌مه‌د ... ده‌ته‌وی بێتی چی؟"

حه‌مه‌د هه‌ستا. نه‌و جلکه‌ منداڵانه‌یه‌ی له‌بهری کردبوون، دایکه‌مندن و هاریشتنیه‌ قوژنیه‌ک. جله‌کانی خۆی له‌بهر کرده‌وه. کهوشه‌که‌ی له‌ پێیدا بوو، له‌ چه‌رمی نه‌ستووری ماراش دروست کرابوو. سوورێکی تاریک بوو. پاژنه‌ی کهوشه‌که‌ی له‌ لاستیکی نوتومبیل بوو. پانتۆله‌که‌ی پارچه‌یه‌کی قایمی ره‌نگ قاوه‌یی بوو. له‌ بازرگانیکیان نه‌ستاندبوو، که‌ بۆخۆیان رووتیان کردبوو. هه‌مه‌دو چه‌بار وه‌ختیک له‌ شه‌ری کالایی گه‌رابوونه‌وه، چهند رۆژتیکیان چه‌ته‌یه‌ی کردبوو، چهند که‌سیان رووت کردبوو. نه‌مه‌ش بۆ نه‌وه‌بوو که‌ پوول و جل و به‌رگ و چه‌ک و چۆله‌ و فیشه‌که‌کانیان ته‌واو بکه‌ن. له‌و تالانه‌ی وه‌ده‌ستیان که‌وتبوو زۆر خۆش‌حال بوون. دیسان ده‌یانویست به‌نده‌نی ماراش به‌هه‌ستن. قایش پشیتن و قایشه‌ تهنه‌گه‌کانیان زیوکاری کرابوون. زۆر جوان و به‌ سه‌لیقه‌مه‌ش... پانتۆله‌ قاوه‌یه‌که‌ی خه‌ت خه‌تی ره‌شی تێدا بوون. نه‌م پانتۆله‌و به‌رگی ده‌مانچه‌که‌ی، که‌رم شوغلی خانی یۆروکه‌کان بۆی نارده‌بوون. به‌رگی ده‌مانچه‌که‌ی گولنۆزییه‌کی زۆر جوان کرابوو.

فیشه‌که‌دانه‌کانی دووریز، راست و چه‌پ له‌ خۆی دان. نه‌و فیشه‌که‌دانه‌ش گولنۆزی کرابوون. نه‌مانه‌ش هه‌ر دیاریی خانی یۆروکه‌کان بوون.

جەبار بە نىگەرانىيەۋە پرسى:

"چ باسە خەمەد... بۇ قسە ناكەي؟"

خەمەد:

"رۆژىكەۋ نەمىز..."

خەلىپە شەلىش لەبەر دەرگا دانىشتىبو پالتى بە دىۋارەۋە دابوو، و پىتدە كەنى.

جەبار:

"شەلە، تۆ بلى چ بوۋە."

خەلىپە شەل:

"رۆژى چۈر شەمە دەيانەۋى خەجىجى لە شارى را بەرنە كووزان. دەيمەن لە رىنگادا لە ژاندارمەكانى بىستىنىتەۋە... خۆشخالىيەكەي ھى ئەۋەيە."

جەبار لىتوى تەر نەكرد. نىۋ چاۋانى تىك نا. خەلى بىتچارەش ھىچى نەگوت. ئەۋ ھەر كارىشى بەۋ كارانە نەبوۋ.

خەمەد تىگەشت. بەلام ۋەسەر خۆى نەھىنا. ئەگەر جەبار دلى يەشاپايە پىتى گرنگ نەبوۋ. ئەۋ لە ھىچ كەس چاۋەرۋانى يارمەتى نەبوۋ. ئەم قسانە بۇ ئەۋ لەمىزىبوۋ خەل بىرون. رۆژەكانى ھەۋەل كە لەگەل خەلى بىتچارە بىرونە ناشنا، خەلى بىتچارە داستانىكى كۆير ئۆغلىتى بۇ گىرۋابونەۋە. داستانى پەيدا بوۋنى كۆير ئۆغلى.

چەندە رۆژ بوۋ كۆير ئۆغلىلى لەپىش چاۋان بوۋ:

"ھىكايەتخۋان ۋا ھىكايەت دەكا كە لە قەدىمى زەمان لە شارى بۆلۆ..."

داستانەكە بەۋ پىشەكىيەۋە دەست پىدەكراۋ كورتەكەشى ئەۋە بوۋ كە:

كۆير ئۆغلى تۈۋتەكە سەگىكى چكۆلە لە كۆلانى دەيىنى. تۈۋتەكە ھىندە چكۆلە دەبى، ھەر ھىندە لەبەدەستىك. چۈرە پىنج گۆلەسەگ پەلامارى ئەۋ تۈۋتەكە چكۆلەمە دەدەن ۋ دەيدەنە بەر چىگ ۋ ددان. بەلام تۈۋتەكە چكۆلەكە بە ھىچ جۆر لە مەيدان دەرناچى ۋ دىفاع لە خۆى دەكا، سەرەنجامىش سەگە زەلامەكان دەشكىنى ۋ ھەرىكەيان بۆ لايەك راۋ دەنى ۋ بۆخۆشى لە رىي خۆى دەۋا... كۆير ئۆغلىش كە بۆخۆى چاۋى لەۋ كارەساتە دەبى، لەدلى خۆى دا دەلى: ھەياران!... بىروانە، تەنانت تۈۋتەكە سەگىكى چكۆلەش ئەگەر ئازابى... " نىدى پاش ئەۋ رۆژەيە كە كۆير ئۆغلى دەبىتە ئەۋ كۆير ئۆغلىيە بىرەۋايە، كە پاش ئەۋەي ئەۋ پىشەتەش بۇ بابى دىتە پىش، رىنگاي كىۋ ۋ شاخان دەگىتە بەر.

داستانى كۆيۈر ئۆزلى سەرىغى ھەمدەدى باش راكىشاپو. پاش بىستىنى داستانى كۆيۈر ئۆزلى
جارتىكى دىكەش سوتىندى خواردبوو كە ھەمدەدى خان بكوژى.

ھەمدەد:

"چتە كاك جەبار. بۆچى نىوچاوانت تىك ناوہ؟"

جەبار:

"ھىچ."

ھەمدەد:

"مەترسە. كارىكم لە تۆ ناوئ."

جەبار:

"ھىچ."

ھەمدەد:

"ھىچ چە؟"

جەبار:

"ھىچ."

ھەمدەد:

"باشە..."

جەبار:

"زگم پىت دەسووتى ھەمدەد."

ھەمدەد نەم قسەيە پى خوش نەبوو:

"نەتۆش كە ھەمىشە زگت دەسووتى."

جەبار:

"چونكە پىاوى ھەمدەد, چونكە زۆر جوامىرى..."

ھەمدەد:

"باشە؟..."

جەبار:

"تۆ بلىنى و نەئىتى نەمن ناگر دەگرم."

ھەمدەد:

"پېم بلې بۆ؟"

جەبار دەهرى بوو و نەپەندى:

"دەموئى بە رۆژى رووناك، ئەمۆش لە دەشتىكى وەك چوكورواوا ئەو كچەى لە دەستى رەو
ژاندارمەيك دەريئى، ھا؟... ئەمۆش لە دەشتىكى پې لە دى و ناو دەانى... چوكورواوا تەلەيه،
تەلە... تەلەى ياغىيان... ھەر ياغىيەك رى دە چوكورواوا كەوتى، نىدى نەگەر پراو تەموە...
ئاو دەگرم. زگم پىت دەسووتى. پاشان ئەتۆ چوكورواواش شارەزا نى. نەگەر يەكى وەك نايب
رەجەبىشت لە گەل بووايه، ديسان قسەيك بوو... ناخ بە كام شارەزاو دەچيه چوكورواوا؟"

جەمەد وەك بەردىك قىت راوستان:

"ئىستا ئەتۆ لە گەلەم دىيان نا؟ ئەمۆيان بلې."

جەبار:

"ئەمەن بە پىتى خۆم ناچم خۆم بە تەلەو بەكم."

جەمەد:

"روون قسە بكە. باسى تەلەو مەلەم بۆ مەكە. دىيان ناھى؟"

جەبار:

"نا."

جەمەد:

"باشە. ئەتۆ قسە بكە عەلى بىچارە... ئەتۆ لە گەلەم دىيان نا؟"

عەلى بىچارە:

"ئەمەن چوكورواوا شارەزا نىم برالە... ئەمەن لە چوكورواوا دەترسىم. ئەمەن قازانچم بۆ تۆ
ناپى. بەلام نەگەر بتمەوئى دىم. لەبەر دلى رەفقى خۆم ھەموو كارتەك دەكم."

جەمەد مۆرەيكى لە عەلى بىچارە كرد:

"ئاوا؟..."

ئەو شەو نانىان پىكەو نەخوارد. ھەريەكەى لە قوئىنىك دانىشت و نىوچاوانيان تىك نا.
لەو نىوھەدا عەلىيەشەل لە ھەمووان بە كەيف تر بوو. وەختى خەو ھات.

جەبار:

"نىوھەخەو، ئەمەن نىشك پادەگرم."

جەمەدو ئەوانى دىكە نووست.

نیوه شپږ جبار هاته ژور سړی هممه دو هه لېستاند. هممه د هستاو له جېټه کې دا
دانیشت. هیچ خوی لې نه کوه تېوو. به تووړه یی پرسی:

"چیت له من دهوئ جبار؟... ره فیکایه تیه که ت نشان دا، نیدی ده لیتی چی؟"

جبار:

"کاکه."

دهسته کانی هممه دی له نیو دهستی خوی گرت و دوو باره دوویاتی کرده وه:

"کاکه."

هممه پیکه نی:

"ره فیکایه تیه که ت نشان دا."

جبار:

"وهره دست هه لگره براله. ناخه کې خه جیجی نازاد ده که ن. بۆخت ده زانی هممه و کس

لایه نی خه جیجی ده گرت. هممه ده لېن وه لې خان هممه د کوشتویه... ناخه کې بهری ده ده ن."

هممه د:

"راسته شاهیده کان شاهیدی به که بیان وهر گرتو ته وه، به لام سوودی نیه. نه گهر سوودی هه بایه

خه جیجیان بۆ مو حاکمه نه ده برده کووزان. خه جیج له سر من خه ریکه له زیندان دا ده رزی، بیان

ده مرمر بیان له چنگی ژاندارمه کانی ده ردینم. هیچ ناموئ نه تو له گه لم بیتی. نه گهر نه میده باشته.

نهم ری به سدی نه وه دی مردنه... پیای ناقل به دهستی خوی، خوی تمسیمی مردن ناکا."

جبار:

"هممه د، لهو دنیا به دا هیچ کار ټک نیه بۆتی نه که م. به لام نهم کاره شیتی به. نهم کاره

یانی نه وه که پیای به دهستی خوی ناگر له خوی به ردا. له هممه و بیان زیاتر بۆتو حه یفه براله.

وهره به قسم بکه براله. قسمی من له عمرزی مه ده. تکتات لې ده که م که قسم له عمرزی

نه ده ی، دلم نه شکیتنی... نه گهر نه تو وا به خۆپایی بکوژری، ده بیته داخ و له سر دلم ده نیشی

و هدا ناخری عومرم له گه لم ده بی... وهره مه رد به لیتی گهری..."

هممه د:

"به خۆپایی خۆت مانوو مه که جبار. به خۆپایی ناموژگاریم مه که... نه گهر سدی سهدیش بزائم

ده کوژریم، همر ده چم. ناخه نه گهر نه من بهم جوړه بریم فایده ی چی؟ به خۆپایی خۆت مانوو مه که."

جبار:

"ئىدى خۆت دەزانى بىرام. ھەرچى بەسەرت ھات ھۆيالى خۆت بە ئىستۆى خۆت."

جەبار دەستى ھەمدەدى بەرەلە کردو چوۋە قوۋىنىك.

شەھەدە يەكشەھەدە دوۋشەھە رابردن. ھەمدەدو جەبار تەماشاي روخسارى يەكترىان نەکرد. لەبەر يەكتر ھەلەدەھاتن. ھەمدەد ھەموو رۆژى تارىك و روۋنى دەچوۋە شاخى و ئىۋاران كە دىنا تارىك دەبوو، دەھاتەو مالى.

رۆژى سىشەھە پىتش تارىك و روۋن ھەمدەد ھەستاو عدلىيەشەلى ۋەخەبەر ھىنا:

"ئەمن دەۋم عدلى ناغا."

عدلى لە جىتى دەريەرى:

"ئەم كارە بە تەنيا ناكى. ئەمنىش لەگەلت دىم."

عدلى پىكەنى و لەسەرى رۆيشت:

"پىت ۋا نەبى دەتوانم تەنگىت بۆ باۋىم... تەنگىت ھارېشتن لەسەر خۆتە، ئەمنىش لە دوور رادەۋەستەم و تەماشە دەكەم. لەكەلىنىك خۆم دەشارمەۋە سەيرى دەكەم. با لە گەلى شەكۋە ئەسپىكى باشت بۆ پەيدا بىكەم. بۆخۆش سۈرى نەسپ دەم و لەگەلت دىم. بۆت دەپە خەبەرھىن. دەپى لە نىزىك چىپاي بۆسە دابىنى. دەپى قامېشەلەنەكەش لە پىشتەۋەت بى. راۋەستە. با ئەمن بېجە گەلى شەكۋە بىمەۋە."

چاۋەكانى ھەمدەد لە خۆشھالىيان بىسكەيان دەدا. عدلىيەشەلى لە باۋەش گرت و ماچى كرد:

"چاكەى تۆ چۆن بدەمەۋە عدلى ناغا؟"

عدلى بە خەفەتەۋە سەرى راۋەشاندىر بە دەنگىكى خەماۋىيەۋە گوتى:

"كامە چاكە برالە؟... ئەمن دەمەۋى جىتى خەراپەكام پىر بىكەمەۋە تەۋاۋ."

عدلى بە پەلە ھەستاو رۆيشت. يەك دوو سەعات دواتر ۋەختى تاۋەھلات دەنگى چوارنالىيى

نەسپىك بىستراۋ پاشانىش دەنگى پىرەمە پىرەمى نەسپەكە گەپشە پىشت دەرگا.

ھەمدەد ھاتە دەرى:

"بۆى عدلى ناغا."

عدلى:

"ئەمە نەسپى زەماۋەندە، ۋەرم گرت و رازاندەۋە."

نەسپەكە موۋروۋى شىن و شىرىتى رەنگاۋرەنگى لە مىلى كرابوۋن. زىن و لەغار و ھەسارەكەى گولتۆزى كرابوۋن.

ھەمدەد:

"نەسپى زەماوەند."

عەلىيەشەل:

"بالتۆيەكى چەرمىشەم بۆ ھىتاوى. ھەم بە كەلكى بارانى دى و ھەم بە كەلكى..."

ھەمەد:

"باشە؟..."

عەلى:

"بە كەلكى نەوى چەكەكت نەبىنن... بەخۆتى دادەى تەنيا سەرت ديار دەبن. زووبە..."

با وەدرەنگ نەكەوين."

ھەمەد خۆى ھاويشتە سەر نەسپەكە، پاش نەويش عەلىيەشەل سوار بوو... جەبار لەنىو

دەرگادا راوەستابوو و بى نەوى قەسەپەك بەكا تەماشاي دەکردن. عەلى بىتچارەش ھەروا.

روخسارى جەبار زەرد بېوو، وەك روخسارى مردوووان. وەك پەيكەرتكى بى گيان وشك بېوو.

ھەمەد نەسپەكەى بۆ لای دەرگا دەنگ دا. بى نەوى چار لە چاوى كا، خواحافىزى لى کرد:

"گەردنم نازا كە كاك جەبار. عەلى بىتچارە نەتۆش گەردنم نازاكە."

جەبار ھەروا وەك پەيكەرتك لە جىتى خۆى رەق بوو، بى نەوى بتوانى وەلامىك بداتەو.

عەلى بىتچارە:

"گەردنم نازا بى كاكە."

نەسپەكان بە سەرھۆزىرى دا غارىيان دا. جەبار ماوەيەكى دوورودرێژ ھەر لەوئ و ھەر بەو

حالە كە بوو، مايەو.

(۲۵)

باران نم نم دهباری. بارانی روژی تاوو ساو... تاوئیک روونی ده کردو دیسان دهباری یه وه. قامیشه کانی قامیشه لآن تهر بیوون. تاو له لاسکی قامیشه کان به رهو خوار ده خزی. له سه ره گه لاکان زهنگول زهنگول راده وستاو له ژیر تیشکی روژدا بریسکه ی ده دا. شه ودهم له خواره وه ی "ستیر" قامیشه لانیکی لسیوو. ریگا که به پشته وه ی شه قامیشه لانه وه بنارهدا که به داری میترسین داپوشرابوو تی ده پهری. له گوندی "چناره چکول" تی به رین و گه یشتنه قامیشه لآن. وه ختیک هه تاو هاته ناوا برون، بارانه کهش لئی کرده وه.

عه لی یه شهل:

"چاکم نه کرد شه بالتویانم هینا."

حه مه د:

"بۆچی؟..."

عه لی:

"ناخر بارانه که کردیه وه."

حه مه د:

"دیسان دای ده داته وه."

عه لی:

"جی بۆسه ی لهم قامیشه لانه باشت له چوکوروا و ده ده ست ناکه ری."

حه مه د:

"ئەرى وەللا ئەلى ئاغا. چۆنە ئەتۆ ئەم لايە وا شارەزاي؟... دەلتىي بىست بە بىست چو كورواوات لەبەرە." "

ئەلىيە شەل:

"وەختىك منداڵ بووم لە چو كورواوا ئەسپم دەدزىن و دەمەردنە كىتۆ. ئىستا تى گەيشتى بۆچى چو كورواوام لەبەرە؟." "

ئەمەد:

"تى گەيشتم كاك ئەلى... خاترجەمى كە بەم جادەيدا تى دەپەرن؟." "

شەل:

"كووزان تەنيا دوو رىنگاي ھەيە كاكە... يەكيان پردى "چو كور" ھو يەكيشيان ئىترەيە. باش بوو كە باران بارى... ئىستا رىنگاي پردى چو كور ھەتا ئەژنۆيان قوڤە. گومائىم نىيە كە بىترەدا دىن. جى بۆسەي لىترە باشتر جارى دەست ناكەوى. كارى خۆت دەكەي و ھەك ئاو خواردنەو خۆت دەگەيەنەو شاخى. ئەگەر جەبار دەيزانى جىيى وات دەست دەكەوى، ھەتەن لەگەلت دەھات." "

بە بىستنى ناوى جەبار، ئەمەد رەنگى تىك چوو.

ئەلىيە شەل:

"بەخوا دەھات. جەبار ترسا... ترسا كە بە رۆژى رووناك لە دەشتايى دا پىتوە بىن." "

ئەمەد ھىچى نەگوت:

"ئەلى درىژەي پىن دا:

"ترسا... ئەوئەندە ترسا، مەپرسە... جەبار زۆر زرىنگە. دەيزانى كە ھەر ياغىيەك رىتى كەوتوئە چو كورواوا، گەپانەوئەي نەبوو... "

ئەمەد پەرسىياري كرد:

"ئەنەنەت يەك كەسەيشيان نەيتوانىوئە بە سەلامەتى لە چو كورواوا رزگارى بى؟." "

شەل:

"ئەنەنەت يەك كەسەيشيان." "

پىن پىچەكەيان كردوئە. پىن ھەست و خوست، كەمىك نانپان خوارد.

ئەلىيە شەل:

"ئەم دەپۆم بۆ لاي شارى و بە دواى ئەوان دا دىم. ئەتۆ پۆل لە كىتۆ كەمىك بنوو. لەگەل دنيا رووناك بوون وەرە نىو قامىشەلان. ئەسپەكەت لەنۆيەندى قامىشەلانەكە لەجىيەكى نەدىو ھەستە. پاشان وەرە لىتۆي جادەي. ئەمەن رۆشتم. سەمىن لاي نىواري ئەوان دەگەنە ئىترە." "

شەلە خۆی ھاویشتە سەر نەسپە کەم و بەجوار نالی بەرەو شار لینگی دا. ھەمەدیش سوار بوو و بەرەو چیا دەنگی دا. گەیشتە پەنا ناوڕگێکی بەردین. ناوڕگە بەردینە کە شار خەمراي کردبوو، بەلام دیسانیش سەنگەرێکی باش بوو. پیاو دەیتوانی لەباران دا لە ژێری دا بجاوئەسەو تەر نەبێ. وەك ئەشکەوت بوو. قوولکە ناوڕە کە پڕ لە ئاو بوو. بە بەردان پڕی کردووە. نەسپە کەم لە پشتمووی خۆی لە دار بەروویەك خست. بالتۆیە کەم دەخۆیمو پێچاو لەسەر ئەو بەردانە کە قوولکە کەم پێ پڕ کردبوونمو، راکشا. تاوتێك خەمی لێ کەوت و لەپڕ راپەڕی. ھەتا بەیانی ھەر بەو جۆرە رای بوارد.

بەری بەیانی خۆی ھاویشتە سەر نەسپە کەو پێی پتوونا. گەیشتە قامیشەلان. لێی خوێی بۆ نێو پراستی قامیشەلان و نەسپە کەم لە رەگە قامیشێك خست.

لە درۆتێن شەووە تا نێستنا خۆشحال بوو. تەواوی لەشی کوترابوو و ژانی دەکرد. پالی بە پۆلە قامیشێکەو داو دانیش. بەو پۆلە قامیشەو زەرگەتە ھێلانە لەسەر ھێلانە ھەلیان بەستبوو. جالجالووکەش لەم قامیشەو بۆ ئەو قامیش داویان راھێشتبوو.

تاو ھەلات. ھیچ شتێك لە چاوەروانی ناخۆشتر نیە. ئەویش چاوەروانی لە چ وەختێك دا...؟ نیوہۆ داھات. گەرمایەکی شەدار دەشت و دەری داگرت. نێوارە داھات. سێبەری کێو کانی ئەوێر بەرەو خۆرھەلات درێژ بوونمو. ھەمەد تەفەنگە کەم تاو دایەو لە قوولکە یەك دا لە تەنیشت جادە چووہ بۆسەو. جار جار لە قوولکە کە دەھاتە دەرو تەماشای رینگای شاری دەکرد. بەلام ھەتا چار بێ دەکرد ھیچ دیار نەبوو. خۆی دەخواردووە. خەریک بوو کێو و بیابان و بەر گوللە بدا... پتوون... کارت بەو چپە کە کوێیە. قامیشەلان و جادە کە و بەر گوللە بدە... لە داخان خۆی دەخواردووە. ئێدێ ھەر دەقیقە یەك بە سالتێك دەگوزەرا.

پاشان خەنجەرە کەم ھەلکێشاو دەستی کرد بە ھەلکەنەنی قوولکە کە. بە ھەموو ھێزی خۆیمو ھەلی دەکەند. گلە کەم بە مستان دەردەدا. بەھەناسە بێرکە غاری دایە نێو پراستی جادە. بەلام ھیچ دیار نەبوو. ھەروا لەنێرەنەنی جادە راوێستابوو و جوولە ی نەدەھات. زیندەوەر دیار نەبوو. تەماپراو بوو. چو تەفەنگە کەم لەنێو قوولکە دەرھێناو ھات لە نێرەنەنی جادە راوێستا. ھێندە ی نەماپوو روژ ناوای. لەو سەری جادە چەند تارمایی دیار بوون کە دەبووتن. ئەو تارماییانە بەرە بەرە نێزیکتر بوونمو. لەپڕ دلی داخوړیا. دوو ژن لە پێشموو چوار ژاندارمە بە دوايان دا دەھاتن. بەسپایی خۆی خزانە نێو قامیشەلانە کە. ھەتاو لە کێو کەم بەرامبەری یەو نێو ی ناوا بێو و نێو شێ ماپوو.

سێرە ی لە لاقی ژاندارمە یەکی کەلەگەتە گرت کە لە دواي ھەمووانەو دەپۆشیت. دەستی بە پەلاپێتکە داھێنا. ژاندارمە کە ھۆراندی و خۆی لە غەرزێ دا. ھەمەد وەك تیربار گوللە ی دەباراند. راست و چەپی و بەر گوللە داپوو. ژاندارمە کان گێژ بێوون.

حەمەد:

"هۆۆۆ... ئەمەن حەمەدۆکم. ئەو ژنانە بەرەڵا کەن و بگەرێنەوه."

ژاندارمەیکە دیکەش هۆراندی و کەوت دوو ژاندارمەیکە دیکە خۆیان لە خەندەکیک هاویشت کە پێ بوو لە ئاوی ئاوهرۆی جاده. دەستیان کرد بە دەست کردنەوه. تاریک داهاات. بارانیش نەم دایدا. ئەوێکە بێ ئەوێ بزانن دەبێ چ بکەن، لە جێی خۆیان رەق رامابوون. هەردووکیان لە ترسان دەلمەزین. پاشان هەردووکیان لە نێوهراستی جادهی لەنێو ئاو و قور دا دانیشتن.

حەمەد:

"هۆۆۆ ژاندارمەکان... بگەرێنەوهو بچنە سەر کارو گوزەرانی خۆتان. ئەگەر رەوێهە کیش بێ هیچتێن پێ لەگەڵ من ناکرێ."

هات وهاواری بریندارەکان دەرو دەشتی پێ کردبوو.

حەمەد:

"رەفیقه کانتان هەلگرن و برۆن... هەلیان گرن و برۆن..."

ژاندارمەکان ماوهێک تەقەیان راگرت. ژنەکانیش کەمێک هۆشیان هاوهەبەر. ئیراز سیخوهرمەیکە لە خەجیح کوتا:

"راست بەوه خوا کوێرت نەکا... هەستە ورده ورده برۆین بۆ لای حەمەد."

خەجیح نالاندی:

"چ قیسەت و نسیبێکم هەبوو پووره ئیراز... با برۆین."

بە بێ هەستی دەرەزەیان داوه.

خەجیح:

"حەمەد."

حەمەد:

"هاتن؟"

تاریکیک بوو چار چاوی نەهەدی. حەمەد لە قوولکەکە هاتە دەرێ و غاری داوه نێویندی جادهی. ژنەکان وەک سێبەر لە تاریکیی دا دەجوولانەوه. حەمەد گەیشته لایان. دەستی گرتن. ئەوانی برده نێو قامیشەلەن و پەنا ئەسپەکه. ژاندارمەکان هێشتا تەقەیان لەم لاو ئەولا دەکرد. ئەسپەکه لەگەڵ هەستی پێیان حیلەیکە درێژی کێشا. حەمەد هەوساری ئەسپەیکە کردەوه:

"سوار بێ... سوار بێ و بەدوام دا لێخوێن."

وہختیک له قامیسه لآن هاتنه ده ری، ژاندارمه کانیش دهستیان له تده همل گرتبو و
خه ریکی راگوزرتنی ره فیه برینداره کانیاں بوون.

سواریک که سمی نه سپه کهی پریشکی لی هله دهستان، به رهو بنار دهیکوتاو لهوان
تی ده په پی، تاویک دواتر گه رایه وه. دلی حمه دی خه به ری دابوو که شو سواره ده بی عه لی بی.

یه کیک به سپایی بانگی کرد:

"حمه دۆک... حمه دۆک..."

حمه د وه لایمی دایه وه:

"لیره یی عه لی... وهره."

عه لی به همناسه پر که خوی گه یانده نهوان. دابه زی:

"کاک حمه د، نه سپه کهی بگره و ساری به. له پاشان له گه لی شکۆفه بیده وه به خاوه نی.
لهم بناره ی رامه وهسته. سبه نی وکیل باشی عاصم هه رچی ژاندارمه یه هه لیان ده گری و
وه دوات ده که وی. وریا به ده گیر نه که وی. دوايه نه من ده تگه مه وه. نه مشه و به هه ر جوړیک
بووه خۆت بگه یه نه گه لی شکۆفه. دوايه ش پرۆ لای ناکچاداغ... رانه وهستی... به تاو برۆ.
یا لالا به خوا م سپاردی."

عه لی گه رایه وه له تاریکی دا ون بوو.

حمه د:

"نم پیاوه تیجه ت له بیر نابهمه وه عه لی ناغا."

خوی هاویشته سه ر شو نه سپه که عه لی یه شهل بۆی هیئابوو:

"خه جیج... وهره پاشکۆیم."

خه جیج له نه سپه کهی دیکه دابه زی و له پاشکۆیه حمه دی سوار بوو. له تاریکایی دا
لینگیاں ده دا.

حمه د چهند جاری ری لی ون بوو. دوايه دۆزیه وه. تاو نه که وتبوو که گه یشتنه وه گه لی
شکۆفه. راسته ری چوونه نیویه ندی ناوایی. له بهر ده رکی مالیک دابه زین.

حمه د بانگی کرد:

"تۆهۆ... خاوه ن مال."

لاویکی هه ژده ساله ده رگای کرده وه هاته ده ری. که چاری بهوان کهوت خۆشحال بوو، و پیکه نی.
هات و هموساری نه سپه کانی گرت و بردنیه تمویل. نه سپه کان شهلای نارقه و کهف بوون.

خەجىچ و ئىراز تەزىيىبون. ھەل دەلەرزىن. لە بوللىڭ دا سەروچاويان نىگەران و تىڭچوور
ديار بوو.

چوونە ژوورئ. ژنەكان ئاوريان ھەل كەردبوو، و لە پەناي ئاگردان دۆشە كيان راخستبوون.

ھەمەد:

"خانەخوئ، ئەمەن دوو رۆژە برسېمە."

گوتيان:

"ھەر ئىستا، ھەمەدۆك، ھەر ئىستا."

(۲۶)

عەبدى تىك تەپپىبو، لاراڭ بېبو... لەقارەخانەى، رۆژ تا ئىتوارى گوتى لە ناوى ھەمەدۆك دەبوو. زمانى خەلگى توورەكە نەبوو كە بتوانى زارى بېستى.

لە داخان خۆى بىسەر پىتو رانەدەگرت. نەيدەتوانى لە جىيەك دانىشى و ھەلەسورى. لە قارەخانەى توفىق ناغا ھەلەدەستار دەچووە دوكانى مستەفاغا ماراشى... لەوتىش را وەپى دەكەوت و دەچووە مالى "رەمى كەلەشىر"ى سەوزى فرۆش، لىرەش بەند نەدەبوو و دەچووە لای نەحمەدناغای سىياسەتبارى ەمرىزەنوس. رۆژ تا ئىتوارى نەمە كارى بوو... وا زۆرىلەى بېبو كە نۆرە قەسى كەسى نەدەدا:

"نەو دىتان، خۆ باش دىتان؟... ھەر دەتانگوت مندالە، بەلام نەمن دەمزانى چ جانەوەرەكە، نەمن دەمزانى چ يەزىدەكە. ئىستاش نەو پىتان دەلەيم نەگەر زووتر نەبزوون، نەو يەزىدە لە كىتوان ھكۆمەتەك دروست دەكاو كار لە كار دەترازى... خاترجەم بىن دروستى دەكا... ناخر كەستەك كە بىت و مەلكى باب و باپىرى من، مەزراو زەوىى باب و باپىراىم لەنىو دېھانىيەكان دا دابەش بكاو جىژنى بۆ بگرتى، چىى لە ھكۆمەت كەمترە؟... ئىستا راوەستن با سەبەنى بە رەسمى ھكۆمەتەكەى دامەزرىنى... ھەزار تەلگرافم زياتر بۆ نەنكەرە لى داو، بەلام ھەروا بزاند... بە خوى لە ژوروى سەران نەسلەن سەرم لەكارى نەم ھكۆمەتە دەرنانچى. ناخر چۆن نەو ھەموو خەلگەى لەو كىتوانەدا بۆ ياغىيەكى سەركىتوان خۆراىى كردو؟... ناخر ھكۆمەت بۆ دەبى دەسبەجى قشون نەنىرى و رەگ و رىشەى نەم بى نامووسانە دەرنەھىنى؟ پىتان وا نەبى دەمەوى خەراپەى ھكۆمەتتان پى بلىم. حاشا مادەللە، زمانم لال بى، حاشا، مەمكىن نى... بەلام بۆ دەبى ھكۆمەت ئىمە بكاكە دىلى دەستى مستەك ياغىى سەركىتوان؟... ناخر ھەيف نى؟... بەخوا ھەيفە، بە پىغەمبەر ھەيفە..."

به یانیی رۆژی دووهم ژاندارمه برینداره کانیان هینایهوه شاری. مهسه له که کهوته سهر زارو زمانان. هه موو کەس لایه نی هه مه دۆکی ده گرت. عهبدی خانیشت له نیوه پاستی بازاری دا به دهوری خۆی دا ده سووړاو خۆی ده خواره وه. تووشی هه رکەس بووایه دهستی پێ ده کرد:

"پیتانم نه گوت؟"

ناشناو نااشنا بو نو فدرقی نه ده کرد. پیتشی به هه مووان ده گرت و ده پرسی:

"نەمن به نیوهم نه گوتبوو؟"

پاشان چوووه قاوه خانەێ تۆفیق ناغاو دانیششت. سهری له سهر میژه که داناو ههروا دۆش دامبا. نانی نیوهرۆشی له بیر چوو. ههروا وهنموزی ده دان که یه کینک له پیاوه کانی عهلی سه فابهگ به دواي دا هات:

"ناغام کاری پیتانه."

عهبدی به قالب گرانی سهری هه لپری و به بیوازی یهوه پرسی:

"چی؟"

ناغام گوتیان ته شریفت بیته مائی ئیمه."

عهبدی هه لستا. سهری دیتشا. وهخت بوو ته قی. عهلی سه فابهگ هه تا بهر ده رگا به پیتشوازی یهوه هات و دهستی وه بن پیلی دا:

"وه ره خان، فهرموو بو ژوورئ. به جارتک ئیمهت له بیر چوووه."

عهبدی سهری هه لیتا. چاوه کانی ببوونه دوو پیااله خوین. ماوه یه کی زۆر ته ماشای چاری عهلی سه فابهگی کردو هیچی نه گوت. پاشان له نه کاو دهستی پێ کرد:

"نەمن نه مگوت؟"

عهلی سه فابهگ زه رده یه کی هاتی:

"ئیتا وه ره ژوورئ، وهخت زۆره بو قسان."

"نەمن پیتانم نه گوتبوو؟"

هه تا له پلێکانه کان وه سهر کهوتن دووسێ جار راوهستان بو نووهی عهبدی خان به سیته وه.

چوونه ژوورئ. عهبدی خان به ناخ و نۆخ خۆی هاویشته سهر مۆبله که:

"نەمن نه مگوتبوو؟"

قاوه یان هینا. نهیده توانی فنجانی قاوه کهی له دهستی خۆی دا راگرئ. دهستی به خواره دنموی قاوه که کرد. قاوه به لاله غاوهی دا دهاته خوار. عهلی سه فابهگ هات، له په نای دانیششت و دهستیکی به ریشی دا هینا:

"ئەو چەت كىردەھى خەن؟ ئىستەنەمىزىزە چىيە؟ ئەتە ئاخىرە كەي ئەم شارە بە سووتاندەن دەدى. دەرەيى ھەكۆمەت قشون بىئىرى؟... ئاخىر بۇ شارە كە ھەيىف نىيە؟ ئاخىر دلت دى؟... خۇ بە خاتىرى دوو ھەرامزادەي كىيى ناكىرى شارىك بەدناو بىكەي."

خان چەند ھەناسەيە كى ساردى ھەل كىتەشا. بە خەفەت خوار دىنەو سەرى راوە شاندە:

"يىتە وايە ھەبىلى بۇخۇشى دەرەن چە دەكا، بە قورىانت بىم؟ يىتە وايە ھەبىلى ھالە و بالىكى ماوہ؟ دەرەيى مەن بىكۆزى. بەخا ئەگەر يىلەن زىندو بىتىم. بىم ھەزەمەو دەرەيى چە ھۇش و گۆشەيىكم بۇ ھەمىتى؟ دەست و لاقەم تىنيان لەبەر بىراوہ. دەرەن بە چى ناپە ھەتەم؟ يىتە و ئەبى لە مەردەن دەرەسم، بە ھىچ جۆر. بەو ناپە ھەتەم كە ھەكۆمەتەيىكى وە مەل ئەستور بە بىستە مەندالەك ناوئىرى. كۆرە لەو ھەش گەرى، دلت لە شەتەيىكى دىكە زىاتەر لە ھەمەيى ئەمانە ناپە ھەتەم ھەلەسەفابەگ... چو ھەتە دىيى زەيىيە كەنى دابەش كىردو ھەكۆمەتەيى ھەبىلىم سووتاندەو لەو قسانە... ئەگەر ئەتە لە جىيى مەن بايەي ناووت ئەدەگرت بە قورىانت بىم؟ ئەو ھەيە كە خەم لە چاواڭ تاراوہ. دەرەسم... بەلام ئەكا يىتە واپەن لە مەردەن دەرەسم... بە ھىچ جۆر... ئەجەل ھەقە بە قورىانت بىم. ئەمەز ئەبى سەبىنى، سەرەجام ھەر دەگاتە سەرت... ئەجەل و شەرىكە لەبەر دەرەيى ھەمەو كەس دەكەمەي. بەلام دەرەنگ و زووى ھەيە... بۇيە ئەمەن لە مەردەن ھىچ باكم نىيە، بەلام دلت بەو ناپە ھەتەم لەو دەرەسم كە ئەمەز ئەو بىيە دايەك و بابە ھات زەيىيە كەنى مەنى دابەش كىرد، سەبىنىش بە كىك دى زەيىيە كەنى تە دابەش دەكا، دووسەبەش بەكى دىكە پەيدا دەبى زەيى و مەزراي ئەمەي دىكە دابەش دەكا ھەر بەو جۆرە. جا بزانە ئاخىرە كەي بە كۆر دەگا... ترسى مەن نا لەو ھەيە ھەلەسەفابەگ."

ھەلەسەفابەگ دەستەيىكى لە شەنى ھەبىلى دا:

"نا ھەبىلى خەن، نا... وە نىيە كە تە فەكەر دەكەيەوہ. خەيالت تەخت بىي. ئەوان بە سزاي خۇيان دەگەن، خاتەرەم بە."

چاوە كەنى خان بىرىسكەيە كىيان داو دەم و چاوى خۇنيان تىزا:

"لەو دەرەسم سەبىنىش نۆرەي تە بىي... دلت ھەر بەو ناپە ھەتەم. با ھەمەو كىيى و بەندەنەكان بە دەست ياغىيە كەنەوہ بىن... باشە با بىن، بە مەن چى؟ چەندىش دەبەن با بىن... ئەمەش گەنگ نىيە بە قورىانت بىم... ئەو ھەي مەن لىي دەرەسم ھەرزە، ھەرز... مەزراكان... ئەگەر دىتەيەكان لە كەللەيان بەدا، تازە پىشيان پىن ناگىرى. ئەمەن لە ئەجەل ناتەرم. لەو ھەي دەرەسم ھەلەسەفابەگ. ئىدى خۇت دەرەن ھەلەسەفابەگ. بەلام ئەگەر لەمەن دەرەسى، ئەو ھەيە ھەرچەندى زووتر بىي، دىسان دەرەنگە. ئەو ھەيە تەو تەوئىكى چاندە كە ئەگەر بۇي

بگريئ، خه تەرناکە. مەیدەلە وەخت بە فێرۆ بچن... مەیدەلە وەخت لە دەست بچن... خەلکی گوندی وایوایش هەموویان لایەنگری ئەون."

عەلی سەفابەگ بایەخی پێ ئەدەداو پێدەکەنی:

"دەزانم چتە خان، دەزانم... حەقتە... بەلام مەترسە، ئەمڕۆ نەبوو، سەینێ. قەولت پێ دەدەم سەری دەپن و دەیهێتن لەبەر دەرگای ماله کەت هەلی دەواسن... مەترسە. وەکیل باشی عاصم بە گوردانیک ژاندارمەو "برایمەرش" بە پەنجا کەس داوتەلەبەو بەدوایەو... ژاندارمەکانیش نەبن، هەر برایمەرش مشووری دەخوا، لە یاغی یە کۆنەکارەکانە، بێست بە بێست تەواوی ئەو کێوانە شارەزایە، هەموو رێ و شۆتێکی یاغی گەری وەک ناو لەبەرە. پێم گوتوون سەری حەمەدۆکی بێرن و بەسەر دار خێزەرانیکیەو کەن و بێبەن لەبەر دەرکی مەالی عەبدی خان بیچەقێتن... هەرواش دەکەن."

عەبدی خان:

"ئەو بۆیە نابێ تاقە رۆژێکی دیکەش زیندوو بێنێ... تەنانتە تاقە رۆژێکی... نیشەللا وەک گوتت وا دەبی... نیشەللا."

عەلی سەفابەگ:

"نیشەللاو ماشەللا نیە عەبدی خان، مسۆگەرە، مسۆگەر. چما برایمە رەشی ناناسی؟"

"بۆچی؟"

"هەر ئەو برایمەرش."

عەبدی خان کەمێک روحي هاتەو بەر، هومێدێکی پەیدا کردبوو:

"برایمەرش دەروستی دێ، لیتی دلتیام. ئەتۆ کاری وایوایت بە کوێ گەیاندا؟"

عەلی سەفابەگ هاتە نێو قەسەمەو:

"لەو وەختەو کە کالایمی کوژراوێ کارەکانم ناجوورن. دێهاتی جەکان سامیان شکاوه. ئەگەر وەزەدە هەروا بڕوا..."

عەبدی خان:

"با ئەو هەتیو بەکوژرێ، ئەودەم..."

عەلی سەفابەگ:

"دەکوژرێ."

(۲۷)

هاواری دیتھاتییه کان له دهستی ژاندارمه کان گه‌یشتبووه ناسمان. ژاندارمه کان بۆ گرتنی
حه‌مه‌ده‌ستووری یه‌کجاری یان پێ درابوو:

"حه‌مه‌دۆك ده‌بێ بگه‌ڕێ. به‌مردوویی یان به‌زیندوویی ده‌بێ ته‌حویل به‌درێ... نه‌گه‌ر نا..."
به‌لێ ده‌ستووره‌كه‌ رسته‌ی "نه‌گه‌رنا" شی تێدا بوو، و نه‌وانه‌ی نه‌و جۆره‌ ده‌ستووره‌یان پێ
بوو، ده‌ماری دیتھاتییه‌کانیان ده‌ردتێنا. هه‌موویان دارکاری ده‌کردن... ژن و منداڵیشیان...
ته‌واوی دیتھاتی کتێپاره‌ی هاواریان لێ به‌رز ببوو. كه‌س نه‌یه‌ده‌زانی هه‌مه‌دۆك له‌ كوێیه‌.
هیچ كه‌سیش حازر نه‌بوو به‌ دوا‌ی دا بگه‌ڕێ... نه‌وانه‌ی وه‌دواشی ده‌كه‌وتن، ژاندارمه‌کانیان
هه‌تله‌ ده‌کرد. هه‌مه‌ده‌ نه‌و كچه‌ بێ گوناخه‌ی له‌ ده‌ستی ژاندارمه‌كان ده‌ره‌یتنا‌بوو، و نه‌مه‌ ببوو
به‌ داستانێك له‌ ته‌واوی دیتھاتی کتێپاره‌و ناسیاب چه‌شه‌دا زار به‌ زار ده‌گه‌راو له‌سه‌ر نه‌م
داستانه‌ش زۆر داستانی دیکه‌یان ساز کردبوون. هه‌مووان کارو گوزه‌رانیان وه‌لانا‌بوو، له‌ ده‌وری
یه‌كتر كۆده‌بوونه‌وه‌و باسی هه‌مه‌دۆکیان ده‌کرد. دیتھاتییه‌کان لانی‌كه‌م رۆژێ دوو پارچه‌ شی‌عرو
گۆزانیان له‌سه‌ر نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ داده‌نا.

دوو رۆژ دوا‌ی کاره‌ساته‌كه‌ی قامیشه‌لانی بوو كه‌ ژاندارمه‌ هاتنه‌ ناسیاب چه‌شمه‌. نێچاوانیان
ده‌تگوت كه‌ كه‌ه‌ی تاله‌... ده‌سته‌یه‌کیان چوونه‌ مائێ دور‌موش‌عه‌لی. نه‌و پیره‌پیاوه‌یان له‌به‌ر
ده‌ركی ماله‌كه‌ی گرت و كێشایانه‌ به‌ر پرسیاران. به‌لام نه‌یان‌توانی یه‌ك قسه‌شی لێ ده‌ركێشن،
هه‌رچی لێیان ده‌پرسی و هه‌ره‌شه‌یان لێ كرد فایده‌ی نه‌بوو. دایانه‌ به‌ر قۆنداغه‌ تفه‌نگان. ژنه‌كه‌ی
وه‌ك مریشك به‌دادو پۆرۆ به‌ ده‌وری دا ده‌هات و سنگی خۆی ده‌كوتاو هه‌رچی به‌ زمانیدا ده‌هات به‌
ژاندارمه‌كانی ده‌گوت. قۆنداغه‌ تفه‌نگێك نه‌ویشی بێده‌نگ كرد.

په پياو و پيرژنيان نوقمى خوږين له هسارى ماله كميان دا به چي هيشتن و چوونه زگ نمواني ديكه. همتا نيتواري به شيكي زور له ديتايتيه كانيان داركاري كرد. شموي له مالي عمدي خان ميوان بوون. هممو به يانيان سرله نوي داركاري به كميان دهست پي ده كرده وه. ژاندارمه كان له داركاريش ماندوو بپوون. نيدى هموسه له ي داركاريشيان نه مابوو. به لام چاره ي هممو دهردان پيدا دهبي. ديتايتيه كانيان ناچار كرد له يه كترى بدن. له سر هممه دوك نه شكه نيمو نازار وه باگردان به سر ديتايتي كيتپاره ي دا تي ده پيري و به ره لوته كي شاخي ده چوه پيش.

هممه دوك په ناي بؤ "عله يكو" بر دپوو. عله يكو كيتو ته همسته م، شاخوي و به سام. عله يكو، لاني شوروي شاخ دريژو رهنك شينه. به رده كاني تيژو دين، وهك خه نيمر. شو كيتوه پيدا رويشتني ناكري. به رده كاني دهست و لاقى مروه همل ده دين. بيستوتوانه كه ده لين: كيتوي به رده نه ست يان؟... عله يكو كيتو كي وايه. له نيزيك لووتكه كي داره كان كه مترو كه متر ده بن و هيشتا ماويه تي بؤ لووتكه كي، كه نيت دار ي پتوه نايي نري. لووتكه كي رووتنه و به ردي ساغه، به كپارچه شاخ... چوار فصل، شو لووتكه يه به فري لي ناپري.

"عله يكو به رزه لووتكه ي به فراوي

به شو له سرمان نانوي له ناوي"

هممه دهر لهو سرده هموه كه ده چوه راوه شور، شم كيتوه به رده به به رده نه شكوت به نه شكوت و شاخ به شاخ شاره زابوو. راست له لووتكه ي عله يكو نه شكوتيك هبپوو. به لام شم نه شكوتو ريگاي بؤ نه ده چوو. دپوو به سر شاخيك ي پيتسه دگزي دا خوت خزانديا به به زگه خشكه و سر كهوتباي تا ده گه يشتيه نه شكوتكه.

كاتيك له گه لي شكوفه ودهر كهوتن، وه زعيان گؤرا. ژاندارمه كان له چوار لاه به دوايان دا ده گپان. خه بيريان هبپوو كه برايمر شيش به دوايان وه يه، شوان و گاو و داركه رو جووتيار هممويان خه بيريان بؤ هممه دينا. هر چي روي دابايه، هممه به كم رؤژ ناگادار دپوو. نيرازو خه جيچ زور ماندوو بپوون. لاقيان ماسيپوون. هر يويه به ناچاري شو له گه لي شكوفه مابونه وه. ژاندارمه كان و برايمر په ش، گه لي شكوفه يان راده مالي و به ره لووتكه ي كيتوه كان ده چوونه پيش. شواني خالي عله ي بيچاره خه بيري بؤ هممه دينا كه: "تيوه له گه مارودان... نه گهر نه توانن رابكن كوژرانتان مسوگره."

نميتواني رابكن. به به يانيه ك شم دهستي پي كرد. له چوار لاه هير شيان دينا. هممه د فيشه كه كاني زور به ژميرو له سره خوخه خرج ده كرد. تانيا لهو كه سانه ي دده كه نيزيك دپوونه وه.

وه کيل باشی عاصم له پستا دهی نه پراند: "ته سلیم به."

همه د جوابی ده دایه وه: "باشه" و سر له نوې دهستی به تهغه ده کرده وه.

قه دی کیوه که پر له ژاندارمه بوو که له جینگای خۆیان نه ده بزووتن. تهنه نگی همه د گهرم داهاتبوو، و گولله یه که له لوله ی تهنه نگی که ی دا گیری کردبوو. بۆ نه وهی تهنه نگی که ی سارد بیتمه له گلی راکرد. همه د به ده مانچه دهستی به تهغه کرد. خه جیج له ترسان وه که میتوؤک ده له رزی. همه د پینه که نی. همه د شه لالی شاره ق بوو. شاره ق له بن هه نگی و له مووره گه ی پشتی هه لده چوړاو که فی ده کرد. شاره قی وشکه وه بوو له سه ر مووره گه ی پشت و نیوشانی ببوه شوره.

نیاز یارمه تیی همه د ده دا، زۆری پین نه چوو که تهنه نگی که ی بۆ فینک کرده وه گولله که ی له لوله که ی دهره یناو دایه وه دهستی همه د، همه د وه ختی که تهنه نگی که ی وهرگرتوه زۆر خۆش حال بوو.

لای نیواری - دیار نه بوو له بهرچی - نه وان دهستی له تهغه هه لگرت، نه مه یه کتیک له شپوه کاره کانی برامه ریش بوو. ده بوو تهغه راگرئ و وا نیشان بدا که دهستی له شهر کیشه ته وه، بۆ نه وهی که مارو دراوه کان هه ست و ریگایه کی دهر باز بوون بۆ خۆیان په یدا بکه ن و نه مانیش بیانده نه بهر دهریژ. همه د له که له که حالی بوو.

ژاندارمه کان و داروده هه تی برامه ریش دهستی له خزین و چوونه وه خوار. قوونه دزه و چوونه خواره که یان دیار بوو. نه مه دهره فته تیکی باش بوو بۆ لیدان و دهر په پراندنیان. هیرش بۆ سه ر نه و که سانه که خه ریکی پاشه کشه ن ریگایه کی باشه بۆ لیدان و بهرش و بلاو کردنیان.

همه د به شاره ته کیشه ن له سه نگره که ی دهر په ری و بۆ لای نه وان سه ره و ژیر بووه وه. خه جیج به دوی همه د دا دهستی به هات و هاوار کرد. همه د گوئی پین نه دا. نه وانه که ده یانندی همه د له سه نگره که ی هاتوه ته دهر و به تهغه کردن که وتوه ته سهریان، پینان پیوه نا. هه تا خۆر ناوا همه د به دواپانه وه بوو. کاتیک که پرانه وه نیوه شه بوو. خه جیج به گریان وه دهستی له نه ستوی همه د کرد. نیاز خه جیجی گرت و له همه د ی پچری پیوه:

"چت لی قه و ماوه سردوت مرئ؟ چا دنیا خه راپ بووه؟ ناخر چ بووه، کاری یاغی هه ر نه مه یه... که ستیک میژد به یاغی یان بکا ده بی نه و جۆره ناره حه تی یانه ش له خۆ بگرئ... لی و به ره... قه ت کهس نه مار، خۆ کوړه که توی له ژاندارمه کان نه ستانده وه که لئی بی به به لا..."

همه د:

"ده مه وی شتی کتان پین بلیم."

نیاز:

"بلئ."

حه مەد:

"ئەگەر لىزە ۋە مېنىڭ ۋەزىمەن شېرە، دەپى ھەللىڭىن ۋە شۆنمەن ۋەن كەين. ھەر جۆرىك بىي دەپى بېچىنە غەلىكۆ، چۈرەدە ۋەزىمەن ژاندارمە گىرتوبە، ھىچ رىڭكاي دىكەمان نىن. بەشى ھەمىتوبە كەمان خواردن پىيە. بە دوو رۆژ دەگەينە غەلىكۆ. ئەمەن جىيەك لە غەلىكۆ پىي دەزائىم. دەچىنە ئەۋى ۋە دىكەينە مالى. ئەۋى بە كەس نايىنرېتتەۋە. ئەمەن رۆژىك لەو رۆژانە كە دەچۈمە راۋەشۈر، شۆتىنى شوۋرىكى بىرىندارم ھەل گىرتىۋ. ھەروا كە بە شۆتىن ھەيوانەكەدا دەپۆشتىم، لەپى بەسەر ئەۋ جىڭكايەدا كەتتىم. دەتوانىن ھەتا ماۋىن لەۋى بۆين."

خەجىج:

"ئەك ھەتا ماۋىن، ھەتا ئەۋ رۆژى لىي بۈوردنى گىشتى دەردەچىن. دەلېن لىي بۈوردنى گىشتى سالىكى دىكە دەردەچىن. دەلېن ھەكۈمەت دەپەۋى رۆژى ھاتنەسەر كارى خۆى بىكەتە جىژن ۋە لىي بۈوردنى گىشتى دەرىكا، ھەتا ئەۋى رۆژى..."

حه مەد:

"لىي بۈوردنى گىشتى؟... بەلام ئەمەن دەپى لە پىشدا ئەۋ كارى دەپەۋى بىكەم، بىكەم... پاشانىش... دەچمە يۆزگىر."

حه مەد بىتەنگ بۈۋ. شەۋ دەنگى لەپەر دەرنەدەھات.

حه مەد:

"ھەتا رۆژى لىي بۈوردنى گىشتى كارى خۆم دەكەم."

خەجىج:

"ئىشەللا دەپكە... ئەگەر لە كۈنەمشكانىش دا خۆى بشارىتەۋە."

حه مەد:

"ھەستى بۆين."

ۋەپى كەۋىن، سەرمابۈۋ، ھەساۋ بۈۋ، ئەستىزەكان دەتگوت بە ناسمانەۋە بەستۈۋى ۋە سىپى كراۋنەۋە. لك ۋە پىپى داران تەم بۈۋ، ھەتا پىر دەپۆشتى تەپىر دەپۈۋ، خەجىج ۋەستى بنالېنى، بەلام ددانى بە جەرگى خۆى دا گىرت. بۈۋ بە ژنى ياغىيان ئاسان نىە. ژنى كاپراي ياغى دەپى زۆر شتان لە خۆى بگىر. بە پارىزۈ بىي ئەۋە دىنگيان لەپەر بىتەدەۋە ھەستى پىيانىيان بىيىستى، دەچۈنەپىش. لكەدار سەروچاۋيانى ھەل دىپىۋ. ھاتنەخۋاى. خەرىك بۈۋ ھەتاۋ بىكەۋى. روخسارى ھەمەد نىۋە تارىك ۋە نىۋە روۋناك بۈۋ، لەگەل خەجىج چاۋيان تىك ھەل ئەنگۈۋ. ئىراز ئەۋانى ھەر لەۋى بەجى ھىشت ۋە خىرا دوۋر كەۋتەۋە لە پىشت گابەردەكان ۋەن بۈۋ.

(۲۸)

وه سهر كه و تن بۆ لووتكه ي عه لي كۆ دژوار بوو. بمرده كان وهك بمرده سماته ده ست و لاقيانيان خوار دبوو. سريان له گيژه وه ده هات. له خوارى, خارده شت له نيو هه وران دا هينده ي له په ده ستىك ديار بوو. پينج گوندى خارده شت له و نيوه دا ده تگوت پينج خالن. گه يشتنه بن نهو شاخه ي كه نه شكه و ته كه ي له سهر وه بوو. هه مه د ده يتوانى دوو جاريش بچيته نه شكه و ته كه و بگه رپته وه, به لام نهو ژنانه ده بوو چ بكه ن؟ هه سته م بوو.

هه مه د:

"نيوه هه ر لي ره بن, نه من له پيش دا باره كه مان ده به مه سهرى و پاشان ديم نيوه ش ده به م." هه مه د وه رى كه وت. ژنه كان له رويشتنى هه مه د به سهر نهو ديواره به ردى به دا سريان سوپ ما بوو. هه مه د به نيو سه عات گه رايه وه. پينكه نين له چاوه كانى دا ديار بوو: "له خانوش باشتره, قايم تره... هيلانه هه لويه كيشمان له ته نيشته, دراوسى هه لويانين." ده ستى خه جي جيتى گرت و هه لى هيتا:

ته تو وه ره, پوره ئيراز با لي ره بى هه تا نه من ده گه رپته وه. ده مه وى ته تو بۆ هه لويه كان به رم با بشخون."

خه جي ج ترسا:

"ده بى لهو ديواره ي وه سهر كه وم؟"

هه مه د:

"ته تو كارت به ديواره ي نه بى, خۆت به من بگه ر." ده ستيان كرد به خزىن. خه جي ج چاوى له ره شه وه ده هاتن. بهك دوو جارى زيړاند. هه مه د ته شه رى لى دا. وه سهر كه وتن.

ئىراز چاۋەپى نەبۇ. ھەستار ۋەپى كەوت. ترسا. دەستەكانى ئەۋەندە مەندۇو بېوون
دەتگوت خەرىكن لى دەبنەۋە. بەلام ۋەختىك ھەمدە دەيەويست بىگەرپتەۋە سەرى، دىتى نەو
ۋەسەر كەوتەۋە:

"ئەتۇ زگماك ياغىي پوۋرە ئىراز."

"ئەدى... زگماك."

زاركى ئەشكەۋتەكە ئەۋەندە فرەۋان نەبۇ كە بىزانن ھەرسىك پىكەۋە بىچنەژوور.
ئەشكەۋتەكە قوۋل بوو. دىژو بوو. گلى بەردەركى ئەشكەۋتەكە گلىك بوو بە وردى ۋەك ناردو
بە رەشى ۋەك خەلووز. سەر ئەم گلە پىر لە جىقنە بالئەدە بوو. دىۋارى ئەشكەۋتەكە خەت خەتى
سپىي پىدا ھاتبۇونە خوار.

ھەمدە:

"ھەتا ئەمىرۇ بىيادەم پىتى دىرە نەناۋە."

ئىراز:

"باشىر."

خەجىج:

"ئىرە دىتى ئىمەيە."

ئىراز:

"مالى ئىمەيە."

خەجىج لە خۇشىيان چاۋى پىر بېوون لە فرمىسك:

"ياللا راست ۋەبىن مالا كەمان رىك و پىك كەين."

ئىراز:

"ياللا..."

ھەمدە:

"ئەمىن دەچمە دىتى. ئەم دەمانچەيەتان لە كىن بى. دەبىر ورياي خۇتان بىن."

خەجىج:

"ئاۋىنەم كىم..."

ئىراز پىكەنى:

"ئاي جەئىلى، ئاي..."

خه جیج:

"له گهل سهرینیک و دوو لیغه، پیاله یهك و مهغه لیک و سیلنك و شارد... نییدی نهوی دیکه ی سلامه تیت. بۆخۆت ده زانی."

حه مه د:

"به خوام سپاردن."

نیوه شهو بوو که حه مه د گه یشته مائی عه لی دورمووش. پیریژن ده رگای کرده وه. هه ر که چاوی به حه مه د کهوت، به سس، سس برديه ژوور.

حه مه د:

"چ بووه دایه حۆری؟"

حۆری:

"سس... دهنگ مه که."

حه مه د نییدی زاری هه ل نه پچری.

پیریژن چرا فتیله که ی هه ل کرد. په غه ره کانی توند داخست و چووه ده ری. سوورنکی به ده وری خانووه که دا، که سی نه دی هاته وه ژووری:

"رۆلهم... چۆن توانیت بیه نیو دئ؟... دئ پر له ژاندارمه یه. مامه عه لیتیان له بن داران دا کوشتوه. به سته زمان ریشیان ده گرت و به سهر زهوی دا رایان ده کیشا. هه موو دتهایه کانی شیان دارکاری کرده. هه مووی نه مانهش کاری نهو یه زیده ریش بزیه. ناخه که ی نه ت توانی بیکوژی و ده رچوو... خه به ری تۆیان له مامه عه لیت ده ویت... مامه عه لیت گوتی نه من خه به رم نیه. نییدی وه به ر قۆنداغه تفهنگانیان دا. نه وه نه دیان لی دا که هیشتا له جینی دا کهوتوه. له منیشیان دا. هه موو گیانم رهش و شین بووه. زووتر نهو یه زیده بکوژه."

حه مه د:

"عه لی به شهل خه به ری چیه؟"

پیریژن تووره بوو و دهنگی لی هه لیتنا:

"ناخه چت پئ بلیم؟... نه تو هه رچی به سهرت دئ خه تای خۆته... به خوا بۆیه ده بی به چه قۆیه کی کول کول سهرت به رن... نهو وه ختی له به ر ده ستت دا بوو گوتم بیکوژه، به لām به قسه ت نه کردم و نه کردم... نیستا بووه ته نۆکه ری عه بدی خان. عه بدی خان خانووه که ی تۆشی داوه بهو. ده بوو هه ر نه وده م که پیم ده گوتی به قسه ی منت کردباو کوشتبات. نیستا شوینی تۆی هه ل گرتوه. وه پیتش ژاندارمان کهوتوه شوینی تۆیان بۆ ده گیتیی. بووه ته گزیری

عەبدىخان. حىساب و كىتابى خان ئەو يەسەرى پادەگا. ھەموو دېھاتىيەكانى بە ژاندارمان بە كوتان دا... ھەموو خەتاي تۆيە ھەمدە. پىنم گوتى بىكوزە.

"عەلىيەشەل لە كوئ دەيى؟"

"دەتەوئ لە كوئ يى؟ لە مالىكەي تۆ، دوئىن ژن و مىندالەكەشى ھىناو دايمەزراندن. ئىستا دەيى ژنە خوئىن تالەكەي ئەو ھەرامزادەيە يى لە مالى دوونەي خۆشەويستم بۆي. بەخوا دلم پەرە لە خوئىن. لەداخان ھەر وشك بووم. نازانم بلىتم چى. ھەروا تەماشام كەردەو خۆم خواردووتەو." ھەمدە:

"ئەمەن دەچمە وئ."

ھەمدە ھەلستا.

پەريژن:

"ئەوئ پەرە لە ژاندارمە. بەسپايى بچوو ئەو سەگبايەي بكوژەو ھەلئ." ھەمدە ھاتە دەر. گەيشتە خانووەكەي خۆيان. بۆنى شىرى كولىو و گوئەرەكەي بەبەر ھەللاھات. بۆنى گىاي بەھاريتشى ھاتە بەر لووتى. ھەمدە:

"عەلى ئاغا، عەلى ئاغا."

وہ ختيلك عەلى گوئى لە دەنگى ھەمدە بوو، لە جيئى دەريەي، لە دلى خۆي دا گوئى: "ھەمدە ھەمەن شىت بوو... ھەمەن." بەپەرە لە ژوور ھاتەدەر. بەدەست ھەمدەي تىگەياند كە دەنگ نەكا. بۆخۆي بەدەنگى بەرز دەستى كرد بە قسەكردن:

"زۆر بەخىر بىيى بىرام... چى؟... ھەمدەدۆك؟... ھەمدەدۆك لە ناكچاداغە؟ چەند چاك بوو كە خەبەرت داينى، نىمە دەمانەويست لەلاي "سپىچە قەلا" شوئى ھەلگىرىن. ھەر بۆي كاكە. سوياست دەكەم."

پاشان بە گوئى ھەمدەي دا چياند:

"تۆ بچوو بۆ مالى عەلى دورمووش، ئەمەنىش ئىستا دىم"

پاشان چوو ژوورئ بۆلاي ژاندارمەكان:

"كابرا باي داووتەو بۆلاي ناكچاداغ. لەوئ وەك كەوبارە دەكۆئ بە دەستان بىگىرى. ئىستا يەكئەك لە پىاوەكانم خەبەرى بۆ ھىنام، ئىدى كارەكەمان ئاسان بوو. دەتوانىن شوئى ئەو بىنامووسە ھەلگىرىن. لەوئ گەمارۆي بەدەن و كارەكەي يەك لا بكەن. ئەمەن دەچمە مزگىنى بە

ژنى عبدې خان دەدەم و دەگەرېسمە". ھاتەدەرې. شەوەكە زۆر تارىك بوو. لە نازايەتیی
ھەمەد سەرى سورما بوو. وەختێك شەلە ھاتە ژووی، دایە ھۆرى پیتی سەیر بوو. تەماشایەکی
ھەمەدی کرد كە ماناكەى ئەمە بوو: "ئەتۆ قەت نابى بە بنیادەم."
ھەمەد:

"دایە ھۆرى دەمەوێ دووسى قسان لەگەڵ عەلىئاغا بکەم."

دایە ھۆرى:

"ھەرچەندى پیتان خۆشە قسان بکەن. ئەمەن ھیچ ھەز لە چارەى ئەو بى نامووسە ناکەم.
ئەمەن کارم پیتان نیە. قسەى خۆتان بکەن."
شەلە پێکەنى:

"نازائە ئەو دایە ھۆرى خانە بۆچى بووتە دوژمنى گیانیى من؟ ئەمەن خۆ خەراپەیکم بۆى نەبوو؟"
دایە ھۆرى لە داخان سەرىکی راوەشاند:

"ئەمەن دەزانم ئەتۆ خەراپەت کردوہ یان نا. ئەمەن تۆ باش دەناسم شەلى سەگ مردوو.
نێستا لەگەڵ ژاندارمە رێك كەوتوو، وانیه؟... ئەگەر لەبەر خاترى ھەمەد نەبوایە،
نەمەدەھێشت لەو دەرکەى بێیە ژوور. بەخوا بەردێکم تاو دەدایەو ئەو سەرە سەگباب خێوہ تم
وردو خاش دەکرد."

دایە ھۆرى چووہ قورئەتێك.

شەلە:

"ھەمەد تۆ ئەو خوايە پێم بلى چۆن توانیوتە لەو قیامەت و تەنگانەیدا بێیە نێو دى؟"
ھەمەد:

"ھەرچۆنێك بى ھاتین ئیدى."

"برایمەرەش بە دواتەوہیە. لەو یاغیە خۆشخۆزانەيە. عەبدى و عەلى سەفابەگ لێیان تیژ
کردووی. ئەوان دەلێن برایمەرەش بە ھەمەدۆكى دەوێرێ، زۆرى لى خاترجەمەن، كۆلێكیشیان
پوول داوہتى، بەلام برایمەرەش، ئەو برایمەرەشى جارێ نە. ھۆلێش بوو. لەگەڵ پیاوہكانى
سەرجادەیان گرتوہ، چاوہرێن ئەتۆ بەمى دا بپۆى و تەقەت لى بکەن. ئەتۆ نابى بەم
دەوروہەراندە بپۆى، دانا دەتكوژن. با ئەوہشت پى بلیم كە ئەمەن نێستا بوومە گولەجەرگەى
عەبدى خان، كەس ناوێرێ بلى عەلىيەشەل پششى چاوى بپۆیە. ھەر قسەيەكى ھەبى بە منى
دەلێ، ھەرچیشى بوى لە خۆم دەپرسى... ئەو یەزیدە نەكوژراو نەكوژرا. بریا ئەو شەوہى
مالەكەتان ناوړ تى بەردا نەتان ھێشتبا ئەو ژنەتيوہ بچیتە ژوور."

حمدەد بە خەفەتەوه:

"ئىتمە چووزانىن، بە چى را بزاني؟"

"قەرار وايە برايمە پرەش سەرى تۆ بېرى، بە دارخىزەرانىكىهوه بىكار بىهيتنى لەبەر دەرکى
مالتى عەبدىخان بىچەقيتنى... عەلىسەفابەگ قەولى پى داوه."

حمدەد:

"ئىستانتەتۆ دەبى دوو لىقەو دوو دۆشەك و ناوینەيك و مەنجەل و ئاردو ئەو جۆرە شتانەم
بۆ پەيدا بکەى و بۆم لە بارگینەكە بنىى. خوى و رۆن و ئالەت و زەردەچىتۆشت لەبەر نهچى."
عەلى:

"کارىکى نیه. خوا ئاغای خۆم پى بىتلى! مالتەکەى پرە ئەو جۆرە شتانە."

(۲۹)

وهكيل باشى عاصم به گوردانيك ژاندارمه‌وهو برايمه‌ره‌ش به دارو ده‌سته‌كميه‌وه پاييزو زستانيك له كيټوه‌كان مانه‌وه. خه‌لكى دټهاتى كيټوپاره‌ى له ده‌ستيان وه‌زانه هاتيوون. هه‌ركام له دټهاتى‌يه‌كان رڼى‌ه‌كى پيشان ده‌دان. نه‌وان ناكچاداغ و "كايران داغ" و "كۆنورداغ" و به‌نده‌نى "مريم چيل" يان پشكنى و چيوته‌قيان كرد. نه‌جل و به‌رگيان به به‌ره‌وه مار نه هيزيان له به‌ردا ما. هه‌ر كونه‌مشكيټكيان ده‌ست كهوتايه ده‌يان پشكنى. به‌لام همه‌ده‌وك سه‌رو سؤراغى ديار نه‌بوو. هه‌روا بزانه له جى دا همه‌ده‌وكيټك له‌دايك نه‌ببوو. نيروه‌ى زستانى له ناسياب چه‌شمه مانه‌وه. هه‌موو كون و كه‌لټنه‌كاني عه‌لى‌كۆ گه‌ران. بۆ راوه شووريش چه‌ندين جار چوونه عه‌لى‌كۆ، گه‌يشتنه نيزيك نه‌شكه‌وته‌كه‌ش، به‌لام نه‌ده‌كرا وه‌سه‌ر كه‌ون.

عه‌لى‌يه‌شمل وه‌پيش ژاندارمه‌كان ده‌كه‌وت و چاو و راوى بۆ ده‌كردن كه "حه‌مه‌ن ده‌ي‌بينمه‌وه"، به‌لام ژاندارمه‌كاني ده‌برده ده‌شتى هه‌زارگا. به‌قسه شوټنى هه‌له‌ده‌گرت!... ژاندارمه‌كان ده‌يانگوت: "چ بوو عه‌لى ناغا؟... هه‌ر نه‌وه بوو هونه‌رى شوټن گيټرانه‌كه‌ت؟" عه‌لى‌يه‌شمل گله‌بى له پيرى ده‌كردو ده‌يگوت: "چ بكه‌ين؟ پيرى‌يه. چاو و هه‌ك جاران نابيين. تازه پير بووين و بۆ ده‌ره‌وشا."

عه‌لى‌يه‌شمل پير نه‌ببوو. جوانتر ببوه‌وه. ده‌تگوت گيټه‌لوكه‌ى چوست و چالاكه. هوميدنيك له دلى دا ده‌ره‌وشا.

پاش نه‌وه‌ى پاييزو زستانى كيټوه‌كانيان كون به‌كون و بست به‌بست له همه‌ده‌وك پشكنى، شه‌كه‌ت و بى‌حال گه‌رانه‌وه شار. له‌و ماوه‌يه‌دا دوو ده‌سته ياغى ديكه‌يان له كيټوه‌كان دا له‌نيو بردبوو. دوو ده‌سته‌ى گه‌وره‌و مل نه‌ستوو. به‌لام همه‌ده‌وك خه‌به‌رى نه‌بوو. شار ماتهم

دای گرتیوو. برایم پرهش ده سال پیرتر بیوو. دهیگوت: "نهمن تا ئیتستا شتی وام نه دیوه، نهیئیهك، ره مزتك له كاری نهو حهمه دۆكه دا ههیه... ده لئی غهیب بووه. به لآم ههر جۆرتك بئ به گیری دینم و له گه لئی به ره وروو دهیم. حهمن زانیویمتی ده مهوئ له گه لئی یهك لا كهه. نهو جاره ی له گه لئی شكۆفه تووشی بووم، سیرهه له كه لله ی سه ری گرت و زیاتر له سه د گوللهه لئ دا. به لآم هیچی نه بوو. گولله كاری لئ ناك، ده نا به یه كهه گولله ده مكوشت."

ده میكی بئ چوو نهه قسه یه له ههموو شاری گه راو كهوته سه ر زارو زمانان "حهمه دۆك گولله نایرئ." "نهم قسه یه به گوئی عهبدی خانیش گه شته وه. عهبدی خان به جارتك توابوووه. ببوو به چنگێك ئیتسك و پیتست. به هیوای خه بهری مردنی حهمه دۆك كهوتیوووه رۆژێك كه باسی ناكړئ. جار جار سه رتیک عه لئ سه فابه گی ده داو دهیگوت: "نه دی چ بوو عه لئ سه فابه گ؟ نه دی كوا؟ نه وه نه ده چاره ووان بووم، نیوه ی رووحم رۆیشت. نه گه ر هه روا بر وا نیوه گیانه كه ی دیکه شم له نیتو ده چی." عه لئ سه فابه گیش هه میشه جرابی ده دایه وه دهیگوت: "سه رت هه بئ خان." چما نه ت بیستوه ده لئ نه گه ر سه رت هه بئ له به رسیله ی هه لئوای دروست ده كه ی؟ سه رت هه بئ، حه وسه له ت هه بئ، نه من قه ولت پئ ده دهه كه سه ری ده برن و ده به یئنه له بهر ده رکی تۆ ده ی چه قینن. قسه ی من قسه ی پیاوانه عهبدی خان، به لآم نه تۆ ده بئ نه ختیک حه وسه له ت هه بئ."

نهو خه به ره كه "گولله كار له حهمه دۆك ناك"، عهبدی خانی به جارتك شیت كر دبوو. یه كسه ر چوو ره لای نه حه دئاغای سیاسه تبازی عه ریزه نووس. مه سه له كه ی له گه ل باس كر دو داوای لئ كر د ده سه به جئ ته لگرافیک بۆ نه كمه ره بنووسئ. سیمای كه رانه ی نه حه دئاغای سیاسه تباز كه رانه تر بوو. زمانیشی له زاری دا بوو به گۆپال و نوئی به ستر.

عهبدی خان:

"بنووسه نه حه دئاغا، نهو جۆره كه پیت ده لئیم بنووسه. بنووسه لهو چیا به یاغیهك پهیدا بووه كه تینووی خوئنه، بنووسه مندالان سه ر ده برئ. بنووسه گه وره كچان له مالهكان ده دزئ و ده یان با ته سه ر چیاو سووكیان ده كا. بنووسه له كینوی حكوومه تی دروست كر دوه و رۆژ به رۆژ ده سه لاتی زیاتر ده بئ. بنووسه زهوی دابهش ده كا، مه زرای خه لك دابهش ده كا، دئها تیهكان له رئ ده رده كا، فیریان ده كا زهوی خه لك له نیتو خۆیان دا داروبهش بكهن. بنووسه نه حه دئاغا، جۆرتیک بنووسه به جته میشکیانه وه، نه وه ی كه ده لئیم، راست نه وه ی كه ده لئیم بینووسه ر خه تیشی له بن بکته شه تا هۆشیان بته وه لای خۆیان. بنووسه نه حه دئاغا گیان. بنووسه پاش نه وه ی كچه كان له كچینی ده خا، له ت و په تیان ده كا، له تك و په تكه كانیشیان ورد ده كا و به

دارانمەۋە ھەلىيان داۋەسى. بنووسە جادەو بەندەنەكانى ماراش لەبەر دەستى دارو دەستەكەى دايەو كەس ناۋىزى پى دەۋىتپە بنى. بنووسە ناغا سىياسەت باز، بنووسە براى من. جۆرىكى بنووسە باش ھالى بن، ھەموو خۇندەۋارىيەكەت ۋەكار خە بە قورىانت بم. . . . ۋاى بنووسە كە ھەركەس لە نەنكەرە بىيىسى، قامكى خۇى بگەزى. ۋاى بنووسە دەسبەجى قشۋون بنىرن. بنووسە نەحمەد ناغا، نەمن دەچم چەند تەمىرىك دەكېم و دىمەۋە.

شار شلەۋابوو: "ھەمەدۆك بىستىك مندالە؟... نەگەر بىستىك مندالە، بۇ ناتوانن بىگرن؟" ھات و ھاۋارى عەبدىخان لە لايەك و چاو و راۋى عەلىسەفابەگىش لەلايەكى دىكە مەسەلەكەيان گەررەو گەررەتر دەكرد. دايكان بۇ ترساندن و بىدەنگ كردنى مندالەكانيان نارى ھەمەدۆكيان دىنا: "بىدەنگ بە، دەنا بانگى ھەمەدۆكى دەكەم."

پاش ئەو خەبەرە دەنگۇيانە، ۋەكىل باشى عاصم لەگەل ژاندارمەكانى خۇى و ھىزى يارمەتىدەر سەرلەنۇى دەستورى ۋەرگرت كە ۋەدۋاى ھەمەدۆك بگەۋى. برايمەپەشيش سۈتىندى خوارد كە نەجار ھەر جۆرىك بوۋە ھەمەدۆكى دەگرى.

(۳۰)

گلوکه زهرده گولتي کي کيويه. لاسکي گلوکه زهرده نمونده کورته ده کړي بليين هر لاسکي نيه. له سر عمرزي وا ده بيري ده لتي به عمرزي يوه نو ساره. گلوکه زهرده له نيو بهردان دا به پناي يه کتريه دپوي و هک مافوره نيو بهرده کان پر ده کاتمه. رهنگي زهردي همتا... بهرزي گولته شين و بنهوشي يه کان ده گاته نه ژنويان. بنهوشه کان شه دارن... کومل به کومل رواون و ددهره وشينهوه. گلوکه سوورکي کيوي پشکو توون. سوورايي شم گلوکانه و هک سوورايي ديکه نيه... و هک بلووري سوور... شيرين و گهرم...

سوزايي به جوړيک هم موو جي يه کي داگرتوه ده لتي له زهوي هله ده قولتي. نه گهر له سر عدليکو را تماشاي بکي، پيت وا ده بي سوزايي و هک باران دهباري. گابره ده کان پر له پهله خه نه تيلکي رهنگاپره نگ... هوا سووکه... هوا بوني مه ستانه ي گولاني لي دي.

له بناره کان، بهرده کاني عدليکو سوورکي مهيله وشين. هوري سپي خويان لهو گابره دانه هله ده سوون و تپپر ده بن. عدليکو ده لتي له لانکه دايمو راده وي."

له خواره وي بناره کان، لهو چيگايه که ده شتي هه زارگاي ليتو دياره، له نيو تاقه تاقه داري کاج دا سرچاويه هله ده قولتي. هممه داي خوار دنده وي خويان لهو کانيه را ديتي.

درو دهشت همتا ليتي داوه، خاردهشت له رووناکايي دا نوم بوه... هممو شتيک و هممو جي يه ک، داره کان، برکه کاني چقله شينکه، بهرده کان و گابره ده کان تيشک باران ده کړين... ده لتي خيريکن له تيشک دا ده توتينهوه، گولته کانيش همروا. خه جيچ له زارکي نه شکوته که دا سري وهر راني نيراز کرده. نيراز نه سپي ياني لي ده کوژي. سري خه جيچ نه سپي تي که وتوه و چنديش زور...

ھەموو زىستانە كەمىيان لە ئەشكەوتى دا رابىسارد. ژوورى ئەشكەوتە كەمىيان وەك مالىك رازاندېووە. مالى ئەوانە لە مالى ئاغايەكى دەتەمەندى لادىش خۆشتر بوو. نىو ماله كەمىيان بە گەلای پەريوھشان پى فەرش كەردبوو و لەسەر ئەويشەو بەرەى گول تەشپى و جوانيان راخستبوون. بەرەى دەسكى يۆروو كەكان... ئەو بەرەنە كە بۆنى بەھاريان لى دەھات. ئەو بەرەنە كەمىيان بە كەولە شور داپۆشيبوو، بە كەولە شورە شاخ درێژەكان. شاخەكان دەتگوت سېى كراونەو، دەبريسكانەو. مووى شورەكان دەتگوت خاكەى زېرىيە...

زىستان زۆر ناخۆش رابردبوو. لە باو بۆزان و باسرىشكى لووتكەى عەلىكۆدا ھەرچەند ھەتا بەمىانى ئاگريان دەسووتاند، بەلام چەند جار مەترسى رەق بوونەو ھەرەشەى لى كەردبوون. ھەمەد مانگ و نيوپك ھەولە دابوو و سەرەنجام توانيبوو لە سەرەوئى ئەشكەوتە كە كوتىك بۆ دوو كەل كېش بكا تەو، بەلام فايدەى نەبوو. دوو كەل لە ئەشكەوتە كەدا دادەوستان. لە تۆخان و بەفرو كېتەو دا ناچار دەبوون جاروبار يېتە دەو ھەناسە بكېشن. سەرمايان دەبوو، لە سەرمان رەق دەبوون، دەست و لاقيان سى دەبوون و بە ناچار خۆيان بە ژوورى ئەشكەوتى پى لە دوو كەل دا دەكردەو.

ھەرچى لىقەو بەرەو كەولە شورى ھەيان بوو سى بە سى بەسەر خۆيان ھەلەدە كېشان، خۆيان خە دەكردەو بە يەكترەو دەنوسان. كە ھەتاو دەكەوت، ھەمەد دەچووە راو شور. ژنەكانىش دەستيان دەكرد بە چىشت لىنان و گۆرەوى چىن. ئەو كەولەنى بە ديوارىانەو دابوون ھى ئەو شورانە بوون كە ھەمەد كوشتبوونى. ئەوان گۆشتى شورەكانيان دەخواردو كەولەكانىشيان وشك دەكردەو. تەواى زىستان تاقە يەك رۆژ چى، بى گۆشت نەببوون. ئاردو رۆن و خۆش بە رىك و پىكى عەلىيەشەل بۆى دىنان. لەبنارى كىوى لە ئەشكەوتىك دا دايدەناو ھەمەدېش لەوئىرا دەپىرەنەو ئەشكەوتە كەى خۆيان. جىيەكەمىيان تەنانت عەلىيەشەلېش پىتە نەدەزانى. بۆ ئەوئى كاتىك لە ئەشكەوتە كە دەچوونە دەر، شوتىيان لەسەر بەفر ديار نەب، باوھىك "قزە رەشكە" يان بە دواى خۆيان دا رادەكېشا. قزە رەشكە باشترىن شتە بۆ ئەوئى شوتى پى لەسەر بەفر نەمىنەتەو. شوتى پى ھەرچەندېش قوول بى، قزە رەشكە وەك گەردەل بە سەرى دا دەرواو كوئىرى دەكاتەو نىو سەعاتىكى پى ناچى كە شوتى خۆشى بە تەواى كوئىر دەپتەو.

ھەربۆش بوو كە ھەرچى عەلىكۆيان پشكنى، شوتى ئەوانيان نەدیتەو. ژاندارمەكان چۆن گومانىيان لەو دا دەما كە ئەوان لەوئى نىن؟ تەواى كىتەو كە بەفر بوو. ئەويش چ بەفرىك؟ لووس. وەك ناوتىتە. دەتگوت لەپى دەستە.

خه جیج سەری وەسەر رانی ئیرازی کردبوو:

"ئەدی کوا پووری؟... ناخر بوو بە چی؟... کوانی لێ پووردنی گشتی؟... دیارە مام
مستەفاش هیچی لێ نازانی. ئەگەر لێ پووردنی گشتی دەرچووبایە، تا ئیستا دەرەچوو."
ئیراز:

"دەرەچێ کچم، دەرەچێ... سەبەرت هەبێ. دەلێن ئەگەر سەبەرت هەبێ، لە پشتی
هەموو تەپۆلکەیدە هەتاویک هەلەدێ."

خه جیج:

"پووری گیان... ئەمن نامەوێ لە پشتی هەر تەپۆلکەیدە هەتاویک دەرکەوێ... ئەمن
دەمەوێ تەنیا یەک هەتاو دەرکەوێ... تەنیا لە پشتی یەک تەپۆلکە... ئەمن هیچی دیکەم
ناوێ."

ئیراز:

"سەبەرت بێ."

خه جیج:

"نێرە لووتکە یە چایە پووری. دەبینی قیسمەت و نسیبم چیه؟ دەبینی چیم لە نیوجاوانی
نوسراوه؟ دەلێی خەون دەبینم. دەلێی بۆخۆم نیم، حەمەدیش ئیدی حەمەد نیە."

ئەو رۆژانە کە بێکار بوون، حەمەد فێری تەفەنگ هاویشتنی کردبوون. ئیراز بە باشی
دەستی بە تەفەنگ راھاتبوو، ببوو بە تەفەنگچی یەکی تەواو. بەلام خەجیج هەرچەند زەحمەتی
کێشابوو، هیچی بە هیچ نەکردبوو. نەسلەن لە تەفەنگ و گوللە بێزار بوو، کاتێک چاوی بە
تەفەنگ دەکەوت، ناگری دەگرت:

"کەنگێ لەم وەزەعە رزگار دەبین؟"

ئیراز:

"ئێستا گەم لە چوکورووا گەیشتونە نەژنۆیان، هێندە ی نەماوە گولێ بدەن. ئیستا
مێروولە لە هیلانەکانیان هاتوونە دەرەوە لەبەر هەتاو رێچکەیان بەستووە."

خه جیج:

"خاکی "ناداجیک"..."

ئینجا چاوی لەسەر یەک دانان:

"ئێستا دەپالە شاخەکانی ناداجیک پڕن لە نێرگس... وا نیە پووری؟"

ئىراز:

"ئەدى پىن لە نىرگىس..."

خەجىج:

"خاكى ئاداجىك يەك بە چل دەبرى. ئەگەر بېچىنە وى پاش سالىك خانووى خۇمان دروست دەكەين. پوولىشمان خۇ ھەيە."

ئىراز:

"قەبالەكەي بە ناوى ھەمەد دەنوسىن. ھەمەو خاكى ئاداجىك نى ھەمەدى خۇمانە. لى پووردى گىشتى دەردەچى. ئەگەر دەرىش نەچى، ئىتمە جىنگايەكى دىكە پەيدا دەكەين و دەچىنە ئەو. ئەگەر كرابايە ھەمەدى نىسەت بىكەين كە دەست لە ھەبىدى خان ھەلگىزى زۆر باش دەبوو. دەچووين و ناوى خۇمان دەگۆرى، ئەودەم وەختىك رۆزى دەھات، ھەمەدى خۇمان عدلىشى دەكۆشت و راى دەكرد. نا، نا، عدلىي دەبى بە دەستى خۇم بىكۆرم، ھەربىيەش فىرى تەنگ ھارىشتى بوم."

خەجىج:

"گىرگىزگە كاتمان چەند ئالتۇن پوورى گىيان؟"

ئىراز:

"زۆر، زۆر كىچىم... جار جار دىم ئاسوودە دەبى. دەلىم لە جىياتى رەزا خوا كوپىكى ۋەك ھەمەدى داومى. بەلام ھىندى ۋەختان ۋەك شىتتىكى پى بە زىجىم بەسەردى... ھەر ئەو مەمكەنەم كە رەزا شىرى لى خواردون، دەلىتى نىشتەريان لى دراۋەو خويىيان پى كراۋە دەبرىنەو. ھىندىك جار ئەو دىلە شىتەم پىم دەلى تەنگەكەت ھەلگەرەو بىرۆ ئەو عدلىيە بىكۆرە، پاشان ھەرچى دەبى بلا بىي. سەبركە كىچىم. ئەو عدلىيە ۋەك قىمە... خوا زەلىلت كا عدلى... چۆن دىلت ھات ئەو كۆرە تولىنەمامەى من لە خۆل و خويىن بىگەوزىتى؟"

خەجىج:

"سەبىرت بى پوورى... لە پىشت ھەر تەپۈلكەيەك ھەتاۋىك دەردەكەو. ئەمەن دەترىم پوورى. دەزانم كە دەردەكەو، بەلام..."

ئىراز تەشەرى لى دار چاۋى لە چاۋىمە بىرى:

"دىسان دەست پى كىرد؟... ئەتۆ ناخى كۆرەكەي بە كۆشت دەدى. ئەتۆ بە دەستى خۆت دەتەوئ ئەو كۆرەي بە كۆشت بەدى؟"

خەجيج مىلى بە لارە نا:

"ھەتتويەكە رۆيشتە پوورئ. جاران كە دەپۆيشت سى رۆژ زياترى پىن نەدەچوور، بەلام نەم جار بوو بە ھەتتويەك. ناخر نەم كىوانە... ناخر ياغىيەكان... دەترسم پوورئ، دەترسم پوورئ گيان، ھىچيش ناكړئ، دەترسم، وەختە دىق بكەم پوورئ، دلم وا تەنگە ھەر باسى مەكە، سى رۆژ زياترى پىن نەدەچوور پوورئ، ناخر وانىە؟... نەكا بەلايەكى بەسەر ھاتبى... با نەمن بچمە لای ناوہدانى خەبەرىكى لى بزانم، با روو لە كىوان كەم، با ھەموو جىيەك بگەرئيم... نەگەر بەلايەكى بەسەر نەھاتبايە، ھەمەدم ھىندەى پىن نەدەچوور پوورئ."

خەجيج زۆر زۆر گريا:

"با بۆم پوورئ گيان، لىم گەرئ بۆم..."

نيراز نيتوچاوانى تىك ناو تەشەرى لى دا:

"كچىن لە جىتى خۆت دانىشە جندە... بەخوا ھەنگاوتىك ھەلئىنيەو ھەر بە تەفەنگ دەتكوژم. پىتويست نىە بچى ژانەسەر بۆ كورەكە دروست بكەى. نەگەر نەتۆ دەست و لاقى نەبەستى ناتوان ھىچى لى بىكەن... دپتەوہ."

خەجيج ھەلستا، غارى داىە نيتو ئەشكەوتەكو لەپەروور كەوت. بە ھەنىسك دان دەگريا. سەرى بە ھەنىسكانەو ھەلەدەگريا. ماوہىەكى زۆر ھەروا مايەوہ. كەمىتك نارام بووہوہ. دووبارە تىك چووہوہ. نيراز ھاتە ژوور سەرى:

"كچم، كچم... خەجيجى خۆم، كچە جوانەكەم... بۆچى خۆت دەكوژى؟ ھەيف نىە بۆ كچىكى وەك تۆ نازەين كە ناوا خۆت بە ھىلاك بەدى؟... خاترجەم بە ھەمەد ھىچى بەسەر نەھاتوہ. ھەمەد بە تەنن خەنىمى سەد كەسە كچم، خۆت ھىلاك مەكە."

خەجيج فرمىسكى چارەكانى سڤەوہ:

"خوا بكا وابى پوورئ... خوا لە زارت پروانئ..."

لە خواری مژ لەسەر خاردهشت بلىند ببوو. پەلە ھەورىكى رەش بە ناسمانەو دەسوورا كە ھەمەد شەلالتى نارەق و بە دەست و لاقى خرىناوىيەوہ، بە ھەناسەپرەكە خۆى لە ژوورى نەشكەوتى ھاويشتەوہ.

خەجيج ھەر كە چاوى بە ھەمەد كەوت نامبازى بوو و بە گريانەوہ دەستى دەستۆى كرد. ھەرچەندى دەگريا، گريانەكەى نەدەوہستا.

ھەمەد:

"مەگرى خەجيج، با بۆت بگىر مەو. ئىستا كەمىك ئارام بەو. گوتم بۆ بگره."

خەمەد دەستى بەسەر سەرى خەجيج دا دىنا.

ئىراز توورە بوو. بە تانوت و تەشەرەو دەستى خەجيجى گرت و كىشاي:

"چ باسە كچى؟... چتە؟... وەك نەدى بدىيان... ناخرە كەى ئەتۆ سەرى ئەو كوپەى لە بەردىك دەدەى... بەرى دە، ئەو كوپەى."

خەمەد پىكەنى:

"با بۆتان بگىر مەو. تا بزانن چم بەسەر هاتو. وەختىك لە لای كەرىم نۆغلى دەگەر مەو، لە دەروورەرى "سارىيا" كەتتە داوى برايمەپەش. كابرايەكى سەيرە، هەم ئاقلەو هەم نازايە. هەتا بنارى كىنوى وەدوام كەوتن. لەوانەى تازە ئىرەش بدۆزنەو. ئەمەق راست سى رۆژە كە لەگەل برايمەپەش خۆشارەو كىن مان دەكرد. لەبەريان هەل دەهاتم، هەل دەهاتم و دوايە لە نەكاو بام دەدایەو سەريان. هەتا سارىيا رىيان دەكەوتم و دەگەر مەو. وەختىك نەمەن دەگەر مەو ئەوان رىم دەكەوتن. خۆشارەو كىنكەمان ساز كەردبوو هەر مەپرسەن. تەنیا غەمى ئەووم هەيە كە جىگا كەمان فىر بن. پاشان بە يارمەتیی جەبار لە بنارى گىژم كەردن، شوتەكەمیان لى ون بوو و هاتم. حەوتوويەك نابى لە ئەشكەوتى وەدەر كەوين. ئىستا ئىو بەرینە كەم بۆ بېستەن."

هەردوو ژنەكە بە ھاوکارى يەكتر جەلەكانيان لەبەر خەمەد داكەند. شانى برىندار بېسو. كاتىك گوللەكەيان لە برىنەكەى دەردىنا، خەمەد لەرزى هاتى، ئەویش لەرزىكى چۆن... ئەژنۆى خپ كەردنەو، بە سنگىيەو نان و دەستى كەرد بە هەلچۆق. خەجيج سەرى لى شىواو ئەقل لە سەرى دا نەما. خەجيج شىت بېسو، نەيدەزانى چ بكا."

خەمەد حەوتوويەكى تەواو ئەو تاو لەرزەى لى بوو. برىنەكەى چلەكى كەردبوو. زۆرىش نەستور بېسو... حەوتوويەك دواتر سووكتى كەردو توانى قەكەى تەواو بكا:

"پىش ئەوئى بگەينە سارىيا لەگەل ژاندارمەكان تىك هەل ئەنگوتىن. دە كەس بوون. سەركەدەكەشيان وەكىل باشى عاصم بوو. تەقەمان لە يەكتر كەرد. پىم وايە ناخرەكەى ئەجەلى ئەو وەكىل باشى عاصم بە دەستى من دى. هەل دەستاو بى پەروا بۆ لای من دەهات. جارىك پىم گوت چتە وەكىل باشى؟ نەكا لە گيانى خۆت گوزەرابى. تەفەنگەكەم بەرەو سنگى راداشت. وەكىل باشى عاصم وەختىك لە نەكاو چاوى بە من كەوت، كە لە ژوور سەرى وىم، نارەتەيەكى كىشاو خۆى لە عەرزى دا. گوتم مەترسە وەكىل باشى. ئەتۆ گوناچىكت نى، ئەمەن نەگەر وىستام بىكوژم تا ئىستا دە جارم كوشتبووى. هەستە بپۆ وەدواى كارى خۆت كەو. يەك وشەش جوابى نەدامەو. پاشان قەرار بوو نەفەرىك لە سارىيا چەك و فېشەك پى بگەينەن."

وختىڭ گەيشتە ئەو جىڭايە كە دامان نابوو، لەپىر بوو بە گۈللەبارانىڭ، مەپرسە...
 برايمەش وەك خىزو خۆڭ گۈللەي دەباراند. بريندار بووم. دوو رۆژان لە دوام بوون. لەو بگرەو
 بەردەيدا دەنگىڭم ھاتە بەر گۆي وەك دەنگى جەبار دەچوو. دەنگە كە راست دەنگى جەبار
 بوو. تۆمەز ھەر خۆيەتى، بە ھاوارمەو ھاتو. ئەويش لەولازە ھىرشى كرده سەر برايمەش.
 برايمەش و دەستەكەيمان راونا، بەلام كاتىڭ دەگەپاينەو، ديسان پەيدا بوونەو. ئەجارە جەبار
 فريوى دان و بە دواي خۆي دا راى كىشان و ئەمن رزگاريم ھات. بەلام جەبار خۆيم نەدى.
 دلتىام جەبار دەروستيان دى. ئىمە ئىدى دەبى ئىرە چۆڭ كەين. ئەم دەروپەرە تازە بو ئىمە
 نابى. ھەمىشە بە دوامانەو. ھەمووى ئەم كارانە لەبن سەرى عەلىسەفابەگ دان."
 ھەمدە ھەوتويەكى دىكەش لە جىتى دابوو. ھەر دوو رۆژ جارنىڭ لە بنارەكان دەنگى تەقە
 بەرز دەبوو.

برينى ھەمدە رۆژ بە رۆژ باشتەر دەبوو.

(۳۱)

پاییز داهاتبوو. خەلکی خاردهشت بە دلگەرمییەوه کاریان دەکرد. ئەمسال بەرھەم زۆر باش بوو. گولەکان قورس بوون، پڕ لە دان بوون.

دایە حۆری وەك گێژەلووکه لە خاردهشت دا دەسووپا، وەك یەكپارچە گێ. لە پەستا قەسە دەکرد، جێنۆی دەدان. پاش ئەوەی ژاندارمەکان دارکارییان کردبوو، پەراسووی راستی نازاری گەیشتبوو. وا دیار بوو شکاوه، ژانی دەکرد. بنیشتەکالتی لە پەراسووهکەى نابوو. وەختێك هەناسەى هەلەدێناپەوه دەم و چاوی گێژ دەبوون و سەرلەنوێ وەك خۆی لێ دەهاتەوه:

"خو کۆتێرو زەلیلتان کا... ناخر چتان لە گیانی پیرەژنیکی وەك من دەویست؟..."

پاشان بە ناپەختییەوه دەستی پێ کرد:

"تۆھۆی دێھاتییمەکان... نییدی ئەمسال کەس نیە دوو بەشی بەرھەمەکەتانتان لێ بستێن... عەبدیخان ناوێری بیتەوه ئاوەدانی، ئەگەر بیدەنێ کەرن. لە کەریش خەراپترن. ھەر بلێن ئەمسال بەرھەم باش نەبوو. باشە؟... درۆش ناکەین، چما بەرھەم باش بوو؟... نا، خەراپ بوو. ئەسلەن ئەمسال بەرھەم نەبوو. باشە چ بکەین. ئەگەر دەتەوێ وەرە روحان لێ بستێنە. بەلام بەرھەم... ئەسلەن با بلێن ئەمسال ئەواوی بەرھەمەکە سووتاو لەنێو چوو." دایەحۆری لە ناسیاب چەشمەوه دەچووه ئەو دێ و لەو دێرا دەچووه دێیەکی دیکەو دەهاتەوه. لە رینگاش دا لەگەڵ خۆی دەدوا. ئەگەر چاوی بە کەسیك دەکەوت کە خەریکی گێژە یان دروینە بوو، لێی دەچووه پیش و دەستی پێ دەکرد:

"دەبێ دوعا بۆ عومرو مالتی ھەمەدۆک بکەن، شوو و رۆژ دەبێ دوعای بۆ بکەن. تێدەگەن دەلێم چی؟... دوعای بۆ بکەن، ئەگەر ھەمەدۆک نەبووا، ئیستا عەبدیخان وەك دالاش بەسەر

سەرتانەو دەسوورا. شوكرى خوا بىكەن كە ئىدى ناوئىرى پىن لەم دىيە بىتتەو. نابى دەنكە گەنئىكىشى بدەن، تىدەگەن؟ يەك دەنكىشى نابى بدەن. با لە شارى بۆخۆى ھەر وەرکەوئ. " دىھائىيەكان لە فەكرەو دەچوون. سەريان رادەو شاند. كلاًيان لەسەر سەرى خۆيان لادەبردو سەرى خۆيان دەخوراندو دەيانگوت: "بزانين ناخري ئەم كارانە دەگاتە كوئ؟ سەرەنجامەكەيان بە كوئ دەگا. "

دروئىنە تەواو بوون، گىرەو كىشە كراو خەرمان سوور بوون... بەرھەمەكەيان بردەو مالى. ھىچ كەس دەنكە گەنئىكى نەدا بە عەبدىخان. عەلى و پىاوەكانى دىكەى عەبدىخان لەنئو دىيە دا دەسوورانەو، بەلام دەچوونە كن ھەركەس، ئەم وەلامەيان وەرەگرتەو:

"روحىشان ھى ئاغامانە. ئاغاي ئىتە لەنئو ھەموو ئاغايان دا يەكەمە. ئىتە رازى نيين ئاغامان لە شارى غەرىب و سەرگەردان بى، بەلام... ئەمسال دەنكە گەنئىك چى وەدەستان نەكەوتە. چ بىكەين؟ وەختىك نى، لەكوئى بىنين؟ ئىشەللا سالتىكى دىكە. ئىشەللا سالتىكى دىكە خوا دەيدا بە ئىتەو ئىتەش دەيدەين بە ئاغامان. ئاغاي ئىتە گولە. ئەو ھەمەدۆكە بىزوو بوو بە باعيس كە ئاغاي زىرەى ئىتە دىيەكە چۆل كاو بچىتە غەرىبىيەتى. بەلام ئاغامان لىي خۆش نابى. ئىشەللا سالتىكى دىكە ئەگەر خوا داى بە ئىتە، ھەمووى دەدەين بە ئاغامان. ئىتە برسى بىن قەيدى نى، چونكە ئاغامان دەبى سلامت بى. تىگەيشتى؟ ئىتە ھەرچى ھەمانە، ھى ئاغامانە. خار دەشت پىنج دى ھەيە، ھەر پىنجى بە قورىانى گىيانى ئاغامان بى. "

دەيانگوت:

"قەسەى قۆر بۆ دەكەن؟... ئەوئا خار دەشت خار دەشتە، بەرھەمەى وەك ئەمسالى نەبوو. باشە بۆچى راست و رەوان ئالئىن نایدەين؟ بۆچى راست و رەوان ئالئىن ئاغاي ماغامان قەبوئ نىن؟ "

دىھائىيەكان:

"برىا كوئىر باين و نەمان دىتبا كە ئاغاي زىرەكەمان لە شارىيە، لە غەرىبىيەتى دەريەدەرە... برىا ھەمان بايەو بۆمان ئاردبايە، برىا... چما دەكرئ ئىتە ھەقى ئاغاي خۆمان نەدەين. رەبى خوا ئەو ھەمەدۆكەى بكوئى كە..."

دايە خۆرى پالى دەركردبوون و دەفرى. زەھەتەكەى بەفۆر نەچووبو. نامۆزگارىيەكانى كارى خۆيان كردبوو. ھىچ كام لە دىھائىيەكان نامادە نەبوون ئەنەت دەنكە گەنئىكىش بدەن بە عەبدىخان، نەيانەدا...

دایه خوږی پرچه سپیډه کانی له خټه گرتېو، چارشنبه کله له سهری کړدېووه له جياتيان له چکيکي ناوړېشمی گولداري لهو له چکانه له سهری به سټېو، که گهوره کچ له وهختی جیژن و زه ماوه ند دا له سهری ده به سټن. کراسه کورته که شوی هره ناوړېشم بو. سټ سکه زېږیښی له مل کړدېوون. شو مت و مووړووهی سهرده می جیټلی و کچیتنی له سندووقی دا قایمی کړدېوون، هینابوونیه دهره له مل و قوټلی خوږی کړدېوون، هه میښه پټکه نینی له سهر لیوان بو. له م مالهوه ده چوره شو مال و دهاته مووه هه میښه ش به ناره نار گوزانیی ده گوت، هه موو کهس دهیگوت: "وادیاره دایه خوږی شتیکی به سهرهاته...". هه قیشیان هه بو، چونکه دایه خوږی گوزانیی وای ده گوت که گهوره کچانیش به بیستنی له شهرمان سووړ هه لده گه پان. لهو گوزانییه بی بهردانه ی ده گوتن...

وه خټیک عه بدی خان بیستی دپهاتییه کان ملکانه یان نه داوه، به جارتیک جندار بو. هه ستاو چووه لای نه هه دناغای سیاسه ترازو به گریانوه ته لگرافیکي زور کاریگه ری بو نه نکه ره پټ نووسی، پاشانیش هه ستاو چووه نیو شاری، تووشی هه رکه س ده بو له سړی تا پیوازی هه موو شتیکی بو ده گټه پرایه وه. چووه خزمهت فرماندار، چووه خزمهت فرماندهی ژاندارمری و گریا، هاواری کردو نالاندي. فرماندارو فرماندهی ژاندارمری لهو وه زعه تووړه بوون. ژاندارمه له دواي ژاندارمه نارديانه ناسیاب چه شه. ژاندارمه کان خه لکی دئی یان نه زیهت و نازار ده دا. دایه خوږی یان له ژووړیک دا هه پس کرد، به لام دایه خوږی و هیچ کام له دپهاتییه کان زاریان هه نه پچری که قسه یه بکن. لیاندانیان خوارد، جوینیان پټ درا، وه میڼه له مهر بهم لاو لا دا ره پټ نران، به لام زمانیان نه گه را، ده تگوت خه لکی پیټنج دئ هه مرویان زگماک لال بوون. کار گه یشته جنگایه که به خشدار ناچار بوو بوخوږی بیته ناسیاب چه شه، به لام شویش هه رچی کردی و کراندي کاریکی له ده ست نه هات. کهس دهنگی له بهر ده رنه هات. دپهاتییه کان هه روا چاویان له چاویه وه ده پری و مته قیان نه ده کرد.

به کم جار علفی به شل دمتی کرد به قسه کردن و جزیکشی قسه کرد که هه موو لادنییه کان سریان سوړما: "گیانی هه موومان ده که ین به قوریانی ناغامان. شو یاغییه بست و نیوییه، شو هه مه دوزکه هه رامزاده یه چ کاره یه که نیته گوی بز قسهی رابگرین؟ نه گه ر تاقه ده نکیکمان گه نم بوایه، به دهستی خومان ده مان دا به ناغامان. هه مه دوزک ناخر چ سه گبیایکه؟ به لام چ بکه ین که نه مسال قاتی بوو؟... نه گه ر نه مسال نیته هه موومان له برسان نه مرین،

مۆجىزەيە. ئەمەن بۆخۇم ھەممە كارەى ئاغام، بەلام ئەمەسالى منىش ئەگەر لە برسان ئەمەرم باشە.
ئەگەر يەك دەنكە گەنغان لەم خاكە دەست كەوتىبايە، ئى ئاغامان بوو."

شەلە بىدەنگ بوو، چاوتىكى بە دىھاتىيەكان دا گىترا كە وەك مەپ سەريان دەبەريەك نابوو:
"لە ئىنۆ دەپرس... ئەگەر تاقە يەك دەنكە گەنغان بەرھەم ھىتابايە، ئەماندەبرد بىدەين
بە ئاغە زىرەى خۇمان؟"

دىھاتىيەكان شەپۆلىكىيان داو زمانيان كرايەو:
"دەماندايە."

شەلە:

"ئەگەر ئاغامان داواى روحى لى كەردباين؟..."
دىھاتىيەكان:
"دەماندا."

شەلە:

"ئەگەر ھەمەدۆك پى بنىتە نىر ئاوەدانى؟..."
دىھاتىيەكان:
"ئاتوانى."

شەلە:

"ئەگەر پى؟"
دىھاتىيەكان:
"دەيكوزىن."

دىارە جەنابى بەخشدەر باوەرى بەم قسانە نەكرد. مال بە مالى ئاوەدانىيان پشكنى، بەلام
لە ھىچ مالىك دەنكە گەنكىيان نەدیتەو.

زۆر سەير بوو. بەراستى دىھاتىيەكان ئەو ھەموو گەنم و دانەوتىلەيان لە كوئى شارەبوووە؟
ھەرچى لە خارەشت رووى دابايە رۆژى دواتر دەگەشتەو شارى، نىدى دەرگای خارەشت
بەرەو دنيا كرابوووە.

عەبدىخان شىت ببوو و مووى سەرو ريشى خۆى دەپنەو. ديار بوو ھەموو ئەم كارانە
لەبن سەرى ھەمەدى دان. ئەو دەبوو ھەقەن بكوژى. ھەر لەم رۆژانەش دا حوسىن ئاغای ئاك
توزلوو، لەنىو نوتىنى خۆى دا تەنكى لى درابوو و مردبوو. ئەم مەسەلەيەش ببوو سەربارى
مەسەلەكانى دىكە. ئەم كارە دەبوو كارى چ كەسىك پى؟ ھەقەن كارى ھەمەدۆك بوو...

وه کیل باشی عاصم پیار بوو، پیاوینکی باشیش بوو، گورگی نهو کیتوانهش بوو... به لام چ
 بکا که له گمل همووی نه مانهش نهیده توانی هممه دۆکی بگرئ...
 سه رکۆنه له دواي سه رکۆنه... وه کیل باشی نییدی سهری هه لینه ده هات. رووی نه بوو به نیو
 بازاری شار دا رابری. شهرمی له هممووان ده کرد. خه لک پاشه مله هه زار قسه یان پی ده گوت.
 زۆریه ی نه م قسانه شی ده بیسته وه:
 "هممه دۆک بسته مندالتیک زیاتر نیه!... به لام وه کیل باشی عاصمی بهو همموو مل
 نه ستورییه وه ک نه نگوستیله له قامکی کردوهو یاری پی ده کا!."
 وه کیل باشی له داخان خۆی ده خوارد وه.

(۳۲)

عەلىكۆ بە دارو بەردو خاك و خۆلىمە بەفر دای پۆشیبوو. سەر ئاسمانیش ھەتا چاۋ بېرى دەکرد، سېى دەچوۋە. سېىيايىيەكى بىن سەروىن لە عەلىكۆۋە تا خار دەشت و لەوئە تا ئاڭچاداغ و گەلى شىكۆفەر چوگورواۋا ھەموو جىيەكى داپۆشيبوو. تەننەت خالىكى رەش لەنىو ئەو سېىيايىيە يەك رەنگەدا نەدەبىنرا.

ھەتاۋ لەو سېىيايىيە بىن سەروىنەى دەدا. جار جار پەلە ھەۋرىك سىيەرى دەخستە سەر ئەو سېىيايىيە يەكپارچەيمو تىيەر دەبوو. ۋەختىك ھەتاۋ لە سېىيايىيەكەى دەدا چەندىن مىليۇن تىشكى ۋەك داۋە دەزوو لەسەر بەفر ھەل دەستان و لە چاۋى ئىنسانى دەچەقىن.

ۋەزەى ئەشكەۋتەكە خەراپ بوو، نە ئارد، نە دارى سووتاندن و نە ھىچ شتىكى خواردن نەمايو. موۋى سەرو رىشى ھەمەد تىك ئالقاۋو. ئىراز بە جارىك تۈابوۋەو رەش داگىرسابوو.

خەجىچىش ھەر باسى مەكەن، تۆلى بە تەۋاۋى ھەستابوو. دوۋگيان بوو، لەسەر مانگ و رۆزى خۆى بوو. ئىراز دەيگوت: "ئەگەر ئەمىرۆ نەزى، سېيەنى مەگەرە."

خەجىچ زەرد بېسو. مىلى ئەۋەندە بارىك بېسو دەتگوت داۋە دەزوۋە... بىسكە رەش و بىرەقەدارەكانى بە جۆرىك وشك و سىس بېوون كە دەتگوت گىياى وشكن...

ۋەكىل باشى عاصم مۆلەتى نەدەدا. لە پايىزىۋە لە دەۋرىەرى ئاسىياب چەشمە بىنارەكانى عەلىكۆ دەگەراۋ دەگەرا.

ئىراز ھەمەدى برە دەرى:

"ئەمىرۆ باۋ بۆران نىە كورم. ھەر كارىك دەتموئى بېكەى ئەمىرۆ رۆزىەتى. ئەو كچە نەۋرۆ نەزا سېيەنى دەزى. ئەگەر ئىچە دەچىنە دىيى با بېچىن، ئەگەر دەبى لىزە بىزى با شتى بۆ ساز بىكەين. ھەر كارىك دەبى بېكەى ئەمىرۆ رۆزىەتى."

خەمەد رېوئەلە بېو و لە موزى ريشى دا نوقم بېو. نىچاوانى تال بوو:
"ناتوانين بچينه ناوهدانى. هەموو دىيەكەى مال بە مال دەگەرین. چارەمان نیه، هەر
دەبن لىترە خۆى بۆ ساز کەين."

ئىراز:

"لەوانەىە کچەکە هەتا يەك دوو سەعاتى دیکە بۆى. هەر کارىک دەتەوئ بیکەى بیکە."
خەمەد جار جار دەچووە ناوهدانى. بەلام هەميشە باوەشیکى قرژە رەشکە بە دواى خۆى دا رادەکيشا.
چوونە ژوورئ. خەجيج لە پەنا دیوارى ئەشکەوتئ دانىشتبوو و پالتى دابوووە. دەتگوت
چاوى بېرەوتە جىنگايەکى دوور. نە جوولەى دەکردو نە هیچى دەگوت. چاوەکانى دەتگوت
سەھۆليان بەستووە هەروا بە مۆلەق وەستابوون.

خەمەد:

"خەجيج، ئەمن و پوورە ئىراز دەچینە ناوهدانى. ئەتۆ فیشەك وەبەر تەفەنگەكەت بدەر
چاوەرئ بە هەتا نىمە دىینەوہ."

خەجيج:

"ئەمن ناتوانم بە تەنيا بىنەوہ."

خەمەد:

"ئەدى چ بکەين خەجيج؟"

خەجيج:

"ئەمنیش دىم."

خەمەد:

"خەجيج کارى وا نەکەى."

خەجيج:

"ئەمن لىترە خەرىکم دەمرم."

خەمەد:

"پوورە ئىرازىش لە کنت دەمىنیتەوہ."

خەجيج:

"نابى."

خەمەد:

"بۆچی وا دهكەى خەجيج؟"

خەجيج:

"چ بكم؟"

ئىراز:

"لېرەبە كېچم."

خەجيج:

"ئاتوام."

ئىراز:

"بەراستى لەو وەختەو ھاتووينە چيا، ئەخلاقت گۆراوہ."

خەجيج:

"راست دەكەى."

خەمەد:

"خو بتكوژى."

بېدەنگ بوون. خەمەد چو لە گۆشەيەك دانىشت و سەرچاوى لەنىو دەستانى گرت و لە فەرەو چو. فەكرى خەراپى دەكرەنمەو. ھەلەيەك بەسەر ئەشكەوتەكەدا چەرخى دەدان. بالەكانى درىژ بوون...

خەمەد:

"ئىنە لېرە بن."

خەمەد دەستى كرد بە چوونەخوار. وەك شىتەنى لى ھاتبوو. وا بەرەو خوار دەخزى دەتگوت غار دەدا.

ئىراز تەشەرى لە خەجيج دەدا:

"چت لە گيانى ئەو كورەى دەوئ، خېرنەدېتوو... كورەكە دەردى خۆى بەس نىە؟ نىستا دەبى دەردى تۆشى لى بېيتە سەريار؟... لاىەك ژاندارمەكان و لاىەكېش ئەتۆ..."

خەجيج زارى ھەلەندەپچىرى.

پاش نىوەرۆيە ئىراز لە ئەشكەوتى ھاتەدەر، بەلام داخ و مەخابان!... خەمەد لەبىرى چووبو گردەلى قرژە رەشكە بە دواى خۆى دا بەرى. تۆيزاى قرژە رەشكەكە لە جىتى خۆى ديار بوو. وەك شىتەن دەستى كرد بە بانگ كردن بۆ لاى بەرەوہ. خەمەد لەمىژ بوو دوور

کهوتبووه. هه‌رچی تینی تیدا بوو، دای به گه‌رووی و بانگی همه‌دی کرد. پاشان هاته‌وه ژووری و خۆی به عه‌رزی‌دا دا:

"موسیبه‌ت، موسیبه‌ت... ده‌ترسم موسیبه‌تیکمان به‌سه‌ر بئ. له‌بیری چووه گرده‌لتی قرژه ره‌شکه له‌گه‌ل خۆی به‌رئ. باو بۆرانی‌ش نیه که شوینه‌که‌ی پر بکاته‌وه. هه‌وا تاو و ساوه. نه‌گه‌ر به‌وئ بچم شوینه‌که‌ی پاک بکه‌مه‌وه، له‌ده‌ستم نایه. ناتوانم به‌و جئ‌یانه‌دا برۆم که نه‌و پێیان دا رۆ‌یشته‌وه."

شهو‌ی رۆژی دواتر همه‌د هاته‌وه. ره‌نگی به‌ رووانه‌وه نه‌ما‌بوو. له‌ژێر نه‌و کۆله‌دا که هینابووی پلێش‌ابووه‌وه.

حه‌مه‌د:

"زۆر ترسام، وه‌ختیک گه‌یشتمه‌ خوارئ، له‌پر وه‌بیرم هاته‌وه که گرده‌له قرژه ره‌شکه‌که‌م له‌گه‌ل خۆم نه‌هیناوه. به‌لام تازه نه‌ده‌کرا وه‌گه‌رێتم... نه‌گه‌ر ویستبام بکه‌رێمه‌وه گرده‌له‌که هه‌لگرم و سه‌رله‌نوئ برۆمه‌وه، شه‌وم به‌سه‌ر ده‌هات. دلم هه‌ر له‌ لای نیه‌و بوو. زوو هاته‌وه. ژاندارمه‌کان یه‌خه‌ی عه‌لی‌یه‌شه‌لیان گرتوه‌و دا‌وایان لئ کردوه شوینی منیان بۆ هه‌لگرئ. له‌و باره‌وه زۆر ده‌ترسم. نه‌گه‌ر چاوی به‌ شوینه‌که بکه‌وئ، کار ته‌واوه. چونکه خۆی پئ راناگیرئ، یه‌کسه‌ر ژاندارمه‌کان دینیتته‌ نیره. بۆخۆی فێری کردبووم گرده‌لتیک له‌ قرژه ره‌شکه دروست بکه‌م. سویندی دا‌بووم که قه‌ت له‌بیرم نه‌چیتته‌وه. بۆخۆشی ده‌زانئ نه‌گه‌ر چاوی به‌ شوین کمو‌ت خۆی پئ راناگیرئ. بۆیه ده‌ترسم. نه‌ویش له‌م وه‌خته‌دا..."

نیراز:

"نه‌و بئ‌نامووسی‌یه‌ی نا‌کا. به‌خۆ‌پایی مه‌ترسه. شه‌له بۆتۆ‌ حازره گیانی خۆشی به‌خت بکا."

حه‌مه‌د:

"ده‌زانم حازره روو‌حیشی بدا... به‌لام نه‌گه‌ر چاوی به‌ شوین کمو‌ت، نیدی به‌ ده‌ست خۆی نیه. خۆی پئ راگیر نا‌کرئ. هه‌قی خۆی نه‌وه بوو رۆژی هه‌وه‌لتی شه‌له‌م کوشتبایه... به‌لام تازه ده‌رچوو."

(۳۳)

وهكيل باشى عاصم نىدى له رووحى خۆى بىزار بىوو. دهىگوت: "ئەو ھەمەدۆكە لە من بۆتە بەلا. برىا گۆرەھوو بووايەو چووبايە جىيەكى دىكەو ئەمن لە شەرى رزگاريم ھاتىبا. لە دەستى ئەو يەزىدە رووھم گەيوەتە سەرى لووتم." ژاندارمەكانىش نىدى بىزار بىوون. دەيانگوت: "ناخر تەواوى ئەو زستانە دەكرى لەو شاخ و كىوانە بگەرتىن؟ ناخرەكەى دەبى بە چى؟"

لە ھەر جىيەك تووشى شوئىنى بنىادەم دەبوون وەدواى دەكەوتن. لە ھەر جىيەك رووشالتىكيان لەسەر بەفر دەدى، وەشك دەكەوتن و چەندىن رۆژ بە دواى ھەمەدۆك دا دەگەرەن. ئەو بەدواداگەرەنە بىوو ھۆى ئەو كە تا ئىستە چەند دەستەى دىكە لەنۆ بەرن، يان بيانگرن. ئىستاش مانگىك بوو لە دەورووبەرى عەلىكۆ بۆسەيان دانابوو. چونكە كۆرە شوانىك گوتبوى ھەمەدۆك لەم نىزىكانە دىو.

عەلىكۆ دەكرى بلۆين گەمارۆ درابوو. لە چواردەورى ژاندارمەيان دانابوو. وهكيل باشى باوهرى نەدەكرد بەو بەفرو زستانە ھەمەدۆك لە عەلىكۆ بى، بەلام قسەى ئەو كۆرە شوانە، وهكيل باشى عاصمى دوودل كەردبوو و نەيدەتوانى لە عەلىكۆ دوور كەوتتەو. ژاندارمەيدەك كە لە ئاسباب چەشمەو تا ئىترە يەك تەكان غارى دابوو و بەفرى درېسوو، بە ھەناسەبركە خۆى گەياندە وهكيل باشى عاصم:

"وهكيل باشى، دىتمان، دىتمان... خەريك بوو گردەلى قرژە رەشكەى بەسەر شوئىنى خۆى دا دەكىشا. خەريك بوو وەسەر دەكەوت. كە چاوى بە ئىمە كەوت راي كەرد. ھىچ تەقەى نەكرد، بەلام شوئىنەكەى كۆر نايستەو. ئەگەر قرژە رەشكەش بە دواى خۆى دا راکىشى

شویتنه که ی کوریر نابیتنه وه، چونکه به فره که به ستویه. نیدی قرژه رهشکه کاریکه له دست نایه. چوین و شویتنه که مان دی. شویتنه که هی نیستا نیه.

وه کیل باشی عاصم خوشحال بوو. یه کهم جار بوو که دهیتوانی راست و رهوان له گهل حممه د بهر و پروو بی.

ژاندارمه یه کی نارده ناسیاب چه شه، مالی عهبدی خان که عهلی یه شله له گهل خوی بیتن. شله هات:

"فرموو وه کیل باشی."

وه کیل باشی:

"شویتنه که بیان دیوه ته وه عهلی."

شله:

"ته من له به فری دا باش نابینم. شوین نه گهر له سر ره شانگی بی ده توانم وه دوی که دم."

هموو نهو لادیی یانه ی که له دهو بهریان بوون، بزیان له مل دا:

"عهلی له سر به فری شوینی پی ناگه ری. چاری له سر به فر باش نابین. نه گهر شوین

له سر ره شانگی بی، ده توانی..."

به لام وه کیل باشی وازی له عهلی نه هیتا:

"نه گهر نه شتوانی ده بی له گهل مان بی."

عهلی وه ختیک ته م قسه یی بیست وه میتژ که دست ی کرد به له رزین:

"ده بر بهری پی یانت مرم وه کیل باشی. بهو کتوانه وه له سر مان مه مکوزه."

قسه ی وه کیل باشی یه بو:

"نابین، ده بی بیتن."

شله ملی به لاه ناو دانیش و پالی وه دیواری دا.

وه کیل باشی ژاندارمه کانی بهرو عهلی کز دنگ دا. هیتنه ی چاو له سر چاری دانیتی دی یه که شله ژا:

"شوینی حممه دژ کیان دیوه ته وه. شویتنه که بیان دیوه ته وه."

هموو دی یه که هتا بناری عهلی کز به دوی ژاندارمه کان دا ریشتن. له بناری هموویان له

دهوری شویتنه که ی حممه دژ خپ بوونه وه. همووان چاو یان له شویتنه که وه بریوو و رهق ببوون.

وه ختیک عهلی یه شله چاری به شویتنه که کموت، دلی داخو ریا، سه ری سو رما، قسه ی کرد،

قسه ی ده کرد به لام بؤخوشی نهیده زانی ده لی چی؟ له بن لیوانه وه ده یگوت: "تهو سه گباهه بؤچی قرژه

رهشکه ی به دوی خوی دا رانه کی شاهه؟ ناخر بؤ؟... به گیری دینن. شویتنه که ی به باشی دیاره."

وه كىل باشى عاصم قۇلى عەلىي گرت و برديه پەناي شۆينەكە:
"بۆچى لىتوت دەبزوون و دەنگت نايە؟ لەگەل خۆت قسان دەكەي؟ بلى بزانم نمو شۆينە هەمو نيه؟"
شەلە:

"نەم شۆينە جىيى شوانانە. نى سالتىك لەمەوبەرە، تازە نيه."
وه كىل باشى عاصم توورە بوو. باسكى شەلەي گرت و لە عمرزى داو نەراندى:
"نانەجىب... نانەجىبى شەل... هەم گزىرى ناغاي و هەم نۆكەرى حەمەدۆك؟ نان و غەكى
ناغاي دەخۆي و نۆكەرى بۆ حەمەدۆك دەكەي؟... ئىنە هەر كامتان حەمەدۆكىن. بەلام
حەيفى نەمەيه دەرەتەكتان بۆ رىك ناكەوي، وانیه؟..."

دەستوورى بە نەفەرەكانى دا:
"وهدوا شۆينەكە كەون."
لە سەرمان دەتگوت رەق بوون. دەست و لاقیان چووبوون. بەو جۆرە دوو رۆژان بە دواي
شۆينەكە دا رۆشەن و لووتكەكەيان گەمارۆ دا.

دئ تازىەبار بوو.
عەلىيەشەل مىلى بە لاوہ نابوو و بە دەنگىكى وەك گریان بەخۆي دەگوت:
"تازە دىتيانەمە. تازە حەمەدۆكەمانيان دیتەو، ناخر بۆچى ئىحتىيات نەکرد؟..."
دايە خۆي دەي گوران:

"با بىيىنەو. قەيدى نيه با بىيىنەو، تا حەمەدۆك مشوورى هەمويان بخوا. ئەگەر
هەزار كەسەش بن، حەمەدۆك دپان پى دەدار دیتەدەرى."
لاي نيواري يەكەمىن تىك هەلچوون رووى دا. ژاندارمەكان نمو رىگايەيان دۆزيىوہ كە
دەچوو بۆ ئەشكەوتەكەو زاركى ئەشكەوتەكەشيان دىيىسو. لە خواري را هەروا نارنجوكيان
هەلەدەدانە زاركى ئەشكەوتەكە.

حەمەد بۆ ئەوي ئەوان لە زاركى ئەشكەوتەكە نيزىك نەبنەو، يەكەمىن بەرەنگارى نیشان دا.
وه كىل باشى عاصمى دايە بەر دەسپۆ. دەياتوانى رابكەن. بەلام نەدەكرا، چونكە خەجىج ژانى
دەهاتنى و بەمنداڵەموە بوو. وەختىك دەنگى تەقە بەرز بوووەو خەجىج دەستى كرد بە گریان.
نيراز:

"نەمن نەمگوت؟... ئەمە ناكامى نەمەيه كە گردەلە قرزەپەشكەكەي لەبەر چووبوو."
حەمەدۆك:

"راسته... هۆی نهويه كه گرده له كهه له بېر چووبوو، به لام ديسان نه يانده تواني بدۆزنهوه. پيم وايه عه له يه شهل خۆي پي رانه گيراهه. پيم وايه ديسان شويني مني هه لگرتوه. بريا كوشتبايه، نه گهر بار بۆران دهست پي بكا، نه مانه ناتوانن يهك ده قيقهش ليره بهند بن، لي ده دهن ده پۆن و ههتا ههوتويه كي ديكهش ناتوانن بيتهوه... نهى شهل نه حله تي."

وه كيل باشي عاصم به زمانتيكي شيرين داواي له هه مه ده كرد:

"هه مه ده... كوړم، ته تسليم به... تازه له داو كهوتوي... له هه چوار لاره كه مارۆ دراي. به زووي لي بووردني گشتي ده ده چي. وهه بيكه پياوه تي و ته تسليم به. نه من ناصوي تۆ بكوژي."

هه مه ده وه لامتيكي نه دا به وه. به گولله يه كه به ده كه ي به نا وه كيل باشي عاصمي له به ريه كه بلاو كرد. به داوي نه وه دا شه به كه توند بوو. هه ده دولا گولله يان ده باراند.

وه كيل باشي عاصم:

"ههوتويه كيش پي، مانگي كيش پي، ليره نابزووين هه مه ده دۆك. ناخه كه ي فيشه كت لي ده پرين."

هه مه ده دداني له چيره وه بردن و سه ره نجام وه قسه هات و نه راندي:

"ده زانم وه كيل باشي، ده زانم... ناخه كه ي هه روا ده پي كه گوته... به لام ههتا نه وه وخت به كي زيندوتان لي ناهيتم. هه موتان ده كوژم. وه كيل باشي بزانه كه نه من ته تسليم نايم. ناخه كهش ده پي كه لاكم له وه شه كه وه به رنه ده ري. تي كه يشتي وه كيل باشي؟"

وه كيل باشي:

"هه يفه بۆ تۆ هه مه ده. هه يفه بۆ پياوتيكي وهك تۆ. نه گهر هه مووشان بكوژي، ديسان فايده يه كي نه، چونكه ژاندارمه ي ديكه مان بۆ دين. له وه كاره قازانج ناكه ي هه مه ده. نه مه سال لي بووردني گشتي ده ده چي، وهه ته تسليم به هه مه ده دۆك."

هه مه ده نه راندي:

"فيشالان مه كه وه كيل باشي، نه مپۆ نه جهلت هاتره. ههتا نه مپۆ نه مكوشتوي. به لام نه مپۆ ده تكوژم. ناخه كه ي له دوام نه بوويه وه."

تهقه وا گهرم ببوو كه گوييان له قسه ي يه كتر نه ده بوو. ده وريره ي هه مه ده پي ببوو له قاپۆره فيشهك، دوو تووره كه ي ديكه پي له فيشه كي مابوون، به لام ده ترسا، نه يده ويست فيشه كه كان به خهسار بدا، نيراز خهريكي خه جيجهي بوو. جار جار نارام ده بوو و له نه كاو ده ي زيراند.

نيراز:

"له چ روژتيك دا، له چ روژتيكي خهراپ دا."

پاشان خه جیجی به جی ده هیشت و ده چوه یارمه تیی همه ده هتا خه جیج ده ی زیرانده وه، شان به شانی همه ده ته قی ده کرد. هر که زیره ی خه جیجی بهرز ده بووه وه، همه ده ی به جی ده هیشت و ده چوه ژور سدری خه جیج.

خه جیج جوانای بمنیوچوانی دا ده هاتنه خوار. خه جیج وه مار جینگلی ده دان و شیوه ی ده کرد: "دایه گیان، دایه گیان... بریا منت هر نه بوایه دایه گیان."

همه ده و نیراز رهش داگیرسابوون. ژووری نه شکمه وته که پر ببو له بوترشی ناروق. همه ده له حزه یه ک هاواری کرد: "نه ی دایه گیان کوژرام."

پاشان په ژوان بووه وه به جزړیک لیتی خوی کرۆشت که خوتنی لئ هات. خه جیج که له بهر ژانان وه مار جینگلی ده دان، به ده نگه ی "کوژرام" ی همه ده وه گولله له جیجی ده ریبری و له په نا همه ده کهوته عهرزی. ده یگوت:

"همه دم، بریندار بووی؟... نه من خوم ده کوژم."

نیراز گه یشته سهری، جله کانی له بهر همه ده دا که ند: "گولله که له شانی دراوه."

ده ستی کرد به به ستنی برینه که ی.

همه ده هر لهو حاله دا ته قی ده کرد.

وه کیل باشی عاصم له وه که تاقه که سیلک نهو هه صوو فیشه که ی هیه، سهری سورما بوو. چهند کهس له ژاندارمه کانی فیشه کیان لئ پرا بوو. بهر بهر خهریک بوو ناهومیند ده بوو. خه جیج زیره یه کی توندی دیکه ی کینشا، نیراز گرتی و دای نیشانده وه:

"تینن بده خوت، قه وه تی بکه..."

روخساری خه جیج ببوو به یکپارچه نازارو چرچ و لۆج. پاشان له نه کار و یاقه ی ساوایدک بلیند بوو. همه ده ناوړی دایه وه پشت خوی. مندالینکی شه لالی خوتنی هاته بهرچار. خه جیج رهنگ به روانیه وه نه ما بوو. همه ده سهری وه رگیرا. ده سته کانی همه ده ده لهرزین، نیندی ده سته کانی هیزیان نه ما بوو. تفهنگه که ی له ده ست بهر بووه وه.

نیراز تفهنگه که ی همل گرت وه ده ستی به ته قه کرد. خه جیج وه مردوویه که کهوتبوو. همه ده تاوینک دواتر وه هوش خوی هاته وه، خوی توند کرده وه به ده نگینکی سهر گوتی: "پوړی تفهنگه که م وی ده وه."

همه دهستی دريژ کرد. نيراز تفهنگه کهي دايهوه دهستی همه ده. نيراز خوي گهياندهوه
لای خه جيج، منداله کهي خاوين کردهوه کوتي:
"کوپه."

زهرده خه نيه کي وه که کهي تال له روخساري همه ده دا ده رکوت:
"کوپه"

شهر تا نيوارهي روي دواتر دريژهي هه بوو. همه ده به دهستیک ته قهي ده کرد. نيراز
فیشه کي وه بهر تفهنگه کهي ده دا. شو لولهي تفهنگه کهي له سر بهرديک داده ناو سيژهي
ده گرت و دهستی لي ده کيشا.

لای نيوارن نيراز به لاره ملي هاته ژورر سري همه ده کوتي:
"نيدي نه مان ماوه."

همه ده له بيري چوويو که فیشه کيان ته واو بوون. دهنگيک له گهرويه وه هات. ده تگوت
خه ريکن دهی خنکينن. به سر تفهنگه کهي دا کهوت، پاشان راست بروه وه. چاوي پی
دهرپه ريپوون. نه يده زانی چ بکا. رهق رامابوو، هه لستا، به چهپ و راست دا ده کهوت. هر به
حاله خوي گهيانده ژورر سري منداله که. له سر منداله کهي هه لدايه وه. ماويه کي زور
ته ماشاي کرد. ده تگوت گيژ بووه. پاشان گهرايه وه بهر زارکي نه شکموته که. زهردهی ده هاتي.
تفهنگه کهي له سر زوي هه لگرتوه وه ده سرژکه کهي له گيرفاني ده رهيتاوه وه نالايه که له
لوله کهي به ست.

گهرايه وه لای نيراز. نيراز له سر گابهردیکی قول دانيشتبوو و له بهر خويه وه ده گريا. نيراز
ده تگوت بووه ته بهر ده.

همه ده:

"پوره نيراز."

نيراز سري هه لپري، ته ماشايه کي همه دهی کردو کوتي:
"خه جيج."

خه جيج له هوش خوي چوويو.

همه ده:

"گويتان لي بي بزائن ده ليم چي. نه مانه نايه لن نه من زيندوو بم. کوپه کهم ناو بنين
همه ده."

پاشان هاته دهرې. تفهنگه كې هه ټيناو هاواری كړد:

"تسليم... تسليم بووم وه كيل باشی عاصم."

وه كيل باشی عاصم پياوړك بوو جوان چاك، سيمل چة خماخی، به خڅوه و چاو زل و حاله ټيكي باوكانه ی هه بوو. وه خټيك گوتی له دهنكي هممه د بوو، باوه پي نه كړد. باوه پي نه كړد هممه تسليم بئ. هاواری كړد:

"تسليم ده بي هممه دوك؟"

هممه به دهنگيكي كزه لوكه جوابي دايه وه:

"تسليم وه كيل باشی... به ناواټی خوت گه یشتی."

وه كيل باشی گه پرايه وه لای نه فهره كانی:

"نپوه له سهنگره كانتان مه بزوون، نه من ده جمه سهرې. له وانه يه فيلمان لسيكا."

چهند له حزه دواتر وه كيل باشی گه یشته زاری نه شكه و ته كه و چوه ژورور سهری هممه دوك و

دهستی گرت. پينده كهنی:

"نوه چ خيتره هممه دوك... سهره وخيتر بي."

هممه دوك:

"خوش بي."

نيراز له قوړنيك دانیشتبوو و كز دامابوو:

"نيستاش باوه ناكهم نه تو تسليم بووي هممه دوك."

هممه هيچي نه گوت. دهسته كانی بهره و كه له پچه دريژ كړد.

نيراز وه گولله له جي خوی دهره پري:

"وه كيل باشی، هوې وه كيل باشی... پيت وا نه بي نه تو هممه دوك گرتوه."

پاشان چوه قوړنی نه شكه و ته كه، له سهر مه لوتكه كې هه ټايه وه. مندا لكه دهر كهوت.

چاوی له سهر يه ك دانابوون.

نوه نه تو نی كه هممه دوك گرتوه وه كيل باشی... نه ميه هممه دوكی ناچار كړد تسليم

بي، نهك نه تو. نيستا نه تو پړو كلاوه كهت به لايه كي سهرتموه نئ و بلئ نه من هممه دوكم گرتوه."

وه كيل باشی عاصم به هيچ جوړ چاوه پروانی ديمه نيكي وا نه بوو. تدماشايه كي خه جيچ و

نيرازو هممه دي كړد، زهرده خه نه كې له سهر ليتوانی وشك بوو دهستی بؤ لای هممه دريژ كړدو

كه له پچه كې له دهست دهره ټيناو گوتی:

"حهمه دۆك..."

بەلام نەيتوانى قسەكەى تەوار بكا. چەند لە حەزەيەك يەدەنگ لە چارى يەكترەو رامان:
"حهمه دۆك."

پاشان بۆلەيهكى لىهات:

"حهمه دۆك. ئەمن ئەو پياوہ نيم كە بتوانم تۆ لەم وەزەدا بگرم."

پينچ خەشاب فيشەكى لە خۆى كردهو و فرییدانە سەر زەوى:

"ئەمن رۆيشتم، ئەتۆ بە دوام دا تەقە بكە."

وەكيل باشى بە نەرنەر خۆى لە ئەشكەوتەكە فری دايە دەرى.

حهمه دۆك لە دواوہ تەقەى لىدەكرد.

وەكيل باشى خۆى گەياندەوہ ھاوکارەكانى:

"چما ئەو بىن ناموسە بەو ئاسانىيە تەسليم دەيت؟... فيلتكى كرددبو دەيمويست ئەمن لە داو

بجاو بكوژى. ئەگەر خۆم فری نەدايايە خواری نەنگوايووم. چاك بوو كە ئاگام لە خۆم بوو. خەريكە

هەمو توشى دەكا. با بگەرێنەوہ بنارەكان. دەنا هەموومان لێرە رەق دەبينەوہ دەمرين."

ژاندارمەكان شەكەت و بىحەل بەرەو خواری شۆر بوونەوہ، هەر دەگەرێنەوہ ناوړيان

دەدايەوہ پششى خۆيان. هەورى رەش رەش بەسەر لووتكەى عەلىكۆزە دەسوورپان. زۆرى

نەمايو هەلى كاتە باو بۆران. وردە وردە دايدايە، دوايە توند و توندتر بارى. پاشانىش بايەكى

توند هەلى كرددو بەفرەكەى وەك شيتان بە هەموو لايەك دا پڕژاند.

لاى خۆرانوا لە عەلىكۆز قىيامەتێك بوو. باو بۆران گالەى دەكرد. با تۆيەلە بەفرەكانى لەم

بەردەوہ بەو بەرد دادەدا. عەلىكۆز دەرووبەرى عەلىكۆز سەرى ئاسمانيش سىپى سىپى بىبون.

زەمىن و زەمان لەو سىپىيايىيەدا دەسوورپان.

(۳۴)

ده ميكي پي چوو خه بیره که به دي و له ویش را به شاری گه یشته وه: "حه مه دۆکیان کوشتوه. هه باو بۆرانه که نارام بیته وه تهرمه که ی له کیتی دیننه خوارئ."

خه لکی ناسیاب چه شمه چاویان برپیووه لووتکه ی به فراوی و سهر به ته متمانئ عه لی کۆ. عه لی کۆ کیتی کیتوان... عه لی کۆ... تاقانه ی کیتوان... عه لی کۆ حه مه دۆکی خوارد... هه موویان له ژووره کانیاان خزیبوونه وه. هه موو چاوه پروانی عه بدی خان بوون. نه گهر خه بیره که ی بیستی، نیستا پهیدا ده بیته وه.

دیهاتی به کانی وایوای یه که زه وی به کانیان له عه لی سه فابه گ ده ستانده وه. وه سمانه زله بیروه نۆ جوانی که ی بازده ساله و گۆرانی بی عه لی سه فابه گ ده گوت: "حه مه دۆکمان، شه هیتمان."

خه بهر گه یشته وایوای. وه ختی که خه بیره که به گوتی وه سمانه زله گه یشته وه وشک بوو. خه بهر لئ دابایه خوتنی لئ نه ده هات. به خه بهرانی و هقه نه ده هات. به لووزه و فرمی که ی له چاوان ده هاته خوار... پاشان وه قسه هات:

"وهی پۆ شه هیتم پۆ... چون پیاوی که بوو شه هیته که م، وهی پۆ... چاوی که ی چه نه گهره و پتیه بوون... برۆیه کانت... قامه کانت یه کی قه له می که ی بوون شه هیته که م... به ژنت به ژن نه بوو شه هیته که م، دار شمشال بوو... وهی پۆ شه هیته که م پۆ... پیت گوتی ووم مام وه سمان، ده مه وی رۆژێ که بیتمه مالی و میوانت بم... قیسمه ت نه بوو شه هیته که م... وهی پۆ شه هیته که م پۆ... ژنه که شی له په نای بوو، خوا ده زانی نه و به سته زمانه نیستا چیی به سهر هاتوه..."

گوستان له من بڼې د پنهاتي پنه کانه... شه هېتمان نېمې له دهست نهو کافره رزگار کرد بوو، ده بڼې
ژنه کهې پېننه د پې خومان... ده بڼې جې و رېسې بده بڼې و ناگامان لېسې بڼې. نه گمر
بشگر پتموه، ده بڼې له زیندان دا پېنې رابگهین.

د پنهاتي پنه کانه:

"باشه، باشه."

ترسې عه لېسه فابه گ دیسان له نیو د پنهاتي پنه کانه دا هیلانې کرد.

عه بدې خان به غاردان خوی گه یانده مالی عه لېسه فابه گ.

عه لېسه فابه گ له مال نه بوو. ژنی عه لېسه فابه گ گوتی:

"دیت عه بدې خان؟... دیت حه قې خوی چۆن وهرگر تموه؟... چاوو دلت پروون."

عه بدې خان:

"چاوې هه مووان روون کچم، چاوې هه مووان."

عه بدې خان لهوې را خوی گه یانده فرماندارو دهستی کرد به ماچ کردنې دهست و داوینې:

"خو حکومت که مان بۆ پېارېزې جهنابې فرماندار، وه کیل باشې عاصم قاره مانه،
پیاوه. رووم به قوریانې نهو جۆره پیاوانه."

فرماندار:

"چاوت روشن عه بدې خان، نهو هه موو گلې پېست له حکومت هه بوو. نه گمر
عه لېسه فابه گ نه بووایه ناوې شاره کهت عه پې دار ده کرد. خو دهوامې عومری عه لېسه فابه گ
بدا که نه پېشت تلگراف کهت بهرې بکهن."

چاوه کانی عه بدې خان له قاپتک هاتنه دهر. فرماندار پیکه نی:

"به لې، نه پېشت تلگراف کهت بهرې بکهن."

عه بدې خان:

"هیچ کامېکیان؟ هیچیان هه لې نه دان؟"

فرماندار:

"به لې. نه گمر نهو تلگرافانېان لې دابایه، هه نه تو له دار ده درای، هه نه من. ناخر
نه تو شیت بېوې پیاوې حېسابې؟ ده کرې تلگرافې وا بۆ نه نکره لې بده؟"

عه بدې خان له فکره وه چوو. پاشان قاقا پیکه نی:

"باش بوو که نهو تلگرافانې نه رېشتن جهنابې فرماندار، ناخر نه من زۆر تووړه بووم. سوپاس

بۆ خوا. دنا شاره جوانه که مان به دناو کرد بوو. سوپاس بۆ خوا. بنیادهم وه ختیک تووړه پیه، بۆ خوشی

نازانى چ دهكا. ناخر راست دهوي بۆمىن زۆر ناخۇش بوو كه حكرومەت بىمۇ ھەموو تاقەت و توانايەمۇ بە بىستە مىندالىك نەوئىي. باوەر فەرموو زۆرم پىغەيب بوو. چەند باش بوو كه ئەو تەلگرافانەيان بەرپى نەكرد. سەير شىتتىيەكم كرد بوو. ئىتو دەپى بېورن جەنابى فەرماندار. "

لەكن فەرماندارى ھاتەدەر، چوۋە خۇمەت فەرماندەرى ژاندارمى. سوباس و قەدرزانيى پىتشكىشى نەوئىش كوردو پرسى كرد كه نەگەر رازى بى، ديارىيەك بۆ ۋەكىل باشى عاصم نامادە دەكاو تىكاشى كرد كه سەرى ھەمەدۆك نەك لىرە، بەلكوو لەبەر دەركى مائەكەى ئەو لە ناسياب چەشمە بەداردا كەن. فەرماندەرىش قېوولتى كرد.

ئەم خەبەرە غەلىيەشەل گەيانەبويە شار. پاشان ھاتەلاى غەبىدىخان و گوتى:

"دوژمىنت عومرى درىژى بۆتۆ بەجى ھىشت، شوانىك لە كىئوى را ھاتو، بە چاوى خۆى كەلاكەكەى دىوہ. دەيگرت ۋەكىل باشى عاصم خەرىك بوو سەرى دەبرى كه بىھىتتەوہ... ئەمىن بۆنەوہى زووتر خەبەرەكه بە ناغاي خۇم بلىم، ئىدى بەند نەبووم و ۋەرپى كەوتم."

غەبىدىخان لە پىش دا باوەرى نەكرد بوو، بەلام پاش ئەوہى باوەرى كرد بوو، لە خۇشىيان شىت بېوو.

ھەتا سى رۆژانىش ھەركەس لە كىئوى را دەھاتەو خەبەرەكەى دووپات دەكردەوہ.

كاتىك غەبىدىخان ھاتەو مالتى، غەلىيە شەلى لە گۆشەيەك داناو دەستى كرد بە دلخۇشى دانەوہى:

"ۋەكىل باشى عاصم كەمىك نازارى داي، لەبىر خۆتى بەرەوہ غەلى. ۋەكىل باشى زۆر پياوہ، زۆر ئىنسانە...، بزانە ئەو دوژمىنى ئىمەى چۆن لەبەين برد؟"

پاشان لەپر ھاتە كول:

"ئەو دىھاتىيانە... ئەو بىغەكانە... ھەركە دىتيان يەك سال ئەمىن نەمىتوانى بىمەوہ دىسى، دەنكە گەغىكيان بۆ نەناردم. سەبى و دووى دىمەوہ دىسى و پىيان دەلتىم نەى بىنامووسىنە، ئەى بىشەرەفىنە... سالى رابردو قاتى بوو؟ قاتى بوو و نەتانتوانى ھەقى من بدەن؟ پىشتان بە ھەمەدۆك بەستبوو، ھا ئەوہش ھەمەدۆكتان. نەمەش سەرى بىراوى ھەمەدۆكەكتان. ھەلى گرن چى لىدەكەن، بىكەن. ئەوہش ھەمەدۆكتان. ئىستا پىتان نىشان دەدەم كه قاتى بەجى دەلەين... نىشاتان دەدەم."

دەستى غەلىيەشەلى لەئىتو دەستى خۆى گرت:

"غەلى."

"فەرموو خان."

"نەمسال بەرھەم لە سالەکانی دیکە باشتر بوو. وانیه؟"

"دوو ھیندەھێ سالەکانی دیکە بوو خان."

خان:

"بە فکری تۆ چ لەو دێھانییانە بکەم؟"

"خان بۆ خۆی دەزانێ."

عەبدی تازەترین دەستە جلی خۆی دەبەر کرد. عەتری لە دەسحێبەکانیدا و چوووە سەر تاشخانە سەر و پێشی تاشین. لە خۆشیان نەیدەزانێ چ بکا. چوووە لای مستەفا ماراشی. بە پێکەنینەوه لە دوکانەکە و ھەژوور کەوت.

مستەفا ماراشی:

"پیاو نابێ بە مردنی دوژمنیشی پێیکەنێ عەبدیخان. دنیا ھەر رۆژە ئێ یەکیکە."

دوکان بە دوکان ھەموو بازارەکە پشکنی. خەبەرەکە بە ھەمووان گوت. لە ھەر کەس "چاو و دڵت روون" نیکی وەردەگرت و دەروێشت. لە پاشان سواری نەسپەکە بوو و بەرەو ناسیاب چەشمە وەرێ کەوت، کە ئەوێ نەیدەویست ببێ، بوو.

خەبەری بیست کە: "خەمەدۆک بریندار بوو، بەلام لە دەستی وەکیل باشی رای کردووە."

"کێ دەتێ؟"

"وەکیل باشی عاصم وا دەتێ."

"وەکیل باشی عاصم لە کوێیە؟"

"خەریکە دێ بۆ شار. ئەمەن لە "شەبابلی" چاوم پێیکەوت." عەبدیخان سەری نەسپەکە

بۆلای شار وەرگێڕا. وەکیل باشی عاصم و نەفەرە شەکەت و کەتەکانیشی ھاتنەوه شاری.

عەبدی لەبەر دەرکی مائەکە دابەزی. بەلام چ دابەزینیکی؟ دەتگوت لە نەسپەکە

بەریووەتەوه. وەك مردوووان وەرێ کەوت و چوووە لای فەخری خانە شێتی عەریزە نووس:

"بنووسە برالە، راستەڕێ بۆ عیسەت پاشا بنووسە... بنووسە کە فەرماندارو تەلگرافچی و

عەلیسەفابەگ و فەرماندەری ژاندارمەو خەمەدۆکی یاغی پێکەوتە رێک کەوتوون، بنووسە

فەخریخان... بنووسە قوربان ھەرچی تەلگرافی بۆ جەنابتم نووسیوە، دەستیان وەدەستی یەکتەر

داوەو نەیانھێشتووە بگاتە دەستت. بنووسە فەخریخان... راست ئەو جۆرە کە دەتێم بینووسە..."

(۳۵)

وه سمانه زله:

"شه هیئتی خۆم پشتی ناغایانی شکانده. عدلی سه فابه گ هیش تاش نیازی هدییه پیاوه کانی
خۆی بنیترته سهر چیا. چهندی پێ خوشه با بیان نیتر. شه هیئتی خۆم هه موویان ده خوا."
له ده ری ناوه دانی له بن دارێکی پیر کۆ ببوونهوه. گه لا کان دهستیان به زهردبوون کردبوو.
هیئندهی نه مابوو هه له وهرن.

وه سمانه زله:

"هه موو مه زراکانمان هی خۆمانه. وه نا؟"

گوئیان:

"به لێ، هی خۆمانه."

نه مهی له نیوچاوانی کێ ده ناسن؟"

"له نیوچاوانی هه مه دۆک."

وه سمانه زله هه لستا:

"عدلی صائب به گ" نوێنه ری "نورفه" له نه نکهره هاته وهتهوه."

دیهاتییه کان هه موو گیانیان ببوه گوێ:

"له گه ل عیسمهت پاشا راسته وخۆ قسهی کردوه. ههر نهو پاییزه ی، رۆژی جێژنی
هکۆمهت، لێ بووردنی گشتی ده رده چێ، واته پازده رۆژ تا مانگیکی دیکه... لێ بوورده که
هه مه دۆکیش ده گریتوه. هه مه دۆک مندالیشی ههیه. ده بی مووچهیه کی به دینی و بیته دیتی
خۆمان، وانیه؟"

دېھاتىيەكان يەك دەنگ جوابيان دايەو:

"پىتى لەسر چاوانان، مووچو مەززاكەمان ھىچ، رووچىشمان بە قورىانى پياوتكى وا پياو بىن."
وہسانەزلە لە باشترين زەوىيەكانى دى جىتى سەد كىلەى بۆ ھەمەدۆك جيا كەردەوہ. ئەم
سەد كىلە زەوىيە ھى "نەشىن" بىئەژن بوو. دېھاتىيەكان لەنىو خۇيان دا پووليان كۆ كەردەوہ
نەو سەد كىلە زەوىيەيان لە نەشىن بىئەژن كرى. ھەموو دېھاتىيەكان پىكەوہ زەوىيەكەى
ھەمەديان كىتلاو ھەر سەد كىلەكەيان كەردە گەنم."

وہسانەزلە چنگى لە گلە كىتراوہ كە داگرت. گلەكە وەك ناو بەنىو قامكەكانى دا ھەلەرژا:
"ئىدى نەگەر بشەرم، ھىچى دىكەم لە دنيا ناوى. عملى صائب بەگ درۆ ناكا. ھەروەك دەلتىن،
لىبووردنى گشتى دەردەچى. عملى صائب بەگ لە پياوہكانى جىنگاى باوہرى عىسمەت پاشايە."
لە شارى قىامەتەك رابوو. عملى سەفابەگ لەسر ئەوہ كە ھەمەدۆك نەگىرابوو ھەرچى لە
دەستى دەھات دەرھەق بە فەرماندارو فەرماندەرى ژاندارمى تەنەخىي نەدەكرد. ئەوانى بە
ھاودەستى و پىشتىوانى ياغىيەكان تاوانبار دەكرد. تەلگرافى بۆ نەكەرە لىدەدا. لە
نەكەرەوہ فەرمانى توند بۆ گرتنى ھەمەدۆك دەردەچوو.

پاوەرى ژاندارمە بۆخۆى فەرماندەرايەتتى ژاندارمەكانى گرتە دەست. ئىدى رووچى
دېھاتىيەكانى توورپوس ھاتبوو سەر لووتيان. نەك لە دەستى ياغىيەكان، بەلكو لە دەستى
ژاندارمەكان...

ھەمەدۆك نەيدەتوانى لە ھىچ دىيەك وەمىننى. چەندىن رۆژ لەسر يەك برسى و
تىنو، نەویش بە مىندالىكى بەر مەمكەنەوہ لەكىوان رايان دەبوارد. چەند جار كەوتنە
داوى پاوەر فارووق، بەلام رزگارايان بوو. نەگەر لەم رۆژانەدا كەرىم نۆغلى فرىاي
ھەمەدۆك نەكەوتايە، وەزەى ھەمەدۆك شى بوو. ھەمەدۆك لە ھەر كوئىيەك بايە،
كەرىم نۆغلى بە ھەر جۆرىك با چەك و فېشەك و نازووخەى بۆ دەناردو پىتى دەگەيانەد.
نەو پوولانەى لە واياوشەوہ دەيان ناردن، ھەر لە رىنگاى كەرىم نۆغلىيەوہ بە
ھەمەدۆك دەگەيشت.

كەرىم نۆغلىيش ھەروەك وەسانەزلە، بە چوار چاوان چاوەرى جىژنى ھكۆمەت بوو. ئىدى
شتىكى واشى نەمابوو.

خەلكى دېھاتى سەرانسەرى خارەشت، خەبەرى لىبووردنى گشتىيان پى خۆش نەبوو.
نەگەر قانونى لىبووردنى گشتى دەرجويايە، ھەمەدۆكىش دەگەرايەوہ نىو دى و دەبوو بە

دېهاتىيېه كى وهك خۇيان و گېروگرفته كانيان له گهل عېدىخان دههاتنه وه سر دؤخى جارانيان.
نهوان دهيانگوت:

"ناخر لى بووردن چيه؟ ياغى نه گهر ياغىيېه, دهبن له چياى وه مينى. نه من نه گهر له
جېى همه د بوومايه دهستم لهو چيايه هلته ده گرت... دهيوى بېته وه دى و بېته يه كى وهك
مه مانان؟... فايده ي چيه؟... نيستايه كه هه موو دنيا لىي ده ترسى."

(۳۶)

عەلىيەشەل:

"بېستوتە ھەمەدۆك؟"

چاۋەكانى ھەمەد روون بوون. پىنكەنى:

"نا."

"ئەو دەلتى چى؟... چۆن نا؟"

"بەخو نا."

"كەوابى با بۆت باس بكم."

ھەمەد:

"بلى بزانم."

عەلى:

"پىم گوتىۋى كە ۋەسمەزلەم لەگەلى شكۆفە دىۋە. عەلى صائب بەگ لە ئەنكەرە ھاتەتەۋە، گوتىۋى ۋۇ جىۋىنى ھكۈمەت لىيۋوردنى گىشتى ھەقىيە. پاشان ۋەسمەزلە دىھاتىيەكانى خېر كىردەتەۋە گوتىۋى ھەمەدۆك شەھىتى خۆمانە. دەپن بىتتە گوندى خۆمان، نىۋ خۆمان. ھەمىرو دىھاتىيەكانىش گوتىۋىانە پىي لەسەر چاۋمان. پاشان پولىيان لەسەر يەك دانائەۋە بىنەتۋى سەد كىلەيان زەۋى بۆ كرىۋى. زەۋىيەكە ۋەسمەزلە بۆخۆ ھەلى بۆاردەۋە. نىستاش ئەۋە خەرىكن خانوت بۆ ساز دەكەن. ۋەسمەزلە دەلى مومكىن نىيە عەلى صائب بەگ درۆ بكا، ئەمنى راسپاردە پىت بلىم ورسى خۆت بى ھەتا فەرمانى لىيۋوردن دەردەچى. دەيگوت دەمەۋى بۆخۆم خەبەرى لىيۋوردنى بۆ بەرم. باشە، دەنگ و باس چۆنە ھەمەدۆك؟"

حه مه د:

"به دهستی نهم ياور فارووقه وه ناسوده ييم لي همل گيراه. هه موو ياغييه پياو کوژه کانی به جي هيتشه وه دواي من کهوتوه. هه تا نيستا لانی کهم دوو جار تووشي يه کتر سووين و ليکمان داوه. نه جار نه گهر تووشي بيمه وه ده يکوژم. ههر چي ده بي بلا بيی."

عه لي يه شمل:

"کاری وا مه که هه مه د، ههر نهم رۆژانه لي بووردنی گشتی ده رده چي."

حه مه د:

"چاره م نيه، شه و رۆژ به دوا مه وه يه. ناچارم بيکوژم."

عه لي:

"نه يکه ي هه مه د. که ميتک ددان به جهرگی خۆت دا بگره."

عه لي رۆيش ت.

لهو رۆژه وه که خه به ري لي بووردن بلاو بووه وه، خه جيخ خه وي له چاوان تارابوو. خاکی لای "نالایار" وهك تفي خوينتي سووره. وهك شووتی يه کی زۆر سوور که له نيتوي دا له تي که ي و بيده يه بهر هه تاو. خاکی لای نالایار راست بهو سووري يه يه. سي رۆژ بوو په نايان بۆ گله سووره کانی نالایار بردبوو. ههر چهند ياور فارووق وهك که لاک خۆره به سه ر سه ر يانه وه ده سووړا. به لام به خته وه ر بوون.

خه جيخ و ئيراز له بهر خۆ يانه وه گۆزاني يان ده گوت. ناوي کورپه که يان ههر هه مه د بوو. هه مه د خه په تۆله ببوو. هه مه د به باشترين لای لایي خه وي لي ده کهوت.

خه جيخ هه مه دي همل داویش ت و ده يگر ته وه ده يگوت:

"پوره ئيراز پروانه کاری خواي... نيتمه به تۆوي سي کيله زه ويان له خوا ده ويست. به لام خوا سه د کيله ي دايني... خانويه کيش سه ريار..."

خه جيخ گالته و مندا ل بازاري و کاری شيتانه ي نه وتۆي ده کرد که له مندا ليتکی دوازه سالتش به دوور بوو. هه ميشه له هه مه دي ده پرسی:

"چته هه مه د؟... توخوا چيه؟ لي بووردن ده رده چي، زه ويان هه يه، خانومان هه يه، نيدي بۆچي هيتنده نيوجاران تيك ده نيي؟ بۆچي بي ناکه ني؟"

حه مه د ته نيا زه رده خه نه يه کی تالي ده کردو ته وار.

پيش نه وي هه تاو بکه وي، له نالایار کهوتنه گه مارۆي ياور فارووق. ياور ده ي نه راند:

"هه مه دۆک، نه من وه کيل باشي عاصم نيم. وه ره ده ري."

حه مەد وەلامى نەدەدايەو. فېر بېو كە چۆن دەكرى لە چىنگى ژاندارمە رزگارى بى. جوابى نەدەدايەو. تەنيا بۆ سەرگەرم كردنى ژاندارمەكان تەقى دەكرد. پىتى وابو دەتوانن نەگەر تاريك داهايت. ريگايەك بدۆزنەو خۆيان دەرياز بىكەن. نيراز لە ياغىيە ھەرە بەناويانگەكانيش كارامەترو نازاترو تەنگىچى بېو. دەيتوانى ھەر بە تاقى تەنيا سى رۆژى تەواو ئەو ژاندارمانە دەست بەسەر بىكا. ياوەر فاروق خەريك بوو شىت بى. پياويك و ژنيك لە ھەمووش خەراپتر بە مندالتيكى قۆنداخەو...
ياوەر:

"حه مەدۆك... لە دەستى من ناتوانى دەرياز بى."

حه مەدۆك ئىدى چارەى نەبوو. بە ئەزىمى كوشتن تەقى دەكردو ھەريۆەش لەنيرەندى ژاندارمەكان دا سەنگەرى گرتبوو. نەمە يەكەم جارى بوو كە ئەو بى ئىحتياىيەى دەكرد. لە پشەوہى گوئى لە دەنگيك بوو:
"كوژرام."

حه مەد لە جىتى خۆى وشك بوو. بەلام نەگەرايەو سەر خەجيج. سەنگەرى ياوہرى داہە بەر دەسپۆ. بەوہەو نەويستاو داہە بەر نارغۆك. پاشان بە رق ھەستارى گەرايەو ھاتە ژوور سەرى خەجيج. خەجيج لەسەر زەوى دريۆ بېو و گيانى دەرجووبو. مندالەكەش لە تەنيشتى بوو. خەجيج دەتگوت خەرى لىكەتەو لە خەوى دا پىندەكەنى.

حه مەد شىت بېو. ەك باران گوللەى دھاراند. نارغۆك لەسەر نارغۆك... نيرازيش لە لايەكى ديكەو. ياوەر بريندارو خويىناوى و شپرزە بېو. ژاندارمەكان تواناى بەريەرەكانىيان نەمايو. نيراز خۆى بەسەر تەرمى خەجيج دا دابوو و دەگريا. روخسارى خەجيج راست ەك ئەو رۆژەى لىھاتبوو كە بردبوويانە بەنديخانە.

حه مەد تەفەنگەكەى لە باوہشى گرتبوو. سەرى داخستبوو و دەگريا. نيراز سەرى لەسەر تەرمەكە ھەلگرت و لە ناسمانتي ھەلپوانى. لە پەريەپۆچكەى ناسمانتى قەتارىك مەراوى ديار بوون. خويىنى خەجيج و خاكى سوورى ئالايار بېوونە يەك. پاشان مندالەكە گريا. حه مەد مندالەكەى لە باوہش كردو بەخۆيەو گوشى. بۆ ژير كردنەوہى دەستى كرد بە ھاتوچۆ لالايى.

حه مەد:

"با خەبەر بە ناوہدانى بدەين پىتن خەجيجى بنيتۆن."

نيراز بۆ لاي ئاوه دانى وهڤئ كهوت. همهء منداڤ له باوهش... و روخسار سامناك چاوى له تهرمه كه برىبوو و له راست خۆى وشك بىبوو.

وهختىك دىهاى به كان پىيان زانى، ژن و پىاو و گهره و بچووك به گريان و شيوهن هاتنه سهر تهرمى خه جيج: "وهى پۆ... خه جيجه بى مراده كهى همهء دۆكم پۆ... وهى پۆ، وهى پۆ..." همهء كوئىخاى ئاوه دانى بىبانگ كردو پوولئ له مستى نا:

"خه جيجىم به رىزو شكۆه به خاك بسپىرن."

ماوهيك چاوى برىه روخسارى خه جيج. خه جيج بىته كنى. همهء منداڤ كهى وهرگرت و له باوهشى كرد: "با برىين پووره نيراز."

همهء له پىشموه و نيراز به دواى دا، نىتقهء دى كىريان گرت و وهڤئ كهوتن. له سهرى نه شكهء تىكيان دۆزيموهو له بهر زاركه كهى له سهر بهردىك دانىشت.

داره كانى دهرو بهريان گهلا پىزانىان بسو. مهلىك به كوڤ ده پۆتىند. له ته پۆلكهى رووبه پوويانهوه كۆترىكى سى ههلا نى.

مارمىلكهيك به مووره دارىك دا وهسهر كهوت. لهو نىتوهءا منداڤ كه كه له باوهشى بابى دا نووستبوو، وه خه بهر هات و دهستى كرد به گريان و زىره زىر...

نيراز هات. قامكه چكۆلهى همهء دى گرت و له چاوانيهوه راما: "براى خۆم... ده موى شتىك پى بلىم، همهء دۆكى خۆم."

همهء جوولئ نهءه كردو چاوهڤئ بوو.

"براى خۆم، همهء دۆكى خۆم... نهءه منداڤم وئ ده بىبه مه دىهاى "نانتىپ". نهءه منداڤه لهم كىوانه له برسان و له تىنوو و ده موى... نهءه من تازى له خوتنى رهزاي خۆم خوش بسووم. نهءه منداڤه رهزاي منه، بدهيه بىبه، بدهيه بىبه و گهره بىبه، نهءه منداڤه بى گوناخهى."

همهء به نىسبى منداڤ كهى بۆ لاي نيراز راداشت. نيراز منداڤ كهى وهرگرت و به سنگى بهوه گوشى: "رهزاي من، رهزاي خۆم."

به دهستىك منداڤ كهى له باوهش كردبوو، به دهسته كهى دىكهش فىشه كدانه كانى له خۆى ده كردهوه. هه موى فىشه كه كانى له گۆشهيك ههلا نىشت:

"به خوام سپاردى همهء دۆك."

همهء چو قۆلى نيرازى گرت. منداڤ كه ژىر بىسووه، همهء ههتا ماوهيكى زۆر نهىتوانى دهستى له بهر دلى بىتهوه و چاوه له منداڤ كهى ههلا گوئى:

"له نه مانى خواى دا بن."

(۳۷)

هه موو نەسپەك بەكەلكى نەو نابە. نەسپى وى دەپن كەفەلى راکشاو و ھىلكەبى بن. گونى تىژو مەقسەتى، نىچاوانى قەشان و تەخت و رەق وەك بەرد، رەنگى نە كۆيت و نە بۆرەو نە خۆلەمىشى و نە شى و نە نەبەلق بى. دەپن دوو رەنگ بى، دوورەنگىكى مەحكەم و سەرتاپى خەت و خال. نەسپەكەيان لەبەر دەرکى وەسمانەزلە بەستبۆو، دەى خىلانلو سەكۆلى دەکرد. نىئوقەدى بارىك و لاقى درىژ بوون و چاوەکانى دەتگوت چاوى بووکی تازەن، رووناك و بەخومار. کلکى دەکەوتە سەر گويزىنگى، يالەکانى بەسەر لای راستى ملی دا بلاو ببوونەو. وەختىك لينگى دەدا، يالەکانى دەتگوت "با"ن، دەتگوت ھەوايەکن چىن لەسەر چىن.

رۆژى جیژنى گەورە فەرمانى لى بووردنى گشتى دەرچووبو. زۆر كەس لە ياغىيەکان، جگە لەچەند كەسەك ھەموويان لە کۆتەکان ھاتبوونە خوارو چەكەکانيان تەسليم دەکردەو. ھەسارى نىدارەى ژاندارمرى پر لە ياغىيى جۆراوجۆر بوو.

ياغىيەکان لە ھەسارى نىدارەى ژاندارمرى چاوەرێ بوون.

وەسمانەزلە دەستى بە يالى نەسپەكەيدا دىنا:

"لایقى ھەمەدۆكى، لایقى كۆرې خۆمى."

دېھاتىيەکانىش دەيانگوت:

"لایقىيەتى."

وەسمانەزلە خۆى ھاويشتە سەر نەسپەكە:

"نەمن ھەتا دوو رۆژى دىكە لەگەل شەھىتم دىمەو. نىئە بچنە گوندى "نەندلین"، دەھۆل كوت و زورناژەنەکان خەبەردار كەن كە بىن. خەلكى وايىواى دەپن ناوا بە پىششوازی

خەمەدۆڭيانەۋە بېچىن. ياغىيەكانى دىكە دەبىي بە پىچيان بگەپىنەۋە دىھاتى خۇيان. بەلام خەمەدۆڭكى ئىمە بە سواری ئەسپى حدود.

ۋەسمانەزەلە جەلەۋى بۆ ئەسپەكەى شىل كىرد. ئەسپ كەۋتە لىنگ دان. تورپووس سەرئەسەر شىن دەچو.

خەبەرى لىپووردن جەبار بۆ خەمەدى بىرد. دو دوستى قەدىمى يەكترىيان لە نامىز گىرت و بىدەنگ لە پەنا يەكتر دانىشتن. ۋەختىك جەبار لە خەمەدۆڭ جىا دەبوۋە، گوتى: "ئەمىن دەچم تەسلىم دەبەۋە."

خەمەد زارى ھەلەنەپچى و ھىچى نەگوت. رۆژىكىيان لاي ئىتۈرۈپ ھاتە ناسىياب چەشمە. نىچاۋانى ئال و چاۋى قوۋل و روۋمەنى يەكپارچە چىرچ و لۆچ بوون. ۋەك بەردىكى سەخت بوو. چاۋەكانى كە لە روخسارى دا چوۋك ديار بوون، يەكپارچە تىشكى لىپراۋى و سەرسەختى بوون. يەكەم جار بوو كە بە رۆژى روۋناك بىو ناسانىيە دەھاتە نىو دى. ۋەك سەرخۇشان بە لادا دەھات. ۋادىار بوو ھۆشى لەسەر خۇي نەبوو. ژنان سەريان لە دەرگان ھىتابوۋە دەرۋ بە ترس و سەرسامىيەۋە تەماشايان دەكرد. سىدالەكان بىدەنگ و بە ترسەۋە دوور بە دوور لەگەلى دەپۇشتن. خەبەر بە دايدەخۇرى گەپىشت كە خەمەدۆڭ ھاتەۋە نىو دى. خۇرى بە غاردان ھات و لە گۆرپەپانى نىتۇدۇ دا بەرۋىكى گىرت و بە ھەموو تىنى خۇي ھاۋارى كىرد:

"خەمەد، خەمەد. خەجىجەت بە وان بە خواردن دار ئىستاش دەچى تەسلىم دەبى؟... دەتەۋى دىسان عەبدى بىتەۋە ۋەك ئاغايان بۇي؟ ئەۋدەم ئەتۇ خەرىكى تەسلىم دەبىيەۋە؟ ئاھا خەمەدۆڭ، دلى تۇ دلى پىۋان نىيە، دلى ژنانە... تەنيا ئەمسال بىو كە ناسىياب چەشمە بىرسىايەتتى نەكىشا. تەنيا ئەمسال نان زۆر بوو، ئىستا ئەتۇ دەتەۋى دىسان عەبدىخاغان تىيەردەبىيەۋە؟... بۆ كۆي دەچى خەمەدە ژنۆكە؟... بۆ كۆي؟... ئەتۇ دلى پىۋانت نىيە خەمەدۆڭ، دلى تۇ دلى ژنانە... ئۆھۋى ژنىلە... دەتەۋى بچى تەسلىم بىيەۋە؟"

لەو ماۋەپەدا ھەموو خەلكى ناسىياب چەشمە لە گۆرپەپانەكەدا كۆ بېۋونەۋە ۋەك سەردوۋان بىي گىيان و بىدەنگ تەماشاش خەمەدىان دەكرد.

"خەمەدۆڭكى دل ژنۆكە... بىروانە نەم دىھاتىيەنە... ئەو ھەموو خەلگە چاۋيان لە چاۋى تۆۋە بىرۋە... دەتەۋى تەسلىم بىيەۋە؟... دەتەۋى دىسان عەبدىان تىي بەردەبىيەۋە؟ ئىستا ئىسكەكانى دوۋنەى خۆشمۇستەم لەنىو گلكۆدا خەرىكن ئاگر دەگىرن، ئىسكەكانى خەجىجە نازدارىشم..."

خەمەد زەرد ھەلگەپابو. دەرەزى و تەماشاش عەزەزى دەكرد.

خۆرى بەرۋىكى بەرداۋ دەستى راكىشا.

بىر تەسلىم بەۋە ژۇتۇكە ... بىر ... لىيىۋوردن دەرچۈۋە، پىرۋىز بى...

لەۋ بەينەدا ۋە سامانەزەلە بە لىنگدان گەشىتى. دېرى بە ئاپۇراكە دەداۋ بەرەۋ ھەمەد لىتى دەخۇرى:

"ھەمەدۋىكى خۇم ... شەھىتىنى خۇم..."

گەشىتە لاي ھەمەد، دەستى لە نەستۋى كرد:

"شەھىتەكەم، خانوۋەكەت دروست كراۋە، ھازرە، زەۋىيەكەشتەمان داچاندەۋە، نەم نەسپەش

دېھاتىيەكان بۇيان ناردۋى. گوندى وايۋاي بە دەھۇل و زورناۋە چاۋەرىتە شەھىتەكەم،

دەيانەۋى بەپىرتەۋە بىتىن. بە دەھۇل و زورناۋە پىشوازىت لىيىكەن. نەك ۋەك ياغىيەكانى

دېكە. سوار بەۋ بىرۋ با چاۋى ەلىسەفابەگ كۆتۈر بىتىن."

ھەمەۋ دېھاتىيەكان لە گۆرەپانەكەدا خىر بېۋونەۋە. بۆلەبۆل لە سەرانسەرى

گۆرەپانەكەدا شەپۇلى دەدا:

"پىرەپىۋى خوا كۆتۈر كردۋو، پىرى خوا زەلىل كردۋو."

ھەمەد جەۋى نەسپەكەي لە دەستى ۋە سامانەزەلە ۋەرگرت و لىتى سوار بوو. ەلىيەشەل

لەۋسەرى مەيدانى راۋەستابوو. ھەمەد لىتى خۇرى بۆ لاي نەۋ. ھەمەۋان سەريان بەرەۋ نەۋلا

ۋەرگىتۈر. ھەمەد بە چاۋ، ەلىيەشەلى تىگەياند كە "ۋەرى كەۋە."

ھەمەد بە چوارنالى لە ئاۋەدانى ۋەدەر كەۋت و لەنىۋ كۆمەيەك تۆزۈ خۇل دا لە دىتى دور

كەۋتەۋە. ھەمەۋ دېھاتىيەكان چاۋيان لە دورى بوو. لىكرا مات بېۋون، نەگەر يەكى

خەنجەرىكت لىدابان. دۆلۈپە خۇنىتەك لە لەشى ھىچ كامىتىكان نەدەھات.

لەبەردەشەھىت جەۋى نەسپەكەي توند كرد. دابەزى، نەسپەكەي دە چنارىك خست.

چنارەكە گەلەي ۋەراندىبوو، ھەتا نىۋ قەدى لەگەلەي زەردۋ زىرىنى خۇ دا ون بېۋو. دەۋرۋىسەرى

كانىيەكەي بەردەشەھىت سەۋز بېۋو، سەۋزىكى بېۋورىن... لەسەر بەردىك دانىشت. سەرى

لەنىۋ دەستانى گرت. پاش ماۋەيەك ەلىيەشەل گەشىتىن. ھەناسەبىرەكەي ۋى كەۋتبوو. لە

پەناي ھەمەد دانىشت. بە قامكى شادەي ئارەقى نىۋچاۋانى سىرپەۋە:

"ماندىۋ بووم كاكە. ھەناسەم دەرنايە."

بۆ نەۋى بەسەتتەۋە ماۋەيەك بىتەنگ بوو. ھەمەد لەسەرەخ سەرى ھەلپىرى، چاۋەكانى

يەكپارچە بە بىرسكە گۆرىنەكە روۋناك بوون. ھەر نەۋ تىشكە زەردەي جارن لە مىشكى دا

بىرسكەيەۋە، شەپۇلى داۋ تىپەرى:

"كاك عەلى... نەتۆ بىلى نىوۋەشەن لى مال بى؟ نەگەر بىچم وە دەستىم دەكەن؟..."
 "ھەنەن... نەگەر-بىچە شارى، ھەنەن لى مال بى وە دەستىم دەكەن، نىمەكەن نىيە شەن لى ترسان لى مال بى وە دەن كەن."

"جارتىكى دىكە ناوونىشانى مالەكەم پى بىلى."
 "بۆخۆت زىندانى شارى شارەزى؟... باشە نىدارەن ژاندارمى لى خوارەن زىندانە، لى لى راستى نەگەر لى نىدارەن ژاندارمى رەت بوو، لى سەرى كۆلەن تەنبا يەك خانو ھەيە كە بە گىچ سىپىكارى كراو، بەلام نەتۆ بە شە دەچى، بە شە رەنگ باش نابىرنى. كۆلەن زۆر بىلىندە، دىلى مەنارەيە... بە كۆلەن زۆرەكەم دىناسى، لى كۆلەن زۆرەكەم ھەمەو مالەكان بىلىندەرە دىارە. لى نىو ھەمەو خانوۋەكان دا لى چار دەدا. خانوۋەكە دوو نەمە. بەلام خانوۋەكانى دىكە ھەمەو يان يەك نەمە. ھەر كە ھەتاو شاوا بوو، ھەبىدى خان دەچىتەو ژوور بى نىدى نايەتەدەر. دەرۋازە مالەكە لى پىشتەو گەلە دەدرى. دەرگاكە درزىكى تىدايە، خەنچەرەكەت بەو درزەدا بەرە ژوور بى ھەلى كىشەو دارگەلەكە پى لادە."

ھەمدە بى نەو ھىچ بى ھەستايە سەرى. نەسپەكە لى دارەكە كەدەو سوار بوو. نەسپەكە وەك با دەرۋىشت. يالەكانى تىك با ھەلەدرا بوون. وەختىك دىنگى ھارەن ناشى ھاتە بەرگوتى، وەھۆش خۆ ھاتەو جەمەو نەسپەكە راکىشا، لى ھەزەك راوشتا. گوتى ھەلەختە. پاشان لى سەرەخ نەسپەكە لى خورپى. فىشەكى بىرە بىر تەنەنگەكەم و ھەرۋەھا دەمانچەكەم... لى نىزىك مالى "تەكەرەك" وادىار بوو نەسپەكە لى شتىك دەرۋىشتەو. مامزە لى نەسپەكە داو بەنپو بازارى دا تىپەرى. چراتۆرى قاوۋەخانەكان ھىشتا دايىسا. چەند كەس نەويان دىت و وەك غەوارەيان ھاتە بەرچار، بەلام لىم رۆژانەدا دىتنى كەسانى چەكدار لى نىو شار دا زۆر سەير نەبوو. شتىكى ناسابى بوو. ھەمدە ھۆشى لى جىيەكى دىكە بوو، تەنەتە نەوانى ھەر نەشىدى. بەكۆلەن مەزگوتى دا بەرەو ھەوراز لى خورپى. مالى ھەبىدىخان كەوتە لى چەپى. لى بەردەرەكى مالى لى نەسپەكە دابەزى. نەسپەكە لى بەر دەرەكى مالى لى تارىكى لى لىكە دارتوۋىكە خست. خەنچەرەكە لى درزى دەرگاكەو بەرە ژوور بى دارگەلەكە لاداد دەرگا كرايەو.

لى ژوورەكە سەرى چا دايىسا. ھەر سى پلىكانى بە شەقاوتىك بى. وەختىك ژن و مىندال چاويان بەھەمدە كەوت. قىامەتلىك رابوو. ھەمدە راستەرى چوۋە ژوورەكە تەشتى. ھەبىدىخان خەوالو بوو. ھەردو دەستى بەم لاو نەولادا شاو لا كەدبوون و باوتىشكى دەداو ھەروا بەدەم باوتىشك دانەو تەشەرى لى دەدا:

"چیه؟ دیسان چتانه؟"

همه مد گه‌یشته سهری. قزلی گرت و رای‌تله‌کاند:

"چاوت بکموه خانی خانان! نه‌منم نه‌من، همه‌مدۆک!."

عبدی‌خان چاوی هه‌لێتنان. له پێش دا باوه‌ری نه‌کرد. پاشان هه‌روا به چاوی مۆله‌ق ماوه‌وه وشک بوو و نه‌یتوانی له‌جیتی خۆی بچوولێ. ره‌شکێنه‌ی چاوه‌کانیشی سپی ببوو. له ژووره‌که‌ی دیکه قیامه‌تیک رابوو، همه‌د تفه‌نگه‌که‌ی راست کرد. سێ گولله‌ی له سنگی عه‌بدی‌خان دان. به ته‌قه‌ی تفه‌نگه‌کان نه‌و چرایه‌ی له ژوورێ دا هه‌ل کرابوو، کووژایه‌وه. وه‌ک بریسکه له پلی‌کانه‌کان چووه خوارێ و سواری نه‌سپه‌که‌ی بوو. له‌و نێوه‌دا ژاندارمه‌کان خه‌به‌ردار ببوون و ماله‌که‌یان وه‌به‌ر گولله‌باران دا‌بوو. نه‌سپه‌که‌ی به تار به‌ره‌و چیاکانی توورپووس لینگ دا. له دوايه‌وه وه‌ک خیزو خۆل گولله ده‌باری. همه‌د هه‌ر به‌و خێراییه‌ به له شار دوور که‌وته‌وه.

خه‌ریک بوو تار بکه‌وی که گه‌یشته ناسیاب چه‌شه. له گۆزه‌پانی نێو دێ جله‌وی نه‌سپه‌که‌ی راکێشا. نه‌سپه‌که له ئاره‌ق دا ره‌ش هه‌ل‌گه‌رابوو. سینگی وه‌ک هه‌مبانه‌ده‌مه هه‌ل‌ده‌ستار ده‌پوکایه‌وه. صل و که‌فه‌لی له‌که‌ف و ئاره‌ق دا خووسابوون. همه‌دیش شه‌لآلی ئاره‌ق بوو. ئاره‌ق له مووره‌گه‌ی پشتی ده‌چۆرا، سه‌روچاو و کاکۆلی له ئاره‌ق دا خووسابوون.

هه‌تاو بالا‌پیاویک به‌رز ببوو. سێبه‌ره‌کان به‌ره‌و خۆشناو بێ‌پرا‌نه‌وه درێژ ده‌بون‌ه‌وه. نه‌سپێ شه‌لآلی ئاره‌ق سه‌رتاپای نووریاران کرابوو و هه‌موو له‌شی بریسکه‌ی ده‌دا.

دیهاتییه‌کان همه‌دی‌ان له‌نێوه‌راستی مه‌یدانه‌که‌دا وه‌ک کێویک به‌سه‌ر نه‌سپه‌که‌وه ده‌دی. هێندی هێندی و بێ‌ده‌نگ، گه‌وره‌و چوک و ژن و پیاو و پیرو لاو له ده‌وری کۆیونه‌وه. ببوونه نه‌لقه‌یه‌کی گه‌وره. به‌لام ده‌نگیک نه‌ده‌بیسترا. هه‌مووان چاویان تێوه بری‌بوو. سه‌دان چاو له همه‌ده‌وه برابوون، به‌لام هه‌یچ که‌س ده‌نگی له‌به‌ر ده‌رنه‌ده‌هات.

سوار که له نێوه‌راستی گۆزه‌پانه‌که‌دا وه‌ک گابه‌ردێکی قورس و قایم راوه‌ستا‌بوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد، ته‌کانیکێ دا. نه‌سپ یه‌ک دوو هه‌نگاوی هه‌لێتانه‌وه و سه‌رله‌نوێ راوه‌ستا. سوار سهری به‌رز کرده‌وه. چاوی به دیهاتییه‌کان دا گێرا.

دایه‌خۆری که ده‌تگرت دڵپه‌ خوینیکێ له له‌ش دا نه‌ماوه، زه‌ردو ره‌نگ په‌ریو له جیتی خۆی راوه‌ستا‌بوو و جووله‌ی نه‌ده‌کرد. چاره‌ دا‌په‌چراوه‌کانی له سواره‌که‌وه بری‌بوو و چاره‌روانی قسه‌یه‌ک و جووله‌یه‌کی نه‌و بوو.

نەسپەكە سەرلەنۆى بزووت. ھەمەد نەسپەكەى بەرەو دایەھۆرى لىدەخورى. وەختىك گەيشتە پەناى دایەھۆرى جەلەوھەى توند كود:

"دایە ھۆرى، دایە ھۆرى... بو!... گەردىم نازاكەن."

لىیداو رۆشت بەرەو ەلىكۆ. وەك ھەرىكى رەش لەناوەدانى تىپەرى و لەبەر چا و ن بوو. وەختى وەردو شىو بوو. دىھائىيەكانى ھەر پىنچ گوندى خارەشت كۆ بوونەو. گەورە كچەكان جوانترىن جل و بەرگيان لەبەر كود، پىرئەنەكان چارشىوى سى، چارشىوى وەك بنىشت سىپيان بەسەر خۆيان دا دا. دەھۆل و زوپنا لىدرا... جىئۆنىك بەرپا بوو... تەنانەت ەلى دورمووشىش لە نۆتى نەخۆشى ھاتەدەرو ھەر بەو نەخۆشى ھەلپەرىنى گرت. پاشان رۆژنىكان بەيانى زوو، ھەمويان پىكەو وەرى كەوتن و درووەلەكانى خارەشتيان ناو تىپەردا.

ئىدى خەبەرىك لەبارەى ھەمەدۆكەو نەبىسترا. ناو و نىشانى و ن بوو. لەو رۆژەو تا ئىستا، دىھائىيەكانى خارەشت ھەمرو سالى پىش نەو، خارەشت بكىلن، كۆ دەبنەو جىئۆنىك دەگرن و درووەلەكانى خارەشت دەسووتىن. ئاگر سى شەو و رۆژ لە سەرانسەرى خارەشت دا لەم درووەلەنەو بۆ نەو درووەلەن و بۆ ھەر لاىەك دەسوورپ و غار دەداو وەك شىتان خارەشتى دىتسىتەو. لەو درووەلەنەو كە دەسووتىن ھاوارىك ھەلەستى. ھەر لەو كاتەدا لە لووتكەى ەلىكۆش پەلە تىشكىك دەتەقیتەو. لووتكەى ەلىكۆ سى شەوان وا رووناك دەبى، وەك جەنگەى نىوەرۆ.

دهزگای توێژینه‌وه و پلأوکردنه‌وهی موکریانی
MUKIRYANI ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION
www.mukiryani.com

2012